

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VII kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM-10-118-14

Druk nr 3080 cz.1

Warszawa, 14 stycznia 2015 r.

Pan
Radosław Sikorski
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

**- o płatnościach w ramach systemów
wsparcia bezpośredniego** z projektami aktów
wykonawczych.

Projekt ma na celu wykonanie prawa Unii Europejskiej.

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Ponadto uprzejmie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi.

Z poważaniem

(-) Ewa Kopacz

U S T A W A

z dnia

o płatnościach w ramach systemów wsparcia bezpośredniego¹⁾

Art. 1. Ustawa określa:

- 1) zadania oraz właściwość organów i jednostek organizacyjnych w zakresie dotyczącym następujących płatności bezpośrednich w rozumieniu art. 1 lit. a rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1307/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiającego przepisy dotyczące płatności bezpośrednich dla rolników na podstawie systemów wsparcia w ramach wspólnej polityki rolnej oraz uchylającego rozporządzenie Rady (WE) nr 637/2008 i rozporządzenie Rady (WE) nr 73/2009 (Dz. Urz. UE L 347 z 20.12.2013, str. 608, z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem nr 1307/2013”: jednolitej płatności obszarowej, płatności za zazielenienie, płatności dla młodych rolników, płatności dodatkowej, płatności związanych do powierzchni upraw, płatności związanych do zwierząt i płatności dla małych gospodarstw, zwanych dalej „płatnościami bezpośrednimi”, oraz płatności niezwiązanej do tytoniu, określonych w przepisach:
 - a) rozporządzenia nr 1307/2013,
 - b) rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 641/2014 z dnia 16 czerwca 2014 r. ustanawiającego zasady stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1307/2013 ustanawiającego przepisy dotyczące płatności bezpośrednich dla rolników na podstawie systemów wsparcia w ramach wspólnej polityki rolnej (Dz. Urz. UE L 181 z 20.06.2014, str. 74),
 - c) rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) nr 639/2014 z dnia 11 marca 2014 r. w sprawie uzupełnienia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1307/2013 ustanawiającego przepisy dotyczące płatności bezpośrednich dla rolników na podstawie systemów wsparcia w ramach wspólnej polityki rolnej oraz

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 18 grudnia 2003 r. o krajowym systemie ewidencji producentów, ewidencji gospodarstw rolnych oraz ewidencji wniosków o przyznanie płatności, ustawę z dnia 19 grudnia 2003 r. o organizacji rynków owoców i warzyw, rynku chmielu, rynku suszu paszowego oraz rynków lnu i konopi uprawianych na włókno oraz ustawę z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej.

zmiany załącznika X do tego rozporządzenia (Dz. Urz. UE L 181 z 20.06.2014, str. 1), zwanego dalej „rozporządzeniem nr 639/2014”,

- d) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej, zarządzania nią i monitorowania jej oraz uchylającego rozporządzenia Rady (EWG) nr 352/78, (WE) nr 165/94, (WE) nr 2799/98, (WE) nr 814/2000, (WE) nr 1290/2005 i (WE) nr 485/2008 (Dz. Urz. UE L 347 z 20.12.2013, str. 549, z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem nr 1306/2013”,
- e) rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 809/2014 z dnia 17 lipca 2014 r. ustanawiającego zasady stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 w odniesieniu do zintegrowanego systemu zarządzania i kontroli, środków rozwoju obszarów wiejskich oraz zasady wzajemnej zgodności (Dz. Urz. UE L 227 z 31.07.2014, str. 69), zwanego dalej „rozporządzeniem nr 809/2014”,
- f) rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) nr 640/2014 z dnia 11 marca 2014 r. uzupełniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 w odniesieniu do zintegrowanego systemu zarządzania i kontroli oraz warunków odmowy lub wycofania płatności oraz do kar administracyjnych mających zastosowanie do płatności bezpośrednich, wsparcia rozwoju obszarów wiejskich oraz zasady wzajemnej zgodności (Dz. Urz. UE L 181 z 20.06.2014, str. 48), zwanego dalej „rozporządzeniem nr 640/2014”;

2) zasady i tryb:

- a) przyznawania rolnikom płatności bezpośrednich i płatności niezwiązanej do tytoniu,
- b) przeprowadzania kontroli w zakresie płatności bezpośrednich oraz płatności niezwiązanej do tytoniu,
- c) wypłaty rolnikom płatności bezpośrednich i płatności niezwiązanej do tytoniu – w zakresie nieokreślonym w przepisach, o których mowa w pkt 1, lub przewidzianym w tych przepisach do określenia przez państwo członkowskie Unii Europejskiej.

Art. 2. Użyte w ustawie określenia oznaczają:

- 1) drobna niezgodność – niezgodność, o której mowa w art. 99 ust. 2 akapit drugi rozporządzenia nr 1306/2013;

- 2) działka rolna – działkę w rozumieniu art. 67 ust. 4 lit. a rozporządzenia nr 1306/2013, z tym że obszar, o którym mowa w art. 32 ust. 2 lit. b pkt ii rozporządzenia nr 1307/2013, oraz zagajniki o krótkiej rotacji stanowią odrębne działki;
- 3) gospodarstwo rolne – gospodarstwo rolne w rozumieniu art. 4 ust. 1 lit. b rozporządzenia nr 1307/2013, znajdujące się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 4) jednolita płatność obszarowa – jednolitą płatność obszarową, o której mowa w art. 36 ust. 2 rozporządzenia nr 1307/2013;
- 5) niezgodność – niezgodność w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia nr 640/2014;
- 6) normy – normy określone zgodnie z art. 94 rozporządzenia nr 1306/2013 i załącznikiem II do tego rozporządzenia;
- 7) płatność za zazielenienie – płatność, o której mowa w tytule III rozdział 3 rozporządzenia nr 1307/2013;
- 8) płatność dla młodych rolników – płatność, o której mowa w tytule III rozdział 5 rozporządzenia nr 1307/2013;
- 9) płatność dodatkowa – płatność, o której mowa w tytule III rozdział 2 rozporządzenia nr 1307/2013;
- 10) płatność dla małych gospodarstw – płatność w ramach systemu dla małych gospodarstw, o którym mowa w art. 61 rozporządzenia nr 1307/2013;
- 11) płatność niezwiązana do tytoniu – płatność w ramach przejściowego wsparcia krajowego, o którym mowa w art. 37 rozporządzenia nr 1307/2013, przyznawana w sektorze tytoniu;
- 12) płatności związane do powierzchni upraw – płatności w ramach dobrowolnego wsparcia związanego z produkcją, o którym mowa w tytule IV rozdział 1 rozporządzenia nr 1307/2013, przyznawane w sektorach produkcji roślinnej;
- 13) płatności związane do zwierząt – płatności w ramach dobrowolnego wsparcia związanego z produkcją, o którym mowa w tytule IV rozdział 1 rozporządzenia nr 1307/2013, przyznawane w sektorach produkcji zwierzęcej;
- 14) rolnik – rolnika w rozumieniu art. 4 ust. 1 lit. a rozporządzenia nr 1307/2013, którego gospodarstwo rolne jest położone na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 15) trwałe użytki zielone – trwałe użytki zielone i pastwiska trwałe w rozumieniu art. 4 ust. 1 lit. h rozporządzenia nr 1307/2013;
- 16) wymóg – wymóg w rozumieniu art. 91 ust. 3 lit. b rozporządzenia nr 1306/2013;

- 17) wzajemna zgodność – zasadę wzajemnej zgodności, o której mowa w art. 93 rozporządzenia nr 1306/2013;
- 18) zagajniki o krótkiej rotacji – zagajniki o krótkiej rotacji w rozumieniu art. 4 ust. 1 lit. k rozporządzenia nr 1307/2013, stanowiące jednolitą gatunkowo uprawę drzew;
- 19) obszar zatwierdzony – obszar zatwierdzony w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 23 lit. a rozporządzenia nr 640/2014;
- 20) zwierzę zatwierdzone – zwierzę zatwierdzone w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 18 lit. a rozporządzenia nr 640/2014.

Art. 3. 1. Z zastrzeżeniem zasad i warunków określonych w przepisach, o których mowa w art. 1 pkt 1, do postępowań w sprawach indywidualnych rozstrzyganych w drodze decyzji stosuje się przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego, chyba że przepisy ustawy stanowią inaczej.

2. W postępowaniach, o których mowa w ust. 1, organ administracji publicznej:

- 1) stoi na straży praworządności;
- 2) jest obowiązany w sposób wyczerpujący rozpatrzeć cały materiał dowodowy;
- 3) udziela stronom, na ich żądanie, niezbędnych pouczeń co do okoliczności faktycznych i prawnych, które mogą mieć wpływ na ustalenie ich praw i obowiązków będących przedmiotem postępowania;
- 4) zapewnia stronom, na ich żądanie, czynny udział w każdym stadium postępowania i na ich żądanie, przed wydaniem decyzji, umożliwia im wypowiedzenie się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań; przepisu art. 81 Kodeksu postępowania administracyjnego nie stosuje się.

3. Strony oraz inne osoby uczestniczące w postępowaniach, o których mowa w ust. 1, są obowiązane przedstawiać dowody oraz dawać wyjaśnienia co do okoliczności sprawy zgodnie z prawdą i bez zatajania czegokolwiek; ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z tego faktu wywodzi skutki prawne.

4. W przypadku, o którym mowa w art. 155 Kodeksu postępowania administracyjnego, organ, który wydał decyzję ostateczną w sprawie przyznania płatności bezpośrednich lub płatności niezwiązanej do tytoniu, na mocy której strona nabyła prawo, może ją zmienić, również bez zgody strony, jeżeli nie ograniczy to praw nabytych przez tę stronę.

Art. 4. 1. Agencja Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa, zwana dalej „Agencją”, akredytowana na podstawie odrębnych przepisów jako agencja płatnicza, realizuje zadania

i kompetencje agencji płatniczej określone w przepisach, o których mowa w art. 1 pkt 1, w zakresie płatności bezpośrednich i płatności niezwiązanej do tytoniu, uregulowanych w ustawie.

2. Agencja realizuje również zadania państwa członkowskiego określone w art. 95 rozporządzenia nr 1306/2013.

Art. 5. 1. Kierownik biura powiatowego Agencji jest właściwy w sprawach dotyczących płatności bezpośrednich oraz płatności niezwiązanej do tytoniu, chyba że ustawa stanowi inaczej.

2. Właściwość miejscową kierownika biura powiatowego Agencji ustala się według miejsca zamieszkania lub siedziby rolnika.

Art. 6. Płatności bezpośrednie oraz płatność niezwiązana do tytoniu są przyznawane rolnikowi, jeżeli są spełnione warunki przyznania tych płatności określone w przepisach, o których mowa w art. 1 pkt 1, w przepisach ustawy oraz w przepisach wydanych na jej podstawie.

Art. 7. 1. Płatności bezpośrednie są przyznawane rolnikowi, jeżeli:

- 1) został mu nadany numer identyfikacyjny w trybie przepisów o krajowym systemie ewidencji producentów, ewidencji gospodarstw rolnych oraz ewidencji wniosków o przyznanie płatności oraz
- 2) łączna powierzchnia gruntów objętych obszarem zatwierdzonym będących w posiadaniu tego rolnika jest nie mniejsza niż 1 ha.

2. Pomimo niespełnienia warunku, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, płatności bezpośrednie są przyznawane, jeżeli rolnik:

- 1) spełnia warunki do przyznania płatności związanych do zwierząt i złożył wniosek o przyznanie tych płatności oraz
- 2) łączna kwota płatności bezpośrednich, przed zastosowaniem art. 63 rozporządzenia nr 1306/2013, wynosi co najmniej równowartość w złotych kwoty 200 euro.

3. Kwota płatności bezpośrednich, o której mowa w art. 9 ust. 4 rozporządzenia nr 1307/2013, do której wysokości nie stosuje się art. 9 ust. 2 i 3 tego rozporządzenia, wynosi równowartość w złotych kwoty 5000 euro.

4. Minister właściwy do spraw rozwoju wsi może określić, w drodze rozporządzenia, wykaz rodzajów działalności nierolniczej, które są uznawane za podobne do rodzajów działalności wymienionych w art. 9 ust. 2 akapit pierwszy rozporządzenia nr 1307/2013,

uwzględniając kryteria określone w art. 9 ust. 2 akapit drugi rozporządzenia nr 1307/2013 oraz mając na względzie założenia Wspólnej Polityki Rolnej w zakresie ukierunkowania wsparcia i zabezpieczenie przed jego nieuzasadnionym przyznawaniem.

Art. 8. 1. Jednolita płatność obszarowa, płatność za zazielenienie, płatność dla młodych rolników, płatność dodatkowa i płatności związane do powierzchni upraw, zwane dalej „płatnościami obszarowymi”, są przyznawane do powierzchni działki rolnej:

- 1) położonej na gruntach będących kwalifikującymi się hektarami w rozumieniu art. 32 ust. 2 rozporządzenia nr 1307/2013, zwanych dalej „kwalifikującymi się hektarami”;
- 2) będącej w posiadaniu rolnika w dniu 31 maja roku, w którym został złożony wniosek o przyznanie tych płatności;
- 3) o powierzchni nie mniejszej niż 0,1 ha;
- 4) nie większej jednak niż maksymalny kwalifikowalny obszar, o którym mowa w art. 5 ust. 2 lit. a rozporządzenia nr 640/2014, określony w systemie identyfikacji działek rolnych, o którym mowa w przepisach o krajowym systemie ewidencji producentów, ewidencji gospodarstw rolnych oraz ewidencji wniosków o przyznanie płatności.

2. Elementy krajobrazu, o których mowa w art. 9 ust. 1 rozporządzenia nr 640/2014, uznaje się za część działki rolnej, jeżeli ich szerokość nie przekracza szerokości określonej w przepisach wydanych na podstawie ust. 3 pkt 2.

3. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) gatunki drzew, których uprawa stanowi zagajnik o krótkiej rotacji, oraz maksymalny cykl zbioru dla każdego z tych gatunków drzew, kierując się kryteriami uznania uprawy za zagajnik o krótkiej rotacji, określonymi w art. 4 ust. 1 lit. k rozporządzenia nr 1307/2013, oraz mając na względzie zabezpieczenie przed przyznawaniem płatności bezpośrednich do gruntów, które nie stanowią kwalifikujących się hektarów;
- 2) elementy krajobrazu, o których mowa w art. 9 ust. 1 rozporządzenia nr 640/2014, oraz ich szerokość, kierując się kryteriami określonymi w art. 9 ust. 1 rozporządzenia nr 640/2014, w szczególności tym, aby ta szerokość odpowiadała tradycyjnej szerokości takich elementów krajobrazu występujących w danym regionie i nie przekraczała 2 metrów;
- 3) maksymalne zagęszczenie drzew, o którym mowa w art. 9 ust. 3 akapit pierwszy lit. b rozporządzenia nr 640/2014, kierując się kryteriami określonymi w art. 9 ust. 3 akapit drugi rozporządzenia nr 640/2014 oraz mając na względzie zabezpieczenie przed

przyznawaniem płatności bezpośrednich do gruntów, które nie stanowią kwalifikujących się hektarów.

Art. 9. 1. Rolnik obowiązany na podstawie art. 43 ust. 1 rozporządzenia nr 1307/2013 do przestrzegania praktyk, o których mowa w tym przepisie:

- 1) nie może wykonać tego obowiązku, stosując praktyki równoważne objęte systemami, o których mowa w art. 43 ust. 3 lit. b tego rozporządzenia;
- 2) realizując zobowiązania, o których mowa w art. 43 ust. 3 lit. a tego rozporządzenia, może wykonać wyłącznie praktyki, o których mowa w części I pkt 2 tiret drugie załącznika IX do rozporządzenia nr 1307/2013.

2. Minister właściwy do spraw rozwoju wsi określi, w drodze rozporządzenia, zakres realizacji zobowiązań, o których mowa w art. 43 ust. 3 lit. a rozporządzenia nr 1307/2013, który stanowi wykonanie praktyk, o których mowa w części I pkt 2 tiret drugie załącznika IX do rozporządzenia nr 1307/2013, mając na względzie to, aby realizacja tych zobowiązań w tym zakresie skutkowałą równoważnym lub większym poziomem korzyści dla klimatu i środowiska w porównaniu z praktyką, o której mowa art. 43 ust. 2 lit. a rozporządzenia nr 1307/2013.

Art. 10. 1. Okres, o którym mowa w art. 40 ust. 1 rozporządzenia nr 639/2014, z którego uwzględnieniem ustala się wykonanie praktyki, o której mowa w art. 43 ust. 2 lit. a rozporządzenia nr 1307/2013, obejmuje okres nie dłuższy niż 2 miesiące.

2. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, datę rozpoczęcia i zakończenia okresu, o którym mowa w art. 40 ust. 1 rozporządzenia nr 639/2014, mając na względzie to, aby na ten okres przypadał najistotniejszy okres uprawy oraz aby w trakcie tego okresu było możliwe zweryfikowanie realizacji przez rolnika praktyki, o której mowa w art. 43 ust. 2 lit. a rozporządzenia nr 1307/2013.

Art. 11. 1. Rolnik, który wbrew zakazowi określönemu w art. 45 ust. 1 akapit trzeci rozporządzenia nr 1307/2013 przekształcił lub zorał trwale użytki zielone, o których mowa w art. 45 ust. 1 akapit pierwszy tego rozporządzenia, jest obowiązany do ponownego przekształcenia tego obszaru w trwały użytek zielony, nie później niż do dnia 31 maja roku następującego po roku złożenia wniosku o przyznanie płatności bezpośrednich.

2. W przypadku stwierdzenia zmniejszenia, o którym mowa w art. 45 ust. 3 rozporządzenia nr 1307/2013, na poziomie krajowym przekształcanie trwałych użytków zielonych jest niedopuszczalne, a rolnicy, o których mowa w art. 44 ust. 2 akapit drugi

rozporządzenia nr 639/2014, są obowiązani do przywrócenia lub ustanowienia trwałych użytków zielonych zgodnie z przepisami art. 44 ust. 2 i 3 rozporządzenia nr 639/2014, nie później niż do dnia 31 maja roku następującego po roku złożenia wniosku o przyznanie płatności bezpośrednich.

3. Obowiązek, o którym mowa w ust. 1 i 2, stwierdza, w drodze decyzji, kierownik biura powiatowego Agencji, o którym mowa w art. 5.

4. Obowiązek, o którym mowa w ust. 1 i 2, może być stwierdzony również w decyzji w sprawie o przyznanie płatności bezpośrednich.

5. Minister właściwy do spraw rozwoju wsi ogłasza do dnia 30 listopada każdego roku, w drodze obwieszczenia, w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”, procent, o jaki zmalał albo zwiększył się stosunek, o którym mowa w art. 45 ust. 2 rozporządzenia nr 1307/2014, w odniesieniu do wskaźnika referencyjnego, o którym mowa w art. 45 ust. 2 tego rozporządzenia.

6. W przypadku nieprzestrzegania obowiązku, o którym mowa w ust. 1 lub 2, stosuje się odpowiednio przepisy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji dotyczące grzywny w celu przymuszenia, z tym że wierzycielem w rozumieniu tych przepisów jest kierownik biura powiatowego Agencji, o którym mowa w art. 5.

7. Minister właściwy do spraw rolnictwa wyznaczy, w drodze rozporządzenia, trwałe użytki zielone, o których mowa w art. 45 ust. 1 akapit pierwszy rozporządzenia nr 1307/2013, mając na uwadze zapewnienie ochrony trwałych użytków zielonych wartościowych pod względem środowiskowym.

Art. 12. 1. Praktyka, o której mowa w art. 43 ust. 2 lit. c rozporządzenia nr 1307/2013, jest realizowana przez utrzymanie obszarów uznawanych za proekologiczne w przepisach wydanych na podstawie ust. 4.

2. Rolnicy mogą wspólnie realizować obowiązek, o którym mowa w art. 46 ust. 1 rozporządzenia nr 1307/2013, zgodnie z art. 46 ust. 6 tego rozporządzenia.

3. Do ustalenia powierzchni obszarów uznawanych za proekologiczne w przepisach wydanych na podstawie ust. 4 stosuje się współczynniki przekształcenia (konwersji) i ważenia, określone w załączniku X do rozporządzenia nr 1307/2013.

4. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, obszary uznawane za obszary proekologiczne oraz warunki wspólnej realizacji praktyki utrzymania tych obszarów, w tym warunki uznawania gospodarstw za znajdujące się w bliskiej odległości i wymagania, jakim powinna odpowiadać umowa, o której mowa w art. 47 ust. 4

rozporządzenia nr 639/2014, uwzględniając rodzaje obszarów wymienionych w art. 46 ust. 2 rozporządzenia nr 1307/2013 oraz kryteria ich uznawania za obszary proekologiczne, określone w art. 45 rozporządzenia nr 639/2014, a także mając na względzie zapewnienie osiągnięcia jak najkorzystniejszego oddziaływania na środowisko wykonywania praktyki utrzymania obszarów uznawanych za proekologiczne.

Art. 13. Do przyznawania płatności dla młodych rolników stosuje się art. 50 ust. 8 rozporządzenia nr 1307/2013, a płatność ta przysługuje do powierzchni gruntów objętych obszarem zatwierdzonym dla tego rolnika do jednolitej płatności obszarowej nie większej niż 50 ha.

Art. 14. 1. Płatność dodatkowa jest przyznawana rolnikowi, jeżeli łączna powierzchnia gruntów objętych obszarem zatwierdzonym dla tego rolnika do jednolitej płatności obszarowej jest większa niż 3 ha.

2. Płatność dodatkowa przysługuje do powierzchni gruntów objętych obszarem zatwierdzonym do jednolitej płatności obszarowej będących w posiadaniu rolnika:

- 1) nie większej niż 30 ha oraz
- 2) pomniejszonej o 3 ha.

Art. 15. 1. Płatności związane do powierzchni upraw przysługują do uprawy w plonie głównym roślin wysokobiałkowych, ziemniaków skrobiowych, buraków cukrowych, pomidorów, chmielu, owoców miękkich (truskawek lub malin), lnu lub konopi włóknistych.

2. Płatność związana do powierzchni upraw roślin wysokobiałkowych jest przyznawana rolnikowi do powierzchni upraw roślin wysokobiałkowych gatunków określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 34 ust. 1 i 2, nie większej niż 75 ha.

3. Płatności związane do powierzchni upraw ziemniaków skrobiowych, buraków cukrowych i pomidorów są przyznawane rolnikowi, jeżeli zawarł umowę na daną uprawę.

4. W umowie na uprawę, o której mowa w ust. 3, rolnik zobowiązuje się do wytworzenia i dostarczenia odbiorcy oznaczonej ilości produktów rolnych z oznaczonej powierzchni gruntów, a odbiorca zobowiązuje się te produkty odebrać w umówionym terminie i zapłacić za nie umówioną cenę, a w przypadku:

- 1) ziemniaków – przeznaczyć je na produkcję skrobi ziemniaczanej;
- 2) buraków cukrowych – przeznaczyć je na produkcję cukru.

5. Do umowy na uprawę, o której mowa w ust. 3, stosuje się odpowiednio przepisy o kontraktacji, z tym że umowa ta dodatkowo zawiera wskazanie numeru identyfikacyjnego

rolnika nadanego na podstawie przepisów o krajowym systemie ewidencji producentów, ewidencji gospodarstw rolnych oraz ewidencji wniosków o przyznanie płatności.

6. Płatności związane do powierzchni upraw ziemniaków skrobiowych, buraków cukrowych i pomidorów mogą być przyznane wyłącznie do powierzchni gruntów, o której mowa w ust. 4.

7. Płatność związana do powierzchni uprawy chmielu jest przyznawana rolnikowi do powierzchni tej uprawy prowadzonej w rejonie określonym w przepisach wydanych na podstawie art. 34 ust. 1 i 2.

Art. 16. 1. Płatności związane do zwierząt przysługują do zwierząt następujących gatunków: bydło domowe (*Bos taurus*), owca domowa (*Ovis aries*) i koza domowa (*Capra hircus*).

2. Płatności związane do zwierząt gatunku bydło domowe są przyznawane rolnikowi w formie:

- 1) płatności do bydła, jeżeli:
 - a) posiada samice lub samce tego gatunku:
 - których wiek w dniu 15 maja roku, w którym został złożony wniosek o przyznanie tej płatności, nie przekracza 24 miesięcy,
 - przez okres od dnia złożenia wniosku o przyznanie tej płatności do dnia 30 czerwca roku, w którym ten wniosek został złożony, i nie krócej niż do dnia, w którym zwierzę osiągnie wiek 6 miesięcy,co potwierdza wpis do rejestru zwierząt gospodarskich oznakowanych, o którym mowa w przepisach o systemie identyfikacji i rejestracji zwierząt,
 - b) liczba zwierząt, o których mowa w lit. a, objętych wnioskiem o przyznanie tej płatności złożonym przez tego rolnika wynosi co najmniej 3 sztuki;
- 2) płatności do krów, jeżeli:
 - a) posiada samice tego gatunku:
 - których wiek w dniu 15 maja roku, w którym został złożony wniosek o przyznanie tej płatności, przekracza 24 miesiące,
 - przez okres od dnia złożenia wniosku o przyznanie tej płatności do dnia 30 czerwca roku, w którym ten wniosek został złożony,co potwierdza wpis do rejestru zwierząt gospodarskich oznakowanych, o którym mowa w przepisach o systemie identyfikacji i rejestracji zwierząt,

b) liczba zwierząt, o których mowa w lit. a, objętych wnioskiem o przyznanie tej płatności złożonym przez tego rolnika wynosi co najmniej 3 sztuki.

3. Płatności związane do bydła są przyznawane maksymalnie do 30 sztuk zwierząt, o których mowa w ust. 2 pkt 1 lit. a.

4. Płatności związane do krów są przyznawane maksymalnie do 30 sztuk zwierząt, o których mowa w ust. 2 pkt 2 lit. a.

5. Płatności związane do zwierząt gatunków owca domowa i koza domowa są przyznawane rolnikowi, jeżeli:

1) posiada samice danego gatunku:

a) których wiek w dniu 15 maja roku, w którym został złożony wniosek o przyznanie danej płatności, wynosi co najmniej 12 miesięcy,

b) przez okres od dnia:

– 1 października do dnia 31 października roku, w którym został złożony wniosek o przyznanie tej płatności, oraz w dniu złożenia tego wniosku – w przypadku owiec,

– złożenia wniosku o przyznanie danej płatności do dnia 30 czerwca roku, w którym ten wniosek został złożony – w przypadku kóz,

co potwierdza wpis do rejestru zwierząt gospodarskich oznakowanych, o którym mowa w przepisach o systemie identyfikacji i rejestracji zwierząt;

2) liczba zwierząt, o których mowa w pkt 1, objętych wnioskiem o przyznanie danej płatności złożonym przez tego rolnika wynosi co najmniej:

a) 10 sztuk – w przypadku owiec,

b) 5 sztuk – w przypadku kóz.

6. Do obliczania wieku zwierząt stosuje się przepisy Kodeksu cywilnego dotyczące obliczania terminów, z tym że termin upływa z początkiem ostatniego dnia.

Art. 17. 1. Rolnikowi przysługuje płatność niezwiązana do tytoniu, jeżeli:

1) spełnia warunki do przyznania jednolitej płatności obszarowej i złożył wniosek o jej przyznanie;

2) w dniu 14 marca 2012 r. był wpisany do rejestru, o którym mowa w art. 33fd ust. 1 ustawy z dnia 19 grudnia 2003 r. o organizacji rynków owoców i warzyw, rynku chmielu, rynku tytoniu, rynku suszu paszowego oraz rynków lnu i konopi uprawianych na włókno (Dz. U. z 2011 r. Nr 145, poz. 868) (w brzmieniu z dnia 11 kwietnia 2008 r., Dz. U. Nr 52, poz. 303), zwanej dalej „ustawą o organizacji rynków”.

2. Płatność niezwiązana do tytoniu może zostać przyznana rolnikowi, który w dniu 14 marca 2012 r. nie był wpisany do rejestru, o którym mowa w art. 33fd ust. 1 ustawy o organizacji rynków, jeżeli:

- 1) małżonek rolnika wnioskującego o tę płatność był w tym dniu wpisany do tego rejestru, nawet jeżeli osoby te nie pozostawały w tym dniu w związku małżeńskim, albo
- 2) rolnik lub jego małżonek odziedziczył gospodarstwo rolne osoby, która w tym dniu była wpisana do tego rejestru, albo
- 3) rolnik lub jego małżonek nabył w całości gospodarstwo rolne osoby, która w tym dniu była wpisana do tego rejestru, a zbywca gospodarstwa wyraził pisemną zgodę na przyznanie płatności niezwiązanej do tytoniu nabywcy gospodarstwa rolnego, albo
- 4) do dnia 14 marca 2012 r. rolnik nabył z mocy ustawy prawo, o którym mowa w art. 33fb ust. 1 ustawy o organizacji rynków, a nabycie tego prawa nie zostało stwierdzone decyzją, o której mowa w art. 33fb ustawy o organizacji rynków.

3. Zbywcy gospodarstwa od dnia wyrażenia zgody, o której mowa w ust. 2 pkt 3, nie przysługuje płatność niezwiązana do tytoniu.

4. Jeżeli w wyniku dziedziczenia, o którym mowa w ust. 2 pkt 2, albo nabycia gospodarstwa, o którym mowa w ust. 2 pkt 3, do otrzymania płatności niezwiązanej do tytoniu uprawniony jest więcej niż jeden rolnik, płatność niezwiązaną do tytoniu przyznaje się temu z rolników, na którego pozostali wyrazili pisemną zgodę.

5. W przypadku, o którym mowa w ust. 2 pkt 4, w decyzji w sprawie przyznania płatności niezwiązanej do tytoniu, kierownik biura powiatowego Agencji stwierdza nabycie z mocy ustawy prawa, o którym mowa w art. 33fb ust. 1 ustawy o organizacji rynków, oraz określa ilość surowca tytoniowego stanowiącą indywidualną ilość referencyjną, o której mowa w art. 33fe ustawy o organizacji rynków, po wyrażeniu opinii w trybie przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego w zakresie nabycia tego prawa oraz określenia tej ilości przez Prezesa Agencji Rynku Rolnego.

Art. 18. 1. W przypadku gdy działka rolna lub zwierzę, do których rolnik ubiega się o przyznanie płatności, stanowią przedmiot posiadania samoistnego i posiadania zależnego, płatności bezpośrednio przysługują posiadaczowi zależnemu.

2. W przypadku gdy:

- 1) działka rolna jest przedmiotem współposiadania w dniu 31 maja danego roku lub

2) zwierzę jest przedmiotem współposiadania przez okres, w jakim posiadanie zwierząt jest warunkiem przyznania danej płatności

– płatności bezpośrednio przysługują temu współposiadaczowi, na którego pozostali współposiadacze wyrazili zgodę. Zgoda ta nie jest wymagana, jeżeli miałyby pochodzić od współposiadacza będącego małżonkiem wnioskodawcy.

3. Zgodę, o której mowa w ust. 2, dołącza się do wniosku o przyznanie płatności bezpośrednich.

Art. 19. 1. Wysokość płatności:

1) obszarowej w danym roku kalendarzowym ustala się jako iloczyn powierzchni obszaru zatwierdzonego do danej płatności i stawki tej płatności na 1 ha tej powierzchni,

2) do zwierząt w danym roku kalendarzowym ustala się jako iloczyn liczby zwierząt zatwierdzonych do danej płatności i stawki tej płatności na 1 sztukę

– po uwzględnieniu art. 8 ust. 1, 3 i 4 rozporządzenia nr 1307/2013 oraz zmniejszeń, wykluczeń lub pozostałych kar administracyjnych wynikających ze stwierdzonych nieprawidłowości lub niezgodności, a w przypadku jednolitej płatności obszarowej – po uwzględnieniu dodatkowo zmniejszeń, o których mowa w art. 11 rozporządzenia nr 1307/2013, z zastosowaniem współczynnika redukcji wynoszącego 100%.

2. Płatność dla małych gospodarstw przyznaje się w wysokości nie większej niż równowartość w złotych kwoty 1250 euro.

3. Wysokość płatności niezwiązanej do tytoniu w danym roku kalendarzowym ustala się jako iloczyn ilości surowca tytoniowego stanowiącej indywidualną ilość referencyjną, o której mowa w art. 33fe ustawy o organizacji rynków, i stawki tej płatności za 1 kilogram surowca tytoniowego.

Art. 20. 1. Minister właściwy do spraw rozwoju wsi w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych określa corocznie, w drodze rozporządzenia, stawki:

- 1) jednolitej płatności obszarowej,
- 2) płatności za zazielenienie,
- 3) płatności dla młodego rolnika,
- 4) płatności dodatkowej,
- 5) płatności związanych do powierzchni upraw,

6) płatności związanych do zwierząt

– mając na względzie pulapy wsparcia ustalone w przepisach, o których mowa w art. 1 pkt 1, lub na ich podstawie oraz powierzchnię albo liczbę zwierząt, które mogą być objęte tymi płatnościami.

2. Minister właściwy do spraw rozwoju wsi w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych określa corocznie, w drodze rozporządzenia, stawki płatności niezwiązanej do tytoniu, mając na względzie limity procentowe określone w art. 37 ust. 4 rozporządzenia nr 1307/2013.

3. Wydając rozporządzenia, o których mowa w ust. 1 i 2, minister właściwy do spraw rozwoju wsi w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych określa stawki poszczególnych płatności w złotych, stosując kurs wymiany zgodnie z art. 106 ust. 3 rozporządzenia nr 1306/2013.

4. W przypadku gdy minister właściwy do spraw rozwoju wsi w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych określi w rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 1 lub 2, stawki poszczególnych płatności w złotych, stosując kurs wymiany zgodnie z art. 106 ust. 3 akapit drugi rozporządzenia nr 1306/2013, minister właściwy do spraw rozwoju wsi ogłasza ten kurs, w drodze obwieszczenia, w dzienniku urzędowym ministra właściwego do spraw rozwoju wsi, w terminie określonym w art. 106 ust. 3 akapit drugi rozporządzenia nr 1306/2013.

Art. 21. 1. Wniosek o przyznanie płatności bezpośrednich i płatności niezwiązanej do tytoniu składa się w terminie od dnia 15 marca do dnia 15 maja.

2. Termin, o którym mowa w ust. 1, nie podlega przywróceniu.

3. W przypadku gdy Komisja Europejska, działając w trybie art. 78 akapit drugi rozporządzenia nr 1306/2013, upoważni Rzeczpospolitą Polską do przedłużenia terminu, o którym mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw rozwoju wsi może określić, w drodze rozporządzenia, dłuższy termin składania wniosków o przyznanie płatności bezpośrednich lub płatności niezwiązanej do tytoniu w danym roku, mając na względzie okoliczności, którymi kierowała się Komisja Europejska, upoważniając do przedłużenia tego terminu, oraz umożliwienie otrzymania przez rolników należnych im płatności bezpośrednich i płatności niezwiązanej do tytoniu.

Art. 22. 1. Wniosek o przyznanie płatności bezpośrednich i płatności niezwiązanej do tytoniu, deklarację, o której mowa w art. 18 rozporządzenia nr 809/2014, oraz pisemną

umowę, o której mowa w art. 47 ust. 4 rozporządzenia nr 639/2014, składa się na formularzach:

- 1) przesłanych lub udostępnionych przez Agencję – w przypadku wniosku;
- 2) opracowanych i udostępnionych przez Agencję – w przypadku deklaracji i umowy.

2. Na potrzeby ubiegania się o przyznanie płatności bezpośrednich i płatności niezwiązanej do tytoniu Agencja opracowuje jeden formularz umożliwiający złożenie także wniosku o:

- 1) przyznanie pomocy w ramach:
 - a) działania, o którym mowa w art. 22 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1305/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich przez Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) i uchylającego rozporządzenie Rady (WE) nr 1698/2005 (Dz. Urz. UE L 347 z 20.12.2013, str. 487, z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem nr 1305/2013”, w zakresie rocznych premii, o których mowa w art. 22 ust. 1 tego rozporządzenia, oraz działań, o których mowa w art. 28, art. 29 i art. 31 tego rozporządzenia, objętych Programem Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2014–2020;
 - b) działania, o którym mowa w art. 36 lit. a pkt iv rozporządzenia Rady (WE) nr 1698/2005 z dnia 20 września 2005 r. w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich przez Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) (Dz. Urz. UE L 277 z 21.10.2005, str. 1, z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem nr 1698/2005”, objętego Programem Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2007–2013;
- 2) wypłatę pomocy w ramach działania, o którym mowa w art. 36 lit. b pkt i oraz iii rozporządzenia nr 1698/2005, objętego Programem Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2007–2013, w zakresie rocznych premii.

3. Agencja przesyła formularz wniosku o przyznanie płatności bezpośrednich i płatności niezwiązanej do tytoniu oraz materiał graficzny (materiał geograficzny) lub udostępnia je na stronie internetowej Agencji, zgodnie z art. 72 ust. 3 rozporządzenia nr 1306/2013, rolnikowi, który złożył wniosek o przyznanie płatności bezpośrednich w poprzednim roku. Formularz oraz materiał graficzny (materiał geograficzny) udostępniony na stronie internetowej Agencji zabezpiecza się przed dostępem osób nieuprawnionych. Do udostępnienia materiału

graficznego (materiału geograficznego) na stronie internetowej Agencji przepisy w zakresie loginu i kodu dostępu, wydane na podstawie ust. 11, stosuje się odpowiednio.

4. Do informacji dotyczącej maksymalnego kwalifikowalnego obszaru, o którym mowa w art. 5 ust. 2 lit. a rozporządzenia nr 640/2014, przesłanej lub udostępnionej rolnikowi zgodnie z art. 72 ust. 3 rozporządzenia nr 1306/2013, w postępowaniu w sprawie przyznania płatności obszarowych przepisu art. 77 § 4 zdanie drugie Kodeksu postępowania administracyjnego nie stosuje się.

5. Agencja przesyła wraz z formularzem oraz materiałem graficznym, o których mowa w ust. 3, pouczenie o możliwości i trybie żądania doręczenia decyzji o przyznaniu płatności bezpośrednich oraz płatności niezwiązanej do tytoniu, która uwzględnia w całości żądanie rolnika i nie określa zmniejszeń, wykluczeń lub pozostałych kar administracyjnych oraz nie ustala kwot podlegających odliczeniu, oraz złożenia odwołania od tej decyzji.

6. W przypadku, o którym mowa w ust. 3, rolnik składa kolejny wniosek o przyznanie płatności bezpośrednich i płatności niezwiązanej do tytoniu na formularzu przesłanym lub udostępnionym przez Agencję i dołącza do niego materiał graficzny (materiał geograficzny) przesłany lub udostępniony przez Agencję.

7. Jeżeli wniosek, o którym mowa w ust. 1, jest składany za pomocą formularza umieszczonego na stronie internetowej Agencji, a z przepisów ustawy lub przepisów wydanych na podstawie ust. 11 wynika wymóg dołączenia do wniosku dokumentów, to do tego wniosku dołącza się:

- 1) w przypadku dokumentów, na których jest wymagany podpis osoby trzeciej:
 - a) kopie tych dokumentów w postaci elektronicznej w postaci pliku w formacie określonym w przepisach wydanych na podstawie ust. 11 lub
 - b) te dokumenty w postaci elektronicznej opatrzone bezpiecznym podpisem elektronicznym;
- 2) w przypadku pozostałych dokumentów – te dokumenty, w postaci elektronicznej, utworzone za pomocą formularza umieszczonego na stronie internetowej Agencji.

8. W przypadku gdy kopie dokumentów, o których mowa w ust. 7 pkt 1 lit. a, nie zostały dołączone do wniosku złożonego za pomocą formularza umieszczonego na stronie internetowej Agencji, dokumenty te można złożyć bezpośrednio do kierownika biura powiatowego Agencji lub nadać w placówce pocztowej operatora wyznaczonego w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe (Dz. U. poz. 1529).

9. Do złożenia wniosków, o których mowa w ust. 1, za pomocą formularza umieszczonego na stronie internetowej Agencji nie jest wymagany bezpieczny podpis elektroniczny.

10. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe wymagania, jakie powinny spełniać wnioski, o których mowa w ust. 1, mając na względzie zabezpieczenie przed nieuzasadnionym przyznawaniem płatności bezpośrednich i płatności niezwiązanej do tytoniu oraz zawarcie we wnioskach danych niezbędnych do prawidłowego przyznania płatności bezpośrednich i płatności niezwiązanej do tytoniu, a także przepisy, o których mowa w art. 1 pkt 1.

11. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe wymagania, jakie powinien spełniać formularz wniosku umieszczany na stronie internetowej Agencji, oraz szczegółowe warunki i tryb składania wniosków za pomocą formularza umieszczonego na stronie internetowej Agencji, w tym format pliku, w jakim będą dołączane do wniosku kopie dokumentów w postaci elektronicznej, przy uwzględnieniu wymagań określonych w przepisach o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne oraz biorąc pod uwagę identyfikację rolnika i zabezpieczenie przekazywanych danych przed dostępem osób nieuprawnionych.

Art. 23. 1. W przypadku gdy wniosek o przyznanie płatności bezpośrednich lub płatności niezwiązanej do tytoniu nie czyni zadość wymaganiom innym niż wskazane w art. 64 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, kierownik biura powiatowego Agencji, niezwłocznie po otrzymaniu tego wniosku, informuje rolnika o stwierdzonych brakach oraz o skutkach ich nieusunięcia w terminie, w jakim można dokonać poprawek zgodnie z przepisami, o których mowa w art. 1 pkt 1, chyba że ten termin upłynął. Przepisu art. 64 § 2 Kodeksu postępowania administracyjnego nie stosuje się.

2. W przypadku nieusunięcia braków, o których mowa w ust. 1, w terminie, w jakim można dokonać poprawek zgodnie z przepisami, o których mowa w art. 1 pkt 1, wniosek o przyznanie płatności bezpośrednich lub płatności niezwiązanej do tytoniu jest rozpatrywany w zakresie, w jakim został prawidłowo wypełniony, oraz na podstawie dołączonych do niego prawidłowych dokumentów.

Art. 24. 1. Płatności bezpośrednie oraz płatność niezwiązana do tytoniu są przyznawane w drodze decyzji.

2. W decyzji w sprawie o przyznanie płatności bezpośrednich oraz płatności niezwiązanej do tytoniu:

- 1) określa się zmniejszenia tych płatności, wykluczenia z tych płatności oraz pozostałe kary administracyjne, jeżeli wynikają z przepisów, o których mowa w art. 1 pkt 1, oraz
- 2) ustala się kwotę podlegającą odliczeniu na podstawie przepisów, o których mowa w art. 1 pkt 1, jeżeli zachodzą przesłanki ustalenia tej kwoty określone w tych przepisach.

3. W postępowaniu w sprawie o przyznanie płatności dodatkowej kierownik biura powiatowego Agencji ustala, czy nie zachodzą okoliczności określone w art. 41 ust. 7 rozporządzenia nr 1307/2013.

4. Od decyzji w sprawie o przyznanie płatności bezpośrednich oraz płatności niezwiązanej do tytoniu przysługuje odwołanie do dyrektora oddziału regionalnego Agencji.

5. Odwołanie od decyzji w sprawie o przyznanie płatności bezpośrednich oraz płatności niezwiązanej do tytoniu rozpatruje się w terminie 2 miesiące od dnia otrzymania odwołania.

6. Odwołanie od decyzji w sprawie o przyznanie płatności bezpośrednich oraz płatności niezwiązanej do tytoniu nie wstrzymuje jej wykonania.

7. Decyzje w sprawach przyznania płatności bezpośrednich oraz płatności niezwiązanej do tytoniu są wydawane od dnia określenia stawek tych płatności na podstawie art. 20.

8. O każdym przypadku niezakończonym do dnia 1 marca roku następującego po roku, w którym został złożony wniosek, kierownik biura powiatowego Agencji zawiadamia rolnika, podając przyczyny zwłoki i wskazując nowy termin zakończenia sprawy.

9. Jeżeli decyzja, o której mowa w ust. 1, uwzględnia w całości żądanie rolnika i nie określa zmniejszeń, wykluczeń lub pozostałych kar administracyjnych oraz nie ustala kwot podlegających odliczeniu, o których mowa w ust. 2, decyzję tę doręcza się jedynie na żądanie strony.

10. Za dzień doręczenia decyzji, o której mowa w ust. 9, w przypadku gdy strona nie wystąpiła z żądaniem jej doręczenia, uważa się dzień uznania przyznanej płatności na rachunku bankowym strony.

11. Żądanie doręczenia decyzji, o której mowa w ust. 9, składa się do kierownika biura powiatowego Agencji, o którym mowa w art. 5, w terminie 14 dni od dnia uznania przyznanej płatności na rachunku bankowym strony.

12. W przypadku gdy strona wystąpiła z żądaniem doręczenia decyzji, o której mowa w ust. 9, odwołanie od tej decyzji wnosi się w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia.

13. W przypadku:

- 1) wszczęcia z urzędu postępowania o uchylenie decyzji, o której mowa w ust. 9, jej zmianę, stwierdzenie jej nieważności lub wygaśnięcia,
- 2) wznowienia z urzędu postępowania zakończonego decyzją, o której mowa w ust. 9 – do zawiadomienia, o którym mowa w art. 61 § 4 Kodeksu postępowania administracyjnego, albo postanowienia, o którym mowa w art. 149 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, dołącza się tę decyzję, o ile nie była ona uprzednio doręczona stronie na jej żądanie.

14. Kierownik biura powiatowego Agencji, o którym mowa w art. 5, udostępnia stronie na wniosek decyzję, o której mowa w ust. 9, o ile strona nie wystąpiła z żądaniem jej doręczenia.

15. Agencja, przekazując na rachunek bankowy strony płatność przyznaną decyzją, o której mowa w ust. 9, w tytule przelewu umieszcza informację, że decyzja ta nie zostanie faktycznie doręczona.

16. Na stronie internetowej Agencji zamieszcza się informację o możliwości i trybie żądania doręczenia decyzji, o której mowa w ust. 9, oraz złożenia odwołania od tej decyzji.

Art. 25. Sprawy o przyznanie poszczególnych płatności bezpośrednich oraz płatności niezwiązanej do tytoniu temu samemu podmiotowi za ten sam rok mogą być rozstrzygnięte w jednej decyzji, a gdy podmiot ten ubiega się również o:

- 1) przyznanie pomocy w ramach:
 - a) działania, o którym mowa w art. 22 rozporządzenia nr 1305/2013, w zakresie rocznych premii, o których mowa w art. 22 ust. 1 tego rozporządzenia,
 - b) działań, o których mowa w art. 28, art. 29 i art. 31 rozporządzenia nr 1305/2013 – objętych Programem Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2014–2020,
 - c) działania, o którym mowa w art. 36 lit. a pkt iv rozporządzenia nr 1698/2005 objętego Programem Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2007–2013,
- 2) wypłatę pomocy w ramach działania, o którym mowa w art. 36 lit. b pkt i oraz iii rozporządzenia nr 1698/2005, objętego Programem Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2007–2013, w zakresie rocznych premii

– decyzja ta może obejmować również rozstrzygnięcia w sprawach tej pomocy.

Art. 26. 1. W przypadku przekazania gospodarstwa rolnego w rozumieniu art. 8 ust. 1 lit. a rozporządzenia nr 809/2014 płatności bezpośrednie, o które ubiega się przekazujący, są przyznawane przejmującemu, jeżeli:

- 1) przekazanie zostało dokonane nie później niż do dnia 31 maja roku, w którym został złożony wniosek o przyznanie tych płatności;
- 2) spełnia on warunki do przyznania danej płatności, z tym że w przypadku gdy przekazujący ubiega się o płatności związane do zwierząt, warunek posiadania zwierząt przez okresy określone w art. 16 uznaje się za spełniony, jeżeli zwierzęta objęte wnioskiem o przyznanie tych płatności złożonym przez przekazującego były w posiadaniu przekazującego lub przejmującego przez te okresy;
- 3) przejmujący złoży wniosek do dnia 30 czerwca roku, w którym został złożony wniosek o przyznanie tych płatności.

2. Przejmujący we wniosku, o którym mowa w ust. 1 pkt 3:

- 1) podaje numer identyfikacyjny nadany w trybie przepisów o krajowym systemie ewidencji producentów, ewidencji gospodarstw rolnych oraz ewidencji wniosków o przyznanie płatności albo dołącza do tego wniosku kopię wniosku o wpis do ewidencji producentów w rozumieniu tych przepisów;
- 2) składa oświadczenie o objęciu w posiadanie gruntów wchodzących w skład gospodarstwa rolnego oraz zwierząt objętych wnioskiem o przyznanie płatności związanych do zwierząt.

3. Przejmujący dołącza do wniosku umowę, na której podstawie grunty wchodzące w skład gospodarstwa rolnego oraz zwierzęta objęte wnioskiem o przyznanie płatności związanych do zwierząt zostały przekazane, lub kopię takiej umowy potwierdzoną za zgodność z oryginałem przez notariusza albo upoważnionego pracownika Agencji.

4. Przejmujący składa wniosek do kierownika biura powiatowego Agencji, do którego został złożony wniosek przez przekazującego.

5. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, w postępowaniu w sprawie o przyznanie płatności bezpośrednich przejmujący wstępuje na miejsce przekazującego.

6. W przypadku przekazania gospodarstwa rolnego w rozumieniu art. 8 ust. 1 lit. a rozporządzenia nr 809/2014, które zostało dokonane po dniu 31 maja roku, w którym został złożony wniosek o przyznanie płatności bezpośrednich, płatności te przysługują przekazującemu, jeżeli są spełnione warunki do ich przyznania, z tym że w przypadku gdy przekazujący ubiega się o płatności związane do zwierząt, warunek posiadania zwierząt przez

okresy określone w art. 16 uznaje się za spełnione, jeżeli zwierzęta objęte wnioskiem o przyznanie tych płatności złożonym przez przekazującego były w posiadaniu przekazującego lub przejmującego przez te okresy.

7. Termin, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, nie podlega przywróceniu.

Art. 27. 1. W przypadku śmierci rolnika, która nastąpiła w okresie od dnia złożenia wniosku o przyznanie płatności bezpośrednich do dnia doręczenia decyzji w sprawie o przyznanie tych płatności, płatności bezpośrednio przysługują jego spadkobiercy, jeżeli:

- 1) grunty, które były objęte wnioskiem o przyznanie płatności obszarowych, były w posiadaniu rolnika lub jego spadkobiercy w dniu 31 maja roku, w którym został złożony ten wniosek;
- 2) zwierzęta, które były objęte wnioskiem o przyznanie płatności związanych do zwierząt, były w posiadaniu rolnika lub jego spadkobiercy przez okres, w jakim posiadanie zwierząt jest warunkiem przyznania tych płatności;
- 3) spełnia on warunki do przyznania danej płatności.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, spadkobierca rolnika wstępuje do toczącego się postępowania na jego miejsce na wniosek złożony w terminie 7 miesięcy od dnia otwarcia spadku.

3. Spadkobierca rolnika podaje we wniosku, o którym mowa w ust. 2, numer identyfikacyjny nadany w trybie przepisów o krajowym systemie ewidencji producentów, ewidencji gospodarstw rolnych oraz ewidencji wniosków o przyznanie płatności albo dołącza do tego wniosku kopię wniosku o wpis do ewidencji producentów w rozumieniu tych przepisów.

4. Do wniosku, o którym mowa w ust. 2, spadkobierca rolnika dołącza:

- 1) prawomocne postanowienie sądu o stwierdzeniu nabycia spadku albo
- 2) w przypadku gdy nie zostało zakończone postępowanie sądowe o stwierdzenie nabycia spadku:
 - a) zaświadczenie sądu o zarejestrowaniu wniosku o stwierdzenie nabycia spadku albo
 - b) kopię wniosku o stwierdzenie nabycia spadku:
 - potwierdzoną za zgodność z oryginałem przez sąd albo
 - potwierdzoną za zgodność z oryginałem przez notariusza albo upoważnionego pracownika Agencji, wraz z potwierdzeniem nadania tego wniosku w polskiej placówce pocztowej operatora wyznaczonego w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe albo kopią tego potwierdzenia

potwierdzoną za zgodność z oryginałem przez notariusza albo upoważnionego pracownika Agencji, albo

3) zarejestrowany akt poświadczenia dziedziczenia sporządzony przez notariusza.

5. W przypadku, o którym mowa w ust. 4 pkt 2, spadkobierca rolnika składa prawomocne postanowienie sądu o stwierdzeniu nabycia spadku w terminie 21 dni od dnia uprawomocnienia się tego postanowienia.

6. Jeżeli z postanowienia sądu o stwierdzeniu nabycia spadku albo z zarejestrowanego aktu poświadczenia dziedziczenia sporządzonego przez notariusza wynika, że do nabycia spadku uprawnionych jest więcej spadkobierców niż jeden spadkobierca rolnika, spadkobierca wstępujący do postępowania w sprawie o przyznanie płatności bezpośrednich, o których mowa w ust. 1:

1) dołącza do wniosku, o którym mowa w ust. 2, albo

2) składa wraz z postanowieniem sądu, o którym mowa w ust. 5

– oświadczenia pozostałych spadkobierców rolnika o wyrażeniu zgody na wstąpienie tego spadkobiercy na miejsce rolnika i przyznanie mu płatności bezpośrednich.

7. Zgoda, o której mowa w ust. 6, nie jest wymagana, jeżeli miałyby być wyrażona przez małoletniego, a wniosek, o którym mowa w ust. 2, został złożony przez spadkobiercę będącego przedstawicielem ustawowym tego małoletniego.

8. Wniosek, o którym mowa w ust. 2, spadkobierca rolnika składa do kierownika biura powiatowego Agencji, do którego rolnik złożył wniosek, o którym mowa w ust. 1.

9. W przypadku, o którym mowa w ust. 4 pkt 2, decyzję w sprawie o przyznanie płatności bezpośrednich spadkobiercy rolnika wydaje się po złożeniu przez niego odpisu prawomocnego postanowienia sądu o stwierdzeniu nabycia spadku.

10. Termin, o którym mowa w ust. 2, nie podlega przywróceniu.

11. Do zapisobiercy windykacyjnego, który w wyniku śmierci rolnika nabył, jako przedmiot zapisu windykacyjnego, grunty lub zwierzęta objęte wnioskiem o przyznanie płatności bezpośrednich złożonym przez tego rolnika lub prawo majątkowe, z którym łączy się posiadanie tych gruntów lub zwierząt, przepisy ust. 1–10 stosuje się odpowiednio.

Art. 28. 1. W przypadku rozwiązania albo przekształcenia rolnika albo wystąpienia innego zdarzenia prawnego, w wyniku których zaistniało następstwo prawne, z wyłączeniem przypadku, o którym mowa w art. 26 ust. 1, w okresie od dnia złożenia wniosku o przyznanie płatności bezpośrednich do dnia doręczenia decyzji w sprawie o przyznanie tych płatności, płatności bezpośrednie przysługują następcy prawnemu, jeżeli:

- 1) grunty, które były objęte wnioskiem o przyznanie płatności obszarowych, były w posiadaniu rolnika lub jego następcy prawnego w dniu 31 maja roku, w którym został złożony ten wniosek;
- 2) zwierzęta, które były objęte wnioskiem o przyznanie płatności związanych do zwierząt, były w posiadaniu rolnika lub jego następcy prawnego przez okres, w jakim posiadanie zwierząt jest warunkiem przyznania tych płatności;
- 3) spełnia on warunki do przyznania danej płatności.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, następca prawny rolnika wstępuje do toczącego się postępowania na miejsce rolnika na wniosek złożony w terminie 3 miesięcy od dnia wystąpienia zdarzenia prawnego, w którego wyniku zaistniało następstwo prawne.

3. Następca prawny podaje we wniosku, o którym mowa w ust. 2, numer identyfikacyjny nadany w trybie przepisów o krajowym systemie ewidencji producentów, ewidencji gospodarstw rolnych oraz ewidencji wniosków o przyznanie płatności albo dołącza do tego wniosku kopię wniosku o wpis do ewidencji producentów w rozumieniu tych przepisów.

4. Do wniosku, o którym mowa w ust. 2, następca prawny rolnika dołącza dokument potwierdzający zaistnienie następstwa prawnego albo kopię tego dokumentu potwierdzoną za zgodność z oryginałem przez notariusza albo upoważnionego pracownika Agencji.

5. Wniosek, o którym mowa w ust. 2, następca prawny rolnika składa do kierownika biura powiatowego Agencji, do którego rolnik złożył wniosek, o którym mowa w ust. 1.

6. Termin, o którym mowa w ust. 2, nie podlega przywróceniu.

Art. 29. 1. W przypadku gdy rolnik, który złożył za dany rok kalendarzowy wniosek o przyznanie płatności bezpośrednich lub płatności niezwiązanej do tytoniu, złożył również za ten rok kalendarzowy wniosek, o którym mowa w art. 26 ust. 1 pkt 3, art. 27 ust. 2 lub art. 28 ust. 2, wnioski te są rozpatrywane łącznie przez kierownika biura powiatowego Agencji, o którym mowa w art. 5.

2. W przypadku gdy rolnik, który za dany rok kalendarzowy złożył wniosek o przyznanie płatności bezpośrednich lub płatności niezwiązanej do tytoniu, złożył za dany

rok kalendarzowy również wniosek, o którym mowa w art. 26 ust. 1 pkt 3, art. 27 ust. 2 lub art. 28 ust. 2, do kierownika biura powiatowego Agencji innego niż kierownik, o którym mowa w art. 5, kierownik, do którego został złożony wniosek, o którym mowa w art. 26 ust. 1 pkt 3, art. 27 ust. 2 lub art. 28 ust. 2, przekazuje ten wniosek wraz z aktami sprawy w celu łącznego rozpoznania wniosków złożonych przez tego rolnika do kierownika, o którym mowa w art. 5, zawiadamiając o tym rolnika na piśmie.

3. Jeżeli decyzja w sprawie przyznania płatności bezpośrednich zostanie wydana przed złożeniem przez rolnika wniosku, o którym mowa w art. 26 ust. 1 pkt 3, art. 27 ust. 2 lub art. 28 ust. 2, lub przekazaniem, o którym mowa w ust. 2, kierownik biura powiatowego Agencji, o którym mowa w art. 5, dokonuje zmiany decyzji w sprawie przyznania tych płatności, jeżeli istnieje konieczność dokonania ich zmniejszeń lub wykluczeń wynikających ze stwierdzonych nieprawidłowości lub niezgodności, lub nałożenia pozostałych kar administracyjnych, lub zastosowania art. 8 ust. 1, 3 i 4 rozporządzenia nr 1307/2013 lub art. 11 ust. 1 tego rozporządzenia.

4. W przypadku, o którym mowa w ust. 3, zmiany decyzji w sprawie przyznania płatności bezpośrednich dokonuje się bez zgody strony.

Art. 30. 1. Jeżeli po doręczeniu decyzji w sprawie o przyznanie płatności bezpośrednich lub płatności niezwiązanej do tytoniu rolnik, do którego została skierowana decyzja, zmarł, jego spadkobiercy przysługują prawa, które przysługiwałyby spadkodawcy jako stronie postępowania.

2. Jeżeli po doręczeniu decyzji w sprawie o przyznanie płatności bezpośrednich lub płatności niezwiązanej do tytoniu rolnik, do którego została skierowana decyzja, został rozwiązany albo przekształcony albo wystąpiło inne zdarzenie prawne, w wyniku którego zaistniało następstwo prawne, z wyłączeniem przypadku, o którym mowa w ust. 1, prawa, które przysługiwałyby temu rolnikowi jako stronie postępowania, przysługują jego następcy prawnemu.

3. Jeżeli w przypadku, o którym mowa w ust. 1, prawa, które przysługiwałyby spadkodawcy jako stronie postępowania, przysługują kilku spadkobiercom, prawa te wykonuje ten spadkobierca, na którego pozostali spadkobiercy wyrazili pisemną zgodę.

4. Należności z tytułu płatności przyznanych w decyzji, o której mowa w ust. 1, są przedmiotem dziedziczenia.

5. Jeżeli płatności bezpośrednie lub płatność niezwiązana do tytoniu nie zostały przekazane na rachunek bankowy rolnika, jego spadkobierca, który nie kwestionuje

należności określonej w decyzji, o której mowa w ust. 1, składa wniosek o wypłatę przyznanych płatności do kierownika biura powiatowego Agencji, do którego rolnik złożył wniosek o przyznanie tych płatności, wraz z:

- 1) odpisem prawomocnego postanowienia sądu o stwierdzeniu nabycia spadku – w terminie 14 dni od dnia uprawomocnienia się postanowienia sądu albo
- 2) zarejestrowanym aktem poświadczenia dziedziczenia sporządzonym przez notariusza – w terminie 14 dni od dnia wpisu aktu poświadczenia dziedziczenia do rejestru aktów poświadczenia dziedziczenia, albo
- 3) w przypadku gdy nie zostało zakończone postępowanie sądowe o stwierdzenie nabycia spadku:
 - a) zaświadczeniem sądu o zarejestrowaniu wniosku o stwierdzenie nabycia spadku albo
 - b) kopią wniosku o stwierdzenie nabycia spadku:
 - potwierdzoną za zgodność z oryginałem przez sąd albo
 - potwierdzoną za zgodność z oryginałem przez notariusza albo upoważnionego pracownika Agencji, wraz z potwierdzeniem nadania tego wniosku w polskiej placówce pocztowej operatora wyznaczonego w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe albo kopią tego potwierdzenia potwierdzoną za zgodność z oryginałem przez notariusza albo upoważnionego pracownika Agencji

–jednak nie później niż przed upływem 6 miesięcy od dnia doręczenia rolnikowi decyzji w sprawie o przyznanie odpowiednio płatności bezpośrednich lub płatności niezwiązanej do tytoniu.

6. W przypadku, o którym mowa w ust. 5 pkt 3, spadkobierca rolnika składa prawomocne postanowienie sądu o stwierdzeniu nabycia spadku w terminie 14 dni od dnia uprawomocnienia się tego postanowienia.

7. Jeżeli płatności bezpośrednio lub płatność niezwiązana do tytoniu nie zostały przekazane na rachunek bankowy rolnika, o którym mowa w ust. 2, jego następcą prawnym, który nie kwestionuje należności określonej w decyzji, o której mowa w ust. 2, składa wniosek o wypłatę przyznanych płatności do kierownika biura powiatowego Agencji, do którego został złożony wniosek o przyznanie tych płatności, w terminie 3 miesięcy od dnia doręczenia temu rolnikowi tej decyzji.

8. Do wniosku, o którym mowa w ust. 7, następca prawny rolnika dołącza dokument potwierdzający zaistnienie następstwa prawnego albo kopię tego dokumentu potwierdzoną za zgodność z oryginałem przez notariusza albo upoważnionego pracownika Agencji.

9. Jeżeli z postanowienia sądu o stwierdzeniu nabycia spadku albo z zarejestrowanego aktu poświadczenia dziedziczenia sporządzonego przez notariusza wynika, że do nabycia spadku uprawnionych jest więcej spadkobierców niż jeden spadkobierca rolnika, spadkobierca występujący z wnioskiem, o którym mowa w ust. 5:

- 1) dołącza do tego wniosku albo
- 2) składa wraz z postanowieniem sądu, o którym mowa w ust. 6
– oświadczenia pozostałych spadkobierców rolnika o wyrażeniu zgody na wypłatę mu płatności bezpośrednich lub płatności niezwiązanej do tytoniu.

10. Zgoda, o której mowa w ust. 9, nie jest wymagana, jeżeli miałyby być wyrażona przez małoletniego, a wniosek, o którym mowa w ust. 5, został złożony przez spadkobiercę będącego przedstawicielem ustawowym tego małoletniego.

11. W przypadku złożenia wniosku o wypłatę płatności bezpośrednich lub płatności niezwiązanej do tytoniu kierownik biura powiatowego Agencji wydaje decyzję w sprawie wypłaty tych płatności.

12. W przypadku niezłożenia wniosku, o którym mowa w ust. 11, albo w przypadku wydania decyzji o odmowie wypłaty płatności bezpośrednich lub płatności niezwiązanej do tytoniu decyzje, o których mowa w ust. 1 i 2, wygasają z mocy prawa.

Art. 31. 1. Kierownik biura powiatowego Agencji jest właściwy w sprawach uznawania przypadków działania siły wyższej lub wystąpienia nadzwyczajnych okoliczności, o których mowa w art. 2 ust. 2 rozporządzenia nr 1306/2013.

2. Uznanie danego przypadku za działanie siły wyższej lub wystąpienie nadzwyczajnych okoliczności, o których mowa w art. 2 ust. 2 rozporządzenia nr 1306/2013, albo odmowa takiego uznania następuje w decyzji w sprawie przyznania odpowiednio płatności bezpośrednich lub płatności niezwiązanej do tytoniu.

Art. 32. 1. Kierownik biura powiatowego Agencji, o którym mowa w art. 5, jest właściwy w sprawach zwrotu środków, o których mowa w art. 26 ust. 5 rozporządzenia nr 1306/2013.

2. Zwrot środków, o których mowa w art. 26 ust. 5 rozporządzenia nr 1306/2013, następuje w drodze decyzji.

3. O zwrocie środków, o których mowa w art. 26 ust. 5 rozporządzenia nr 1306/2013, kierownik biura powiatowego Agencji, o którym mowa w art. 5, może rozstrzygnąć również w decyzji w sprawie przyznania płatności bezpośrednich.

4. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, warunki dokonywania zwrotu środków, o których mowa w art. 26 ust. 5 rozporządzenia nr 1306/2013, mając na względzie przepisy, o których mowa w art. 1 pkt 1, oraz zapewnienie równego traktowania rolników.

Art. 33. 1. Po zakończeniu postępowania w sprawie o przyznanie płatności bezpośrednich oraz płatności niezwiązanej do tytoniu decyzją ostateczną, a w przypadku gdy przysługuje na tę decyzję skarga do sądu administracyjnego:

- 1) po bezskutecznym upływie terminu na wniesienie tej skargi albo
- 2) po prawomocnym odrzuceniu albo oddaleniu tej skargi albo po prawomocnym umorzeniu postępowania sądowno-administracyjnego

– w aktach sprawy pozostawia się cyfrową kopię dokumentów powstałych w formie pisemnej, a skopiowane cyfrowo dokumenty poddaje się brakowaniu.

2. Przepis ust. 1 stosuje się również do dokumentów składających się na akta sprawy o:

- 1) wznowienie postępowania,
- 2) stwierdzenie nieważności, zmianę lub uchylenie decyzji,
- 3) stwierdzenie wygaśnięcia decyzji

– w sprawie o przyznanie płatności bezpośrednich oraz płatności niezwiązanej do tytoniu, w postępowaniach przed kierownikiem biura powiatowego Agencji, dyrektorem oddziału regionalnego Agencji oraz Prezesem Agencji.

3. Cyfrową kopię dokumentów, o których mowa w ust. 1 i 2:

- 1) sporządza się w formatach danych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 18 pkt 1 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. z 2014 r. poz. 1114);
- 2) zapisuje się na informatycznym nośniku danych w rozumieniu art. 3 pkt 1 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne.

4. Organ właściwy w sprawach, o których mowa w ust. 1 i 2, albo osoba przez niego upoważniona potwierdza bezpiecznym podpisem elektronicznym weryfikowanym przy pomocy ważnego kwalifikowanego certyfikatu zgodność z oryginałem cyfrowej kopii dokumentów, o których mowa w ust. 1 i 2.

5. Do postępowania z cyfrową kopią dokumentów, o których mowa w ust. 1 i 2, stosuje się odpowiednio przepisy o narodowym zasobie archiwalnym i archiwach, określające sposób postępowania z dokumentami elektronicznymi.

6. W przypadku gdy z przepisów prawa wynika obowiązek wydania, przekazania lub dostarczenia akt spraw, o których mowa w ust. 1 lub 2, lub dokumentów składających się na te akta, lub odpisów, wyciągów lub kopii tych dokumentów, do spełnienia tego obowiązku wystarczające jest wydanie, przekazanie lub dostarczenie uwierzytelnionego wydruku cyfrowej kopii dokumentów, o których mowa w ust. 1 i 2.

Art. 34. 1. Minister właściwy do spraw rozwoju wsi określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki lub szczegółowy tryb przyznawania lub wypłaty płatności bezpośrednich lub płatności niezwiązanej do tytoniu, w tym szczegółowe warunki lub tryb przyznawania tych płatności spadkobiercy, małżonkowi lub następcy prawnemu rolnika, lub przejmującemu gospodarstwo, mając na względzie specyfikę poszczególnych płatności oraz wspieranych sektorów produkcji rolnej, założenia Wspólnej Polityki Rolnej oraz zabezpieczenie przed nieuzasadnionym przyznawaniem tych płatności.

2. Wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw rozwoju wsi określa:

- 1) rodzaje dowodów potwierdzających wystąpienie okoliczności, o których mowa w art. 9 ust. 2 akapit trzeci rozporządzenia nr 1307/2013, mając na względzie przepisy art. 12 i 13 rozporządzenia nr 639/2014 oraz zabezpieczenie przed nieuzasadnionym przyznawaniem płatności bezpośrednich;
- 2) kryteria uznawania gruntów za pozostające w stanie nadającym się do wypasu lub uprawy, mając na względzie ramy tych kryteriów określone w art. 4 rozporządzenia nr 639/2014 oraz zabezpieczenie przed nieuzasadnionym przyznawaniem płatności obszarowych;
- 3) gatunki roślin wysokobiałkowych, do których może zostać przyznana płatność związana do powierzchni upraw roślin wysokobiałkowych, mając na względzie ukierunkowanie wsparcia na produkcję roślin wysokobiałkowych gatunków, które są uprawiane w Rzeczypospolitej Polskiej, zapewniając jednocześnie różnorodność gatunkową upraw tych roślin oraz zabezpieczenie przed nieuzasadnionym przyznawaniem tej płatności;
- 4) wymagania, jakim powinny odpowiadać uprawy roślin wysokobiałkowych, ziemniaków skrobiowych, buraków cukrowych, pomidorów, chmielu, owoców miękkich (truskawek lub malin), lnu lub konopi włóknistych, do których przysługują płatności związane do

powierzchni upraw, mając na względzie wymagania agrotechniczne oraz specyfikę poszczególnych upraw;

- 5) rejony uprawy chmielu, z uwzględnieniem podziału terytorialnego kraju, mając na względzie czynniki przyrodnicze, tradycyjnie wyodrębnione rejony uprawy chmielu, a także plantacje chmielu założone przed dniem 1 września 2001 r.

3. Wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw rozwoju wsi może określić wykaz obszarów, o których mowa w art. 32 ust. 3 lit. b rozporządzenia nr 1307/2013, mając na względzie rodzaj prowadzonej na danym obszarze działalności pozarolniczej oraz zabezpieczenie przed przyznawaniem płatności bezpośrednich do gruntów, które nie stanowią kwalifikujących się hektarów.

Art. 35. 1. W przypadku gdy z przepisów Unii Europejskiej dotyczących płatności bezpośrednich lub płatności niezwiązanej do tytoniu, w tym z przepisów wydanych w trybie rozporządzenia nr 1307/2013, wynika obowiązek zastosowania zmniejszenia (redukcji) kwoty danego rodzaju płatności, jej stawki lub podstawy do ustalenia wysokości płatności na skutek przekroczenia wielkości środków finansowych przewidzianych dla Rzeczypospolitej Polskiej z przeznaczeniem na ten rodzaj płatności lub na skutek przekroczenia przewidzianej dla Rzeczypospolitej Polskiej wielkości powierzchni gruntów lub liczby zwierząt, lub produktów rolnych, które mogą być objęte danym rodzajem płatności, Prezes Agencji ustala niezwłocznie wielkość tego przekroczenia i przekazuje ministrowi właściwemu do spraw rolnictwa informacje w tym zakresie.

2. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, wielkość zmniejszenia (redukcji) kwoty danego rodzaju płatności, jej stawki lub podstawy do ustalenia wysokości płatności, mając na uwadze przekazane przez Prezesa Agencji informacje, o których mowa w ust. 1, oraz zasady ustalania wielkości takich zmniejszeń (redukcji) określone w przepisach Unii Europejskiej dotyczących płatności bezpośrednich lub płatności niezwiązanej do tytoniu.

3. Organ właściwy w sprawach płatności bezpośrednich lub płatności niezwiązanej do tytoniu, na podstawie wielkości określonej w przepisach wydanych na podstawie ust. 2, ustala wielkość zmniejszenia (redukcji) kwoty danej płatności przyznanej lub przypadającej na dany podmiot uprawniony do uzyskania tej płatności albo wielkość zmniejszenia (redukcji) podstawy do przyznania takiemu podmiotowi płatności wyrażonego w przeliczeniu odpowiednio na jednostkę powierzchni gruntu, liczbę zwierząt albo ilość produktów rolnych:

- 1) z urzędu, bez zgody strony, w drodze decyzji zmieniającej decyzję o przyznaniu danej płatności – w przypadku gdy płatność została przyznana;
- 2) w decyzji o przyznaniu danej płatności – w przypadku gdy płatność ta nie została jeszcze przyznana;
- 3) w decyzji o wypłacie danej płatności – w przypadku gdy przepisy przewidują wydanie takiej decyzji;
- 4) z urzędu, bez zgody strony, w drodze decyzji zmieniającej decyzję o wypłacie danej płatności – w przypadku gdy przepisy przewidują wydanie decyzji o wypłacie tej płatności.

4. W przypadku gdy dana płatność została już wypłacona, zwrotu z tytułu zmniejszenia (redukcji) tej płatności dokonuje się w trybie określonym w przepisach o Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa dla zwrotu kwot nienależnie lub nadmiernie pobranych środków.

5. Decyzje, o których mowa w ust. 3, podlegają natychmiastowemu wykonaniu.

6. Przepisów ust. 1 i 2 nie stosuje się w przypadku, gdy zmniejszenie (redukcja) kwoty danego rodzaju płatności, jej stawki lub podstawy do ustalenia wysokości płatności jest możliwe do zastosowania w toku postępowania w sprawie o przyznanie danej płatności na podstawie przepisów Unii Europejskiej dotyczących płatności bezpośrednich lub płatności niezwiązanej do tytoniu, w tym przepisów wydanych w trybie rozporządzenia nr 1307/2013, z tym że jeżeli przepisy te nie określają trybu dokonania tego zmniejszenia (redukcji), przepis ust. 3 stosuje się odpowiednio.

Art. 36. 1. Agencja przeprowadza kontrole administracyjne i na miejscu w zakresie płatności bezpośrednich, określone w przepisach, o których mowa w art. 1 pkt 1, w tym kontrole w ramach wzajemnej zgodności wymogów lub norm, chyba że ustawa stanowi inaczej.

2. Prezes Agencji może powierzyć przeprowadzanie kontroli, o których mowa w ust. 1, jednostkom organizacyjnym dysponującym odpowiednimi warunkami organizacyjnymi, kadrowymi i technicznymi, określonymi na podstawie art. 40 ust. 1 pkt 1.

3. Przestrzeganie norm lub wymogów może podlegać kontroli administracyjnej zgodnie z art. 96 ust. 2 rozporządzenia nr 1306/2013.

4. Minister właściwy do spraw rolnictwa może określić, w drodze rozporządzenia, normy lub wymogi, których przestrzeganie może podlegać kontroli, o której mowa w ust. 3, mając na względzie możliwość wykorzystania w kontroli administracyjnej informacji

zgrupowanych w systemach teleinformatycznych Agencji oraz zapewnienie, że kontrole administracyjne odnośnie tych norm lub wymogów są co najmniej tak samo skuteczne jak kontrole na miejscu, a także zabezpieczenie przed nieuzasadnionym przyznawaniem płatności bezpośrednich.

Art. 37. 1. Czynności kontrolne w ramach kontroli na miejscu określonej w przepisach, o których mowa w art. 1 pkt 1, przeprowadzanej przez Agencję, są wykonywane przez osoby posiadające imienne upoważnienie wydane przez Prezesa Agencji.

2. Upoważnienie, o którym mowa w ust. 1, zawiera wskazanie osoby upoważnionej do wykonywania czynności kontrolnych, miejsce i zakres oraz podstawę prawną do ich wykonywania.

3. Przed przystąpieniem do czynności kontrolnych osoba upoważniona do ich wykonywania jest obowiązana okazać imienne upoważnienie rolnikowi, jeżeli jest on obecny podczas kontroli.

4. Czynności kontrolne mogą być wykonywane podczas nieobecności rolnika także wówczas, gdy rolnik został zawiadomiony o kontroli zgodnie z art. 25 rozporządzenia nr 809/2014.

5. Osoby upoważnione do wykonywania czynności kontrolnych mają prawo do:

- 1) wstępu na teren gospodarstwa rolnego;
- 2) dostępu do zwierząt;
- 3) żądania pisemnych lub ustnych informacji związanych z przedmiotem kontroli;
- 4) wglądu do dokumentów związanych z przedmiotem kontroli, sporządzania z nich odpisów, wyciągów lub kopii oraz zabezpieczania tych dokumentów;
- 5) pobierania próbek do badań;
- 6) żądania okazywania i udostępniania danych informatycznych.

6. Z czynności kontrolnych sporządza się sprawozdanie, o którym mowa w art. 59 ust. 3 rozporządzenia nr 1306/2013, zwane dalej „raportem”, zgodnie z art. 41, art. 43 i art. 72 ust. 1 i 4 rozporządzenia nr 809/2014, który w przypadku stwierdzenia drobnej niezgodności zawiera również informację, o której mowa w art. 72 ust. 3 akapit drugi rozporządzenia nr 809/2014, oraz termin usunięcia tej niezgodności, ustalony zgodnie z art. 39 ust. 3 rozporządzenia nr 640/2014.

7. W przypadku gdy rolnik nie zgadza się z ustaleniami zawartymi w raporcie, może zgłosić umotywowane zastrzeżenia na piśmie co do ustaleń w nim zawartych dyrektorowi oddziału regionalnego Agencji, w terminie 14 dni od dnia doręczenia raportu, chyba że

bezpośrednio po zakończeniu kontroli rolnik, który był obecny podczas kontroli, zgłosił umotywowane zastrzeżenia co do ustaleń zawartych w raporcie osobie, która go sporządziła.

8. W przypadku, o którym mowa w art. 72 ust. 4 akapit trzeci rozporządzenia nr 809/2014, raportu nie przesyła się rolnikowi.

Art. 38. 1. Powiatowy lekarz weterynarii właściwy ze względu na miejsce zamieszkania lub siedzibę rolnika, jako organ kontroli, o którym mowa w art. 67 ust. 1 lit. a rozporządzenia nr 809/2014, jest właściwy do przeprowadzania kontroli administracyjnych i kontroli na miejscu przestrzegania wymogów wskazanych w załączniku II do rozporządzenia nr 1306/2013, określonych w przepisach wydanych na podstawie ust. 13.

2. Czynności kontrolne w ramach kontroli na miejscu, o której mowa w ust. 1, zwanej dalej „kontrolą wymogów”, są wykonywane przez osoby posiadające imienne upoważnienie wydane przez powiatowego lekarza weterynarii, o którym mowa w ust. 1.

3. Upoważnienie, o którym mowa w ust. 2, zawiera wskazanie osoby upoważnionej do wykonywania czynności kontrolnych, miejsce i zakres tych czynności oraz podstawę prawną do ich wykonywania.

4. W przypadku konieczności wykonania czynności kontrolnych w ramach kontroli, o których mowa w ust. 1, poza obszarem działania powiatowego lekarza weterynarii, o którym mowa w ust. 1, lekarz ten upoważnia do wykonania tych czynności powiatowego lekarza weterynarii właściwego ze względu na położenie siedziby stada w rozumieniu przepisów o systemie identyfikacji i rejestracji zwierząt. Do czynności kontrolnych przepisy ust. 2 i 3 stosuje się odpowiednio.

5. W przypadku, o którym mowa w ust. 4, powiatowy lekarz weterynarii właściwy ze względu na położenie siedziby stada:

- 1) wykonuje czynności kontrolne w ramach kontroli wymogów w miejscu, zakresie i terminie wskazanym w upoważnieniu;
- 2) sporządza protokół wykonania czynności kontrolnych;
- 3) niezwłocznie przekazuje protokół, o którym mowa w pkt 2, powiatowemu lekarzowi weterynarii, o którym mowa w ust. 1.

6. Przed przystąpieniem do wykonania czynności kontrolnych w ramach kontroli wymogów osoba upoważniona do ich wykonania jest obowiązana okazać imienne upoważnienie do wykonania czynności kontrolnych rolnikowi, jeżeli jest on obecny podczas kontroli.

7. Czynności kontrolne w ramach kontroli wymogów mogą być wykonywane podczas nieobecności rolnika także wówczas, gdy rolnik został zawiadomiony o kontroli zgodnie z art. 25 rozporządzenia nr 809/2014.

8. Osoby upoważnione do wykonywania czynności kontrolnych w ramach kontroli wymogów mają prawo do:

- 1) wstępu na teren gospodarstwa rolnego, w tym do pomieszczeń i miejsc związanych z utrzymywaniem lub przebywaniem zwierząt;
- 2) dostępu do zwierząt;
- 3) pobierania próbek do badań;
- 4) żądania pisemnych lub ustnych informacji związanych z przedmiotem kontroli;
- 5) wglądu do dokumentów związanych z przedmiotem kontroli, sporządzania z nich odpisów, wyciągów lub kopii oraz zabezpieczania tych dokumentów;
- 6) żądania okazywania i udostępniania danych informatycznych.

9. Rolnik jest obowiązany zapewnić niezbędną pomoc przy wykonywaniu czynności kontrolnych.

10. Powiatowy lekarz weterynarii, o którym mowa w ust. 1, sporządza raport zgodnie z art. 72 ust. 1 i 4 rozporządzenia nr 809/2014, a w przypadku stwierdzenia drobnej niezgodności, o której mowa w art. 99 ust. 2 akapit drugi rozporządzenia nr 1306/2013, w tym raporcie umieszcza również informację, o której mowa w art. 72 ust. 3 akapit drugi rozporządzenia nr 809/2014, oraz termin usunięcia tej niezgodności, ustalony zgodnie z art. 39 ust. 3 rozporządzenia nr 640/2014, i przekazuje ten raport kierownikowi biura powiatowego Agencji, do którego został złożony wniosek o przyznanie jednolitej płatności obszarowej, płatności za zazielenienie, płatności dla młodego rolnika, płatności dodatkowej, płatności związanych do powierzchni upraw lub płatności związanych do zwierząt.

11. W przypadku gdy rolnik nie zgadza się z ustaleniami zawartymi w raporcie, może zgłosić umotywowane zastrzeżenia, na piśmie, co do ustaleń w nim zawartych powiatowemu lekarzowi weterynarii, o którym mowa w ust. 1, w terminie 14 dni od dnia doręczenia raportu, chyba że bezpośrednio po zakończeniu kontroli rolnik, który był obecny podczas kontroli, zgłosił umotywowane zastrzeżenia co do ustaleń zawartych w raporcie osobie, która wykonywała czynności kontrolne.

12. Powiatowy lekarz weterynarii, o którym mowa w ust. 1, uwzględniając zgłoszone zastrzeżenia, uzupełnia ustalenia zawarte w raporcie. W przypadku nieuwzględnienia zgłoszonych zastrzeżeń powiatowy lekarz weterynarii, o którym mowa w ust. 1, przekazuje

zgłoszone zastrzeżenia, wraz ze swoim stanowiskiem do tych zastrzeżeń i raportem, do właściwego kierownika biura powiatowego Agencji.

13. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, wymogi wskazane w załączniku II do rozporządzenia nr 1306/2013, do których kontroli jest właściwy powiatowy lekarz weterynarii, oraz rodzaj przeprowadzanych kontroli, z uwzględnieniem kontroli administracyjnych lub kontroli na miejscu, mając na uwadze zapewnienie prawidłowego przeprowadzenia tej kontroli.

Art. 39. 1. Główny Lekarz Weterynarii, po zasięgnięciu opinii Prezesa Agencji, ustala czynniki do analizy ryzyka, na których podstawie jest przeprowadzane typowanie rolników do kontroli, o których mowa w art. 38 ust. 1, oraz liczbę gospodarstw, które zostaną objęte tymi kontrolami.

2. Minister właściwy do spraw rozwoju wsi oraz minister właściwy do spraw rolnictwa określą, w drodze zarządzenia, warunki, sposób i tryb współpracy Agencji oraz Inspekcji Weterynaryjnej w zakresie przeprowadzania kontroli, o których mowa w art. 38 ust. 1.

Art. 40. 1. Minister właściwy do spraw rolnictwa oraz minister właściwy do spraw rozwoju wsi określą, w drodze rozporządzenia:

- 1) warunki organizacyjne, kadrowe i techniczne, jakie powinny spełniać jednostki organizacyjne, którym można powierzyć przeprowadzanie kontroli administracyjnej lub kontroli na miejscu, o których mowa w art. 36 ust. 1, mając na względzie zapewnienie wykonywania ich w jednolity sposób na obszarze całego kraju;
- 2) wzór imiennego upoważnienia do wykonywania czynności kontrolnych, mając na względzie ujednolicenie informacji zawartych w upoważnieniu.

2. Minister właściwy do spraw rolnictwa oraz minister właściwy do spraw rozwoju wsi mogą określić, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki i tryb przeprowadzania kontroli na miejscu w ramach wzajemnej zgodności wymogów lub norm, mając na względzie zapewnienie przeprowadzenia tych kontroli w jednolity sposób na obszarze całego kraju.

Art. 41. Przepisy dotyczące kontroli administracyjnej i kontroli na miejscu określonych w przepisach Unii Europejskiej, o których mowa w art. 1 pkt 1, stosuje się odpowiednio do kontroli w zakresie spełniania warunków do przyznania płatności niezwiązanej do tytoniu.

Art. 42. 1. Oceny wagi stwierdzonej niezgodności, o której mowa w art. 72 ust. 1 lit. c rozporządzenia nr 809/2014, dokonuje się w raporcie, przypisując tej niezgodności odpowiednią liczbę punktów, a w przypadku stwierdzenia celowej niezgodności, o której

mowa w art. 40 rozporządzenia nr 640/2014 i art. 75 rozporządzenia nr 809/2014, oceny wagi tej niezgodności dokonuje się w tym raporcie odrębnie, przypisując jej odpowiednią liczbę punktów.

2. Liczba punktów przypisana stwierdzonym niezgodnościom w raporcie jest uwzględniana przy dokonywaniu zmniejszeń lub wykluczeń, o których mowa w art. 73 ust. 2–5, art. 74 ust. 1 i art. 75 rozporządzenia nr 809/2014 oraz w art. 39 ust. 1, 3 i 4 i art. 40 rozporządzenia nr 640/2014.

3. Ocena wagi stwierdzonej niezgodności, o której mowa w art. 72 ust. 1 lit. c rozporządzenia nr 809/2014, dokonana w raporcie, jest uwzględniana w postępowaniach w sprawach dotyczących pomocy finansowej w ramach działań objętych programem rozwoju obszarów wiejskich, określonych w przepisach o wspieraniu rozwoju obszarów wiejskich z udziałem środków Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich, w których warunkiem przyznania tej pomocy w pełnej wysokości jest spełnianie wymogów lub norm przez rolnika będącego wnioskodawcą lub beneficjentem tej pomocy.

Art. 43. 1. Kary administracyjnej z tytułu nieprzestrzegania wzajemnej zgodności nie stosuje się, jeżeli wynosi ona nie więcej niż równowartość w złotych kwoty, o której mowa w art. 97 ust. 3 akapit pierwszy rozporządzenia nr 1306/2013.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, w decyzji w sprawie przyznania jednolitej płatności obszarowej, płatności za zazielenienie, płatności dla młodego rolnika, płatności dodatkowej, płatności związanych do powierzchni upraw lub płatności związanych do zwierząt:

- 1) podaje się informację o niezastosowaniu kary administracyjnej;
- 2) nakazuje się realizację w wyznaczonym terminie, o którym mowa w art. 39 ust. 2 akapit drugi rozporządzenia nr 640/2014, określonych działań naprawczych mających na celu usunięcie stwierdzonych niezgodności.

3. Agencja jest właściwa do podjęcia działań, o których mowa w art. 97 ust. 3 akapit drugi rozporządzenia nr 1306/2013, w tym kontroli realizacji działań, o których mowa w ust. 2 pkt 2, a w przypadku gdy niezgodność dotyczy wymogu, do którego kontroli na podstawie art. 38 ust. 1 jest właściwy powiatowy lekarz weterynarii, do podjęcia tych działań jest właściwy ten lekarz.

4. W przypadku gdy rolnik nie podjął działań naprawczych, o których mowa w ust. 2 pkt 2, w terminie wyznaczonym w decyzji w sprawie przyznania jednolitej płatności obszarowej, płatności za zazielenienie, płatności dla młodego rolnika, płatności dodatkowej,

płatności związanych do powierzchni upraw lub płatności związanych do zwierząt, stosuje się art. 29 ustawy z dnia 9 maja 2008 r. o Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa (Dz. U. z 2014 r. poz. 1438).

Art. 44. 1. W przypadku stwierdzenia drobnej niezgodności nie stosuje się kary administracyjnej z tytułu nieprzestrzegania wzajemnej zgodności.

2. Jeżeli w okresie, o którym mowa w art. 39 ust. 3 akapit pierwszy rozporządzenia nr 640/2014, zostanie stwierdzone, że rolnik nie usunął drobnej niezgodności w terminie ustalonym w raporcie, określa się karę administracyjną z tytułu tej niezgodności zgodnie z art. 39 ust. 3 rozporządzenia nr 640/2014.

3. Jeżeli decyzja w sprawie o przyznanie płatności bezpośrednich za rok, w którym stwierdzono drobną niezgodność, została wydana przed stwierdzeniem, że rolnik nie usunął drobnej niezgodności w terminie ustalonym w raporcie, karę administracyjną, o której mowa w ust. 2, określa się, zmieniając tę decyzję.

4. W przypadku, o którym mowa w ust. 2, zmiany decyzji w sprawie przyznania płatności bezpośrednich dokonuje się bez zgody strony.

Art. 45. 1. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, minimalne normy, uwzględniając art. 94 rozporządzenia nr 1306/2013 i załącznik II do tego rozporządzenia, a także biorąc pod uwagę warunki glebowe i klimatyczne, istniejące systemy gospodarowania, wykorzystanie gruntów rolnych, metody upraw i strukturę gospodarstw rolnych, jak również art. 9 rozporządzenia nr 640/2014.

2. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) liczbę punktów, jaką przypisuje się stwierdzonej niezgodności w ramach oceny wagi, o której mowa w art. 72 ust. 1 lit. c rozporządzenia nr 809/2014, w zależności od rodzaju stwierdzonego naruszenia,
- 2) przypadki drobnej niezgodności i liczbę punktów, jaką przypisuje się stwierdzonej drobnej niezgodności w ramach oceny wagi, o której mowa w art. 72 ust. 1 lit. c rozporządzenia nr 809/2014,
- 3) wyrażoną w procentach wielkość kary administracyjnej w zależności od liczby punktów przypisanych stwierdzonym niezgodnościom

– mając na względzie przeprowadzenie oceny zgodnie z zasadami określonymi w przepisach rozporządzenia nr 1306/2013 i w przepisach wydanych w trybie tego rozporządzenia.

3. Minister właściwy do spraw rolnictwa ogłosi, w drodze obwieszczenia, w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski” wykaz wymogów określonych w przepisach Unii Europejskiej, z uwzględnieniem przepisów krajowych wdrażających te przepisy.

Art. 46. 1. Zaliczka na poczet płatności bezpośrednich jest wypłacana rolnikowi z urzędu w przypadku wystąpienia okoliczności mogących powodować trudności finansowe lub pogorszenie sytuacji finansowej większej liczby rolników, w szczególności gdy okoliczności te mają charakter nadzwyczajny lub są wynikiem działania siły wyższej, zgodnie z warunkami, o których mowa w art. 75 ust. 1 akapit trzeci rozporządzenia nr 1306/2013.

2. Zaliczka na poczet płatności bezpośrednich jest wypłacana rolnikowi prowadzącemu działalność rolniczą w zakresie lub na obszarze objętych okolicznościami, o których mowa w ust. 1.

3. W przypadku wystąpienia okoliczności, o których mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw rozwoju wsi w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, procentową wielkość zaliczek na poczet płatności bezpośrednich, termin rozpoczęcia ich wypłaty oraz zakres lub obszar objęte okolicznościami, o których mowa w ust. 1, mając na uwadze założenia do ustawy budżetowej na dany rok, zakres oddziaływania okoliczności, o których mowa w ust. 1, lub podział administracyjny kraju.

Art. 47. Należności ustalone w decyzji w sprawie przyznania płatności bezpośrednich oraz płatności niezwiązanej do tytoniu nie mogą być przedmiotem umowy przeniesienia wierzytelności na osobę trzecią (przelewu), o której mowa w przepisach Kodeksu cywilnego.

Art. 48. 1. W przypadku gdy kwota z tytułu płatności bezpośrednich lub płatności niezwiązanej do tytoniu nie może zostać przekazana na rachunek bankowy rolnika z przyczyn niezależnych od Agencji, decyzję o przyznaniu tych płatności doręcza się, nawet wtedy, gdy decyzja uwzględnia w całości żądanie rolnika i nie określa zmniejszeń, wykluczeń lub pozostałych kar administracyjnych oraz nie ustala kwot podlegających odliczeniu.

2. W przypadku gdy kwota z tytułu płatności bezpośrednich lub płatności niezwiązanej do tytoniu nie może zostać przekazana na rachunek bankowy rolnika z przyczyn niezależnych od Agencji, kierownik biura powiatowego Agencji stwierdza wygaśnięcie decyzji w sprawie przyznania tych płatności, jeżeli od dnia, w którym decyzja o jej przyznaniu stała się ostateczna, upłynęły co najmniej 2 lata.

Art. 49. 1. Kierownik biura powiatowego Agencji odstępuje od ustalenia kwot nienależnie lub nadmiernie pobranych płatności bezpośrednich lub płatności niezwiązanej do tytoniu, o którym mowa w art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2008 r. o Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa, w przypadku określonym w art. 54 ust. 3 lit. a pkt i rozporządzenia nr 1306/2013.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do kwot nienależnie lub nadmiernie pobranych z tytułu kar administracyjnych, o których mowa w art. 97 ust. 3 rozporządzenia nr 1306/2013, w przypadku gdy rolnik nie podjął działań naprawczych.

Art. 50. W przypadku gdy przepisy Unii Europejskiej dotyczące płatności bezpośrednich lub płatności niezwiązanej do tytoniu, w tym przepisy wydane w trybie rozporządzenia nr 1307/2013, określają obowiązek podjęcia działań lub umożliwiają realizację uprawnień przez państwo członkowskie Unii Europejskiej lub właściwy organ, lub agencję płatniczą, Rada Ministrów może, w drodze rozporządzenia:

- 1) wyznaczyć Agencję lub Agencję Rynku Rolnego jako jednostkę organizacyjną wykonującą określone obowiązki lub uprawnienia lub
- 2) określić zadania realizowane przez Agencję lub Agencję Rynku Rolnego lub sposób i tryb ich realizacji, lub
- 3) określić szczegółowe warunki dotyczące przyznawania płatności określonych tymi przepisami

– mając na względzie realizację celów określonych w przepisach Unii Europejskiej w zakresie płatności określonych tymi przepisami.

Art. 51. 1. Prezes Agencji, na podstawie danych dotyczących powierzchni działek rolnych zadeklarowanych we wnioskach o przyznanie płatności obszarowych, oblicza średnią powierzchnię gruntów rolnych w gospodarstwie rolnym w poszczególnych województwach oraz średnią powierzchnię gruntów rolnych w gospodarstwie rolnym w kraju w danym roku.

2. Informacje o wielkości średniej powierzchni gruntów rolnych w gospodarstwie rolnym w poszczególnych województwach oraz średniej powierzchni gruntów rolnych w gospodarstwie rolnym w kraju, o których mowa w ust. 1, w danym roku, Prezes Agencji ogłasza corocznie, w terminie do dnia 30 września danego roku, w dzienniku urzędowym ministra właściwego do spraw rozwoju wsi oraz zamieszcza na stronie internetowej Agencji.

Art. 52. W ustawie z dnia 18 grudnia 2003 r. o krajowym systemie ewidencji producentów, ewidencji gospodarstw rolnych oraz ewidencji wniosków o przyznanie

płatności (Dz. U. z 2012 r. poz. 86, z 2013 r. poz. 1537 oraz z 2014 r. poz. 1872) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 3:

a) pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1) gospodarstwo rolne – gospodarstwo w rozumieniu art. 4 ust. 1 lit. b rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1307/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiającego przepisy dotyczące płatności bezpośrednich dla rolników na podstawie systemów wsparcia w ramach wspólnej polityki rolnej oraz uchylającego rozporządzenie Rady (WE) nr 637/2008 i rozporządzenie Rady (WE) nr 73/2009 (Dz. Urz. UE L 347 z 20.12.2013, str. 608, z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem nr 1307/2013”;

2) producent – producenta rolnego, organizację producentów, podmiot prowadzący zakład utylizacyjny oraz potencjalnego beneficjenta;”

b) w pkt 3:

– uchyla się lit. a,

– lit. b otrzymuje brzmienie:

„b) rolnikiem w rozumieniu art. 4 ust. 1 lit. a rozporządzenia nr 1307/2013 lub;”

c) pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) organizacja producentów – grupę producentów rolnych, związek grup producentów rolnych, wstępnie uznaną grupę producentów owoców i warzyw, uznaną organizację producentów owoców i warzyw oraz uznane zrzeszenie organizacji producentów owoców i warzyw, ponadnarodową organizację producentów owoców i warzyw oraz ponadnarodowe zrzeszenie organizacji producentów owoców i warzyw;”

d) uchyla się pkt 5,

e) pkt 6a i 7 otrzymują brzmienie:

„6a) potencjalny beneficjent – osobę fizyczną, osobę prawną lub jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej, która może ubiegać się o przyznanie pomocy w ramach działań objętych programem rozwoju obszarów wiejskich, niebędącą producentem rolnym, organizacją producentów lub podmiotem prowadzącym zakład utylizacyjny;

- 7) działka rolna – działkę rolną w rozumieniu art. 67 ust. 4 lit. a rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej, zarządzania nią i monitorowania jej oraz uchylającego rozporządzenia Rady (EWG) nr 352/78, (WE) nr 165/94, (WE) nr 2799/98, (WE) nr 814/2000, (WE) nr 1290/2005 i (WE) nr 485/2008 (Dz. Urz. UE L 347 z 20.12.2013, str. 549, z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem nr 1306/2013”, o powierzchni nie mniejszej niż 0,1 ha;”;
- f) pkt 9 otrzymuje brzmienie:
- „9) płatności – pomoc finansową dla producentów rolnych, organizacji producentów i potencjalnych beneficjentów, udzielaną w całości lub w części ze środków Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej, Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji lub Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich, oraz przejściowe wsparcie krajowe w rozumieniu przepisów o płatnościach w ramach systemów wsparcia bezpośredniego.”;
- 2) w art. 4 pkt 3a otrzymuje brzmienie:
- „3a) systemu identyfikacji działek rolnych, o którym mowa w art. 70 rozporządzenia nr 1306/2013;”;
- 3) w art. 7 dodaje się ust. 1a i 1b w brzmieniu:
- „1a. W przypadku producenta będącego w związku małżeńskim oraz w przypadku producenta będącego współposiadaczem gospodarstwa rolnego ewidencja producentów zawiera ponadto:
- 1) imię i nazwisko oraz numer ewidencyjny powszechnego elektronicznego systemu ewidencji ludności (PESEL) małżonka producenta, z zastrzeżeniem ust. 3;
 - 2) imiona i nazwiska oraz numer ewidencyjny powszechnego elektronicznego systemu ewidencji ludności (PESEL) współposiadaczy gospodarstwa rolnego będących osobami fizycznymi, z zastrzeżeniem ust. 3;
 - 3) nazwę oraz numer identyfikacyjny w krajowym rejestrze urzędowym podmiotów gospodarki narodowej (REGON) współposiadaczy gospodarstwa rolnego niebędących osobami fizycznymi, jeżeli numer taki został nadany.

1b. W przypadku producenta będącego spółką cywilną ewidencja producentów zawiera ponadto:

- 1) imiona i nazwiska oraz numer ewidencyjny powszechnego elektronicznego systemu ewidencji ludności (PESEL) współników będących osobami fizycznymi, z zastrzeżeniem ust. 3;
 - 2) nazwę oraz numer identyfikacyjny w krajowym rejestrze urzędowym podmiotów gospodarki narodowej (REGON) współników niebędących osobami fizycznymi, jeżeli numer taki został nadany.”;
- 4) w art. 9a:
- a) w ust. 1:
 - pkt 1 otrzymuje brzmienie:
 - „1) wektorowe granice oraz powierzchnię:
 - a) maksymalnego kwalifikowalnego obszaru, o którym mowa w art. 5 ust. 2 lit. a i b rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) nr 640/2014 z dnia 11 marca 2014 r. uzupełniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 w odniesieniu do zintegrowanego systemu zarządzania i kontroli oraz warunków odmowy lub wycofania płatności oraz do kar administracyjnych mających zastosowanie do płatności bezpośrednich, wsparcia rozwoju obszarów wiejskich oraz zasady wzajemnej zgodności (Dz. Urz. UE L 181 z 20.06.2014, str. 48), zwanego dalej „rozporządzeniem nr 640/2014”;
 - b) obszarów, o których mowa w art. 5 ust. 2 lit. c rozporządzenia nr 640/2014;”;
 - po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:
 - „1a) informacje, o których mowa w art. 5 ust. 2 lit. d rozporządzenia nr 640/2014;”;
 - b) w ust. 2 pkt 4 otrzymuje brzmienie:
 - „4) wyniki kontroli na miejscu, o których mowa w rozporządzeniu nr 640/2014 i rozporządzeniu wykonawczym Komisji (UE) nr 809/2014 z dnia 17 lipca 2014 r. ustanawiającym zasady stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 w odniesieniu do zintegrowanego

systemu zarządzania i kontroli, środków rozwoju obszarów wiejskich oraz zasady wzajemnej zgodności (Dz. Urz. UE L 227 z 31.07.2014, str. 69).”;

- 5) w art. 11 w ust. 3:
 - a) wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Wniosek, o którym mowa w ust. 1, składa się nie później niż w dniu złożenia wniosku o przyznanie płatności, z tym że:”,
 - b) uchyla się pkt 3 i 4;
- 6) w art. 12 ust. 5 i 6 otrzymują brzmienie:

„5. W przypadku producentów rolnych, podmiotów prowadzących zakłady utylizacyjne lub potencjalnych beneficjentów, działających w formie spółki cywilnej, nadaje się jeden numer identyfikacyjny. Numer identyfikacyjny nadaje się spółce.

6. W przypadku, o którym mowa w ust. 4 pkt 1, do wniosku o wpis do ewidencji producentów dołącza się pisemną zgodę odpowiednio współmałżonka lub współposiadaczy gospodarstwa rolnego.”;
- 7) w art. 14 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Zmiana danych w ewidencji producentów może być dokonywana również z urzędu na podstawie informacji pochodzących z innych ewidencji lub rejestrów publicznych prowadzonych przez organy lub podmioty wykonujące zadania publiczne, do których Agencja ma dostęp z mocy prawa, i nie wymaga rozstrzygnięcia w drodze decyzji administracyjnej.”.

Art. 53. W ustawie z dnia 19 grudnia 2003 r. o organizacji rynków owoców i warzyw, rynku chmielu, rynku suszu paszowego oraz rynków lnu i konopi uprawianych na włókno (Dz. U. z 2011 r. Nr 145, poz. 868, z późn. zm.²⁾) uchyla się art. 24.

Art. 54. W ustawie z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej (Dz. U. z 2010 r. Nr 112, poz. 744, z 2011 r. Nr 54, poz. 278 oraz z 2014 r. poz. 29) w art. 3 w ust. 2 w pkt 4 lit. c otrzymuje brzmienie:

- „c) kontroli administracyjnych i kontroli na miejscu przestrzegania wymogów w zakresie określonym w przepisach o płatnościach w ramach systemów wsparcia bezpośredniego, jako organ kontroli, o którym mowa w art. 67 ust. 1 lit. a rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 809/2014 z dnia 17 lipca 2014 r.

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2012 r. poz. 243 i 1258 oraz z 2014 r. poz. 1662.

ustanawiającego zasady stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 w odniesieniu do zintegrowanego systemu zarządzania i kontroli, środków rozwoju obszarów wiejskich oraz zasady wzajemnej zgodności (Dz. Urz. UE L 227 z 31.07.2014, str. 69),”.

Art. 55. 1. Rolnika ubiegającego się o przyznanie płatności bezpośrednich za 2015 r. uznaje się za rolnika uczestniczącego w systemie dla małych gospodarstw, o którym mowa w art. 61 rozporządzenia nr 1307/2013, zwanym dalej „systemem dla małych gospodarstw”, jeżeli:

- 1) spełnia warunki do przyznania jednolitej płatności obszarowej, płatności za zazielenienie, płatności dla młodych rolników, płatności dodatkowej, płatności związanych do powierzchni upraw lub płatności związanych do zwierząt oraz
- 2) łączna kwota płatności bezpośrednich określona dla tego rolnika zgodnie z art. 63 ust. 2 lit. a rozporządzenia nr 1307/2013 na podstawie wniosku o przyznanie płatności bezpośrednich za 2015 r. oraz wniosku, o którym mowa w art. 26 ust. 1 pkt 3, art. 27 ust. 2 lub art. 28 ust. 2, wynosi nie więcej niż równowartość w złotych kwoty 1250 euro.

2. Rolnika ubiegającego się o przyznanie płatności bezpośrednich za 2015 r. uznaje się za rolnika uczestniczącego w systemie dla małych gospodarstw także w przypadku, gdy łączna kwota płatności bezpośrednich określona dla tego rolnika zgodnie z art. 63 ust. 2 lit. a rozporządzenia nr 1307/2013 na podstawie wniosku o przyznanie płatności bezpośrednich za 2015 r. oraz wniosku, o którym mowa w art. 26 ust. 1 pkt 3, art. 27 ust. 2 lub art. 28 ust. 2, wynosi więcej niż równowartość w złotych kwoty 1250 euro, jeżeli rolnik złożył wniosek o uznanie go za rolnika uczestniczącego w systemie dla małych gospodarstw.

3. Wniosek o uznanie za rolnika uczestniczącego w systemie dla małych gospodarstw, o którym mowa w ust. 2, składa się do dnia 9 czerwca 2015 r., składając wniosek o przyznanie płatności bezpośrednich albo składając odrębny wniosek do kierownika biura powiatowego Agencji, o którym mowa w art. 5, na formularzu opracowanym i udostępnionym przez Agencję.

4. W 2015 r. rolnik uczestniczący w systemie dla małych gospodarstw może wystąpić z tego systemu, składając oświadczenie o wystąpieniu z tego systemu w terminie do dnia 9 czerwca tego roku.

5. W decyzji w sprawie o przyznanie płatności bezpośrednich za 2015 r.:

- 1) stwierdza się, że rolnik uczestniczy w systemie dla małych gospodarstw – w przypadku, o którym mowa w ust. 1;

- 2) uznaje się, że rolnik uczestniczy w systemie dla małych gospodarstw – w przypadku, o którym mowa w ust. 2;
- 3) stwierdza się, że rolnik nie uczestniczy w systemie dla małych gospodarstw – w przypadku, o którym mowa w ust. 4.

6. W kolejnych latach rolnik uczestniczący w systemie dla małych gospodarstw może wystąpić z tego systemu, składając oświadczenie o wystąpieniu z tego systemu w terminie do dnia 30 września roku, w którym to wystąpienie ma nastąpić. W takim przypadku w decyzji w sprawie przyznania płatności bezpośrednich za rok, w którym zostało złożone to oświadczenie, stwierdza się, że rolnik nie uczestniczy w systemie dla małych gospodarstw.

7. Oświadczenie o wystąpieniu z systemu dla małych gospodarstw składa się do kierownika biura powiatowego Agencji, o którym mowa w art. 5:

- 1) składając wniosek o przyznanie płatności bezpośrednich albo
- 2) na formularzu opracowanym i udostępnionym przez Agencję.

Art. 56. Minister właściwy do spraw rozwoju wsi ogłosi do dnia 30 listopada 2015 r., w drodze obwieszczenia, w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski” wskaźnik referencyjny, o którym mowa w art. 45 ust. 2 rozporządzenia nr 1307/2013.

Art. 57. Warunek, o którym mowa w art. 15 ust. 3, uważa się za spełniony również wtedy, gdy przed dniem wejścia w życie ustawy rolnik zawarł umowę, w której zobowiązuje się do wytworzenia i dostarczenia drugiej stronie tej umowy oznaczonej ilości produktów rolnych z oznaczonych powierzchni gruntów, a druga strona umowy zobowiązuje się te produkty odebrać w umówionym terminie i zapłacić za nie umówioną cenę.

Art. 58. 1. Producentów uznanych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy jako przetwórców na podstawie przepisów ustawy wymienionej w art. 52 uznaje się za potencjalnych beneficjentów w rozumieniu ustawy wymienionej w art. 52 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

2. Numer identyfikacyjny, o którym mowa w art. 12 ust. 1 ustawy wymienionej w art. 52, nadany przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy wspólnikowi spółki cywilnej, uważa się za numer nadany tej spółce.

Art. 59. 1. Zgody na przyznanie płatności niezwiązanej do tytoniu nabywcy gospodarstwa rolnego, wyrażone na podstawie art. 24ab ust. 2 pkt 3 ustawy wymienionej w art. 61, zachowują moc.

2. Do płatności bezpośredniej, płatności uzupełniającej, płatności cukrowej, płatności do pomidorów, wsparcia specjalnego, płatności do upraw roślin energetycznych oraz pomocy do plantacji trwałych w rozumieniu ustawy wymienionej w art. 61, a także do postępowań w sprawach dotyczących tych płatności, wsparcia lub pomocy:

- 1) wszczętych i niezakończonych ostateczną decyzją przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy,
- 2) zakończonych ostateczną decyzją wydaną na podstawie dotychczasowych przepisów, które zostały wznowione od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy

– stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 60. 1. Zwrotu środków, o których mowa w art. 26 ust. 5 rozporządzenia nr 1306/2013, należnego za 2014 r. w związku z dostosowaniem, o którym mowa w art. 11 rozporządzenia Rady (WE) nr 73/2009 z dnia 19 stycznia 2009 r. ustanawiającego wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego dla rolników w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiającego określone systemy wsparcia dla rolników, zmieniającego rozporządzenia (WE) nr 1290/2005, (WE) nr 247/2006, (WE) nr 378/2007 oraz uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1782/2003 (Dz. Urz. UE L 30 z 31.01.2009, str. 16, z późn. zm.), dokonuje się z urzędu w decyzji w sprawie przyznania płatności, o których mowa w art. 61, a jeżeli decyzja ta została wydana przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, zmieniając tę decyzję.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, zmiany decyzji dokonuje się bez zgody strony.

3. O wszczęciu postępowania w sprawach, o których mowa w ust. 1, kierownik biura powiatowego Agencji zawiadamia stronę w drodze obwieszczenia umieszczonego na stronie internetowej Agencji oraz w biurze powiatowym Agencji.

4. Do zwrotu, o którym mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio przepisy wydane na podstawie art. 32 ust. 4.

Art. 61. Traci moc ustawa z dnia 26 stycznia 2007 r. o płatnościach w ramach systemów wsparcia bezpośredniego (Dz. U. z 2012 r. poz. 1164, z późn. zm.³⁾).

Art. 62. Ustawa wchodzi w życie z dniem 15 marca 2015 r., z wyjątkiem art. 11 ust. 2–4, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2016 r.

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2012 r. poz. 1529, z 2013 r. poz. 311 oraz z 2014 r. poz. 240.

UZASADNIENIE

Projektowana ustawa ustanawia przepisy o płatnościach w ramach systemów wsparcia bezpośredniego oraz zmienia ustawę o krajowym systemie ewidencji producentów, ewidencji gospodarstw rolnych oraz ewidencji wniosków o przyznanie płatności, ustawę o organizacji rynków owoców i warzyw, rynku chmielu, rynku suszu paszowego oraz rynków lnu i konopi uprawianych na włókno oraz ustawę o Inspekcji Weterynaryjnej.

Projektowana ustawa o płatnościach w ramach systemów wsparcia bezpośredniego wdraża przepisy w sprawie systemów wsparcia bezpośredniego dla rolników ustanowione w następujących rozporządzeniach unijnych:

- 1) rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1307/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiającym przepisy dotyczące płatności bezpośrednich dla rolników na podstawie systemów wsparcia w ramach wspólnej polityki rolnej oraz uchylającym rozporządzenie Rady (WE) nr 637/2008 i rozporządzenie Rady (WE) nr 73/2009 (Dz. Urz. UE L 347 z 20.12.2013, str. 608, z późn. zm.), zwanym dalej „rozporządzeniem nr 1307/2013”,
- 2) rozporządzeniu wykonawczym Komisji (UE) nr 641/2014 z dnia 16 czerwca 2014 r. ustanawiającym zasady stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1307/2013 ustanawiającym przepisy dotyczące płatności bezpośrednich dla rolników na podstawie systemów wsparcia w ramach wspólnej polityki rolnej (Dz. Urz. UE L 181 z 20.06.2014, str. 74),
- 3) rozporządzeniu delegowanym Komisji (UE) nr 639/2014 z dnia 11 marca 2014 r. w sprawie uzupełnienia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1307/2013 ustanawiającego przepisy dotyczące płatności bezpośrednich dla rolników na podstawie systemów wsparcia w ramach wspólnej polityki rolnej oraz zmiany załącznika X do tego rozporządzenia (Dz. Urz. UE L 181 z 20.06.2014, str. 1), zwanym dalej „rozporządzeniem nr 639/2014”,
- 4) rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej, zarządzania nią i monitorowania jej oraz uchylającym rozporządzenia Rady (EWG) nr 352/78, (WE) nr 165/94, (WE) nr 2799/98, (WE) nr 814/2000, (WE) nr 1290/2005 i (WE)

nr 485/2008 (Dz. Urz. UE L 347 z 20.12.2013, str. 549, z późn. zm.), zwanym dalej „rozporządzeniem nr 1306/2013”,

- 5) rozporządzeniu wykonawczym Komisji (UE) nr 809/2014 z dnia 17 lipca 2014 r. ustanawiającym zasady stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 w odniesieniu do zintegrowanego systemu zarządzania i kontroli, środków rozwoju obszarów wiejskich oraz zasady wzajemnej zgodności (Dz. Urz. UE L 227 z 31.07.2014, str. 69), zwanym dalej „rozporządzeniem nr 809/2014”,
- 6) rozporządzeniu delegowanym Komisji (UE) nr 640/2014 z dnia 11 marca 2014 r. uzupełniającym rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 w odniesieniu do zintegrowanego systemu zarządzania i kontroli oraz warunków odmowy lub wycofania płatności oraz do kar administracyjnych mających zastosowanie do płatności bezpośrednich, wsparcia rozwoju obszarów wiejskich oraz zasady wzajemnej zgodności (Dz. Urz. UE L 181 z 20.06.2014, str. 48), zwanym dalej „rozporządzeniem nr 640/2014”.

W projekcie ustawy znajdują się także odwołania do przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1305/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich przez Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) i uchylającego rozporządzenie Rady (WE) nr 1698/2005 (Dz. Urz. UE L 347 z 20.12.2013, str. 487, z późn. zm.). Pomimo odesłania do tego rozporządzenia, przepisy projektowanej ustawy nie stanowią wykonania tych regulacji unijnych. Przepisy, w których zastosowano te odesłania umożliwiają bowiem jedynie złożenie na formularzu wniosku o przyznanie płatności bezpośrednich i płatności niezwiązanej do tytoniu również wniosku o przyznanie pomocy w ramach niektórych działań przewidzianych w rozporządzeniu nr 1305/2013, a objętych PROW 2014–2020. Analogiczna regulacja odsyłająca do rozporządzenia nr 1305/2013 umożliwia w decyzji w sprawie o przyznanie płatności bezpośrednich i płatności niezwiązanej do tytoniu rozstrzygnięcie również o pomocy w ramach niektórych działań przewidzianych w rozporządzeniu nr 1305/2013, a objętych PROW 2014–2020.

Wdrożenie przepisów unijnych polega na nadaniu kompetencji organom i jednostkom organizacyjnym w zakresie dotyczącym płatności bezpośrednich (tj. jednolitej płatności obszarowej, płatności za zazielenienie, płatności dla młodych rolników, płatności

dotatkowej, płatności związanych do powierzchni upraw, płatności związanych do zwierząt i płatności dla małych gospodarstw) oraz płatności niezwiązanej do tytoniu, określeniu zasad i trybu przyznawania oraz wypłaty tych płatności rolnikom, a także określeniu zasad i trybu przeprowadzania kontroli w zakresie tych płatności (w zakresie nieokreślonym w przepisach Unii Europejskiej lub pozostającym w gestii państwa członkowskiego). Znalazło to odzwierciedlenie w projektowanym art. 1.

Projektowany art. 2 zestawia określenia używane w ustawie wraz z ich wyjaśnieniami. Proponuje się, aby określenia te zasadniczo były tożsame z takimi samymi określeniami zawartymi w odpowiednich przepisach unijnych („działka rolna”, „gospodarstwo rolne”, „rolnik”, „jednolita płatność obszarowa”, „płatność dla młodych rolników”, „zagajniki o krótkiej rotacji”, „obszar zatwierdzony”, „zwierzę zatwierdzone”) albo ich odpowiednikami („płatność za zazielenienie”, „płatność dodatkowa”, „praktyki zazielenienia”, „płatność dla małych gospodarstw”). Wprowadzona została również definicja „normy”, odwołująca się do art. 94 rozporządzenia nr 1306/2013 i załącznika II do tego rozporządzenia.

Zgodnie z art. 67 ust. 4 lit. a rozporządzenia nr 1306/2013, działka rolna podlega w razie konieczności dalszemu wyznaczeniu na podstawie konkretnego użytkowania, a państwa członkowskie mogą ustanowić dodatkowe kryteria wyznaczania działki rolnej. Korzystając z tej możliwości, w projektowanym art. 2 pkt 2 doprecyzowano, że obszary zalesione oraz zagajniki o krótkiej rotacji stanowią odrębną działkę rolną. Dzięki temu zostały one wyodrębnione z grupy upraw objętej jednolitą płatnością obszarową, co z kolei przekłada się na sposób ich deklarowania we wniosku o przyznanie płatności, a tym samym ułatwia przeprowadzanie kontroli.

W przypadku „gospodarstwa rolnego” i „rolnika” (projektowany art. 2 pkt 3 i 14) definicję zawartą w odpowiednich przepisach unijnych uszczegółowiono, zawężając lokalizację gospodarstwa / miejsce prowadzenia działalności rolniczej do terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

W przypadku „zagajników o krótkiej rotacji” (projektowany art. 2 pkt 18) doprecyzowano, że stanowią one jednolitą gatunkowo uprawę drzew.

W projektowanym art. 2 pkt 12 i 13 znalazł odzwierciedlenie dokonany w projektowanej ustawie podział płatności w ramach dobrowolnego wsparcia związanego z produkcją na „płatności związane do powierzchni upraw” i „płatności

związane do zwierząt”. Podziału tego dokonano ze względu na różny charakter wsparcia w sektorach produkcji roślinnej (płatności do hektara uprawy) i zwierzęcej (płatności do sztuki zwierzęcia), co determinuje kształt przepisów w tym zakresie.

Ponadto, z uwagi na fakt, że projektowana ustawa przewiduje objęcie przejściowym wsparciem krajowym wyłącznie sektora tytoniu, proponuje się używanie w projektowanej ustawie określenia „płatność niezwiązana do tytoniu” (a nie „przejściowe wsparcie krajowe”), co znalazło odzwierciedlenie w projektowanym art. 2 pkt 11.

Regulacje zaproponowane w art. 3–5 odpowiadają dotychczasowym przepisom w tym zakresie, zostały jedynie odpowiednio dostosowane w związku z wejściem w życie nowych rozporządzeń unijnych, które zastąpiły rozporządzenia przywoływane w dotychczasowych przepisach, oraz w związku z nowym znaczeniem określeń użytych w ustawie.

Projektowany art. 3 określa zasady prowadzenia postępowań w sprawach indywidualnych dotyczących płatności bezpośrednich oraz płatności niezwiązanej do tytoniu przez organ administracji publicznej oraz obowiązki stron i innych osób uczestniczących w postępowaniu.

W celu usprawnienia i uproszczenia prowadzenia postępowań, a także w celu zapewnienia, aby stosowane rozwiązania nie generowały nadmiernych kosztów po stronie Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa (ARiMR), proponuje się uregulowanie niektórych kwestii na zasadzie odstępstwa od przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego (k.p.a.), w szczególności art. 7, art. 9, art. 10, art. 77 § 1 i art. 81 k.p.a. Takie odmienne regulacje zostały zamieszczone w szczególności w art. 3 ust. 2 i 3 projektowanej ustawy.

Proponuje się, aby strony oraz inne osoby uczestniczące w postępowaniu w sprawach dotyczących płatności bezpośrednich oraz płatności niezwiązanej do tytoniu obowiązane były przedstawiać dowody oraz dawać wyjaśnienia co do okoliczności sprawy zgodnie z prawdą i bez zatajania czegokolwiek. Proponuje się, aby ciężar udowodnienia faktu spoczywał na osobie, która z tego faktu wywodzi skutki prawne.

Postępowanie w sprawie o przyznanie płatności bezpośrednich oraz płatności niezwiązanej do tytoniu prowadzone jest na wniosek osoby, która rzeczywiście zajmuje się uprawą gruntów rolnych (posiadacz). Zatem to ubiegający się o płatności powinien

przedstawić wszelkie dowody niezbędne do dokładnego wyjaśniania stanu faktycznego oraz do załatwienia sprawy.

Przepisy takie zostały wprowadzone już w 2007 r. z uwagi na potrzebę położenia większego nacisku na uaktywnienie stron w przedmiotowym postępowaniu. Częstym problemem podnoszonym przez ARiMR był brak reakcji wnioskodawców na wezwania do uzupełniania danych zamieszczonych we wnioskach o przyznanie płatności, a nawet celowe uchylanie się od złożenia wyjaśnień. Często były przypadki reagowania dopiero wówczas, gdy decyzja była dla nich negatywna.

Propozycja odejścia od zasady prawdy obiektywnej w postępowaniu administracyjnym dotyczącym przyznania płatności oraz uaktywnienia stron tego postępowania jest ściśle związana z obowiązkami ciążącymi na państwie członkowskim, a szczególnie na agencji płatniczej, w zakresie prawidłowego wydatkowania środków unijnych. Państwo członkowskie jest bowiem obowiązane na mocy przepisów Unii Europejskiej do przyjęcia regulacji zapewniających skuteczną ochronę interesów finansowych Unii Europejskiej (art. 58 ust. 1 rozporządzenia nr 1306/2013). Z tego względu konieczne jest zarówno ograniczenie, tam gdzie to możliwe, uznaniowości organów, przed którymi toczą się postępowania w sprawie o przyznanie pomocy, poprzez określenie precyzyjnych kryteriów przyznawania pomocy, jak i oparcie postępowania dowodowego w znacznym stopniu na dowodach przedstawionych przez stronę w toku postępowania poprzez przeniesienie ciężaru udowodnienia faktu na osobę, która z tego faktu wywodzi skutki prawne.

Omawiana wyżej instytucja jest wzorowana na ugruntowanych w doktrynie i sprawdzonych w praktyce przepisach Kodeksu postępowania cywilnego i Kodeksu cywilnego. Wyłączenie stosowania przepisów k.p.a. w tym zakresie nie spowoduje osłabienia sytuacji prawnej wnioskodawców w postępowaniu w sprawie o przyznanie pomocy, gdyż w praktyce proponowane regulacje będą miały zastosowanie w sytuacjach spornych, np. w przypadku złożenia wniosku na tę samą działkę przez dwóch albo większą liczbę wnioskodawców. W sytuacji gdy taki spór nie istnieje, kierownik biura powiatowego ARiMR, wydając decyzję w sprawie o przyznanie płatności, bierze pod uwagę zawarte we wniosku oświadczenie wnioskodawcy o posiadaniu działek rolnych objętych wnioskiem. W takim przypadku w postępowaniu

w sprawie o przyznanie płatności jest to wystarczający dowód, na podstawie którego następuje pozytywne rozpatrzenie wniosku.

Ponadto podkreślenia wymaga to, że przerzucenie ciężaru dowodowego na osobę, która z danego faktu wywodzi skutki prawne, nie jest sprzeczne z podstawowymi zasadami procedury administracyjnej. K.p.a. przewiduje bowiem kontrydiktoryjny tryb postępowania, np. w przypadku wyznaczenia przez organ rozprawy w sytuacjach spornych. Na rozprawie strony ustosunkowują się do materiału zgromadzonego przez organ, składają wyjaśnienia, zgłaszają żądania, propozycje i zarzuty oraz wypowiadają się co do wyników postępowania administracyjnego. Rozprawa pozwala na wymianę poglądów uczestników postępowania wyjaśniającego, ich uzgadnianie i tworzy możliwość szybkiego komunikowania się, a w rezultacie sprzyja usprawnieniu i uproszczeniu postępowania wyjaśniającego i zabezpieczeniu zasady ogólnej szybkości postępowania.

Należy podkreślić, że dotychczasowa praktyka wskazuje, iż przerzucenie ciężaru dowodowego na osobę, która z danego faktu wywodzi skutki prawne, korzystnie wpłynęło na ekonomikę prowadzonych postępowań.

Z powyższych względów dokonano też modyfikacji w zakresie dotyczącym:

- 1) zebrania i rozpatrzenia przez organ, przed którym toczy się postępowanie administracyjne, materiału dowodowego (art. 77 § 1 k.p.a.), ograniczając w projektowanym art. 3 ust. 2 pkt 2 stosowanie przepisu k.p.a. jedynie do obowiązku rozpatrzenia w sposób wyczerpujący całego materiału dowodowego;
- 2) ograniczenia stosowania zasady wyrażonej w art. 10 k.p.a. jedynie do obowiązku zapewnienia stronom, ale na ich żądanie, czynnego udziału w każdym stadium postępowania, z jednoczesnym wyłączeniem stosowania przepisu art. 81 k.p.a.

Jednocześnie, poprzez określenie w projektowanym art. 3 ust. 2 pkt 1, że w postępowaniu administracyjnym w sprawie o przyznanie płatności organ, przed którym toczy się postępowanie, stoi na straży praworządności, proponuje się stosowanie w tym postępowaniu art. 7 k.p.a. tylko w części stanowiącej zasadę praworządności.

Z kolei „wyłączenie stosowania” przepisów art. 9 k.p.a. nie pogorszy pozycji strony, ponieważ proponuje się, aby organy administracji publicznej prowadzące postępowanie były zobowiązane w sposób wyczerpujący rozpatrzyć cały materiał dowodowy oraz, w razie uzasadnionej potrzeby, udzielić na żądanie strony oraz innych osób

uczestniczących w postępowaniu niezbędnych wyjaśnień co do okoliczności faktycznych i prawnych, które mogą mieć wpływ na ustalenie ich praw i obowiązków będących przedmiotem postępowania (art. 3 ust. 2 pkt 3 projektu ustawy).

Projektowany art. 3 ust. 4 umożliwia, w określonym przypadku, zmianę decyzji ostatecznej w sprawie o przyznanie płatności bezpośrednich lub płatności niezwiązanej do tytoniu.

Projektowany art. 4 ustanawia agencję płatniczą oraz wskazuje jej kompetencje i zadania w zakresie płatności bezpośrednich i płatności niezwiązanej do tytoniu, a projektowany art. 5 określa właściwość organów w sprawach dotyczących tych płatności. Proponuje się, aby – tak jak dotychczas – agencją płatniczą była ARiMR, kierownik biura powiatowego ARiMR zasadniczo był właściwy w sprawach dotyczących płatności, a jego właściwość miejscową ustalano według miejsca zamieszkania lub siedziby rolnika.

Projektowany art. 6 określa ogólną zasadę przyznawania płatności bezpośrednich i płatności niezwiązanej do tytoniu, wskazując, że płatności bezpośrednie oraz płatność niezwiązana do tytoniu są przyznawane rolnikowi, jeżeli są spełnione warunki przyznania tych płatności określone w przepisach unijnych, w przepisach projektowanej ustawy oraz w przepisach wydanych na jej podstawie.

Projektowany art. 7 ust. 1 i 2 wdraża art. 10 rozporządzenia nr 1307/2013, określający minimalne wymogi dotyczące otrzymywania płatności bezpośrednich. Przepis ten ma zapobiegać nadmiernemu obciążeniu administracyjnemu związanemu z zarządzaniem płatnościami o niskich kwotach.

Mając na względzie możliwość przewidzianą w art. 10 ust. 1 lit. b rozporządzenia nr 1307/2013, Polska zdecydowała się na stosowanie limitu powierzchniowego, co oznacza, że płatności bezpośrednie mogą zostać przyznane rolnikowi, jeżeli łączna powierzchnia gruntów rolnych będących w posiadaniu tego rolnika jest nie mniejsza niż 1 ha.

Jednak, zgodnie z art. 10 ust. 3 rozporządzenia nr 1307/2013, w przypadku stosowania progu powierzchniowego należy stosować próg kwotowy w odniesieniu do rolników, którzy nie spełniają wymogu dotyczącego minimalnej powierzchni, ale otrzymują płatności związane do zwierząt.

Polska, korzystając z możliwości przewidzianej w art. 10 ust. 2 rozporządzenia nr 1307/2013, zdecydowała o dostosowaniu progu kwotowego, wykorzystując maksymalnie limit określony w załączniku IV do rozporządzenia nr 1307/2013. Dzięki temu potencjał warunku o minimalnych wymogach dotyczących przyznawania płatności w ograniczaniu nakładu administracyjnego związanego z obsługą wniosków zostanie w pełni wykorzystany.

Oznacza to, że w przypadku beneficjenta płatności związanych do zwierząt, płatności bezpośrednie mogą zostać przyznane również wtedy, gdy łączna powierzchnia gruntów rolnych będących w jego posiadaniu jest mniejsza niż 1 ha. W takim przypadku stosuje się jednak próg kwotowy, który wynosi 200 euro. Próg ten odnosi się do kwoty płatności bezpośrednich przed zastosowaniem art. 63 rozporządzenia nr 1306/2013, tj. przed nałożeniem kar administracyjnych, włącznie z zastosowaniem przepisów wydanych na podstawie art. 63 ust. 4 i 5. Opisane decyzje Polski znalazły odzwierciedlenie w proponowanym brzmieniu art. 7 ust. 1 i 2. Dodatkowo przepis ten ustanawia warunek, że rolnikowi został nadany numer identyfikacyjny w trybie przepisów o krajowym systemie ewidencji producentów, ewidencji gospodarstw rolnych oraz ewidencji wniosków o przyznanie płatności, który dotychczas był jednym z warunków przyznania płatności bezpośrednich.

Projektowane art. 7 ust. 3 i 4 oraz art. 34 ust. 1 i ust. 2 pkt 1 wdrażają przepisy rozporządzenia nr 1307/2013, które mają zapewnić ukierunkowanie wsparcia na tzw. rolników aktywnych zawodowo.

Stosownie do art. 9 ust. 2 akapit pierwszy rozporządzenia nr 1307/2013, nie przyznaje się płatności bezpośrednich osobom fizycznym lub prawnym ani grupom osób fizycznych lub prawnych, które administrują portami lotniczymi, wodociągami, stałymi terenami sportowymi i rekreacyjnymi, jak również świadczą usługi przewozu kolejowego lub usługi w zakresie obrotu nieruchomościami. Zgodnie z art. 9 ust. 2 akapit drugi rozporządzenia nr 1307/2013, w stosownych przypadkach państwa członkowskie mogą na podstawie obiektywnych i niedyskryminacyjnych kryteriów zadecydować o uzupełnieniu ww. przedsiębiorstw i rodzajów działalności o wszelkie inne podobne nierolnicze przedsiębiorstwa lub rodzaje działalności, a następnie mogą zadecydować o usunięciu takich uzupełnień. W związku z powyższym w projektowanym art. 7 ust. 4 proponuje się ustanowienie fakultatywnego

upoważnienia do określenia, w drodze rozporządzenia, wykazu innych podobnych rodzajów działalności nierolniczej.

Przepisy unijne ustanawiają jednakże wyjątki od tej zasady. Pierwszy wyjątek odnosi się do rolników, którzy w poprzednim roku otrzymali tylko płatności bezpośrednie nieprzekraczające określonej kwoty; kwotę tę określają państwa członkowskie na podstawie obiektywnych kryteriów, takich jak ich charakterystyczne cechy krajowe lub regionalne, i nie może być ona wyższa niż 5000 euro (art. 9 ust. 4 rozporządzenia nr 1307/2013).

W projektowanym art. 7 ust. 3 proponuje się określenie granicznej rocznej kwoty płatności bezpośrednich, do wysokości której rolnika zawsze (niezależnie od rodzaju prowadzonej działalności nierolniczej) uznaje się za aktywnego, na maksymalnym dopuszczalnym poziomie, tj. 5000 euro. Dzięki temu stosunkowo duża liczba rolników zostanie „automatycznie” uznana za aktywnych zawodowo, upraszczając ubieganie się o płatności przez najmniejsze gospodarstwa, a także ograniczając nakłady administracyjne związane z obsługą wniosków.

Drugi wyjątek został określony w art. 9 ust. 2 akapit trzeci rozporządzenia nr 1307/2013, zgodnie z którym osobę lub grupę osób prowadzącą ww. rodzaj działalności lub rodzaj działalności określony w rozporządzeniu krajowym uważa się jednak za rolnika aktywnego zawodowo, jeżeli za pomocą możliwych do zweryfikowania dowodów, w formie wymaganej przez państwa członkowskie, udokumentuje ona, że:

- a) roczna kwota płatności bezpośrednich wynosi co najmniej 5% całości przychodów uzyskanych przez nią z działalności pozarolniczej w ostatnim roku obrotowym, za który dowody takie są dostępne,
- b) jej działalność rolnicza nie ma charakteru marginalnego lub
- c) jej główną działalność gospodarczą lub przedmiot działalności stanowi wykonywanie działalności rolniczej.

Upoważnienie do określenia, w drodze rozporządzenia, rodzajów dowodów potwierdzających wystąpienie ww. okoliczności ustanowiono w projektowanym art. 34.

Badanie „aktywności zawodowej” będzie zatem dotyczyło wyłącznie rolników, których kwota płatności bezpośrednich przekracza 5000 euro, a jednocześnie wykonują oni (poza prowadzeniem działalności rolniczej) rodzaje działalności nierolniczej

wymienione w art. 9 ust. 2 akapit pierwszy rozporządzenia nr 1307/2013 lub inne nierolnicze rodzaje działalności, które zostaną ewentualnie określone w rozporządzeniu wydanym na podstawie fakultatywnego upoważnienia zawartego w art. 7 ust. 4 projektowanej ustawy.

Dokładna liczba rolników, którzy będą objęci tą procedurą, nie jest znana, ponieważ dotychczas prowadzenie innych rodzajów działalności pozostawało bez wpływu na przyznawanie płatności bezpośrednich (a więc nie było przedmiotem ustaleń w toku postępowania administracyjnego w sprawie o przyznanie płatności). Należy jednak zauważyć, że przyjęte w projekcie ustawy podejście spowoduje, że konieczność wykazania, że jest się rolnikiem aktywnym zawodowo będzie dotyczyła możliwie najmniejszej liczby beneficjentów. Wynika to z faktu zastosowania skrajnych możliwych (dopuszczonych prawem Unii Europejskiej) rozwiązań, tj. nierozszerzania listy rodzajów działalności, której prowadzenie powoduje objęcie procedurą sprawdzania aktywności zawodowej oraz ustanowienia progu płatności powodującego automatyczne uznanie podmiotu za rolnika aktywnego zawodowo na maksymalnym poziomie 5000 euro.

Projektowany art. 8 określa warunki przyznania płatności obszarowych, które odnoszą się do gruntów rolnych (w odróżnieniu od warunków określonych w projektowanym art. 7, które odnoszą się do rolnika).

Projektowany art. 8 ust. 1 pkt 1 stanowi, że płatności obszarowe są przyznawane do powierzchni działki rolnej położonej na gruntach będących kwalifikującymi się hektarami.

Projektowany art. 8 ust. 1 pkt 2 wdraża art. 36 ust. 5 rozporządzenia nr 1307/2013, zgodnie z którym, z wyjątkiem przypadku działania siły wyższej lub okoliczności nadzwyczajnych, grunty rolne muszą pozostawać w posiadaniu rolnika w dniu ustalonym przez państwo członkowskie, który nie może przypadać później niż ustalona przez to państwo członkowskie data zmiany wniosku o przyznanie płatności. Proponuje się, aby dniem tym był, tak jak dotychczas, dzień 31 maja roku złożenia wniosku.

Projektowany art. 8 ust. 1 pkt 3 wdraża art. 72 ust. 1 akapit drugi rozporządzenia nr 1306/2013, zgodnie z którym, w zakresie bezpośredniej płatności obszarowej, każde z państw członkowskich określa minimalną powierzchnię działki rolnej, w odniesieniu do której można składać wniosek. Minimalna powierzchnia nie może jednak

przekraczać 0,3 ha. Proponuje się, aby minimalna powierzchnia wynosiła, tak jak dotychczas, 0,1 ha.

Projektowany art. 8 ust. 1 pkt 4 wdraża art. 5 ust. 2 lit. a rozporządzenia nr 1306/2013, zgodnie z którym państwa członkowskie określają maksymalny kwalifikowalny obszar do celów systemów wsparcia wymienionych w załączniku I do rozporządzenia nr 1307/2013.

Projektowany art. 8 ust. 2 i ust. 3 pkt 2 wdraża art. 9 ust. 1 rozporządzenia nr 640/2014, upoważniając ministra właściwego do spraw rolnictwa do określenia, w drodze rozporządzenia, elementów krajobrazu, które uznawane są za część kwalifikującego się obszaru działki rolnej, oraz ich szerokości.

Projektowany art. 8 ust. 3 pkt 1 ustanawia dla ministra właściwego do spraw rolnictwa upoważnienie do określenia, w drodze rozporządzenia, gatunków drzew, których uprawa stanowi zagajnik o krótkiej rotacji, oraz maksymalny cykl zbioru dla każdego z tych gatunków drzew, wdrażając w ten sposób art. 4 ust. 2 akapit pierwszy lit. c rozporządzenia nr 1307/2013.

Projektowany art. 8 ust. 3 pkt 3 upoważnia ministra właściwego do spraw rolnictwa do określenia, w drodze rozporządzenia, maksymalnego zagęszczenia drzew, w przypadku którego działka rolna zawierająca rozrzucone drzewa uznawana jest za kwalifikujący się obszar. Przepis ten wdraża art. 9 ust. 3 akapit drugi rozporządzenia nr 640/2014.

Projektowany art. 9 ustanawia przepisy dotyczące nowego komponentu systemu płatności bezpośrednich – płatności z tytułu praktyk rolniczych korzystnych dla klimatu i środowiska, o której mowa w rozdziale 3 tytuł III rozporządzenia nr 1307/2013, tj. płatności za zazielenienie. Zgodnie z przepisami unijnymi (art. 43 ust. 1 rozporządzenia nr 1307/2013) jest to obowiązkowy do wdrożenia przez państwa członkowskie element systemu płatności bezpośrednich. Celem wprowadzenia nowej płatności jest poprawa oddziaływania na środowisko Wspólnej Polityki Rolnej, przede wszystkim w zakresie różnorodności biologicznej i klimatu.

Zgodnie z projektowanym art. 9 ust. 1 rolnik zobowiązany do przestrzegania praktyk zazielenienia zgodnie z art. 43 ust. 1 nie może ich realizować przez krajowe lub regionalne systemy certyfikacji środowiskowej, o których mowa w art. 43 ust. 3 lit. b rozporządzenia nr 1307/2013. Możliwa będzie natomiast realizacja praktyki dywersyfikacji upraw (zgodnie z art. 43 ust. 2 lit. a) przez praktyki równoważne,

przynoszące ten sam lub większy poziom korzyści dla klimatu i środowiska do praktyki dywersyfikacji upraw. Jako praktyki równoważne do dywersyfikacji upraw, w oparciu o załącznik IX do rozporządzenia nr 1307/2013, zostały wskazane zobowiązania dotyczące płodozmianu, obejmujące wymóg posiadania przynajmniej 3 upraw, przy czym uprawa główna obejmuje maksymalnie 75%, oraz wymóg dotyczący posiadania przynajmniej czterech upraw. Na podstawie projektowanego art. 9 ust. 2 minister właściwy do spraw rozwoju wsi upoważniony zostanie do określenia, w drodze rozporządzenia, pakietów w ramach działania rolnośrodowiskowo-klimatycznego w ramach PROW 2014–2020, przez które rolnik będzie mógł realizować wskazane wyżej zobowiązania w ramach praktyk równoważnych, zapewniając, aby realizacja zobowiązania lub jego części skutkowała równoważnym lub większym poziomem korzyści dla klimatu i środowiska w porównaniu z praktyką dywersyfikacji upraw.

W art. 10 ust. 1 proponuje się ustanowienie okresu, w trakcie którego sprawdzany będzie udział i rodzaj upraw występujących na gruntach ornych w gospodarstwie. Okres ten nie może być dłuższy niż 2 miesiące.

Zgodnie z art. 10 ust. 2 minister właściwy do spraw rolnictwa upoważniony zostanie do określenia, w drodze rozporządzenia, daty rozpoczęcia i zakończenia okresu, w trakcie którego sprawdzany będzie sposób realizacji praktyki dywersyfikacji upraw. Okres ten będzie przypadał na najistotniejszy okres uprawy oraz w trakcie tego okresu będzie możliwe zweryfikowanie realizacji przez rolnika praktyki dywersyfikacji upraw.

Projektowany art. 11 ust. 1 określa obowiązek ponownego przekształcenia w trwały użytek zielony wyznaczonego przez państwo członkowskie cennego przyrodniczo trwałego użytku zielonego objętego zakazem zaorywania lub przekształcania, położonego na obszarze Natura 2000 (zgodnie z art. 45 ust. 1 akapit trzeci rozporządzenia nr 1307/2013), który został zaorany lub przekształcony. Proponuje się, aby rolnik był zobowiązany do ponownego przekształcenia przedmiotowego cennego przyrodniczo trwałego użytku zielonego nie później niż do dnia 31 maja roku następującego po roku złożenia wniosku o przyznanie płatności bezpośrednich.

Zgodnie z projektowanym art. 11 ust. 7 do wyznaczenia, w drodze rozporządzenia, trwałych użytków zielonych cennych przyrodniczo upoważniony będzie minister właściwy do spraw rolnictwa, mając na uwadze zapewnienie ochrony trwałych użytków zielonych wartościowych pod względem środowiskowym.

Projektowany art. 11 ust. 2 stanowi, że w przypadku gdy w skali kraju stosunek powierzchni trwałych użytków zielonych do całkowitego obszaru gruntów rolnych zmaleje o więcej niż 5% w odniesieniu do stosunku ustalonego w 2015 r., wprowadza się zakaz przekształcania trwałych użytków zielonych oraz nakłada się na rolników obowiązek przywrócenia lub ustanowienia trwałych użytków zielonych, zgodnie z przepisami art. 44 ust. 2 i 3 rozporządzenia nr 639/2014, nie później niż do dnia 31 maja roku następującego po roku złożenia wniosku o przyznanie płatności bezpośrednich. Zgodnie z punktem 42 preambuły do rozporządzenia nr 1307/2013 państwo członkowskie powinno wybrać, na jakim poziomie terytorialnym (poziom krajowy, regionalny, podregionalny lub poziom gospodarstwa) będzie kontrolować poziom trwałych użytków zielonych. Obowiązek ten będzie realizowany na poziomie kraju, aby zagwarantować rolnikom większą swobodę w podejmowaniu decyzji dotyczących produkcji.

Zgodnie z projektowanym art. 11 ust. 3, w przypadku gdy w skali kraju stosunek powierzchni trwałych użytków zielonych do całkowitego obszaru gruntów rolnych zmaleje o więcej niż 5% w odniesieniu do stosunku ustalonego w 2015 r., obowiązek przywrócenia lub ustanowienia trwałych użytków zielonych oraz obowiązek przywrócenia przekształconych trwałych użytków zielonych cennych przyrodniczo będzie stwierdzał, w drodze decyzji, kierownik biura powiatowego ARiMR. Przedmiotowy obowiązek, zgodnie z projektowanym art. 11 ust. 4, może być stwierdzony również w decyzji w sprawie o przyznanie płatności bezpośrednich.

Projektowany art. 11 ust. 5 upoważnia ministra właściwego do spraw rozwoju wsi do ogłoszenia do dnia 30 listopada każdego roku, w drodze obwieszczenia, w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”, procentu, o jaki zmalał albo zwiększył się stosunek wskaźnika trwałych użytków zielonych do całkowitego obszaru gruntów rolnych w stosunku do wskaźnika referencyjnego. Jednocześnie projektowany art. 56 upoważnia ministra właściwego do spraw rozwoju wsi do ogłoszenia do dnia 30 listopada 2015 r., w drodze obwieszczenia, w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”, wskaźnika referencyjnego, o którym mowa w art. 45 ust. 2 rozporządzenia nr 1307/2013.

Zgodnie z art. 11 ust. 6 w przypadku nieprzestrzegania obowiązku ponownego przekształcenia gruntu w trwały użytek zielony w związku z zaoraniem lub

przekształceniem trwałego użytku zielonego cennego przyrodniczo lub w związku z wprowadzeniem zakazu przekształcania trwałych użytków zielonych, w przypadku gdy w skali kraju stosunek powierzchni trwałych użytków zielonych do całkowitego obszaru gruntów rolnych zmaleje o więcej niż 5% w odniesieniu do wskaźnika ustalonego w 2015 r., stosuje się odpowiednio przepisy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji – do żądania wykonania ww. obowiązków w drodze egzekucji administracyjnej jest uprawniony kierownik biura powiatowego ARiMR.

Zgodnie z projektowanym art. 12 ust. 1 praktyka utrzymania obszarów proekologicznych, o której mowa w art. 43 ust. 2 lit. c rozporządzenia nr 1307/2013, jest realizowana przez utrzymanie obszarów uznanych za proekologiczne. Na podstawie listy obszarów proekologicznych określonych w art. 46 ust. 2 rozporządzenia nr 1307/2013 (grunty ugorowane, tarasy, elementy krajobrazu, strefy buforowe, hektary rolno-leśne, pasy kwalifikujących się hektarów wzdłuż obrzeży lasu, zagajniki o krótkiej rotacji, obszary zalesione, międzyplony lub pokrywa zielona, uprawy wiążące azot) minister właściwy do spraw rolnictwa, w drodze rozporządzenia, wskaże listę obszarów, które będą uznawane w Polsce za obszary proekologiczne, oraz kryteria ich uznania za obszary proekologiczne, zgodnie z art. 45 rozporządzenia nr 639/2014, a także, mając na względzie zapewnienie osiągnięcia jak najkorzystniejszego oddziaływania na środowisko, wykonywania praktyki utrzymania obszarów proekologicznych (projektowany art. 12 ust. 4).

Zgodnie z projektowanym art. 12 ust. 2 wprowadzona zostanie możliwość wspólnej realizacji praktyki utrzymania obszarów proekologicznych przez rolników, których gospodarstwa położone są w bliskiej odległości, pod warunkiem że wspólne obszary proekologiczne przylegają do siebie (zgodnie z art. 46 ust. 6 rozporządzenia nr 1307/2013). Możliwość ta powinna ułatwić rolnikom wypełnianie praktyki utrzymania obszarów proekologicznych. Ponadto obszary proekologiczne o większej powierzchni przynoszą większe potencjalne korzyści środowiskowe, pełniąc istotną rolę jako siedlisko fauny i flory. W niektórych przypadkach mogą również pełnić funkcję korytarzy ekologicznych. Do określenia, w drodze rozporządzenia, warunków wspólnej realizacji praktyki utrzymania obszarów proekologicznych, w tym uznawania gospodarstw za znajdujące się w bliskiej odległości i wymagania, jakim powinna odpowiadać umowa zawierana przez rolników uczestniczących we wspólnej realizacji

praktyki utrzymania obszarów proekologicznych, upoważnia się ministra właściwego do spraw rolnictwa (projektowany art. 12 ust. 4).

W projektowanym art. 12 ust. 3 przewiduje się zastosowanie współczynników przekształcenia (konwersji) i współczynników ważenia określonych w załączniku X do rozporządzenia nr 1307/2013 do obliczania powierzchni obszarów uznawanych za obszary proekologiczne w celu uwzględnienia wartości środowiskowej poszczególnych rodzajów tych obszarów oraz ułatwienia ich pomiaru i wyliczania ich powierzchni w gospodarstwie. Współczynniki konwersji i ważenia wykorzystywane będą w odniesieniu do wszystkich obszarów proekologicznych. Ich wartość odzwierciedla zróżnicowane znaczenie poszczególnych obszarów proekologicznych dla różnorodności biologicznej. Współczynniki te służą do przeliczenia rzeczywistej powierzchni obiektów uznawanych za obszary proekologiczne na powierzchnię przeliczeniową, większą lub mniejszą od rzeczywistej. W przypadku elementów o charakterze liniowym i punktowym współczynniki wykorzystywane będą do przeliczenia rzeczywistej powierzchni tych elementów na powierzchnię przeliczeniową, większą lub mniejszą od rzeczywistej. Natomiast w przypadku obszarów, dla których wartość współczynników została określona na poziomie niższym niż 1, zastosowanie współczynników spowoduje, że rzeczywista powierzchnia tych obszarów zaliczana do obszarów proekologicznych zostanie odpowiednio zmniejszona. Zastosowanie współczynników o wartości poniżej 1 jest obowiązkowe dla państwa członkowskiego.

Projektowany art. 13 ustanawia przepisy dotyczące płatności, o której mowa w tytule III rozdział 5 rozporządzenia nr 1307/2013, tj. płatności dla młodych rolników. Zgodnie z przepisami unijnymi (art. 50 ust. 1 rozporządzenia nr 1307/2013) państwa członkowskie mają obowiązek wdrożenia tej płatności, a zatem jest to element obligatoryjny systemu wsparcia bezpośredniego. Instrument ten ma ułatwić młodym rolnikom zakładanie działalności i dostosowanie strukturalne ich gospodarstw rolnych po rozpoczęciu działalności, mając na względzie, że rozwój działalności rolniczej prowadzonej przez osoby młode ma zasadnicze znaczenie dla konkurencyjności unijnego sektora rolnego (motyw 47 preambuły rozporządzenia nr 1307/2013).

Przepisy rozporządzenia nr 1307/2013 przewidują kilka możliwych sposobów obliczania kwoty płatności dla młodych rolników, pozostawiając wybór wariantu państwom członkowskim. W projektowanym art. 13 proponuje się, aby kwotę płatności

dla młodych rolników ustalano zgodnie z art. 50 ust. 8 rozporządzenia nr 1307/2013, tj. mnożąc liczbę odpowiadającą 25% średniej krajowej płatności na hektar przez liczbę kwalifikujących się hektarów, które rolnik zadeklarował we wniosku o przyznanie płatności. Średnią krajową płatność na hektar oblicza się, dzieląc krajowy pułap na rok kalendarzowy 2019 przez liczbę kwalifikujących się hektarów zadeklarowanych w 2015 r. Przyjęcie takiego sposobu obliczania płatności pozwoli na zmaksymalizowanie kwoty wsparcia, a więc będzie zachęcało młodych rolników do rozpoczynania i prowadzenia działalności rolniczej.

Zgodnie z art. 50 ust. 9 rozporządzenia nr 1307/2013 państwa członkowskie ustalają jeden maksymalny limit stosowany do liczby kwalifikujących się hektarów zadeklarowanych przez rolnika, który nie może być niższy niż 25 ani wyższy niż 90. Decyzja Polski w tym zakresie znalazła odzwierciedlenie w projektowanym art. 13, zgodnie z którym płatność dla młodych rolników przysługuje do powierzchni gruntów nie większej niż 50 ha.

Z danych uzyskanych z ARiMR wynika, że przyjęcie progu 50 ha spowoduje, że do wsparcia będzie się kwalifikowało ok. 954 tys. ha, co stanowi ok. 88,74% łącznej powierzchni gruntów rolnych będących w posiadaniu młodych rolników. Powierzchnia, która nie zostanie objęta wsparciem to ok. 121 tys. ha, co stanowi ok. 11,26% powierzchni gospodarstw. Jedynie ok. 1080 największych gospodarstw otrzyma wsparcie do pierwszych 50 ha, a nie do całości użytkowanych gruntów, co stanowi zaledwie ok. 1,65% beneficjentów płatności dla młodych rolników. Tak ukierunkowane wsparcie zapewni rozwój działalności rolniczej prowadzonej przez osoby młode. Ma to zasadnicze znaczenie dla konkurencyjności unijnego sektora rolnego, ponieważ wsparcie dochodu ułatwi młodym rolnikom zakładanie działalności oraz dostosowanie strukturalne gospodarstw rolnych po rozpoczęciu przez nich działalności.

Projektowany art. 14 reguluje kwestie dotyczące płatności redystrybucyjnej, o której mowa w tytule III rozdział 2 rozporządzenia nr 1307/2013, tj. płatności dodatkowej. Zgodnie z przepisami unijnymi (art. 41 ust. 1 rozporządzenia nr 1307/2013) jest to element fakultatywny systemu wsparcia bezpośredniego, a o sposobie jego ewentualnego wdrożenia państwo członkowskie może decydować corocznie.

Zgodnie z projektowanym art. 14 płatność dodatkowa będzie przyznawana rolnikom posiadającym grunty o powierzchni przekraczającej 3 ha. Płatność ta będzie

przysługiwała do powierzchni nie większej niż 30 ha, pomniejszonej o 3 ha (mając na uwadze przepisy art. 41 ust. 4 rozporządzenia nr 1307/2013, górna granica przedziału hektarów wspieranych w ramach płatności dodatkowej, w przypadku Polski, nie może być większa niż 30). Płatność dodatkowa zostanie zatem przyznana maksymalnie do 27 ha (30 ha pomniejszone o 3 ha). Wsparcie w ramach płatności dodatkowej będzie zatem ukierunkowane na grupę gospodarstw małych i średnich. Pozwoli to na skuteczniejsze wspieranie dochodów tych gospodarstw, które nie osiągają takich korzyści wynikających ze skali produkcji, jak gospodarstwa największe, niemniej jednak mają szansę na trwały rozwój.

Projektowane art. 15 i art. 16 wdrażają płatności w ramach dobrowolnego wsparcia związanego z produkcją, o którym mowa w tytule IV rozdział 1 rozporządzenia nr 1307/2013. W projektowanych przepisach znajduje odzwierciedlenie decyzja Polski o stosowaniu płatności związanych z produkcją oraz o objęciu tym wsparciem wybranych sektorów produkcji roślinnej i zwierzęcej.

Przepisy unijne przewidują możliwość stosowania płatności związanych z produkcją w sektorach wymienionych w art. 52 ust. 2 rozporządzenia nr 1307/2013: zboża, nasiona oleiste, rośliny wysokobiałkowe, rośliny strączkowe, len, konopie, ryż, orzechy, ziemniak skrobiowy, mleko i przetwory mleczne, nasiona, mięso baranie i mięso kozie, wołowina i cielęcina, oliwa z oliwek, jedwabniki, susz paszowy, chmiel, burak cukrowy, trzcina cukrowa i cykoria, owoce i warzywa oraz zagajniki o krótkiej rotacji. Państwa członkowskie mają możliwość wspierania w ramach tych płatności sektorów, które mają szczególne znaczenie gospodarcze, środowiskowe lub społeczne i które znajdują się w trudnej sytuacji.

Przeprowadzone diagnozy wykazały, że w warunkach Polski sytuacja taka dotyczy następujących sektorów: rośliny wysokobiałkowe, ziemniak skrobiowy, burak cukrowy, chmiel, pomidory, owoce miękkie (truskawka i malina), len i konopie włókniste – w odniesieniu do produkcji roślinnej oraz bydło, krowy, owce i kozy – w odniesieniu do produkcji zwierzęcej. Znalazło to odzwierciedlenie w projektowanych art. 15 ust. 1 i art. 16 ust. 1.

W projektowanych art. 15 ust. 2 oraz art. 34 ust. 1 i ust. 2 pkt 3 ustanowiono, że płatność do powierzchni upraw roślin wysokobiałkowych będzie przyznawana do upraw roślin gatunków określonych przez ministra właściwego do spraw rozwoju wsi,

w drodze rozporządzenia, przy czym maksymalna powierzchnia tych upraw, która będzie mogła zostać objęta płatnością, to 75 ha. Wprowadzony limit powierzchniowy sprawia, że maksymalna kwota wsparcia w ramach tej płatności przypadająca na gospodarstwo będzie ograniczona. Zapewni to relatywnie (tzn. w przeliczeniu na jednostkę powierzchni) silniejszy poziom wsparcia gospodarstw, w których powierzchnia uprawy roślin wysokobiałkowych nie przekracza ustanowionego limitu.

Projektowany art. 15 ust. 3–6 wprowadza wymóg zawarcia umowy na uprawę w odniesieniu do płatności w sektorze ziemniaków skrobiowych, buraków cukrowych i pomidorów, zasadę przyznawania płatności wyłącznie do powierzchni gruntów nie większej niż powierzchnia wskazana w tej umowie oraz wymogi odnoszące się do tej umowy. Celem tych przepisów jest zapewnienie, aby wsparciem objęte były uprawy prowadzone w związku z zapotrzebowaniem zgłaszanym przez przemysł przetwórczy.

Z uwagi na wielokierunkowe zastosowanie ziemniaków skrobiowych (mogą stanowić surowiec do produkcji nie tylko skrobi, lecz również spirytusu, frytek, chipsów i innych wyrobów ziemniaczanych) oraz buraków cukrowych (poza produkcją cukru mogą stanowić w szczególności surowiec do produkcji biogazu czy bioetanolu), w projektowanym art. 15 ust. 4 wprowadzono wymóg, że odbiorcy tych produktów zobowiązują się w umowie przeznaczyć je na produkcję odpowiednio skrobi ziemniaczanej i cukru.

Zaproponowane rozwiązanie ukierunkowuje wsparcie na produkty rolne o określonym przeznaczeniu bez wprowadzania skomplikowanych systemów zatwierdzania przetwórców i prowadzenia ich rejestrów, które wiążą się z dodatkowymi obciążeniami regulacyjnymi dla rolników i przetwórców oraz ze stosunkowo wysokimi kosztami administracyjnymi obsługi instrumentu wsparcia dla agencji płatniczej.

Projektowany art. 57 umożliwia przyznanie płatności związanej do upraw, również w przypadku gdy umowa, w której rolnik zobowiązał się do wytworzenia i dostarczenia oznaczonej ilości produktów rolnych, została zawarta przed dniem wejścia w życie projektowanej ustawy.

W projektowanych art. 15 ust. 7 i art. 34 ust. 1 i ust. 2 pkt 5 ustanowiono, że płatność w sektorze chmielu będzie przyznawana do powierzchni upraw prowadzonych w rejonach określonych przez ministra właściwego do spraw rozwoju wsi, w drodze

rozporządzenia. Dzięki temu wsparcie będzie kierowane do tradycyjnych plantatorów chmielu, wyspecjalizowanych w prowadzeniu upraw tej rośliny.

Projektowany art. 16 określa warunki przyznawania płatności związanych do zwierząt. Proponuje się stosowanie następujących form pomocy:

- 1) płatność do bydła – przyznawana do zwierząt gatunku bydło domowe obu płci, których wiek w dniu 15 maja roku złożenia wniosku nie przekracza 24 miesięcy,
- 2) płatność do krów – przyznawana do samic gatunku bydło domowe, których wiek w dniu 15 maja roku złożenia wniosku przekracza 24 miesiące,
- 3) płatność do owiec – przyznawana do samic gatunku bydło domowe, których wiek w dniu 15 maja roku złożenia wniosku wynosi co najmniej 12 miesięcy,
- 4) płatność do kóz – przyznawana do samic gatunku bydło domowe, których wiek w dniu 15 maja roku złożenia wniosku wynosi co najmniej 12 miesięcy.

Wiek zwierząt będzie obliczany na podstawie przepisów Kodeksu cywilnego dotyczących obliczania terminów, z tym że termin upływa z początkiem ostatniego dnia (zgodnie z k.c. termin oznaczony w tygodniach miesiącach lub latach kończy się z upływem dnia, który nazwą lub datą odpowiada początkowemu dniowi terminu). Takie rozwiązanie ma na celu zapewnienie, aby płatność do bydła mogła przysługiwać maksymalnie dwa razy w życiu zwierzęcia.

Płatność do bydła będzie przyznawana tylko wtedy, gdy liczba zwierząt objętych wnioskiem o przyznanie tej płatności, złożonym przez rolnika, wynosi co najmniej 3 sztuki. Ta sama zasada obowiązywać będzie w przypadku płatności do krów.

Płatność do owiec będzie przyznawana tylko wtedy, gdy liczba zwierząt objętych wnioskiem o przyznanie tej płatności złożonym przez rolnika wynosi co najmniej 10 sztuk.

Płatność do kóz będzie przyznawana tylko wtedy, gdy liczba zwierząt objętych wnioskiem o przyznanie tej płatności, złożonym przez rolnika, wynosi co najmniej 5 sztuk.

W odniesieniu do płatności do zwierząt z gatunku bydło domowe proponuje się ponadto ustanowienie limitu zwierząt, które mogą zostać objęte płatnością. Płatność do bydła będzie przyznawana maksymalnie do 30 sztuk zwierząt. Podobnie płatność do krów – będzie przyznawana maksymalnie do 30 sztuk zwierząt.

Ponadto, mając na uwadze konieczność ukierunkowania pomocy do rolników rzeczywiście prowadzących chów zwierząt objętych płatnościami (a nie tworzących sztuczne warunki w celu otrzymania wsparcia), określono okresy utrzymywania zwierząt, uwzględniając przy tym specyfikę chowu zwierząt poszczególnych gatunków.

Posiadanie zwierząt w okresie przetrzymywania oraz wiek zwierząt w dniu 15 maja danego roku będą potwierdzane wpisem do rejestrów zwierząt gospodarskich oznakowanych, prowadzonych zgodnie z przepisami o systemie identyfikacji i rejestracji zwierząt.

Projektowany art. 17 ustanawia warunki przyznawania płatności niezwiązanej do tytoniu w ramach przejściowego wsparcia krajowego, o którym mowa w art. 37 rozporządzenia nr 1307/2013.

Dalsze stosowanie przejściowego wsparcia krajowego w sektorze tytoniu ma zapobiec nagłemu i znaczącemu zmniejszeniu poziomu pomocy w sektorze, który dotychczas był wspierany płatnościami krajowymi, a nie został uwzględniony wśród sektorów, które mogą być objęte dobrowolnym wsparciem związanym z produkcją (nie został wymieniony w art. 52 ust. 2 rozporządzenia nr 1307/2013).

Określone w projektowanej ustawie warunki przyznawania płatności niezwiązanej do tytoniu są takie same jak te, które obowiązywały w odniesieniu do roku 2013, z wyjątkiem przepisów o zmniejszaniu płatności krajowych w związku z modulacją stosowaną w starych państwach członkowskich. Zgodnie bowiem z art. 37 ust. 3 rozporządzenia nr 1307/2013 warunki przyznania przejściowego wsparcia krajowego są identyczne do tych, które zostały zatwierdzone dla przyznawania płatności zgodnie z art. 132 ust. 7 lub art. 133a rozporządzenia (WE) nr 73/2009 w odniesieniu do 2013 r., z wyjątkiem zmniejszenia płatności wynikającego z zastosowania art. 132 ust. 2 w związku z art. 7 i art. 10 tego rozporządzenia.

Projektowany art. 17 ust. 1 ustanawia, że płatność niezwiązana do tytoniu przysługuje rolnikom, którzy spełniają warunki do przyznania jednolitej płatności obszarowej i złożą wnioski o jej przyznanie oraz w dniu 14 marca 2012 r. byli wpisani do rejestru osób uprawnionych do otrzymywania płatności niezwiązanej do tytoniu.

Projektowany art. 17 ust. 2 pkt 1–3 umożliwia przyznanie płatności niezwiązanej do tytoniu rolnikowi, który w dniu 14 marca 2012 r. nie był wpisany do rejestru, ale jego

małżonek, spadkodawca lub zbywca gospodarstwa rolnego był w tym dniu wpisany do tego rejestru.

Projektowany art. 17 ust. 3 i 4 ustanawia przepisy zapobiegające sytuacjom, aby w wyniku zbycia gospodarstwa lub dziedziczenia do otrzymania danej płatności niezwiązanej do tytoniu uprawnionych byłoby wielu rolników.

Projektowany art. 17 ust. 2 pkt 4 i ust. 5 dotyczą kwestii przyznania płatności niezwiązanej do tytoniu rolnikowi, który w dniu 14 marca 2012 r. nie był wpisany do rejestru osób uprawnionych do otrzymywania płatności niezwiązanej do tytoniu, ale do dnia 14 marca 2012 r. nabył on z mocy ustawy prawo do uzyskania płatności niezwiązanej do tytoniu, a nabycie tego prawa nie zostało potwierdzone decyzją o stwierdzeniu nabycia prawa do uzyskania płatności niezwiązanej do tytoniu.

Proponowane warunki przyznania płatności niezwiązanej do tytoniu są zatem identyczne z warunkami przyznania tej płatności określonymi w odniesieniu do roku 2013, z wyjątkiem przepisów o zmniejszaniu płatności krajowych w związku z modulacją stosowaną w starych państwach członkowskich. Zapewnia to zgodność sposobu wdrożenia tego instrumentu z przepisami rozporządzenia nr 1307/2013.

Projektowany art. 18 ust. 1 rozstrzyga kwestię przyznawania płatności bezpośrednich, w przypadku gdy grunt rolny lub zwierzę, do którego rolnik ubiega się o przyznanie płatności, stanowi przedmiot posiadania samoistnego i posiadania zależnego. Proponuje się, aby w takim przypadku – tak jak dotychczas – płatności bezpośrednio przysługiwały posiadaczowi zależnemu, czyli rolnikowi, który faktycznie zajmuje się uprawą zadeklarowanych do płatności gruntów rolnych. Proponowane przepisy zabezpieczają interesy posiadacza zależnego w przypadku złożenia wniosku o przyznanie płatności również przez posiadacza samoistnego.

W projektowanym art. 18 rozstrzygnięto ponadto kwestię przyznawania płatności bezpośrednich, w przypadku gdy grunt rolny lub zwierzę, do którego rolnik ubiega się o przyznanie płatności, jest przedmiotem współposiadania. Proponuje się, aby w takim przypadku – tak jak dotychczas – płatności bezpośrednio przysługiwały temu współposiadaczowi, na którego pozostali współposiadacze wyrazili zgodę. Wymóg dołączenia do wniosku pisemnej zgody wszystkich współposiadaczy pozwala zabezpieczyć ich interesy w kontekście ubiegania się o przyznanie płatności do gruntów rolnych lub zwierząt, stanowiących przedmiot współposiadania.

Projektowany art. 19 ust. 1 określa sposób obliczania kwot płatności bezpośrednich przysługujących rolnikowi. Zaproponowany sposób odpowiada dotychczas stosowanemu podejściu.

W zależności od rodzaju wsparcia kwotę tę oblicza się jako iloczyn powierzchni zatwierdzonego obszaru i stawki płatności na hektar – w przypadku płatności obszarowych albo jako iloczyn liczby zatwierdzonych zwierząt i stawki płatności na sztukę – w przypadku płatności do zwierząt, przy czym, kwota ta może zostać pomniejszona z tytułu dyscypliny finansowej oraz zmniejszeń, wykluczeń lub pozostałych kar administracyjnych wynikających ze stwierdzonych nieprawidłowości lub niezgodności, a w przypadku jednolitej płatności obszarowej kwota ta może zostać ponadto pomniejszona z tytułu zmniejszania płatności, o którym mowa w art. 11 rozporządzenia 1307/2013. Sposób obliczania kwoty płatności niezwiązanej do tytoniu określono natomiast w art. 19 ust. 3. W tym przypadku kwotę płatności oblicza się jako iloczyn ilości referencyjnej surowca tytoniowego i stawki płatności na kilogram.

Projektowany art. 19 ust. 1 wdraża jednocześnie przepisy art. 11 ust. 1 rozporządzenia nr 1307/2013, zgodnie z którym państwa członkowskie zmniejszają kwotę płatności bezpośrednich, która ma zostać przyznana rolnikowi na podstawie tytułu III rozdział 1 (w przypadku Polski – jednolitej płatności obszarowej) za dany rok kalendarzowy, o co najmniej 5% w odniesieniu do części kwoty przekraczającej 150 000 euro.

Zgodnie z motywem 13 preambuły rozporządzenia nr 1307/2013 instrument ten ma przeciwdziałać przydzielaniu nieproporcjonalnych kwot płatności stosunkowo małej liczbie dużych beneficjentów, mając na względzie, że więksi beneficjenci – dzięki osiąganym korzyściom skali produkcji – nie wymagają jednolitego wsparcia na tym samym poziomie co mniejsi beneficjenci, a redukcja płatności największym beneficjentom może odbyć się bez uszczerbku dla skuteczności płatności we wspieraniu dochodów rolników.

W celu maksymalnego wykorzystania potencjału tego instrumentu i mając na uwadze, że środki uzyskane z redukcji płatności zasilają budżet Programu Rozwoju Obszarów Wiejskich, proponuje się określenie współczynnika redukcji kwot jednolitej płatności obszarowej stanowiących nadwyżkę ponad 150 000 euro, na poziomie 100%.

Kwoty, które mają być uzyskane w poszczególnych latach w związku ze stosowaniem tego mechanizmu, zestawiono w poniższej tabeli.

Rok	2015	2016	2017	2018	2019	2020	Suma
Kwota redukcji [mln euro]	19,419	19,627	19,833	20,077	20,320	15,685	114,96

Środki te zostaną przeznaczone na następujące typy operacji:

- 1) „Inwestycje w gospodarstwach położonych na obszarach NATURA 2000”,
- 2) „Inwestycje w gospodarstwach położonych na obszarach OSN”.

Ww. typy operacji wchodzą w zakres działania „Inwestycje w środki trwałe” – poddziałanie „Wsparcie na inwestycje w gospodarstwach rolnych” Programu Rozwoju Obszarów Wiejskich.

Zgodnie z art. 63 ust. 2 akapit drugi rozporządzenia nr 1307/2013 kwota wsparcia w ramach systemu dla małych gospodarstw nie może być wyższa niż kwota ustalona przez dane państwo członkowskie, która mieści się w przedziale między 500 euro a 1250 euro. Polska zdecydowała o stosowaniu limitu kwotowego na najwyższym poziomie dopuszczalnym przepisami unijnymi, tj. na poziomie 1250 euro, co znalazło odzwierciedlenie w projektowanym art. 19 ust. 2. Jednocześnie należy podkreślić, że zgodnie z przedstawionymi przez Komisję Europejską wyjaśnieniami, przy obliczaniu maksymalnej kwoty wsparcia w systemie dla małych gospodarstw nie należy brać pod uwagę przejściowego wsparcia krajowego (zgodnie z projektowanym art. 17 w ramach przejściowego wsparcia krajowego będzie realizowana płatność niezwiązana do tytoniu).

Projektowany art. 20 ust. 1 upoważnia ministra właściwego do spraw rozwoju wsi do określenia, w drodze rozporządzenia, stawek jednolitej płatności obszarowej, płatności za zazielenienie, płatności dla młodego rolnika, płatności dodatkowej, płatności związanych do powierzchni upraw i płatności związanych do zwierząt.

Projektowany art. 20 ust. 2 upoważnia ministra właściwego do spraw rozwoju wsi do określenia w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych, w drodze rozporządzenia, stawek płatności niezwiązanej do tytoniu. Proponuje się, aby określenie stawki tej płatności odbywało się w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych z uwagi na to, że jest to płatność finansowana z budżetu krajowego.

Projektowany art. 20 ust. 3 wskazuje, że minister właściwy do spraw rozwoju wsi określa stawki płatności bezpośrednich oraz płatności niezwiązanej do tytoniu w złotych, stosując kurs wymiany zgodnie z art. 106 ust. 3 rozporządzenia nr 1306/2013.

Stosownie do projektowanego art. 20 ust. 4, w przypadku gdy minister właściwy do spraw rozwoju wsi określi stawki poszczególnych płatności, stosując kurs wymiany zgodnie z art. 106 ust. 3 akapit drugi rozporządzenia nr 1306/2013, minister właściwy do spraw rozwoju wsi ogłasza ten kurs w drodze obwieszczenia przed dniem 1 grudnia danego roku. Przepis ten stanowi wdrożenie art. 106 ust. 3 akapit drugi rozporządzenia nr 1306/2013.

Stosownie do art. 106 ust. 3 akapit pierwszy rozporządzenia nr 1306/2013, w przypadku gdy płatność bezpośrednia przewidziana w rozporządzeniu nr 1307/2013 zostaje dokonana na rzecz beneficjenta w walucie innej niż euro, państwa członkowskie dokonują przeliczenia na walutę krajową kwoty pomocy wyrażonej w euro na podstawie ostatniego kursu walutowego ustalonego przez Europejski Bank Centralny przed dniem 1 października roku, dla którego pomoc została przyznana. Zgodnie z art. 106 ust. 3 akapit drugi rozporządzenia nr 1306/2013, w drodze odstępstwa od akapitu pierwszego, w należycie uzasadnionych przypadkach państwa członkowskie mogą zdecydować o dokonaniu przeliczenia na podstawie średniej kursów walutowych ustalonych przez Europejski Bank Centralny podczas miesiąca przed dniem 1 października roku, dla którego pomoc została przyznana. Państwa członkowskie wybierające taką możliwość, ustalają i publikują taki średni kurs przed dniem 1 grudnia tego roku.

Zgodnie z art. 13 ust. 1 rozporządzenia nr 809/2014 państwa członkowskie zostały zobowiązane do określenia ostatecznych terminów, w których pojedynczy wniosek, wnioski o przyznanie pomocy lub wnioski o płatność mogą być składane. Jednakże ostateczne terminy przypadają nie później niż dnia 15 maja każdego roku. W związku z powyższym w art. 21 ust. 1 zaproponowano, aby wniosek o przyznanie płatności bezpośrednich oraz płatności niezwiązanej do tytoniu składany był w terminie od dnia 15 marca do dnia 15 maja. Ponadto proponuje się, aby termin ten nie mógł ulec przywróceniu. Natomiast w ust. 3 przewidziana została sytuacja, że w przypadku, gdy Komisja Europejska, działając w trybie art. 78 akapit drugi rozporządzenia

nr 1306/2013, upoważni Rzeczpospolitą Polską do przedłużenia terminu, o którym mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw rozwoju wsi może określić, w drodze rozporządzenia, w danym roku dłuższy termin składania wniosków o przyznanie płatności bezpośrednich lub płatności niezwiązanej do tytoniu, mając na względzie umożliwienie otrzymania przez rolników należnych im płatności bezpośrednich i płatności niezwiązanej do tytoniu. Wydając rozporządzenie o przedłużeniu terminu składania wniosków, minister właściwy do spraw rozwoju wsi powinien także uwzględnić okoliczności, którymi kierowała się Komisja Europejska, upoważniając Rzeczpospolitą Polską do takiego przedłużenia. Okoliczności te mogą mieć charakter zdarzeń nadzwyczajnych związanych z działaniem siły wyższej.

Proponowane regulacje są tożsame z dotychczas obowiązującymi w ustawie o płatnościach w ramach systemów wsparcia bezpośredniego.

Propozycje przepisów zawarte w art. 22 dotyczą sposobu składania wniosku o przyznanie płatności bezpośrednich i płatności niezwiązanej do tytoniu. W ust. 1 proponuje się, aby ww. wniosek był składany na formularzach przesłanych lub udostępnionych przez ARiMR, natomiast deklaracja i umowa, dotyczące wspólnej realizacji obszarów proekologicznych, były składane na formularzach opracowanych i udostępnionych przez ARiMR.

Ponadto w ust. 2 proponuje się, aby ARiMR opracowywała jeden formularz, za pomocą którego rolnik będzie mógł się ubiegać nie tylko o przyznanie płatności bezpośrednich, ale również o przyznanie pomocy w ramach działań, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 8 i 10–12 projektowanej ustawy o wspieraniu rozwoju obszarów wiejskich z udziałem środków Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich w ramach Programu Rozwoju Obszarów Wiejskich 2014–2020. Propozycja ta jest zgodna z przepisami art. 72 ust. 4 rozporządzenia nr 1306/2013, zgodnie z którymi państwo członkowskie może zadecydować, że jeden wniosek o przyznanie pomocy obejmuje kilka lub wszystkie systemy wsparcia i środki, o których mowa w art. 68, lub inne systemy wsparcia i środki.

W ust. 3 zaproponowano, aby tak jak dotychczas, ARiMR przysyłała formularz oraz materiał graficzny (materiał geograficzny) lub udostępniała je na stronie internetowej ARiMR, zgodnie z art. 72 ust. 3 rozporządzenia nr 1306/2013, rolnikowi, który złożył wniosek o przyznanie płatności bezpośrednich w poprzednim roku. Przy czym

formularz oraz materiał graficzny (materiał geograficzny) udostępniony na stronie internetowej ARiMR zabezpiecza się przed dostępem osób nieuprawnionych.

Ponadto w ust. 4 proponuje się, aby do informacji dotyczącej maksymalnego kwalifikowalnego obszaru, przesłanej przez ARiMR wraz z formularzem wniosku o przyznanie płatności, nie stosować przepisów art. 77 § 4 zdanie drugie k.p.a., które ustanawiają obowiązek zakomunikowania stronie (przed wydaniem decyzji) faktów znanych organowi z urzędu. Zgodnie z art. 17 ust. 4 rozporządzenia nr 809/2014 wraz z formularzem wniosku rolnikowi należy przesłać informację dotyczącą maksymalnego kwalifikowalnego obszaru na danej działce ewidencyjnej. Natomiast zgodnie z art. 77 § 4 k.p.a. fakty znane organowi z urzędu należy zakomunikować stronie. W związku z tym przekazanie rolnikowi przedmiotowych informacji znanych organowi z urzędu wraz z wstępnie wypełnionym formularzem wniosku (przed wszczęciem postępowania administracyjnego w sprawie o przyznanie płatności w ramach systemów wsparcia bezpośredniego) pozwala na odstąpienie od ponownego przekazywania tych informacji po wszczęciu postępowania w trybie art. 77 § 4 k.p.a. Proponowany przepis spowoduje ograniczenie wydatków na obsługę administracyjną wniosków o przyznanie płatności w ramach systemów wsparcia bezpośredniego.

W projekcie ustawy w art. 22 w ust. 6 przewidziano również, aby ARiMR mogła udostępnić formularz wniosku wraz z załącznikami wyłącznie na stronie internetowej ARiMR.

Jednak rolnicy, którzy chcą pozostać przy tradycyjnej metodzie, będą otrzymywali wniosek wraz z załącznikami w wersji papierowej. Należy jednak podkreślić, że w przypadku gdy rolnik w danym roku zamierza składać wniosek za pomocą formularza udostępnionego na stronie internetowej ARiMR, bezcelowe jest przesyłanie mu wniosku spersonalizowanego i materiału graficznego w formie papierowej. Umożliwienie takiego podejścia zasadne jest także w przypadku producentów rolnych posiadających dużą liczbę działek ewidencyjnych, do których wysyłane są corocznie obszerne materiały graficzne. Powyższa możliwość spowoduje zmniejszenie obciążeń administracyjnych dla ARiMR.

Ponadto, tak jak dotychczas, wnioski o przyznanie płatności bezpośrednich oraz płatności niezwiązanej do tytoniu rolnicy będą mogli złożyć za pomocą formularza umieszczonego na stronie internetowej ARiMR.

W ust. 7 uregulowano sposób postępowania w przypadku, gdy do wniosku składanego elektronicznie konieczne jest dołączenie dokumentów niezbędnych do przyznawania płatności. W niektórych przypadkach wymagane jest złożenie dodatkowych dokumentów, na których wymagane są podpisy osoby innej niż wnioskodawca. W związku z powyższym proponuje się, aby w przypadku dokumentów, na których wymagane są podpisy osoby innej niż wnioskodawca, wraz z wnioskiem przekazywana była również kopia tych dokumentów w formie elektronicznej, np. w postaci skanu (lit. a) lub aby były one przekazywane w formie elektronicznej, opatrzone bezpiecznym podpisem elektronicznym (lit. b). Proponuje się także (ust. 8), aby dokumenty, których kopie w formie elektronicznej nie zostały dołączone do wniosku złożonego za pomocą formularza elektronicznego, rolnik mógł złożyć bezpośrednio w biurze powiatowym ARiMR lub nadać w polskiej placówce pocztowej operatora wyznaczonego w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe (Dz. U. poz. 1529).

W przypadku dokumentów opracowanych na formularzach przygotowanych przez ARiMR podpisanych tylko przez wnioskodawcę proponuje się, aby formularze te były dostępne na stronie internetowej ARiMR. Po ich wypełnieniu przez rolnika byłyby one przesyłane w wersji elektronicznej wraz z wnioskiem.

Ponadto zgodnie z ust. 9 do złożenia wniosków o przyznanie płatności bezpośrednich lub płatności niezwiązanej do tytoniu za pomocą formularza umieszczonego na stronie internetowej ARiMR nie jest wymagany bezpieczny podpis elektroniczny.

Jednocześnie w projektowanym art. 22 zostały zaproponowane dwie delegacje dla ministra właściwego do spraw rolnictwa do określenia, w drodze rozporządzeń:

- szczegółowych wymagań, jakie powinny spełniać wnioski o przyznanie płatności bezpośrednich lub płatności niezwiązanej do tytoniu (ust. 10), oraz
- szczegółowych wymagań, jakie powinien spełniać formularz wniosku umieszczany na stronie internetowej ARiMR, oraz szczegółowe warunki i tryb składania wniosków za pomocą formularza umieszczonego na stronie internetowej ARiMR, w tym format pliku, w jakim będą dołączane do wniosku kopie dokumentów w formie elektronicznej (ust. 11).

W projektowanym art. 23 zaproponowano wyłączenie stosowania przepisu art. 64 § 2 k.p.a. Zaproponowano bowiem odrębne przepisy, na mocy których organ będzie mógł wezwać rolnika do uzupełnienia wniosku o przyznanie płatności bezpośrednich lub płatności niezwiązanej do tytoniu do dnia 9 czerwca.

Zgodnie z projektowanym art. 23 ust. 1, w przypadku gdy wniosek o przyznanie płatności bezpośrednich lub płatności niezwiązanej do tytoniu nie czyni zadość wymaganiom innym niż wskazane w art. 64 § 1 k.p.a., kierownik biura powiatowego ARiMR, niezwłocznie po otrzymaniu tego wniosku, poinformuje rolnika o stwierdzonych brakach oraz o skutkach ich nieusunięcia w terminie.

Z przepisów rozporządzenia nr 809/2014 oraz z projektowanego art. 21 ust. 2 ustawy wynika, że termin składania wniosków (od dnia 15 marca do dnia 15 maja) nie podlega przywróceniu. Wnioski złożone od dnia 16 maja do dnia 9 czerwca podlegają rozpatrzeniu, ale płatności pomniejsza się o 1% za każdy dzień spóźnienia. Wnioski złożone po dniu 9 czerwca nie podlegają rozpatrzeniu.

Zgodnie z art. 4 rozporządzenia nr 809/2014, wnioski o przyznanie pomocy, wnioski o wsparcie, wnioski o płatność i dokumenty uzupełniające złożone przez beneficjenta mogą zostać skorygowane i poprawione w dowolnym czasie po ich złożeniu w przypadku stwierdzenia oczywistych błędów uznanych przez właściwy organ na podstawie ogólnej oceny danego przypadku, pod warunkiem że beneficjent działał w dobrej wierze. Właściwy organ może uznać oczywiste błędy tylko w przypadku, gdy mogą one być bezpośrednio zidentyfikowane w wyniku sprawdzenia informacji zawartych w ww. dokumentach.

Projektowany art. 24 ustanawia tryb przyznawania i wypłaty płatności bezpośrednich i płatności niezwiązanej do tytoniu.

W projektowanych ust. 1 i 2 określono, że płatności przyznawane są w drodze decyzji, a w decyzji tej określa się ewentualne zmniejszenia płatności, wykluczenia z tych płatności oraz pozostałe kary administracyjne, a także ustala się ewentualną kwotę podlegającą odliczeniu, jeśli zachodzą przesłanki określone w przepisach unijnych.

Projektowany ust. 3 realizuje obowiązek państwa członkowskiego określony w art. 41 ust. 7 rozporządzenia nr 1307/2013 przez wskazanie, że w postępowaniu w sprawie o przyznanie płatności dodatkowej kierownik biura powiatowego ARiMR ustala, czy nie zachodzą okoliczności określone w art. 41 ust. 7 rozporządzenia nr 1307/2013,

tj. czy po dniu 18 października 2011 r. rolnik podzielił swoje gospodarstwo rolne wyłącznie w celu skorzystania z płatności dodatkowej.

Projektowane ust. 4–6 określają tryb odwoławczy.

Projektowane ust. 7 i 8 odnoszą się do terminu wydawania decyzji i ewentualnego zawiadomienia rolnika w przypadku niezłatwienia sprawy do dnia 1 marca roku następującego po roku złożenia wniosku o przyznanie płatności.

Projektowane ust. 9–16 dotyczą kwestii niedoręczania decyzji w sprawie o przyznanie płatności, jeżeli uwzględniają one w całości żądanie rolnika i nie określają zmniejszeń, wykluczeń lub pozostałych kar administracyjnych oraz nie ustalają kwot podlegających odliczeniu. Projektowane w tym zakresie przepisy są tożsame z rozwiązaniami funkcjonującymi w ramach dotychczas obowiązujących przepisów.

Zgodnie z proponowanymi przepisami, w przypadku gdy przyznawana w drodze decyzji kwota płatności będzie zgodna z żądaniem rolnika określonym we wniosku, taka decyzja nie będzie faktycznie doręczana wnioskodawcy. Przyjęto, że dniem doręczenia decyzji będzie dzień wpływu (uznania) środków finansowych na rachunek bankowy rolnika. Jednocześnie w tytule przelewu podany będzie numer decyzji oraz informacja, że decyzja nie zostanie faktycznie rolnikowi doręczona, a zatem rolnik będzie poinformowany o tym, że nie otrzyma pisemnej decyzji w sprawie o przyznanie płatności.

Określenie dnia doręczenia decyzji jest niezbędne z uwagi na fakt, że k.p.a. uzależnia skuteczność czynności procesowej strony, takiej jak np. wniesienie odwołania, od zachowania terminu liczonego właśnie od daty doręczenia decyzji. Należy jednocześnie podkreślić, że uznanie za doręczoną decyzji w sprawie o przyznanie rolnikowi płatności w pełnej wysokości, mimo że rolnik tej decyzji faktycznie nie odebrał, nie oznacza braku możliwości skorzystania przez niego z przewidzianych procedurą administracyjną uprawnień, zarówno do zapoznania się z treścią takiej decyzji (*vide* proponowane rozwiązanie dotyczące udostępniania stronie decyzji na wniosek), jak i jej weryfikacji w trybach przewidzianych w k.p.a. Rolnik niezadowolony z kwoty przyznanych płatności będzie mógł ją bowiem zakwestionować zarówno przez złożenie odwołania od decyzji, jak i wniosku o jej weryfikację w trybach nadzwyczajnych.

Rolnicy, którzy otrzymują płatności w pełnej wysokości, są zainteresowani w pierwszej kolejności otrzymaniem na swój rachunek bankowy przyznanej kwoty środków finansowych. Dla nich decyzja doręczana w dotychczasowy sposób ma znaczenie niejako „drugorzędne”. Ponadto doświadczenie ARiMR wskazuje, że rolnicy, co do zasady, nie kwestionują decyzji przyznających im płatności w pełnej wysokości, natomiast zwracają się z wnioskami o ich jak najszybszą realizację.

W związku z przyjęciem, iż doręczenie decyzji następuje z dniem uznania płatności na rachunku rolnika, strona może skorzystać z wszelkich praw, które mogą być zrealizowane w terminie liczonym od dnia doręczenia decyzji. Utrzymanie rozwiązania polegającego na rezygnacji z faktycznego doręczania wydanych decyzji w żaden sposób nie spowoduje pogorszenia sytuacji rolnika jako strony postępowania administracyjnego.

Ponadto zgodnie z projektowanymi przepisami rolnik zostanie poinformowany o możliwości wystąpienia z żądaniem faktycznego doręczenia decyzji w pouczeniu, które zostanie do niego przesłane wraz ze spersonalizowanym wnioskiem oraz materiałem graficznym. Dodatkowo informacje w powyższym zakresie zostaną szczegółowo opisane na stronie internetowej ARiMR. Rolnicy będą zatem wszechstronnie poinformowani o konsekwencjach zmiany stosowanego podejścia i o trybie zwracania się o doręczenie decyzji.

Możliwość zrezygnowania z doręczenia decyzji nie dotyczyłaby wszystkich decyzji wydanych na skutek złożenia wniosków o przyznanie płatności. Miałyby bowiem miejsce tylko wówczas, gdy stanowisko organu i rolnika co do załatwienia sprawy byłoby zgodne, tj. decyzja uwzględniałaby w całości żądanie strony zawarte we wniosku o przyznanie płatności.

Natomiast w sytuacji, gdy stanowiska strony czy organu w tym zakresie byłyby rozbieżne, a więc w interesie rolnika pozostawałoby uzyskanie decyzji na piśmie, ułatwiające jej kwestionowanie w toku instancji, organ (kierownik biura powiatowego ARiMR) taką decyzję będzie doręczał.

Istotne w tym miejscu pozostaje również wskazanie, że we wcześniejszej praktyce wydawania decyzji przez organy ARiMR (przed rezygnacją z doręczania decyzji) rozstrzygnięcie w decyzji o przyznaniu płatności w pełnej wysokości polegało jedynie na określeniu kwoty przyznawanych płatności, jaka zostanie przekazana rolnikowi na

wskazany przez niego rachunek bankowy. Jednocześnie, ze względu na spełnienie przesłanek z art. 107 § 4 k.p.a., odstępuje się od uzasadnienia takich decyzji. Skoro więc doręczana rolnikom na piśmie decyzja o przyznaniu płatności w pełnej wysokości sprowadzała się jedynie do wskazania kwoty przyznanych płatności, a rolnik taką wiedzę będzie uzyskiwał w momencie uznania środków na jego rachunku bankowym i w toku instancji będzie mógł kwestionować wysokość przyznanych środków, to należy uznać, że jego sytuacja procesowa nie zostanie w żaden sposób pogorszona.

Bezsporne pozostaje jednocześnie, że o tym, czy organ będzie mógł załatwić sprawę bez doręczania decyzji na piśmie oraz czy stanowisko organu administracji co do rozstrzygnięcia sprawy jest zgodne ze stanowiskiem strony, decydować będzie wyłącznie rolnik. Ten warunek odstępstwa od zasady ogólnej pisemności wyrażonej w k.p.a. zostaje również spełniony w proponowanej regulacji, bowiem rolnik może złożyć do właściwego kierownika biura powiatowego ARiMR żądanie doręczenia mu decyzji na piśmie. Dopiero brak takiego żądania strony oraz przyznanie stronie płatności w pełnej wysokości pozwalałoby organowi na nedoręczenie decyzji na piśmie.

Proponowane rozwiązania są stosowane również w innych państwach członkowskich Unii Europejskiej i nie są one niekorzystne dla rolników. Rolnikowi zapewniona została możliwość złożenia odwołania od decyzji, które nie są faktycznie doręczane. Ponadto rolnik może zażądać doręczenia decyzji, w terminie 14 dni od dnia uznania kwoty płatności na rachunku bankowym. Rolnicy o możliwości i trybie żądania doręczenia decyzji oraz możliwości złożenia odwołania będą informowani w instrukcji wypełniania wniosku, która jest doręczana wszystkim rolnikom wraz z wnioskami spersonalizowanymi. Ponadto szczegółowe wytyczne będą zamieszczone na stronie internetowej ARiMR. Jednocześnie proponowane przepisy przewidują, że rolnik w każdym czasie może zwrócić się do kierownika biura powiatowego ARiMR o udostępnienie decyzji, która nie zostanie faktycznie doręczona. Ta regulacja zapewnia rolnikowi możliwość pozyskania decyzji również po upływie 14 dni od dnia uznania środków na rachunku bankowym.

Niezależnie od powyższego stwierdzić należy, że zadośćuczynienie przepisom k.p.a. w zakresie doręczania decyzji wymaga zaangażowania bardzo istotnych nakładów administracyjnych. Efektem jest wydatkowanie poważnych środków finansowych

(z budżetu państwa) w celu obsługi administracyjnej procesu doręczania decyzji administracyjnych.

Projektowany art. 25 reguluje kwestię rozstrzygania spraw o przyznanie płatności bezpośrednich i płatności niezwiązanej do tytoniu oraz spraw o przyznanie pomocy w ramach PROW w jednej decyzji.

Projektowany art. 26 określa szczegółowe warunki i tryb przyznawania oraz wypłaty płatności bezpośrednich w przypadku przekazania gospodarstwa rolnego po złożeniu przez przekazującego gospodarstwo rolne wniosku o przyznanie płatności.

Projektowany art. 27 określa szczegółowe warunki i tryb przyznawania oraz wypłaty płatności bezpośrednich w przypadku śmierci, która nastąpiła w okresie od dnia złożenia wniosku o przyznanie płatności bezpośrednich do dnia doręczenia decyzji w sprawie o przyznanie tych płatności.

Projektowany art. 28 określa szczegółowe warunki i tryb przyznawania oraz wypłaty płatności bezpośrednich w przypadku rozwiązania albo przekształcenia rolnika (będącego osobą prawną) albo wystąpienia innego zdarzenia prawnego, w wyniku których zaistniało następstwo prawne, które nastąpiły w okresie od dnia złożenia wniosku o przyznanie płatności bezpośrednich do dnia doręczenia decyzji w sprawie o przyznanie tych płatności.

Regulacje przewidziane w art. 26–28 zasadniczo odpowiadają rozwiązaniom wypracowanym w ramach dotychczasowej praktyki stosowania wsparcia bezpośredniego.

Niezbędne dostosowania wynikały z konieczności przywołania nowych przepisów unijnych zawartych w rozporządzeniach, które zastąpiły rozporządzenia przywoływane w dotychczasowych przepisach, oraz dostosowania w związku wprowadzeniem płatności związanych do zwierząt.

Poza zmianami dostosowującymi do nowych przepisów unijnych, wydłużono termin składania przez spadkobiercę rolnika, który zmarł w okresie od dnia złożenia wniosku o przyznanie płatności bezpośrednich do dnia doręczenia decyzji w sprawie o przyznanie tych płatności, prawomocnego postanowienia sądu o stwierdzeniu nabycia spadku – z 14 do 21 dni od dnia uprawomocnienia się tego postanowienia (dotyczy to sytuacji, gdy w momencie składania przez spadkobiercę wniosku o wstąpienie do

toczącego się postępowania na miejsce zmarłego rolnika nie zostało zakończone postępowanie sądowe o stwierdzenie nabycia spadku).

W art. 29 proponuje się uregulowanie (analogicznie do dotychczasowych rozwiązań) sytuacji, w której rolnik złożył wniosek o przyznanie płatności, a następnie wniosek o wstąpienie do postępowania prowadzonego na podstawie wniosku złożonego do kierownika innego biura powiatowego ARiMR.

W art. 30 zaproponowano przepisy regulujące sposób postępowania, w przypadku gdy rolnik zmarł po doręczeniu decyzji w sprawie o przyznanie płatności. W ust. 2 przewidziano również sytuację dotyczącą rolnika będącego osobą prawną, która uległa rozwiązaniu, przekształceniu albo wystąpiło inne zdarzenie prawne, w wyniku którego dochodzi do następstwa prawnego. Projektowane przepisy w tym zakresie są tożsame z przepisami dotychczas stosowanymi.

Projektowany art. 31 ustanawia kierownika biura powiatowego ARiMR organem właściwym w sprawach uznawania przypadków działania siły wyższej lub wystąpienia nadzwyczajnych okoliczności oraz określa tryb uznawania danego przypadku za działanie siły wyższej lub wystąpienia nadzwyczajnych okoliczności albo odmowy takiego uznania, wskazując, że uznanie albo odmowa następuje w decyzji w sprawie o przyznanie płatności bezpośrednich lub płatności niezwiązanej do tytoniu.

Projektowany art. 32 ustanawia kierownika biura powiatowego ARiMR organem właściwym w sprawach zwrotu środków finansowych potrąconych z tytułu dyscypliny finansowej, w przypadku gdy współczynnik korygujący uległ zmniejszeniu, oraz określa tryb zwrotu tych środków, wskazując, że następuje on w odrębnej decyzji (ust. 2) lub w decyzji w sprawie o przyznanie płatności bezpośrednich (ust. 3). Ponadto w projektowanym ust. 4 upoważniono ministra właściwego do spraw rolnictwa do określenia, w drodze rozporządzenia, szczegółowych warunków dokonywania zwrotu tych środków.

Jednocześnie konieczne jest ustanowienie przepisów przejściowych (projektowany art. 62) regulujących zasady dokonywania zwrotu środków finansowych potrąconych z tytułu dyscypliny finansowej w 2013 r., który to zwrot będzie dokonywany w decyzji w sprawie przyznania płatności bezpośrednich za 2014 r. Z uwagi na trwający proces przyznawania i wypłaty płatności za 2014 r. proponuje się, aby zwrotu tego można było dokonać również poprzez zmianę już wydanej decyzji (ust. 1). Zmiana takiej decyzji nie

wymagałaby zgody strony (ust. 2), a o wszczęciu postępowania w tej sprawie kierownik biura powiatowego ARiMR zawiadamiałby strony w drodze obwieszczenia umieszczonego na stronie internetowej ARiMR oraz w biurze powiatowym ARiMR (ust. 3).

W art. 33 projektowanej ustawy zaproponowano wprowadzenie możliwości przechowywania dokumentacji związanej z przyznawaniem pomocy w formie cyfrowych kopii. Regulacja ta ma na celu ograniczenie kosztów związanych z przechowywaniem dokumentów składających się na akta spraw zgromadzone w toku postępowania administracyjnego dotyczącego przyznawania pomocy w ramach działań o charakterze masowym. Proponuje się, aby po zakończeniu postępowania administracyjnego w tych sprawach, a w przypadku przysługiwania stronie prawa wniesienia skargi do sądu administracyjnego, po bezskutecznym upływie terminu przewidzianego na wniesienie tej skargi albo po prawomocnym zakończeniu postępowania sądowo-administracyjnego, w wyniku którego ostateczna decyzja kończąca postępowanie w sprawie nie została wyeliminowana z obrotu prawnego, dokumenty składające się na akta sprawy, o ile powstały w formie pisemnej, były kopiowane cyfrowo i pozostawione w aktach sprawy zamiast ich papierowych oryginałów. Dzięki takiemu rozwiązaniu przechowywane będą jedynie akta sprawy w postaci cyfrowej, co znacząco ograniczy koszty funkcjonowania ARiMR, w tym ograniczy konieczność dodatkowego najmu powierzchni przeznaczonych na tzw. archiwa. Wskazać należy, że z tytułu płatności bezpośrednich, o których mowa w rozporządzeniu nr 1307/2013, agencja płatnicza rokrocznie zakłada a następnie przechowuje 1 360 000 teczek aktowych spraw. W całym okresie programowania zostanie założone ok. 8 160 000 teczek aktowych spraw.

Powyższe reguły proponuje się odnieść również do akt spraw rozstrzyganych w postępowaniach nadzwyczajnych przewidzianych w k.p.a., prowadzonych przed organami administracyjnymi działającymi w strukturze ARiMR.

Mając na uwadze zapewnienie wiarygodności cyfrowych kopii tych dokumentów, proponuje się również, aby po ich skopiowaniu do postaci cyfrowej kopie te były potwierdzane za zgodność z oryginałem przy pomocy bezpiecznego podpisu elektronicznego, weryfikowanego przy pomocy ważnego kwalifikowanego certyfikatu. Zgodnie z art. 5 ust. 3 ustawy z dnia 18 września 2001 r. o podpisie elektronicznym

(Dz. U. z 2013 r. poz. 262) „bezpieczny podpis elektroniczny weryfikowany przy pomocy kwalifikowanego certyfikatu zapewnia integralność danych opatrzonych tym podpisem i jednoznaczne wskazanie kwalifikowanego certyfikatu, w ten sposób, że rozpoznawalne są wszelkie zmiany tych danych oraz zmiany wskazania kwalifikowanego certyfikatu wykorzystywanego do weryfikacji tego podpisu, dokonane po złożeniu podpisu”.

Cyfrowe akta sprawy będą przechowywane przez ARiMR zgodnie z przepisami o narodowym zasobie archiwalnym i archiwach, a do sposobu postępowania z nimi będą miały odpowiednie zastosowanie przepisy dotyczące postępowania z dokumentami elektronicznymi. W szczególności odpowiednie zastosowanie będą miały przepisy wydane na podstawie art. 5 ust. 2b ustawy z dnia 14 lipca 1983 r. o narodowym zasobie archiwalnym i archiwach (Dz. U. z 2011 r. Nr 123, poz. 698, z późn. zm.), a więc rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 30 października 2006 r. w sprawie szczegółowego sposobu postępowania z dokumentami elektronicznymi (Dz. U. Nr 206, poz. 1518). Reguluje ono w szczególności zasady ewidencjonowania, przechowywania, klasyfikowania i kwalifikowania dokumentów elektronicznych oraz ich zabezpieczania przed utratą i nieuprawnionymi zmianami, a także zasady i tryb brakowania dokumentacji niearchiwalnej oraz zasady i tryb przekazywania materiałów archiwalnych do archiwów państwowych.

Po zakończeniu postępowania może zaistnieć konieczność wydania akt sprawy na żądanie uprawnionego przepisami prawa sądu, organu lub podmiotu, np. w przypadku postępowania o stwierdzenie nieważności ostatecznej decyzji konieczne będzie przekazanie akt sprawy zakończonej tą decyzją organowi wyższego stopnia, który jest właściwy do rozstrzygnięcia sprawy o stwierdzenie jej nieważności. W takiej sytuacji proponuje się, aby organ zamiast oryginału dokumentów składających się na akta sprawy, którymi już nie dysponuje z uwagi na ich zbrakowanie, przekazał uwierzytelniony wydruk cyfrowych kopii tych dokumentów.

Projektowany art. 34 umożliwi ministrowi właściwemu do spraw rozwoju wsi określenie, w drodze rozporządzenia, szczegółowych warunków lub szczegółowego trybu przyznawania lub wypłaty płatności bezpośrednich lub płatności niezwiązanej do

tytoniu, w tym szczegółowe warunki lub tryb przyznawania tych płatności spadkobiercy, małżonkowi lub następcy prawnemu rolnika, lub przejmującemu gospodarstwo.

Projektowany art. 35 określa sposób postępowania w przypadku konieczności zastosowania zmniejszenia (redukcji) kwoty danego rodzaju płatności.

Projektowane art. 36–42 ustanawiają przepisy dotyczące kontroli w zakresie płatności bezpośrednich.

W projektowanych art. 36–39 ustanawia się przepisy dotyczące zasady wzajemnej zgodności. Zgodnie z załącznikiem II do rozporządzenia nr 1306/2013 zasada wzajemnej zgodności będzie obejmować, podobnie jak obecnie, normy dobrej kultury rolnej zgodnej z ochroną środowiska (DKR) oraz podstawowe wymogi z zakresu zarządzania (SMR). Proponowane przepisy w zakresie zasady wzajemnej zgodności oraz wynikający z nich system kontroli i sankcji będą w zasadniczych kwestiach stanowiły kontynuację obecnego systemu. Proponuje się, aby organami upoważnionymi do przeprowadzania kontroli przestrzegania wymogów wzajemnej zgodności zostały wskazane, tak jak dotychczas, ARiMR oraz Inspekcja Weterynaryjna.

Art. 36 ust. 1 stanowi, że kontrole administracyjne i kontrole na miejscu przeprowadza ARiMR. Jednocześnie, zgodnie z projektowanym przepisem art. 36 ust. 2, Prezes ARiMR może powierzyć przeprowadzanie ww. kontroli jednostkom organizacyjnym dysponującym odpowiednimi warunkami organizacyjnymi, kadrowymi i technicznymi. Normy i wymogi wzajemnej zgodności będą mogły podlegać kontroli administracyjnej (art. 36 ust. 3). Projektowany art. 36 ust. 4 przewiduje fakultatywną delegację dla ministra właściwego do spraw rolnictwa do określenia norm lub wymogów wzajemnej zgodności, które mogą podlegać kontroli administracyjnej.

Projektowany art. 37 ust. 1–5 określa, że czynności kontrolne w ramach kontroli na miejscu określonej w stosownych przepisach Unii Europejskiej, przeprowadzanej przez ARiMR, są wykonywane przez osoby posiadające imienne upoważnienie wydane przez Prezesa ARiMR. Upoważnienie to zawiera wskazanie osoby upoważnionej do wykonywania czynności kontrolnych, miejsce i zakres oraz podstawę prawną do ich wykonywania. Osoba upoważniona, przed przystąpieniem do wykonywania czynności kontrolnych, jest obowiązana okazać imienne upoważnienie rolnikowi, jeżeli jest on obecny podczas kontroli. Czynności kontrolne mogą być wykonywane podczas

nieobecności rolnika także wówczas, gdy rolnik został zawiadomiony o kontroli. Osoby upoważnione do wykonywania czynności kontrolnych mają prawo do: wstępu na teren gospodarstwa rolnego, żądania pisemnych lub ustnych informacji związanych z przedmiotem kontroli, wglądu do dokumentów związanych z przedmiotem kontroli, sporządzania z nich odpisów, wyciągów lub kopii oraz zabezpieczania tych dokumentów, pobierania próbek do badań i żądania okazywania i udostępniania danych informatycznych.

Projektowany art. 37 ust. 6 określa, że z czynności kontrolnych sporządza się sprawozdanie, o którym mowa w art. 59 ust. 3 rozporządzenia nr 1306/2013, zwane dalej „raportem”, które w przypadku stwierdzenia drobnej niezgodności zawiera również informację o konieczności podjęcia działań naprawczych i wskazanie terminu usunięcia drobnej niezgodności.

W przypadku gdy rolnik nie będzie się zgadzał z ustaleniami zawartymi w raporcie, może zgłosić umotywowane zastrzeżenia, na piśmie, co do ustaleń w nim zawartych dyrektorowi oddziału regionalnego ARiMR, w terminie 14 dni od dnia doręczenia raportu, chyba że bezpośrednio po zakończeniu kontroli rolnik, który był obecny podczas kontroli, zgłosił umotywowane zastrzeżenia co do ustaleń zawartych w raporcie osobie, która go sporządziła (zgodnie z art. 37 ust. 7). W projektowanym art. 37 ust. 8 proponuje się, aby w przypadku gdy w trakcie kontroli nie zostaną stwierdzone nieprawidłowości, raportu z czynności kontrolnych nie przysyłać rolnikowi.

Projektowany art. 38 stanowi zasady przeprowadzania kontroli administracyjnych i kontroli na miejscu przestrzegania wymogów zasady wzajemnej zgodności przez powiatowego lekarza weterynarii właściwego ze względu na miejsce zamieszkania lub siedzibę rolnika. Wymogi, do których kontroli jest właściwy powiatowy lekarz weterynarii, oraz rodzaj przeprowadzanych kontroli zostaną określone na podstawie przepisów art. 38 ust. 1 i 13.

Projektowany art. 38 ust. 2–9 określa, że czynności kontrolne w ramach kontroli na miejscu przeprowadzanej przez powiatowego lekarza weterynarii są wykonywane przez osoby posiadające imienne upoważnienie wydane przez powiatowego lekarza weterynarii. Upoważnienie zawiera wskazanie osoby upoważnionej do wykonywania czynności kontrolnych, miejsce i zakres oraz podstawę prawną do ich wykonywania.

W przypadku konieczności wykonania czynności kontrolnych w ramach kontroli poza obszarem działania powiatowego lekarza weterynarii, lekarz ten upoważnia do wykonania tych czynności powiatowego lekarza weterynarii właściwego ze względu na położenie siedziby stada w rozumieniu przepisów o systemie identyfikacji i rejestracji zwierząt. We wskazanym przypadku powiatowy lekarz weterynarii właściwy ze względu na położenie siedziby stada wykonuje czynności kontrolne na podstawie upoważnienia, sporządza protokół wykonania czynności kontrolnych i niezwłocznie przekazuje go powiatowemu lekarzowi weterynarii.

Osoba upoważniona, przed przystąpieniem do wykonywania czynności kontrolnych, jest obowiązana okazać imienne upoważnienie rolnikowi, jeżeli jest on obecny podczas kontroli. Czynności kontrolne mogą być wykonywane podczas nieobecności rolnika także wówczas, gdy rolnik został zawiadomiony o kontroli. Osoby upoważnione do wykonywania czynności kontrolnych mają prawo do: wstępu na teren gospodarstwa rolnego, w tym do pomieszczeń i miejsc związanych z utrzymywaniem lub przebywaniem zwierząt, dostępu do zwierząt, pobierania próbek do badań, żądania pisemnych lub ustnych informacji związanych z przedmiotem kontroli, wglądu do dokumentów związanych z przedmiotem kontroli, sporządzania z nich odpisów, wyciągów lub kopii oraz zabezpieczania tych dokumentów i żądania okazywania i udostępniania danych informatycznych. Rolnik jest obowiązany zapewnić przy wykonywaniu czynności kontrolnych niezbędną pomoc.

Projektowany art. 38 ust. 10 określa, że powiatowy lekarz weterynarii sporządza raport, a w przypadku stwierdzenia drobnej niezgodności w raporcie zawiera również informację o konieczności podjęcia działań naprawczych i wskazuje termin usunięcia drobnej niezgodności oraz przekazuje ten raport kierownikowi biura powiatowego ARiMR, do którego został złożony wniosek o przyznanie płatności.

W przypadku gdy rolnik nie zgadza się z ustaleniami zawartymi w raporcie, może zgłosić umotywowane zastrzeżenia, na piśmie, co do ustaleń w nim zawartych powiatowemu lekarzowi weterynarii, w terminie 14 dni od dnia doręczenia raportu, chyba że bezpośrednio po zakończeniu kontroli rolnik, który był obecny podczas kontroli, zgłosił umotywowane zastrzeżenia co do ustaleń zawartych w raporcie osobie, która wykonywała czynności kontrolne (art. 38 ust. 11). Powiatowy lekarz weterynarii,

uwzględniając zgłoszone zastrzeżenia, uzupełnia ustalenia zawarte w raporcie. W przypadku nieuwzględnienia zgłoszonych zastrzeżeń, powiatowy lekarz weterynarii przekazuje zgłoszone zastrzeżenia, wraz ze swoim stanowiskiem do tych zastrzeżeń i raportem, do właściwego kierownika biura powiatowego ARiMR (art. 38 ust. 12).

Projektowany art. 39 ust. 1 stanowi, że Główny Lekarz Weterynarii, po zasięgnięciu opinii Prezesa ARiMR, ustala czynniki do analizy ryzyka, na podstawie których jest przeprowadzane typowanie rolników do kontroli przestrzegania wymogów zasady wzajemnej zgodności, przeprowadzanej przez powiatowego lekarza weterynarii, oraz liczbę gospodarstw, które zostaną objęte tymi kontrolami. Projektowany art. 39 ust. 2 upoważnia ministra właściwego do spraw rolnictwa do określenia, w drodze rozporządzenia, warunków, sposobu i trybu współpracy ARiMR oraz Inspekcji Weterynaryjnej w zakresie przeprowadzania kontroli wymogów.

Jednocześnie w projektowanym art. 54 dokonano aktualizacji odesłań w obowiązującej ustawie o Inspekcji Weterynaryjnej w przepisach dotyczących kontroli wymogów zasady wzajemnej zgodności.

Projektowany art. 40 ust. 1 nadaje ministrowi właściwemu do spraw rolnictwa upoważnienie do określenia, w drodze rozporządzenia, warunków organizacyjnych, kadrowych i technicznych, jakie powinny spełniać jednostki organizacyjne, którym można powierzyć przeprowadzanie kontroli administracyjnej lub kontroli na miejscu, o których mowa w art. 36 i art. 38, oraz wzoru imiennego upoważnienia do wykonywania czynności kontrolnych. Ponadto projektowany art. 40 ust. 2 zawiera fakultatywne upoważnienie dla ministra właściwego do spraw rolnictwa oraz ministra właściwego do spraw rozwoju wsi do określenia, w drodze rozporządzenia, szczegółowych warunków i trybu przeprowadzania kontroli na miejscu w ramach wzajemnej zgodności wymogów lub norm, mając na względzie zapewnienie przeprowadzenia tych kontroli w jednolity sposób na obszarze całego kraju. Generalne zasady przeprowadzania kontroli mających na celu weryfikację zgodności z obowiązkami wynikającymi z zasady wzajemnej zgodności zostały określone w przepisach Unii Europejskiej. Przedmiotowa delegacja umożliwi natomiast określenie szczegółowych warunków przeprowadzania tych kontroli.

Projektowany art. 41 stanowi, że przepisy unijne dotyczące kontroli administracyjnej i kontroli na miejscu stosuje się odpowiednio do kontroli w zakresie spełniania

warunków do przyznania płatności niezwiązanej do tytoniu.

Projektowany art. 42 ust. 1–3 określa sposób dokonania oceny wagi stwierdzonej niezgodności w zakresie zasady wzajemnej zgodności. Oceny wagi dokonuje się w raporcie, przypisując niezgodności odpowiednią liczbę punktów. W przypadku stwierdzenia celowej niezgodności, oceny wagi tej niezgodności dokonuje się w tym raporcie odrębnie, przypisując jej odpowiednią liczbę punktów. Liczba punktów przypisana stwierdzonym niezgodnościom w raporcie jest uwzględniana przy dokonywaniu zmniejszeń lub wykluczeń z płatności. Ocena wagi stwierdzonej niezgodności w zakresie zasady wzajemnej zgodności, dokonana w raporcie, jest uwzględniana w postępowaniach w sprawach dotyczących pomocy finansowej w ramach działań objętych programem rozwoju obszarów wiejskich, w których warunkiem przyznania tej pomocy w pełnej wysokości jest spełnianie wymogów lub norm przez rolnika będącego wnioskodawcą lub beneficjentem tej pomocy.

Biorąc pod uwagę, że nieprzestrzeganie zasady wzajemnej zgodności skutkuje nałożeniem kary administracyjnej polegającej na odpowiednim zmniejszeniu kwoty płatności bezpośrednich, o które wnioskuje rolnik w danym roku, w projektowanych przepisach proponuje się utrzymanie tzw. zasady 100 euro. Kara ta, zgodnie z przepisem projektowanego art. 43 ust. 1, nie będzie stosowana, jeżeli będzie wynosić nie więcej niż równowartość kwoty 100 euro. W tym przypadku (art. 43 ust. 2) w decyzji w sprawie o przyznanie płatności rolnik otrzyma informację o niezastosowaniu kary administracyjnej oraz o nakazie realizacji w wyznaczonym terminie określonych działań naprawczych mających na celu usunięcie stwierdzonych niezgodności. Zgodnie z przepisem art. 43 ust. 3 realizacja działań naprawczych będzie kontrolowana przez ARiMR lub przez właściwego powiatowego lekarza weterynarii w przypadku stwierdzenia niezgodności dotyczącej wymogu, do którego kontroli będzie właściwy ten lekarz. Zgodnie z art. 68 ust. 5 rozporządzenia nr 809/2014 kontroli będzie podlegać próba (20%) beneficjentów w tym zakresie. W przypadku gdy rolnik nie podejmie działań naprawczych w terminie wyznaczonym w decyzji w sprawie o przyznanie płatności, ARiMR ustali kwotę nienależnie lub nadmiernie pobranych środków publicznych (art. 42 ust. 4).

Projektowany art. 44 ust. 1–3 wskazuje warunki i tryb, zgodnie z którymi zmniejszenie płatności nie jest stosowane w przypadku stwierdzenia drobnej niezgodności. Jeżeli

jednak podczas kontroli zostanie stwierdzony brak realizacji działań naprawczych wskazanych w raporcie z kontroli zgodnie z projektowanymi art. 37 ust. 6 i art. 38 ust. 10, wówczas będzie miało miejsce wsteczne zmniejszenie kwoty płatności w odniesieniu do roku pierwszego stwierdzenia drobnej niezgodności. Zmiana decyzji w tym zakresie dokonywana jest bez zgody rolnika. Należy zaznaczyć, że w przeciwieństwie do obecnego systemu, w którym przypadki drobnej niezgodności podlegały obowiązkowym kontrolom następczym, w projektowanym systemie realizacja działań naprawczych odnośnie do drobnej niezgodności będzie podlegała kontroli tylko w przypadku, gdy dany rolnik zostanie wytypowany do kontroli.

Projektowany art. 45 ust. 1 zawiera upoważnienie dla ministra właściwego do spraw rolnictwa do określenia, w drodze rozporządzenia, minimalnych norm, uwzględniając art. 94 rozporządzenia nr 1306/2013 i załącznik II do tego rozporządzenia. Ponadto (art. 45 ust. 2) minister właściwy do spraw rolnictwa posiada upoważnienie do określenia, w drodze rozporządzenia, liczby punktów, jaką przypisuje się stwierdzonej niezgodności w ramach oceny wagi, w zależności od rodzaju stwierdzonego naruszenia w zakresie zasady wzajemnej zgodności, a także przypadków drobnej niezgodności i liczbę punktów, jaką przypisuje się stwierdzonej drobnej niezgodności w ramach oceny wagi, oraz wyrażoną w procentach wielkość kary administracyjnej w zależności od liczby punktów przypisanych stwierdzonym niezgodnościom.

Projektowany art. 45 ust. 3 przewiduje upoważnienie dla ministra właściwego do spraw rolnictwa do ogłoszenia, w drodze obwieszczenia, w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”, wykazu wymogów określonych w przepisach Unii Europejskiej, z uwzględnieniem przepisów krajowych wdrażających te przepisy. Wykaz tych wymogów będzie sporządzony na podstawie przepisów rozporządzeń oraz przepisów dyrektyw, transponowanych do krajowego porządku prawnego, określonych w załączniku II do rozporządzenia nr 1306/2013. Jednocześnie, tworząc wykaz wymogów, należy mieć na uwadze, że w przypadku dyrektyw należy ustalić i wskazać, w jaki sposób zostały one transponowane do przepisów krajowych.

Projektowany art. 46 upoważnia ministra właściwego do spraw rozwoju wsi do zobowiązania ARiMR, w drodze rozporządzenia, do wypłacenia zaliczek na poczet płatności bezpośrednich.

Projektowany art. 47 stanowi, że należności ustalone w decyzji w sprawie przyznania płatności bezpośrednich oraz płatności niezwiązanej do tytoniu nie mogą być przedmiotem umowy przeniesienia wierzytelności na osobę trzecią (przelew), o której mowa w przepisach Kodeksu cywilnego.

Zgodnie bowiem z art. 11 rozporządzenia nr 1306/2013, o ile prawo unijne wyraźnie nie stanowi inaczej, płatności zostają w całości wypłacone beneficjentom. Płatności nie należą zatem do sfery prawa cywilnego, lecz administracyjnego. Płatności nie mają charakteru należności cywilnoprawnych. Z uwagi zatem na administracyjno-prawny charakter płatności należy uznać, że brak jest możliwości przekazania płatności na rachunek bankowy cesjonariusza.

Projektowany art. 48 reguluje sytuację, w której kwota płatności bezpośrednich lub płatności niezwiązanej do tytoniu nie może zostać przekazana na rachunek bankowy rolnika z przyczyn niezależnych od ARiMR. Wówczas kierownik biura powiatowego ARiMR stwierdza wygaśnięcie decyzji o przyznaniu płatności, o ile od dnia, w którym ta decyzja stała się ostateczna, upłynęły co najmniej 2 lata.

W art. 49 ust. 1 projektu ustawy wykonano przepisy art. 54 ust. 3 lit. a pkt (i) rozporządzenia nr 1306/2013, dotyczące zaprzestania odzyskiwania nienależnie lub nadmiernie pobranych płatności bezpośrednich lub płatności niezwiązanej do tytoniu, jeżeli łączna kwota już dokonanych oraz przewidywanych kosztów odzyskiwania przewyższa kwotę do odzyskania. Zgodnie z art. 54 ust. 3 lit. a pkt (i) rozporządzenia nr 1306/2013, warunek ten uznaje się za spełniony, jeżeli kwota do odzyskania od beneficjenta w kontekście płatności indywidualnej w ramach programu pomocy lub środka wsparcia nie przekracza 100 euro, nie licząc odsetek. Polska uznała za niezasadne podejmowanie procedury windykacji płatności bezpośrednich lub płatności niezwiązanej do tytoniu, jeżeli kwota do odzyskania od rolnika nie przekracza równowartości 100 euro, nie licząc odsetek.

Projektowany art. 49 ust. 1 nie będzie miał zastosowania w przypadku kar administracyjnych nakładanych w przypadku nieprzestrzegania zasady wzajemnej zgodności, kiedy rolnik jest powiadamiany o stwierdzeniu niezgodności i o obowiązku podjęcia działania naprawczego.

Projektowany art. 50 upoważnia Radę Ministrów, w stosownych przypadkach, do wyznaczenia ARiMR lub ARR jako jednostki organizacyjnej wykonującej określone

obowiązki lub uprawnienia lub określenia zadań realizowanych przez ARiMR lub ARR lub sposobu i trybu ich realizacji, lub określenia szczegółowych warunków dotyczących przyznawania płatności.

Projektowany art. 51 określa obowiązek Prezesa ARiMR w zakresie obliczania i ogłaszania średniej powierzchni gruntów rolnych w gospodarstwie rolnym w poszczególnych województwach oraz średniej powierzchni gruntów rolnych w gospodarstwie rolnym w kraju. Dane te będą wykorzystywane przy ustalaniu kwalifikowalności do wsparcia w ramach niektórych działań PROW.

W działaniu „Premie dla młodych rolników” PROW 2014–2020 warunkiem przyznania wsparcia będzie odpowiednia powierzchnia użytków rolnych w gospodarstwie wskazanym w biznesplanie. Zgodnie z projektem Programu, gospodarstwo młodego rolnika będzie miało powierzchnię użytków rolnych równą co najmniej średniej powierzchni gruntów rolnych w gospodarstwie rolnym w kraju, a w przypadku gospodarstw położonych w województwie o średniej powierzchni gruntów rolnych w gospodarstwie rolnym, niższej niż średnia powierzchnia gruntów rolnych w gospodarstwie rolnym w kraju – równą co najmniej średniej powierzchni gruntów rolnych w gospodarstwie rolnym w województwie. Ponadto liczba punktów przyznanych za powierzchnię gospodarstwa w ramach systemu wyboru projektów będzie uzależniona od relacji powierzchni gospodarstwa wnioskodawcy do średniej krajowej lub wojewódzkiej.

W poddziałaniu „Płatności dla rolników kwalifikujących się do wsparcia w ramach systemu dla małych gospodarstw (Płatności dla rolników przekazujących małe gospodarstwa)” w PROW 2014–2020 warunkiem przyznawania wsparcia jest osiągnięcie przez przejmującego grunty gospodarstwa powierzchni odpowiadającej co najmniej średniej krajowej lub wojewódzkiej (w przypadku gdy średnia dla województwa przekracza średnią krajową).

Punktem odniesienia dla agencji płatniczej (działanie „Premie dla młodych rolników”) oraz biur powiatowych ARiMR (poddziałanie „Płatności dla rolników kwalifikujących się do wsparcia w ramach systemu dla małych gospodarstw (Płatności dla rolników przekazujących małe gospodarstwa)”) w trakcie procesu weryfikacji wniosków będzie zatem powierzchnia gruntów rolnych w gospodarstwie rolnym w poszczególnych województwach oraz średnia powierzchnia gruntów rolnych w gospodarstwie rolnym

w kraju, w roku poprzedzającym rok złożenia wniosku o przyznanie pomocy, ogłoszona przez Prezesa ARiMR na podstawie projektowanego art. 48.

W art. 52 proponuje się dokonanie zmian w ustawie z dnia 18 grudnia 2003 r. o krajowym systemie ewidencji producentów, ewidencji gospodarstw rolnych oraz ewidencji wniosków o przyznanie płatności (Dz. U. z 2012 r. poz. 86 oraz z 2013 r. poz. 1537). Propozycje te w głównej mierze są związane ze zmianami w przepisach Unii Europejskiej, do których należą w szczególności wejście w życie rozporządzenia nr 1307/2013, rozporządzenia nr 1306/2013 oraz rozporządzenia nr 640/2014.

Ponadto projektowane regulacje uwzględniają propozycje zawarte w senackim projekcie ustawy o zmianie ustawy o krajowym systemie ewidencji producentów, ewidencji gospodarstw rolnych oraz ewidencji wniosków o przyznanie płatności (druk sejmowy 2542).

Biorąc powyższe pod uwagę, w art. 52 w pkt 1 w lit. a, b i e proponuje się dostosowanie brzmienia definicji: gospodarstwa rolnego, rolnika oraz działki rolnej do przepisów ww. rozporządzeń. Ponadto zmiany zawarte w pkt 2 i 4 mają na celu prawidłowe odesłanie do przepisów ww. rozporządzeń. Dodatkowo definicja gospodarstwa rolnego została zmodyfikowana w ten sposób, aby odnosiła się jedynie do art. 4 ust. 1 lit. a rozporządzenia 1307/2013, ponieważ uwzględnia w całości dotychczasowe brzmienie tej definicji.

Proponuje się także modyfikację definicji producenta rolnego, poprzez usunięcie warunku posiadania gospodarstwa rolnego. Zmiana ma na celu ujednolicenie przepisów ustawy do nowego brzmienia definicji gospodarstwa rolnego.

Jednocześnie w pkt 1 w lit. a zaproponowano modyfikację definicji producenta przez usunięcie z niej przetwórcy, z uwagi na fakt, iż ustawa z dnia 19 lutego 2004 r. o organizacji rynku przetworów owocowych i warzywnych (Dz. U. Nr 62, poz. 572, z późn. zm.) została uchylona z dniem 15 marca 2008 r.

W związku z powyższym zaproponowano uchylenie w art. 3 ustawy pkt 5 (art. 52 pkt 1 lit. d projektu) oraz zmianę brzmienia (przez usunięcie wyrażenia „przetwórca”) w art. 3 pkt 6a (art. 52 pkt 1 lit. e projektu) i pkt 9 (art. 52 pkt 1 lit. f projektu) oraz ust. 5 w art. 12 obowiązującej ustawy (art. 52 pkt 6 projektu).

Jednocześnie w art. 58 ust. 1 projektu proponuje się, aby przetwórców wpisanych do ewidencji producentów przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy uznać za potencjalnych beneficjentów. Jest to istotne m.in. ze względu na zachowanie ciągłości informacji historycznych w systemie ARiMR.

W art. 52 projektowanej ustawy zaproponowano w pkt 1 w lit. c rozszerzenie definicji organizacji producentów o uznane zrzeszenie organizacji producentów owoców i warzyw, ponadnarodową organizację producentów owoców i warzyw oraz ponadnarodowe zrzeszenie organizacji producentów owoców i warzyw. Propozycja ta wynika z brzmienia art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 19 grudnia 2003 r. o organizacji rynków owoców i warzyw, rynku chmielu, rynku suszu paszowego oraz rynków lnu i konopi uprawianych na włókno (Dz. U. z 2011 r. Nr 145, poz. 868, z późn. zm.). Rozszerzenie definicji o nowe podmioty umożliwi ARiMR, w przypadku złożenia przez te podmioty wniosku o wpis do ewidencji producentów, dokonanie wpisu bez przeszkód formalnych do ewidencji producentów.

W art. 52 w pkt 3 zaproponowano doprecyzowanie przepisów ustawy z dnia 23 października 2014 r. o zmianie ustawy o krajowym systemie ewidencji producentów, ewidencji gospodarstw rolnych oraz ewidencji wniosków o przyznanie płatności przez wskazanie, że w przypadku gdy małżonek/współposiadacz gospodarstwa rolnego wyraża zgodę na nadanie numeru identyfikacyjnego współmałżonkowi/współposiadaczowi gospodarstwa rolnego, ewidencja producentów powinna zawierać dane, które proponuje się w pkt 3.

W art. 52 w pkt 6 zaproponowano również zmianę przepisu dotyczącego nadawania numeru identyfikacyjnego producentom rolnym, podmiotom prowadzącym zakłady utylizacyjne lub potencjalnym beneficjentom działającym w formie spółki cywilnej. Obecnie do ewidencji producentów wpisywany jest jeden tylko współnik za zgodą pozostałych (zgodnie z art. 12 ust. 5 ustawy o krajowym systemie ewidencji producentów, ewidencji gospodarstw rolnych oraz ewidencji wniosków o przyznanie płatności). Natomiast zgodnie z uchwałą 7 sędziów NSA z dnia 30 maja 2012 r.: „W przypadku grupy osób związanych umową spółki cywilnej, status producenta rolnego w rozumieniu art. 3 pkt 3 ustawy o krajowym systemie ewidencji producentów (...) przysługuje spółce cywilnej” (sygnatura akt II GPS 2/12). W związku z powyższym zaproponowano, aby numer identyfikacyjny nadawany był spółce. Jednocześnie w celu

identyfikacji wspólników spółki cywilnej, w związku z wprowadzeniem powyższej regulacji, zaproponowano dodanie w art. 7 ust. 1b.

Ponadto w art. 58 ust. 2 proponuje się wprowadzenie przepisów przejściowych mających na celu zachowanie ciągłości informacji historycznych w systemie ARiMR. W związku z powyższym proponuje się, aby wpisy do ewidencji producentów dokonane przed dniem wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 52, w trybie art. 12 ust. 5 tej ustawy zachowały ważność. Numer identyfikacyjny nadany wspólnikowi spółki cywilnej uważa się za numer nadany spółce cywilnej, w imieniu wspólników której działał.

Ponadto w art. 52 w pkt 7 proponuje się dodanie ust. 3 w art. 14 ustawy. Regulacja zawarta w ww. ustępie ma na celu umożliwienie dokonania przez organy ARiMR zmiany danych w ewidencji producentów również z urzędu na podstawie informacji pochodzących z innych ewidencji lub rejestrów publicznych prowadzonych przez organy lub podmioty wykonujące zadania publiczne, do których ARiMR ma ustawowy dostęp. Zgodnie z obowiązującymi przepisami dane do systemu są wprowadzane wyłącznie na podstawie złożonego do kierownika BP wniosku o wpis do ewidencji producentów. Ponadto, w celu uproszczenia prowadzonego postępowania o wpis do ewidencji, proponuje się, aby zmiana danych w ewidencji producentów z urzędu nie wymagała rozstrzygnięcia w formie decyzji administracyjnej.

W związku z prowadzonymi postępowaniami, ARiMR wchodzi w posiadanie danych pochodzących z innych ewidencji lub rejestrów publicznych, prowadzonych przez organy lub podmioty wykonujące zadania publiczne. Jednym z podstawowych i często wykorzystywanych rejestrów jest krajowy rejestr podmiotów gospodarki narodowej REGON. Rejestr ten zawiera wiele istotnych informacji pozwalających na aktualizację danych zawartych w ewidencji producentów, tj. nazwa podmiotu, forma prawna lub informacja o wykreśleniu podmiotu z bazy (likwidacja lub rozwiązanie podmiotu). Ponadto w cyklu corocznym są wprowadzane zmiany w rejestrze TERYT, prowadzonym przez GUS. Podczas importu danych z rejestru TERYT wszelkie zmiany są wprowadzane automatycznie. Oznacza to, że bez uszczerbku dla wiarygodności i jakości danych, np. zmiana przynależności miejscowości do innej gminy może zostać odnotowana w bazie danych, bez konieczności oczekiwania na złożenie wniosków

o wpis do ewidencji producentów przez wszystkie podmioty zamieszkujące tę miejscowość.

Należy zatem dopuścić możliwość wykorzystania tego typu danych, bez konieczności oczekiwania na złożenie stosownego wniosku przez producenta.

W art. 53 uchyla się art. 24 ustawy z dnia 19 grudnia 2003 r. o organizacji rynków owoców i warzyw, rynku chmielu, rynku suszu paszowego oraz rynków lnu i konopi uprawianych na włókno, który stanowił upoważnienie do określenia rejonów uprawy chmielu.

Informacje na temat rejonów uprawy chmielu będą pozyskiwane corocznie przy okazji certyfikacji chmielu. Informacje te będą odzwierciedlały faktyczne rozmieszczenie terytorialne aktualnie prowadzonych upraw chmielu. W związku z powyższym nie jest zasadne utrzymywanie w mocy delegacji do określenia, w drodze rozporządzenia, rejonów uprawy chmielu zawartej w art. 24 ww. ustawy. Jednocześnie, na potrzeby realizacji płatności związanych do chmielu, w drodze stosownego rozporządzenia, określone zostaną rejony uprawy chmielu objęte tą płatnością (delegacja zawarta w projektowanym art. 34).

Projektowany art. 19 ust. 2 i projektowany art. 55 ustanawiają przepisy dotyczące płatności w ramach systemu dla małych gospodarstw, o którym mowa w art. 61 rozporządzenia nr 1307/2013, tj. płatności dla małych gospodarstw.

Zgodnie z przepisami unijnymi (art. 61 ust. 1 akapit pierwszy rozporządzenia nr 1307/2013) ustanowienie systemu dla małych gospodarstw jest fakultatywne dla państw członkowskich. Celem tego systemu jest wsparcie istniejącej struktury rolniczej małych gospodarstw w Unii Europejskiej, nie utrudniając przy tym rozwoju w kierunku większej konkurencyjności (motyw 54 preambuły rozporządzenia nr 1307/2013). Mając na uwadze powyższe, Polska zdecydowała o wdrożeniu tego systemu.

Podobnie jak w przypadku płatności dla młodych rolników, przepisy rozporządzenia nr 1307/2013 przewidują kilka możliwych sposobów obliczania kwoty płatności przysługującej rolnikowi uczestniczącemu w systemie dla małych rolników, pozostawiając wybór wariantu państwom członkowskim. W projektowanym art. 55 proponuje się, aby wysokość płatności była obliczana zgodnie z metodą określoną w art. 63 ust. 2 akapit pierwszy lit. a rozporządzenia nr 1307/2013, tj. jako kwota równa łącznej wartości płatności, które mają zostać przydzielone danemu rolnikowi każdego

roku na mocy tytułu III i IV tego rozporządzenia. Zgodnie z art. 63 ust. 2 akapit drugi rozporządzenia nr 1307/2013 kwota obliczona wyżej opisaną metodą nie może być wyższa niż kwota ustalona przez dane państwo członkowskie, która mieści się w przedziale między 500 euro a 1250 euro.

Projektowany art. 55 ust. 1 stanowi wdrożenie mechanizmu automatycznego włączania rolników do systemu dla małych gospodarstw, który został przewidziany w art. 62 ust. 2 rozporządzenia nr 1307/2013. Zgodnie z projektowanymi przepisami automatycznie będą włączani rolnicy spełniający warunki do przyznania jednolitej płatności obszarowej, płatności za zazielenienie, płatności dla młodych rolników, płatności dodatkowej, płatności związanych do powierzchni upraw lub płatności związanych do zwierząt, w przypadku których łączna kwota płatności bezpośrednich wynosi nie więcej niż 1250 euro.

Dodatkowo do systemu będą włączani rolnicy, którzy złożą wniosek o uznanie za rolnika uczestniczącego w systemie dla małych gospodarstw (projektowany art. 55 ust. 2). Z uwagi na kwotowy limit wsparcia (1250 euro) zakłada się, że uczestnictwem w tym systemie zainteresowane będą tylko gospodarstwa najmniejsze.

Zgodnie z art. 62 ust. 1 akapit pierwszy rozporządzenia nr 1307/2013 rolnicy, którzy chcą uczestniczyć w systemie dla małych gospodarstw, składają wniosek w terminie, który ma być ustalony przez państwa członkowskie, który nie może być późniejszy niż 15 października 2015 r. Termin ustalony przez państwa członkowskie nie może jednakże przypadać wcześniej niż w ostatnim dniu składania wniosku w ramach systemu płatności podstawowej lub systemu jednolitej płatności obszarowej. Przystąpienie do systemu dla małych gospodarstw możliwe jest wyłącznie w pierwszym roku jego stosowania, tj. w roku 2015.

Mając na uwadze powyższe, w projektowanym art. 55 ust. 3 określono termin składania wniosku o uznanie za rolnika uczestniczącego w systemie dla małych gospodarstw na 9 czerwca 2015 r. Proponuje się, aby wniosek o uznanie za rolnika uczestniczącego w systemie dla małych gospodarstw składany był we wniosku o przyznanie płatności bezpośrednich albo na odrębnym formularzu opracowanym i udostępnionym przez ARiMR.

Projektowany art. 55 ust. 4 i 6 ustanawia zasady występowania z systemu dla małych gospodarstw. Proponuje się, aby rolnicy mogli występować z systemu dla małych

gospodarstw, składając (we wniosku o przyznanie płatności bezpośrednich albo na odrębnym formularzu opracowanym i udostępnionym przez ARiMR) oświadczenie o wystąpieniu z tego systemu w terminie do dnia 9 czerwca 2015 r. – w odniesieniu do roku 2015, oraz do dnia 30 września roku, w którym to wystąpienie ma nastąpić – w odniesieniu do kolejnych lat.

Zgodnie z art. 62 ust. 1 akapit drugi rozporządzenia nr 1307/2013 rolnicy, którzy wystąpili z systemu dla małych gospodarstw, nie są już uprawnieni do uczestnictwa w tym systemie.

Stwierdzenie uczestnictwa w systemie dla małych gospodarstw, uznanie za rolnika uczestniczącego w systemie dla małych gospodarstw albo stwierdzenie, że rolnik nie uczestniczy w systemie dla małych gospodarstw, będzie następowało w decyzji o przyznaniu płatności bezpośrednich (projektowany art. 55 ust. 5 i 6). Automatyczne włączanie rolników do systemu dla małych gospodarstw pozwala uniknąć sytuacji, w której rolnicy, dla których objęcie systemem byłoby korzystne, nie złożyli stosownego wniosku o przystąpienie (np. przez nieuwagę), a tym samym utraciliby możliwość skorzystania z tego instrumentu, a w konsekwencji również z instrumentu Płatności dla rolników przekazujących małe gospodarstwa w ramach PROW 2014–2020. Jednocześnie rozwiązanie to nie ogranicza możliwości podejmowania decyzji przez rolników – rolnicy będą mogli zostać wyłączeni z systemu przez złożenie odpowiedniego oświadczenia.

Za opisanym sposobem wdrożenia płatności dla małych rolników przemawia w szczególności stosunkowo duża potencjalna liczebność rolników uczestniczących w tym systemie (według szacunków ok. 50% wszystkich beneficjentów płatności bezpośrednich). Pozwoli to w dużym stopniu wykorzystać walory uproszczeniowe systemu dla małych gospodarstw. Należy podkreślić, że stosownie do art. 92 akapit drugi rozporządzenia nr 1306/2013, art. 91 tego rozporządzenia (dotyczącego nakładania kar administracyjnych, w przypadku gdy beneficjent nie przestrzega przepisów dotyczących zasady wzajemnej zgodności) nie stosuje się do beneficjentów uczestniczących w systemie dla małych gospodarstw. Ponadto, zgodnie z art. 61 ust. 3 rozporządzenia nr 1307/2013, rolnicy uczestniczący w systemie dla małych gospodarstw są zwolnieni z praktyk zazielenienia.

Projektowany art. 59 ust. 1 dotyczy zachowania w mocy zgód na przyznanie płatności niezwiązanej do tytoniu nabywcy gospodarstwa rolnego, wyrażonych na podstawie art. 24ab ust. 2 pkt 3 ustawy z dnia 26 stycznia 2007 r. o płatnościach w ramach systemów wsparcia bezpośredniego (Dz. U. z 2012 r. poz. 1164, z późn. zm.).

Projektowany art. 59 ust. 2 wprowadza przepisy umożliwiające stosowanie dotychczasowych regulacji w odniesieniu do postępowań w sprawach wszczętych i niezakończonych decyzją ostateczną oraz umożliwia wydanie nowej decyzji na podstawie dotychczasowych przepisów w przypadku wznowienia postępowania zakończonego decyzją ostateczną do dnia wejścia w życie projektowanej ustawy.

Projektowany art. 61 uchyla ustawę z dnia 26 stycznia 2007 r. o płatnościach w ramach systemów wsparcia bezpośredniego.

Zgodnie z projektowanym art. 62 ustawa wejdzie w życie z dniem 15 marca 2015 r. Ma to na celu zapewnienie, że w dniu, w którym rozpoczyna się okres składania wniosków o przyznanie płatności za 2015 r., będą znane warunki przyznawania wsparcia za ten rok. Proponowany termin wejścia w życie ustawy nie narusza zasad demokratycznego państwa prawnego. Jednak przepisy art. 11 ust. 2–4 wejdą w życie z dniem 1 stycznia 2016 r. z uwagi na to, że pierwsze określenie zmiany wskaźnika trwałych użytków zielonych w stosunku do wskaźnika referencyjnego ustalanego w 2015 r. będzie możliwe dopiero w 2016 r.

Ponadto proponowany termin wejścia w życie ustawy zapewnia, że powiadomienie Komisji Europejskiej o płatnościach stosowanych przez Polskę w ramach przejściowego wsparcia krajowego za 2015 r. będzie możliwe już po wejściu w życie projektowanej ustawy, przy jednoczesnym dotrzymaniu terminu notyfikacji określonego w art. 37 ust. 6 rozporządzenia nr 1307/2013, tj. do dnia 31 marca 2015 r.

Projektowana ustawa jest zgodna z prawem Unii Europejskiej.

Płatności bezpośrednie oraz płatność niezwiązana do tytoniu, których dotyczy projektowana ustawa, są finansowane z Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji (EFRG), ustanowionego w rozporządzeniu nr 1306/2013. W rozporządzeniu tym określone zostały zasady wydatkowania środków EFRG, natomiast kwoty płatności bezpośrednich oraz płatności niezwiązanych do tytoniu zostały określone w rozporządzeniu nr 1307/2013. Z tych względów, skutkiem projektowanej ustawy nie może być zwiększenie wydatków lub zmniejszenie dochodów jednostek sektora

finansów publicznych w stosunku do wielkości wynikających z obowiązujących przepisów, a co za tym idzie, do projektu ustawy nie ma zastosowania art. 50 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2013 r. poz. 885, z późn. zm.).

Projekt ustawy wraz z dokumentami dotyczącymi prac nad tym projektem został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414, z późn. zm.), oraz w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji. Żaden podmiot nie zgłosił zainteresowania podjęciem prac nad projektem w trybie art. 7 tej ustawy.

Projekt ustawy nie wymagał zasięgnięcia opinii, dokonania konsultacji albo uzgodnienia z organami i instytucjami Unii Europejskiej, w tym Europejskim Bankiem Centralnym.

Pismem z dnia 4 czerwca 2014 r. wystąpiono z wnioskiem o umieszczenie projektu ustawy w Wykazie prac legislacyjnych Rady Ministrów. Decyzją Zespołu ds. Programowania Prac Rządu z dnia 1 sierpnia 2014 r. projekt ustawy został włączony do Wykazu prac legislacyjnych Rady Ministrów jako projekt priorytetowy.

Projekt ustawy ma na celu wdrożenie przepisów Unii Europejskiej, w związku z tym nie podlega procedurze notyfikacji zgodnie z rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039 oraz z 2004 r. Nr 65, poz. 597).

<p>Nazwa projektu Projekt ustawy o płatnościach w ramach systemów wsparcia bezpośredniego</p> <p>Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi</p> <p>Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Tadeusz Nalewajk, Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Rolnictwa i Rozwoju Wsi</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Tomasz Figurski, Naczelnik Wydziału Realizacji Płatności Bezpośrednich, Departament Płatności Bezpośrednich, Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi, tel.: 22 623 12 72, adres e-mail: tomasz.figurski@minrol.gov.pl</p>	<p>Data sporządzenia 25 listopada 2014 r.</p> <p>Źródło: Prawo UE</p> <p>Nr w wykazie prac UC137</p>
OCENA SKUTKÓW REGULACJI	
1. Jaki problem jest rozwiązywany?	
<p>Zasadniczym problemem rozwiązywanym projektowaną ustawą jest zapewnienie odpowiedniego wsparcia rolników poprzez wdrożenie na poziomie krajowym zreformowanego systemu płatności bezpośrednich.</p> <p>Z kolei ustanowiony w przepisach unijnych system wsparcia bezpośredniego ma na celu w szczególności wspieranie dochodów rolników, wynagradzanie rolników za produkcję dóbr publicznych, przeciwdziałanie wzrostowi cen żywności i zapewnienie bezpieczeństwa żywnościowego.</p>	
2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt	
<p>Rekomendowane rozwiązanie to działanie legislacyjne. Oczekiwany efekt to wykonanie na poziomie krajowym rozporządzenia nr 1307/2013 ustanawiającego kształt zreformowanego systemu wsparcia bezpośredniego, w szczególności nadanie kompetencji odpowiednim organom oraz wybór opcji wdrożeniowych w obszarach pozostających w gestii państwa członkowskiego.</p> <p>Zasadniczy cel systemu wsparcia bezpośredniego polegający na wspieraniu dochodów rolników będzie realizowany za pomocą wszystkich rodzajów płatności (tj. jednolitej płatności obszarowej, płatności za zazielenienie, płatności dla młodych rolników, płatności dodatkowej, płatności związanych do powierzchni upraw, płatności związanych do zwierząt, płatności dla małych gospodarstw i płatności niezwiązanej do tytoniu), przy czym ma być on wzmocniony poprzez nieprzyznawanie wsparcia podmiotom niebędącym rolnikami aktywnymi zawodowo.</p> <p>Poszczególne płatności mają realizować ponadto następujące cele:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) płatność za zazielenienie – wynagradzanie za dostarczanie dóbr publicznych, zachowanie bioróżnorodności, ochrona ekosystemów itp. (cele środowiskowe wzmacnia dodatkowo zasada wzajemnej zgodności (<i>cross compliance</i>) wbudowana w cały system wsparcia bezpośredniego); 2) płatność dla młodych rolników – ułatwienie młodym rolnikom zakładania działalności i dostosowania strukturalnego ich gospodarstw rolnych po rozpoczęciu działalności; 3) płatność dodatkowa – skuteczniejsze wspieranie dochodów tych gospodarstw, które nie osiągają takich korzyści wynikających ze skali produkcji jak gospodarstwa największe, jednak mają szanse na trwały rozwój; 4) płatności związane – utrzymanie produkcji w sektorach produkcji roślinnej (płatności związane do powierzchni upraw) i w sektorach produkcji zwierzęcej (płatności związane do zwierząt) wrażliwych pod względem społecznym, gospodarczym i środowiskowym; 5) płatność dla małych gospodarstw – wsparcie istniejącej struktury rolniczej małych gospodarstw, nie utrudniając przy tym rozwoju w kierunku większej konkurencyjności; 6) płatność niezwiązana do tytoniu – zapobieżenie nagłemu i znaczącemu zmniejszeniu poziomu pomocy w sektorze, który dotychczas był wspierany płatnościami krajowymi, a nie może być wspierany płatnością sektorową w ramach nowego systemu. 	

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Inne kraje członkowskie UE rozwiązują wskazany problem również przez działania legislacyjne. Zgodnie z informacją przekazaną przez Komisję Europejską podczas spotkania Komitetu ds. Płatności Bezpośrednich w dniu 30 września 2014 r., 10 państw członkowskich zdecydowało o kontynuacji stosowania systemu uproszczonego SAPS (a więc wszystkie państwa dotychczas stosujące ten system).

8 państw członkowskich (oprócz Polski również Bułgaria, Belgia, Niemcy, Francja, Chorwacja, Litwa, Rumunia) poinformowały o zamiarze stosowania płatności redystrybucyjnej (dodatkowej), 15 państw wdroży system dla małych gospodarstw, jeden kraj (Dania) skorzysta z możliwości realizacji wsparcia do obszarów ONW w ramach I filara WPR.

6 krajów nie będzie stosować redukcji płatności (Belgia, Niemcy, Francja, Chorwacja, Litwa, Rumunia), 9 państw wdroży redukcję płatności na maksymalnym poziomie (100%), natomiast 10 krajów na poziomie minimalnym (5%). 8 członków zadeklarowało wprowadzenie możliwości odejmowania od sumy jednolitej płatności obszarowej podlegającej redukcji kwoty wynagrodzeń wypłaconych przez rolnika.

Deklarację wdrożenia wsparcia związanego z produkcją zgłosiło 27 państw członkowskich (wszystkie państwa oprócz Niemiec). 9 z nich przeznaczy na ten cel mniej niż 9% koperty finansowej, 12 z nich wykorzysta 13% koperty, 3 ponad 13% swojej koperty finansowej. 10 krajów wykorzysta 2% koperty lub mniej na wsparcie dla sektora roślin wysokobiałkowych.

24 państwa członkowskie będą stosowały wsparcie związane z produkcją w sektorze wołowiny i cielęciny, 19 – w sektorze mleka i jego przetworów, 21 ma zamiar wspierać rolników z sektora mięsa baraniego i koziego. 15 członków UE wdroży płatności do roślin wysokobiałkowych, 19 – do owoców i warzyw, 10 – do buraków cukrowych.

Zgodnie z zapowiedzią Komisji Europejskiej, szczegółowe informacje w zakresie elementów nowego systemu wsparcia bezpośredniego wdrażanych w poszczególnych państwach członkowskich zostaną udostępnione w późniejszym terminie.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa rolnicy	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie		
	ok. 1,35 mln	Agencja Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa (ARiMR)	pozytywne		
Rodzaj płatności	Przybliżona liczebność beneficjentów		Stawka płatności		Uwagi
	obecnie (2014 r.)	w ramach nowego systemu	obecnie (2014 r.)	w ramach nowego systemu (szacunkowa)	
Jednolita płatność obszarowa	ok. 1,35 mln	ok. 1,35 mln	218,04 euro/ha	110 euro/ha	W ramach nowego systemu jednolita płatność obszarowa będzie przyznawana na bardzo zbliżonych zasadach do obecnie obowiązujących.
Płatność za zazielenienie	-	ok. 1,35 mln	-	74 euro/ha	Dotychczas nie była stosowana. Będzie przyznawana z tytułu praktyk rolniczych korzystnych dla klimatu i środowiska.
Płatność dla młodych rolników	-	ok. 110 tys.	-	62 euro/ha	Dotychczas nie była stosowana. Będzie przyznawana do hektarów w liczbie nie większej niż 50.
Płatność dodatkowa	-	ok. 921 tys.	-	41 euro/ha	Dotychczas nie była stosowana. Będzie przyznawana do hektarów z przedziału (3; 30].

Płatność w sektorze roślin wysokobiałkowych	ok. 118 tys.	ok. 118 tys.	133,18 euro/ha	326 euro/ha	W ramach nowego systemu płatność w tym sektorze będzie przyznawana na zasadach bardzo zbliżonych do obecnie obowiązujących w odniesieniu do specjalnej płatności obszarowej do powierzchni upraw roślin strączkowych i motylkowatych drobnonasiennych.
Płatność w sektorze ziemniaków skrobiowych	ok. 4,6 tys.	ok. 3,5 tys.	84,18 euro/t	400 euro/ha	Dotychczas wsparcie w tym sektorze było przyznawane do ilości (a nie do powierzchni): <ul style="list-style-type: none"> - za lata 2004–2007 w formie płatności związanej (do produkcji z okresu bieżącego), - za lata 2008–2011 w formie płatności związanej (do produkcji z okresu bieżącego) i niezwiązanej (do produkcji z okresu referencyjnego), - za lata 2012–2014 w formie płatności niezwiązanej (do produkcji z okresu referencyjnego). W ramach nowego systemu płatność w tym sektorze będzie przyznawana do powierzchni uprawy.
Płatność w sektorze buraków cukrowych	ok. 60 tys.	ok. 33 tys.	12,83 euro/t	400 euro/ha	Dotychczas wsparcie w tym sektorze było przyznawane do produkcji (ilości) z okresu referencyjnego. W ramach nowego systemu płatność w tym sektorze będzie przyznawana do powierzchni uprawy z danego roku (a nie z roku referencyjnego).
Płatność w sektorze pomidorów	ok. 2 tys.	ok. 17 tys.	39,63 euro/t	400 euro/ha	Dotychczas wsparcie w tym sektorze było przyznawane do produkcji (ilości) z okresu referencyjnego. W ramach nowego systemu płatność w tym sektorze będzie przyznawana do powierzchni uprawy z danego roku (a nie z roku referencyjnego).
Płatność w sektorze chmielu	ok. 1 tys.	ok. 600	239,47 euro/ha	480 euro/ha	Dotychczas wsparcie w tym sektorze było przyznawane: <ul style="list-style-type: none"> - za lata 2004–2006 w formie płatności związanej (do powierzchni uprawy z okresu bieżącego), - za lata 2007–2009 w formie płatności związanej (do powierzchni uprawy z okresu bieżącego) i niezwiązanej (do powierzchni uprawy z okresu referencyjnego), - za lata 2010–2014 w formie płatności niezwiązanej (do powierzchni uprawy z okresu referencyjnego). W ramach nowego systemu płatność w tym sektorze będzie przyznawana do powierzchni uprawy z danego roku (a nie z roku referencyjnego).
Płatność w sektorze owoców miękkich	ok. 30 tys.	ok. 56 tys. (truskawki) ok. 72,5 tys. (maliny)	375,76 euro/ha	250 euro/ha	Dotychczas wsparcie w tym sektorze było przyznawane: <ul style="list-style-type: none"> - za lata 2008–2011 w formie płatności do powierzchni uprawy z danego roku, - za lata 2012–2014 w formie płatności do powierzchni uprawy z roku referencyjnego. W ramach nowego systemu płatność w tym sektorze będzie przyznawana do powierzchni uprawy z danego roku (a nie z roku referencyjnego).
Płatność w sektorze lnu	-	ok. 790	-	200 euro/ha	Dotychczas nie była stosowana. W ramach nowego systemu płatność w tym sektorze

					będzie przyznawana do powierzchni uprawy z danego roku.
Płatność w sektorze konopi włóknistych	-	ok. 40	-	200 euro/ha	Dotychczas nie była stosowana. W ramach nowego systemu płatność w tym sektorze będzie przyznawana do powierzchni uprawy z danego roku.
Płatność w sektorze bydła	-	ok. 170 tys.	-	70 euro/ha	Dotychczas nie była stosowana. W ramach nowego systemu płatność w tym sektorze będzie stosowana w całej Polsce i będzie przyznawana maksymalnie do 30 sztuk bydła (w wieku nieprzekraczającym 24 miesiące) rolnikom, którzy posiadają przynajmniej 3 sztuki bydła.
Płatność w sektorze krów	ok. 124 tys.	ok. 227 tys.	142,50 euro/szt.	70 euro/szt.	Dotychczas wsparcie w tym sektorze było realizowane regionalnie (w niektórych województwach) i było przyznawane rolnikom, którzy posiadają nie więcej niż 10 krów (w wieku przynajmniej 36 miesięcy). W ramach nowego systemu płatność w tym sektorze będzie stosowana w całej Polsce i będzie przyznawana maksymalnie do 30 sztuk krów (w wieku przekraczającym 24 miesiące) rolnikom, którzy posiadają przynajmniej 3 krowy.
Płatność w sektorze owiec	ok. 2,1 tys.	ok. 3,8 tys.	30 euro/szt.	25 euro/szt.	Dotychczas wsparcie w tym sektorze było realizowane regionalnie (w niektórych województwach) i było przyznawane rolnikom, którzy posiadają co najmniej 10 owiec (w wieku co najmniej 12 miesięcy). W ramach nowego systemu płatność w tym sektorze będzie stosowana w całej Polsce. Tak jak dotychczas, będzie obowiązywała zasada, że rolnik posiada co najmniej 10 owiec, a wiek owcy wynosi co najmniej 12 miesięcy.
Płatność w sektorze kóz	-	ok. 1 tys.	-	15 euro/szt.	Dotychczas nie była stosowana. W ramach nowego systemu płatność w tym sektorze będzie stosowana w całej Polsce i będzie przyznawana rolnikom, którzy posiadają przynajmniej 5 sztuk kóz (w wieku co najmniej 12 miesięcy).
Płatność dla małych gospodarstw	-	ok. 907 tys.	-	1250 euro/gospodarstwo	Dotychczas nie był wyodrębniony system dla małych gospodarstw.
Płatność niezwiązana do tytoniu	ok. 13 tys.	ok. 13 tys.	1,08 euro/kg albo 0,76 euro/kg (w zależności od grupy odmian)	1,01 euro/kg albo 0,71 euro/ha (w zależności od grupy odmian)	Dotychczas wsparcie w tym sektorze było przyznawane do ilości: <ul style="list-style-type: none"> - za lata 2004–2006 w formie płatności związanej (do produkcji z okresu bieżącego), - za lata 2007–2009 w formie płatności związanej (do produkcji z okresu bieżącego) i niezwiązanej (do produkcji z okresu referencyjnego), - za lata 2010–2014 w formie płatności niezwiązanej (do produkcji z okresu referencyjnego). W ramach nowego systemu płatność w tym sektorze będzie przyznawana na identycznych zasadach, jakie obowiązują od 2013 r. (do ilości z okresu referencyjnego).

Rolnik aktywny zawodowo

Badanie „aktywności zawodowej” będzie dotyczyło wyłącznie rolników, których kwota płatności bezpośrednich przekracza 5000 euro, a jednocześnie wykonują oni (poza prowadzeniem działalności rolniczej) rodzaje działalności nierolniczej wymienione w art. 9 ust. 2 akapit pierwszy rozporządzenia nr 1307/2013 lub inne nierolnicze rodzaje działalności, które zostaną ewentualnie określone w rozporządzeniu wydanym na podstawie fakultatywnego upoważnienia zawartego w art. 7 ust. 4 projektowanej ustawy.

Liczba rolników, którzy będą objęci tą procedurą, nie jest znana, ponieważ dotychczas prowadzenie innych rodzajów działalności pozostawało bez wpływu na przyznawanie płatności bezpośrednich (a więc nie było przedmiotem ustaleń w toku postępowania administracyjnego w sprawie o przyznanie płatności). Ponadto należy zauważyć, że fakultatywne upoważnienie zawarte w art. 7 ust. 4 projektowanej ustawy daje możliwość rozszerzenia wykazu nierolniczych rodzajów działalności, co jednocześnie miałoby wpływ na liczbę rolników, którzy będą objęci tą procedurą.

W projektowanej ustawie graniczna roczna kwota płatności bezpośrednich, do wysokości której rolnika zawsze (niezależnie od rodzaju prowadzonej działalności nierolniczej) uznaje się za aktywnego, została określona na maksymalnym dopuszczalnym poziomie, tj. 5000 euro, co zmaksymalizuje liczbę rolników „automatycznie” uznawanych za aktywnych zawodowo, upraszczając ubieganie się o płatności przez najmniejsze gospodarstwa. Takie samo podejście zastosowane zostanie np. w Anglii.

Płatność dla małych gospodarstw

W odniesieniu do płatności dla małych gospodarstw przyjęto, że maksymalna kwota wsparcia w ramach tego systemu będzie wynosić 1250 euro (maksymalny dopuszczalny przepisami unijnymi poziom). Przyjęcie takiego rozwiązania pozwala w pełni wykorzystać uproszczeniowe walory tego instrumentu (zwiększa liczbę rolników uczestniczących w tym systemie). Dzięki temu wobec większej liczby rolników nie będzie miał zastosowania przepis dotyczący nakładania kar administracyjnych, w przypadku gdy beneficjent nie przestrzega przepisów dotyczących zasady wzajemnej zgodności, ponadto rolnicy uczestniczący w systemie dla małych gospodarstw są zwolnieni z praktyk zazielenienia.

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Przygotowanie projektu poprzedzały konsultacje publiczne, które polegały na zamieszczeniu na stronie podmiotowej Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi dokumentu „System płatności bezpośrednich w Polsce w latach 2015–2020” z prośbą o przekazywanie ewentualnych opinii i uwag. W dokumencie tym opisano planowany sposób wdrożenia zreformowanego systemu wsparcia bezpośredniego (w odniesieniu do niektórych elementów nowego systemu przedstawiono rozważane warianty ich implementacji). Konsultacje trwały od dnia 17 czerwca 2014 r.

Do dnia 16 lipca 2014 r. wpłynęły uwagi od 141 podmiotów, w tym od 70 osób indywidualnych, 61 organizacji (związki, stowarzyszenia, zakłady produkcyjne, izby i spółdzielnie rolnicze, fundacje zajmujące się ochroną przyrody itp.), 5 jednostek samorządu terytorialnego oraz 4 doradców rolniczych.

Pojawiały się głosy zarówno krytyczne, jak i wyrażające zadowolenie z zaproponowanych rozwiązań. Wyrażono opinię, że celami płatności bezpośrednich powinno być zapewnienie żywotności gospodarstw rolnych, utrzymywanie w dobrym stanie środowiska naturalnego oraz podtrzymanie konkurencyjności sektorów rolnych.

Poruszane tematy najczęściej koncentrowały się wokół zakresu płatności bezpośrednich, warunków ich otrzymania oraz beneficjentów wsparcia. W szczególności podkreślano, że system wsparcia bezpośredniego powinien być tak skonstruowany, aby płatności otrzymywali „prawdziwi rolnicy”, tzn. tacy, którzy rzeczywiście prowadzą działalność rolniczą.

Wiele ze zgłoszonych uwag wykraczało poza przepisy UE lub zawierało propozycje rozwiązań niezgodne z regulacjami wspólnotowymi i w związku z tym nie jest możliwe ich uwzględnienie.

Niezależnie od powyższego w październiku 2014 r. projekt ustawy został skierowany do konsultacji publicznych.

Projekt był konsultowany z następującymi podmiotami:

- 1) Ogólnopolskim Porozumieniem Związków Zawodowych Rolników i Organizacji Rolniczych;

- 2) Sekretariatem Rolnictwa Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność”;
- 3) Niezależnym Samorządnym Związkiem Zawodowym „Solidarność”;
- 4) Niezależnym Samorządnym Związkiem Zawodowym Rolników Indywidualnych „Solidarność”;
- 5) Związkiem Zawodowym Rolników Rzeczypospolitej „SOLIDARNI”;
- 6) Związkiem Zawodowym Pracowników Rolnictwa w Rzeczypospolitej Polskiej;
- 7) Związkiem Zawodowym Rolników „Ojczyzna”;
- 8) Związkiem Zawodowym Rolnictwa i Obszarów Wiejskich „REGIONY”;
- 9) Krajowym Związkiem Rolników, Kółek i Organizacji Rolniczych;
- 10) Federacją Związków Pracodawców – Dzierżawców i Właścicieli Rolnych;
- 11) Związkiem Zawodowym Centrum Narodowe Młodych Rolników;
- 12) Federacją Branżowych Związków Producentów Rolnych;
- 13) Krajową Radą Izb Rolniczych;
- 14) Krajową Izbą Gospodarczą, Komitetem Rolnictwa i Obrotu Rolnego;
- 15) Związkiem Zawodowym Rolnictwa „Samoobrona”;
- 16) Ogólnopolskim Porozumieniem Związków Zawodowych;
- 17) Forum Związków Zawodowych;
- 18) Konfederacją LEWIATAN;
- 19) Pracodawcami Rzeczypospolitej Polskiej;
- 20) Związkiem Rzemiosła Polskiego;
- 21) Business Centre Club;
- 22) Związkiem Zawodowym Wsi i Rolnictwa „Solidarność Wiejska”;
- 23) Krajową Radą Spółdzielczą;
- 24) Krajowym Związkiem Rewizyjnym Rolniczych Spółdzielni Produkcyjnych;
- 25) Radą Gospodarki Żywnościowej;
- 26) Polskim Związkiem Ogrodniczym;
- 27) Polską Izbą Ogrodniczą;
- 28) Związkiem Sadowników RP;
- 29) Związkiem Sadowników Polskich;
- 30) Towarzystwem Rozwoju Sadów Karłowych;
- 31) Krajowym Związkiem Zrzeszeń Plantatorów Owoców i Warzyw;
- 32) Krajowym Związkiem Stowarzyszeń Producentów Ziemniaków Skrobiowych w Polsce;
- 33) Stowarzyszeniem Producentów Skrobi Ziemniaczanej;
- 34) Polską Grupą Producentów Skrobi Ziemniaczanej i Modyfikatów;
- 35) Stowarzyszeniem Producentów Ziemniaków Skrobiowych przy PPZ S.A. w Niechlowie;
- 36) Zrzeszeniem Plantatorów i Producentów Ziemniaków w Luboniu;
- 37) Zrzeszeniem Producentów Ziemniaka w Pile;
- 38) Stowarzyszeniem Producentów Ziemniaka Skrobiowego przy PPZ Trzemeszno Sp. z o.o.;
- 39) Wielkopolskim Przedsiębiorstwem Przemysłu Ziemniaczanego S.A.;
- 40) Polskim Związkiem Producentów Chmielu;
- 41) Związkiem Polskich Producentów Chmielu;
- 42) Krajowym Związkiem Plantatorów Chmielu;
- 43) Krajowym Związkiem Plantatorów Tytoniu w Lublinie;
- 44) Polskim Związkiem Plantatorów Tytoniu w Krakowie;
- 45) Związkiem Plantatorów Tytoniu w Lublinie;
- 46) Związkiem Plantatorów Tytoniu w Krasnymstawie;
- 47) Izbą Zbożowo-Paszową;
- 48) Krajowym Związkiem Plantatorów Buraka Cukrowego;
- 49) Polską Izbą Technologii i Wyrobów Naturalnych;

- 50) Polską Izbą Gospodarczą Maszyn i Urządzeń Rolniczych;
 51) Polskim Związkiem Owczarskim;
 52) Polską Federacją Hodowców Bydła i Producentów Mleka;
 53) Polskim Związkiem Hodowców i Producentów Bydła Mięsnego;
 54) Polskim Zrzeszeniem Producentów Bydła Mięsnego.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z 2014 r.)		Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]							Łącznie (2015–2021)
		2015	2016	2017	2018	2019	2020	2021	
Dochody ogółem		0,00	12 129,69	11 303,15	11 018,10	10 759,21	10 565,16	9 215,96	64 991,27
budżet państwa	płatności unijne	0,00	12 129,69	11 303,15	11 018,10	10 759,21	10 565,16	9 215,96	64 991,27
	płatności krajowe	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
	koszty implementacji	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
JST		0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
pozostałe jednostki (oddzielnie)		0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
Wydatki ogółem		5 247,26	13 615,87	11 442,85	11 147,63	10 877,03	10 079,44	4 644,38	67 054,45
budżet państwa	płatności unijne	5 131,45	13 485,31	11 330,25	11 049,06	10 788,97	10 001,15	4 607,98	66 394,18
	płatności krajowe	70,98	130,56	112,60	98,57	88,06	78,28	36,40	615,44
	koszty implementacji ¹⁾	44,83	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	44,83
JST		0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
pozostałe jednostki (oddzielnie)		0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
Saldo ogółem		-5 247,26	-1 486,18	-139,70	-129,54	-117,81	485,72	4 571,58	-2 063,18
budżet państwa	płatności unijne	-5 131,45	-1 355,62	-27,10	-30,97	-29,76	564,01	4 607,98	-1 402,91
	płatności krajowe	-70,98	-130,56	-112,60	-98,57	-88,06	-78,28	-36,40	-615,44
	koszty implementacji	-44,83	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	-44,83
JST		0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
pozostałe jednostki (oddzielnie)		0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
Źródła finansowania	Środki unijne i krajowe.								
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	ZAŁOŻENIA: <ol style="list-style-type: none"> 1. Ceny stałe z 2014 r. 2. Kurs walutowy i CPI z Wytycznych MF z października 2014 r.²⁾ 3. Płatności unijne po odliczeniu kwoty, która ma być uzyskana ze zmniejszenia płatności, o którym mowa w art. 11 rozporządzenia nr 1307/2013. 4. Wypłata płatności unijnych: za 2015 r. 39,07% koperty w grudniu, 60,93% – w 2016 r., za kolejne lata: 50% koperty w grudniu danego roku, 50% – w roku następującym po danym roku.³⁾ 								

¹⁾ Wskazane koszty implementacji mieszczą się w odpowiednich kwotach ujętych w projekcie planu finansowego ARiMR na 2015 r.

²⁾ „Wytyczne dotyczące stosowania jednolitych wskaźników makroekonomicznych będących podstawą oszacowania skutków finansowych projektowanych ustaw. Aktualizacja – październik 2014 r.”.

³⁾ Założona realizacja płatności w odniesieniu do lat 2015–2018 – na podstawie formularza planistycznego WPR-1, w odniesieniu do pozostałych lat – prognoza zakładająca, że utrzymane zostanie tempo realizacji płatności z lat 2016–2018. Rzeczywiste kwoty będą ustalane corocznie podczas prac nad projektami ustaw budżetowych na kolejne lata.

	<p>5. Wyplata płatności krajowych: 50% koperty w grudniu, 50% – w kolejnym roku.⁴⁾</p> <p>6. Zwrot środków z UE po 2 miesiącach od wypłaty (zatem płatności unijne za dany rok wykazane są jako dochody budżetu państwa w kolejnym roku).</p> <p>W rubryce „dochody budżetu państwa” wskazano kwotę środków unijnych przeznaczoną na finansowanie płatności bezpośrednich w Polsce.</p> <p>W rubryce „wydatki budżetu państwa” wskazano:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) kwotę środków unijnych przeznaczoną na finansowanie płatności bezpośrednich w Polsce; 2) kwotę środków krajowych przeznaczoną na finansowanie przejściowego wsparcia krajowego w sektorze tytoniu; 3) jednorazowe koszty, które poniesie ARiMR w 2015 r. w związku z wdrożeniem nowego systemu płatności bezpośrednich. <p>Źródło danych w zakresie kwot płatności unijnych to załącznik III do rozporządzenia nr 1307/2013, uwzględniający:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) zmiany wprowadzone rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) nr 994/2014 z dnia 13 maja 2014 r. zmieniającym załączniki VIII i VIIIc do rozporządzenia Rady (WE) nr 73/2009, załącznik I do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1305/2013 oraz załączniki II, III i VI do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1307/2013 (Dz. Urz. UE L 280 z 29.09.2014, s. 1), tj. realokacje międzyfilarowe dokonane przez państwa członkowskie na podstawie art. 14 rozporządzenia nr 1307/2013, oraz 2) zmiany przewidziane w projekcie rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) z dnia 17 października 2014 r. zmieniającego załącznik I do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1305/2013 oraz załączniki II i III do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1307/2013⁵⁾, tj. przesunięcia wynikające ze stosowania zmniejszenia płatności na podstawie art. 11 rozporządzenia nr 1307/2013. <p>Kwoty wskazane w przywołanym załączniku to kwoty środków unijnych, przeznaczone na finansowanie płatności w ramach systemów wsparcia bezpośredniego w poszczególnych państwach członkowskich UE (w tym w Polsce) w latach 2015–2020.</p> <p>Kwoty z przywołanego źródła zostały rozdzielone na lata kalendarzowe zgodnie z założonym tempem realizacji płatności (wypłata płatności unijnych: za 2015 r. 39,07% koperty w grudniu, 60,93% – w 2016 r., za kolejne lata: 50% koperty w grudniu danego roku, 50% – w roku następującym po danym roku), przeliczone na mln zł, a następnie skorygowane o wpływ prognozowanego wzrostu poziomu cen (przeliczone na ceny stałe z 2014 r.), przy wykorzystaniu prognoz kursu zł/euro i CPI, zawartych w Wytocznych MF z października 2014 r.</p> <p>Operacje te są przyczyną rozdzwień między kwotą stanowiącą dochód budżetu środków europejskich (64 991,27 mln zł) a kwotą wydatków na prefinansowanie płatności unijnych (66 394,18 mln zł).</p>
--	--

⁴⁾ Rzeczywiste kwoty na realizację płatności krajowych w poszczególnych latach będą ustalane corocznie podczas prac nad projektami ustaw budżetowych na poszczególne lata.

⁵⁾ Według Komisji Europejskiej rozporządzenie zostanie przyjęte najprawdopodobniej w styczniu 2015 r.

Kwoty środków krajowych przeznaczonych na przejściowe wsparcie krajowe w sektorze tytoniu obliczono, mając na względzie pułapy procentowe określone w art. 37 ust. 4 rozporządzenia nr 1307/2013 oraz planowane tempo realizacji płatności krajowych (50% koperty w grudniu, 50% – w kolejnym roku). Kwoty te również zostały wyrażone w mln zł, w cenach stałych z 2014 r. (z uwzględnieniem prognoz kursu zł/euro i CPI wskazanych w Wytocznych MF z października 2014 r.).

Źródłem danych dotyczących kosztów implementacji nowego systemu płatności bezpośrednich jest ARiMR.

Wydobycie kosztów wdrożeniowych płatności bezpośrednich objętych projektowaną ustawą spośród ogółu kosztów modyfikacji systemowych jest utrudnione ze względu na to, że niektóre elementy systemu mają jednocześnie zastosowanie do środków realizowanych w ramach Programu Rozwoju Obszarów Wiejskich.

Z uwagi na dużą liczbę zmiennych mających przełożenie na globalny koszt implementacji zreformowanego systemu płatności bezpośrednich, wynikających m.in. z decyzji o charakterze technicznym na etapie realizacji harmonogramu poszczególnych wdrożeń, jak również o charakterze legislacyjnym, szacowana kwota kosztów nie powinna wiążąco przekładać się na proces planowania na gruncie ustawy budżetowej czy też szacowanie środków własnych ARiMR, a jedynie służyć ogólnemu przybliżeniu otoczenia finansowego projektowanej regulacji z zakresu wsparcia bezpośredniego na etapie programowania prac rządu.

Mając na uwadze powyższe zastrzeżenia, ARiMR szacuje ogólne koszty implementacji, tj. dostosowania do zreformowanego systemu wsparcia bezpośredniego, na poziomie ok. 45,37 mln zł brutto (ceny bieżące). Na kwotę tę składają się przede wszystkim koszty budowy i rozbudowy systemów informatycznych wraz z zapewnieniem infrastruktury dla prawidłowego ich funkcjonowania, koszty opracowania warstw wektorowych dla wyznaczenia obszarów proekologicznych i trwałych użytków zielonych na potrzeby płatności za zazielenienie oraz ich kontroli jakościowej, koszty zmian w zakresie obsługi raportów z kontroli na miejscu wymogów zasady wzajemnej zgodności w obszarze identyfikacji i rejestracji zwierząt, zdrowia publicznego, zdrowia zwierząt i dobrostanu zwierząt oraz raportów z kontroli na miejscu w ramach planowanych płatności do bydła i krów, jak również koszty realizacji dostosowanych wniosków spersonalizowanych oraz pozostałe koszty organizacyjne, w tym koszty szkoleń i materiałów komunikacji społecznej.

Powyższe koszty zostały ujęte w projekcie planu finansowego ARiMR na 2015 r. (ceny bieżące):

- poz. VIII wydatki majątkowe: 37,320450 mln zł,
- poz. III pozostałe usługi: 7,798262 mln zł,
- poz. III materiały i energia: 0,252650 mln zł.

Natomiast w planie finansowym ARiMR na 2014 r. zostały ujęte następujące koszty wynikające z implementacji nowego systemu wsparcia bezpośredniego (ceny bieżące):

- poz. VIII wydatki majątkowe: 18,280155 mln zł,
- poz. III pozostałe usługi: 0,231850 mln zł.

W kwestii rozwiązań systemowych przewidzianych w projektowanej ustawie, które mogą przynieść oszczędności po stronie agencji płatniczej, należy zauważyć, że projektowany przepis o cyfrowej archiwizacji dokumentów daje możliwość zaoszczędzenia przez ARiMR ok. 22 240 tys. zł. Na taką kwotę zostały oszacowane koszty przechowywania w latach 2015–2020 papierowych

akt dla corocznie składanych wniosków obszarowych. Należy mieć jednak na uwadze, że zakres oszczędności ARiMR nie jest tożsamy z zakresem regulacyjnym na gruncie projektowanej ustawy. Nie jest bowiem możliwe wyodrębnienie oszczędności z tytułu rozwiązań prawnych przewidzianych w krajowym reżimie płatności bezpośrednich, objętych projektowaną ustawą, spośród ogółu kosztów i oszczędności wygenerowanych wskutek analogicznych zmian w rozwiązaniach ustawowych przewidzianych w stosunku do środków obszarowych w ramach rozwoju obszarów wiejskich.

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców, oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

		Skutki							
Czas w latach od wejścia w życie zmian		2015	2016	2017	2018	2019	2020	2021	Łącznie (2015–2021)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z 2014 r.)	duże przedsiębiorstwa								
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw								
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe								
	gospodarstwa rolne	5 202,42	13 615,87	11 442,85	11 147,63	10 877,03	10 079,44	4 644,38	67 009,62
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa								
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw								
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	Większa podaż dóbr publicznych (środowiskowych i kulturowych), bezpieczeństwo żywnościowe, konkurencyjne ceny żywności.							
	rolnicy	Podniesienie poziomu życia, stabilność dochodów.							
Niemierzalne	(dodaj/usuń)	<p>Nieskwantyfikowane efekty to w szczególności:</p> <p>1. Utrzymanie stabilności dochodów rolników</p> <p>Płatności bezpośrednie stanowią stabilną część dochodów rolników, zasadniczo niezależną od wielkości bieżącej produkcji ani sytuacji na rynkach rolnych. Łagodzą skutki gwałtownych zmian występujących na rynkach rolnych i zmniejszają naturalne ryzyko związane z prowadzeniem działalności rolniczej (w zakresie przebiegu pogody). Dzięki temu przeciwdziałają zaniechaniu prowadzenia działalności rolniczej, z korzyścią dla utrzymania aktywności gospodarczej na obszarach wiejskich.</p> <p>Z badań wynika, że większość środków otrzymanych w ramach wsparcia bezpośredniego rolnicy wykorzystują na bieżące wydatki związane z działalnością rolniczą oraz na modernizację gospodarstw. Możliwość swobodnego dysponowania tymi środkami oznacza możliwość realizacji dowolnych projektów inwestycyjnych, co daje duże szanse podjęcia trafnych decyzji i powodzenia przedsięwzięcia. Środki te są zatem wykorzystywane w sposób efektywny, gwarantujący rozwój, a osiągnięte efekty dobrze odpowiadają potrzebom określonym na szczeblu gospodarstw rolnych. Środki dystrybuowane do rolnictwa w postaci płatności bezpośrednich, poprzez stymulację popytu, powodują efekt mnożnikowy, przyczyniając się do rozwoju gospodarki również poza rolnictwem – podobnie jak środki w ramach funduszy strukturalnych.</p> <p>Część środków wykorzystywana jest na cele konsumpcyjne, pełniąc rolę niwelowania różnicy w poziomie życia rolników w stosunku do poziomu życia innych grup zawodowych, który wynika z permanentnego dysparytetu dochodowego rolnictwa w porównaniu do innych działów gospodarki.</p>							

		<p>2. Wynagradzanie za produkcję dóbr publicznych</p> <p>W warunkach wolnego rynku brak jest bodźców dla dostarczania niektórych rodzajów dóbr, ponieważ ich produkcja nie generuje dochodu. Jednak są one korzystne dla społeczeństwa, ponieważ przyczyniają się do wzrostu dobrobytu. W odniesieniu do rolnictwa są to w szczególności dobra środowiskowe i kulturowe, takie jak utrzymanie różnorodności biologicznej i krajobrazu wiejskiego, zachowanie dziedzictwa kulturowego (np. związanego z tradycyjnym wypasem owiec na obszarach górskich). Dzięki normom i wymogom zasady wzajemnej zgodności (<i>cross compliance</i>) oraz dzięki wprowadzeniu w ramach reformy komponentu zazieleniowego (płatność za zazielenienie), płatności bezpośrednie są formą wynagradzania za tego rodzaju dobra, stymulując ich produkcję, a tym samym przyczyniając się do wzrostu dobrobytu społeczeństwa i zachowania tożsamości kulturowej.</p> <p>W system wsparcia bezpośredniego wbudowane są mechanizmy przeciwdziałające nadmiernej koncentracji produkcji w dużych gospodarstwach rolnych o dużej presji na środowisko (np. mechanizm zmniejszania płatności, płatność dodatkowa, limity powierzchni upraw i liczebności zwierząt, do których mogą być przyznane płatności związane z produkcją). Pozwalają one na utrzymanie rodzinnych gospodarstw rolnych, które narażone są na silną konkurencję ze strony dużych przedsiębiorstw rolnych, uzyskujących przewagę konkurencyjną w związku z działaniem efektu skali (spadek kosztów jednostkowych wraz ze wzrostem wielkości produkcji). Dzięki temu rolnictwo zachowuje swój potencjał w zakresie kreowania miejsc pracy na obszarach wiejskich, a jednocześnie mniejsza jest presja na środowisko naturalne, które łatwiej absorbuje negatywne efekty zewnętrzne przy rozproszonej produkcji rolnej.</p> <p>3. Przeciwdziałanie wzrostowi cen żywności i zapewnienie bezpieczeństwa żywnościowego</p> <p>Względnie niskie ceny żywności mają duże znaczenie w szczególności dla uboższej części społeczeństwa, w przypadku której wydatki żywnościowe pochłaniają znaczącą część budżetu domowego. Jednocześnie ważne jest utrzymanie wysokiej jakości żywności, co zapewnia szereg wymogów wbudowanych w system wsparcia bezpośredniego. Obejmują one normy dobrej kultury rolnej w zakresie ochrony środowiska oraz wymogi dotyczące zdrowia publicznego, zdrowia zwierząt, zdrowia roślin, dobrostanu zwierząt i środowiska naturalnego, składające się na tzw. zasadę wzajemnej zgodności (<i>cross compliance</i>). Wprowadzenie w ramach reformy dodatkowych wymogów w zakresie praktyk rolniczych – dywersyfikacja upraw, utrzymanie trwałych użytków zielonych i zachowanie obszarów proekologicznych (tzw. zazielenienie), wzmocniło funkcje środowiskowe płatności bezpośrednich i ich rolę w przeciwdziałaniu zmianom klimatycznym.</p> <p>Płatności bezpośrednie umożliwiają rolnikom dostarczanie wysokiej jakości produktów po relatywnie niskich cenach, przeciwdziałając wzrostowi importu żywności o niższych standardach jakościowych pochodzącej spoza Unii Europejskiej i pozwalając na utrzymanie potencjału produkcyjnego Unii w zakresie produkcji żywności.</p>
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	W tabeli zestawiającej skutki w ujęciu pieniężnym wskazano sumę płatności unijnych i krajowych (kwoty odpowiadające wydatkom budżetu państwa na te cele z punktu 6). Źródło danych: jak w punkcie 6.	

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu		
☐ nie dotyczy		
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☒ nie ☐ nie dotyczy	
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☒ zwiększenie liczby dokumentów ☒ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektroniczności.	☒ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy	
<p>Komentarz: Projekt ustawy nie przewiduje wprowadzenia obciążeń regulacyjnych wykraczających poza wymagane przepisami UE. Zmiany w odniesieniu do obciążeń administracyjnych rolników:</p> <ol style="list-style-type: none"> zmniejszenie obciążeń dla rolników uczestniczących w systemie dla małych gospodarstw (nie stosuje się wobec nich przepisu dotyczącego nakładania kar administracyjnych, w przypadku gdy beneficjent nie przestrzega przepisów dotyczących zasady wzajemnej zgodności, ponadto rolnicy uczestniczący w systemie dla małych gospodarstw są zwolnieni z praktyk zazielenienia); dokumentowanie, że działalność rolnicza nie ma charakteru marginalnego albo innych okoliczności, o których mowa w art. 9 ust. 2 akapit trzeci rozporządzenia nr 1307/2013 (dotyczy wyłącznie rolników, którzy prowadzą nierolnicze rodzaje działalności wymienione w art. 9 ust. 2 akapit pierwszy rozporządzenia nr 1307/2013 lub ewentualnie inne rodzaje działalności określone w przepisach wykonawczych wydanych na podstawie fakultatywnego upoważnienia zawartego w projektowanym art. 7 ust. 4 i jednocześnie których kwota płatności bezpośrednich jest wyższa niż 5000 euro). <p>Zmiany w odniesieniu do obciążeń dla agencji płatniczej:</p> <ol style="list-style-type: none"> dodatkowe obciążenie w postaci konieczności wprowadzenia do zintegrowanego systemu zarządzania i kontroli większej liczby działek deklarowanych na potrzeby płatności za zazielenienie zgodnie z art. 22 rozporządzenia nr 640/2014; dodatkowe obciążenie w postaci konieczności przeniesienia działek rolnych we wnioskach do interfejsu opartego na GIS, umożliwiającego przetwarzanie danych przestrzennych i alfanumerycznych w odniesieniu do zgłoszonych obszarów zgodnie z art. 17 rozporządzenia nr 809/2014 w związku z art. 22 rozporządzenia nr 640/2014, które to obciążenie będzie stopniowo rosło, począwszy od 2016 r. (25% całkowitego obszaru zatwierdzonego) do 2018 r. (100% całkowitego obszaru zatwierdzonego); przeprowadzanie procedury sprawdzania aktywności zawodowej rolników. 		
9. Wpływ na rynek pracy		
Wejście w życie projektowanej ustawy pozwoli utrzymać miejsca pracy w rolnictwie, a pośrednio również w najbliższym otoczeniu gospodarczym rolnictwa, w szczególności w przemyśle produkcyjnym wytwarzającym środki do produkcji rolnej i przemyśle przetwórczym płodów rolnych.		
10. Wpływ na pozostałe obszary		
☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne:	☐ demografia ☐ mienie państwowe	☐ informatyzacja ☐ zdrowie

Omówienie wpływu	
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego	
Rozwiązanie problemu nastąpi z chwilą wejścia w życie projektowanych przepisów.	
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?	
Płatności bezpośrednie, w odróżnieniu od środków II filara WPR, mogą być w dowolny sposób wykorzystywane przez rolników, tzn. nie ma ograniczeń co do ich przeznaczenia (kierunku wydatkowania) przez beneficjentów. W związku z powyższym proponuje się, aby jako miernik efektów projektu przyjąć stopień wykorzystania koperty krajowej.	
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)	

**RAPORT Z KONSULTACJI PUBLICZNYCH PROJEKTU USTAWY O PŁATNOŚCIACH W RAMACH SYSTEMÓW WSPARCIA
BEZPOŚREDNIEGO**

1. Omówienie wyników przeprowadzonych konsultacji publicznych i opiniowania

Lp.	Dotyczy	Podmiot zgłaszający uwagę	Treść uwagi	Stanowisko MRiRW	Uzasadnienie
1	art. 2 pkt 7, 8, 12, 13	Krajowy Związek Rewizyjny Rolniczych Spółdzielni Produkcyjnych (KZRRSP)	W opinii KZRRSP w definicjach płatności za zazielenienie, płatności dla młodych rolników, płatności związanych do powierzchni upraw i płatności związanych do zwierząt należy odwołać się dodatkowo do odpowiednich przepisów rozporządzenia nr 639/2014.	Uwaga nie została uwzględniona.	Wskazane przepisy nie wymagają uzupełnienia. W sposób jednoznaczny wyjaśniają określenia użyte w ustawie, zatem nie budzą wątpliwości interpretacyjnych.
2	art. 8 ust. 1	Podlaska Izba Rolnicza (PIR)	PIR postuluje stosowanie minimalnej powierzchni działki rolnej w wysokości 0,1 ha.	-	Projekt ustawy ustanawia minimalną powierzchnię działki rolnej, która może być objęta płatnościami, na poziomie postulowanym przez PIR, tj. 0,1 ha. Takie rozwiązanie było zaproponowane już w wersji projektu przesłanej do zaopiniowania w ramach konsultacji publicznych.
3	art. 14 ust. 2	Krajowy Związek Rewizyjny Rolniczych Spółdzielni Produkcyjnych (KZRRSP)	W opinii KZRRSP nie należy wyłączać pierwszych 3 ha ze wsparcia w ramach płatności dodatkowej.	Uwaga nie została uwzględniona.	Wsparcie w ramach płatności dodatkowej ma być ukierunkowane na grupę gospodarstw małych i średnich. Celem jest skuteczniejsze wspieranie dochodów tych gospodarstw, które nie osiągają takich korzyści wynikających ze skali produkcji, jak gospodarstwa największe, niemniej jednak mają szanse na trwały rozwój. W związku z tym płatność dodatkowa ma być przyznawana do hektarów zawierających się w przedziale od 3-ciego do 30-stego.
4	art. 15 ust. 2	Federacja Związków Pracodawców-Dzierżawców i Właścicieli Rolnych	W opinii FZPDWR stosowanie limitu powierzchniowego w odniesieniu do płatności związanej w sektorze roślin wysokobiałkowych (płatność do powierzchni nie większej niż 75	Uwagi nie zostały uwzględnione.	Zgodnie z przepisami unijnymi, wsparcie związane z produkcją można przyznawać jedynie w zakresie, który jest niezbędny, aby zapewnić zachętę do utrzymania aktualnych

		(FZPDiWR) Krajowy Związek Rewizyjny Rolniczych Spółdzielni Produkcyjnych (KZRRSP) Podlaska Izba Rolnicza (PIR)	ha) jest krzywdzące dla dużych gospodarstw prowadzących produkcję bydła i realizujących program zwiększania uprawy roślin wysokobiałkowych. Podobnie KZRRSP postuluje odejście od stosowania tego limitu, zwracając uwagę na znaczenie upraw roślin wysokobiałkowych w Polsce w zmniejszeniu importu soi. Z kolei PIR proponuje zmniejszenie tego limitu do 25 ha.		poziomów produkcji w danych sektorach lub regionach. Mając na uwadze powyższy przepis, w projekcie ustawy zaproponowano limit powierzchniowy dla płatności związanej do powierzchni upraw roślin wysokobiałkowych na poziomie 75 ha, aby przy relatywnie wysokiej prognozowanej stawce płatności w tym sektorze istniał mechanizm zabezpieczający przed wzrostem produkcji.
5	art. 15	Krajowy Związek Plantatorów Buraka Cukrowego (KZPBC)	W opinii KZPBC płatność związana z produkcją w sektorze buraków cukrowych powinna przysługiwać do ilości (a nie powierzchni uprawy) buraków cukrowych.	Uwaga nie została uwzględniona.	W celu zapewnienia, aby płatność związana z produkcją w sektorze buraków cukrowych stanowiła zachętę do utrzymania aktualnego poziomu produkcji (a nie stymulowała wzrost produkcji), zdecydowano, że będzie ona miała formę wsparcia obszarowego (do powierzchni uprawy). Uzależnienie wysokości wsparcia w sektorze buraków cukrowych od powierzchni uprawy zapewnia spójność z pozostałymi instrumentami wsparcia sektorowego produkcji roślinnej, które również mają formę płatności obszarowych.
6	art. 15	Stowarzyszenie Producentów Skrobi Ziemniaczanej (SPSZ) Stowarzyszenie Producentów Ziemniaka Przemysłowego „Trzemeszno”	W opinii SPSZ, SPZPT i WPPZ S.A. w ustawie należy wprowadzić obowiązek przetworzenia na skrobię, przez odbiorcę, ziemniaków skrobiowych objętych umową na uprawę (w celu zapewnienia, że płatnością związaną z produkcją będzie objęta tylko taka uprawa ziemniaków skrobiowych, z której płody zostaną wykorzystane do produkcji skrobi). SPSZ, SPZPT i WPPZ S.A. zwracają uwagę, że ziemniaki skrobiowe mają wielokierunkowe	Uwagi zostały częściowo uwzględnione.	W projektowanej ustawie wprowadzono dodatkowy warunek odnoszący się do umowy na uprawę ziemniaków skrobiowych oraz umowy na uprawę buraków cukrowych: w umowie na uprawę ziemniaków skrobiowych odbiorca zobowiązuje się przeznaczyć je na produkcję skrobi ziemniaczanej, a w umowie na uprawę buraków cukrowych odbiorca zobowiązuje się przeznaczyć je na produkcję

		(SPZPT) Wielkopolskie Przedsiębiorstwo Przemysłu Ziemniaczanego S.A. (WPPZ S.A.)	zastosowanie – mogą stanowić surowiec do produkcji nie tylko skrobi, lecz również spirytusu, frytek, chipsów i innych wyrobów ziemniaczanych. Zdaniem SPSZ, SPZPT i WPPZ S.A. w ustawie należy ustanowić, że w przypadku ziemniaków skrobiowych umowa musi być zawarta z producentem skrobi ziemniaczanej wpisanym do rejestru producentów skrobi potwierdzonym aktualnym świadectwem rejestracji.		cukru. Zaproponowane rozwiązanie ukierunkowuje wsparcie na produkty rolne o określonym przeznaczeniu bez wprowadzania skomplikowanych systemów zatwierdzania przetwórców i prowadzenia ich rejestrów, które wiążą się ze stosunkowo wysokimi kosztami administracyjnymi.
7	art. 15	Krajowy Związek Plantatorów Buraka Cukrowego (KZPBC)	Zdaniem KZPBC, płatności związane w sektorze buraków cukrowych powinny być przyznawane wyłącznie w przypadku uprawy buraków cukrowych z przeznaczeniem na cukier, dostarczanych bezpośrednio producentowi cukru. Należy to zapewnić poprzez wprowadzenie wymogu, że umowa została zawarta z producentem cukru.		
8	art. 15 ust. 4	Federacja Związków Pracodawców- Dzierżawców i Właścicieli Rolnych (FZPDWR)	FZPDWR zwraca uwagę, że nie zawsze powierzchnia uprawy i miejsce uprawy są wskazywane w umowie kontraktacji. W opinii FZPDWR płatności związane do powierzchni upraw powinny być przyznawane również w przypadku, gdy umowa nie zawiera tych elementów, a dla naliczenia płatności powinno być wystarczające oświadczenie rolnika.	Uwaga została częściowo uwzględniona.	Przepis został zmieniony w taki sposób, aby w umowie na uprawę wskazywano powierzchnię uprawy (a nie numery działek ewidencyjnych, na których prowadzona jest uprawa).
9	art. 16	Podlaska Izba Rolnicza (PIR)	PIR postuluje stosowanie płatności związanych z produkcją w sektorze koni i trzody chlewnej.	Uwaga nie została uwzględniona.	Zgodnie z art. 52 ust. 2 rozporządzenia nr 1307 wsparcie związane z produkcją można przyznawać następującym sektorom i rodzajom produkcji: zboża, nasiona oleiste, rośliny wysokobiałkowe, rośliny strączkowe, len, konopie, ryż, orzechy, ziemniak skrobiowy, mleko i przetwory mleczne, nasiona, mięso baranie i mięso kozie, wołowina i cielęcina, oliwa z oliwek,

					jedwabniki, susz paszowy, chmiel, burak cukrowy, trzcina cukrowa i cykoria, owoce i warzywa oraz zagajniki o krótkiej rotacji. A zatem przepisy unijne nie przewidują możliwości stosowania płatności związanych z produkcją w sektorze koni i trzody chlewnej.
10	art. 16	Polski Związek Hodowców i Producentów Bydła Mięsnego (PZHiPBM)	PZHiPBM postuluje stosowanie, w celu wsparcia posiadaczy stad hodowlanych, płatności do czystorasowych krów mamek w stadach objętych oceną wartości użytkowej (a nie do wszystkich zwierząt wpisanych do rejestru zwierząt gospodarskich oznakowanych).	Uwaga nie została uwzględniona.	Celem płatności do bydła i płatności do krów jest przeciwdziałanie spadkowi potencjału produkcji mleka i żywca wołowego poprzez stworzenie zachęty do utrzymywania pogłowia bydła. W związku z tym ma być ona przyznawana do zwierząt wpisanych do rejestru zwierząt gospodarskich oznakowanych, a nie tylko do zwierząt czystorasowych znajdujących się w stadach objętych oceną wartości użytkowej.
11	art. 16	Izba Rolnicza w Opolu Lubelska Izba Rolnicza Małopolska Izba Rolnicza Podkarpacka Izba Rolnicza Świętokrzyska Izba Rolnicza	Porozumienie Izb Polski Południowo-Wschodniej postuluje stosowanie płatności do bydła w województwach Polski Południowo-Wschodniej oraz zniesienie minimalnej liczby zwierząt w stadzie.	Uwaga nie została uwzględniona.	Trudna sytuacja w sektorze bydła, związana m.in. z zakończeniem kwotowania produkcji mleka i wynikająca z tego konieczność w wielu przypadkach zmiany kierunku produkcji (mleczny na mięsny lub mieszany) była powodem, dla którego zaplanowano wsparcie w tym sektorze. Powyższy problem dotyczy rolników z całej Polski, dlatego wsparcie będzie miało charakter ogólnokrajowy. Z tego też względu na realizację wsparcia w sektorze bydła przeznaczono znacznie większą kopertę finansową w porównaniu z kopertą, jaka przeznaczona była na realizację wsparcia specjalnego do krów w województwach Polski południowo-wschodniej w latach 2010-2014. Trudności, których doświadczają rolnicy w

					sektorze bydła, w nieznacznym stopniu dotyczą natomiast gospodarstwa najmniejsze (do 2 sztuk bydła w gospodarstwie) z uwagi na fakt, że działalność rolnicza ma niewielkie znaczenie w strukturze ich dochodów. Wyłączenie ich ze wsparcia i skierowanie środków do gospodarstw małych i średnich jest więc w pełni uzasadnione w kontekście celu przedmiotowej płatności, tj. przeciwdziałania spadkowi pogłowia w kraju.
12	art. 16	<p>Polska Federacja Hodowców Bydła i Producentów Mleka (PFHBiPM)</p> <p>Polski Związek Hodowców i Producentów Bydła Mięsnego (PZHiPBM)</p>	<p>PFHBiPM postuluje podniesienie limitu zwierząt, które mogą być objęte płatnością związaną do bydła i płatnością związaną do krów.</p> <p>Podobny postulat wysunął PZHiPBM, zwracając uwagę, że proponowany limit sztuk zwierząt w gospodarstwie, które mogą być objęte płatnością związaną do bydła i płatnością związaną do krów (30 szt.), może spowodować rozdrobnienie stad hodowlanych, co utrudniłoby pracę selekcyjną i hodowlaną. Może to mieć negatywny wpływ na postęp genetyczny i jakość polskiego materiału hodowlanego, a to z kolei może spowodować uzależnienie od importu. W związku z tym PZHiPBM postuluje zwiększenie tego limitu do 50 szt.</p>	Uwaga nie została uwzględniona.	<p>Podniesienie limitu zwierząt, do których może zostać przyznana płatność spowodowałoby, że wsparcie skierowane byłoby w znacznej części do rolników posiadających duże stada, w których liczebność zwierząt systematycznie wzrasta nawet bez wsparcia finansowego.</p> <p>Graniczną wielkością stada, poniżej której obserwowany jest spadek liczby stad, jest 25-30 szt. zwierząt. W dużych gospodarstwach obserwowany jest wzrost obsady zwierząt – w stadach powyżej 30 sztuk jest on prawie dwukrotnie wyższy w porównaniu do stad do 30 sztuk. Zatem liczba 30 sztuk jest wartością graniczną, przyznawanie wsparcia do maksymalnie takiej liczby zwierząt pozwala na ustabilizowanie sytuacji gospodarstw mniejszych i średnich.</p>
13	art. 16	Podlaska Izba Rolnicza (PIR)	PIR postuluje, aby wiek zwierząt był ustalany na dzień 1 marca (a nie 31 maja) danego roku.	Uwaga nie została uwzględniona.	Projekt ustawy w pierwszej wersji zakładał ustalanie wieku zwierząt na dzień 31 maja roku złożenia wniosku. W toku prac nad projektem termin ten został przesunięty na

					<p>15 maja roku złożenia wniosku. Nowy termin jest tożsamy z ostatecznym terminem składania wniosków o przyznanie płatności (bez stosowania sankcji za opóźnienie).</p> <p>Przesunięcie przedmiotowego terminu na dzień 1 marca roku składania wniosku oznaczałoby, że zwierzęta urodzone w okresie od 2 marca do 15 maja nie kwalifikowałyby się do płatności w roku urodzenia, pomimo że w okresie składania wniosków są już w posiadaniu rolnika i mógłby on je zadeklarować do wsparcia (wnioski składane są w terminie od 15 marca do 15 maja).</p>
14	art. 16	<p>Warmińsko-Mazurska Izba Rolnicza (W-MIR)</p>	<p>W opinii W-MIR ustanowione okresy przetrzymywania zwierząt z jednej strony może powodować, że płatności otrzymają handlarze, posiadacze zwierząt w wyznaczonym krótkim okresie, zaś z drugiej strony mogą uniemożliwiać sprzedaż zwierząt w wyznaczonym okresie.</p>	-	<p>Projektowana ustawa od początku zawierała przepisy, które miały na celu zapewnienie, że płatności do zwierząt wdrożone zostaną prawidłowo, a pomoc skierowana będzie do właściwych beneficjentów.</p> <p>Wyznaczając okres przetrzymywania brano pod uwagę z jednej strony fakt, że okres ten musi być odpowiednio długi, tak aby wyeliminowane zostały przypadki sztucznego tworzenia warunków do otrzymania płatności (polegających np. na krótkotrwałym, sztucznym przekazywaniu zwierząt między rolnikami, manipulowaniu liczebnością stada w celu maksymalizacji wielkości dopłaty czy też ubieganiu się o płatności przez pośredników w handlu, którzy nie zajmują się chowem), a także aby umożliwić ARiMR przeprowadzenie kontroli w gospodarstwach (obowiązek ich przeprowadzenia wynika bezpośrednio z przepisów unijnych).</p>

					Z drugiej strony, kryterium wyznaczenia okresu przetrzymywania był fakt, że nie może on zakłócać typowego cyklu produkcji zwierząt, tj. nie może zmuszać rolników do nadmiernego, nieuzasadnionego względami zootechnicznymi, przetrzymywania ich w gospodarstwie.
15	art. 16 ust. 2 pkt 1 lit. a tiret drugie i art. 16 ust. 2 pkt 2 lit. a tiret drugie	Polska Federacja Hodowców Bydła i Producentów Mleka (PFHBiPM)	PFHBiPM postuluje doprecyzowanie przepisów dotyczących okresów przetrzymywania bydła i krów.	Uwaga nie została uwzględniona.	Przepis nie wymaga doprecyzowania. Okres przetrzymywania w przypadku płatności do bydła i krów rozpoczyna się w dniu złożenia wniosku i kończy w dniu 30 czerwca roku złożenia wniosku. W przypadku bydła określony został wyjątek od tej zasady: okres przetrzymywania nie może trwać krócej niż do momentu, w którym zwierzę osiąga wiek 6 miesięcy.
16	art. 19 ust. 1	Federacja Związków Pracodawców-Dzierżawców i Właścicieli Rolnych (FZPDiWR) Krajowy Związek Rewizyjny Rolniczych Spółdzielni Produkcyjnych (KZRRSP) Niezależny Samorządny Związek Zawodowy	FZPDiWR negatywnie ocenia propozycję redukcji jednolitej płatności obszarowej o 100% nadwyżki tej płatności ponad 150 000 euro oraz nieskorzystanie z możliwości odejmowania kosztów zatrudnienia od kwoty jednolitej płatności obszarowej przed zastosowaniem redukcji. W opinii FZPDiWR mechanizm redukcji płatności w istotny sposób ogranicza możliwości rozwojowe dużych gospodarstw. KZRRSP proponuje stosowanie współczynnika redukcji jednolitej płatności obszarowej stanowiącej nadwyżkę ponad 150 000 euro w wysokości 5% (a nie 100%). W opinii KZRRSP mechanizm redukcji płatności to kolejny element dyskryminacji i karania większych gospodarstw towarowych.	Uwaga nie została uwzględniona.	Motyw 13 rozporządzenia nr 1307/2013, wskazujący na przyczyny wprowadzenia mechanizmu redukcji płatności (degresywności) w przepisach unijnych, stanowi, że charakterystyczną cechą rozdziału środków bezpośredniego wsparcia dochodów wśród rolników jest przydzielanie nieproporcjonalnych kwot płatności stosunkowo małej liczbie dużych beneficjentów. Większi beneficjenci, dzięki ich zdolności do eksploatacji korzyści skali, nie wymagają jednolitego wsparcia na tym samym poziomie, aby skutecznie osiągnąć cel polegający na wsparciu dochodu. Ponadto możliwość dostosowania ułatwia większym beneficjentom

		„Solidarność” przy Kombinacie Rolnym „Kietrz” Sp. z o.o.			gospodarowanie przy niższym poziomie jednolitego wsparcia. Mając na uwadze powyższe, jak również fakt, że środki uzyskane z tytułu stosowania mechanizmu redukcji płatności zasilają budżet PROW, w projekcie ustawy przewidziano współczynnik redukcji kwoty jednolitej płatności obszarowej na poziomie 100% nadwyżki tej płatności ponad 150 000 euro (bez odliczania kosztów zatrudnienia od podstawy redukcji).
17	art. 22	Podlaska Izba Rolnicza (PIR)	PIR postuluje utrzymanie tradycyjnych wniosków wraz z załącznikami w wersji papierowej.	-	Projekt ustawy przewiduje możliwość składania wniosków o przyznanie płatności zarówno w wersji papierowej, jak i w wersji elektronicznej. Takie rozwiązanie było zaproponowane już w wersji projektu przesłanej do zaopiniowania w ramach konsultacji publicznych.
18	art. 23	Podlaska Izba Rolnicza (PIR) Warmińsko-Mazurska Izba Rolnicza (W-MIR)	PIR postuluje doręczanie, w każdym przypadku, decyzji w sprawie przyznania płatności za 2015 r. (bez żądania strony). W opinii W-MIR w przypadku, gdy decyzja w sprawie przyznania płatności uwzględnia w całości żądanie rolnika, skan tej decyzji powinien zostać wysłany na adres e-mailowy rolnika wskazany we wniosku o przyznanie płatności.	Uwaga nie została uwzględniona.	Zaproponowane rozwiązanie funkcjonuje od kilku lat. Nie ogranicza ono praw rolników w zakresie możliwości odwoławczych, pozwalając jednocześnie na istotne obniżenie kosztów administracyjnych ponoszonych przez ARiMR.
19	art. 36-38	Podlaska Izba Rolnicza (PIR)	PIR postuluje niestosowanie sankcji za nieprzestrzeganie norm i wymogów zasady wzajemnej zgodności w odniesieniu do roku 2015.	Uwaga nie została uwzględniona.	Obowiązek stosowania sankcji za nieprzestrzeganie norm i wymogów zasady wzajemnej zgodności wynika z przepisów unijnych.
20		Podlaska Izba Rolnicza (PIR)	PIR postuluje stosowanie płatności krajowych do powierzchni trwałych użytków zielonych dla posiadaczy koni.	Uwaga nie została uwzględniona.	W ramach nowego systemu wsparcia bezpośredniego trwałe użytki zielone będą objęte (tak jak obecnie) jednolitą płatnością obszarową. Płatności krajowe będą

					stosowane w sektorze tytoniu.
21		<p>Polska Federacja Hodowców Bydła i Producentów Mleka (PFHBiPM)</p> <p>Polski Związek Hodowców i Producentów Bydła Mięsnego (PZHiPBM)</p>	PFHBiPM i PZHiPBM postulują stosowanie stawek płatności związanej do bydła i płatności związanej do krów w wysokości odpowiednio 139 i 110 euro/szt.	Uwaga wykracza poza projekt ustawy.	Stawki poszczególnych płatności będą określone corocznie w drodze rozporządzenia, na podstawie upoważnienia zawartego w projektowanym art. 20 ust. 1.

2. Przedstawienie wyników konsultacji albo uzgodnienia z organami i instytucjami Unii Europejskiej, w tym Europejskim Bankiem Centralnym

Projekt ustawy nie wymagał zasięgnięcia opinii, dokonania konsultacji albo uzgodnienia z organami i instytucjami Unii Europejskiej, w tym Europejskim Bankiem Centralnym.

3. Wskazanie podmiotów, które zgłosiły zainteresowanie pracami nad projektem w trybie przepisów o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa

Projekt ustawy wraz z dokumentami dotyczącymi prac nad tym projektem został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414, z późn. zm.), oraz w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji. Żaden podmiot nie zgłosił zainteresowania podjęciem prac nad projektem w trybie art. 7 tej ustawy.

TABELA ZGODNOŚCI

TYTUŁ PROJEKTU:		Projekt ustawy o płatnościach w ramach systemów wsparcia bezpośredniego			
TYTUŁ WDRAŻANEGO AKTU PRAWNEGO / WDRAŻANYCH AKTÓW PRAWNYCH:		Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1307/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające przepisy dotyczące płatności bezpośrednich dla rolników na podstawie systemów wsparcia w ramach wspólnej polityki rolnej oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 637/2008 i rozporządzenie Rady (WE) nr 73/2009 (Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 608)			
WYJAŚNIENIE TERMINU WEJŚCIA W ŻYCIE PROJEKTU/ÓW		Projektowana ustawa powinna wejść w życie najpóźniej w dniu 15.03.2015 r., który jest początkowym terminem składania wniosków o przyznanie płatności bezpośrednich za 2015 r.			
PRZEPISY UNII EUROPEJSKIEJ					
JEDN. RED.	TREŚĆ PRZEPISU UE	KONIECZNOŚĆ WDROŻENIA	JEDN. RED.	TREŚĆ PRZEPISU/ÓW PROJEKTU USTAWY	UZASADNIENIE
		T / N			
Art. 1.	<p>Zakres stosowania</p> <p>1. W niniejszym rozporządzeniu ustanawia się:</p> <p>a) przepisy wspólne dotyczące płatności przyznawanych bezpośrednio rolnikom w ramach systemów wsparcia wymienionych w załączniku I („płatności bezpośrednie”);</p> <p>b) przepisy szczegółowe dotyczące:</p> <p>(i) płatności podstawowej dla rolników</p>	N			Przepis rozporządzenia stosowany wprost – nie wymaga wdrożenia

	<p>(„system płatności podstawowej” oraz przejściowego uproszczonego systemu „system jednolitej płatności obszarowej”);</p> <p>(ii) dobrowolnego przejściowego wsparcia krajowego dla rolników;</p> <p>(iii) dobrowolnej płatności redystrybucyjnej;</p> <p>(iv) płatności dla rolników przestrzegających praktyk rolniczych korzystnych dla klimatu i środowiska;</p> <p>(v) dobrowolnej płatności dla rolników na obszarach z ograniczeniami naturalnymi;</p> <p>(vi) płatności dla młodych rolników rozpoczynających działalność rolniczą;</p> <p>(vii) systemu dobrowolnego wsparcia związanego z produkcją;</p> <p>(viii) płatności specyficznej w odniesieniu do bawełny;</p> <p>(ix) dobrowolnego uproszczonego systemu dla małych gospodarstw;</p> <p>(x) ram, w których Bułgaria, Chorwacja i Rumunia mogą uzupełniać płatności bezpośrednie.</p>				
Art. 2.	<p>Zmiana załącznika I</p> <p>2. Aby zagwarantować pewność prawa, Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 70 aktów delegowanych zmieniających wykaz systemów wsparcia zawarty w załączniku I, w zakresie niezbędnym do uwzględnienia w tym</p>	N			Przepis rozporządzenia stosowany wprost – nie wymaga wdrożenia

	wykazie wszelkich nowych aktów ustawodawczych dotyczących systemów wsparcia, które mogą zostać przyjęte po przyjęciu niniejszego rozporządzenia.				
Art. 3	<p>Stosowanie niniejszego rozporządzenia do regionów najbardziej oddalonych oraz mniejszych wysp Morza Egejskiego</p> <p>3. Art. 11 nie stosuje się do regionów Unii, o których mowa w art. 349 TFUE („regiony najbardziej oddalone”) oraz do płatności bezpośrednich przyznawanych na mniejszych wyspach Morza Egejskiego zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 229/2013.</p> <p>Do regionów najbardziej oddalonych nie stosuje się tytułów III, IV i V niniejszego rozporządzenia.</p>	N			Nie będzie stosowany w Polsce
Art. 4 ust. 1 lit a)	<p>Definicje i powiązane przepisy</p> <p>4. 1. Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:</p> <p>a) „rolnik” oznacza osobę fizyczną lub prawną bądź grupę osób fizycznych lub prawnych, bez względu na status prawny takiej grupy i jej członków w świetle prawa krajowego, których gospodarstwo rolne jest położone na obszarze objętym zakresem terytorialnym Traktatów, określonym w art. 52 TUE w związku z art. 349 i 355 TFUE, oraz które prowadzą</p>	T	<p>Art. 2 pkt 14</p> <p>Art. 52 pkt 1 lit. b tiret drugi</p>	<p>2. 14) Rolnik – rolnika w rozumieniu art. 4 ust. 1 lit. a rozporządzenia nr 1307/2013, którego gospodarstwo rolne jest położone na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;</p> <p>– lit. b otrzymuje brzmienie: „b) rolnikiem w rozumieniu art. 4 ust. 1 lit. a rozporządzenia nr 1307/2013 lub;”</p>	

	działalność rolniczą;				
Art. 4 ust. 1 lit b)	4. 1. b) „gospodarstwo rolne” oznacza wszystkie jednostki wykorzystywane do działalności rolniczej i zarządzane przez rolnika, znajdujące się na terytorium tego samego państwa członkowskiego;	T	Art. 2 pkt 3 Art. 52 pkt 1 lit. a	2. 3) Gospodarstwo rolne – gospodarstwo rolne w rozumieniu art. 4 ust. 1 lit. b rozporządzenia nr 1307/2013, znajdujące się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej; 1) gospodarstwo rolne – gospodarstwo w rozumieniu art. 4 ust. 1 lit. b rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1307/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiającego przepisy dotyczące płatności bezpośrednich dla rolników na podstawie systemów wsparcia w ramach wspólnej polityki rolnej oraz uchylającego rozporządzenie Rady (WE) nr 637/2008 i rozporządzenie Rady (WE) nr 73/2009 (Dz. Urz. UE L 347 z 20.12.2013, str. 608, z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem nr 1307/2013”;	
Art. 4 ust. 1 lit c ppkt i	4. 1. c) „działalność rolnicza” oznacza: (i) produkcję, hodowlę lub uprawę produktów rolnych, w tym zbiory, dojenie, hodowlę zwierząt oraz utrzymywanie zwierząt do celów gospodarskich;	N			Przepis rozporządzenia stosowany wprost - nie wymaga wdrożenia

Art. 4 ust. 1 lit c) ppkt iii	(iii) prowadzenie działań minimalnych, określanych przez państwa członkowskie, na użytkach rolnych utrzymujących się naturalnie w stanie nadającym się do wypasu lub uprawy;	N			Nie będzie stosowany w Polsce
Art. 4 ust. 1 lit d)	4. 1. d) „produkty rolne” oznaczają produkty - z wyjątkiem produktów rybołówstwa - wymienione w załączniku I do Traktatów, a także bawełnę;	N			Przepis rozporządzenia stosowany wprost - nie wymaga wdrożenia
Art. 4 ust. 1 lit e)	4. 1. e) „użytki rolne” oznaczają każdy obszar zajmowany przez grunty orne, trwałe użytki zielone i pastwiska trwałe lub uprawy trwałe;	N			Przepis rozporządzenia stosowany wprost - nie wymaga wdrożenia
Art. 4 ust. 1 lit f)	4. 1. f) „grunty orne” oznaczają grunty uprawiane w celu produkcji roślinnej lub obszary dostępne dla produkcji roślinnej, ale ugorowane, w tym obszary odłogowane zgodnie z art. 22, 23 i 24 rozporządzenia (WE) nr 1257/1999, art. 39 rozporządzenia (WE) nr 1698/2005 oraz art. 28 rozporządzenia (UE) nr 1305/2013, bez względu na to, czy grunty te znajdują się pod uprawą szklarniową lub pod stałym bądź ruchomym	N			Przepis rozporządzenia stosowany wprost - nie wymaga wdrożenia

	przykryciem;				
Art. 4 ust. 1 lit g)	4. 1. g) „uprawy trwałe” oznaczają uprawy niepodlegające płodozmianowi, inne niż trwałe użytki zielone i pastwiska trwałe, które zajmują grunty przez okres pięciu lat lub dłużej i dają powtarzające się zbiory, w tym szkółki i zagajniki o krótkiej rotacji;	N			Przepis rozporządzenia stosowany wprost - nie wymaga wdrożenia
Art. 4 ust. 1 lit h)	4. 1. h) „trwałe użytki zielone i pastwiska trwałe”, (zwane dalej łącznie „trwałymi użytkami zielonymi”), oznaczają grunty wykorzystywane do uprawy traw lub innych pastewnych roślin zielnych rozsiewających się naturalnie (samosiewnych) lub uprawianych (wysiewanych), które nie były objęte płodozmianem danego gospodarstwa rolnego przez okres pięciu lat lub dłużej; mogą one obejmować inne gatunki, takie jak krzewy lub drzewa, które mogą nadawać się do wypasu, pod warunkiem że zachowano przewagę traw i innych pastewnych roślin zielnych, a także – w przypadku gdy zadecydują tak państwa członkowskie – grunty, które mogą nadawać się do wypasu i które stanowią część utrwalonych praktyk lokalnych w przypadkach,	T	Art. 2 pkt 15	2. 15) Trwałe użytki zielone – trwałe użytki zielone i pastwiska trwałe w rozumieniu art. 4 ust. 1 lit. h rozporządzenia nr 1307/2013;	

	gdy trawy i inne zielne rośliny pastewne tradycyjnie nie są roślinnością dominującą na obszarach wypasu;				
Art. 4 ust. 1 lit i)	4. 1. i) „trawy lub inne zielne rośliny pastewne” oznaczają wszystkie rośliny zielne, rosnące tradycyjnie na naturalnych pastwiskach lub zazwyczaj zawarte w mieszankach nasion przeznaczonych do zasiewania pastwisk lub łąk w państwie członkowskim, niezależnie od tego czy są wykorzystywane do wypasania zwierząt;	N			Przepis rozporządzenia stosowany wprost – nie wymaga wdrożenia
Art. 4 ust. 1 lit j)	4. 1. j) „szkółki” oznaczają następujące obszary młodych drzewiastych (drzewnych) roślin uprawianych na otwartym powietrzu w celu późniejszego przesadzenia: — szkółki winorośli oraz podkładek; — szkółki drzew i krzewów owocowych; — szkółki roślin ozdobnych; — komercyjne szkółki drzew leśnych z wyłączeniem rosnących w lesie szkółek przeznaczonych na potrzeby własne gospodarstwa rolnego; — szkółki drzew i krzewów do sadzenia w ogrodach, parkach, na poboczach dróg i na wałach (na przykład sadzonki żywopłotu, róże i inne	N			Przepis rozporządzenia stosowany wprost – nie wymaga wdrożenia

	krzewy ozdobne, ozdobne drzewa i krzewy iglaste), w tym we wszystkich przypadkach ich kłącza, rozłogi i młode sadzonki;				
Art. 4 ust. 1 lit k)	4. 1. k) „zagajnik o krótkiej rotacji” oznacza obszar obsadzany określonymi przez państwa członkowskie gatunkami drzew objętymi kodem CN 0602 90 41, do których należą zdrewniałe uprawy wieloletnie, których korzenie lub podstawy łodyg pozostają w glebie po zbiorach, wraz z nowymi pędami wschodzącymi w następnym sezonie, o maksymalnym cyklu zbioru, który ma zostać określony przez państwa członkowskie;	T	Art. 2 pkt 18	2. 18) zagajniki o krótkiej rotacji – zagajniki o krótkiej rotacji w rozumieniu art. 4 ust. 1 lit. k rozporządzenia nr 1307/2013, stanowiące jednolitą gatunkowo uprawę drzew;	
Art. 4 ust. 1 lit l)	4. 1. l) „sprzedaż” oznacza sprzedaż lub jakiegokolwiek inne ostateczne przekazanie własności gruntów lub uprawnień do płatności; definicja ta nie obejmuje sprzedaży gruntów w przypadku gdy prawa do gruntów przekazywane są na rzecz władz publicznych lub w celu wykorzystania tych gruntów w interesie publicznym oraz w przypadku gdy przekazanie dokonywane jest w celach nierolniczych;	N			Przepis rozporządzenia stosowany wprost – nie wymaga wdrożenia

Art. 4 ust. 1 lit m)	4. 1. m) „dzierżawa” oznacza dzierżawę lub podobną transakcję tymczasową;	N			Przepis rozporządzenia stosowany wprost – nie wymaga wdrożenia
Art. 4 ust. 1 lit n)	4. 1. n) „przekazanie” oznacza dzierżawę lub sprzedaż lub faktyczne lub przewidywane dziedziczenie gruntów lub uprawnień do płatności lub wszelkie inne ostateczne przekazanie; definicja ta nie obejmuje zwrotu uprawnień po wygaśnięciu dzierżawy.	N			Przepis rozporządzenia stosowany wprost – nie wymaga wdrożenia
Art. 4 ust. 2 lit a)	4. 2. Państwa członkowskie: a) ustanawiają kryteria, jakie mają spełnić rolnicy, aby wywiązać się z obowiązku dotyczącego utrzymywania użytków rolnych w stanie nadającym się do wypasu lub uprawy, o czym mowa w ust. 1 lit. c) ppkt (ii);	T	Art. 34 ust. 1	Art. 34. 1. Minister właściwy do spraw rozwoju wsi określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki lub szczegółowy tryb przyznawania lub wypłaty płatności bezpośrednich lub płatności niezwiązanej do tytoniu, w tym szczegółowe warunki lub tryb przyznawania tych płatności spadkobiercy, małżonkowi lub następcy prawnemu rolnika, lub przejmującemu gospodarstwo, mając na względzie specyfikę poszczególnych płatności oraz wspieranych sektorów produkcji rolnej, założenia Wspólnej Polityki Rolnej oraz zabezpieczenie przed nieuzasadnionym przyznawaniem tych płatności.	

			Art. 34 ust. 2 pkt 2	2. Wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw rozwoju wsi określa: 1) ... 2) kryteria uznawania gruntów za pozostające w stanie nadającym się do wypasu lub uprawy, mając na względzie ramy tych kryteriów określone w art. 4 rozporządzenia nr 639/2014 oraz zabezpieczenie przed nieuzasadnionym przyznawaniem płatności obszarowych;	
Art. 4 ust. 2 lit b)	4. 2. b) w przypadku gdy ma to zastosowanie w danym państwie członkowskim - określają działania minimalne, które mają być prowadzone na użytkach rolnych utrzymujących się naturalnie w stanie nadającym się do wypasu lub uprawy, o czym mowa w ust. 1 lit. c) ppkt (iii);	N			Nie będzie stosowany w Polsce
Art. 4 ust. 2 lit c)	4. 2. c) określają, jakie gatunki drzew kwalifikują się jako zagajniki o krótkiej rotacji, i ustalają maksymalny cykl zbioru dla tych gatunków drzew, o czym mowa w ust. 1 lit. k).	T	Art. 8 ust. 3 pkt. 1	8. 3. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia: 1) gatunki drzew, których uprawa stanowi zagajnik o krótkiej rotacji, oraz maksymalny cykl zbioru dla każdego z tych gatunków drzew, kierując się kryteriami uznania uprawy za zagajnik o krótkiej rotacji, określonymi w art. 4 ust. 1 lit. k rozporządzenia nr 1307/2013, oraz mając na względzie zabezpieczenie przed przyznawaniem płatności bezpośrednich do gruntów, które nie stanowią	

				kwalityfikujących się hektarów;	
Art. 4 ust. 2 akapit drugi,	4. 2. Państwa członkowskie mogą zdecydować, że grunty, które mogą nadawać się do wypasu, na których trawy i inne zielne rośliny pastewne tradycyjnie nie są roślinnością dominującą, co stanowi część utrwalonych praktyk lokalnych, zostaną uznane za trwałe użytki zielone, o których mowa w ust. 1 lit. h).	N			Nie będzie stosowany w Polsce
Art. 4 ust. 3	4. 3. Aby zagwarantować pewność prawa, należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 70 ustanawiających: a) ramy, w których państwa członkowskie mają ustanowić kryteria, jakie rolnicy powinni spełnić, aby wywiązać się z obowiązku utrzymywania użytków rolnych w stanie nadającym się do wypasu lub uprawy, o czym mowa w ust. 1 lit. c) ppkt (ii); b) ramy, w których państwa członkowskie określają działania minimalne, jakie mają być prowadzone na użytkach rolnych utrzymujących się naturalnie w stanie nadającym się do wypasu lub	N			Przepis rozporządzenia stosowany wprost – nie wymaga wdrożenia

	<p>uprawy, o czym mowa w ust. 1 lit. c) ppkt (iii);</p> <p>c) kryteria określania przewagi traw i innych zielnych roślin pastewnych oraz kryteria określania utrwalonych praktyk lokalnych, o których mowa w ust. 1 lit. h).</p>				
Art. 5	<p>Przepisy ogólne wspólnej polityki rolnej</p> <p>5. Rozporządzenie (UE) nr 1306/2013 oraz przepisy przyjęte na jego podstawie mają zastosowanie do systemów przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu.</p>	N			Przepis rozporządzenia stosowany wprost – nie wymaga wdrożenia
Art. 6	<p>Pułapy krajowe</p> <p>6. 1. Pułapy krajowe dla każdego państwa członkowskiego i dla każdego roku obejmujące łączną wartość wszystkich przydzielonych uprawnień do płatności, rezerwy krajowej lub rezerw regionalnych oraz pułapów ustalonych zgodnie z art. 42, 47, 49, 51 i 53 określono w załączniku II.</p> <p>6. 2. W przypadku gdy państwo członkowskie korzysta z możliwości przewidzianej w art. 22 ust. 2, krajowy pułap określony w załączniku II dla tego państwa członkowskiego na odpowiedni rok może zostać przekroczony o kwotę obliczoną zgodnie z tym ustępem.</p> <p>2. W drodze odstępstwa od ust. 1 dla każdego państwa członkowskiego</p>	N			Przepis rozporządzenia stosowany wprost – nie wymaga wdrożenia

	<p>stosującego system jednolitej płatności obszarowej i dla każdego roku pułap krajowy, obejmujący pułapy ustalone zgodnie z art. 36, 42, 47, 49, 51 i 53, określono w załączniku II.</p> <p>3. W celu uwzględnienia zmian w łącznych maksymalnych kwotach płatności bezpośrednich, które mogą być przyznane, w tym wynikających z decyzji, jakie mają być podejmowane przez państwa członkowskie zgodnie z art. 136a rozporządzenia (WE) nr 73/2009 i art. 14 niniejszego rozporządzenia oraz wynikających z zastosowania art. 20 ust. 2 niniejszego rozporządzenia, Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 70 niniejszego rozporządzenia aktów delegowanych dostosowujących pułapy krajowe określone w załączniku II do niniejszego rozporządzenia.</p>				
Art. 7 ust. 1 akapit pierwszy	<p>Pułapy netto</p> <p>7. 1. Bez uszczerbku dla art. 8, łączna kwota płatności bezpośrednich, którą można przyznać w danym państwie członkowskim na podstawie tytułów III, IV i V w odniesieniu do danego roku kalendarzowego, po zastosowaniu art. 11, nie może przekraczać odpowiadających im pułapów określonych w załączniku</p>	N			Przepis rozporządzenia stosowany wprost – nie wymaga wdrożenia

	III.				
Art. 7 ust. 1 akapit drugi	W przypadku gdy łączna kwota płatności bezpośrednich, która ma zostać przyznana w danym państwie członkowskim, miałyby przekroczyć pułap określony w załączniku III, to państwo członkowskie dokonuje liniowego zmniejszenia kwot wszystkich płatności bezpośrednich z wyjątkiem płatności bezpośrednich przyznawanych na podstawie rozporządzenia (UE) nr 228/2013 oraz rozporządzenia (UE) nr 229/2013.	T	Art. 20 ust. 1	<p>Art. 20. 1. Minister właściwy do spraw rozwoju wsi w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych określa corocznie, w drodze rozporządzenia, stawki:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) jednolitej płatności obszarowej, 2) płatności za zazielenienie, 3) płatności dla młodego rolnika, 4) płatności dodatkowej, 5) płatności związanych do powierzchni upraw, 6) płatności związanych do zwierząt – mając na względzie pułapy wsparcia ustalone w przepisach, o których mowa w art. 1 pkt 1, lub na ich podstawie oraz powierzchnię albo liczbę zwierząt, które mogą być objęte tymi płatnościami. 	
			Art. 35	<p>Art. 35. 1. W przypadku gdy z przepisów Unii Europejskiej dotyczących płatności bezpośrednich lub płatności niezwiązanej do tytoniu, w tym z przepisów wydanych w trybie rozporządzenia nr 1307/2013, wynika obowiązek zastosowania zmniejszenia (redukcji) kwoty danego rodzaju płatności, jej stawki lub podstawy do ustalenia wysokości płatności na skutek przekroczenia wielkości środków finansowych przewidzianych dla Rzeczypospolitej Polskiej z przeznaczeniem</p>	

			<p>na ten rodzaj płatności lub na skutek przekroczenia przewidzianej dla Rzeczypospolitej Polskiej wielkości powierzchni gruntów lub liczby zwierząt, lub produktów rolnych, które mogą być objęte danym rodzajem płatności, Prezes Agencji ustala niezwłocznie wielkość tego przekroczenia i przekazuje ministrowi właściwemu do spraw rolnictwa informacje w tym zakresie.</p> <p>2. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, wielkość zmniejszenia (redukcji) kwoty danego rodzaju płatności, jej stawki lub podstawy do ustalenia wysokości płatności, mając na uwadze przekazane przez Prezesa Agencji informacje, o których mowa w ust. 1, oraz zasady ustalania wielkości takich zmniejszeń (redukcji) określone w przepisach Unii Europejskiej dotyczących płatności bezpośrednich lub płatności niezwiązanej do tytoniu.</p> <p>3. Organ właściwy w sprawach płatności bezpośrednich lub płatności niezwiązanej do tytoniu, na podstawie wielkości określonej w przepisach wydanych na podstawie ust. 2, ustala wielkość zmniejszenia (redukcji) kwoty danej płatności przyznanej lub przypadającej na dany podmiot uprawniony do uzyskania tej płatności albo wielkość zmniejszenia (redukcji) podstawy do przyznania takiemu</p>	
--	--	--	---	--

			<p>podmiotowi płatności wyrażonego w przeliczeniu odpowiednio na jednostkę powierzchni gruntu, liczbę zwierząt albo ilość produktów rolnych:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) z urzędu, bez zgody strony, w drodze decyzji zmieniającej decyzję o przyznaniu danej płatności – w przypadku gdy płatność została przyznana; 2) w decyzji o przyznaniu danej płatności – w przypadku gdy płatność ta nie została jeszcze przyznana; 3) w decyzji o wypłacie danej płatności – w przypadku gdy przepisy przewidują wydanie takiej decyzji; 4) z urzędu, bez zgody strony, w drodze decyzji zmieniającej decyzję o wypłacie danej płatności – w przypadku gdy przepisy przewidują wydanie decyzji o wypłacie tej płatności. <p>4. W przypadku gdy dana płatność została już wypłacona, zwrotu z tytułu zmniejszenia (redukcji) tej płatności dokonuje się w trybie określonym w przepisach o Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa dla zwrotu kwot nienależnie lub nadmiernie pobranych środków.</p> <p>5. Decyzje, o których mowa w ust. 3, podlegają natychmiastowemu wykonaniu.</p> <p>6. Przepisów ust. 1 i 2 nie stosuje się w przypadku, gdy zmniejszenie (redukcja)</p>	
--	--	--	---	--

				kwoty danego rodzaju płatności, jej stawki lub podstawy do ustalenia wysokości płatności jest możliwe do zastosowania w toku postępowania w sprawie o przyznanie danej płatności na podstawie przepisów Unii Europejskiej dotyczących płatności bezpośrednich lub płatności niezwiązanej do tytoniu, w tym przepisów wydanych w trybie rozporządzenia nr 1307/2013, z tym że jeżeli przepisy te nie określają trybu dokonania tego zmniejszenia (redukcji), ust. 3 stosuje się odpowiednio.	
Art. 7 ust. 2 i 3	2. Dla każdego państwa członkowskiego i dla każdego roku kalendarzowego szacunkową kwotę wynikającą ze zmniejszenia płatności, o którym mowa w art. 11 (odpowiadającą różnicy między pułapem krajowym określonym w załączniku II, do którego dodaje się kwotę dostępną zgodnie z art. 58, a pułapem netto określonym w załączniku III) udostępnia się jako unijne wsparcie na rzecz działań w ramach programów rozwoju obszarów wiejskich finansowanych z Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 1305/2013. 3. Aby uwzględnić zmiany w łącznych maksymalnych kwotach płatności bezpośrednich, które mogą zostać przyznane, w tym zmiany wynikające z	N			Przepis rozporządzenia stosowany wprost – nie wymaga wdrożenia

	decyzji podejmowanych przez państwa członkowskie zgodnie z art. 14, Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 70 aktów delegowanych dotyczących dostosowania pułapów określonych w załączniku III.				
Art. 8 ust. 1	Dyscyplina finansowa 8. 1. Wysokość dostosowania określona zgodnie z art. 26 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013 ma zastosowanie jedynie do płatności bezpośrednich przekraczających 2 000 EUR, które mają zostać przyznane rolnikom w danym roku kalendarzowym.	N			Przepis rozporządzenia stosowany wprost – nie wymaga wdrożenia
Art. 8 ust. 2	8. 2. W wyniku stopniowego wprowadzania płatności bezpośrednich przewidzianego w art. 16, ust. 1 niniejszego artykułu stosuje się do Bułgarii i Rumunii od dnia 1 stycznia 2016 r. W wyniku stopniowego wprowadzania płatności bezpośrednich przewidzianego w art. 17, ust. 1 niniejszego artykułu stosuje się do Chorwacji od dnia 1 stycznia 2022 r.	N			Nie będzie stosowany w Polsce
Art. 8 ust. 3,	8. 3. W celu zapewnienia prawidłowego dostosowywania płatności bezpośrednich w odniesieniu do dyscypliny finansowej Komisja jest uprawniona do przyjmowania	N			Przepis rozporządzenia stosowany wprost – nie wymaga wdrożenia

	zgodnie z art. 70 aktów delegowanych określających przepisy dotyczące podstawy obliczania zmniejszeń, które państwa członkowskie mają stosować w odniesieniu do rolników na podstawie ust. 1 niniejszego artykułu.				
Art. 8 ust. 4	8. 4. W przypadku osoby prawnej lub grupy osób fizycznych lub prawnych państwa członkowskie mogą stosować wysokość dostosowania, o której mowa w ust. 1, na poziomie członków tych osób prawnych lub grup, w przypadku gdy prawo krajowe przewiduje dla indywidualnych członków prawa i obowiązki porównywalne do praw i obowiązków rolników indywidualnych mających status rolników prowadzących gospodarstwo rolne, w szczególności w zakresie ich statusu gospodarczego, społecznego i podatkowego, pod warunkiem że przyczynili się oni do umocnienia struktur rolnych tych osób prawnych lub tych grup.	N			Nie będzie stosowany w Polsce
Art. 9 ust. 1	Rolnik aktywny zawodowo 9. 1. Nie przyznaje się płatności bezpośrednich osobom fizycznym lub prawnym ani grupom osób fizycznych lub prawnych, których	N			Przepis rozporządzenia stosowany wprost – nie wymaga wdrożenia

	użytki rolne obejmują głównie obszary utrzymujące się naturalnie w stanie nadającym się do wypasu lub uprawy i które nie prowadzą na tych obszarach działań minimalnych określonych przez państwa członkowskie zgodnie z art. 4 ust. 2 lit. b).				
Art. 9 ust. 2 akapit 1, 2	9. 2. Nie przyznaje się płatności bezpośrednich osobom fizycznym lub prawnym ani grupom osób fizycznych lub prawnych, które administrują portami lotniczymi, wodociągami, stałymi terenami sportowymi i rekreacyjnymi, jak również świadczą usługi przewozu kolejowego lub usługi w zakresie obrotu nieruchomościami. W stosownych przypadkach państwa członkowskie mogą na podstawie obiektywnych i niedyskryminacyjnych kryteriów zdecydować o uzupełnieniu przedsiębiorstw i rodzajów działalności wymienionych w akapicie pierwszym o wszelkie inne podobne nierolnicze przedsiębiorstwa lub rodzaje działalności, a następnie mogą zdecydować o usunięciu takich uzupełnień.	T	Art. 7 ust. 4	4. Minister właściwy do spraw rozwoju wsi może określić, w drodze rozporządzenia, wykaz rodzajów działalności nierolniczej, które są uznawane za podobne do rodzajów działalności wymienionych w art. 9 ust. 2 akapit pierwszy rozporządzenia nr 1307/2013, uwzględniając kryteria określone w art. 9 ust. 2 akapit drugi rozporządzenia nr 1307/2013 oraz mając na względzie założenia Wspólnej Polityki Rolnej w zakresie ukierunkowania wsparcia i zabezpieczenie przed jego nieuzasadnionym przyznawaniem.	
Art. 9 ust. 2	9. 2. Osobę lub grupę osób objętych zakresem akapitu pierwszego lub drugiego, uważa	T	Art. 34 ust. 1 i	34. 1. Minister właściwy do spraw rozwoju wsi określi, w drodze rozporządzenia,	

akapit 3	<p>się jednak za rolnika aktywnego zawodowo, jeżeli za pomocą możliwych do zweryfikowania dowodów, w formie wymaganej przez państwa członkowskie, udokumentuje ona, że</p> <p>a) roczna kwota płatności bezpośrednich wynosi co najmniej 5 % całości przychodów uzyskanych przez nią z działalności pozarolniczej w ostatnim roku obrotowym, za który dowody takie są dostępne;</p> <p>b) jej działalność rolnicza nie ma charakteru marginalnego; lub</p> <p>c) jej główną działalność gospodarczą lub przedmiot działalności stanowi wykonywanie działalności rolniczej.</p>		ust. 2 pkt 1	<p>szczegółowe warunki lub szczegółowy tryb przyznawania lub wypłaty płatności bezpośrednich lub płatności niezwiązanej do tytoniu, w tym szczegółowe warunki lub tryb przyznawania tych płatności spadkobiercy, małżonkowi lub następcy prawnemu rolnika, lub przejmującemu gospodarstwo, mając na względzie specyfikę poszczególnych płatności oraz wspieranych sektorów produkcji rolnej, założenia Wspólnej Polityki Rolnej oraz zabezpieczenie przed nieuzasadnionym przyznawaniem tych płatności.</p> <p>2. Wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw rozwoju wsi określa:</p> <p>1) rodzaje dowodów potwierdzających wystąpienie okoliczności, o których mowa w art. 9 ust. 2 akapit trzeci rozporządzenia nr 1307/2013, mając na względzie przepisy art. 12 i 13 rozporządzenia nr 639/2014 oraz zabezpieczenie przed nieuzasadnionym przyznawaniem płatności bezpośrednich</p>	
Art. 9 ust. 3	9. 3. Oprócz sytuacji określonych w ust. 1 i 2, państwa członkowskie mogą zdecydować na podstawie obiektywnych i niedyskryminacyjnych kryteriów, że nie przyznaje się płatności bezpośrednich osobom fizycznym lub prawnym lub grupom osób fizycznych lub prawnych:	N			Nie będzie stosowany w Polsce

	<p>a) których działalność rolnicza stanowi tylko nieznaczającą część ogółu ich działalności gospodarczej; lub</p> <p>b) których główną działalność lub przedmiot działalności nie stanowi wykonywanie działalności rolniczej.</p>				
Art. 9 ust. 4	<p>9. 4. Ust. 2 i 3 nie mają zastosowania do rolników, którzy w poprzednim roku otrzymali tylko płatności bezpośrednie nieprzekraczające określonej kwoty. Kwotę tę określają państwa członkowskie na podstawie obiektywnych kryteriów, takich jak ich charakterystyczne cechy krajowe lub regionalne, i nie może być ona wyższa niż 5 000 EUR.</p>	T	Art. 7 ust 3	<p>3. Kwota płatności bezpośrednich, o której mowa w art. 9 ust. 4 rozporządzenia nr 1307/2013, do której wysokości nie stosuje się art. 9 ust. 2 i 3 tego rozporządzenia, wynosi równowartość w złotych kwoty 5000 euro.</p>	
Art. 9 ust. 5, 6	<p>9. 5. W celu zagwarantowania ochrony praw rolników, Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 70 aktów delegowanych określających:</p> <p>a) kryteria ustalania przypadków, w których uznaje się, że użytki rolne danego rolnika stanowi głównie obszar utrzymujący się naturalnie w stanie nadającym się do wypasu lub uprawy;</p> <p>b) kryteria ustanawiania rozróżnienia pomiędzy przychodami wynikającymi z działalności</p>	N			Przepis rozporządzenia stosowany wprost – nie wymaga wdrożenia

	<p>rolniczej i z działalności pozarolniczej;</p> <p>c) kryteria ustalania kwoty płatności bezpośrednich, o których mowa w ust. 2 i 4, w szczególności w odniesieniu do płatności bezpośrednich w pierwszym roku przydziału uprawnień do płatności, w przypadku gdy wartość uprawnień do płatności nie jest jeszcze ostatecznie ustalona, jak również w odniesieniu do płatności bezpośrednich dla nowych rolników;</p> <p>d) kryteriów, które mają spełnić rolnicy, aby udowodnić do celów ust. 2 i 3, że ich działalność rolnicza nie ma charakteru marginalnego i że ich główną działalność gospodarczą lub przedmiot działalności stanowi wykonywanie działalności rolniczej.</p> <p>6. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję do dnia 1 sierpnia 2014 r. o każdej decyzji, o której mowa w ust. 2, 3 lub 4, a w przypadku jej zmiany – w terminie dwóch tygodni od daty podjęcia każdej decyzji dotyczącej zmiany.</p>				
Art. 10 ust. 1, 2, 3	<p>Minimalne wymogi dotyczące otrzymywania płatności bezpośrednich</p> <p>10. 1. Państwa członkowskie decydują o tym, w którym z poniższych przypadków rolnikowi nie są przyznawane płatności</p>	T	Art. 7 ust. 1 pkt 2, ust. 2	7. 1. Płatności bezpośrednie są przyznawane rolnikowi, jeżeli:	2) łączna powierzchnia gruntów objętych obszarem zatwierdzonym będących w posiadaniu tego rolnika jest nie mniejsza

	<p>bezpośrednie:</p> <p>a) w przypadku gdy łączna kwota płatności bezpośrednich, o które złożono wniosek lub które mają zostać przyznane, przed zastosowaniem art. 63 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013, wynosi mniej niż 100 EUR w danym roku kalendarzowym;</p> <p>b) w przypadku gdy kwalifikujący się obszar gospodarstwa rolnego, w odniesieniu do którego złożono wniosek o płatności bezpośrednie lub w odniesieniu do którego płatności te mają zostać przyznane, przed zastosowaniem art. 63 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013, wynosi mniej niż jeden hektar.</p> <p>2. Aby uwzględnić strukturę swoich gospodarstw rolnych, państwa członkowskie mogą dostosować progi określone w ust. 1 lit. a) i b), w granicach limitów określonych w załączniku IV.</p> <p>3. W przypadku gdy państwo członkowskie zdecydowało o stosowaniu progu obszarowego na podstawie ust. 1 lit. b), stosuje ono jednak lit. a) tego ustępu do tych rolników otrzymujących w odniesieniu do zwierząt wsparcie związane z produkcją określone w tytule IV, którzy posiadają mniejszą liczbę hektarów, niż wynosi próg obszarowy.</p>			<p>niż 1 ha.</p> <p>2. Pomimo niespełnienia warunku, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, płatności bezpośrednie są przyznawane, jeżeli rolnik:</p> <p>1) spełnia warunki do przyznania płatności związanych do zwierząt i złożył wnioski o przyznanie tych płatności oraz</p> <p>2) łączna kwota płatności bezpośrednich, przed zastosowaniem art. 63 rozporządzenia nr 1306/2013, wynosi co najmniej równowartość w złotych kwoty 200 euro.</p>	
Art. 10 ust. 4, 5	10. 4. Zainteresowane państwa członkowskie mogą zdecydować o niestosowaniu ust. 1 do regionów najbardziej oddalonych i	N			Nie będzie stosowane w Polsce

	<p>mniejszych wysp Morza Egejskiego.</p> <p>5. W Bułgarii i Rumunii dla 2015 r. kwotę, o którą złożono wniosek lub która ma zostać przyznana zgodnie z ust. 1 lit. a), oblicza się na podstawie odpowiedniej kwoty określonej w załączniku V pkt A.</p> <p>W Chorwacji dla lat 2015–2021 kwotę, o którą złożono wniosek lub która ma zostać przyznana zgodnie z ust. 1 lit. a), oblicza się na podstawie kwoty określonej w załączniku VI pkt A.</p>				
Art. 11 ust. 1	<p>Zmniejszenie płatności</p> <p>11. 1. Państwa członkowskie zmniejszają kwotę płatności bezpośrednich, która ma zostać przyznana rolnikowi na podstawie tytułu III rozdział 1 za dany rok kalendarzowy, o co najmniej 5 % w odniesieniu do części kwoty przekraczającej 150 000 EUR.</p>	T	Art. 19 ust. 1	<p>19. 1. Wysokość płatności:</p> <p>1) obszarowej w danym roku kalendarzowym ustala się jako iloczyn powierzchni obszaru zatwierdzonego do danej płatności i stawki tej płatności na 1 ha tej powierzchni,</p> <p>2) do zwierząt w danym roku kalendarzowym ustala się jako iloczyn liczby zwierząt zatwierdzonych do danej płatności i stawki tej płatności na 1 sztukę – po uwzględnieniu art. 8 ust. 1, ust. 3 i ust. 4 rozporządzenia nr 1307/2013 oraz zmniejszeń, wykluczeń lub pozostałych kar administracyjnych wynikających ze stwierdzonych nieprawidłowości lub niezgodności, a w przypadku jednolitej płatności obszarowej – po uwzględnieniu dodatkowo zmniejszeń, o których mowa w art. 11 rozporządzenia nr 1307/2013, z</p>	

				zastosowaniem współczynnika redukcji wynoszącego 100%.	
Art. 11 ust. 2, 3	<p>11. 2. Przed zastosowaniem ust. 1 państwa członkowskie mogą odjąć wynagrodzenia związane z działalnością rolniczą faktycznie wypłacone i zadeklarowane przez rolnika w poprzednim roku kalendarzowym, w tym podatki i składki na zabezpieczenie społeczne związane z zatrudnieniem, od kwoty płatności bezpośrednich, które mają zostać przyznane danemu rolnikowi w danym roku kalendarzowym na podstawie tytułu III rozdział 1. W przypadku braku danych na temat wynagrodzeń faktycznie wypłaconych i zadeklarowanych przez rolnika w poprzednim roku kalendarzowym, wykorzystuje się najbardziej aktualne dostępne dane.</p> <p>3. W przypadku gdy państwo członkowskie zdecyduje o przyznaniu rolnikom płatności redystrybucyjnej zgodnie z tytułem III rozdział 2 oraz o wykorzystaniu w tym celu więcej niż 5 % rocznego pułapu krajowego określonego w załączniku II, może ono zdecydować o niestosowaniu niniejszego artykułu.</p> <p>W przypadku gdy państwo członkowskie zdecyduje o przyznaniu rolnikom płatności redystrybucyjnej zgodnie z tytułem III rozdział 2, a zastosowanie maksymalnych limitów określonych w art. 41 ust. 4 uniemożliwia mu wykorzystanie w tym celu więcej niż 5 % rocznego pułapu krajowego</p>	N			Nie będzie stosowany w Polsce

	określonego w załączniku II, może ono zadecydować o niestosowaniu niniejszego artykułu.				
Art. 11 ust. 4	11. 4. Nie zapewnia się korzyści polegającej na uniknięciu zmniejszenia płatności rolnikom, w przypadku których stwierdzono, że w sztuczny sposób stworzyli – po dniu 18 października 2011 r. – warunki, które pozwalają im uniknąć skutków wynikających z niniejszego artykułu.	N			Przepis rozporządzenia stosowany wprost – nie wymaga wdrożenia
Art. 11 ust. 5	11. 5. W przypadku osoby prawnej lub grupy osób fizycznych lub prawnych państwa członkowskie mogą stosować zmniejszenie, o którym mowa w ust. 1, na poziomie członków tych osób prawnych lub grup, w przypadku gdy prawo krajowe przewiduje dla indywidualnych członków prawa i obowiązki porównywalne do praw i obowiązków rolników indywidualnych mających status rolników prowadzących gospodarstwo rolne, w szczególności w zakresie ich statusu gospodarczego, społecznego i podatkowego, pod warunkiem że przyczynili się oni do umocnienia struktur rolnych tych osób prawnych lub tych grup.	N			Nie będzie stosowany w Polsce
Art. 11 ust. 6	11. 6. Państwa członkowskie powiadamią Komisję do dnia 1 sierpnia 2014 r. o decyzjach podjętych zgodnie z niniejszym artykułem oraz o każdej szacowanej kwocie	N			Przepis rozporządzenia stosowany wprost – nie wymaga wdrożenia

	zmniejszeń na lata 2015–2019.				
Art. 12	Wnioski o większą liczbę płatności 12. Obszar odpowiadający liczbie kwalifikujących się hektarów, w odniesieniu do którego rolnik złożył wniosek o płatność podstawową na podstawie tytułu III rozdział 1, może stanowić podstawę do złożenia wniosku o każdą inną płatność bezpośrednią, jak również o każdą inną pomoc nieobjętą niniejszym rozporządzeniem, o ile przepisy niniejszego rozporządzenia wyraźnie nie stanowią inaczej.	N			Przepis rozporządzenia stosowany wprost – nie wymaga wdrożenia
Art. 13	Pomoc państwa 13. W drodze odstępstwa od art. 211 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 art. 107, 108 i 109 TFUE nie mają zastosowania do płatności dokonywanych przez państwa członkowskie zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.	N			Przepis rozporządzenia stosowany wprost – nie wymaga wdrożenia
Art. 14 ust. 1	Elastyczność między filarami 14. 1. Do dnia 31 grudnia 2013 r. państwa członkowskie mogą podjąć decyzję o udostępnieniu, jako wsparcie dodatkowe dla działań w ramach programów rozwoju obszarów wiejskich finansowanych z EFRROW zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 1305/2013, do 15 % ich rocznych pułapów krajowych na rok kalendarzowy 2014, określonych w załączniku VIII do	N			Przepis rozporządzenia stosowany wprost – nie wymaga wdrożenia

<p>rozporządzenia (WE) nr 73/2009 oraz ich rocznych pułapów krajowych na lata kalendarzowe 2015–2019, określonych w załączniku II do niniejszego rozporządzenia. W związku z tym odpowiednia kwota nie może już być dostępna na przyznawanie płatności bezpośrednich.</p> <p>O decyzji, o której mowa w akapicie pierwszym, powiadamia się Komisję do dnia 31 grudnia 2013 r. Decyzja ta określa wartość procentową, o której mowa w tym akapicie, która może różnić się w zależności od roku kalendarzowego.</p> <p>Państwa członkowskie, które nie podejmą decyzji, o której mowa w akapicie pierwszym, w odniesieniu do roku kalendarzowego 2014 mogą do dnia 1 sierpnia 2014 r. podjąć tę decyzję w odniesieniu do lat kalendarzowych 2015–2019. Powiadamiają one Komisję o każdej takiej decyzji do tego dnia.</p> <p>Państwa członkowskie mogą podjąć decyzję o przeglądzie decyzji, o których mowa w niniejszym ustępie, ze skutkiem od roku kalendarzowego 2018. Jakikolwiek decyzje oparte na tym przeglądzie nie mogą prowadzić do zmniejszenia wartości procentowej, o której powiadomiono Komisję zgodnie z akapitem pierwszym, drugim i trzecim. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o każdej decyzji opartej na tym przeglądzie do dnia 1 sierpnia</p>				
--	--	--	--	--

	2017 r.				
Art. 14 ust. 2 akapit pierwszy i drugi	14. 2. Do dnia 31 grudnia 2013 r. państwa członkowskie, które nie podjęły decyzji, o której mowa w ust. 1, mogą podjąć decyzję o udostępnieniu w formie płatności bezpośrednich do 15 % lub – w przypadku Bułgarii, Estonii, Hiszpanii, Litwy, Łotwy, Polski, Portugalii, Rumunii, Słowacji, Finlandii, Szwecji i Zjednoczonego Królestwa – do 25 % przydzielonej kwoty na wsparcie dla działań w ramach programów rozwoju obszarów wiejskich finansowanych z EFRROW na okres 2015–2020, jak określono w rozporządzeniu (UE) nr 1305/2013. W związku z tym odpowiednia kwota nie może już być dostępna na wsparcie dla działań w ramach programów rozwoju obszarów wiejskich. O decyzji, o której mowa w akapicie pierwszym, powiadamia się Komisję do dnia 31 grudnia 2013 r. Decyzja ta określa wartość procentową, o której mowa w tym akapicie, która może różnić się w zależności od roku kalendarzowego.	N			Przepis rozporządzenia stosowany wprost – nie wymaga wdrożenia
Art. 14 ust. 2 trzeci akapit	14. 2. Państwa członkowskie, które nie podjęły decyzji, o której mowa w akapicie pierwszym w odniesieniu do roku budżetowego 2015, mogą do dnia 1 sierpnia 2014 r. podjąć tę decyzję w odniesieniu do lat budżetowych 2016–2020. Powiadamiają	N			Przepis rozporządzenia stosowany wprost – nie wymaga wdrożenia

	Komisję o każdej decyzji podjętej przed tą datą.				
Art. 14 ust. 2 akapit czwarty	14. 2. Państwa członkowskie mogą podjąć decyzję o przeglądzie decyzji, o których mowa w niniejszym ustępie, ze skutkiem na lata budżetowe 2019 i 2020. Jakikolwiek decyzje oparte na takim przeglądzie nie mogą prowadzić do zwiększenia wartości procentowej, o której powiadomiono Komisję zgodnie z akapitem pierwszym, drugim i trzecim. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o każdej decyzji opartej na takim przeglądzie do dnia 1 sierpnia 2017 r.	N			Przepis rozporządzenia stosowany wprost – nie wymaga wdrożenia
Art. 15	Przeгляд 15. Systemy wsparcia wymienione w załączniku I stosuje się bez uszczerbku dla ewentualnego przeglądu, który można przeprowadzić w dowolnym czasie w świetle rozwoju sytuacji gospodarczej i budżetowej. W wyniku tego przeglądu mogą zostać przyjęte akty ustawodawcze, akty delegowane zgodnie z art. 290 TFUE lub akty wykonawcze zgodnie z art. 291 TFUE.	N			Przepis rozporządzenia stosowany wprost – nie wymaga wdrożenia
Art. 16	Stopniowe wprowadzanie płatności bezpośrednich w Bułgarii i Rumunii 16. W odniesieniu do Bułgarii i Rumunii, pułapy ustalone zgodnie z art. 42, 47, 49, 51, 53 i 65, ustanawia się dla 2015 r. na podstawie kwot określonych w załączniku V	N			Nie będzie stosowany w Polsce

	pkt A.				
Art. 17	<p>Stopniowe wprowadzanie płatności bezpośrednich w Chorwacji</p> <p>17. W Chorwacji płatności bezpośrednie wprowadza się zgodnie z następującym harmonogramem przyrostów, wyrażonym jako wartość procentowa odpowiedniego poziomu płatności bezpośrednich, jaki będzie stosowany od 2022 r.:</p> <p>25 % w 2013 r., 30 % w 2014 r., 35 % w 2015 r., 40 % w 2016 r., 50 % w 2017 r., 60 % w 2018 r., 70 % w 2019 r., 80 % w 2020 r., 90 % w 2021 r., 100 % od 2022 r.</p>	N			Nie będzie stosowany w Polsce
Art. 18	<p>Uzupełniające krajowe płatności bezpośrednie i płatności bezpośrednie w Bułgarii i Rumunii</p> <p>15. 1. W 2015 r. Bułgaria i Rumunia mogą stosować krajowe płatności bezpośrednie, aby uzupełnić płatności przyznawane w ramach systemu płatności podstawowej, o którym mowa w tytule III rozdział 1 sekcje 1, 2 i 3. Łączna kwota tych</p>	N			Nie będzie stosowany w Polsce

	<p>płatności nie może przekraczać odpowiedniej kwoty określonej w załączniku V pkt B.</p> <p>2. W 2015 r. Bułgaria może stosować krajowe płatności bezpośrednie, aby uzupełnić przyznawane płatności specyficzne w odniesieniu do bawełny, o których mowa w tytule IV rozdział 2. Łączna kwota tych płatności nie może przekraczać kwoty określonej w załączniku V pkt C.</p> <p>3. Uzupełniające krajowe płatności bezpośrednie przyznaje się zgodnie z obiektywnymi kryteriami oraz w taki sposób, aby zapewnić równe traktowanie rolników oraz aby uniknąć zakłóceń rynku i konkurencji.</p>				
Art. 19	<p>Uzupełniające krajowe płatności bezpośrednie w odniesieniu do Chorwacji</p> <p>19. 1. W stosownych przypadkach Chorwacja może uzupełniać, pod warunkiem zatwierdzenia przez Komisję, wszelkie systemy wsparcia wymienione w załączniku I.</p> <p>2. Kwota uzupełniających krajowych płatności bezpośrednich, która może zostać przyznana w danym roku i dla danego systemu wsparcia, jest ograniczona do określonej puli</p>	N			Nie będzie stosowany w Polsce

	<p>środków finansowych. Pula ta jest ustalona na podstawie różnicy między:</p> <p>a) kwotą wsparcia bezpośredniego dostępną na dany system wsparcia, po pełnym wdrożeniu płatności bezpośrednich zgodnie z art. 17, na rok kalendarzowy 2022 oraz</p> <p>b) kwotą wsparcia bezpośredniego dostępną na dany system wsparcia, po zastosowaniu harmonogramu przyrostów zgodnie z art. 17, na dany rok kalendarzowy.</p> <p>3. Łączna kwota przyznanych uzupełniających krajowych płatności bezpośrednich nie może być wyższa niż pułap określony w załączniku VI pkt B dla odpowiedniego roku kalendarzowego.</p> <p>4. Chorwacja może, na podstawie obiektywnych kryteriów i po zatwierdzeniu przez Komisję, podjąć decyzję o kwotach uzupełniających krajowych płatności bezpośrednich, które mają zostać przyznane.</p> <p>5. Komisja przyjmuje akty wykonawcze zatwierdzające płatności na mocy niniejszego artykułu, określając odpowiednie systemy wsparcia i określając poziom, do którego uzupełniające krajowe płatności bezpośrednie mogą być wypłacane.</p>				
--	---	--	--	--	--

	<p>W przypadku uzupełniających krajowych płatności bezpośrednich mających na celu uzupełnienie dobrowolnego wsparcia związanego z produkcją, o którym mowa w tytule IV rozdział 1, akty wykonawcze określają również konkretne typy rolnicze lub konkretne sektory rolnictwa, o których mowa w art. 52 ust. 3, do których mogą stosować się uzupełniające krajowe płatności bezpośrednie.</p> <p>Te akty wykonawcze przyjmuje się bez zastosowania procedury, o której mowa w art. 71 ust. 2 lub 3.</p> <p>6. Warunki kwalifikowalności dotyczące uzupełniających krajowych płatności bezpośrednich w odniesieniu do Chorwacji są identyczne jak warunki przyznawania wsparcia w ramach odpowiednich systemów wsparcia ustanowionych niniejszym rozporządzeniem.</p> <p>7. Uzupełniające krajowe płatności bezpośrednie w odniesieniu do Chorwacji podlegają wszelkim dostosowaniom, które mogą okazać się niezbędne w związku ze zmianami w WPR. Przyznaje się je zgodnie z obiektywnymi kryteriami oraz w taki sposób, aby zapewnić równe traktowanie rolników oraz aby</p>				
--	---	--	--	--	--

	<p>uniknąć zakłóceń rynku i konkurencji.</p> <p>8. Chorwacja składa sprawozdanie zawierające informacje na temat środków uruchomionych celem wdrożenia uzupełniających krajowych płatności bezpośrednich do dnia 30 czerwca roku następującego po ich wdrożeniu. Sprawozdanie to obejmuje co najmniej następujące elementy:</p> <p>a) wszelkie zmiany sytuacji mające wpływ na uzupełniające krajowe płatności bezpośrednie;</p> <p>b) w odniesieniu do każdej uzupełniającej krajowej płatności bezpośredniej: liczbę beneficjentów oraz łączną kwotę przyznanej uzupełniającej krajowej płatności bezpośredniej, jak również liczbę hektarów oraz liczbę zwierząt lub innych jednostek, w odniesieniu do których przyznano tę uzupełniającą krajową płatność bezpośrednią;</p> <p>c) sprawozdanie dotyczące środków kontroli zastosowanych w odniesieniu do uzupełniających krajowych płatności bezpośrednich.</p>				
Art. 20	<p>Specjalna krajowa rezerwa na rozminowywanie dla Chorwacji</p> <p>20. 1. Poczynając od 2015 r. Chorwacja</p>	N			Nie będzie stosowany w Polsce

	<p>powiadamia Komisję do dnia 31 stycznia każdego roku o obszarach, które w poprzednim roku kalendarzowym zostały zidentyfikowane zgodnie z art. 57a ust. 10 rozporządzenia (WE) nr 73/2009 i które zostały przywrócone do wykorzystania w działalności rolniczej.</p> <p>Chorwacja powiadamia również Komisję o liczbie uprawnień do płatności udostępnionych rolnikom w dniu 31 grudnia poprzedniego roku kalendarzowego, jak również o kwocie, która w tym samym dniu pozostała niewydana w specjalnej krajowej rezerwie na rozminowywanie.</p> <p>W stosownych przypadkach, powiadomień, o których mowa w akapicie pierwszym i drugim, dokonuje się w podziale na regiony określone zgodnie z art. 23 ust. 1 niniejszego rozporządzenia.</p> <p>2. Dostosowując załącznik II zgodnie z art. 6 ust. 3, Komisja oblicza corocznie kwotę, którą należy dodać do kwot przeznaczonych dla Chorwacji określonych w tym załączniku w celu finansowania wsparcia przyznawanego w ramach systemów wymienionych w załączniku I dla obszarów, o których mowa w ust. 1</p>				
--	--	--	--	--	--

	<p>niniejszego artykułu. Kwota ta obliczana jest na podstawie danych przekazanych przez Chorwację zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu oraz wysokości szacowanych średnich płatności bezpośrednich na hektar w Chorwacji dla danego roku.</p> <p>Maksymalna kwota, jaką należy dodać zgodnie z akapitem pierwszym, na podstawie wszystkich obszarów zgłoszonych przez Chorwację zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu do 2022 r., wynosi 9 600 000 EUR i podlega harmonogramowi wprowadzania płatności bezpośrednich zgodnie z art. 17. Wynikające stąd roczne maksymalne kwoty określono w załączniku VII.</p> <p>3. Komisja przyjmuje akty wykonawcze określające udział kwoty, jaką należy dodać zgodnie z ust. 2, którą Chorwacja włącza do specjalnej krajowej rezerwy na rozminowywanie w celu przydzielenia uprawnień do płatności dla obszarów, o których mowa w ust. 1. Udział ten oblicza się na podstawie stosunku pułapu dla systemu płatności podstawowej do krajowego pułapu określonego w załączniku II przed zwiększeniem krajowego pułapu zgodnie z ust. 2.</p>				
--	---	--	--	--	--

	<p>Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 71 ust. 2.</p> <p>4. W odniesieniu do lat 2015–2022 Chorwacja stosuje specjalną krajową rezerwę na rozminowywanie do przydzielania rolnikom uprawnień do płatności na podstawie rozminowanych gruntów zadeklarowanych przez rolników w danym roku w przypadku gdy:</p> <p>a) grunty takie obejmują kwalifikujące się hektary w rozumieniu art. 32 ust. 2-5;</p> <p>b) dane grunty przywrócono do wykorzystania w działalności rolniczej w poprzednim roku kalendarzowym; oraz</p> <p>c) grunty zgłoszono Komisji zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu.</p> <p>5. Wartość uprawnień do płatności ustanowionych na mocy niniejszego artykułu ustalana jest na podstawie krajowej lub regionalnej średniej wartości uprawnień do płatności w roku przydziału w granicach kwoty dostępnej w granicach limitów specjalnej krajowej rezerwy na rozminowywanie.</p> <p>6. Aby móc uwzględnić konsekwencje, jakie wynikają ze zgłoszonego przez Chorwację zgodnie z niniejszym</p>				
--	--	--	--	--	--

	<p>artykułem przywrócenia do wykorzystania w działalności rolniczej gruntów rozminowanych, Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 70 aktów delegowanych dostosowujących kwoty określone w załączniku VI.</p>			
Art. 21	<p>Uprawnienia do płatności 21. 1. Wsparcie w ramach systemu płatności podstawowej udostępnia się rolnikom, którzy:</p> <p>a) otrzymują uprawnienia do płatności na podstawie niniejszego rozporządzenia poprzez przydział zgodnie z art. 20 ust. 4, poprzez pierwszy przydział uprawnień na podstawie art. 24 lub art. 39, poprzez przydział z rezerwy krajowej lub rezerw regionalnych na podstawie art. 30 lub poprzez przekazanie na podstawie art. 34; lub</p> <p>b) spełniają wymogi art. 9 i posiadają, na własność lub w formie dzierżawy, uprawnienia do płatności w państwie członkowskim, które zgodnie z ust. 3 zdecydowało o utrzymaniu swoich istniejących uprawnień do płatności.</p> <p>2. Uprawnienia do płatności otrzymane w ramach systemu płatności jednolitych zgodnie z</p>	N		Nie będzie stosowany w Polsce

	<p>rozporządzeniem (WE) nr 1782/2003 i rozporządzeniem (WE) nr 73/2009 wygasają w dniu 31 grudnia 2014 r.</p> <p>3. W drodze odstępstwa od ust. 2 państwa członkowskie, które ustanowiły system płatności jednolitych zgodnie z tytułem III rozdział 5 sekcja 1 lub z tytułem III rozdział 6 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 lub z tytułem III rozdział 3 rozporządzenia (WE) nr 73/2009 mogą do dnia 1 sierpnia 2014 r. zdecydować o utrzymaniu istniejących uprawnień do płatności. Powiadamiają one Komisję o każdej takiej decyzji do tego dnia.</p> <p>4. W odniesieniu do państw członkowskich, które podejmują decyzję, o której mowa w ust. 3, gdy liczba uprawnień do płatności, na własność lub w formie dzierżawy, ustanowionych zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1782/2003 i z rozporządzeniem (WE) nr 73/2009, które rolnik posiada w ostatecznym terminie składania wniosków, który ma zostać ustalony zgodnie z art. 78 akapit pierwszy lit. b) rozporządzenia (UE) nr 1306/2013, przekracza liczbę kwalifikujących się hektarów, które dany rolnik deklaruje w swoim wniosku o przyznanie pomocy zgodnie z art. 72 ust. 1 lit. a) akapit</p>				
--	--	--	--	--	--

	<p>pierwszy rozporządzenia (UE) nr 1306/2013 na 2015 r. i które są w jego dyspozycji w dniu określonym przez dane państwo członkowskie, który nie może przypadać później niż ustalona przez to państwo członkowskie data zmiany takiego wniosku o przyznanie pomocy, w dniu tym wygasa liczba uprawnień do płatności przekraczająca liczbę kwalifikujących się hektarów.</p>				
Art. 22	<p>Pułap dla systemu płatności podstawowej</p> <p>22. 1. Komisja przyjmuje akty wykonawcze ustanawiające dla każdego państwa członkowskiego roczne pułapy krajowe dla systemu płatności podstawowej poprzez odjęcie od rocznego pułapu krajowego określonego w załączniku II pułapów ustalonych zgodnie z art. 42, 47, 49, 51 i 53. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 71 ust. 2.</p> <p>2. W odniesieniu do każdego z państw członkowskich kwota obliczana zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu może zostać podwyższona o maksymalnie 3 % odpowiedniego rocznego pułapu krajowego określonego w załączniku II po</p>	N			Nie będzie stosowany w Polsce

	<p>odjęciu kwoty wynikającej z zastosowania art. 47 ust. 1 dla danego roku. W przypadku gdy państwo stosuje takie podwyższenie, podwyższenie to jest uwzględniane przez Komisję przy ustanawianiu rocznego pułapu krajowego dla systemu płatności podstawowej zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu. W tym celu państwa członkowskie powiadamiają Komisję do dnia 1 sierpnia 2014 r. o rocznych wartościach procentowych, o jakie należy podwyższyć kwotę obliczaną zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu.</p> <p>3. Państwa członkowskie mogą dokonywać corocznie przeglądu swojej decyzji, o której mowa w ust. 2, i powiadamiają Komisję o każdej decyzji opartej na takim przeglądzie do dnia 1 sierpnia roku poprzedzającego jej stosowanie.</p> <p>4. Dla każdego państwa członkowskiego i każdego roku łączna wartość wszystkich uprawnień do płatności oraz rezerwy krajowej lub rezerw regionalnych jest równa odpowiedniemu rocznemu pułapowi krajowemu ustalonym przez Komisję na podstawie ust. 1.</p> <p>5. Jeżeli pułap dla państwa członkowskiego ustalony przez Komisję na podstawie</p>				
--	--	--	--	--	--

	<p>ust. 1 różni się od pułapu z roku poprzedniego na skutek jakiegokolwiek decyzji podjętej przez to państwo członkowskie zgodnie z ust. 3 niniejszego artykułu, art. 14 ust. 1 akapity trzeci i czwarty, art. 14 ust. 2 akapity trzeci i czwarty, art. 42 ust. 1, art. 49 ust. 1 akapit drugi, art. 51 ust. 1 akapit drugi lub art. 53, to państwo członkowskie dokonuje liniowego zmniejszenia lub podwyższenia wartości wszystkich uprawnień do płatności, aby zapewnić zgodność z ust. 4 niniejszego artykułu.</p>				
Art. 23	<p>Regionalny przydział pułapów krajowych 23. 1. Państwa członkowskie mogą do dnia 1 sierpnia 2014 r. podjąć decyzję o stosowaniu systemu płatności podstawowej na poziomie regionalnym. W takich przypadkach państwa członkowskie określają odnośne regiony zgodnie z obiektywnymi i niedyskryminacyjnymi kryteriami, takimi jak ich cechy agronomiczne i społeczno-ekonomiczne, ich regionalny potencjał rolniczy lub ich struktura instytucjonalna bądź administracyjna. Państwa członkowskie stosujące art. 36 mogą</p>	N			Nie będzie stosowany w Polsce

	<p>podjąć decyzję, o której mowa w akapicie pierwszym, do dnia 1 sierpnia roku poprzedzającego pierwszy rok wdrażania systemu płatności podstawowej.</p> <p>2. Państwa członkowskie dzielą roczny pułap krajowy dla systemu płatności podstawowej, o którym mowa w art. 22 ust. 1, między regiony zgodnie z obiektywnymi i niedyskryminacyjnymi kryteriami.</p> <p>Państwa członkowskie niestosujące art. 30 ust. 2 dokonują tego podziału po zastosowaniu liniowego zmniejszenia przewidzianego w art. 30 ust. 1.</p> <p>3. Państwa członkowskie mogą zdecydować, że pułapy regionalne podlegają stopniowym zmianom rocznym zgodnie z ustanowionymi wcześniej etapami rocznymi oraz obiektywnymi i niedyskryminacyjnymi kryteriami, takimi jak potencjał rolniczy lub kryteria środowiskowe.</p> <p>4. W zakresie niezbędnym do przestrzegania mających zastosowanie pułapów regionalnych określonych zgodnie z ust. 2 lub 3, państwa członkowskie dokonują liniowego zmniejszenia lub podwyższenia wartości uprawnień do płatności w każdym z odnośnych</p>				
--	---	--	--	--	--

	<p>regionów.</p> <p>5. Państwa członkowskie stosujące ust. 1 mogą podjąć decyzję o zaprzestaniu stosowania systemu płatności podstawowej na poziomie regionalnym, począwszy od dnia przez nie określonego.</p> <p>6. Państwa członkowskie stosujące ust. 1 akapit pierwszy powiadamiają Komisję o decyzji, o której mowa w tym akapicie, oraz o środkach podjętych w celu zastosowania ust. 2 i 3 do dnia 1 sierpnia 2014 r.</p> <p>Państwa członkowskie stosujące ust. 1 akapit drugi powiadamiają Komisję o każdej decyzji, o której mowa w tym akapicie, oraz o środkach podjętych w celu zastosowania ust. 2 i 3 do dnia 1 sierpnia danego roku.</p> <p>Państwa członkowskie stosujące ust. 1 powiadamiają Komisję o każdej decyzji, o której mowa w ust. 5, do dnia 1 sierpnia roku poprzedzającego pierwszy rok wykonywania tej decyzji.</p>				
Art. 24	<p>Pierwszy przydział uprawnień do płatności</p> <p>24. 1. Uprawnienia do płatności przydziela się rolnikom uprawnionym do otrzymania płatności bezpośrednich zgodnie z art. 9 niniejszego rozporządzenia, pod warunkiem że:</p>	N			Nie będzie stosowany w Polsce

	<p>a) złożą wniosek o przydział uprawnień do płatności w ramach systemu płatności podstawowej przed ostatecznym terminem składania wniosków w 2015 r., który zostanie ustalony zgodnie z art. 78 akapit pierwszy lit. b) rozporządzenia (UE) nr 1306/2013, z wyjątkiem przypadku działania siły wyższej lub nadzwyczajnych okoliczności; oraz</p> <p>b) byli oni uprawnieni do otrzymania płatności przed zastosowaniem wszelkich zmniejszeń lub wyłączeń przewidzianych w tytule II rozdział 4 rozporządzenia (WE) nr 73/2009 w odniesieniu do wniosku o przyznanie pomocy dotyczącego płatności bezpośrednich, przejściowego wsparcia krajowego lub uzupełniających krajowych płatności bezpośrednich zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 73/2009 na rok 2013.</p> <p>Akapit pierwszy nie ma zastosowania w państwach członkowskich stosujących art. 21 ust. 3 niniejszego rozporządzenia.</p> <p>Państwa członkowskie mogą przydzielić uprawnienia do płatności rolnikom uprawnionym do otrzymania płatności bezpośrednich zgodnie z art. 9 niniejszego rozporządzenia,</p>				
--	--	--	--	--	--

	<p>którzy spełniają warunek przewidziany w akapicie pierwszym lit. a) i:</p> <p>a) którzy nie otrzymali płatności na 2013 r. w odniesieniu do wniosku o przyznanie pomocy, o którym mowa w niniejszym ustępie akapit pierwszy, i którzy w dniu określonym przez dane państwo członkowskie zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1122/2009 (²²) na rok składania wniosków 2013:</p> <p>(i) w państwach członkowskich stosujących system płatności jednolitych:</p> <p>— produkowali owoce, warzywa, ziemniaki jadalne, sadzeniaki lub rośliny ozdobne, na minimalnym obszarze wyrażonym w hektarach, jeżeli dane państwo członkowskie zdecyduje o przyjęciu takiego wymogu; lub</p> <p>— uprawiali winnice; lub</p> <p>(ii) w państwach członkowskich stosujących system jednolitej płatności obszarowej posiadali jedynie grunty rolne, które w dniu 30 czerwca 2003 r. nie były utrzymywane w dobrej kulturze rolnej, jak przewidziano w art. 124 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 73/2009; lub</p> <p>b) którym w 2014 r. przydzielono uprawnienia do płatności z rezerwy krajowej w ramach systemu</p>				
--	---	--	--	--	--

	<p>płatności jednolitych zgodnie z art. 41 lub 57 rozporządzenia (WE) nr 73/2009; lub</p> <p>c) którzy nigdy nie posiadali, na własność lub w formie dzierżawy, uprawnień do płatności ustanowionych na podstawie rozporządzenia (WE) nr 73/2009 lub rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 i którzy przedstawia możliwe do zweryfikowania dowody na to, że w dniu określonym przez dane państwo członkowskie zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1122/2009 na rok składania wniosków 2013 zajmowali się produkcją, chowem lub uprawą produktów rolnych, w tym poprzez zbiory, dojenie, hodowlę zwierząt oraz utrzymywanie zwierząt do celów gospodarskich. Państwa członkowskie mogą ustanowić swoje własne dodatkowe obiektywne i niedyskryminacyjne kryteria kwalifikowalności w odniesieniu do tej kategorii rolników w zakresie posiadania odpowiednich umiejętności, doświadczenia lub wykształcenia.</p> <p>2. Z wyjątkiem przypadku działania siły wyższej lub nadzwyczajnych okoliczności liczba uprawnień do płatności przydzielona rolnikowi w</p>				
--	---	--	--	--	--

	<p>2015 r. jest równa liczbie kwalifikujących się hektarów, które rolnik ten deklaruje w swoim wniosku o przyznanie pomocy zgodnie z art. 72 ust. 1 akapit pierwszy lit. a) rozporządzenia (UE) nr 1306/2013 na 2015 r. i które są w jego dyspozycji w dniu określonym przez dane państwo członkowskie. Dzień ten nie może przypadać później niż ustalona w tym państwie członkowskim data zmiany wniosku o przyznanie pomocy.</p> <p>3. Państwa członkowskie mogą zastosować jedno lub większą liczbę ograniczeń, jak określono w ust. 4-7, w odniesieniu do liczby uprawnień do płatności, które mają być przydzielone na mocy ust. 2.</p> <p>4. Państwa członkowskie mogą zdecydować, że liczba uprawnień do płatności, które mają być przydzielone, jest równa liczbie kwalifikujących się hektarów, które rolnik zadeklarował zgodnie z art. 34 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 73/2009 w 2013 r., albo liczbie kwalifikujących się hektarów, o których mowa w ust. 2 niniejszego artykułu, zależnie od tego, która z tych liczb jest najniższa. W przypadku Chorwacji</p>				
--	---	--	--	--	--

	<p>wykorzystywanie tej możliwości pozostaje bez uszczerbku dla przydziału uprawnień do płatności dla rozminowanych hektarów, zgodnie z art. 20 ust. 4 niniejszego rozporządzenia.</p> <p>5. W przypadku gdy łączna liczba kwalifikujących się hektarów, o których mowa w ust. 2 niniejszego artykułu, zadeklarowanych w państwie członkowskim oznaczałaby podwyższenie o ponad 35 % łącznej liczby kwalifikujących się hektarów zadeklarowanych zgodnie z art. 35 rozporządzenia (WE) nr 73/2009 w 2009 r. lub – w przypadku Chorwacji – w 2013 r., państwa członkowskie mogą ograniczyć liczbę uprawnień do płatności, które mają być przydzielone w 2015 r., do minimalnego poziomu wynoszącego 135 % albo 145 % łącznej liczby kwalifikujących się hektarów zadeklarowanych w 2009 r. lub – w przypadku Chorwacji – do łącznej liczby kwalifikujących się hektarów zadeklarowanych w 2013 r., zgodnie z art. 35 rozporządzenia (WE) nr 73/2009.</p> <p>Korzystając z tej możliwości, państwa członkowskie przydzielają rolnikom zmniejszoną liczbę uprawnień do</p>				
--	--	--	--	--	--

	<p>płatności. Liczbę tę oblicza się przez zastosowanie proporcjonalnego zmniejszenia dodatkowej liczby kwalifikujących się hektarów zadeklarowanych przez każdego rolnika w 2015 r. w porównaniu z liczbą kwalifikujących się hektarów w rozumieniu art. 34 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 73/2009, które rolnik ten zadeklarował w swoim wniosku o przyznanie pomocy w 2011 r. lub – w przypadku Chorwacji – w 2013 r., bez uszczerbku dla rozminowanych hektarów, w odniesieniu do których mają być przydzielone uprawnienia do płatności zgodnie z art. 20 ust. 4 niniejszego rozporządzenia.</p> <p>6. Państwa członkowskie mogą zdecydować o zastosowaniu – do celów ustalenia liczby uprawnień do płatności, które mają być przydzielone rolnikowi – współczynnika zmniejszenia w odniesieniu do tych kwalifikujących się hektarów, o których mowa w ust. 2, na które składają się trwałe użytki zielone znajdujące się na obszarach o trudnych warunkach klimatycznych, w szczególności z powodu wysokości, oraz o innych ograniczeniach naturalnych, takich jak słaba jakość gleby, nachylenie</p>				
--	---	--	--	--	--

	<p>terenu i zaopatrzenie w wodę.</p> <p>7. Państwa członkowskie mogą zdecydować, że liczba uprawnień do płatności, które mają być przydzielone rolnikowi, jest równa liczbie kwalifikujących się hektarów, o których mowa w ust. 2 niniejszego artykułu, które nie były hektarami pokrytymi winnicami w dniu ustalonym przez państwo członkowskie zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1122/2009 na rok składania wniosków 2013 lub hektarami gruntów ornych pod trwałą uprawą szklarniową.</p> <p>8. W przypadku sprzedaży lub dzierżawy gospodarstwa rolnego lub jego części osoby fizyczne lub prawne spełniające warunki określone w ust. 1 niniejszego artykułu mogą – podpisując umowę przed ostatecznym terminem składania wniosków w 2015 r., która zostanie ustalona zgodnie z art. 78 akapit pierwszy lit. b) rozporządzenia (UE) nr 1306/2013 – przekazać prawo do otrzymania uprawnień do płatności zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu, jednemu rolnikowi lub większej ich liczbie, pod warunkiem że spełniają oni warunki określone w art. 9 niniejszego artykułu.</p>				
--	---	--	--	--	--

	<p>9. Państwo członkowskie może zdecydować o ustaleniu minimalnej wielkości przypadającej na gospodarstwo rolne, wyrażonej w kwalifikujących się hektarach, w odniesieniu do której rolnik może występować o przydział uprawnień do płatności. Ta minimalna wielkość nie może jednak być wyższa niż progi określone w art. 10 ust. 1 lit. b) w związku z ust. 2 tego artykułu.</p> <p>10. Państwa członkowskie w stosownych przypadkach powiadamiają Komisję o decyzjach, o których mowa w niniejszym artykule, do dnia 1 sierpnia 2014 r.</p> <p>11. Komisja przyjmuje akty wykonawcze ustanawiające przepisy dotyczące wniosków o przydział uprawnień do płatności składanych w roku przydziału uprawnień do płatności, w przypadku gdy te uprawnienia do płatności nie mogą zostać jeszcze ostatecznie ustalone i w przypadku gdy na przydział mają wpływ szczególne okoliczności. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 71 ust. 2.</p>				
Art. 25	Wartość uprawnień do płatności oraz ujednolicanie	N			Nie będzie stosowany w Polsce

	<p>23. 1. W 2015 r. państwa członkowskie obliczą wartość jednostkową uprawnień do płatności, dzieląc stałą wartość procentową pułapu krajowego określonego w załączniku II dla każdego odnośnego roku przez liczbę uprawnień do płatności w 2015 r. na poziomie krajowym lub regionalnym, z wyłączeniem uprawnień przydzielonych z rezerwy krajowej lub rezerw regionalnych w 2015 r.</p> <p>Stałą wartość procentową, o której mowa w akapicie pierwszym, oblicza się, dzieląc pułap krajowy lub regionalny dla systemu płatności podstawowej, który ma być ustalony zgodnie z, odpowiednio, art. 22 ust. 1 lub art. 23 ust. 2 niniejszego rozporządzenia na 2015 r., po zastosowaniu liniowego zmniejszenia przewidzianego w art. 30 ust. 1 lub, w stosownych przypadkach, w ust. 2, przez pułap krajowy na 2015 r. określony w załączniku II. Liczba uprawnień do płatności wyrażona jest jako liczba odpowiadająca liczbie hektarów.</p> <p>2. W drodze odstępstwa od metody obliczania, o której mowa w ust. 1, państwa członkowskie mogą zdecydować o różnicowaniu</p>				
--	--	--	--	--	--

	<p>wartości uprawnień do płatności w 2015 r., z wyłączeniem uprawnień przydzielonych z rezerwy krajowej lub rezerw regionalnych w 2015 r., dla każdego odnośnego roku na podstawie ich początkowej wartości jednostkowej obliczonej zgodnie z art. 26.</p> <p>3. Najpóźniej od roku składania wniosków 2019 wszystkie uprawnienia do płatności w danym państwie członkowskim lub – w przypadku stosowania art. 23 – w danym regionie mają jednakową wartość jednostkową.</p> <p>4. W drodze odstępstwa od ust. 3 państwa członkowskie mogą zdecydować, że uprawnienia do płatności, których początkowa wartość jednostkowa obliczona zgodnie z art. 26, która jest niższa niż 90 % krajowej lub regionalnej wartości jednostkowej w roku 2019, będzie miała, najpóźniej za rok składania wniosków 2019, zwiększoną swoją wartość jednostkową co najmniej o jedną trzecią różnicy między swoją początkową wartością jednostkową a 90 % krajowej lub regionalnej wartości jednostkowej w 2019 r.</p> <p>Państwa członkowskie mogą zdecydować o ustaleniu wartości procentowej, o</p>				
--	--	--	--	--	--

	<p>której mowa w akapicie pierwszym, na poziomie wyższym niż 90 %, lecz nie wyższym niż 100 %.</p> <p>Ponadto państwa członkowskie przewidują, że – najpóźniej za rok składania wniosków 2019 – żadne uprawnienie do płatności nie będzie miało wartości jednostkowej niższej niż 60 % krajowej lub regionalnej wartości jednostkowej w 2019 r., chyba że wynikiem tego byłyby – w państwach członkowskich stosujących próg, o którym mowa w ust. 7 - maksymalny spadek przekraczający ten próg. W takich przypadkach minimalną wartość jednostkową ustala się na poziomie niezbędnym do przestrzegania tego progu.</p> <p>5. Krajową lub regionalną wartość jednostkową w 2019 r., o której mowa w ust. 4, oblicza się dzieląc stałą wartość procentową pułapu krajowego określonego w załączniku II lub pułapu regionalnego, na rok kalendarzowy 2019, przez liczbę uprawnień do płatności w 2015 r. w danym państwie członkowskim lub regionie, z wyłączeniem uprawnień przydzielonych z rezerwy krajowej lub rezerw regionalnych w 2015 r. Tą stałą wartość procentową oblicza</p>				
--	--	--	--	--	--

	<p>się dzieląc krajowy lub regionalny pułap systemu płatności podstawowej, który ma zostać ustalony zgodnie z, odpowiednio, art. 22 ust. 1 lub art. 23 ust. 2 na 2015 r., po zastosowaniu liniowego zmniejszenia przewidzianego w art. 30 ust. 1 lub, w stosownych przypadkach, w ust. 2, przez pułap krajowy określony w załączniku II lub przez pułap regionalny na 2015 r.</p> <p>6. Pułapy regionalne, o których mowa w ust. 5, oblicza się przez zastosowanie stałej wartości procentowej do pułapu krajowego określonego w załączniku II na 2019 r. Tą stałą wartość procentową oblicza się dzieląc odpowiednie pułapy regionalne ustalone zgodnie z art. 23 ust. 2 na rok 2015 przez pułap krajowy, który ma zostać ustalony zgodnie z art. 22 ust. 1 na 2015 r., po zastosowaniu liniowego zmniejszenia przewidzianego w art. 30 ust. 1, w przypadku gdy zastosowanie ma art. 23 ust. 2 akapit drugi.</p> <p>7. Aby sfinansować wzrost wartości uprawnień do płatności, o których mowa w ust. 4, w przypadku uprawnień do płatności, których początkowa wartość jednostkowa</p>				
--	---	--	--	--	--

	<p>jest wyższa od krajowej lub regionalnej wartości jednostkowej w 2019 r., różnica między ich początkową wartością jednostkową a ich krajową lub regionalną wartością jednostkową w 2019 r. zostanie zmniejszona na podstawie obiektywnych i niedyskryminacyjnych kryteriów, które mają zostać określone przez państwa członkowskie. Takie kryteria mogą obejmować ustalenie maksymalnego zmniejszenia początkowej wartości jednostkowej o 30 %.</p> <p>8. Przy stosowaniu ust. 2 niniejszego artykułu, przejście od początkowej wartości jednostkowej uprawnień do płatności obliczonej zgodnie z art. 26 do ich ostatecznej wartości jednostkowej w 2019 r. ustalonej zgodnie z ust. 3 lub ust. 4-7 niniejszego artykułu przeprowadza się w równych etapach, począwszy od 2015 r.</p> <p>Aby zapewnić zgodność ze stałą wartością procentową, o której mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, na każdy rok, dostosowuje się wartość uprawnień do płatności o początkowej wartości jednostkowej wyższej niż wartość jednostkowa krajowa lub regionalna</p>				
--	---	--	--	--	--

	<p>w 2019 r.</p> <p>9. W drodze odstępstwa od ust. 8 niniejszego artykułu, w przypadku gdy państwa członkowskie, które zgodnie z art. 21 ust. 3 zdecydowały o utrzymaniu istniejących uprawnień do płatności, stosują ust. 2 niniejszego artykułu, przejście od początkowej wartości jednostkowej uprawnień do płatności ustalonej zgodnie z art. 26 ust. 5 do ich ostatecznej wartości jednostkowej w 2019 r. ustalonej zgodnie z ust. 3 lub ust. 4-7 niniejszego artykułu, przeprowadza się, w stosownych przypadkach, w etapach, o których zdecydowano na poziomie krajowym zgodnie z art. 63 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003.</p> <p>W celu zapewnienia zgodności ze stałymi wartościami procentowymi, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, dla każdego roku, wartość wszystkich uprawnień do płatności podlega liniowemu dostosowaniu.</p> <p>10. W 2015 r. państwa członkowskie poinformują rolników o wartości ich uprawnień do płatności obliczonej zgodnie z niniejszym artykułem oraz art. 26 i 27 dla każdego roku okresu objętego niniejszym rozporządzeniem.</p>				
--	--	--	--	--	--

Art. 26	<p>Obliczanie początkowej wartości jednostkowej</p> <p>26. 1. Początkową wartość jednostkową uprawnień do płatności, o której mowa w art. 25 ust. 2, w państwach członkowskich stosujących system płatności jednolitych w roku kalendarzowym 2014 i które nie zdecydowały o utrzymaniu swoich istniejących uprawnień do płatności zgodnie z art. 21 ust. 3 ustala się zgodnie z jedną z metod określonych w ust. 2 lub 3.</p> <p>2. Stała wartość procentowa płatności, które rolnik otrzymał na 2014 r. w ramach systemu płatności jednolitych zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 73/2009, przed uwzględnieniem zmniejszeń i wykluczeń przewidzianych w tytule II rozdział 4 tego rozporządzenia, dzieli się przez liczbę uprawnień do płatności, które przydzielono mu na 2015 r., z wyłączeniem uprawnień przydzielonych z rezerwy krajowej lub rezerw regionalnych w 2015 r.</p> <p>Tą stałą wartość procentową oblicza się dzieląc krajowy lub regionalny pułap systemu płatności podstawowej, który ma zostać ustalony zgodnie z,</p>	N			Nie będzie stosowany w Polsce

	<p>odpowiednio, art. 22 ust. 1 lub art. 23 ust. 2 niniejszego rozporządzenia na rok 2015, po zastosowaniu liniowego zmniejszenia przewidzianego w art. 30 ust. 1 lub, w stosownych przypadkach, w ust. 2 niniejszego rozporządzenia, przez kwotę płatności na rok 2014 w ramach systemu płatności jednolitych w danym państwie członkowskim lub regionie, przed uwzględnieniem zmniejszeń i wykluczeń przewidzianych w tytule II rozdział 4 rozporządzenia (WE) nr 73/2009.</p> <p>3. Stałą wartość procentową wartości uprawnień, w tym szczególnych uprawnień, które rolnik posiadał w dniu złożenia swojego wniosku na 2014 r. w ramach systemu płatności jednolitych zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 73/2009, dzieli się przez liczbę uprawnień do płatności, które przydzielono mu na 2015 r., z wyłączeniem uprawnień przydzielonych z rezerwy krajowej lub rezerw regionalnych w 2015 r.</p> <p>Tą stałą wartość procentową oblicza się dzieląc krajowy lub regionalny pułap systemu płatności podstawowej, który ma zostać ustalony zgodnie z, odpowiednio, art. 22 ust. 1 lub art.</p>				
--	---	--	--	--	--

	<p>23 ust. 2 niniejszego rozporządzenia na rok 2015, po zastosowaniu liniowego zmniejszenia przewidzianego w art. 30 ust. 1 lub, w stosownych przypadkach, w ust. 2 niniejszego rozporządzenia, przez łączną kwotę wszystkich uprawnień, w tym uprawnień szczególnych, w danym państwie członkowskim lub regionie w 2014 r. w ramach systemu płatności jednolitych.</p> <p>Na potrzeby niniejszego ustępu uważa się, że rolnik posiada uprawnienia do płatności w dniu złożenia swojego wniosku na 2014 r. w przypadku gdy uprawnienia do płatności zostały mu przydzielone lub ostatecznie przekazane przed tym dniem.</p> <p>4. Państwa członkowskie, które stosują system jednolitej płatności obszarowej w roku kalendarzowym 2014, obliczają początkową wartość jednostkową uprawnień do płatności, o której mowa w art. 25 ust. 2 niniejszego rozporządzenia, dzieląc stały odsetek łącznej wartości pomocy, którą rolnik otrzymał na 2014 r. w ramach systemu jednolitej płatności obszarowej zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 73/2009 oraz na mocy art. 132 i 133a tego rozporządzenia, przed</p>				
--	--	--	--	--	--

	<p>uwzględnieniem zmniejszeń i wykluczeń przewidzianych w tytule II rozdział 4 tego rozporządzenia, przez liczbę uprawnień do płatności przydzielonych mu w 2015 r., z wyłączeniem uprawnień przydzielonych z rezerwy krajowej lub rezerw regionalnych w 2015 r.</p> <p>Tą stałą wartość procentową oblicza się dzieląc krajowy lub regionalny pułap systemu płatności podstawowej, który ma zostać ustalony zgodnie z, odpowiednio, art. 22 ust. 1 lub art. 23 ust. 2 niniejszego rozporządzenia na rok 2015, po zastosowaniu liniowego zmniejszenia przewidzianego w ust. 1 lub, w stosownych przypadkach, w art. 30 ust. 2 niniejszego rozporządzenia, przez łączną wartość pomocy przyznanej w ramach systemu jednolitej płatności obszarowej zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 73/2009 i na mocy artykułów 132 i 133a tego rozporządzenia na 2014 r. w danym państwie członkowskim lub regionie, przed uwzględnieniem zmniejszeń i wykluczeń przewidzianych w tytule II rozdział 4 tego rozporządzenia.</p> <p>5. Państwa członkowskie, które stosują system płatności jednolitej w roku</p>				
--	---	--	--	--	--

	<p>kalendaryzowanym 2014, i które zgodnie z art. 21 ust. 3 niniejszego rozporządzenia zadecydują o utrzymaniu swoich istniejących uprawnień do płatności, obliczają początkową wartość jednostkową uprawnień do płatności, o których mowa w art. 25 ust. 2 niniejszego rozporządzenia, mnożąc jednostkową wartość uprawnień przez stałą wartość procentową. Tą stałą wartość procentową oblicza się dzieląc krajowy lub regionalny pułap systemu płatności podstawowej, który ma zostać ustalony zgodnie z, odpowiednio, art. 22 ust. 1 lub art. 23 ust. 2 niniejszego rozporządzenia na rok 2015, po zastosowaniu liniowego zmniejszenia przewidzianego w art. 30 ust. 1 lub, w stosownych przypadkach, w ust. 2 niniejszego rozporządzenia, przez kwotę płatności na rok 2014 w ramach systemu płatności jednolitych w danym państwie członkowskim lub regionie, przed uwzględnieniem zmniejszeń i wykluczeń przewidzianych w tytule II rozdział 4 rozporządzenia (WE) nr 73/2009.</p> <p>6. Do celów metod obliczeń przewidzianych w niniejszym artykule, o ile dane</p>				
--	---	--	--	--	--

	<p>sektory nie otrzymują jakiegokolwiek dobrowolnego wsparcia związanego z produkcją na podstawie tytułu IV niniejszego rozporządzenia, państwa członkowskie mogą również uwzględnić wsparcie przyznane na rok kalendarzowy 2014 w ramach jednego systemu lub większej ich liczby zgodnie z art. 52, art. 53 ust. 1 i art. 68 ust. 1 lit. a) i lit. b) rozporządzenia (WE) nr 73/2009 oraz, w odniesieniu do państw członkowskich, które stosowały system jednolitej płatności obszarowej zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 73/2009, zgodnie z art. 68 ust. 1 lit. c), art. 126, 127 i 129 tego rozporządzenia.</p> <p>Państwa członkowskie, które zadecydują o stosowaniu dobrowolnego wsparcia związanego z produkcją na podstawie tytułu IV niniejszego rozporządzenia, mogą uwzględnić różnice między poziomem wsparcia przyznanego w roku kalendarzowym 2014 a poziomem wsparcia, które ma zostać przyznane zgodnie z tytułem IV niniejszego rozporządzenia, przy stosowaniu metody obliczania przewidzianej w niniejszym artykule, pod warunkiem że:</p>				
--	--	--	--	--	--

	<p>a) dobrowolne wsparcie związane z produkcją na podstawie tytułu IV niniejszego rozporządzenia przyznaje się sektorowi, któremu przyznano wsparcie w roku kalendarzowym 2014 zgodnie z art. 52, art. 53 ust. 1 i art. 68 ust. 1 lit. a) i lit. b), oraz w odniesieniu do państw członkowskich, które stosowały system jednolitej płatności obszarowej, zgodnie z art. 68 ust. 1 lit. c) oraz art. 126, 127 i 129 rozporządzenia (WE) nr 73/2009; oraz</p> <p>b) kwota na jednostkę dobrowolnego wsparcia związanego z produkcją jest niższa niż kwota na jednostkę wsparcia w 2014 r.</p> <p>Do celów metod obliczeń przewidzianych w niniejszym artykule, pod warunkiem że nie jest stosowana płatność redystrybucyjna zgodnie z art. 41, państwa członkowskie w pełni uwzględniają wsparcie udzielone na rok kalendarzowy 2014 na mocy art. 72a i 125a rozporządzenia (WE) nr 73/2009.</p>				
Art. 27	<p>Włączenie specjalnej krajowej rezerwy na rozminowywanie</p> <p>27. W przypadku Chorwacji wszelkie odniesienia w art. 25 i 26 do rezerwy</p>	N			Nie będzie stosowany w Polsce

	<p>krajowej odczytuje się jako obejmujące specjalną krajową rezerwę na rozminowywanie, o której mowa w art. 20.</p> <p>Ponadto kwotę pochodzącą ze specjalnej krajowej rezerwy na rozminowywanie odlicza się od pułapów systemu płatności podstawowej, o których mowa w art. 25 ust. 1, w art. 25 ust. 5 i 6 oraz w art. 26.</p>				
Art. 28	<p>Nieuzasadnione zyski</p> <p>28. Do celów art. 25 ust. 4-7 i art. 26, państwo członkowskie może postanowić, na podstawie obiektywnych kryteriów, że w przypadku sprzedaży lub przyznania lub wygaśnięcia całości lub części dzierżawy użytków rolnych po dacie ustalonej zgodnie z art. 35 lub art. 124 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 73/2009, jednak przed datą ustaloną zgodnie z art. 33 ust. 1 niniejszego rozporządzenia, podwyższenie lub część podwyższenia wartości uprawnień do płatności, które zostałyby przydzielone danemu rolnikowi, zwracane jest do rezerwy krajowej lub rezerw regionalnych, w przypadku gdy takie podwyższenie przyniosłoby rolnikowi</p>	N			Nie będzie stosowany w Polsce

	<p>nieuzasadnione zyski.</p> <p>Takie obiektywne kryteria ustanawia się w taki sposób, aby zapewnić równe traktowanie rolników oraz aby uniknąć zakłóceń rynku i konkurencji; obejmują one co najmniej:</p> <p>a) minimalny okres dzierżawy; oraz</p> <p>b) część otrzymanej płatności, którą zwraca się do rezerwy krajowej lub rezerw regionalnych.</p>				
Art. 29	<p>Powiadomienia dotyczące wartości uprawnień do płatności i ujednolicania</p> <p>29. Państwa członkowskie powiadomią Komisję o każdej decyzji, o której mowa w art. 25, 26 i 28, do dnia 1 sierpnia 2014 r.</p>	N			Nie będzie stosowany w Polsce
Art. 30	<p>Ustanowienie i wykorzystywanie rezerwy krajowej lub rezerw regionalnych</p> <p>30. 1. Każde państwo członkowskie ustanawia rezerwę krajową. W tym celu w pierwszym roku stosowania systemu płatności podstawowej państwa członkowskie dokonują liniowego procentowego zmniejszenia pułapu dla systemu płatności podstawowej na poziomie krajowym, aby utworzyć rezerwę krajową.</p>	N			Nie będzie stosowany w Polsce

	<p>2. W drodze odstępstwa od ust. 1 państwa członkowskie korzystające z możliwości przewidzianej w art. 23 ust. 1 mogą ustanawiać rezerwy regionalne. W tym celu w pierwszym roku wdrażania systemu płatności podstawowej państwa członkowskie dokonują liniowego procentowego zmniejszenia odpowiedniego pułapu dla systemu płatności podstawowej na poziomie regionalnym, o którym mowa w art. 23 ust. 2 akapit pierwszy.</p> <p>3. Zmniejszenie, o którym mowa w ust. 1 i 2, nie może być wyższe niż 3 %, chyba że wymagana jest wyższa wartość procentowa w celu pokrycia jakichkolwiek potrzeb związanych z przydziałem zgodnie z ust. 6 lub ust. 7 lit. a) i b) na 2015 r. lub, w odniesieniu do państw członkowskich stosujących art. 36, na pierwszy rok stosowania systemu płatności podstawowej.</p> <p>4. Państwa członkowskie przydzielają uprawnienia do płatności ze swoich rezerw krajowych lub z rezerw regionalnych zgodnie z obiektywnymi kryteriami oraz w taki sposób, aby zapewnić równe traktowanie rolników oraz aby uniknąć zakłóceń rynku i</p>				
--	--	--	--	--	--

	<p>konkurencji.</p> <p>5. Uprawnienia do płatności, o których mowa w ust. 4, przyznaje się jedynie rolnikom uprawnionym do otrzymania płatności bezpośrednich zgodnie z art. 9.</p> <p>6. Państwa członkowskie wykorzystują swoje rezerwy krajowe lub regionalne, aby przydzielać uprawnienia do płatności na zasadzie priorytetu młodym rolnikom i rolnikom rozpoczynającym działalność rolniczą.</p> <p>7. Państwa członkowskie mogą wykorzystywać swoje rezerwy krajowe lub regionalne w celu:</p> <p>a) przydzielania uprawnień do płatności rolnikom, aby zapobiec porzucaniu gruntów, w tym na obszarach objętych programami restrukturyzacji lub rozwoju związanymi z odnośną formą interwencji publicznej;</p> <p>b) przydzielania uprawnień do płatności rolnikom, aby zrekompensować im określone niekorzystne warunki;</p> <p>c) przydzielania uprawnień do płatności rolnikom, którzy nie mogli skorzystać z przydziału uprawnień do płatności na mocy niniejszego rozdziału na skutek działania siły wyższej lub okoliczności</p>				
--	--	--	--	--	--

	<p>nadzwyczajnych;</p> <p>d) przydzielania, w przypadkach gdy stosują art. 21 ust. 3 niniejszego rozporządzenia uprawnień do płatności rolnikom, których liczba kwalifikujących się hektarów zadeklarowanych przez nich w 2015 r. zgodnie z art. 72 ust. 1 akapit pierwszy lit. a) rozporządzenia (UE) nr 1306/2013, które są w ich dyspozycji w dniu ustalonym przez dane państwo członkowskie, który nie może przypadać później niż ustalona przez to państwo członkowskie data zmiany wniosku o przyznanie pomocy, jest wyższa niż liczba uprawnień do płatności, na własność lub w formie dzierżawy, ustanowionych zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1782/2003 i z rozporządzeniem (WE) nr 73/2009, będących w ich posiadaniu w dniu ostatecznego terminu składania wniosków, który ma być określony zgodnie z art. 78 akapit pierwszy lit. b) rozporządzenia (UE) nr 1306/2013;</p> <p>e) liniowego trwałego podwyższenia wartości wszystkich uprawnień do płatności w ramach systemu płatności podstawowej na poziomie krajowym lub regionalnym, jeżeli odpowiednia</p>				
--	---	--	--	--	--

	<p>rezerwa krajowa lub regionalna przekracza 0,5 % rocznego krajowego lub regionalnego pułapu dla systemu płatności podstawowej, pod warunkiem że pozostały dostępne wystarczające kwoty na przydziały zgodnie z ust. 6 lit. a) i b) niniejszego ustępu oraz ust. 9 niniejszego artykułu;</p> <p>f) pokrycia rocznego zapotrzebowania na płatności, które mają być przyznane zgodnie z art. 51 ust. 2 oraz art. 65 ust. 1, 2 i 3 niniejszego rozporządzenia.</p> <p>Do celu niniejszego ustępu państwa członkowskie podejmują decyzję, którym wymienionym w nim sposobom wykorzystania nadają priorytet.</p> <p>8. Stosując ust. 6 i ust. 7 lit. a), b) i d), państwa członkowskie ustalają wartość uprawnień do płatności przydzielanych rolnikom na poziomie średniej wartości krajowej lub regionalnej uprawnień do płatności w roku przydziału.</p> <p>Średnią wartość krajową lub regionalną oblicza się dzieląc pułap krajowy lub regionalny dla systemu płatności podstawowych ustalony zgodnie z, odpowiednio, art. 22 ust. 1 lub art. 23 ust. 2 w odniesieniu do roku</p>				
--	--	--	--	--	--

	<p>przydziału, z wyłączeniem kwoty rezerwy krajowej lub rezerw regionalnych, oraz – w przypadku Chorwacji - specjalnej rezerwy na rozminowywanie, przez liczbę przydzielonych uprawnień do płatności.</p> <p>Państwa członkowskie ustalają etapy stopniowych rocznych zmian wartości uprawnień do płatności przydzielonych z rezerwy krajowej lub rezerw regionalnych, uwzględniając zmiany krajowego lub regionalnego pułapu dla systemu płatności podstawowej ustalonego zgodnie z, odpowiednio, art. 22 ust. 1 i art. 23 ust. 2, wynikające ze zmienności poziomu pułapów krajowych ustalonych w załączniku II.</p> <p>9. W przypadku gdy rolnik jest uprawniony do otrzymania uprawnień do płatności lub zwiększenia wartości istniejących uprawnień na mocy ostatecznego orzeczenia sądu lub wiążącego aktu administracyjnego właściwego organu państwa członkowskiego, otrzymuje on liczbę i wartość uprawnień do płatności określone we tym orzeczeniu lub akcie w dniu, który ma być ustalony przez państwo członkowskie.</p>				
--	---	--	--	--	--

	<p>Jednakże dzień ten nie może przypaść później niż ostateczny termin złożenia wniosku w ramach systemu płatności podstawowej, który następuje po dacie orzeczenia sądu lub aktu administracyjnego, z uwzględnieniem stosowania art. 32 i 33.</p> <p>10. Stosując ust. 6, ust.7 lit. a) i b) oraz ust. 9, państwa członkowskie mogą przydzielić nowe uprawnienia albo zwiększyć wartość jednostkową wszystkich istniejących uprawnień danego rolnika do średniej wartości krajowej lub regionalnej.</p> <p>11. Do celów niniejszego artykułu stosuje się następujące definicje:</p> <p>a) „młodzi rolnicy” oznaczają rolników spełniających warunki określone w art. 50 ust. 2 oraz, w stosownych przypadkach, warunki, o których mowa w art. 50 ust. 3 i 11;</p> <p>b) „rolnicy rozpoczynający działalność rolniczą” oznaczają osoby fizyczne lub prawne, które w okresie pięciu lat poprzedzających rozpoczęcie działalności rolniczej nie prowadziły żadnej działalności rolniczej w swoim własnym imieniu i na swoje własne ryzyko lub które nie sprawowały kontroli nad osobą prawną prowadzącą działalność</p>				
--	--	--	--	--	--

	<p>rolniczą. W przypadku osoby prawnej, osoba lub osoby fizyczne sprawujące kontrolę nad osobą prawną, nie prowadziły żadnej działalności rolniczej w swoim własnym imieniu i na swoje własne ryzyko ani nie sprawowały kontroli nad osobą prawną prowadzącą działalność rolniczą w okresie pięciu lat poprzedzających rozpoczęcie działalności rolniczej przez osobę prawną. Państwa członkowskie mogą ustanowić swoje własne dodatkowe obiektywne i niedyskryminacyjne kryteria kwalifikowalności w odniesieniu do tej kategorii rolników w zakresie posiadania odpowiednich umiejętności, doświadczenia lub wykształcenia.</p>				
Art. 31	<p>Uzupełnianie rezerwy krajowej lub rezerw regionalnych</p> <p>31. 1. Rezerwa krajowa lub rezerwy regionalne są uzupełniane kwotami wynikającymi z:</p> <p>a) uprawnień do płatności niezapewniających prawa do płatności w ciągu dwóch kolejnych lat z powodu stosowania:</p> <p>(i) art. 9;</p> <p>(ii) art. 10 ust. 1; lub</p> <p>(iii) art. 11 ust. 4 niniejszego rozporządzenia;</p> <p>b) liczby uprawnień do płatności</p>	N			Nie będzie stosowany w Polsce

	<p>odpowiadającej łącznej liczbie uprawnień do płatności, które nie zostały aktywowane przez rolników zgodnie z art. 32 niniejszego rozporządzenia w okresie dwóch kolejnych lat, z wyjątkiem przypadków gdy ich aktywacja została uniemożliwiona wskutek działania siły wyższej lub okoliczności nadzwyczajnych; ustalając, które z uprawnień posiadanych przez rolnika, na własność lub w formie dzierżawy, zwraca się do rezerwy krajowej lub rezerw regionalnych, na zasadzie priorytetu uwzględnia się uprawnienia o najniższej wartości;</p> <p>c) uprawnień do płatności zwróconych dobrowolnie przez rolników;</p> <p>d) stosowania art. 28 niniejszego rozporządzenia;</p> <p>e) nienależnie przydzielonych uprawnień do płatności zgodnie z art. 63 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013;</p> <p>f) liniowego zmniejszenia wartości uprawnień do płatności w ramach systemu płatności podstawowej na poziomie krajowym lub regionalnym w przypadku gdy rezerwa krajowa lub rezerwy regionalne nie wystarczają do uwzględnienia przypadków, o których mowa w art. 30 ust. 9</p>				
--	--	--	--	--	--

	<p>niniejszego rozporządzenia;</p> <p>g) w przypadku gdy państwa członkowskie uznają to za niezbędne, z liniowego zmniejszenia wartości uprawnień do płatności w ramach systemu płatności podstawowej na poziomie krajowym lub regionalnym, aby uwzględnić przypadki, o których mowa w art. 30 ust. 6 niniejszego rozporządzenia;</p> <p>h) stosowania art. 34 ust. 4 niniejszego rozporządzenia.</p> <p>2. Komisja przyjmuje akty wykonawcze ustanawiające niezbędne środki dotyczące zwrotu nieaktywowanych uprawnień do płatności do rezerwy krajowej lub rezerw regionalnych. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 71 ust. 2.</p>				
Art. 32 ust. 1	<p>Aktywacja uprawnień do płatności</p> <p>32. 1. Wsparcie w ramach systemu płatności podstawowej przyznaje się rolnikom po aktywacji – w formie zgłoszenia zgodnie z art. 33 ust. 1 –uprawnienia do płatności na kwalifikujący się hektar w państwie członkowskim, w którym przydzielono uprawnienie. Aktywowane uprawnienia do płatności zapewniają prawo do rocznej płatności określonych w nich kwot, bez uszczerbku dla stosowania</p>	N			Nie będzie stosowany w Polsce

	dyscypliny finansowej, zmniejszenia płatności zgodnie z art. 11 oraz liniowych zmniejszeń zgodnie z art. 7, art. 51 ust. 2 i art. 65 ust. 2 lit. c) niniejszego rozporządzenia oraz dla stosowania art. 63 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013.				
Art. 32 ust. 2	<p>32. 2. Do celów niniejszego tytułu „kwalifikujący się hektar” oznacza:</p> <p>a) wszelkie użytki rolne gospodarstwa rolnego, w tym obszary, które w dniu 30 czerwca 2003 r. nie były utrzymywane w dobrej kulturze rolnej w państwach członkowskich przystępujących do Unii w dniu 1 maja 2004 r., które w momencie przystąpienia zdecydowały się na stosowanie systemu jednolitej płatności obszarowej, wykorzystywane do prowadzenia działalności rolniczej lub – w przypadku gdy obszar wykorzystuje się także do prowadzenia działalności pozarolniczej – wykorzystywane w przeważającym zakresie do prowadzenia działalności rolniczej; lub</p> <p>b) każdy obszar, który zapewnił rolnikowi prawo do płatności w 2008 r. w ramach systemu płatności jednolitych lub systemu jednolitej</p>	N			Przepis rozporządzenia stosowany wprost – nie wymaga wdrożenia

	<p>płatności obszarowej określonych, odpowiednio, w tytule III oraz IVa rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 i który:</p> <p>(i) nie jest już zgodny z definicją „kwalifikującego się hektara” na mocy lit. a) w wyniku wdrożenia dyrektywy 92/43/EWG, dyrektywy 2000/60/WE oraz dyrektywy 2009/147/WE;</p> <p>(ii) w okresie, w którym mają zastosowanie odnośne zobowiązania danego rolnika, jest zalesiony zgodnie z art. 31 rozporządzenia (WE) nr 1257/1999 lub art. 43 rozporządzenia (WE) nr 1698/2005 lub art. 22 rozporządzenia (UE) nr 1305/2013 lub w ramach systemu krajowego, którego warunki są zgodne z art. 43 ust. 1, 2 i 3 rozporządzenia (WE) nr 1698/2005 lub art. 22 rozporządzenia (UE) nr 1305/2013; lub</p> <p>(iii) w okresie, w którym mają zastosowanie odnośne zobowiązania danego rolnika, jest obszarem odłogowanym zgodnie z art. 22, 23 i 24 rozporządzenia (WE) nr 1257/1999, art. 39 rozporządzenia (WE) nr 1698/2005 lub art. 28 rozporządzenia (UE) nr 1305/2013.</p>				
--	---	--	--	--	--

Art. 32 ust. 3 lit a)	32. 3. Do celów ust. 2 lit. a): a) w przypadku gdy użytki rolne gospodarstwa rolnego wykorzystywane są także do prowadzenia działalności pozarolniczej, obszar ten uznaje się za wykorzystywany głównie do prowadzenia działalności rolniczej, pod warunkiem że jej prowadzenie nie jest znacząco utrudnione przez intensywność, charakter, okres trwania i harmonogram działalności pozarolniczej;	N			Przepis rozporządzenia stosowany wprost – nie wymaga wdrożenia
Art. 32 ust. 3 lit b)	32. 3. Do celów ust. 2 lit. a): b) państwa członkowskie mogą sporządzić wykaz obszarów, które są wykorzystywane głównie do prowadzenia działalności pozarolniczej. Państwa członkowskie ustanawiają kryteria wykonania niniejszego ustępu na swoim terytorium.	T	Art. 34 ust. 1 i ust. 3	34. 1. Minister właściwy do spraw rozwoju wsi określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki lub szczegółowy tryb przyznawania lub wypłaty płatności bezpośrednich lub płatności niezwiązanej do tytoniu, w tym szczegółowe warunki lub tryb przyznawania tych płatności spadkobiercy, małżonkowi lub następcy prawnemu rolnika, lub przejmującemu gospodarstwo, mając na względzie specyfikę poszczególnych płatności oraz wspieranych sektorów produkcji rolnej, założenia Wspólnej Polityki Rolnej oraz zabezpieczenie przed nieuzasadnionym przyznawaniem tych płatności. 3. Wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw rozwoju wsi może określić wykaz	

				obszarów, o których mowa w art. 32 ust. 3 lit. b rozporządzenia nr 1307/2013, mając na względzie rodzaj prowadzonej na danym obszarze działalności pozarolniczej oraz zabezpieczenie przed przyznawaniem płatności bezpośrednich do gruntów, które nie stanowią kwalifikujących się hektarów.	
Art. 32 ust. 4	32. 4. Obszary uznaje się za kwalifikujące się hektary jeśli są one zgodne z definicją kwalifikującego się hektara przez cały rok kalendarzowy, z wyjątkiem przypadku działania siły wyższej lub okoliczności nadzwyczajnych.	N			Przepis rozporządzenia stosowany wprost – nie wymaga wdrożenia
Art. 32 ust. 5	32. . Do celów określenia „kwalifikującego się hektara” państwa członkowskie, które podjęły decyzję, o której mowa w art. 4 ust. 2 akapit drugi, mogą stosować współczynnik zmniejszenia, aby przekształcić dane hektary w „kwalifikujące się hektary”.	N			Nie będzie stosowany w Polsce
Art. 32 ust. 6	32. 6. Obszary wykorzystywane do produkcji konopi stanowią kwalifikujące się hektary tylko jeżeli stosowane odmiany zawierają maksymalnie 0,2 % tetrahydrokanabinolu.	N			Przepis rozporządzenia stosowany wprost – nie wymaga wdrożenia
Art. 33	Zadeklarowanie kwalifikujących się hektarów 33. 1. Do celów aktywacji uprawnień do	N			Nie będzie stosowany w Polsce

	<p>płatności przewidzianej w art. 32 ust. 1 rolnik zgłasza działki, które odpowiadają kwalifikującym się hektarom powiązanych z każdym uprawnieniem do płatności. Z wyjątkiem przypadku działania siły wyższej lub okoliczności nadzwyczajnych zgłoszone działki muszą pozostawać w dyspozycji rolnika w dniu ustalonym przez państwo członkowskie, który nie może przypadać później niż ustalona przez to państwo członkowskie data zmiany wniosku o przyznanie pomocy zgodnie z art. 72 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013.</p> <p>2. Państwa członkowskie mogą w należycie uzasadnionych okolicznościach zezwolić rolnikowi na zmianę jego zgłoszenia, pod warunkiem że zachowa on liczbę hektarów odpowiadającą co najmniej jego uprawnieniom do płatności oraz przestrzega warunków przyznawania płatności w ramach systemu płatności podstawowej dla danego obszaru.</p>				
Art. 34	<p>Przekazywanie uprawnień do płatności</p> <p>34. 1. Uprawnienia do płatności mogą zostać przekazane jedynie rolnikowi, który jest uprawniony do otrzymania</p>	N			Nie będzie stosowany w Polsce

	<p>płatności bezpośrednich zgodnie z art. 9, prowadzącemu działalność w tym samym państwie członkowskim, z wyjątkiem przekazania w drodze faktycznego lub przewidywanego dziedziczenia.</p> <p>Uprawnienia do płatności, w tym w przypadku faktycznego lub przewidywanego dziedziczenia, mogą być aktywowane jedynie w państwie członkowskim, w którym zostały przydzielone.</p> <p>2. W przypadku gdy państwa członkowskie korzystają z możliwości przewidzianej w art. 23 ust. 1, uprawnienia do płatności mogą zostać przekazane lub aktywowane jedynie w tym samym regionie, z wyjątkiem przekazania w drodze faktycznego lub przewidywanego dziedziczenia.</p> <p>Uprawnienia do płatności, także w przypadku faktycznego lub przewidywanego dziedziczenia, mogą być aktywowane jedynie w regionie, w którym zostały przydzielone.</p> <p>3. Państwa członkowskie, które nie korzystają z możliwości przewidzianej w art. 23 ust. 1 mogą zdecydować, że uprawnienia do płatności mogą zostać przekazane lub aktywowane jedynie w tym</p>				
--	---	--	--	--	--

	<p>samym regionie, z wyjątkiem przekazania w drodze faktycznego lub przewidywanego dziedziczenia.</p> <p>Regiony takie określa się na odpowiednim poziomie terytorialnym zgodnie z obiektywnymi kryteriami oraz w taki sposób, aby zapewnić równe traktowanie rolników oraz aby uniknąć zakłócenia rynku i konkurencji.</p> <p>4. W przypadku gdy uprawnienia do płatności są przekazane bez gruntów, państwa członkowskie, działając zgodnie z zasadami ogólnymi prawa unijnego, mogą podjąć decyzję o zwrocie części przekazanych uprawnień do płatności do rezerwy krajowej lub rezerw regionalnych lub o zmniejszeniu ich wartości jednostkowej na korzyść rezerwy krajowej lub rezerw regionalnych. Takie zmniejszenie można zastosować do jednego lub większej liczby rodzajów przekazania.</p> <p>5. Komisja przyjmuje akty wykonawcze ustanawiające szczegółowe przepisy regulujące powiadamianie organów krajowych przez rolników o przekazaniu uprawnień do płatności oraz terminy, w których należy dokonywać takiego powiadamiania. Te akty wykonawcze przyjmuje się</p>				
--	--	--	--	--	--

	zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 71 ust. 2.				
Art. 35	<p>Przekazane uprawnienia</p> <p>35. 1. W celu zagwarantowania pewności prawa i wyjaśnienia szczególnych sytuacji, które mogą zaistnieć podczas stosowania systemu płatności podstawowej, Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 70 aktów delegowanych dotyczących:</p> <p>a) przepisów odnoszących się do kwalifikowalności i dostępu rolników do systemu płatności podstawowej w przypadku dziedziczenia i przewidywanego dziedziczenia, dziedziczenia w trakcie dzierżawy, zmiany statusu prawnego lub nazwy, przekazania uprawnień do płatności, połączenia lub podziału gospodarstwa rolnego oraz w przypadku stosowania klauzuli umownej, o której mowa w art. 24 ust. 8;</p> <p>b) przepisów odnoszących się do obliczania wartości i liczby uprawnień do płatności lub podwyższenia bądź zmniejszenia wartości uprawnień do płatności w związku z przydziałem uprawnień do płatności na podstawie któregośkolwiek przepisu niniejszego tytułu, w tym:</p>	N			Nie będzie stosowany w Polsce

	<p>(i) możliwości określania tymczasowej wartości i liczby uprawnień do płatności lub tymczasowego zwiększenia uprawnień do płatności przydzielonych na podstawie wniosku rolnika,</p> <p>(ii) warunków ustalania tymczasowej i ostatecznej wartości oraz liczby uprawnień do płatności,</p> <p>(iii) przypadków, w których umowa sprzedaży lub umowa dzierżawy może mieć wpływ na przydział uprawnień do płatności;</p> <p>c) przepisów odnoszących się do ustanawiania i obliczania wartości i liczby uprawnień do płatności otrzymanych z rezerwy krajowej lub rezerw regionalnych;</p> <p>d) przepisów odnoszących się do zmiany wartości jednostkowej uprawnień do płatności w przypadku ułamkowych części uprawnień oraz w przypadku przeniesienia uprawnień do płatności, o którym mowa w art. 34 ust. 4;</p> <p>e) kryteriów stosowania możliwości przewidzianych w art. 24 ust. 1 akapit trzeci lit. a), b) i c);</p> <p>f) kryteriów stosowania ograniczeń w odniesieniu do liczby przydzielanych uprawnień do płatności zgodnie z art. 24 ust. 4-7;</p>				
--	--	--	--	--	--

	<p>g) kryteriów przydziału uprawnień do płatności zgodnie z art. 30 ust. 6 i 7;</p> <p>h) kryteriów ustalania współczynnika zmniejszenia, o którym mowa w art. 32 ust. 5.</p> <p>2. Aby zapewnić należyte zarządzanie uprawnieniami do płatności, Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 70 aktów delegowanych ustanawiających przepisy dotyczące treści zgłoszenia i wymogów dotyczących aktywacji uprawnień do płatności.</p> <p>3. W celu ochrony zdrowia publicznego Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 70 aktów delegowanych ustanawiających przepisy uzależniające przyznanie płatności od wykorzystania kwalifikowanego materiału siewnego określonych odmian konopi oraz ustanawiających procedurę określania odmian konopi i weryfikacji zawartości tetrahydrokanabinolu w konopiach, o której mowa w art. 32 ust. 6.</p>				
Art. 36 ust. 1	<p>System jednolitej płatności obszarowej</p> <p>36. 1. Państwa członkowskie stosujące w 2014 r. system jednolitej płatności obszarowej ustanowiony w tytule V rozdział 2 rozporządzenia (WE) nr 73/2009 mogą</p>	N			Przepis rozporządzenia stosowany wprost – nie wymaga wdrożenia

	<p>zgodnie z warunkami określonymi w niniejszym rozporządzeniu zdecydować o kontynuowaniu stosowania tego systemu najpóźniej do dnia 31 grudnia 2020 r. Do dnia 1 sierpnia 2014 r. powiadamiają one Komisję o swojej decyzji i o dacie zakończenia stosowania tego systemu.</p> <p>Przez okres stosowania systemu jednolitej płatności obszarowej do tych państw członkowskich nie stosuje się sekcji 1, 2 i 3 niniejszego rozdziału, z wyjątkiem art. 23 ust. 1 akapit drugi, art. 23 ust. 6 i art. 32 ust. 2-6.</p>				
Art. 36 ust. 2	<p>36. 2. Jednolita płatność obszarowa przyznawana jest w ujęciu rocznym do każdego kwalifikującego się hektara zadeklarowanego przez rolnika zgodnie z art. 72 ust. 1 akapit pierwszy lit. a) rozporządzenia (UE) nr 1306/2013. Jest ona obliczana każdego roku poprzez podzielenie rocznej puli środków finansowych ustanowionej zgodnie z ust. 4 niniejszego artykułu przez łączną liczbę kwalifikujących się hektarów zadeklarowanych w danym państwie członkowskim zgodnie z art. 72 ust. 1 akapit pierwszy lit. a) rozporządzenia (UE) nr 1306/2013.</p>	T	Art. 2 pkt 4)	4) jednolita płatność obszarowa – jednolitą płatność obszarową, o której mowa w art. 36 ust. 2 rozporządzenia nr 1307/2013;	
Art. 36 ust. 3	<p>36. 3. W drodze odstępstwa od ust. 2 niniejszego artykułu państwa członkowskie, które zdecydują o stosowaniu art. 38 niniejszego rozporządzenia najpóźniej od</p>	N			Nie będzie stosowany w Polsce

	<p>dnia 1 stycznia 2018 r., mogą wykorzystywać w okresie stosowania tego artykułu, do 20 % rocznej puli środków finansowych, o której mowa w ust. 2 niniejszego artykułu, aby zróżnicować jednolitą płatność obszarową na hektar.</p> <p>Korzystając z takiej możliwości uwzględniają one wsparcie przyznane na rok kalendarzowy 2014 w ramach jednego systemu lub większej ich liczby zgodnie z art. 68 ust. 1 lit. a), b) i c), art. 126, 127 i 129 rozporządzenia (WE) nr 73/2009.</p> <p>Cypr może różnicować pomoc z uwzględnieniem sektorowych pul środków finansowych określonych w załączniku XVIIa do rozporządzenia (WE) nr 73/2009, zmniejszonych o wszelką pomoc przyznaną temu samemu sektorowi zgodnie z art. 37 niniejszego rozporządzenia.</p> <p>W celu zróżnicowania systemu jednolitej płatności obszarowej, oraz pod warunkiem że nie jest stosowana płatność redystrybucyjna zgodnie z art. 41, państwa członkowskie w pełni uwzględniają wsparcie udzielone na rok kalendarzowy 2014 na mocy art. 125a rozporządzenia (WE) nr 73/2009.</p>				
Art. 36 ust. 4	36. 4. Komisja przyjmuje akty wykonawcze ustanawiające dla każdego państwa członkowskiego roczne pułapy krajowe dla systemu jednolitej płatności obszarowej	N			Przepis rozporządzenia stosowany wprost – nie wymaga wdrożenia

	poprzez odjęcie od rocznego pułapu krajowego określonego w załączniku II pułapów ustalonych zgodnie z art. 42, 47, 49, 51 i 53. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 71 ust. 2.				
Art. 36 ust. 5	36. 5. Z wyjątkiem przypadku działania siły wyższej lub okoliczności nadzwyczajnych hektary, o których mowa w ust. 2, muszą pozostawać w posiadaniu rolnika w dniu ustalonym przez państwo członkowskie, który nie może przypadać później niż ustalona przez to państwo członkowskie data zmiany wniosku o przyznanie pomocy, o której mowa w art. 72 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013.	T	Art. 8 ust. 1 pkt 2	8. 1. Jednolita płatność obszarowa, płatność za zazielenienie, płatność dla młodych rolników, płatność dodatkowa i płatności związane do powierzchni upraw, zwane dalej „płatnościami obszarowymi”, są przyznawane do powierzchni działki rolnej: ... 2) będącej w posiadaniu rolnika w dniu 31 maja roku, w którym został złożony wniosek o przyznanie tych płatności;	
Art. 36 ust. 6	36. 6. Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 70 aktów delegowanych dotyczących przepisów odnoszących się do kwalifikowalności i dostępu rolników do systemu jednolitej płatności obszarowej.	N			Przepis rozporządzenia stosowany wprost – nie wymaga wdrożenia
Art. 37 ust. 1, 2	Przejściowe wsparcie krajowe 37. 1. Państwa członkowskie stosujące system jednolitej płatności obszarowej zgodnie z art. 36 mogą podjąć decyzję o przyznaniu przejściowego wsparcia krajowego w latach 2015–2020. 2. Przejściowe wsparcie krajowe może	T	Art. 2 pkt 11	2 pkt 11) płatność niezwiązana do tytoniu – płatność w ramach przejściowego wsparcia krajowego, o którym mowa w art. 37 rozporządzenia nr 1307/2013, przyznawana w sektorze tytoniu;	

	zostać przyznane rolnikom z sektorów, dla których to wsparcie lub – w przypadku Bułgarii i Rumunii – uzupełniające krajowe płatności bezpośrednio, zostały przyznane w 2013 r.				
Art. 37 ust. 3	37. 3. Warunki przyznania przejściowego wsparcia krajowego są identyczne do tych, które zostały zatwierdzone dla przyznawania płatności zgodnie z art. 132 ust. 7 lub art. 133a rozporządzenia (WE) nr 73/2009 w odniesieniu do 2013 r., z wyjątkiem zmniejszenia płatności wynikającego z zastosowania art. 132 ust. 2 w związku z art. 7 i 10 tego rozporządzenia.	T	Art. 17	<p>Art. 17. 1. Rolnikowi przysługuje płatność niezwiązana do tytoniu, jeżeli:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) spełnia warunki do przyznania jednolitej płatności obszarowej i złożył wniosek o jej przyznanie; 2) w dniu 14 marca 2012 r. był wpisany do rejestru, o którym mowa w art. 33fd ust. 1 ustawy z dnia 19 grudnia 2003 r. o organizacji rynków owoców i warzyw, rynku chmielu, rynku tytoniu, rynku suszu paszowego oraz rynków lnu i konopi uprawianych na włókno (Dz. U. z 2011 r. Nr 145, poz. 868) (w brzmieniu z dnia 11 kwietnia 2008 r., Dz. U. Nr 52, poz. 303), zwanej dalej „ustawą o organizacji rynków”. <p>2. Płatność niezwiązana do tytoniu może zostać przyznana rolnikowi, który w dniu 14 marca 2012 r. nie był wpisany do rejestru, o którym mowa w art. 33fd ust. 1 ustawy o organizacji rynków, jeżeli:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) małżonek rolnika wnioskującego o tę płatność był w tym dniu wpisany do tego rejestru, nawet jeżeli osoby te nie pozostawały w tym dniu w związku małżeńskim, albo 	

			<p>2) rolnik lub jego małżonek odziedziczył gospodarstwo rolne osoby, która w tym dniu była wpisana do tego rejestru, albo</p> <p>3) rolnik lub jego małżonek nabył w całości gospodarstwo rolne osoby, która w tym dniu była wpisana do tego rejestru, a zbywca gospodarstwa wyraził pisemną zgodę na przyznanie płatności niezwiązanej do tytoniu nabywcy gospodarstwa rolnego, albo</p> <p>4) do dnia 14 marca 2012 r. rolnik nabył z mocy ustawy prawo, o którym mowa w art. 33fb ust. 1 ustawy o organizacji rynków, a nabycie tego prawa nie zostało stwierdzone decyzją, o której mowa w art. 33fb ustawy o organizacji rynków.</p> <p>3. Zbywcy gospodarstwa od dnia wyrażenia zgody, o której mowa w ust. 2 pkt 3, nie przysługuje płatność niezwiązana do tytoniu.</p> <p>4. Jeżeli w wyniku dziedziczenia, o którym mowa w ust. 2 pkt 2, albo nabycia gospodarstwa, o którym mowa w ust. 2 pkt 3, do otrzymania płatności niezwiązanej do tytoniu uprawniony jest więcej niż jeden rolnik, płatność niezwiązaną do tytoniu przyznaje się temu z rolników, na którego pozostali wyrazili pisemną zgodę.</p> <p>5. W przypadku, o którym mowa w ust. 2 pkt 4, w decyzji w sprawie przyznania</p>	
--	--	--	---	--

				<p>płatności niezwiązanej do tytoniu, kierownik biura powiatowego Agencji stwierdza nabycie z mocy ustawy prawa, o którym mowa w art. 33fb ust. 1 ustawy o organizacji rynków, oraz określa ilość surowca tytoniowego stanowiącą indywidualną ilość referencyjną, o której mowa w art. 33fe ustawy o organizacji rynków, po wyrażeniu opinii w trybie przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego w zakresie nabycia tego prawa oraz określenia tej ilości przez Prezesa Agencji Rynku Rolnego.</p> <p>Art. 59 ust. 1. Zgody na przyznanie płatności niezwiązanej do tytoniu nabywcy gospodarstwa rolnego, wyrażone na podstawie art. 24ab ust. 2 pkt 3 ustawy wymienionej w art. 61, zachowują moc.</p>	
Art. 37 ust. 4 akapit pierwszy	37. 4. Łączna kwota przejściowego wsparcia krajowego, która może zostać przyznana rolnikom w którymkolwiek z sektorów, o których mowa w ust. 2, ograniczona jest następującą wartością procentową sektorowych pul środków finansowych zatwierdzonych przez Komisję zgodnie z art. 132 ust. 7 lub art. 133a ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 73/2009 w 2013 r.:	N			Przepis rozporządzenia stosowany wprost – nie wymaga wdrożenia

	<p>— 75 % w 2015 r., — 70 % w 2016 r., — 65 % w 2017 r., — 60 % w 2018 r., — 55 % w 2019 r., — 50 % w 2020 r.</p>				
Art. 37 ust.4 akapit drugi, ust. 5	<p>37. 4. W przypadku Cypru ta wartość procentowa obliczana jest na podstawie sektorowych pul środków finansowych określonych w załączniku XVIIa do rozporządzenia (WE) nr 73/2009.</p> <p>5. Ust. 2 i 3 nie mają zastosowania do Cypru.</p>	N			Nie będzie stosowany w Polsce
Art. 37 ust. 6	<p>37. 6. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o każdej decyzji, o której mowa w ust. 1, do dnia 31 marca każdego roku. Powiadomienie zawiera następujące informacje:</p> <p>a) sektorową pulę środków finansowych; b) w stosownych przypadkach maksymalną stawkę przejściowego wsparcia krajowego.</p>	N			Przepis rozporządzenia stosowany wprost – nie wymaga wdrożenia
Art. 37 ust. 7	<p>37. 7. Państwa członkowskie mogą zdecydować, na podstawie obiektywnych kryteriów i w granicach limitów ustalonych zgodnie z ust. 4, o kwotach przejściowego wsparcia krajowego, które mają zostać przyznane.</p>	T	Art. 20 ust. 2	2. Minister właściwy do spraw rozwoju wsi w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych określa corocznie, w drodze rozporządzenia, stawki płatności niezwiązanej do tytoniu, mając na względzie limity procentowe określone w art. 37 ust. 4 rozporządzenia nr 1307/2013.	

Art. 38	<p>Wprowadzenie systemu płatności podstawowej w państwach członkowskich, które zastosowały system jednolitej płatności obszarowej</p> <p>38. O ile przepisy niniejszej sekcji nie stanowią inaczej, niniejszy tytuł stosuje się do państw członkowskich, które zastosowały system jednolitej płatności obszarowej przewidziany w niniejszym rozdziale sekcja 4.</p> <p>Art. 24-29 nie mają zastosowania do tych państw członkowskich.</p>	N			Nie będzie stosowany w Polsce
Art. 39	<p>Pierwszy przydział uprawnień do płatności</p> <p>39. 1. Uprawnienia do płatności przydziela się rolnikom, którzy są uprawnieni do otrzymania płatności bezpośrednich zgodnie z art. 9 niniejszego rozporządzenia, pod warunkiem że:</p> <p>a) złożą wniosek o przydział uprawnień do płatności w ramach systemu płatności podstawowej przed ostatecznym terminem składania wniosków, który ma być określony zgodnie z art. 78 akapit pierwszy lit. b) rozporządzenia (UE) nr 1306/2013 w pierwszym roku stosowania systemu płatności podstawowej, z wyjątkiem przypadku działania siły wyższej lub okoliczności nadzwyczajnych; oraz</p>	N			Nie będzie stosowany w Polsce

	<p>b) byli uprawnieni do otrzymywania płatności przed zastosowaniem jakichkolwiek zmniejszeń lub wykluczeń przewidzianych w tytule II rozdział 4 rozporządzenia (WE) nr 73/2009, w odniesieniu do wniosku o przyznanie pomocy w ramach płatności bezpośrednich lub przejściowego wsparcia krajowego lub uzupełniających krajowych płatności bezpośrednich zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 73/2009 na 2013 r.</p> <p>Państwa członkowskie mogą przydzielić uprawnienia do płatności rolnikom uprawnionym do otrzymania płatności bezpośrednich zgodnie z art. 9 niniejszego rozporządzenia, którzy spełniają warunek przewidziany w akapicie pierwszym lit. a) i którzy za 2013 r. nie otrzymali płatności w odniesieniu do wniosku o przyznanie pomocy, o którym mowa w akapicie pierwszym lit. b) niniejszego ustępu, i którzy do dnia określonego przez dane państwo członkowskie zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1122/2009 w roku składania wniosków 2013 posiadali jedynie grunty rolne, które w dniu 30 czerwca 2003 r. nie były utrzymane w dobrej kulturze rolnej,</p>				
--	---	--	--	--	--

	<p>jak przewidziano w art. 124 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 73/2009.</p> <p>2. Z wyjątkiem przypadku działania siły wyższej lub okoliczności nadzwyczajnych liczba uprawnień do płatności przydzielonych rolnikowi w pierwszym roku wdrażania systemu płatności podstawowej jest równa liczbie kwalifikujących się hektarów, które rolnik deklaruje w swoim wniosku o przyznanie pomocy zgodnie z art. 72 ust. 1 akapit pierwszy lit. a) rozporządzenia (UE) nr 1306/2013 w pierwszym roku stosowania systemu płatności podstawowej i które są w jego posiadaniu w dniu ustalonym przez dane państwo członkowskie. Data ta nie może być późniejsza niż ustalona w tym państwie członkowskim data zmiany wniosku o przyznanie pomocy.</p> <p>3. Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 70 aktów delegowanych ustanawiających dalsze przepisy dotyczące wprowadzenia systemu płatności podstawowej w państwach członkowskich, które zastosowały system jednolitej płatności obszarowej.</p> <p>4. Komisja przyjmuje akty wykonawcze</p>				
--	--	--	--	--	--

	<p>ustanawiające przepisy dotyczące wniosków o przydział uprawnień do płatności składanych w roku przydziału uprawnień do płatności, w przypadku gdy te uprawnienia do płatności nie mogą być jeszcze ostatecznie ustalone i w przypadku gdy na przydział mają wpływ szczególne okoliczności.</p> <p>Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 71 ust. 2.</p>				
Art. 40	<p>Wartość uprawnień do płatności</p> <p>40. 1. W pierwszym roku stosowania systemu płatności podstawowej państwa członkowskie obliczają wartość jednostkową uprawnień do płatności dzieląc stałą wartość procentową pułapu krajowego ustalonego w załączniku II dla każdego odnośnego roku przez liczbę uprawnień do płatności w pierwszym roku stosowania systemu płatności podstawowej, z wyłączeniem uprawnień przydzielonych z rezerwy krajowej lub rezerw regionalnych.</p> <p>Stalą wartość procentową, o której mowa w akapicie pierwszym oblicza się dzieląc pułap krajowy lub regionalny dla systemu płatności podstawowej,</p>	N			Nie będzie stosowany w Polsce

	<p>który ma być ustalony zgodnie z, odpowiednio, art. 22 ust. 1 lub art. 23 ust. 2 niniejszego rozporządzenia na pierwszy rok stosowania systemu płatności podstawowej, po zastosowaniu liniowego zmniejszenia przewidzianego w art. 30 ust. 1 lub, w stosownych przypadkach, w ust. 2, przez państwa krajowy określony w załączniku II w odniesieniu do pierwszego roku stosowania systemu płatności podstawowej. Liczba uprawnień do płatności odpowiada liczbie hektarów.</p> <p>2. W drodze odstępstwa od metody obliczania, o której mowa w ust. 1, państwa członkowskie mogą zdecydować o różnicowaniu wartości uprawnień do płatności w pierwszym roku stosowania systemu płatności podstawowej, z wyłączenie uprawnień przydzielonych z rezerwy krajowej lub rezerw regionalnych, dla każdego odnośnego roku, na podstawie ich początkowej wartości jednostkowej.</p> <p>3. Początkową wartość jednostkową uprawnień do płatności, o której mowa w ust. 2, ustala się dzieląc stałą wartość procentową łącznej wartości pomocy, z wyłączeniem</p>				
--	---	--	--	--	--

	<p> pomocy na podstawie art. 41, 43, 48 i 50 oraz tytułu IV niniejszego rozporządzenia, którą rolnik otrzymał zgodnie z niniejszym rozporządzeniem na rok kalendarzowy bezpośrednio poprzedzający wdrożenie systemu płatności podstawowej, przed zastosowaniem art. 63 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013, przez liczbę uprawnień do płatności przydzielonych temu rolnikowi w pierwszym roku stosowania systemu płatności podstawowej, z wyłączeniem uprawnień przydzielonych z rezerwy krajowej lub rezerw regionalnych. </p> <p> Tę stałą wartość procentową oblicza się dzieląc krajowy lub regionalny pułap dla systemu płatności podstawowej, który ma zostać ustalony zgodnie z, odpowiednio, art. 22 ust. 1 lub art. 23 ust. 2 niniejszego rozporządzenia na pierwszy rok stosowania systemu płatności podstawowej, po zastosowaniu liniowego zmniejszenia przewidzianego w art. 30 ust. 1 lub, w stosownych przypadkach, w ust. 2, przez łączną wartość pomocy, z wyłączeniem pomocy na podstawie art. 41, 43, 48 i 50 oraz tytułu IV niniejszego </p>				
--	---	--	--	--	--

	<p>rozporządzenia, przyznanej na rok kalendarzowy bezpośrednio poprzedzający wdrożenie systemu płatności podstawowej w danym państwie członkowskim lub regionie, przed zastosowaniem art. 63 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013.</p> <p>4. Stosując ust. 2, państwa członkowskie, działając zgodnie z ogólnymi zasadami prawa unijnego, dążą do zbliżenia wartości uprawnień do płatności na poziomie krajowym lub regionalnym. W tym celu do dnia 1 sierpnia roku poprzedzającego wdrożenie systemu płatności podstawowej państwa członkowskie określają działania, jakie należy podjąć, oraz metodę obliczania, która będzie stosowana, oraz powiadamiają o nich Komisję. Działania te obejmują stopniowe roczne zmiany początkowej wartości jednostkowej uprawnień do płatności, o której mowa w ust. 3, zgodnie z obiektywnymi i niedyskryminacyjnymi kryteriami, począwszy od pierwszego roku stosowania systemu płatności podstawowej.</p> <p>W pierwszym roku stosowania systemu płatności podstawowej państwa członkowskie informują rolników o</p>				
--	---	--	--	--	--

	<p>wartości ich uprawnień obliczonej zgodnie z niniejszym artykułem dla każdego roku w okresie objętym niniejszym rozporządzeniem.</p> <p>5. Do celów ust. 3, na podstawie obiektywnych kryteriów, państwo członkowskie może zdecydować, że w odniesieniu do sprzedaży lub przyznania lub wygaśnięcia całości lub części dzierżawy użytków rolnych po dacie ustalonej zgodnie z art. 36 ust. 5, ale przed datą ustaloną zgodnie z art. 33 ust. 1, podwyższenie lub część podwyższenia wartości uprawnień do płatności, które zostałyby przydzielone danemu rolnikowi, zwracane jest do rezerwy krajowej lub rezerw regionalnych, jeżeli takie zwiększenie przyniosłoby danemu rolnikowi nieuzasadnione zyski.</p> <p>Takie obiektywne kryteria ustanawia się w taki sposób, aby zapewnić równe traktowanie rolników oraz uniknąć zakłócenia rynku i konkurencji; obejmują one co najmniej:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) minimalny okres dzierżawy; b) część otrzymanej płatności, która ma być zwrócona do rezerwy krajowej lub rezerw regionalnych. 				
--	---	--	--	--	--

Art. 41 ust. 1 akapit pierwszy	Przepisy ogólne 41. 1. Państwa członkowskie mogą do dnia 1 sierpnia każdego roku zdecydować o przyznaniu od kolejnego roku corocznej płatności rolnikom, którzy są uprawnieni do otrzymywania płatności w ramach systemu płatności podstawowej, o którym mowa w rozdziale 1 sekcje 1, 2, 3 i 5, lub w ramach systemu jednolitej płatności obszarowej, o którym mowa w rozdziale 1 sekcja 4 („płatność redystrybucyjna”).	T	Art. 2 pkt 9 Art. 14 ust. 1	2 pkt 9) płatność dodatkowa – płatność, o której mowa w tytule III rozdział 2 rozporządzenia nr 1307/2013; Art. 14. 1. Płatność dodatkowa jest przyznawana rolnikowi, jeżeli łączna powierzchnia gruntów objętych obszarem zatwierdzonym dla tego rolnika do jednolitej płatności obszarowej jest większa niż 3 ha.	
Art. 41 ust. 1 akapit drugi	41. 1. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o każdej takiej decyzji w terminie, o którym mowa w akapicie pierwszym.	N			Przepis rozporządzenia stosowany wprost – nie wymaga wdrożenia
Art. 41 ust. 2	41. 2. Państwa członkowskie, które zdecydowały o stosowaniu systemu płatności podstawowej na poziomie regionalnym zgodnie z art. 23, mogą stosować płatność redystrybucyjną na poziomie regionalnym.	N			Nie będzie stosowany w Polsce
Art. 41 ust. 3	41. 3. Bez uszczerbku dla stosowania dyscypliny finansowej, zmniejszenia płatności zgodnie z art. 11, liniowych zmniejszeń, o których mowa w art. 7 niniejszego rozporządzenia, oraz stosowania art. 63 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013, płatność redystrybucyjna przydzielana jest co	N			Przepis rozporządzenia stosowany wprost – nie wymaga wdrożenia

	roku po aktywowaniu przez rolnika uprawnień do płatności lub, w państwach członkowskich stosujących art. 36 niniejszego rozporządzenia, po zadeklarowaniu przez rolnika kwalifikujących się hektarów.				
Art. 41 ust. 4	41. 4. Płatność redystrybucyjna obliczana jest co roku przez państwa członkowskie poprzez pomnożenie liczby, która ma być ustalona przez państwo członkowskie i która nie może przekraczać 65 % średniej krajowej lub regionalnej płatności na hektar, przez liczbę uprawnień do płatności aktywowanych przez rolnika zgodnie z art. 33 ust. 1 lub przez liczbę kwalifikowalnych hektarów zadeklarowanych przez rolnika zgodnie z art. 36 ust. 2. Liczba takich uprawnień do płatności lub hektarów nie może przekraczać wielkości maksymalnej, która ma być ustalona przez państwa członkowskie i która nie może przekraczać 30 hektarów lub średniej wielkości gospodarstwa rolnego określonej w załączniku VIII, jeżeli ta średnia wielkość przekracza 30 hektarów w danym państwie członkowskim.	T	Art. 14 ust. 2	14. 2. Płatność dodatkowa przysługuje do powierzchni gruntów objętych obszarem zatwierdzonym do jednolitej płatności obszarowej będących w posiadaniu rolnika: 1) nie większej niż 30 ha oraz 2) pomniejszonej o 3 ha.	
Art. 41 ust. 5	41. 5. O ile maksymalne limity ustalone w ust. 4 są przestrzegane, państwa członkowskie mogą ustalić na poziomie krajowym gradację w odniesieniu do liczby	T	Art. 14 ust. 2	14. 2. Płatność dodatkowa przysługuje do powierzchni gruntów objętych obszarem zatwierdzonym do jednolitej płatności obszarowej będących w posiadaniu	

	hektarów ustalanej zgodnie z tym ustępem, która będzie stosowana w ten sam sposób do wszystkich rolników.			rolnika: 1) nie większej niż 30 ha oraz 2) pomniejszonej o 3 ha.	
Art. 41 ust. 6 akapit pierwszy	41. 6. Średnia krajowa płatność na hektar, o której mowa w ust. 4 niniejszego artykułu, jest ustalana przez państwa członkowskie na podstawie krajowego pułapu ustalonego w załączniku II na rok kalendarzowy 2019 oraz liczby kwalifikujących się hektarów zadeklarowanych zgodnie z art. 33 ust. 1 lub art. 36 ust. 2 w 2015 r.	N			Przepis rozporządzenia stosowany wprost – nie wymaga wdrożenia
Art. 41 ust. 6 akapit drugi	41. 6. Średnia regionalna płatność na hektar, o której mowa w ust. 4 niniejszego artykułu, ustalana jest przez państwa członkowskie na podstawie części pułapu krajowego ustalonego w załączniku II na rok kalendarzowy 2019 oraz liczby kwalifikujących się hektarów zadeklarowanych zgodnie z art. 33 ust. 1 w 2015 r. w danym regionie. Dla każdego regionu część tę oblicza się dzieląc odpowiedni regionalny pułap ustalony zgodnie z art. 23 ust. 2 przez krajowy pułap ustalony zgodnie z art. 22 ust. 1, po zastosowaniu liniowego zmniejszenia przewidzianego w art. 30 ust. 1 w przypadku gdy nie stosuje się ust. 2 tego artykułu.	N			Nie będzie stosowany w Polsce
Art. 41 ust. 7	41. 7. Państwa członkowskie zapewniają, aby rolnicy, w odniesieniu do których ustalono, że po dniu 18 października 2011 r. podzielili swoje gospodarstwo rolne	T	Art. 3 ust.1-3	Art. 3. 1. Z zastrzeżeniem zasad i warunków określonych w przepisach, o których mowa w art. 1 pkt 1, do postępowań w sprawach indywidualnych rozstrzyganych	Przepis rozporządzenia stosowany wprost – nie wymaga wdrożenia

	<p>wyłącznie w celu skorzystania z płatności redystrybucyjnej, nie zapewnić jakichkolwiek korzyści przewidzianych w niniejszym rozdziale. Ma to również zastosowanie do rolników, których gospodarstwa rolne są wynikiem takiego podziału.</p>		<p>w drodze decyzji stosuje się przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego, chyba że przepisy ustawy stanowią inaczej.</p> <p>2. W postępowaniach, o których mowa w ust. 1, organ administracji publicznej:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) stoi na straży praworządności; 2) jest obowiązany w sposób wyczerpujący rozpatrzyć cały materiał dowodowy; 3) udziela stronom, na ich żądanie, niezbędnych pouczeń co do okoliczności faktycznych i prawnych, które mogą mieć wpływ na ustalenie ich praw i obowiązków będących przedmiotem postępowania; 4) zapewnia stronom, na ich żądanie, czynny udział w każdym stadium postępowania i na ich żądanie, przed wydaniem decyzji, umożliwia im wypowiedzenie się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań; przepisu art. 81 Kodeksu postępowania administracyjnego nie stosuje się. <p>3. Strony oraz inne osoby uczestniczące w postępowaniach, o których mowa w ust. 1, są obowiązane przedstawiać dowody oraz dawać wyjaśnienia co do okoliczności sprawy zgodnie z prawdą i bez zatajania czegokolwiek; ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z tego faktu wywodzi skutki prawne.</p>	
--	--	--	--	--

			<p>Art. 5</p> <p>Art. 5. 1. Kierownik biura powiatowego Agencji jest właściwy w sprawach dotyczących płatności bezpośrednich oraz płatności niezwiązanej do tytoniu, chyba że ustawa stanowi inaczej.</p> <p>2. Właściwość miejscową kierownika biura powiatowego Agencji ustala się według miejsca zamieszkania lub siedziby rolnika.</p>	
			<p>Art. 6</p> <p>Art. 6. Płatności bezpośrednie oraz płatność niezwiązana do tytoniu są przyznawane rolnikowi, jeżeli są spełnione warunki przyznania tych płatności określone w przepisach, o których mowa w art. 1 pkt 1, w przepisach ustawy oraz w przepisach wydanych na jej podstawie.</p>	
			<p>Art. 24 ust. 3</p> <p>3. W postępowaniu w sprawie o przyznanie płatności dodatkowej kierownik biura powiatowego Agencji ustala, czy nie zachodzą okoliczności określone w art. 41 ust. 7 rozporządzenia nr 1307/2013.</p>	
			<p>Art. 36 ust. 1</p> <p>Art. 36. 1. Agencja przeprowadza kontrole administracyjne i na miejscu w zakresie płatności bezpośrednich, określone w przepisach, o których mowa w art. 1 pkt 1, w tym kontrole w ramach wzajemnej zgodności wymogów lub norm, chyba że ustawa stanowi inaczej.</p>	

Art. 41 ust. 8	41. 8. W przypadku osoby prawnej lub grupy osób fizycznych lub prawnych państwa członkowskie mogą stosować maksymalną liczbę uprawnień do płatności lub hektarów, o których mowa w ust. 4 niniejszego artykułu, na poziomie członków tych osób prawnych lub grup, w przypadku gdy prawo krajowe przewiduje dla indywidualnych członków prawa i obowiązki porównywalne do praw i obowiązków rolników indywidualnych mających status rolników prowadzących gospodarstwo rolne, w szczególności w zakresie ich statusu gospodarczego, społecznego i podatkowego, pod warunkiem że przyczynili się oni do umocnienia struktur rolnych tych osób prawnych lub tych grup.	N			Nie będzie stosowany w Polsce
Art. 42	<p>Przepisy finansowe</p> <p>42. 1. W celu sfinansowania płatności redystrybucyjnej, państwa członkowskie mogą zdecydować do dnia, o którym mowa w art. 41 ust. 1, o wykorzystaniu do 30 % rocznego pułapu krajowego ustalonego w załączniku II. Powiadamiają one Komisję o każdej takiej decyzji do tego dnia.</p> <p>2. Na podstawie wartości procentowej pułapu krajowego, który ma zostać wykorzystany przez państwa członkowskie zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu, Komisja przyjmuje co roku akty wykonawcze określające odpowiednie pułapy dla płatności redystrybucyjnej. Te</p>	N			Przepis rozporządzenia stosowany wprost – nie wymaga wdrożenia

	akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 71 ust. 2.				
Art. 43 ust. 1 i 2	<p>1. Na wszystkich kwalifikujących się hektarach w rozumieniu art. 32 ust. 2-5 rolnicy uprawnieni do płatności w ramach systemu płatności podstawowej lub systemu jednolitej płatności obszarowej muszą przestrzegać praktyk rolniczych korzystnych dla klimatu i środowiska, o których mowa w ust. 2 niniejszego artykułu, lub praktyk równoważnych, o których mowa w ust. 3 niniejszego artykułu.</p> <p>2. Praktyki rolnicze korzystne dla klimatu i środowiska są następujące:</p> <p>a) dywersyfikacja upraw;</p> <p>b) utrzymywanie istniejących trwałych użytków zielonych; oraz</p> <p>c) utrzymywanie na użytkach rolnych obszaru proekologicznego.</p>	T	Art. 2 pkt 7)	7) płatność za zazielenienie – płatność, o której mowa w tytule III rozdział 3 rozporządzenia nr 1307/2013;	
Art. 43 ust. 3	<p>3. Praktyki równoważne obejmują praktyki podobne, które skutkują równoważnym lub większym poziomem korzyści dla klimatu i środowiska w porównaniu do jednej lub kilku praktyk, o których mowa w ust. 2. Te praktyki równoważne oraz praktyka lub praktyki, o których mowa w ust. 2, którym są one równoważne, wymienione są w załączniku IX i są objęte:</p> <p>a) zobowiązaniami podjętymi zgodnie z art. 39 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1698/2005</p>	T	Art. 9	<p>Art. 9. 1. Rolnik obowiązany na podstawie art. 43 ust. 1 rozporządzenia nr 1307/2013 do przestrzegania praktyk, o których mowa w tym przepisie:</p> <p>1) nie może wykonać tego obowiązku, stosując praktyki równoważne objęte systemami, o których mowa w art. 43 ust. 3 lit. b tego rozporządzenia;</p> <p>2) realizując zobowiązania, o których mowa w art. 43 ust. 3 lit. a tego rozporządzenia, może wykonać</p>	

	<p>albo art. 28 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1305/2013;</p> <p>b) krajowymi lub regionalnymi systemami certyfikacji środowiskowej, w tym systemami certyfikacji przestrzegania prawodawstwa krajowego w zakresie środowiska, wykraczającymi poza odpowiednie normy obowiązkowe ustanowione zgodnie z tytułem VI rozdział I rozporządzenia (UE) nr 1306/2013, które zmierzają do osiągnięcia celów odnoszących się do jakości gleby i wody, różnorodności biologicznej, zachowania krajobrazu oraz łagodzenia zmiany klimatu i przystosowania się do niej. Te systemy certyfikacji mogą obejmować praktyki wymienione w załączniku IX do niniejszego rozporządzenia, praktyki, o których mowa w ust. 2 niniejszego artykułu, lub połączenie tych praktyk.</p>			<p>wyłącznie praktyki, o których mowa w części I pkt 2 tiret drugie załącznika IX do rozporządzenia nr 1307/2013.</p> <p>2. Minister właściwy do spraw rozwoju wsi określi, w drodze rozporządzenia, zakres realizacji zobowiązań, o których mowa w art. 43 ust. 3 lit. a rozporządzenia nr 1307/2013, który stanowi wykonanie praktyk, o których mowa w części I pkt 2 tiret drugie załącznika IX do rozporządzenia nr 1307/2013, mając na względzie to, aby realizacja tych zobowiązań w tym zakresie skutkowałą równoważnym lub większym poziomem korzyści dla klimatu i środowiska w porównaniu z praktyką, o której mowa art. 43 ust. 2 lit. a rozporządzenia nr 1307/2013.</p>	
Art. 43 ust. 4	4. Praktyki równoważne, o których mowa w ust. 3, nie mogą być przedmiotem podwójnego finansowania.	N			Przepis rozporządzenia stosowany wprost – nie wymaga wdrożenia
Art. 43 ust. 5	5. Państwa członkowskie mogą zdecydować, w tym w stosownych przypadkach na poziomie regionalnym, o ograniczeniu wyboru przez rolników możliwości, o których mowa w ust. 3 lit. a) i b).	T	Art. 9	<p>Art. 9. 1. Rolnik obowiązany na podstawie art. 43 ust. 1 rozporządzenia nr 1307/2013 do przestrzegania praktyk, o których mowa w tym przepisie:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) nie może wykonać tego obowiązku, stosując praktyki równoważne objęte systemami, o których mowa w art. 43 ust. 3 lit. b tego rozporządzenia; 2) realizując zobowiązania, o których 	

				<p>mowa w art. 43 ust. 3 lit. a tego rozporządzenia, może wykonać wyłącznie praktyki, o których mowa w części I pkt 2 tiret drugie załącznika IX do rozporządzenia nr 1307/2013.</p> <p>2. Minister właściwy do spraw rozwoju wsi określi, w drodze rozporządzenia, zakres realizacji zobowiązań, o których mowa w art. 43 ust. 3 lit. a rozporządzenia nr 1307/2013, który stanowi wykonanie praktyk, o których mowa w części I pkt 2 tiret drugie załącznika IX do rozporządzenia nr 1307/2013, mając na względzie to, aby realizacja tych zobowiązań w tym zakresie skutkowała równoważnym lub większym poziomem korzyści dla klimatu i środowiska w porównaniu z praktyką, o której mowa art. 43 ust. 2 lit. a rozporządzenia nr 1307/2013.</p>	
Art. 43 ust. 6	6. Państwa członkowskie mogą zdecydować, w tym w stosownych przypadkach na poziomie regionalnym, że rolnicy wykonują wszystkie swoje odnośne obowiązki w ramach ust. 1 zgodnie z krajowymi lub regionalnymi systemami certyfikacji środowiskowej, o których mowa w ust. 3 lit. b).	N			Nie będzie stosowany w Polsce
Art. 43 ust. 7 pierwsze	7. Z zastrzeżeniem decyzji państw członkowskich, o których mowa w ust. 5 i 6, rolnik może przestrzegać jednej lub kilku praktyk, o których mowa w ust. 3 lit. a), tylko	N			Przepis rozporządzenia stosowany wprost – nie wymaga wdrożenia

zdanie	jeżeli praktyki te w pełni zastępują odnośną praktykę lub praktyki, o których mowa w ust. 2.				
Art. 43 ust. 7 drugie zdanie	Rolnik może wykorzystać systemy certyfikacji, o których mowa w ust. 3 lit. b), tylko jeżeli obejmują one cały obowiązek, o którym mowa w ust. 1.	N			Nie będzie stosowany w Polsce
Art. 43 ust. 8	8. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o swoich decyzjach, o których mowa w ust. 5 i 6, oraz o poszczególnych zobowiązaniach lub systemach certyfikacji, które zamierzają stosować jako praktyki równoważne w rozumieniu ust. 3. Komisja ocenia, czy praktyki zawarte w poszczególnych zobowiązaniach lub systemach certyfikacji są objęte wykazem w załączniku IX, a jeżeli uzna, że tak nie jest, powiadamia państwa członkowskie w drodze aktu wykonawczego przyjętego bez zastosowania procedury, o której mowa w art. 71 ust. 2 lub 3. W przypadku gdy Komisja powiadomi państwo członkowskie, że praktyki te nie są objęte wykazem w załączniku IX, to państwo członkowskie nie może uznać za praktyki równoważne w rozumieniu ust. 3 niniejszego artykułu poszczególnych zobowiązań lub systemów certyfikacji, których dotyczy powiadomienie Komisji.	N			Przepis rozporządzenia stosowany wprost – nie wymaga wdrożenia
Art. 43 ust. 9 akapit	9. Bez uszczerbku dla ust. 10 i 11 niniejszego artykułu, dla stosowania dyscypliny finansowej oraz zmniejszeń liniowych	N			Przepis rozporządzenia stosowany wprost – nie wymaga wdrożenia

<p>pierwszy i drugi</p>	<p>zgodnie z art. 7 niniejszego rozporządzenia oraz stosowania art. 63 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013, państwa członkowskie przyznają płatność, o której mowa w niniejszym rozdziale, rolnikom, którzy przestrzegają praktyk, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, które mają w ich przypadku zastosowanie, oraz w zakresie, w jakim rolnicy ci przestrzegają art. 44, 45 i 46 niniejszego rozporządzenia.</p> <p>Płatność ta stanowi płatność roczną na kwalifikujący się hektar zadeklarowany zgodnie z art. 33 ust. 1 lub art. 36 ust. 2, której kwotę oblicza się rocznie, dzieląc kwotę wynikającą ze stosowania art. 47 przez łączną liczbę kwalifikujących się hektarów zadeklarowanych zgodnie z art. 33 ust. 1 lub art. 36 ust. 2 w danym państwie członkowskim lub regionie.</p>				
<p>Art. 43 ust. 9 akapit trzeci</p>	<p>W drodze odstępstwa od akapitu drugiego państwa członkowskie, które podjęły decyzję o zastosowaniu art. 25 ust. 2, mogą zdecydować o przyznaniu płatności, o której mowa w niniejszym ustępie, w postaci wielkości procentowej łącznej sumy uprawnień do płatności, które rolnik aktywował zgodnie z art. 33 ust. 1 na każdy odpowiedni rok.</p>	<p>N</p>			<p>Nie będzie stosowany w Polsce</p>
<p>Art. 43 ust. 9 ostatni akapit</p>	<p>Dla każdego roku i każdego państwa członkowskiego lub regionu tę wielkość procentową oblicza się dzieląc kwotę wynikającą ze stosowania art. 47 przez łączną</p>	<p>N</p>			<p>Nie będzie stosowany w Polsce</p>

	wartość wszystkich uprawnień do płatności aktywowanych zgodnie z art. 33 ust. 1 w danym państwie członkowskim lub regionie.				
Art. 43 ust. 10 i 11	<p>10. Rolnicy, których gospodarstwa rolne są w całości lub częściowo położone na obszarach objętych dyrektywami 92/43/EWG, 2000/60/WE lub 2009/147/WE, są uprawnieni do płatności, o której mowa w niniejszym rozdziale, pod warunkiem że przestrzegają praktyk, o których mowa w niniejszym rozdziale, w zakresie, w jakim praktyki te są w danym gospodarstwie rolnym zgodne z celami tych dyrektyw.</p> <p>11. Rolnicy spełniający wymogi określone w art. 29 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 834/2007 w odniesieniu do rolnictwa ekologicznego są tym samym uprawnieni do płatności, o której mowa w niniejszym rozdziale.</p> <p>Akapit pierwszy ma zastosowanie jedynie do jednostek gospodarstwa rolnego wykorzystywanych do produkcji ekologicznej zgodnie z art. 11 rozporządzenia (WE) nr 834/2007.</p>	N			Przepis rozporządzenia stosowany wprost – nie wymaga wdrożenia
Art. 43 ust. 12 i 13	<p>12. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 70 w celu:</p> <p>a) dodania praktyk równoważnych do wykazu w załączniku IX;</p> <p>b) ustanowienia odpowiednich wymogów mających zastosowanie do krajowych lub regionalnych systemów certyfikacji, o</p>	N			Przepis rozporządzenia stosowany wprost – nie wymaga wdrożenia

	<p>których mowa w ust. 3 lit. b) niniejszego artykułu, w tym poziomu gwarancji, jakie systemy te mają zapewniać;</p> <p>c) ustanowienia szczegółowych zasad obliczania kwoty, o której mowa w art. 28 ust. 6 rozporządzenia (UE) nr 1305/2013 w odniesieniu do praktyk, o których mowa w sekcji I pkt 3 i 4 oraz w sekcji III pkt 7 załącznika IX do niniejszego rozporządzenia, oraz wszelkich dalszych praktyk równoważnych dodanych do tego załącznika zgodnie z lit. a) niniejszego ustępu, w odniesieniu do których potrzebne jest specyficzne obliczenie, aby uniknąć podwójnego finansowania</p> <p>13. Komisja przyjmuje akty wykonawcze ustanawiające przepisy dotyczące procedury powiadomień, w tym harmonogram ich przedkładania, oraz oceny przeprowadzanej przez Komisję, o których mowa w ust. 8. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 71 ust. 2.</p>				
Art. 44 (bez ust. 3 lit. d)	<p>1. W przypadku gdy grunty orne rolnika obejmują od 10 do 30 hektarów i nie są w całości objęte uprawami rosnącymi pod wodą przez znaczącą część roku lub przez znaczącą część cyklu uprawowego, na gruntach tych muszą występować co najmniej dwie różne uprawy. Uprawa główna nie może zajmować więcej niż 75 % tych gruntów ornych.</p> <p>W przypadku gdy grunty orne rolnika</p>	N			Przepis rozporządzenia stosowany wprost – nie wymaga wdrożenia

<p>obejmują więcej niż 30 hektarów i nie są w całości objęte uprawami rosnącymi pod wodą przez znaczącą część roku lub przez znaczącą część cyklu uprawowego, na gruntach tych muszą występować co najmniej trzy różne uprawy. Uprawa główna nie może zajmować więcej niż 75 % tych gruntów ornych, a dwie uprawy główne łącznie nie mogą zajmować więcej niż 95 % tych gruntów ornych.</p> <p>2. Bez uszczerbku dla liczby upraw wymaganych zgodnie z ust. 1, maksymalne progi, które są w nich określone nie mają zastosowania do gospodarstw rolnych, w których trawa lub inne pastewne rośliny zielne lub grunt ugorowany zajmują więcej niż 75 % gruntów ornych. W takich przypadkach główna uprawa na pozostałych gruntach ornych nie może zajmować więcej niż 75 % tego pozostałego gruntu ornego, z wyjątkiem przypadku, gdy ten pozostały obszar jest pokryty trawą lub innymi pastewnymi roślinami zielnymi lub stanowi grunt ugorowany.</p> <p>3. Ust. 1 i 2 nie mają zastosowania do gospodarstw rolnych:</p> <p>a) w których więcej niż 75 % gruntów ornych jest wykorzystywanych do produkcji traw lub innych pastewnych roślin zielnych, jest ugorowane lub jest połączeniem tych zastosowań, pod warunkiem że grunty orne nieobjęte tymi zastosowaniami nie przekraczają 30 hektarów;</p>				
---	--	--	--	--

<p>b) w których więcej niż 75 % kwalifikującej się powierzchni użytków rolnych stanowią trwałe użytki zielone, jest wykorzystywane do produkcji traw lub innych pastewnych roślin zielnych lub do upraw rosnących pod wodą przez znaczącą część roku lub przez znaczącą część cyklu uprawowego, lub jest połączeniem tych zastosowań, pod warunkiem że grunty orne nieobjęte tymi zastosowaniami nie przekraczają 30 hektarów;</p> <p>c) w których więcej niż 50 % obszarów w ramach zadeklarowanych gruntów ornych nie zostało zadeklarowanych przez rolnika w jego wniosku o pomoc za poprzedni rok oraz, na podstawie porównania geoprzestrzennych wniosków o pomoc, wszystkie grunty orne uprawiane są przy wykorzystaniu innej uprawy w porównaniu z uprawą w poprzednim roku kalendarzowym;</p> <p>4. Do celów niniejszego artykułu „uprawa” oznacza:</p> <p>a) uprawę dowolnego z różnych rodzajów zdefiniowanych w klasyfikacji botanicznej upraw;</p> <p>b) uprawę dowolnego gatunku w przypadku <i>Brassicaceae</i>, <i>Solanaceae</i> i <i>Cucurbitaceae</i>;</p> <p>c) grunt ugorowany;</p> <p>d) trawę lub inne pastewne rośliny zielne.</p> <p>Uprawy ozime i uprawy jare uważa się za odrębne, nawet jeśli należą do tego samego rodzaju.</p>				
--	--	--	--	--

Art. 44 ust. 3 lit. d)	d) które są położone na obszarach na północ od 62. równoleżnika lub niektórych obszarach przyległych. W przypadku gdy grunty orne takich gospodarstw rolnych obejmują więcej niż 10 hektarów, na gruntach tych muszą występować co najmniej dwie różne uprawy, a żadna z tych upraw nie może przekraczać 75 % gruntów ornycy, chyba że uprawa główna to trawy lub inne pastewne rośliny zielne lub grunty ugorowane.	N			Nie będzie stosowany w Polsce
Art. 44 ust. 5	5. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 70 w celu: a) uznawania innych rodzajów i gatunków niż te, o których mowa w ust. 4 niniejszego artykułu; oraz b) ustanawiania przepisów dotyczących stosowania dokładnego obliczania udziału różnych upraw.	N			Nie dotyczy
Art. 45 ust. 1 akapit pierwszy	1. Państwa członkowskie wyznaczają trwałe użytki zielone, które są wrażliwe pod względem środowiskowym na obszarach objętych dyrektywami 92/43/EWG lub 2009/147/WE, w tym na glebach torfowych i terenach podmokłych znajdujących się na tych obszarach, i które wymagają ścisłej ochrony, aby spełnić cele tych dyrektyw.	T	Art. 11 ust. 7	7. Minister właściwy do spraw rolnictwa wyznaczy, w drodze rozporządzenia, trwałe użytki zielone, o których mowa w art. 45 ust. 1 akapit pierwszy rozporządzenia nr 1307/2013, mając na uwadze zapewnienie ochrony trwałych użytków zielonych wartościowych pod względem środowiskowym.	
Art. 45 ust. 1 akapit drugi	Państwa członkowskie mogą w celu zapewnienia ochrony wartościowych pod względem środowiskowym trwałych użytków zielonych zdecydować o wyznaczeniu dalszych obszarów wrażliwych pod względem środowiskowym położonych poza	N			Nie będzie stosowany w Polsce

	obszarami objętymi dyrektywami 92/43/EWG lub 2009/147/WE, w tym trwałych użytków zielonych na glebach zasobnych w węgiel.				
Art. 45 ust. 1 akapit ostatni	Rolnicy nie mogą przekształcać ani zaorywać trwałych użytków zielonych położonych na obszarach wyznaczonych przez państwa członkowskie na podstawie akapitu pierwszego oraz, w stosownych przypadkach, akapitu drugiego.	N			Przepis rozporządzenia stosowany wprost – nie wymaga wdrożenia
Art. 45 ust. 2 akapit od pierwszego do czwartego oraz szósty	2. Państwa członkowskie zapewniają, aby stosunek obszarów trwałych użytków zielonych do całkowitej powierzchni użytków rolnych zadeklarowanych przez rolników zgodnie z art. 72 ust. 1 akapit pierwszy lit. a) rozporządzenia (UE) nr 1306/2013 nie zmniejszył się o więcej niż 5 % w porównaniu ze wskaźnikiem referencyjnym ustanowionym przez państwa członkowskie w 2015 r., będącym wynikiem dzielenia powierzchni trwałych użytków zielonych, o którym mowa w akapicie drugim lit. a) niniejszego ustępu, przez całkowitą powierzchnię użytków rolnych, o której mowa w lit. b) tego akapitu. Do celów ustanowienia wskaźnika referencyjnego, o którym mowa w akapicie pierwszym: a) „powierzchnia trwałych użytków zielonych” oznacza grunt, na którym występują trwałe użytki zielone zadeklarowane zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 73/2009 w 2012 r. lub w 2013 r. w	T	Art. 11. ust. 2 Art. 56	2. W przypadku stwierdzenia zmniejszenia, o którym mowa w art. 45 ust. 3 rozporządzenia nr 1307/2013, na poziomie krajowym przekształcanie trwałych użytków zielonych jest niedopuszczalne, a rolnicy, o których mowa w art. 44 ust. 2 akapit drugi rozporządzenia nr 639/2014, są obowiązani do przywrócenia lub ustanowienia trwałych użytków zielonych zgodnie z przepisami art. 44 ust. 2 i 3 rozporządzenia nr 639/2014, nie później niż do dnia 31 maja roku następującego po roku złożenia wniosku o przyznanie płatności bezpośrednich. Art. 56. Minister właściwy do spraw rozwoju wsi ogłosi do dnia 30 listopada 2015 r., w drodze obwieszczenia, w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski” wskaźnik referencyjny, o którym mowa w art. 45 ust. 2 rozporządzenia nr 1307/2013.	

<p>przypadku Chorwacji, przez rolników podlegających obowiązkowi na podstawie niniejszego rozdziału, a także obszary trwałych użytków zielonych zadeklarowane w 2015 r. zgodnie z art. 72 ust. 1 akapit pierwszy lit. a) rozporządzenia (UE) nr 1306/2013 przez rolników podlegających obowiązkowi na podstawie niniejszego rozdziału, który nie został zadeklarowany jako grunt pod pastwiska trwale w 2012 r. lub w 2013 r. przypadku Chorwacji;</p> <p>b) „całkowita powierzchnia użytków rolnych” oznacza powierzchnię użytków rolnych zadeklarowaną w 2015 r. zgodnie z art. 72 ust. 1 akapit pierwszy lit. a) rozporządzenia (UE) nr 1306/2013 przez rolników podlegających obowiązkowi na podstawie niniejszego rozdziału.</p> <p>Wskaźnik referencyjny trwałych użytków zielonych jest ponownie obliczany w przypadkach, gdy rolnicy podlegający obowiązkowi na podstawie niniejszego rozdziału mają obowiązek ponownego przekształcenia gruntu w trwałe użytki zielone w 2015 r. lub w 2016 r. zgodnie z art. 93 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013. W takich przypadkach, obszary te dodaje się do powierzchni trwałych użytków zielonych, o których mowa w akapicie drugim lit. a) niniejszego ustępu.</p> <p>Wskaźnik trwałych użytków zielonych ustanawia się każdego roku na podstawie</p>				
--	--	--	--	--

	<p>obszarów zadeklarowanych przez rolników podlegających obowiązkom na podstawie niniejszego rozdziału dla tego roku zgodnie z art. 72 ust. 1 akapit pierwszy lit. a) rozporządzenia (UE) 1306/2013.</p> <p>Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o wskaźniku referencyjnym oraz o wskaźniku, o którym mowa w niniejszym ustępie.</p>				
Art. 45 ust. 2 akapit piąty bez ostatniego zdania	Obowiązek w ramach niniejszego ustępu ma zastosowanie na poziomie krajowym, regionalnym lub na odpowiednim poziomie podregionalnym. Państwa członkowskie mogą zdecydować o stosowaniu obowiązku utrzymywania trwałych użytków zielonych na poziomie gospodarstwa rolnego w celu zapewnienia, aby wskaźnik trwałych użytków zielonych nie zmniejszył się o więcej niż 5 %.	T	Art. 11 ust. 2	2. W przypadku stwierdzenia zmniejszenia, o którym mowa w art. 45 ust. 3 rozporządzenia nr 1307/2013, na poziomie krajowym przekształcanie trwałych użytków zielonych jest niedopuszczalne, a rolnicy, o których mowa w art. 44 ust. 2 akapit drugi rozporządzenia nr 639/2014, są obowiązani do przywrócenia lub ustanowienia trwałych użytków zielonych zgodnie z przepisami art. 44 ust. 2 i 3 rozporządzenia nr 639/2014, nie później niż do dnia 31 maja roku następującego po roku złożenia wniosku o przyznanie płatności bezpośrednich.	
Art. 45 ust. 2 ostatnie zdanie akapitu piątego	Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o każdej takiej decyzji do dnia 1 sierpnia 2014 r.	N			Przepis rozporządzenia stosowany wprost – nie wymaga wdrożenia

Art. 45 ust. 3 akapit pierwszy	3. W przypadku stwierdzenia, że wskaźnik, o którym mowa w ust. 2, zmniejszył się o ponad 5 % na poziomie regionalnym lub na poziomie podregionalnym, lub, w stosownych przypadkach, na poziomie krajowym, dane państwo członkowskie nakłada obowiązki na poziomie gospodarstwa rolnego w zakresie ponownego przekształcenia gruntu w trwałe użytki zielone, w odniesieniu do tych rolników, którzy mają w swojej dyspozycji grunt przekształcony z pastwiska trwałego lub trwałych użytków zielonych, w grunt o innym rodzaju użytkowania w okresie w przeszłości.	T	Art. 11 ust. 2 i ust. 5	2. W przypadku stwierdzenia zmniejszenia, o którym mowa w art. 45 ust. 3 rozporządzenia nr 1307/2013, na poziomie krajowym przekształcanie trwałych użytków zielonych jest niedopuszczalne, a rolnicy, o których mowa w art. 44 ust. 2 akapit drugi rozporządzenia nr 639/2014, są obowiązani do przywrócenia lub ustanowienia trwałych użytków zielonych zgodnie z przepisami art. 44 ust. 2 i 3 rozporządzenia nr 639/2014, nie później niż do dnia 31 maja roku następującego po roku złożenia wniosku o przyznanie płatności bezpośrednich. 5. Minister właściwy do spraw rozwoju wsi ogłasza do dnia 30 listopada każdego roku, w drodze obwieszczenia, w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”, procent, o jaki zmalał albo zwiększył się stosunek, o którym mowa w art. 45 ust. 2 rozporządzenia nr 1307/2014, w odniesieniu do wskaźnika referencyjnego, o którym mowa w art. 45 ust. 2 tego rozporządzenia.	
Art. 45 ust. 3 akapit drugi	Jeśli jednak ilość obszarów trwałych użytków zielonych wyrażona w liczbach bezwzględnych, ustalona zgodnie z ust. 2 akapit drugi lit. a), utrzymana jest w pewnych limitach, obowiązek określony w ust. 2 akapit	N			Przepis rozporządzenia stosowany wprost – nie wymaga wdrożenia

	pierwszy uznaje się za spełniony.				
Art. 45 ust. 4	4. Ust. 3 nie ma zastosowania w przypadku gdy zmniejszenie poniżej progu jest skutkiem zalesiania, które jest zgodne z zasadami ochrony środowiska i nie obejmuje zagajników o krótkiej rotacji, choinek lub szybko rosnących drzew z przeznaczeniem na produkcję energii.	N			Przepis rozporządzenia stosowany wprost – nie wymaga wdrożenia
Art. 45 ust. 5 - 7	5. Aby zapewnić utrzymanie wskaźnika trwałych użytków zielonych, Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 70 aktów delegowanych określających szczegółowe przepisy dotyczące utrzymywania trwałych użytków zielonych, w tym przepisy dotyczące ponownego przekształcania w przypadku nieprzestrzegania obowiązku określonego w ust. 1 niniejszego artykułu, przepisy mające zastosowanie do państw członkowskich w odniesieniu do ustanawiania obowiązków na poziomie gospodarstw rolnych w zakresie utrzymywania trwałych użytków zielonych, o których mowa w ust. 2 i 3, oraz wszelkiego dostosowania wskaźnika referencyjnego, o którym mowa w ust. 2, które może okazać się niezbędne. 6. Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 70 aktów delegowanych: a) określających ramy, w których należy dokonywać wyznaczenia dalszych obszarów wrażliwych, o których mowa w ust. 1 akapit	N			Przepis rozporządzenia stosowany wprost – nie wymaga wdrożenia

	<p>drugi niniejszego artykułu;</p> <p>b) ustanawiających szczegółowe metody określania wskaźnika trwałych użytków zielonych oraz całkowitej powierzchni użytków rolnych, którą należy utrzymać zgodnie z ust. 2 niniejszego artykułu;</p> <p>c) określających okres w przeszłości, o którym mowa w ust. 3 akapit pierwszy niniejszego artykułu.</p> <p>7. Komisja przyjmuje akty wykonawcze ustalające limity, o których mowa w ust. 3 akapit drugi niniejszego artykułu. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 71 ust. 2.</p>				
Art. 46 ust. 1 akapit pierwszy i drugi	<p>1. W przypadku gdy grunty orne gospodarstwa rolnego obejmują więcej niż 15 hektarów, rolnik zapewnia, aby od dnia 1 stycznia 2015 r. obszar odpowiadający przynajmniej 5 % gruntów ornych gospodarstwa rolnego, które rolnik zadeklarował zgodnie z art. 72 ust. 1 akapit pierwszy lit. a) rozporządzenia (UE) nr 1306/2013 oraz, jeżeli są one uznawane za obszary proekologiczne przez państwo członkowskie zgodnie z ust. 2 niniejszego artykułu, z uwzględnieniem obszarów wymienionych lit. c), d), g) i h) tego ustępu, był obszarem proekologicznym.</p> <p>Wielkość procentową, o której mowa w akapicie pierwszym niniejszego artykułu, zwiększa się z 5 % do 7 % z zastrzeżeniem</p>	N			Przepis rozporządzenia stosowany wprost – nie wymaga wdrożenia

	aktu ustawodawczego Parlamentu Europejskiego i Rady zgodnie z art. 43 ust. 2 TFUE.				
Art. 46 ust. 1 akapit trzeci	Do dnia 31 marca 2017 r. Komisja przedstawi sprawozdanie oceniające w sprawie wdrażania akapitu pierwszego niniejszego ustępu wraz z towarzyszącym mu w stosownych przypadkach wnioskiem w sprawie aktu ustawodawczego, o którym mowa w akapicie drugim.	N			Przepis rozporządzenia stosowany wprost – nie wymaga wdrożenia
Art. 46 ust. 2 akapit pierwszy	2. Do dnia 1 sierpnia 2014 r. państwa członkowskie zdecydowały, że jeden lub większa liczba następujących obszarów mają być uważane za obszary proekologiczne: a) grunty ugorowane; b) tarasy; c) elementy krajobrazu, w tym takie elementy przylegające do gruntów ornych gospodarstwa, które w drodze odstępstwa od art. 43 ust. 1 niniejszego rozporządzenia mogą obejmować elementy krajobrazu, które nie zostały uwzględnione w obszarze kwalifikującym się zgodnie z art. 76 ust. 2 lit. c) rozporządzenia (UE) nr 1306/2013; d) strefy buforowe, w tym strefy buforowe pod trwałymi użytkami zielonymi, pod warunkiem że różnią się one od przylegającej kwalifikującej się powierzchni użytków rolnych; e) hektary rolno-leśne, które otrzymują lub otrzymywały wsparcie na mocy art. 44 rozporządzenia (WE) nr 1698/2005 lub art. 23	T	Art. 12 ust. 1 i 4	1. Praktyka, o której mowa w art. 43 ust. 2 lit. c) rozporządzenia nr 1307/2013, jest realizowana przez utrzymanie obszarów uznawanych za proekologiczne w przepisach wydanych na podstawie ust. 4. 4. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, obszary uznawane za obszary proekologiczne oraz warunki wspólnej realizacji praktyki utrzymania tych obszarów, w tym warunki uznawania gospodarstw za znajdujące się w bliskiej odległości i wymagania, jakim powinna odpowiadać umowa, o której mowa w art. 47 ust. 4 rozporządzenia nr 639/2014, uwzględniając rodzaje obszarów wymienionych w art. 46 ust. 2 rozporządzenia nr 1307/2013 oraz kryteria ich uznawania za obszary proekologiczne, określone w art. 45 rozporządzenia nr 639/2014, a także mając na względzie zapewnienie osiągnięcia jak najkorzystniejszego oddziaływania na	

	rozporządzenia (UE) nr 1305/2013; f) pasy kwalifikujących się hektarów wzdłuż obrzeży lasu; g) obszary z zagajnikami o krótkiej rotacji bez stosowania nawozów mineralnych lub środków ochrony roślin; h) obszary zalesione, o których mowa w art. 32 ust. 2 lit. b) ppkt (ii) niniejszego rozporządzenia; i) obszary z międzyplonami lub pokrywą zieloną utworzone poprzez sadzenie i kielkowanie nasion, do których stosuje się współczynniki ważenia, o których mowa w ust. 3 niniejszego artykułu; j) obszary objęte uprawami wiążącymi azot.			środowisko wykonywania praktyki utrzymania obszarów uznawanych za proekologiczne.	
Art. 46 ust. 2 akapit drugi	Z wyjątkiem obszarów gospodarstwa rolnego, o których mowa w akapicie czwartym lit. g) i h) niniejszego ustępu, obszary proekologiczne znajdują się na gruntach ornych danego gospodarstwa rolnego. W przypadku obszarów wymienionych w akapicie czwartym lit. c) i d) niniejszego ustępu obszary proekologiczne mogą również przylegać do gruntów ornych gospodarstwa rolnego zadeklarowanych przez rolnika zgodnie z art. 72 ust. 1 akapit pierwszy lit. a) rozporządzenia (UE) nr 1306/2013.	N			Przepis rozporządzenia stosowany wprost – nie wymaga wdrożenia
Art. 46 ust. 3 pierwsze zdanie	3. Aby uprościć administrację i uwzględnić charakterystykę poszczególnych rodzajów obszarów proekologicznych wymienionych w ust. 2 akapit pierwszy, a także ułatwić ich pomiar, państwa członkowskie mogą, przy	T	Art. 12 ust. 3	3. Do ustalenia powierzchni obszarów uznawanych za proekologiczne w przepisach wydanych na podstawie ust. 4, stosuje się współczynniki przekształcenia (konwersji) i ważenia określone w załączniku X do	

	obliczaniu łącznej liczby hektarów stanowiących obszary proekologiczne danego gospodarstwa rolnego, wykorzystać współczynniki przekształcenia lub współczynniki ważenia określone w załączniku X.			rozporządzenia nr 1307/2013.	
Art. 46 ust. 3 drugie zdanie	Jeżeli państwo członkowskie za obszary proekologiczne postanowi uznawać obszary wymienione w ust. 2 akapit pierwszy lit. i) lub jakiegokolwiek inny obszar, dla którego współczynnik ważenia wynosi mniej niż 1, stosowanie współczynników ważenia określonych w załączniku X jest obowiązkowe.	N			Przepis rozporządzenia stosowany wprost – nie wymaga wdrożenia
Art. 46 ust. 4	4. Ust. 1 nie stosuje się do gospodarstw rolnych: a) w których więcej niż 75 % gruntów ornych jest wykorzystywane do produkcji traw lub innych pastewnych roślin zielnych, ugorowane, wykorzystywane do uprawy roślin strączkowych, lub będące połączeniem tych zastosowań, pod warunkiem że grunty orne nieobjęte tymi zastosowaniami nie przekraczają 30 hektarów; b) w których więcej niż 75 % kwalifikujących się użytków rolnych stanowią trwałe użytki zielone wykorzystywane do produkcji traw lub innych pastewnych roślin zielnych lub wykorzystywane do uprawy roślin rosnących pod wodą przez znaczącą część roku albo znaczącą część cyklu uprawowego, lub będące połączeniem tych zastosowań, pod	N			Przepis rozporządzenia stosowany wprost – nie wymaga wdrożenia

	warunkiem że grunty orne nieobjęte tymi zastosowaniami nie przekraczają 30 hektarów.				
Art. 46 ust. 5	5. Państwa członkowskie mogą zdecydować o wdrożeniu na poziomie regionalnym do połowy punktów procentowych obszarów proekologicznych, o których mowa w ust. 1, aby uzyskać przyległe obszary proekologiczne. Państwa członkowskie wyznaczają obszary i obowiązki dla uczestniczących rolników lub grup rolników. Obszary i obowiązki określa się w celu wsparcia procesu wdrażania unijnych polityk w zakresie środowiska, klimatu i różnorodności biologicznej.	N			Nie będzie stosowany w Polsce
Art. 46 ust. 6 akapit pierwszy pierwsze zdanie	6. Państwa członkowskie mogą zdecydować o zezwoleniu rolnikom, których gospodarstwa rolne znajdują się w bliskiej odległości, na wspólną realizację obowiązku, o którym mowa w ust. 1 („wspólna realizacja”), pod warunkiem że obszary proekologiczne przylegają do siebie.	T	Art. 12 ust. 2 i 4	2. Rolnicy mogą wspólnie realizować obowiązek, o którym mowa w art. 46 ust. 1 rozporządzenia nr 1307/2013, zgodnie z art. 46 ust. 6 tego rozporządzenia. 4. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, obszary uznawane za obszary proekologiczne oraz warunki wspólnej realizacji praktyki utrzymania tych obszarów, w tym warunki uznawania gospodarstw za znajdujące się w bliskiej odległości i wymagania, jakim powinna odpowiadać umowa, o której mowa w art. 47 ust. 4 rozporządzenia nr 639/2014, uwzględniając rodzaje obszarów wymienionych w art. 46 ust. 2 rozporządzenia nr 1307/2013 oraz kryteria	

				ich uznawania za obszary proekologiczne, określone w art. 45 rozporządzenia nr 639/2014, a także mając na względzie zapewnienie osiągnięcia jak najkorzystniejszego oddziaływania na środowisko wykonywania praktyki utrzymania obszarów uznawanych za proekologiczne.	
Art. 46 ust. 6 akapit pierwszy drugie zdanie	Aby wesprzeć wdrażanie unijnych polityk w zakresie środowiska, klimatu i różnorodności biologicznej, państwa członkowskie mogą wyznaczyć obszary, na których możliwa będzie wspólna realizacja, oraz mogą nałożyć dalsze obowiązki na rolników lub grupy rolników uczestniczących w takiej wspólnej realizacji.	N			Nie będzie stosowany w Polsce
Art. 46 ust. 6 akapit drugi	Każdy rolnik uczestniczący we wspólnej realizacji zapewnia, aby przynajmniej 50 % obszaru objętego obowiązkiem określonym w ust. 1, było położone na terenie jego gospodarstwa rolnego oraz zgodnie z ust. 2 akapit drugi. Liczba rolników uczestniczących w takiej wspólnej realizacji nie może przekraczać dziesięciu.	N			Przepis rozporządzenia stosowany wprost – nie wymaga wdrożenia
Art. 46 ust. 7	7. Państwa członkowskie, których ponad 50 % całkowitej powierzchni pokrytych jest lasami, mogą zdecydować, że ust. 1 niniejszego artykułu nie dotyczy gospodarstw rolnych położonych na obszarach wyznaczonych przez te państwa członkowskie jako obszary o ograniczeniach naturalnych zgodnie z art. 32 ust. 1 lit. a) lub	N			Nie będzie stosowany w Polsce

	<p>b) rozporządzenia (UE) nr 1305/2013, pod warunkiem że więcej niż 50 % powierzchni jednostki, o której mowa w akapicie drugim niniejszego ustępu, jest pokrytych lasem, a stosunek lasów do gruntów rolnych jest wyższy niż 3:1.</p> <p>Obszary pokryte lasem oraz stosunek obszarów leśnych do gruntów rolnych ocenia się na poziomie obszaru równoważnego poziomowi LAU2 lub na poziomie innej wyraźnie wytyczonej jednostki, która obejmuje jeden wyraźny ciągły obszar geograficzny o podobnych warunkach rolnych.</p>				
Art. 46 ust. 8	<p>8. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o decyzjach, o których mowa w ust. 2, do dnia 1 sierpnia 2014 r., a o wszelkich decyzjach, o których mowa w ust. 3, 5, 6 lub 7 – do dnia 1 sierpnia roku poprzedzającego ich stosowanie.</p>	N			Przepis rozporządzenia stosowany wprost – nie wymaga wdrożenia

<p>Art. 46 ust. 9</p>	<p>9. Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 70 aktów delegowanych:</p> <p>a) ustanawiających dalsze kryteria dla rodzajów obszarów, o których mowa w ust. 2 niniejszego artykułu, aby mogły kwalifikować się jako obszary proekologiczne;</p> <p>b) dodających inne rodzaje obszarów niż te, o których mowa w ust. 2, i które można brać pod uwagę w celu wypełniania wielkości procentowej, o której mowa w ust. 1;</p> <p>c) dostosowujących załącznik X w celu ustanowienia współczynników przekształcenia i współczynników ważenia, o których mowa w ust. 3, oraz w celu uwzględnienia kryteriów lub rodzajów obszarów, które mają zostać określone przez Komisję na mocy lit. a) i b) niniejszego ustępu;</p> <p>d) określających zasady realizacji, o których mowa w ust. 5 i 6, w tym minimalne wymogi takiej realizacji;</p> <p>e) ustanawiających ramy, w których państwa członkowskie mają określić kryteria uznania gospodarstw rolnych za znajdujące się w bliskiej odległości do celów ust. 6;</p> <p>f) ustanawiających metody określania wielkości procentowej całkowitej powierzchni obszarów pokrytych lasem oraz stosunku obszarów leśnych do gruntów rolnych, o którym mowa w ust. 7.</p>	<p>N</p>			<p>Przepis rozporządzenia stosowany wprost – nie wymaga wdrożenia</p>
---------------------------	---	----------	--	--	---

Art. 47 ust. 1 i 2 akapit pierwszy	1. Aby sfinansować płatność, o której mowa w niniejszym rozdziale, państwa członkowskie wykorzystują 30% rocznego pułapu krajowego określonego w załączniku II. 2. Państwa członkowskie stosują płatność, o której mowa w niniejszym rozdziale, na poziomie krajowym.	N			Przepis rozporządzenia stosowany wprost – nie wymaga wdrożenia
Art. 47 ust. 2 akapit drugi	Stosując art. 23, państwa członkowskie mogą zdecydować o stosowaniu płatności na poziomie regionalnym. W takim przypadku wykorzystują w każdym regionie część pułapu ustalonego w ust. 3 niniejszego artykułu. Dla każdego regionu część taką oblicza się dzieląc odpowiedni pułap regionalny ustalony zgodnie z art. 23 ust. 2 przez krajowy pułap ustalony zgodnie z art. 22 ust. 1, po zastosowaniu zmniejszenia liniowego przewidzianego w art. 30 ust. 1 w przypadku gdy nie stosuje się art. 30 ust. 2.	N			Nie będzie stosowany w Polsce
Art. 47 ust. 3	3. Komisja przyjmuje akty wykonawcze ustalające co roku odpowiedni pułap dla płatności, o której mowa w niniejszym rozdziale. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 71 ust. 2.	N			Przepis rozporządzenia stosowany wprost – nie wymaga wdrożenia
Art. 48	Przepisy ogólne 48. 1. Państwa członkowskie mogą przyznawać płatność rolnikom, którzy są uprawnieni do płatności w ramach systemu płatności podstawowej lub systemu jednolitej płatności obszarowej, o których mowa w	N			Nie będzie stosowany w Polsce.

<p>rozdziale 1, i których gospodarstwa rolne są w całości lub częściowo położone na wyznaczonych przez państwa członkowskie zgodnie z art. 32 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1305/2013 obszarach o ograniczeniach naturalnych („płatności z tytułu obszarów o ograniczeniach naturalnych”).</p> <p>2. Państwa członkowskie mogą podjąć decyzję o przyznaniu płatności z tytułu obszarów o ograniczeniach naturalnych w odniesieniu do wszystkich obszarów objętych zakresem ust. 1 lub o ograniczeniu płatności do niektórych takich obszarów na podstawie obiektywnych i niedyskryminacyjnych kryteriów.</p> <p>3. Bez uszczerbku dla ust. 2 niniejszego artykułu, dla stosowania dyscypliny finansowej, zmniejszania płatności zgodnie z art. 11 i liniowego zmniejszenia zgodnie z art. 7 niniejszego rozporządzenia, oraz stosowania art. 63 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013 płatność z tytułu obszarów o ograniczeniach naturalnych przyznaje się rocznie na kwalifikujący się hektar położony na obszarach, w odniesieniu do których państwo członkowskie zdecydowało o przyznaniu płatności zgodnie z ust. 2 niniejszego artykułu. Wypłaca się ją po aktywacji uprawnień do płatności w odniesieniu do tych hektarów posiadanych przez danego rolnika lub – w państwach członkowskich stosujących art. 36</p>				
--	--	--	--	--

	<p>niniejszego rozporządzenia – po zadeklarowaniu tych kwalifikujących się hektarów przez danego rolnika.</p> <p>4. Płatność z tytułu obszarów o ograniczeniach naturalnych, na hektar, oblicza się dzieląc kwotę wynikającą ze stosowania art. 49 przez liczbę kwalifikujących się hektarów zadeklarowanych zgodnie z art. 33 ust. 1 lub art. 36 lit. 2, położonych na obszarach, w odniesieniu do których państwo członkowskie zdecydowało o przyznaniu płatności zgodnie z ust. 2 niniejszego artykułu.</p> <p>Państwa członkowskie mogą w oparciu o obiektywne i niedyskryminacyjne kryteria ustalić również maksymalną liczbę hektarów na gospodarstwo rolne, w odniesieniu do której można przyznać wsparcie na mocy niniejszego rozdziału.</p> <p>5. Państwa członkowskie mogą stosować płatność z tytułu obszarów o ograniczeniach naturalnych na poziomie regionalnym na warunkach określonych w niniejszym ustępie, pod warunkiem że określiły odnośne regiony zgodnie z obiektywnymi i niedyskryminacyjnymi kryteriami, a w szczególności ich cechy w zakresie ograniczeń naturalnych, w tym dotkliwość tych ograniczeń, i ich warunki agronomiczne.</p> <p>Państwa członkowskie dzielą pułap krajowy,</p>				
--	---	--	--	--	--

	<p>o którym mowa w art. 49 ust. 1, między regiony zgodnie z obiektywnymi i niedyskryminacyjnymi kryteriami.</p> <p>Płatność z tytułu obszarów o ograniczeniach naturalnych na poziomie regionalnym oblicza się dzieląc pułap regionalny obliczony zgodnie z akapitem drugim niniejszego ustępu przez liczbę kwalifikujących się hektarów zadeklarowanych w danym regionie zgodnie z art. 33 ust. 1 lub art. 36 ust. 2, położonych na obszarach, w odniesieniu do których państwo członkowskie zdecydowało o przyznaniu płatności zgodnie z ust. 2 niniejszego artykułu.</p>				
Art. 49	<p>Przepisy finansowe</p> <p>49. 1. Aby sfinansować płatność z tytułu obszarów o ograniczeniach naturalnych, państwa członkowskie mogą zdecydować do dnia 1 sierpnia 2014 r. o wykorzystaniu do 5 % swojego rocznego pułapu krajowego określonego w załączniku II. Powiadamią one Komisję o każdej takiej decyzji do tego dnia.</p> <p>Do dnia 1 sierpnia 2016 r. państwa członkowskie mogą dokonać przeglądu swojej decyzji i zmienić ją ze skutkiem od dnia 1 stycznia 2017 r. Powiadamią one Komisję o każdej takiej decyzji do dnia 1 sierpnia 2016 r.</p> <p>2. Na podstawie wielkości procentowej</p>	N			Nie będzie stosowany w Polsce.

	pułapu krajowego, który ma zostać wykorzystany przez państwa członkowskie zgodnie z ust. 1, Komisja przyjmuje co roku akty wykonawcze ustalające odpowiednie pułapy dla płatności z tytułu obszarów o ograniczeniach naturalnych. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 71 ust. 2.				
Art. 50 ust. 1	Przepisy ogólne 50. Państwa członkowskie przyznają roczną płatność młodym rolnikom, którzy są uprawnieni do płatności w ramach systemu płatności podstawowej lub systemu jednolitej płatności obszarowej, o których mowa w rozdziale 1 („płatność dla młodych rolników”).	T	Art. 2 pkt 8	2 pkt 8) płatność dla młodych rolników – płatność, o której mowa w tytule III rozdział 5 rozporządzenia nr 1307/2013;	
Art. 50 ust. 2	50. 2. Do celów niniejszego rozdziału „młodzi rolnicy” oznaczają osoby fizyczne: a) które po raz pierwszy rozpoczynają działalność w gospodarstwie rolnym jako kierujący tym gospodarstwem rolnym lub które rozpoczęły już działalność w gospodarstwie rolnym w ciągu pięciu lat przed pierwszym złożeniem wniosku w ramach systemu płatności podstawowej lub systemu jednolitej płatności	N			Przepis rozporządzenia stosowany wprost – nie wymaga wdrożenia

	<p>obszarowej, o którym mowa w art. 72 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013, oraz</p> <p>b) których wiek w roku składania wniosku, o którym mowa w lit. a), nie przekracza 40 lat.</p>				
Art. 50 ust. 3	<p>50. 3. Państwa członkowskie mogą określić dalsze obiektywne i niedyskryminacyjne kryteria dla młodych rolników składających wnioski o płatność dla młodych rolników w zakresie posiadania odpowiednich umiejętności lub spełniania wymogów w zakresie szkolenia.</p>	T	Art. 34 ust. 1	<p>Art. 34. 1. Minister właściwy do spraw rozwoju wsi określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki lub szczegółowy tryb przyznawania lub wypłaty płatności bezpośrednich lub płatności niezwiązanej do tytoniu, w tym szczegółowe warunki lub tryb przyznawania tych płatności spadkobiercy, małżonkowi lub następcy prawnemu rolnika, lub przejmującemu gospodarstwo, mając na względzie specyfikę poszczególnych płatności oraz wspieranych sektorów produkcji rolnej, założenia Wspólnej Polityki Rolnej oraz zabezpieczenie przed nieuzasadnionym przyznawaniem tych płatności.</p>	
Art. 50 ust. 4. 5	<p>50. 4. Bez uszczerbku dla stosowania dyscypliny finansowej, zmniejszenia płatności zgodnie z art. 11 i liniowych zmniejszeń zgodnie z art. 7 niniejszego rozporządzenia, oraz stosowania art. 63 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013, płatność dla młodych rolników, przydzielana jest co roku po aktywowaniu przez rolnika uprawnień do płatności lub – w państwach</p>	N			Przepis rozporządzenia stosowany wprost – nie wymaga wdrożenia

	<p>członkowskich stosujących art. 36 niniejszego rozporządzenia – po zadeklarowaniu przez rolnika kwalifikujących się hektarów.</p> <p>5. Płatność dla młodych rolników przyznaje się na rolnika na okres maksymalnie pięciu lat. Okres ten zostaje skrócony o liczbę lat, które upłynęły między rozpoczęciem działalności, o którym mowa w ust. 2 lit. a), a pierwszym złożeniem wniosku o płatność dla młodych rolników.</p>				
Art. 50 ust. 6 i 7	<p>50. 6. Każdego roku państwa członkowskie, które nie stosują art. 36 obliczają kwotę płatności dla młodych rolników mnożąc liczbę uprawnień, które dany rolnik aktywował zgodnie z art. 32 ust. 1, przez liczbę odpowiadającą:</p> <p>a) 25 % średniej wartości uprawnień do płatności posiadanych, na własność lub w formie dzierżawy, przez danego rolnika; lub</p> <p>b) 25 % kwoty obliczonej poprzez podzielenie stałej wartości procentowej pułapu krajowego na rok kalendarzowy 2019 określonego w załączniku II przez liczbę wszystkich kwalifikujących się hektarów zadeklarowanych w 2015 r. zgodnie z art. 33 ust. 1. Ta stała wartość procentowa jest równa udziałowi pułapu krajowego pozostałego dla systemu płatności podstawowej zgodnie z art. 22 ust. 1 na 2015 r.</p>	N			Nie będzie stosowany w Polsce

	7. Państwa członkowskie stosujące art. 36 obliczają każdego roku kwotę płatności dla młodych rolników mnożąc liczbę odpowiadającą 25 % jednolitej płatności obszarowej obliczonej zgodnie z art. 36 przez liczbę kwalifikujących się hektarów, które rolnik zadeklarował zgodnie z art. 36 ust. 2.				
Art. 50 ust. 8, 9	50. 8. W drodze odstępstwa od ust. 6 i 7 państwa członkowskie mogą co roku obliczać kwotę płatności dla młodych rolników mnożąc liczbę odpowiadającą 25 % średniej krajowej płatności na hektar przez liczbę uprawnień, które rolnik aktywował zgodnie z art. 32 ust. 1, lub przez liczbę kwalifikujących się hektarów, które rolnik zadeklarował zgodnie z art. 36 ust. 2. Średnią krajową płatność na hektar oblicza się dzieląc krajowy pułap na rok kalendarzowy 2019 określony w załączniku II przez liczbę kwalifikujących się hektarów zadeklarowanych w 2015 r. zgodnie z art. 33 ust. 1 lub art. 36 ust. 2. 9. Państwa członkowskie ustalają jeden maksymalny limit stosowany do liczby uprawnień do płatności aktywowanych przez rolnika lub liczby kwalifikujących się hektarów zadeklarowanych przez rolnika. Limit ten nie może być niższy niż 25 ani wyższy niż 90. Stosując ust. 6, 7 i 8 państwa członkowskie przestrzegają tego limitu.	T	Art. 13	Art. 13. Do przyznawania płatności dla młodych rolników stosuje się art. 50 ust. 8 rozporządzenia nr 1307/2013, a płatność ta przysługuje do powierzchni gruntów objętych obszarem zatwierdzonym dla tego rolnika do jednolitej płatności obszarowej nie większej niż 50 ha.	

Art. 50 ust. 10	<p>10. Zamiast stosowania ust. 6-9, państwa członkowskie mogą przyznać roczną kwotę ryczałtową na rolnika obliczaną przez pomnożenie określonej liczby hektarów przez liczbę odpowiadającą 25 % średniej krajowej płatności na hektar ustalonej zgodnie z ust. 8.</p> <p>Określoną liczbę hektarów, o której mowa w akapicie pierwszym niniejszego ustępu, oblicza się dzieląc łączną liczbę kwalifikujących się hektarów zadeklarowanych zgodnie z art. 33 ust. 1 lub art. 36 ust. 2 przez młodych rolników wnioskujących w 2015 r. o płatność dla młodych rolników przez łączną liczbę młodych rolników wnioskujących o tę płatność w 2015 r.</p> <p>Państwo członkowskie może jednak przeliczyć tę określoną liczbę hektarów w każdym roku po 2015 r. w przypadku znaczących zmian w liczbie młodych rolników wnioskujących o tę płatność lub w wielkości gospodarstw rolnych młodych rolników, lub w obu tych przypadkach.</p> <p>Roczna ryczałtowa kwota, która może zostać przyznana rolnikowi, nie może przekraczać łącznej kwoty należnej mu płatności podstawowej przed zastosowaniem art. 63 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013 w danym roku.</p>	N			Nie będzie stosowany w Polsce
--------------------	---	---	--	--	-------------------------------

Art. 50 ust. 11	50. 11. Aby zagwarantować ochronę praw beneficjentów i uniknąć dyskryminacji między nimi, Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 70 aktów delegowanych dotyczących warunków, zgodnie z którymi osobę prawną można uznać za kwalifikującą się do otrzymania płatności dla młodych rolników.	N			Przepis rozporządzenia stosowany wprost – nie wymaga wdrożenia
Art. 51	<p>Przepisy finansowe</p> <p>51. 1. Aby sfinansować płatność dla młodych rolników, państwa członkowskie wykorzystują wielkość procentową, która nie może być wyższa niż 2 % rocznego pułapu krajowego określonego w załączniku II. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję do dnia 31 sierpnia 2014 r. o szacunkowej wielkości procentowej niezbędnej do sfinansowania tej płatności. Każdego roku do dnia 1 sierpnia państwa członkowskie mogą zmienić wysokość szacunkowej wielkości procentowej ze skutkiem od następnego roku. Powiadamiają one Komisję o zmienionej wielkości procentowej do dnia 1 sierpnia roku poprzedzającego rok jego stosowania.</p> <p>2. Bez uszczerbku dla maksymalnej wysokości 2 % ustanowionej w ust. 1 niniejszego artykułu, w przypadku gdy łączna kwota płatności dla młodych rolników, w odniesieniu do której złożono wnioski w państwie członkowskim w danym</p>	N			Przepis rozporządzenia stosowany wprost – nie wymaga wdrożenia

<p>roku, przewyższa pułap ustalony zgodnie z ust. 4 niniejszego artykułu, oraz w przypadku gdy pułap ten jest niższy niż ta maksymalna wysokość, państwo członkowskie finansuje różnicę poprzez zastosowanie art. 30 ust. 7 akapit pierwszy lit. f) w odnośnym roku, poprzez liniowe zmniejszenie wszystkich płatności przyznawanych wszystkim rolnikom zgodnie z art. 32 lub art. 36 ust. 2, lub poprzez obydwa środki.</p> <p>3. W przypadku gdy łączna kwota płatności dla młodych rolników, w odniesieniu do której złożono wnioski w państwie członkowskim w danym roku, przewyższa pułap ustalony zgodnie z ust. 4 niniejszego artykułu, oraz w przypadku gdy pułap ten wynosi 2 % rocznego pułapu krajowego określonego w załączniku II, państwa członkowskie dokonują liniowego zmniejszenia kwot wypłacanych zgodnie z art. 50, aby zachować zgodność z tym pułapem.</p> <p>4. Na podstawie wielkości procentowej zgłoszonej przez państwa członkowskie zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu, Komisja przyjmuje akty wykonawcze ustalające co roku odpowiednie pułapy płatności dla młodych rolników.</p> <p>Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 71 ust. 2.</p>				
---	--	--	--	--

Art. 52 ust. 1	Przepisy ogólne 52. 1. Państwa członkowskie mogą przyznawać rolnikom wsparcie związane z produkcją na warunkach określonych w niniejszym rozdziale (w niniejszym rozdziale zwane dalej „wsparciem związanym z produkcją”).	T	Art. 2 pkt 12	2 pkt 12) Płatności związane do powierzchni upraw – płatności w ramach dobrowolnego wsparcia związanego z produkcją, o którym mowa w tytule IV rozdział 1 rozporządzenia nr 1307/2013, przyznawane w sektorach produkcji roślinnej;	
Art. 52 ust. 2	52. 2. Wsparcie związane z produkcją można przyznawać następującym sektorom i rodzajom produkcji: zboża, nasiona oleiste, rośliny wysokobiałkowe, rośliny strączkowe, len, konopie, ryż, orzechy, ziemniak skrobiowy, mleko i przetwory mleczne, nasiona, mięso baranie i mięso kozie, wołowina i cielęcina, oliwa z oliwek, jedwabniki, susz paszowy, chmiel, burak cukrowy, trzcina cukrowa i cykoria, owoce i warzywa oraz zagajniki o krótkiej rotacji.	T	Art. 2 pkt 13	2 pkt 13) Płatności związane do zwierząt – płatności w ramach dobrowolnego wsparcia związanego z produkcją, o którym mowa w tytule IV rozdział 1 rozporządzenia nr 1307/2013, przyznawane w sektorach produkcji zwierzęcej;	
			Art. 15	<p>Art. 15. 1. Płatności związane do powierzchni upraw przysługują do uprawy w plonie głównym roślin wysokobiałkowych, ziemniaków skrobiowych, buraków cukrowych, pomidorów, chmielu, owoców miękkich (truskawek lub malin), lnu lub konopi włóknistych.</p> <p>2. Płatność związana do powierzchni upraw roślin wysokobiałkowych jest przyznawana rolnikowi do powierzchni upraw roślin wysokobiałkowych gatunków określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 34 ust. 1 i 2, nie większej niż 75 ha.</p> <p>3. Płatności związane do powierzchni upraw ziemniaków skrobiowych, buraków</p>	

			<p>cukrowych i pomidorów są przyznawane rolnikowi, jeżeli zawarł umowę na daną uprawę.</p> <p>4. W umowie na uprawę, o której mowa w ust. 3, rolnik zobowiązuje się do wytworzenia i dostarczenia odbiorcy oznaczonej ilości produktów rolnych z oznaczonej powierzchni gruntów, a odbiorca zobowiązuje się te produkty odebrać w umówionym terminie i zapłacić za nie umówioną cenę, a w przypadku:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) ziemniaków – przeznaczyć je na produkcję skrobi ziemniaczanej; 2) buraków cukrowych – przeznaczyć je na produkcję cukru. <p>5. Do umowy na uprawę, o której mowa w ust. 3, stosuje się odpowiednio przepisy o kontraktacji, z tym że umowa ta dodatkowo zawiera wskazanie numeru identyfikacyjnego rolnika nadanego na podstawie przepisów o krajowym systemie ewidencji producentów, ewidencji gospodarstw rolnych oraz ewidencji wniosków o przyznanie płatności.</p> <p>6. Płatności związane do powierzchni upraw ziemniaków skrobiowych, buraków cukrowych i pomidorów mogą być przyznane wyłącznie do powierzchni gruntów, o której mowa w ust. 4.</p> <p>7. Płatność związana do powierzchni uprawy chmielu jest przyznawana rolnikowi do powierzchni tej uprawy prowadzonej w</p>	
--	--	--	--	--

			<p>rejonie określonym w przepisach wydanych na podstawie art. 34 ust. 1 i 2.</p> <p>Art. 16. 1. Płatności związane do zwierząt przysługują do zwierząt następujących gatunków: bydło domowe (<i>Bos taurus</i>), owca domowa (<i>Ovis aries</i>) i koza domowa (<i>Capra hircus</i>).</p> <p>2. Płatności związane do zwierząt gatunku bydło domowe są przyznawane rolnikowi w formie:</p> <p>1) płatności do bydła, jeżeli:</p> <p>a) posiada samice lub samce tego gatunku:</p> <ul style="list-style-type: none"> – których wiek w dniu 15 maja roku, w którym został złożony wniosek o przyznanie tej płatności, nie przekracza 24 miesięcy, – przez okres od dnia złożenia wniosku o przyznanie tej płatności do dnia 30 czerwca roku, w którym ten wniosek został złożony, i nie krócej niż do dnia, w którym zwierzę osiągnie wiek 6 miesięcy, <p>co potwierdza wpis do rejestru zwierząt gospodarskich oznakowanych, o którym mowa w przepisach o systemie identyfikacji i rejestracji zwierząt,</p>	
--	--	--	---	--

				<p>b) liczba zwierząt, o których mowa w lit. a, objętych wnioskiem o przyznanie tej płatności złożonym przez tego rolnika wynosi co najmniej 3 sztuki;</p> <p>2) płatności do krów, jeżeli:</p> <p>a) posiada samice tego gatunku:</p> <ul style="list-style-type: none"> – których wiek w dniu 15 maja roku, w którym został złożony wniosek o przyznanie tej płatności, przekracza 24 miesiące, – przez okres od dnia złożenia wniosku o przyznanie tej płatności do dnia 30 czerwca roku, w którym ten wniosek został złożony, <p>co potwierdza wpis do rejestru zwierząt gospodarskich oznakowanych, o którym mowa w przepisach o systemie identyfikacji i rejestracji zwierząt,</p> <p>b) liczba zwierząt, o których mowa w lit. a, objętych wnioskiem o przyznanie tej płatności złożonym przez tego rolnika wynosi co najmniej 3 sztuki.</p> <p>3. Płatności związane do bydła są przyznawane maksymalnie do 30 sztuk zwierząt, o których mowa w ust. 2 pkt 1 lit. a.</p> <p>4. Płatności związane do krów są</p>	
--	--	--	--	--	--

			<p>przyznawane maksymalnie do 30 sztuk zwierząt, o których mowa w ust. 2 pkt 2 lit. a.</p> <p>5. Płatności związane do zwierząt gatunków owca domowa i koza domowa są przyznawane rolnikowi, jeżeli:</p> <p>1) posiada samice danego gatunku:</p> <p>a) których wiek w dniu 15 maja roku, w którym został złożony wniosek o przyznanie danej płatności, wynosi co najmniej 12 miesięcy,</p> <p>b) przez okres od dnia:</p> <ul style="list-style-type: none"> - 1 października do dnia 31 października roku, w którym został złożony wniosek o przyznanie tej płatności, oraz w dniu złożenia tego wniosku – w przypadku owiec, - złożenia wniosku o przyznanie danej płatności do dnia 30 czerwca roku, w którym ten wniosek został złożony – w przypadku kóz, <p>co potwierdza wpis do rejestru zwierząt gospodarskich oznakowanych, o którym mowa w przepisach o systemie identyfikacji i rejestracji zwierząt;</p> <p>2) liczba zwierząt, o których mowa w pkt 1, objętych wnioskiem o przyznanie danej płatności złożonym przez tego rolnika wynosi co najmniej:</p> <p>a) 10 sztuk – w przypadku owiec,</p>	
--	--	--	---	--

			<p>b) 5 sztuk – w przypadku kóz.</p> <p>6. Do obliczania wieku zwierząt stosuje się przepisy Kodeksu cywilnego dotyczące obliczania terminów, z tym że termin upływa z początkiem ostatniego dnia.</p> <p>Art. 34. 1. Minister właściwy do spraw rozwoju wsi określi, w drodze rozporządzenia, szczególne warunki lub szczególny tryb przyznawania lub wypłaty płatności bezpośrednich lub płatności niezwiązanej do tytoniu, w tym szczególne warunki lub tryb przyznawania tych płatności spadkobiercy, małżonkowi lub następcy prawnemu rolnika, lub przejmującemu gospodarstwo, mając na względzie specyfikę poszczególnych płatności oraz wspieranych sektorów produkcji rolnej, założenia Wspólnej Polityki Rolnej oraz zabezpieczenie przed nieuzasadnionym przyznawaniem tych płatności.</p> <p>2. Wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw rozwoju wsi określa:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) ... 2) ... 3) gatunki roślin wysokobiałkowych, do których może zostać przyznana płatność związana do powierzchni upraw roślin wysokobiałkowych, mając na względzie ukierunkowanie wsparcia na produkcję 	
--	--	--	--	--

			<p>roślin wysokobiałkowych gatunków, które są uprawiane w Rzeczypospolitej Polskiej, zapewniając jednocześnie różnorodność gatunkową upraw tych roślin oraz zabezpieczenie przed nieuzasadnionym przyznawaniem tej płatności;</p> <p>4) wymagania, jakim powinny odpowiadać uprawy roślin wysokobiałkowych, ziemniaków skrobiowych, buraków cukrowych, pomidorów, chmielu, owoców miękkich (truskawek lub malin), lnu lub konopi włóknistych, do których przysługują płatności związane do powierzchni upraw, mając na względzie wymagania agrotechniczne oraz specyfikę poszczególnych upraw;</p> <p>5) rejony uprawy chmielu, z uwzględnieniem podziału terytorialnego kraju, mając na względzie czynniki przyrodnicze, tradycyjnie wyodrębnione rejony uprawy chmielu, a także plantacje chmielu założone przed dniem 1 września 2001 r.</p>	
		Art. 53	Art. 53. W ustawie z dnia 19 grudnia 2003 r. o organizacji rynków owoców i warzyw, rynku chmielu, rynku suszu paszowego oraz rynków lnu i konopi uprawianych na włókno (Dz. U. z 2011 r. Nr 145, poz. 868 oraz z 2012 r. poz. 243 i 1258) uchyla się art. 24.	

			Art. 57	Art. 57. Warunek, o którym mowa w art. 15 ust. 3, uważa się za spełniony również wtedy, gdy przed dniem wejścia w życie ustawy rolnik zawarł umowę, w której zobowiązuje się do wytworzenia i dostarczenia drugiej stronie tej umowy oznaczonej ilości produktów rolnych z oznaczonych powierzchni gruntów, a druga strona umowy zobowiązuje się te produkty odebrać w umówionym terminie i zapłacić za nie umówioną cenę.	
Art. 52 ust. 3	52. 3. Wsparcie związane z produkcją można przyznawać jedynie tym sektorom lub tym regionom państwa członkowskiego, w których określone typy rolnicze lub określone sektory rolnictwa, które mają szczególne znaczenie ze względów gospodarczych, społecznych lub środowiskowych i znajdują się w trudnej sytuacji.	N			Przepis rozporządzenia stosowany wprost – nie wymaga wdrożenia
Art. 52 ust. 4	52. 4. W drodze odstępstwa od ust. 3 wsparcie związane z produkcją można również przyznawać rolnikom, którzy: a) w dniu 31 grudnia 2014 r. mieli uprawnienia do płatności przyznane zgodnie z tytułem III rozdział 3 sekcja 2 i art. 71m rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 oraz zgodnie z art. 60 i art. 65 akapit czwarty rozporządzenia (WE) nr 73/2009; oraz b) nie mają w swojej dyspozycji	N			Nie będzie stosowany w Polsce

	kwalityfikujących się hektarów w celu aktywacji uprawnień do płatności w ramach systemu płatności podstawowej, o którym mowa w tytule III rozdział 1 niniejszego rozporządzenia.				
Art. 52 ust. 5	52. 5. Wsparcie związane z produkcją można przyznawać jedynie w zakresie, który jest niezbędny, aby zapewnić zachętę do utrzymania aktualnych poziomów produkcji w danych sektorach lub regionach.	N			Przepis rozporządzenia stosowany wprost – nie wymaga wdrożenia
Art. 52 ust. 6	52. 6. Wsparcie związane z produkcją ma formę płatności rocznej i jest przyznawane w granicach określonych limitów ilościowych oraz oparte na ustalonych obszarach i płonach lub na ustalonej liczbie zwierząt.	T	Art. 15	<p>Art. 15. 1. Płatności związane do powierzchni upraw przysługują do uprawy w plonie głównym roślin wysokobiałkowych, ziemniaków skrobiowych, buraków cukrowych, pomidorów, chmielu, owoców miękkich (truskawek lub malin), lnu lub konopi włóknistych.</p> <p>2. Płatność związana do powierzchni upraw roślin wysokobiałkowych jest przyznawana rolnikowi do powierzchni upraw roślin wysokobiałkowych gatunków określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 34 ust. 1 i 2, nie większej niż 75 ha.</p> <p>3. Płatności związane do powierzchni upraw ziemniaków skrobiowych, buraków cukrowych i pomidorów są przyznawane rolnikowi, jeżeli zawarł umowę na daną uprawę.</p> <p>4. W umowie na uprawę, o której mowa</p>	

			<p>w ust. 3, rolnik zobowiązuje się do wytworzenia i dostarczenia odbiorcy oznaczonej ilości produktów rolnych z oznaczonej powierzchni gruntów, a odbiorca zobowiązuje się te produkty odebrać w umówionym terminie i zapłacić za nie umówioną cenę, a w przypadku:</p> <ol style="list-style-type: none">1) ziemniaków – przeznaczyć je na produkcję skrobi ziemniaczanej;2) buraków cukrowych – przeznaczyć je na produkcję cukru. <p>5. Do umowy na uprawę, o której mowa w ust. 3, stosuje się odpowiednio przepisy o kontraktacji, z tym że umowa ta dodatkowo zawiera wskazanie numeru identyfikacyjnego rolnika nadanego na podstawie przepisów o krajowym systemie ewidencji producentów, ewidencji gospodarstw rolnych oraz ewidencji wniosków o przyznanie płatności.</p> <p>6. Płatności związane do powierzchni upraw ziemniaków skrobiowych, buraków cukrowych i pomidorów mogą być przyznane wyłącznie do powierzchni gruntów, o której mowa w ust. 4.</p> <p>7. Płatność związana do powierzchni uprawy chmielu jest przyznawana rolnikowi do powierzchni tej uprawy prowadzonej w rejonie określonym w przepisach wydanych na podstawie art. 34 ust. 1 i 2.</p>	
--	--	--	---	--

			Art. 16	<p>Art. 16. 1. Płatności związane do zwierząt przysługują do zwierząt następujących gatunków: bydło domowe (<i>Bos taurus</i>), owca domowa (<i>Ovis aries</i>) i koza domowa (<i>Capra hircus</i>).</p> <p>2. Płatności związane do zwierząt gatunku bydło domowe są przyznawane rolnikowi w formie:</p> <p>1) płatności do bydła, jeżeli:</p> <p>a) posiada samice lub samce tego gatunku:</p> <ul style="list-style-type: none"> – których wiek w dniu 15 maja roku, w którym został złożony wniosek o przyznanie tej płatności, nie przekracza 24 miesięcy, – przez okres od dnia złożenia wniosku o przyznanie tej płatności do dnia 30 czerwca roku, w którym ten wniosek został złożony, i nie krócej niż do dnia, w którym zwierzę osiągnie wiek 6 miesięcy, <p>co potwierdza wpis do rejestru zwierząt gospodarskich oznakowanych, o którym mowa w przepisach o systemie identyfikacji i rejestracji zwierząt,</p> <p>b) liczba zwierząt, o których mowa w lit. a, objętych wnioskiem o przyznanie tej płatności złożonym przez tego rolnika wynosi co</p>	
--	--	--	---------	--	--

			<p>najmniej 3 sztuki;</p> <p>2) płatności do krów, jeżeli:</p> <p>a) posiada samice tego gatunku:</p> <ul style="list-style-type: none"> – których wiek w dniu 15 maja roku, w którym został złożony wniosek o przyznanie tej płatności, przekracza 24 miesiące, – przez okres od dnia złożenia wniosku o przyznanie tej płatności do dnia 30 czerwca roku, w którym ten wniosek został złożony, <p>co potwierdza wpis do rejestru zwierząt gospodarskich oznakowanych, o którym mowa w przepisach o systemie identyfikacji i rejestracji zwierząt,</p> <p>b) liczba zwierząt, o których mowa w lit. a, objętych wnioskiem o przyznanie tej płatności złożonym przez tego rolnika wynosi co najmniej 3 sztuki.</p> <p>3. Płatności związane do bydła są przyznawane maksymalnie do 30 sztuk zwierząt, o których mowa w ust. 2 pkt 1 lit. a.</p> <p>4. Płatności związane do krów są przyznawane maksymalnie do 30 sztuk zwierząt, o których mowa w ust. 2 pkt 2 lit. a.</p> <p>5. Płatności związane do zwierząt</p>	
--	--	--	--	--

			<p>gatunków owca domowa i koza domowa są przyznawane rolnikowi, jeżeli:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) posiada samice danego gatunku: <ol style="list-style-type: none"> a) których wiek w dniu 15 maja roku, w którym został złożony wniosek o przyznanie danej płatności, wynosi co najmniej 12 miesięcy, b) przez okres od dnia: <ol style="list-style-type: none"> – 1 października do dnia 31 października roku, w którym został złożony wniosek o przyznanie tej płatności, oraz w dniu złożenia tego wniosku – w przypadku owiec, – złożenia wniosku o przyznanie danej płatności do dnia 30 czerwca roku, w którym ten wniosek został złożony – w przypadku kóz, <p>co potwierdza wpis do rejestru zwierząt gospodarskich oznakowanych, o którym mowa w przepisach o systemie identyfikacji i rejestracji zwierząt;</p> <ol style="list-style-type: none"> 2) liczba zwierząt, o których mowa w pkt 1, objętych wnioskiem o przyznanie danej płatności złożonym przez tego rolnika wynosi co najmniej: <ol style="list-style-type: none"> a) 10 sztuk – w przypadku owiec, b) 5 sztuk – w przypadku kóz. <p>6. Do obliczania wieku zwierząt stosuje się przepisy Kodeksu cywilnego dotyczące obliczania terminów, z tym że termin upływa</p>	
--	--	--	--	--

			<p>z początkiem ostatniego dnia.</p> <p>Art. 34 ust. 1 i ust.2 pkt 3-5</p> <p>Art. 34. 1. Minister właściwy do spraw rozwoju wsi określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki lub szczegółowy tryb przyznawania lub wypłaty płatności bezpośrednich lub płatności niezwiązanej do tytoniu, w tym szczegółowe warunki lub tryb przyznawania tych płatności spadkobiercy, małżonkowi lub następcy prawnemu rolnika, lub przejmującemu gospodarstwo, mając na względzie specyfikę poszczególnych płatności oraz wspieranych sektorów produkcji rolnej, założenia Wspólnej Polityki Rolnej oraz zabezpieczenie przed nieuzasadnionym przyznawaniem tych płatności.</p> <p>2. Wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw rozwoju wsi określa:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) ... 2) ... 3) gatunki roślin wysokobiałkowych, do których może zostać przyznana płatność związana do powierzchni upraw roślin wysokobiałkowych, mając na względzie ukierunkowanie wsparcia na produkcję roślin wysokobiałkowych gatunków, które są uprawiane w Rzeczypospolitej Polskiej, zapewniając jednocześnie różnorodność gatunkową upraw tych 	
--	--	--	--	--

				<p>roślin oraz zabezpieczenie przed nieuzasadnionym przyznawaniem tej płatności;</p> <p>4) wymagania, jakim powinny odpowiadać uprawy roślin wysokobiałkowych, ziemniaków skrobiowych, buraków cukrowych, pomidorów, chmielu, owoców miękkich (truskawek lub malin), lnu lub konopi włóknistych, do których przysługują płatności związane do powierzchni upraw, mając na względzie wymagania agrotechniczne oraz specyfikę poszczególnych upraw;</p> <p>5) rejony uprawy chmielu, z uwzględnieniem podziału terytorialnego kraju, mając na względzie czynniki przyrodnicze, tradycyjnie wyodrębnione rejony uprawy chmielu, a także plantacje chmielu założone przed dniem 1 września 2001 r.</p>	
Art. 52 ust. 7	52. 7. W przypadku osoby prawnej lub grupy osób fizycznych lub prawnych państwa członkowskie mogą stosować limity, o których mowa w ust. 6, na poziomie członków tych osób prawnych lub grup, w przypadku gdy prawo krajowe przewiduje dla indywidualnych członków prawa i obowiązki porównywalne do praw i obowiązków rolników indywidualnych mających status rolników prowadzących gospodarstwo rolne, w szczególności w zakresie ich statusu gospodarczego,	N			Nie będzie stosowany w Polsce

	społecznego i podatkowego, pod warunkiem że przyczynili się oni do umocnienia struktur rolnych tych osób prawnych lub tych grup.				
Art. 52 ust. 8, 9	<p>52. 8. Wszelkie wsparcie związane z produkcją przyznawane na podstawie niniejszego artykułu musi być zgodne z innymi środkami i politykami unijnymi.</p> <p>9. Aby zapewnić skuteczne i ukierunkowane wykorzystanie unijnych środków finansowych oraz uniknąć podwójnego finansowania w ramach innych podobnych instrumentów wsparcia, Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 70 aktów delegowanych ustanawiających:</p> <p>a) warunki przyznawania wsparcia związanego z produkcją;</p> <p>b) przepisy dotyczące spójności z innymi środkami unijnymi oraz kumulacji wsparcia.</p>	N			Przepis rozporządzenia stosowany wprost – nie wymaga wdrożenia
Art. 53 ust. 1	<p>Przepisy finansowe</p> <p>53. 1. Aby sfinansować wsparcie związane z produkcją, państwa członkowskie mogą zdecydować, do dnia 1 sierpnia roku poprzedzającego pierwszy rok realizacji takiego wsparcia, o wykorzystaniu do 8 % ich rocznego pułapu krajowego określonego w załączniku II.</p>	N			Nie będzie stosowany w Polsce

Art. 53 ust. 2 lit a) ppkt (i), lit b), ppkt (ii)	53. 2. W drodze odstępstwa od ust. 1 państwa członkowskie mogą podjąć decyzję o wykorzystaniu do 13 % rocznego pułapu krajowego określonego w załączniku II, pod warunkiem że: a) do dnia 31 grudnia 2014 r.: (i) stosują system jednolitej płatności obszarowej określony w tytule V rozporządzenia (WE) nr 73/2009, b) przydzieliły łącznie, w ciągu co najmniej jednego roku w okresie 2010–2014, więcej niż 5 % swojej kwoty dostępnej na przyznawanie płatności bezpośrednich określonych w tytule III, w tytule IV, z wyjątkiem jego rozdziału 1 sekcja 6, oraz w tytule V rozporządzenia (WE) nr 73/2009, na sfinansowanie: (ii) wsparcia przewidzianego w art. 68 ust. 1 lit. a) ppkt (i)–(iv) oraz lit. b) i e) tego rozporządzenia, lub	T	Art. 20 ust. 1 pkt 5 i 6	Art. 20. 1. Minister właściwy do spraw rozwoju wsi określa corocznie, w drodze rozporządzenia, stawki: ... 5) płatności związanych do powierzchni upraw, 6) płatności związanych do zwierząt – mając na względzie pułapy wsparcia ustalone w przepisach, o których mowa w art. 1 pkt 1, lub na ich podstawie oraz powierzchnię albo liczbę zwierząt, które mogą być objęte tymi płatnościami.	
Art. 53 ust. 2 lit a) ppkt (ii), (iii), lit b) ppkt (i), (iii)	53. 2. W drodze odstępstwa od ust. 1 państwa członkowskie mogą podjąć decyzję o wykorzystaniu do 13 % rocznego pułapu krajowego określonego w załączniku II, pod warunkiem że: a) do dnia 31 grudnia 2014 r.: (ii) finansują środki na podstawie art. 111 tego rozporządzenia, lub (iii) objęte są odstępstwem przewidzianym w art. 69 ust. 5 lub – w przypadku Malty – w art. 69 ust. 1 tego rozporządzenia; lub b) przydzieliły łącznie, w ciągu co najmniej	N			Nie będzie stosowany w Polsce

	<p>jednego roku w okresie 2010–2014, więcej niż 5 % swojej kwoty dostępnej na przyznawanie płatności bezpośrednich określonych w tytule III, w tytule IV, z wyjątkiem jego rozdziału 1 sekcja 6, oraz w tytule V rozporządzenia (WE) nr 73/2009, na sfinansowanie:</p> <p>(i) środków określonych w tytule III rozdział 2 sekcja 2 rozporządzenia (WE) nr 73/2009,</p> <p>(iii) środków zgodnie rozdziałem 1, z wyjątkiem tytułu IV sekcja 6, tego rozporządzenia.</p>				
Art. 53 ust. 3	<p>53. 3. Wielkości procentowe rocznego pułapu krajowego, o których mowa w ust. 1 i 2, mogą zostać zwiększone o nie więcej 2 punkty procentowe w przypadku tych państw członkowskich, które postanowią wykorzystać co najmniej 2 % swojego rocznego pułapu krajowego określonego w załączniku II na wsparcie produkcji roślin wysokobiałkowych na mocy niniejszego rozdziału.</p>	T	<p>Art. 15 ust. 1</p> <p>Art. 20 ust. 1 pkt 5 i 6</p>	<p>Art. 15. 1. Płatności związane do powierzchni upraw przysługują do uprawy w plonie głównym roślin wysokobiałkowych, ziemniaków skrobiowych, buraków cukrowych, pomidorów, chmielu, owoców miękkich (truskawek lub malin), lnu lub konopi włóknistych.</p> <p>Art. 20. 1. Minister właściwy do spraw rozwoju wsi określa corocznie, w drodze rozporządzenia, stawki:</p> <p>...</p> <p>5) płatności związanych do powierzchni upraw,</p> <p>6) płatności związanych do zwierząt – mając na względzie pułapy wsparcia ustalone w przepisach, o których mowa w art. 1 pkt 1, lub na ich podstawie oraz</p>	

				powierzchnię albo liczbę zwierząt, które mogą być objęte tymi płatnościami.	
Art. 53 ust. 4, 5	<p>53. 4. W drodze odstępstwa od ust. 1 i 2 państwa członkowskie przydzielające łącznie w ciągu co najmniej jednego roku w okresie 2010–2014 więcej niż 10 % swojej kwoty dostępnej na przyznawanie płatności bezpośrednich określonych w tytule III, tytule IV, z wyjątkiem jego rozdziału 1 sekcja 6, oraz w tytule V rozporządzenia (WE) nr 73/2009 na sfinansowanie:</p> <p>a) środków określonych w tytule III rozdział 2 sekcja 2 rozporządzenia (WE) nr 73/2009;</p> <p>b) wsparcia przewidzianego w art. 68 ust. 1 lit. a) ppkt (i)–(iv) oraz lit. b) i e) tego rozporządzenia;</p> <p>c) środków zgodnie z tytułem IV rozdział 1, z wyjątkiem sekcji 6, tego rozporządzenia, mogą zdecydować o wykorzystaniu ponad 13 % rocznego pułapu krajowego określonego w załączniku II do niniejszego rozporządzenia, po zatwierdzeniu przez Komisję zgodnie z art. 55 niniejszego rozporządzenia.</p> <p>5. W drodze odstępstwa od wielkości procentowych określonych w ust. 1–4 państwa członkowskie mogą wybrać wykorzystanie do 3 mln EUR rocznie na finansowanie wsparcia związanego z produkcją.</p>	N			Nie będzie stosowany w Polsce

Art. 53 ust. 6,7	<p>53. 6. Do dnia 1 sierpnia 2016 r. państwa członkowskie mogą dokonać przeglądu swojej decyzji na podstawie ust. 1-4 oraz zdecydować, ze skutkiem od 2017 r., o:</p> <p>a) pozostawieniu bez zmian, zwiększeniu lub zmniejszeniu wielkości procentowej ustalonej zgodnie z ust. 1, 2 i 3 w granicach limitów określonych w tych ustępach w stosownych przypadkach lub o pozostawieniu bez zmian lub zmniejszeniu wartości procentowej ustalonej zgodnie z ust. 4;</p> <p>b) zmianie warunków przyznawania tego wsparcia;</p> <p>c) zaprzestaniu przyznawania wsparcia na podstawie niniejszego rozdziału.</p> <p>7. Na podstawie decyzji podjętej przez każde z państw członkowskich zgodnie z ust. 1–6 niniejszego artykułu, Komisja przyjmuje co roku akty wykonawcze ustalające odpowiednie pułapy dla wsparcia związanego z produkcją. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 71 ust. 2.</p>	N			Przepis rozporządzenia stosowany wprost – nie wymaga wdrożenia
Art. 54	<p>Powiadomienie</p> <p>54. 1. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o decyzjach, o których mowa w art. 53, w terminach, o których mowa w tym artykule. Z wyjątkiem decyzji, o której mowa w art. 53 ust. 6 lit. c), powiadomienie zawiera informacje o</p>	N			Przepis rozporządzenia stosowany wprost – nie wymaga wdrożenia

	<p>docelowych regionach, wybranych typach rolniczych lub sektorach oraz o wysokości wsparcia, które ma zostać przyznane.</p> <p>2. Decyzje, o których mowa w art. 53 ust. 2 i 4 lub, w stosownych przypadkach, w art. 53 ust. 6 lit. a), obejmują szczegółowy opis konkretnej sytuacji w docelowym regionie oraz opis konkretnych cech typów rolniczych lub określonych sektorów rolnictwa, które sprawiają, że wielkość procentowa, o której mowa w art. 53 ust. 1 jest niewystarczająca, aby zaradzić trudnościom, o których mowa w art. 52 ust. 3 i które uzasadniają większą wysokość wsparcia.</p>				
Art. 55	<p>Zatwierdzenie przez Komisję</p> <p>55. 1. Komisja przyjmuje akty wykonawcze bez stosowania procedury, o której mowa w art. 71 ust. 2 lub 3, zatwierdzające decyzję, o której mowa w art. 53 ust. 4 lub, w stosownych przypadkach, w art. 53 ust. 6 lit. a), w przypadku gdy w danym sektorze lub regionie wykazano jedną z następujących potrzeb:</p> <p>a) potrzebę utrzymania określonego poziomu konkretnej produkcji z uwagi na brak alternatyw oraz w celu zmniejszenia ryzyka wstrzymania produkcji i wystąpienia problemów społecznych lub środowiskowych w jego wyniku;</p> <p>b) potrzebę zapewnienia stałej podaży dla</p>	N			Przepis rozporządzenia stosowany wprost – nie wymaga wdrożenia

	<p>lokalnego przemysłu przetwórczego, aby w ten sposób zapobiec niekorzystnym skutkom społeczno-ekonomicznym związanym z ewentualną restrukturyzacją;</p> <p>c) potrzebę zrekompensowania rolnikom w określonym sektorze niekorzystnej sytuacji, która jest wynikiem trwających zakłóceń na odnośnym rynku;</p> <p>d) potrzebę interwencji, w przypadku gdy wszelkie inne wsparcie dostępne na podstawie niniejszego rozporządzenia, rozporządzenia (UE) nr 1305/2013 lub zatwierdzonego programu pomocy państwa uznano za niewystarczające, aby zaspokoić potrzeby określone w lit. a), b) i c) niniejszego ustępu.</p> <p>2. Komisja przyjmuje akty wykonawcze ustanawiające przepisy dotyczące procedury oceny i zatwierdzania decyzji, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 71 ust. 2.</p>				
Art. 56	<p>Zakres stosowania</p> <p>56. Rolnikom produkującym bawełnę objętą kodem CN 5201 00 przyznaje się pomoc na warunkach określonych w niniejszym rozdziale („płatność specyficzna w odniesieniu do bawełny”).</p>	N			Nie będzie stosowany w Polsce

Art. 57	<p>Kwalifikowalność</p> <p>57. 1. Płatność specyficzna w odniesieniu do bawełny jest przyznawana na hektar kwalifikującego się obszaru uprawy bawełny. Obszar jest kwalifikowalny jeśli znajduje się w granicach gruntów rolnych zatwierdzonych przez państwo członkowskie do produkcji bawełny, obsiany odmianami zatwierdzonymi przez państwo członkowskie i na którym rzeczywiście zbierane są plony w normalnych warunkach wzrostu.</p> <p>Płatność specyficzna w odniesieniu do bawełny jest wypłacana w odniesieniu do bawełny o dobrej, należytej i przyjętej w handlu jakości.</p> <p>2. Państwa członkowskie zatwierdzają grunty i odmiany, o których mowa w ust. 1, zgodnie z przepisami i warunkami, które mają być przyjęte zgodnie z ust. 3.</p> <p>3. Aby zapewnić skuteczne zarządzanie płatnością specyficzną w odniesieniu do bawełny, Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 70 aktów delegowanych dotyczących przepisów i warunków zatwierdzania gruntów i odmian do celów płatności specyficznej w odniesieniu do bawełny.</p> <p>4. Komisja przyjmuje akty wykonawcze ustanawiające przepisy dotyczące procedury zatwierdzania gruntów i odmian do celów płatności specyficznej w odniesieniu do bawełny oraz powiadamiania producentów w</p>	N			Nie będzie stosowany w Polsce
---------	---	---	--	--	-------------------------------

	związku z tym zatwierdzeniem. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 71 ust. 2.				
Art. 58	<p>Obszary bazowe, stałe wielkości plonów i kwoty referencyjne</p> <p>58. 1. Ustanawia się następujące krajowe obszary bazowe:</p> <ul style="list-style-type: none"> — Bułgaria: 3 342 ha, — Grecja: 250 000 ha, — Hiszpania: 48 000 ha, — Portugalia: 360 ha. <p>2. Ustanawia się następujące stałe wielkości plonów w okresie referencyjnym:</p> <ul style="list-style-type: none"> — Bułgaria: 1,2 tony/ha, — Grecja: 3,2 tony/ha, — Hiszpania: 3,5 tony/ha, — Portugalia: 2,2 tony/ha. <p>3. Kwotę płatności specyficznej w odniesieniu do bawełny na hektar kwalifikującego się obszaru oblicza się przez pomnożenie wielkości plonów ustanowionej w ust. 2 przez następujące kwoty referencyjne:</p> <ul style="list-style-type: none"> — Bułgaria: 584,88 EUR w 2015 r.; oraz 649,45 EUR na 2016 r. i lata późniejsze, — Grecja: 234,18 EUR, — Hiszpania: 362,15 EUR, — Portugalia: 228,00 EUR. <p>4. Jeżeli w danym roku powierzchnia kwalifikującego się obszaru bawełny w</p>	N			Nie będzie stosowany w Polsce

	<p>danym państwie członkowskim przekracza powierzchnię obszaru bazowego ustanowioną w ust. 1, kwotę, o której mowa w ust. 3, dla tego państwa członkowskiego zmniejsza się proporcjonalnie do wielkości, o jaką przekroczone obszar bazowy.</p> <p>5. Aby umożliwić stosowanie płatności specyficznej w odniesieniu do bawełny, Komisja jest uprawniona zgodnie z art. 70 do przyjmowania aktów delegowanych dotyczących przepisów w zakresie warunków przyznawania tej płatności, wymogów kwalifikowalności i praktyk agronomicznych.</p> <p>6. Komisja może przyjmować akty wykonawcze ustanawiające przepisy dotyczące obliczania zmniejszenia przewidzianego w ust. 4. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 71 ust. 2.</p>				
Art. 59	<p>Zatwierdzone międzybranżowe organizacje</p> <p>59. 1. Do celów niniejszego rozdziału „zatwierdzona organizacja międzybranżowa” oznacza podmiot prawny, który zrzesza rolników produkujących bawełnę i co najmniej jeden podmiot zajmujący się odziarnianiem bawełny oraz prowadzi taką działalność,</p>	N			Nie będzie stosowany w Polsce

	<p>jak:</p> <p>a) pomoc, w szczególności poprzez badania naukowe i badania rynkowe, na rzecz lepszej koordynacji wprowadzania bawełny do obrotu;</p> <p>b) sporządzanie znormalizowanych formularzy umów zgodnych z przepisami unijnymi;</p> <p>c) ukierunkowywanie produkcji na produkty, które są lepiej dostosowane do potrzeb rynkowych i popytu konsumentów, szczególnie pod względem jakości i ochrony konsumentów;</p> <p>d) aktualizacja metod i środków mających na celu poprawę jakości produktów;</p> <p>e) opracowywanie strategii marketingowych służących promowaniu bawełny za pośrednictwem systemów certyfikacji jakości.</p> <p>2. Państwo członkowskie, na którego terytorium mają siedzibę podmioty zajmujące się odziarnianiem bawełny, zatwierdza organizacje międzybranżowe spełniające kryteria ustanowione zgodnie z ust. 3.</p> <p>3. Aby zapewnić skuteczne stosowanie płatności specyficznej w odniesieniu do bawełny, Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 70 aktów delegowanych ustanawiających:</p> <p>a) kryteria zatwierdzania organizacji międzybranżowych;</p>				
--	---	--	--	--	--

	b) obowiązki producentów; c) przepisy regulujące sytuacje, w których zatwierdzona organizacja międzybranżowa nie spełnia kryteriów, o których mowa w lit. a).				
Art. 60	Przyznawanie płatności 60. 1. Płatność specyficzna w odniesieniu do bawełny przyznawana jest rolnikom na kwalifikujący się hektar zgodnie z art. 58. 2. W przypadku rolników, którzy są członkami zatwierdzonej organizacji międzybranżowej, płatność specyficzna w odniesieniu do bawełny na kwalifikujący się hektar w ramach obszaru bazowego określonego w art. 58 ust. 1, zostaje zwiększona o kwotę 2 EUR.	N			Nie będzie stosowany w Polsce
Art. 61 ust. 1 akapit pierwszy	Przepisy ogólne 61. 1. Państwa członkowskie mogą ustanowić system dla małych gospodarstw zgodnie z warunkami określonymi w niniejszym tytule („system dla małych gospodarstw”).	T	Art. 4 pkt 10 Art. 55	4 pkt 10) płatność dla małych gospodarstw – płatność w ramach systemu dla małych gospodarstw, o którym mowa w art. 61 rozporządzenia nr 1307/2013; Art. 55. 1. Rolnika ubiegającego się o przyznanie płatności bezpośrednich za 2015 r. uznaje się za rolnika uczestniczącego w systemie dla małych gospodarstw, o którym mowa w art. 61 rozporządzenia nr 1307/2013, zwanym dalej „systemem dla małych gospodarstw”, jeżeli: 1) spełnia warunki do przyznania jednolitej płatności obszarowej,	

				<p>płatności za zazielenienie, płatności dla młodych rolników, płatności dodatkowej, płatności związanych do powierzchni upraw lub płatności związanych do zwierząt oraz</p> <p>2) łączna kwota płatności bezpośrednich określona dla tego rolnika zgodnie z art. 63 ust. 2 lit. a rozporządzenia nr 1307/2013 na podstawie wniosku o przyznanie płatności bezpośrednich za 2015 r. oraz wniosku, o którym mowa w art. 26 ust. 1 pkt 3, art. 27 ust. 2 lub art. 28 ust. 2, wynosi nie więcej niż równowartość w złotych kwoty 1250 euro.</p> <p>2. Rolnika ubiegającego się o przyznanie płatności bezpośrednich za 2015 r. uznaje się za rolnika uczestniczącego w systemie dla małych gospodarstw także w przypadku, gdy łączna kwota płatności bezpośrednich określona dla tego rolnika zgodnie z art. 63 ust. 2 lit. a rozporządzenia nr 1307/2013 na podstawie wniosku o przyznanie płatności bezpośrednich za 2015 r. oraz wniosku, o którym mowa w art. 26 ust. 1 pkt 3, art. 27 ust. 2 lub art. 28 ust. 2, wynosi więcej niż równowartość w złotych kwoty 1250 euro, jeżeli rolnik złożył wniosek o uznanie go za rolnika uczestniczącego w systemie dla małych gospodarstw.</p> <p>3. Wniosek o uznanie za rolnika</p>	
--	--	--	--	---	--

			<p>uczestniczącego w systemie dla małych gospodarstw, o którym mowa w ust. 2, składa się do dnia 9 czerwca 2015 r., składając wniosek o przyznanie płatności bezpośrednich albo składając odrębny wniosek do kierownika biura powiatowego Agencji, o którym mowa w art. 5, na formularzu opracowanym i udostępnionym przez Agencję.</p> <p>4. W 2015 r. rolnik uczestniczący w systemie dla małych gospodarstw może wystąpić z tego systemu, składając oświadczenie o wystąpieniu z tego systemu w terminie do dnia 9 czerwca tego roku.</p> <p>5. W decyzji w sprawie o przyznanie płatności bezpośrednich za 2015 r.:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) stwierdza się, że rolnik uczestniczy w systemie dla małych gospodarstw – w przypadku, o którym mowa w ust. 1; 2) uznaje się, że rolnik uczestniczy w systemie dla małych gospodarstw – w przypadku, o którym mowa w ust. 2; 3) stwierdza się, że rolnik nie uczestniczy w systemie dla małych gospodarstw – w przypadku, o którym mowa w ust. 4. <p>6. W kolejnych latach rolnik uczestniczący w systemie dla małych gospodarstw może wystąpić z tego systemu, składając oświadczenie o wystąpieniu z tego systemu w terminie do dnia 30 września roku, w którym to wystąpienie ma nastąpić. W takim przypadku w decyzji w sprawie</p>	
--	--	--	---	--

				<p>przyznania płatności bezpośrednich za rok, w którym zostało złożone to oświadczenie, stwierdza się, że rolnik nie uczestniczy w systemie dla małych gospodarstw.</p> <p>7. Oświadczenie o wystąpieniu z systemu dla małych gospodarstw składa się do kierownika biura powiatowego Agencji, o którym mowa w art. 5:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) składając wniosek o przyznanie płatności bezpośrednich albo 2) na formularzu opracowanym i udostępnionym przez Agencję. 	
Art. 61 ust. 1 akapit drugi	61. 1. Rolnicy, którzy w 2015 r., posiadają, na własność lub w formie dzierżawy, uprawnienia do płatności lub, w państwach członkowskich stosujących art. 36, składają wnioski w ramach systemu jednolitej płatności obszarowej oraz spełniają minimalne wymogi przewidziane w art. 10 ust. 1, mogą wybrać uczestnictwo w systemie dla małych gospodarstw.	T	Art. 55 ust. 2	<p>2. Rolnika ubiegającego się o przyznanie płatności bezpośrednich za 2015 r. uznaje się za rolnika uczestniczącego w systemie dla małych gospodarstw także w przypadku, gdy łączna kwota płatności bezpośrednich określona dla tego rolnika zgodnie z art. 63 ust. 2 lit. a rozporządzenia nr 1307/2013 na podstawie wniosku o przyznanie płatności bezpośrednich za 2015 r. oraz wniosku, o którym mowa w art. 26 ust. 1 pkt 3, art. 27 ust. 2 lub art. 28 ust. 2, wynosi więcej niż równowartość w złotych kwoty 1250 euro, jeżeli rolnik złożył wniosek o uznanie go za rolnika uczestniczącego w systemie dla małych gospodarstw.</p>	

Art. 61 ust 2	61. 2. Płatności w ramach systemu dla małych gospodarstw zastępują płatności, które mają zostać przyznane na podstawie tytułów III i IV. Akapit pierwszy nie ma zastosowania w przypadku gdy państwo członkowskie wybiera metodę płatności określoną w art. 63 ust. 2 akapit pierwszy lit. a). W takim przypadku płatność jest uzależniona od odpowiednich warunków określonych w tytułach III i IV, bez uszczerbku dla ust. 3 niniejszego artykułu.	N			Przepis rozporządzenia stosowany wprost – nie wymaga wdrożenia
Art. 61 ust. 3, 4	61. 3. Rolnicy uczestniczący w systemie dla małych gospodarstw są zwolnieni z praktyk rolniczych przewidzianych w tytule III rozdział 3. 4. Nie zapewnia się korzyści na mocy niniejszego tytułu rolnikom, w przypadku których stwierdzono, że po dniu 18 października 2011 r. w sztuczny sposób stworzyli warunki pozwalające im skorzystać z systemu dla małych gospodarstw.	N			Przepis rozporządzenia stosowany wprost – nie wymaga wdrożenia
Art. 62 ust. 1 akapit pierwsz y	Uczestnictwo 62. 1. Rolnicy, którzy chcą uczestniczyć w systemie dla małych gospodarstw, składają wniosek w terminie, który ma być ustalony przez państwa członkowskie, który nie może	T	Art. 55 ust. 3	3. Wniosek o uznanie za rolnika uczestniczącego w systemie dla małych gospodarstw, o którym mowa w ust. 2, składa się do dnia 9 czerwca 2015 r., składając wniosek o przyznanie płatności	

	być późniejszy niż 15 października 2015 r. Termin ustalony przez państwa członkowskie nie może jednakże przypadać wcześniej niż w ostatnim dniu składania wniosku w ramach systemu płatności podstawowej lub systemu jednolitej płatności obszarowej.			bezpośrednich albo składając odrębny wniosek do kierownika biura powiatowego Agencji, o którym mowa w art. 5, na formularzu opracowanym i udostępnionym przez Agencję.	
Art. 62 ust. 1 akapit drugi	62. 1. Rolnicy, którzy nie złożyli wniosku o uczestnictwo w systemie dla małych gospodarstw w terminie ustalonym przez państwo członkowskie lub postanowili wystąpić z niego po tym terminie lub których wybrano w celu przyznania wsparcia na podstawie art. 19 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (UE) nr 1305/2013, nie są już uprawnieni do uczestnictwa w tym systemie.	T	Art. 55 ust. 4 i 6	55. 4. W 2015 r. rolnik uczestniczący w systemie dla małych gospodarstw może wystąpić z tego systemu, składając oświadczenie o wystąpieniu z tego systemu w terminie do dnia 9 czerwca tego roku. 6. W kolejnych latach rolnik uczestniczący w systemie dla małych gospodarstw może wystąpić z tego systemu, składając oświadczenie o wystąpieniu z tego systemu w terminie do dnia 30 września roku, w którym to wystąpienie ma nastąpić. W takim przypadku w decyzji w sprawie przyznania płatności bezpośrednich za rok, w którym zostało złożone to oświadczenie, stwierdza się, że rolnik nie uczestniczy w systemie dla małych gospodarstw.	
Art. 62 ust. 2	62. 2. W drodze odstępstwa od ust. 1 państwa członkowskie mogą zdecydować, że rolnicy, w przypadku których kwota płatności bezpośrednich na mocy tytułów III i IV jest niższa niż maksymalna kwota ustalona przez dane państwo członkowskie	T	Art. 55 ust. 1 pkt 2),	55. 1. Rolnika ubiegającego się o przyznanie płatności bezpośrednich za 2015 r. uznaje się za rolnika uczestniczącego w systemie dla małych gospodarstw, o którym mowa w art. 61 rozporządzenia nr 1307/2013, zwanym	

	zgodnie z art. 63, mają zostać automatycznie włączeni do systemu dla małych gospodarstw, chyba że w terminie ustalonym przez dane państwo członkowskie zgodnie z ust. 1, lub w którymkolwiek z kolejnych lat, wyraźnie wystąpią z tego systemu. Państwa członkowskie korzystające z tej możliwości informują odnośnych rolników we właściwym czasie o ich prawie do wystąpienia z systemu.			dalej „systemem dla małych gospodarstw”, jeżeli: 2) łączna kwota płatności bezpośrednich określona dla tego rolnika zgodnie z art. 63 ust. 2 lit. a rozporządzenia nr 1307/2013 na podstawie wniosku o przyznanie płatności bezpośrednich za 2015 r. oraz wniosku, o którym mowa w art. 26 ust. 1 pkt 3, art. 27 ust. 2 lub art. 28 ust. 2, wynosi nie więcej niż równowartość w złotych kwoty 1250 euro.	
Art. 62 ust. 3	62. 3. Każde z państw członkowskich zapewnia, aby szacunkowa kwota płatności, o której mowa w art. 63, została podana do wiadomości rolników we właściwym czasie przed terminem składania wniosku lub wystąpienia ustalonym przez dane państwo członkowskie.	T	Art. 55 ust. 6	6. W kolejnych latach rolnik uczestniczący w systemie dla małych gospodarstw może wystąpić z tego systemu, składając oświadczenie o wystąpieniu z tego systemu w terminie do dnia 30 września roku, w którym to wystąpienie ma nastąpić. W takim przypadku w decyzji w sprawie przyznania płatności bezpośrednich za rok, w którym zostało złożone to oświadczenie, stwierdza się, że rolnik nie uczestniczy w systemie dla małych gospodarstw.	
Art. 63 ust. 1	Kwota płatności 63. 1. Państwa członkowskie ustalają kwotę rocznej płatności dla każdego rolnika uczestniczącego w systemie dla małych gospodarstw na jednym z następujących poziomów: a) kwota nieprzekraczająca 25 % średniej płatności krajowej na beneficjenta, która	N			Nie będzie stosowany w Polsce

	<p>ustalana jest przez państwa członkowskie na podstawie pułapu krajowego określonego w załączniku II na rok kalendarzowy 2019 oraz na podstawie liczby rolników, którzy zadeklarowali kwalifikujące się hektary, zgodnie z art. 33 ust. 1 lub art. 36 ust. 2, w 2015 r.;</p> <p>b) kwota odpowiadająca średniej płatności krajowej na hektar pomnożona przez liczbę odpowiadającą liczbie hektarów nieprzekraczającej pięciu, która ma być ustalona przez państwa członkowskie. Średnia płatność krajowa na hektar jest ustalana przez państwa członkowskie na podstawie krajowego pułapu określonego w załączniku II na rok kalendarzowy 2019 oraz liczby kwalifikujących się hektarów zadeklarowanych zgodnie z art. 33 ust. 1 lub art. 36 ust. 2 w 2015 r.</p> <p>Kwota, o której mowa w akapicie pierwszym lit. a) lub b), nie może być niższa niż 500 EUR i nie może być wyższa niż 1 250 EUR.</p> <p>W przypadku gdy zastosowanie akapitu pierwszego lit. a) i b) powoduje, że kwota wynosi mniej niż 500 EUR lub więcej niż 1 250 EUR, kwotę zaokrągla się odpowiednio w górę lub w dół do tej kwoty minimalnej lub maksymalnej.</p>				
Art. 63 ust. 2	63. 2. W drodze odstępstwa od ust. 1 państwo członkowskie może zdecydować o	T	Art. 55 ust. 1 i	Art. 55. 1. Rolnika ubiegającego się o przyznanie płatności bezpośrednich za 2015	

<p>akapit pierwszy lit. a)</p>	<p>przyznaniu rolnikom uczestniczącym w systemie: a) kwoty równej łącznej wartości płatności, które mają zostać przydzielone danemu rolnikowi każdego roku na mocy tytułu III i IV; lub</p>		<p>2</p>	<p>r. uznaje się za rolnika uczestniczącego w systemie dla małych gospodarstw, o którym mowa w art. 61 rozporządzenia nr 1307/2013, zwanym dalej „systemem dla małych gospodarstw”, jeżeli:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) spełnia warunki do przyznania jednolitej płatności obszarowej, płatności za zazielenienie, płatności dla młodych rolników, płatności dodatkowej, płatności związanych do powierzchni upraw lub płatności związanych do zwierząt, oraz 2) łączna kwota płatności bezpośrednich określona dla tego rolnika zgodnie z art. 63 ust. 2 lit. a rozporządzenia nr 1307/2013 na podstawie wniosku o przyznanie płatności bezpośrednich za 2015 r. oraz wniosku, o którym mowa w art. 26 ust. 1 pkt 3, art. 27 ust. 2 lub art. 28 ust. 2, wynosi nie więcej niż równowartość w złotych kwoty 1250 euro. <p>2. Rolnika ubiegającego się o przyznanie płatności bezpośrednich za 2015 r. uznaje się za rolnika uczestniczącego w systemie dla małych gospodarstw także w przypadku, gdy łączna kwota płatności bezpośrednich określona dla tego rolnika zgodnie z art. 63 ust. 2 lit. a rozporządzenia nr 1307/2013 na podstawie wniosku o przyznanie płatności bezpośrednich za 2015 r. oraz wniosku, o którym mowa w art. 26</p>	
--------------------------------	---	--	----------	---	--

				ust. 1 pkt 3, art. 27 ust. 2 lub art. 28 ust. 2, wynosi więcej niż równowartość w złotych kwoty 1250 euro, jeżeli rolnik złożył wniosek o uznanie go za rolnika uczestniczącego w systemie dla małych gospodarstw.	
Art. 63 ust. 2 akapit pierwszy lit b)	63. 2. b) kwoty równej łącznej wartości płatności, które mają zostać przydzielone danemu rolnikowi w 2015 r. na mocy tytułu III i IV, którą państwo członkowskie może dostosować w kolejnych latach, aby proporcjonalnie uwzględnić zmiany w pułapie krajowym określonym w załączniku II.	N			Nie będzie stosowany w Polsce
Art. 63 ust. 2 akapit drugi	63. 2. Kwota, o której mowa w akapicie pierwszym lit. a) lub b) nie może być wyższa niż kwota ustalona przez dane państwo członkowskie, która mieści się w przedziale między 500 EUR a 1 250 EUR.	T	Art. 19 ust. 2	2. Płatność dla małych gospodarstw przyznaje się w wysokości nie większej niż równowartość w złotych kwoty 1250 euro.	
Art. 63 ust. 2 akapit trzeci, ust. 3	63. 2. W przypadku gdy zastosowanie akapitu pierwszego lit. a) lub b) powoduje, że uzyska się kwotę niższą niż 500 EUR, dane państwo członkowskie może zdecydować o zaokrągleniu tej kwoty w górę do 500 EUR. 3. W drodze odstępstwa od ust. 1 i 2, na Cyprze, w Chorwacji, na Malcie i w Słowenii kwota, o której mowa w tych ustępach, może zostać ustalona na poziomie niższym niż 500 EUR; poziom ten nie może być jednak niższy niż 200 EUR, a w	N			Nie będzie stosowany w Polsce

	przypadku Malty – niż 50 EUR.				
Art. 64 ust. 1, 2, 3 akapit pierwszy	<p>Warunki specjalne</p> <p>64. 1. W okresie uczestnictwa w systemie dla małych gospodarstw rolnicy:</p> <p>a) utrzymują co najmniej liczbę kwalifikujących się hektarów odpowiadającą liczbie posiadanych, na własność lub w formie dzierżawy, uprawnień lub liczbie kwalifikujących się hektarów zadeklarowanych w 2015 r. zgodnie z art. 36 ust. 2;</p> <p>b) spełniają minimalny wymóg przewidziany w art. 10 ust. 1 lit. b).</p> <p>2. Uprawnienia do płatności aktywowane w 2015 r. zgodnie z art. 32 i 33 przez rolnika uczestniczącego w systemie dla małych gospodarstw uważa się za uprawnienia aktywowane na okres uczestnictwa rolnika w tym systemie.</p> <p>Uprawnień do płatności posiadanych, na własność lub w formie dzierżawy, przez rolnika w okresie uczestnictwa w tym systemie nie uważa się za niewykorzystane uprawnienia do płatności, które należy zwrócić do rezerwy krajowej lub rezerw regionalnych zgodnie z art. 31 ust. 1 lit. b).</p> <p>W państwach członkowskich stosujących art. 36 kwalifikujące się hektary zadeklarowane w 2015 r. zgodnie z art. 36 ust. 2 przez rolnika uczestniczącego w systemie dla małych gospodarstw uważa się za</p>	N			Nie będzie stosowany w Polsce

	<p>zadeklarowane na okres uczestniczenia rolnika w tym systemie.</p> <p>3. W drodze odstępstwa od art. 34 uprawnienia do płatności posiadane przez rolnika uczestniczącego w systemie dla małych gospodarstw nie są przekazywalne, z wyjątkiem przypadków dziedziczenia lub przewidywanego dziedziczenia.</p>				
Art. 64 ust.3 akapit drugi	<p>64. 3. Rolnicy, którzy wskutek dziedziczenia lub przewidywanego dziedziczenia otrzymali uprawnienia do płatności od rolnika uczestniczącego w systemie dla małych gospodarstw, kwalifikują się do uczestnictwa w tym systemie, o ile spełniają wymogi umożliwiające korzystanie z systemu płatności podstawowej i jeżeli odziedziczyli wszystkie uprawnienia do płatności posiadane przez rolnika, od którego otrzymali uprawnienia do płatności.</p>	N			Nie będzie stosowany w Polsce
Art. 64 ust. 4, 5	<p>64. 4. W przypadku gdy państwo członkowskie wybierze metodę płatności określoną w art. 63 ust. 2 akapit pierwszy lit. a) bez stosowania art. 63 ust. 2 akapit trzeci, ust. 1 i 2, a także ust. 3 akapit pierwszy niniejszego artykułu nie mają zastosowania.</p> <p>5. Aby zagwarantować pewność prawa, Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 70 aktów delegowanych określających warunki uczestnictwa w</p>	N			Przepis rozporządzenia stosowany wprost – nie wymaga wdrożenia

	systemie w przypadku gdy sytuacja rolnika uczestniczącego w systemie uległa zmianie.				
Art. 65 ust. 1	<p>Przepisy finansowe</p> <p>65. 1. Aby sfinansować płatność, o której mowa w niniejszym tytule, państwa członkowskie odejmują od łącznych kwot dostępnych na odnośne płatności kwoty, do których małe gospodarstwa byłyby uprawnione:</p> <p>a) na mocy systemu płatności podstawowej lub systemu jednolitej płatności obszarowej, o których mowa w tytule III rozdział 1;</p> <p>b) w ramach płatności redystrybucyjnej, o której mowa w tytule III rozdział 2;</p> <p>c) w ramach płatności za praktyki rolnicze korzystne dla klimatu i środowiska, o której mowa w tytule III rozdział 3;</p> <p>d) w ramach płatności z tytułu obszarów o ograniczeniach naturalnych, o której mowa w tytule III rozdział 4;</p> <p>e) w ramach płatności dla młodych rolników, o której mowa w tytule III rozdział 5; oraz</p> <p>f) w ramach wsparcia związanego z produkcją, o którym mowa w tytule IV.</p> <p>W przypadku państwa członkowskich, które wybrały obliczanie kwoty płatności zgodnie z art. 63 ust. 2 akapit pierwszy lit. a), w przypadku gdy suma tych kwot w odniesieniu do indywidualnego rolnika przekracza maksymalną kwotę przez nie ustaloną, każda kwota jest proporcjonalnie</p>	N			Przepis rozporządzenia stosowany wprost – nie wymaga wdrożenia

	zmniejszana.				
Art. 65 ust. 2, 3, 4	<p>65. 2. Różnicę między sumą wszystkich płatności należnych w ramach systemu dla małych gospodarstw a łączną kwotą finansowaną zgodnie z ust. 1 finansuje się w jeden lub kilka następujących sposobów:</p> <p>a) poprzez zastosowanie art. 30 ust. 7 w danym roku;</p> <p>b) poprzez wykorzystanie środków finansowych na finansowanie płatności dla młodych rolników określonych w tytule III rozdział 5, które pozostały niewykorzystane w danym roku;</p> <p>c) poprzez zastosowanie liniowego zmniejszenia do wszystkich płatności, jakie mają zostać przyznane zgodnie z art. 32 lub art. 36.</p> <p>3. Z wyjątkiem przypadków gdy państwo członkowskie wybrało ustalenie kwoty rocznej płatności zgodnie z art. 63 ust. 2 akapit pierwszy lit. a), elementy, na podstawie których ustala się kwoty określone w ust. 1 niniejszego artykułu, pozostają takie same przez cały okres uczestnictwa rolnika w systemie dla małych gospodarstw.</p> <p>4. Jeżeli łączna kwota płatności należnych w ramach systemu dla małych gospodarstw przekracza 10 % rocznego krajowego pułapu określonego w załączniku II, państwa członkowskie dokonują liniowego zmniejszenia kwot wypłacanych zgodnie z</p>	N			Nie będzie stosowany w Polsce

	<p>niniejszym tytułem, aby zachować zgodność z tą wartością procentową, chyba że ustaliły kwotę płatności zgodnie z art. 63 ust. 2 akapit pierwszy lit. a) bez stosowania art. 63 ust. 2 akapit trzeci.</p> <p>Ten sam wyjątek ma zastosowanie do państw członkowskich, które ustaliły kwotę płatności zgodnie z art. 63 ust. 2 akapit pierwszy lit. b) bez stosowania art. 63 ust. 2 akapit trzeci, których pułap krajowy określony w załączniku II na 2019 r. jest wyższy niż na 2015 r. i które stosują metodę obliczania określoną w art. 25 ust. 1 lub w art. 36 ust. 2.</p>				
Art. 66	<p>Wykorzystanie budżetu rocznego na programy restrukturyzacji</p> <p>66. 1. W przypadku państw członkowskich, które stosują art. 4 ust. 1 akapit pierwszy rozporządzenia (WE) nr 637/2008, odpowiedni budżet roczny dostępny zgodnie z art. 5 ust. 1 tego rozporządzenia zostaje przekazany ze skutkiem od dnia 1 stycznia 2014 r. i stanowi dodatkowe środki finansowe Unii na środki w ramach programów rozwoju obszarów wiejskich finansowanych na podstawie rozporządzenia (UE) nr 1305/2013.</p> <p>2. W przypadku państw członkowskich, które stosują art. 4 ust. 1 akapit drugi rozporządzenia (WE) nr 637/2008, odpowiedni budżet roczny dostępny zgodnie</p>	N			Nie będzie stosowany w Polsce

	z art. 5 ust. 1 tego rozporządzenia, uwzględnia się ze skutkiem od dnia 1 stycznia 2017 r. w pułapach krajowych określonych w załączniku II do niniejszego rozporządzenia.				
Art. 67	<p>Wymogi dotyczące powiadomień</p> <p>67. 1. Aby zapewnić właściwe stosowanie przepisów określonych w niniejszym rozporządzeniu, Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 70 aktów delegowanych w odniesieniu do niezbędnych środków dotyczących powiadomień przekazywanych Komisji przez państwa członkowskie do celów niniejszego rozporządzenia lub do celów sprawdzania, kontrolowania, monitorowania, oceny i audytu płatności bezpośrednich oraz w celu spełniania wymogów określonych w umowach międzynarodowych, które zostały zawarte na mocy decyzji Rady, w tym wymogów dotyczących powiadomień w ramach tych umów. Komisja uwzględnia przy tym zapotrzebowanie na dane oraz synergie między potencjalnymi źródłami danych.</p> <p>Uzyskane informacje można w stosownych przypadkach przekazywać lub udostępniać organizacjom międzynarodowym i właściwym organom państw trzecich oraz można upowszechniać, z zastrzeżeniem ochrony danych osobowych i uzasadnionego</p>	N			Przepis rozporządzenia stosowany wprost – nie wymaga wdrożenia

	<p>interesu przedsiębiorstw w zakresie ochrony tajemnic przedsiębiorstwa.</p> <p>2. Aby powiadomienia, o których mowa w ust. 1, były szybkie, skuteczne, dokładne i racjonalne pod względem kosztów, Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 70 aktów delegowanych ustanawiających dalsze przepisy dotyczące:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) charakteru i rodzaju informacji, które mają być przedmiotem powiadomień; b) kategorii danych, które mają być przetwarzane, oraz maksymalnych okresów zatrzymywania; c) praw dostępu do informacji lub udostępnianych systemów informacyjnych; d) warunków publikacji informacji. <p>3. Komisja przyjmuje akty wykonawcze ustanawiające:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) metody powiadamiania; b) przepisy dotyczące dostarczania informacji niezbędnych do stosowania niniejszego artykułu; c) uzgodnienia w zakresie zarządzania informacjami, które mają być przedmiotem powiadomień, oraz przepisy dotyczące treści, formy, harmonogramu, częstotliwości i terminów powiadamiania; d) zasady przekazywania lub udostępniania informacji i dokumentów państwom członkowskim, organizacjom międzynarodowym, właściwym organom państw trzecich lub społeczeństwu, z 				
--	--	--	--	--	--

	<p>zastrzeżeniem ochrony danych osobowych i uzasadnionego interesu rolników i przedsiębiorstw w zakresie ochrony tajemnic przedsiębiorstwa.</p> <p>Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 71 ust. 2.</p>				
Art. 68	<p>Przetwarzanie i ochrona danych osobowych</p> <p>68. 1. Państwa członkowskie i Komisja gromadzą dane osobowe do celów określonych w art. 67 ust. 1. Nie mogą przetwarzać tych danych w sposób niezgodny z tymi celami.</p> <p>2. W przypadku gdy dane osobowe przetwarzane są do celów monitorowania i oceny, o których mowa w art. 67 ust. 1, zapewnia się ich anonimowość i przetwarza jedynie w formie zbiorczej.</p> <p>3. Dane osobowe przetwarza się zgodnie z dyrektywą 95/46/WE i rozporządzeniem (WE) nr 45/2001. W szczególności danych tych nie przechowuje się w formie, która pozwala na zidentyfikowanie osób, których dotyczą dane, przez czas dłuższy, niż jest to konieczne do celów, dla których dane te były gromadzone lub dla których są one przetwarzane dalej, z uwzględnieniem minimalnych okresów zatrzymywania określonych w mającym zastosowanie prawie krajowym i prawie unijnym.</p>	N			Przepis rozporządzenia stosowany wprost – nie wymaga wdrożenia

	<p>4. Państwa członkowskie informują osoby, których dotyczą dane, że ich dane osobowe mogą być przetwarzane przez organy krajowe i unijne zgodnie z ust. 1 i że w tym zakresie korzystają one z praw określonych, odpowiednio, w dyrektywie 95/46/WE i rozporządzeniu (WE) nr 45/2001.</p> <p>5. Niniejszy artykuł podlega przepisom art. 111–114 w rozporządzeniu (UE) nr 1306/2013.</p>				
Art. 69	<p>Środki rozwiązywania szczególnych problemów</p> <p>69. 1. W celu rozwiązywania szczególnych problemów Komisja przyjmuje akty wykonawcze niezbędne i uzasadnione w sytuacji nadzwyczajnej. Takie akty wykonawcze mogą stanowić odstępstwo od przepisów niniejszego rozporządzenia w zakresie i przez taki okres, w jakim jest to ściśle niezbędne. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 71 ust. 2.</p> <p>2. W przypadku konieczności uzasadnionej pilnej potrzeby oraz w celu rozwiązania takich szczególnych problemów, przy jednoczesnym zachowaniu ciągłości systemu płatności bezpośrednich w</p>	N			Przepis rozporządzenia stosowany wprost – nie wymaga wdrożenia

	<p>przypadku wystąpienia nadzwyczajnych okoliczności, Komisja przyjmuje akty wykonawcze mające natychmiastowe zastosowanie zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 71 ust. 3.</p> <p>3. Środki przyjęte na podstawie ust. 1 lub 2 pozostają w mocy przez okres nieprzekraczający dwunastu miesięcy. Jeśli po tym okresie szczególne problemy, o których mowa w tych ustępach, utrzymują się, Komisja może przedłożyć odpowiednie wnioski ustawodawcze, aby ustanowić trwałe rozwiązanie.</p> <p>4. Komisja informuje Parlament Europejski i Radę o wszelkich środkach przyjętych na podstawie ust. 1 lub 2 w terminie dwóch dni roboczych od ich przyjęcia.</p>				
Art. 70	<p>Wykonywanie przekazanych uprawnień</p> <p>70. 1. Powierzenie Komisji uprawnień do przyjmowania aktów delegowanych podlega warunkom określonym w niniejszym artykule.</p> <p>2. Uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych, o których mowa w art. 2, art. 4 ust. 3, art. 6 ust. 3, art. 7 ust. 3, art. 8 ust. 3, art. 9 ust. 5, art. 20 ust. 6, art. 35, art. 36 ust. 6, art. 39</p>	N			Przepis rozporządzenia stosowany wprost – nie wymaga wdrożenia

	<p>ust. 3, art. 43 ust. 12, art. 44 ust. 5, art. 45 ust. 5 i 6, art. 46 ust. 9, art. 50 ust. 11, art. 52 ust. 9, art. 57 ust. 3, art. 58 ust. 5, art. 59 ust. 3, art. 64 ust. 5, art. 67 ust. 1 i 2 oraz art. 73, powierza się Komisji na okres siedmiu lat od dnia 1 stycznia 2014 r. Komisja sporządza sprawozdanie dotyczące przekazania uprawnień nie później niż dziewięć miesięcy przed końcem okresu siedmiu lat. Przekazanie uprawnień jest automatycznie przedłużane na takie same okresy, chyba że Parlament Europejski lub Rada sprzeciwią się takiemu przedłużeniu nie później niż trzy miesiące przed końcem każdego okresu.</p> <p>3. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 2, art. 4 ust. 3, art. 6 ust. 3, art. 7 ust. 3, art. 8 ust. 3, art. 9 ust. 5, art. 20 ust. 6, art. 35, art. 36 ust. 6, art. 39 ust. 3, art. 43 ust. 12, art. 44 ust. 5, art. 45 ust. 5 i 6, art. 46 ust. 9, art. 50 ust. 11, art. 52 ust. 9, art. 57 ust. 3, art. 58 ust. 5, art. 59 ust. 3, art. 64 ust. 5, art. 67 ust. 1 i 2 oraz art. 73, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień.</p>				
--	--	--	--	--	--

	<p>Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna następnego dnia po jej opublikowaniu w <i>Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej</i> lub w określonym w tej decyzji późniejszym terminie. Nie wpływa ona na ważność jakichkolwiek już obowiązujących aktów delegowanych.</p> <p>4. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.</p> <p>5. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 2, art. 4 ust. 3, art. 6 ust. 3, art. 7 ust. 3, art. 8 ust. 3, art. 9 ust. 5, art. 20 ust. 6, art. 35, art. 36 ust. 6, art. 39 ust. 3, art. 43 ust. 12, art. 44 ust. 5, art. 45 ust. 5 i 6, art. 46 ust. 9, art. 50 ust. 11, art. 52 ust. 9, art. 57 ust. 3, art. 58 ust. 5, art. 59 ust. 3, art. 64 ust. 5, art. 67 ust. 1 i 2 oraz art. 73 wchodzi w życie tylko wówczas, gdy ani Parlament Europejski ani Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie dwóch miesięcy od przekazania takiego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, lub gdy, przed upływem tego terminu, zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten</p>				
--	---	--	--	--	--

	przedłuża się przedłuża się o dwa miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.				
Art. 71	<p>Procedura komitetowa</p> <p>71. 1. Komisję wspomaga komitet zwany „Komitetem ds. Płatności Bezpośrednich”. Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011.</p> <p>2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.</p> <p>W przypadku aktów, o których mowa w art. 24 ust. 11, art. 31 ust. 2 i art. 67 ust. 3, gdy komitet nie wyda opinii, Komisja nie przyjmuje projektu aktu wykonawczego i zastosowanie ma art. 5 ust. 4 akapit trzeci rozporządzenia (UE) nr 182/2011.</p> <p>3. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 8 rozporządzenia (UE) nr 182/2011 w związku z jego art. 5.</p>	N			Przepis rozporządzenia stosowany wprost – nie wymaga wdrożenia
Art. 72	<p>Uchylenia</p> <p>72. 1. Rozporządzenie (WE) nr 637/2008 traci moc ze skutkiem od dnia 1 stycznia 2014 r.</p> <p>Rozporządzenie ma jednak nadal zastosowanie do dnia 31 grudnia 2017 r. w odniesieniu do państw</p>	N			Przepis rozporządzenia stosowany wprost – nie wymaga wdrożenia

	<p>członkowskich, które korzystają z możliwości określonej w art. 4 ust. 1 akapit drugi tego rozporządzenia.</p> <p>2. Rozporządzenie (WE) nr 73/2009 traci moc.</p> <p>Jednakże rozporządzenie to stosuje się nadal w odniesieniu do wniosków o pomoc odnoszących się do lat składania wniosków rozpoczynających się przed dniem 1 stycznia 2015 r.</p> <p>Bez uszczerbku dla ust. 3, odesłania do uchylonego rozporządzenia traktuje się jako odesłania do niniejszego rozporządzenia lub rozporządzenia (UE) nr 1306/2013 i odczytuje się zgodnie z tabelą korelacji w załączniku XI do niniejszego rozporządzenia.</p> <p>3. Odesłania w niniejszym rozporządzeniu do rozporządzeń (WE) nr 73/2009 oraz (WE) nr 1782/2003 odczytuje się jako odesłania do tych rozporządzeń w wersji obowiązującej przed ich uchYLENIEM.</p>				
Art. 73	<p>Przepisy przejściowe</p> <p>73. Aby zapewnić sprawne przejście od przepisów przewidzianych w rozporządzeniu (WE) nr 73/2009 do przepisów niniejszego rozporządzenia, Komisja jest uprawniona do przyjmowania</p>	N			Przepis rozporządzenia stosowany wprost – nie wymaga wdrożenia

	zgodnie z art. 70 aktów delegowanych dotyczących niezbędnych środków w zakresie ochrony wszelkich nabytych praw i uzasadnionych oczekiwań rolników.				
Art.74	<p>Wejście w życie i stosowanie</p> <p>74. Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w <i>Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej</i>. Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2015 r.</p> <p>Jednakże art. 8, art. 9 ust. 6, art. 11 ust. 6, art. 14, art. 16, art. 21 ust. 2 i 3, art. 22 ust. 2, art. 23 ust. 1 akapit pierwszy, art. 23 ust. 6, art. 24 ust. 10, art. 29, art. 36 ust. 1 akapit pierwszy, art. 41 ust. 1, art. 42 ust. 1, art. 43 ust. 8 i 13, art. 45 ust. 2 akapit czwarty, art. 46 ust. 2 i 8, art. 49 ust. 1, art. 51 ust. 1, art. 53, 54 art. 66 ust. 1, art. 67 i 70 oraz art. 72 ust. 1 stosuje się od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.</p> <p>Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.</p>	N			Przepis rozporządzenia stosowany wprost – nie wymaga wdrożenia

TABELA ZGODNOŚCI

TYTUŁ PROJEKTU:	Projekt ustawy o płatnościach w ramach systemów wsparcia bezpośredniego
TYTUŁ WDRAŻANEGO AKTU PRAWNEGO / WDRAŻANYCH AKTÓW PRAWNYCH:	Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 641/2014z dnia 16 czerwca 2014 r. ustanawiające zasady stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1307/2013 ustanawiającego przepisy dotyczące płatności bezpośrednich dla rolników na podstawie systemów wsparcia w ramach wspólnej polityki rolnej
WYJAŚNIENIE TERMINU WEJŚCIA W ŻYCIE PROJEKTU/ÓW	Projektowana ustawa powinna wejść w życie najpóźniej w dniu 15.03.2015 r., który jest początkowym terminem składania wniosków o przyznanie płatności bezpośrednich za 2015 r.

PRZEPISY UNII EUROPEJSKIEJ

JEDN. RED.	TREŚĆ PRZEPISU UE	KONIECZNOŚĆ WDROŻENIA	JEDN. RED.	TREŚĆ PRZEPISU/ÓW PROJEKTU USTAWY	UZASADNIENIE
		T / N			
Art. 1	<p>Zakres</p> <p>1. W niniejszym rozporządzeniu ustanawia się przepisy dotyczące stosowania rozporządzenia (UE) nr 1307/2013 w odniesieniu do:</p> <p>a) przepisów ogólnych w sprawie płatności bezpośrednich;</p> <p>b) systemu płatności podstawowej;</p> <p>c) płatności dla rolników przestrzegających praktyk rolniczych korzystnych dla</p>	N			Przepis rozporządzenia stosowany wprost – nie wymaga wdrożenia.

	<p>klimatu i środowiska;</p> <p>d) dobrowolnego wsparcia związanego z produkcją;</p> <p>e) płatności specyficznej w odniesieniu do bawełny;</p> <p>f) obowiązków państw członkowskich dotyczących powiadomień.</p>				
Art. 2	<p>Zasady ogólne</p> <p>2. Państwa członkowskie wykonują niniejsze rozporządzenie zgodnie z obiektywnymi kryteriami oraz w taki sposób, aby zapewnić równe traktowanie rolników oraz uniknąć zakłóceń rynku i konkurencji, wspierając jedno cześnie zrównoważone zarządzanie zasobami naturalnymi i działania w dziedzinie klimatu.</p>	N			Przepis rozporządzenia stosowany wprost – nie wymaga wdrożenia.
Art. 3	<p>Wniosek o przydział uprawnień do płatności w przypadku sprzedaży lub dzierżawy z zastosowaniem klauzuli umownej zgodnie z art. 24 ust. 8 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013</p> <p>3. W przypadku sprzedaży lub dzierżawy z zastosowaniem klauzuli umownej zgodnie z art. 24 ust. 8 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013 wniosek o przydział uprawnień do płatności składany jest odpowiednio przez kupującego lub dzierżawcę. Wniosek ten zawiera następujące</p>	N			Przepis rozporządzenia nie dotyczy Polski – nie wymaga wdrożenia.

	<p>informacje:</p> <p>a) szczegóły dotyczące odpowiednio umowy sprzedaży lub dzierżawy, w tym odpowiednią klauzulę umowną lub, w przypadku gdy jest to wymagane przez państwo członkowskie, kopię tej umowy;</p> <p>b) dane identyfikacyjne rolnika przekazującego prawo do otrzymania uprawnień na kupującego lub dzierżawcę, w tym, jednoznaczną identyfikację beneficjenta, o której mowa w art. 8 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) nr 640/2014 (1), o ile jest ona dostępna.</p> <p>Ponadto państwa członkowskie wymagają od kupującego lub dzierżawcy wszystkich informacji koniecznych do sprawdzenia, czy ma zastosowanie art. 60 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 (2).</p>				
Art. 4	<p>Wniosek o przydział uprawnień do płatności w przypadku sprzedaży z zastosowaniem klauzuli umownej zgodnie z art. 20 rozporządzenia delegowanego (UE) nr 639/2014</p> <p>4. 1. W przypadku sprzedaży z zastosowaniem klauzuli umownej zgodnie z art. 20 rozporządzenia delegowanego (UE) nr 639/2014 wniosek o przydział uprawnień do</p>	N			Przepis rozporządzenia nie dotyczy Polski – nie wymaga wdrożenia.

	<p>płatności, których dotyczy ta klauzula, składany jest przez sprzedającego. Wniosek ten zawiera następujące informacje:</p> <p>a) szczegóły dotyczące umowy sprzedaży, w tym odpowiednią klauzulę umowną lub, w przypadku gdy jest to wymagane przez państwo członkowskie, kopię tej umowy sprzedaży;</p> <p>b) liczbę kwalifikujących się hektarów, których dotyczy klauzula umowna;</p> <p>c) dane identyfikacyjne rolnika, któremu przekazywane jest prawo zgodnie z tą klauzulą, w tym jednoznaczną identyfikację beneficjenta, o której mowa w art. 8 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) nr 640/2014, o ile jest ona dostępna.</p> <p>2. Państwo członkowskie może zezwolić kupującemu na złożenie wniosku o przydział uprawnień do płatności w imieniu sprzedającego. W takim przypadku państwo członkowskie sprawdza, czy sprzedający upoważnił kupującego do złożenia wniosku.</p>				
Art. 5	Wniosek o przydział uprawnień do płatności w przypadku dzierżawy z zastosowaniem klauzuli umownej zgodnie z art. 21 rozporządzenia delegowanego (UE) nr 639/2014	N			Przepis rozporządzenia nie dotyczy Polski – nie wymaga wdrożenia.

	<p>5. 1. W przypadku dzierżawy z zastosowaniem klauzuli umownej zgodnie z art. 21 rozporządzenia delegowanego (UE) nr 639/2014 wniosek o przydział uprawnień do płatności, których dotyczy ta klauzula, składany jest przez wydzierżawiającego. Wniosek ten zawiera następujące informacje:</p> <p>a) szczegóły dotyczące umowy dzierżawy, w tym odpowiednią klauzulę umowną lub, w przypadku gdy jest to wymagane przez państwo członkowskie, kopię tej umowy dzierżawy;</p> <p>b) liczbę kwalifikujących się hektarów, których dotyczy klauzula umowna;</p> <p>c) dane identyfikacyjne rolnika, któremu przekazywane jest prawo zgodnie z tą klauzulą, w tym jednoznaczną identyfikację beneficjenta, o której mowa w art. 8 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) nr 640/2014, o ile jest ona dostępna.</p> <p>2. Państwo członkowskie może zezwolić dzierżawcy na złożenie wniosku o przydział uprawnień do płatności w imieniu wydzierżawiającego. W takim przypadku państwo członkowskie sprawdza, czy wydzierżawiający upoważnił dzierżawcę do złożenia wniosku.</p>				
--	--	--	--	--	--

Art. 6	<p>Wartość uprawnień do płatności w przypadku dziedziczenia</p> <p>6. 1. W przypadku państw członkowskich stosujących art. 25 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, jeżeli rolnik ma prawo do przydziału uprawnień do płatności zgodnie z art. 24 tego rozporządzenia oprócz prawa do otrzymania uprawnień do płatności zgodnie z art. 14 ust. 1 rozporządzenia delegowanego (UE) nr 639/2014, wartość jego uprawnień do płatności ustalana zgodnie z art. 26 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013 oblicza się przy uwzględnieniu sumy danych za 2014 r. odnoszących się do jego pierwotnego gospodarstwa oraz do gospodarstwa odziedziczonego lub jego części.</p> <p>2. W przypadku państw członkowskich stosujących art. 40 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, jeżeli rolnik ma prawo do przydziału uprawnień do płatności zgodnie z art. 39 tego rozporządzenia oprócz prawa do otrzymania uprawnień do płatności zgodnie z art. 14 ust. 1 rozporządzenia delegowanego (UE) nr 639/2014, wartość jego uprawnień do płatności ustalana zgodnie z art. 40 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr</p>	N		Przepis rozporządzenia nie dotyczy Polski – nie wymaga wdrożenia.
--------	---	---	--	---

	1307/2013 opiera się na sumie danych za odpowiedni rok odnoszących się do jego pierwotnego gospodarstwa oraz do gospodarstwa odziedziczonego lub jego części.				
Art. 7	<p>Aktywacja uprawnień do płatności w przypadku sprzedaży lub dzierżawy z zastosowaniem klauzuli umownej zgodnie z art. 24 ust. 8 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013 lub art. 20 i 21 rozporządzenia delegowanego (UE) nr 639/2014</p> <p>7. 1. W przypadku sprzedaży lub dzierżawy z zastosowaniem klauzuli umownej zgodnie z art. 24 ust. 8 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013 kupujący lub dzierżawca składa wniosek o płatność w ramach systemu płatności podstawowej w tym samym roku co wniosek o przydział uprawnień do płatności, o którym mowa w art. 3 niniejszego rozporządzenia.</p> <p>2. W przypadku sprzedaży z zastosowaniem klauzuli umownej zgodnie z art. 20 rozporządzenia delegowanego (UE) nr 639/2014 kupujący w swoim pierwszym wniosku o płatność w ramach systemu płatności podstawowej podaje szczegóły umowy sprzedaży ze wskazaniem</p>	N			Przepis rozporządzenia nie dotyczy Polski – nie wymaga wdrożenia.

	<p>odpowiedniej klauzuli umownej lub, w przypadku gdy jest to wymagane przez państwo członkowskie, kopię takiej umowy sprzedaży. Taki wniosek składa się w tym samym roku co wniosek o przydział uprawnień do płatności, o którym mowa w art. 4 niniejszego rozporządzenia.</p> <p>3. W przypadku dzierżawy z zastosowaniem klauzuli umownej zgodnie z art. 21 rozporządzenia delegowanego (UE) nr 639/2014 dzierżawca w swoim pierwszym wniosku o płatność w ramach systemu płatności podstawowej podaje szczegóły umowy dzierżawy ze wskazaniem odpowiedniej klauzuli umownej lub, w przypadku gdy jest to wymagane przez państwo członkowskie, kopię takiej umowy dzierżawy. Taki wniosek składa się w tym samym roku co wniosek o przydział uprawnień do płatności, o którym mowa w art. 5 niniejszego rozporządzenia.</p>				
Art. 8	<p>Powiadomienia dotyczące przekazania uprawnień</p> <p>8. 1. W przypadku przekazania uprawnień zgodnie z art. 34 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013 osoba przekazująca powiadamia właściwy organ o</p>	N			Przepis rozporządzenia nie dotyczy Polski – nie wymaga wdrożenia.

	<p>przekazaniu w terminie, który zostanie wyznaczony przez państwo członkowskie.</p> <p>2. Przekazanie ma miejsce, jak określono w powiadomieniu, chyba że właściwy organ sprzeciwi się przekazaniu. Właściwy organ może sprzeciwić się przekazaniu wyłącznie w przypadku, gdy nie jest ono zgodne z przepisami rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, rozporządzenia delegowanego (UE) nr 639/2014 oraz niniejszego rozporządzenia. Właściwy organ powiadamia osobę przekazującą o swoim sprzeciwie tak szybko, jak to możliwe.</p>				
Art. 9	<p>Zwrot do rezerwy krajowej lub regionalnej</p> <p>9. 1. Do celów art. 31 ust. 1 lit. a) lub b) rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, z wyjątkiem przypadków działania siły wyższej lub nadzwyczajnych okoliczności, niewykorzystane uprawnienia do płatności uznaje się za zwrócone do rezerwy krajowej lub regionalnej w dniu następującym po ostatecznym terminie ustalonym przez Komisję na podstawie art. 78 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 1306/2013 na wprowadzanie zmian do pojedynczego wniosku w ramach systemu płatności podstawowej w roku kalendarzowym, w którym</p>	N			Przepis rozporządzenia nie dotyczy Polski – nie wymaga wdrożenia.

	<p>kończy się okres, o którym mowa w art. 31 ust. 1 lit. a) lub b) rozporządzenia (UE) nr 1307/2013.</p> <p>2. Państwa członkowskie stosujące regionalne rezerwy zgodnie z art. 30 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013 stosują przepisy dotyczące zwrotu niewykorzystanych uprawnień do płatności na poziomie regionalnym.</p>				
Art. 10	<p>Procedura powiadamiania o praktykach ujętych w poszczególnych zobowiązaniach lub systemach certyfikacji oraz ich ocena</p> <p>10. 1. Powiadomienia, o których mowa w art. 43 ust. 8 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, przekazywane są do dnia 1 sierpnia 2014 r. w przypadku stosowania procedury w ciągu 2015 r. lub do dnia 1 lipca roku poprzedzającego rok stosowania procedury w przypadku jej stosowania po 2015 r.</p> <p>Takie powiadomienia mogą być zmieniane raz do roku, pod warunkiem że Komisja zostanie powiadomiona o zmianach do dnia 1 lipca roku poprzedzającego rok stosowania zmiany.</p> <p>2. W odniesieniu do zobowiązań, o których mowa w art. 43 ust. 3 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, powiadomienia przekazywane</p>				

	<p>Komisji jasno opisują praktyki objęte zobowiązaniem oraz wskażą, którym praktykom określonym w art. 43 ust. 2 tego rozporządzenia są one równoważne oraz którymi praktykami równoważnymi wymienionymi w załączniku IX do tego rozporządzenia mają one być objęte. Powia domienia te obejmują odniesienie do odpowiednich zobowiązań w ramach programu rozwoju obszarów wiejskich przedłożonego Komisji zgodnie z art. 10 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1305/2013 lub zatwierdzonego przez Komisję zgodnie z art. 18 ust. 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 1698/2009.</p> <p>3. W odniesieniu do systemów certyfikacji, o których mowa w art. 43 ust. 3 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, powiadomienia przekazywane Komisji jasno opisują praktyki objęte systemem certyfikacji oraz wskazują, którym praktykom określonym w art. 43 ust. 2 tego rozporządzenia są one równoważne oraz którymi praktykami równoważnymi wymienionymi w załączniku IX do tego rozporządzenia mają one być</p>				
--	---	--	--	--	--

	<p>objęte.</p> <p>4. W przypadku gdy w wyniku oceny przeprowadzonej przez Komisję stwierdza się, że zgłoszone praktyki ujęte w poszczególnych zobowiązaniach lub systemach certyfikacji nie są zawarte w wykazie w załączniku IX do rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, Komisja informuje państwo członkowskie o tym fakcie w terminie trzech miesięcy od otrzymania powiadomienia. Państwo członkowskie może dostarczyć dodatkowych informacji w terminie jednego miesiąca od dnia otrzymania informacji od Komisji. Akt wykonawczy, o którym mowa w art. 43 ust. 8 akapit drugi rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, przyjmuje się w ciągu siedmiu miesięcy od otrzymania wstępnego powiadomienia.</p>				
Art. 11	<p>Limity dotyczące utrzymywania trwałych użytków zielonych w wartościach bezwzględnych</p> <p>11. Limity wykorzystywane do celów oceny utrzymywania trwałych użytków zielonych w wartościach bezwzględnych, o których mowa w art. 45 ust. 3 akapit drugi rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, są równe spadkowi</p>				

	maksymalnie o 0,5 % powierzchni trwałych użytków zielonych ustalonej zgodnie z art. 45 ust. 2 lit. a) tego rozporządzenia.				
Art. 12	<p>Procedura oceny i zatwierdzania decyzji, o których mowa w art. 55 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013</p> <p>12. Komisja ocenia decyzje, o których mowa w art. 55 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, co do ich zgodności z przepisami tego rozporządzenia – w szczególności w odniesieniu do wykazania jednej z potrzeb określonych w jego art. 55 ust. 1 – oraz z przepisami rozporządzenia delegowanego (UE) nr 639/2014. W przypadku gdy Komisja uznaje, że informacje dostarczone przez państwo członkowskie nie pozwalają na stwierdzenie, czy warunki, o których mowa w akapicie pierwszym, zostały spełnione, Komisja zwraca się do państwa członkowskiego o dostarczenie dodatkowych informacji bądź o przegląd swojej decyzji.</p> <p>Komisja przyjmuje akt wykonawczy zatwierdzający lub odrzucający decyzję państwa członkowskiego w terminie czterech miesięcy od otrzymania wszystkich wymaganych informacji.</p>	N			Przepis rozporządzenia nie wymaga wdrożenia.

Art. 13	<p>Procedura zatwierdzania gruntów i odmian</p> <p>13. Procedura zatwierdzania gruntów i odmian do celów płatności specyficznej w odniesieniu do bawełny, o której to procedurze mowa w art. 57 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, zostaje zakończona do dnia 31 stycznia każdego roku w odniesieniu do sezonu siewnego tego roku.</p>	N			Przepis rozporządzenia nie dotyczy Polski – nie wymaga wdrożenia.
Art. 14	<p>Powiadomienia producentów</p> <p>14. 1. Przed dniem 1 marca każdego roku państwa członkowskie przekazują rolnikom uprawiającym bawełnę następujące informacje dotyczące sezonu siewnego tego roku:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) odmiany zatwierdzone do siewu; b) kryteria zatwierdzania gruntów do produkcji bawełny ustanowione przez nie zgodnie z art. 56 rozporządzenia delegowanego (UE) nr 639/2014; c) minimalną gęstość obsadzenia bawełną, o której mowa w art. 58 rozporządzenia delegowanego (UE) nr 639/2014; d) wymagane praktyki agronomiczne. <p>2. W przypadku wycofania zatwierdzenia danej odmiany państwa członkowskie powiadamiają rolników uprawiających bawełnę o</p>	N			Przepis rozporządzenia nie dotyczy Polski – nie wymaga wdrożenia.

	wycofaniu przed dniem 1 marca dla sezonu siewnego w roku następnym.				
Art. 15	<p>Powiadomienia dotyczące elastyczności między filarami</p> <p>15. 1. Informacje, które mają być zgłoszone Komisji zgodnie z art. 14 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013 i art. 136a ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 73/2009 (1), mają postać rocznej wartości procentowej rocznych pułapów krajowych, o których mowa w art. 14 ust. 1 akapit pierwszy rozporządzenia (UE) nr 1307/2013 i art. 136a ust. 1 akapit pierwszy rozporządzenia (WE) nr 73/2009, dla każdego roku kalendarzowego aż do roku 2019.</p> <p>2. Informacje, które mają być zgłoszone Komisji zgodnie z art. 14 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013 i art. 136a ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 73/2009, mają postać rocznej wartości procentowej rocznych kwot przydzielonych na wsparcie dla działań w ramach programów rozwoju obszarów wiejskich, o których mowa w art. 14 ust. 2 akapit pierwszy rozporządzenia (UE) nr 1307/2013 i art. 136a ust. 2 akapit pierwszy rozporządzenia (WE) nr 73/2009, dla każdego roku budżetowego aż do roku 2020.</p>	N			Przepis rozporządzenia nie wymaga wdrożenia.

Art. 16	<p>Powiadomienie dotyczące podwyższenia pułapu dla systemu płatności podstawowej, o którym mowa w art. 22 ust. 2 i 3 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013</p> <p>16. W przypadku gdy państwo członkowskie powiadamia Komisję o swoich decyzjach zgodnie z art. 22 ust. 2 lub 3 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, informacje, które mają zostać przedłożone Komisji, mają postać wartości procentowych rocznych pułapów krajowych określonych w załączniku II do tego rozporządzenia, po odjęciu kwoty wynikającej ze stosowania art. 47 ust. 1 tego rozporządzenia, dla każdego roku kalendarzowego aż do roku 2020.</p>	N			Przepis rozporządzenia nie dotyczy Polski – nie wymaga wdrożenia.
Art. 17	<p>Przydziały finansowe w ramach płatności redystrybucyjnej, płatności z tytułu obszarów o ograniczeniach naturalnych i płatności dla młodych rolników</p> <p>17. W przypadku gdy państwo członkowskie powiadamia Komisję o swoich decyzjach zgodnie z art. 42 ust. 1, art. 49 ust. 1 i art. 51 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, informacje, które mają zostać przedłożone Komisji, mają postać wartości procentowych rocznych</p>	N			Przepis rozporządzenia nie wymaga wdrożenia.

	pułapów krajowych określonych w załączniku II do tego rozporządzenia dla każdego roku kalendarzowego aż do roku 2020.				
Art. 18	<p>Stosowanie rozporządzenia (WE) nr 792/2009</p> <p>18. Powiadomienia przewidziane w rozporządzeniu (UE) nr 1307/2013, rozporządzeniu delegowanym (UE) nr 639/2014 oraz w niniejszym rozporządzeniu składa się do Komisji zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 792/2009.</p>	N			Przepis rozporządzenia nie wymaga wdrożenia.
Art. 19	<p>Wejście w życie i stosowanie</p> <p>19. Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie siódmego dnia po jego opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.</p> <p>Niniejsze rozporządzenie obowiązuje w stosunku do wniosków o przyznanie pomocy odnoszących się do lat kalendarzowych po roku kalendarzowym 2014.</p> <p>Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.</p> <p>Sporządzono w Brukseli dnia 16 czerwca 2014 r.</p>	N			Przepis rozporządzenia nie wymaga wdrożenia.

TABELA ZGODNOŚCI

TYTUŁ PROJEKTU:		Projekt ustawy o płatnościach w ramach systemów wsparcia bezpośredniego			
TYTUŁ WDRAŻANEGO AKTU PRAWNEGO / WDRAŻANYCH AKTÓW PRAWNYCH:		Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 639/2014 z dnia 11 marca 2014 r. w sprawie uzupełnienia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1307/2013 ustanawiającego przepisy dotyczące płatności bezpośrednich dla rolników na podstawie systemów wsparcia w ramach wspólnej polityki rolnej oraz zmiany załącznika X do tego rozporządzenia			
WYJAŚNIENIE TERMINU WEJŚCIA W ŻYCIE PROJEKTU/ÓW		Projektowana ustawa powinna wejść w życie najpóźniej w dniu 15.03.2015 r., który jest początkowym terminem składania wniosków o przyznanie płatności bezpośrednich za 2015 r.			
PRZEPISY UNII EUROPEJSKIEJ					
JEDN. RED.	TREŚĆ PRZEPISU UE	KONIECZNOŚĆ WDROŻENIA	JEDN. RED.	TREŚĆ PRZEPISU/ÓW PROJEKTU USTAWY	UZASADNIENIE
		T / N			
Art. 1	Zakres 1. W niniejszym rozporządzeniu ustanawia się przepisy uzupełniające niektóre inne niż istotne elementy rozporządzenia (UE) nr 1307/2013 w odniesieniu do: a) przepisów ogólnych w sprawie płatności bezpośrednich; b) systemu płatności podstawowej; c) systemu jednolitej płatności obszarowej;	N			Przepis rozporządzenia stosowany wprost – nie wymaga wdrożenia.

	<ul style="list-style-type: none"> d) płatności dla rolników przestrzegających praktyk rolniczych korzystnych dla klimatu i środowiska; e) płatności dla młodych rolników rozpoczynających działalność rolniczą; f) dobrowolnego wsparcia związanego z produkcją; g) płatności specyficznej w odniesieniu do bawełny; h) zobowiązań państw członkowskich dotyczących powiadamiania. 				
Art. 2	<p>Zasady ogólne</p> <p>2. 1. Państwa członkowskie wykonują niniejsze rozporządzenie zgodnie z obiektywnymi kryteriami oraz w taki sposób, aby zapewnić równe traktowanie rolników oraz uniknąć zakłóceń rynku i konkurencji, wspierając jedno cześnie zrównoważone zarządzanie zasobami naturalnymi i działania w dziedzinie klimatu.</p> <p>2. Państwa członkowskie zapewniają możliwość weryfikacji i kontroli wszystkich warunków dotyczących wsparcia realizowanego zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.</p> <p>3. Państwa członkowskie wykonują niniejsze rozporządzenie:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) w odniesieniu do wsparcia innego niż 	N			Przepis rozporządzenia stosowany wprost – nie wymaga wdrożenia.

	<p>wsparcie związane z produkcją, przy poszanowaniu wymogów określonych w pkt 1, 5 i 6 załącznika 2 do Porozumienia w sprawie rolnictwa; oraz</p> <p>b) w odniesieniu do wsparcia związanego z produkcją, przy poszanowaniu wymogów art. 6 ust. 5 Porozumienia w sprawie rolnictwa.</p>				
Art. 3	<p>Zmniejszenia wynikające z dyscypliny finansowej</p> <p>3. Zmniejszenia wynikające z dyscypliny finansowej, o której mowa w art. 8 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, stosuje się w odniesieniu do sumy płatności z różnych systemów wsparcia bezpośredniego, wymienionych w załączniku I do rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, do których każdy rolnik jest uprawniony po zastosowaniu wycofań i kar administracyjnych odnoszących się do płatności bezpośrednich zgodnie z tytułem II rozdział IV rozporządzenia delegowanego (UE) nr 640/2014 i przed zastosowaniem kar administracyjnych w odniesieniu do zasady wzajemnej zgodności zgodnie z tytułem IV rozdział II wymienionego rozporządzenia delegowanego.</p>	N			Przepis rozporządzenia stosowany wprost – nie wymaga wdrożenia.

Art. 4	<p>Ramy kryteriów dotyczących utrzymywania użytków rolnych w stanie, dzięki któremu nadają się one do wypasu lub uprawy</p> <p>4. 1. Dla celów art. 4 ust. 1 lit. c) ppkt (ii) rozporządzenia (UE) nr 1307/2013 kryteria, które rolnicy mają spełnić, aby wywiązać się z wymogu utrzymywania użytków rolnych w stanie, dzięki któremu nadają się one do wypasu lub uprawy bez konieczności podejmowania działań przygotowawczych wykraczających poza zwykłe metody rolnicze i użycie zwykłego sprzętu rolniczego, ustalane są przez państwa członkowskie w jeden z następujących sposobów albo na oba te sposoby:</p> <p>a) państwa członkowskie wymagają, aby rolnik przeprowadził co najmniej jedno działanie w roku. W przypadkach uzasadnionych względami środowiskowymi państwa członkowskie mogą postanowić o uznaniu również działań przeprowadzanych jedynie co drugi rok;</p> <p>b) państwa członkowskie określają właściwości, jakie muszą posiadać użytki rolne, aby mogły być uznane za utrzymywane w stanie, dzięki</p>	T	Art. 34 ust. 1 i ust. 2 pkt 2	<p>1. Minister właściwy do spraw rozwoju wsi określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki lub szczegółowy tryb przyznawania lub wypłaty płatności bezpośrednich lub płatności niezwiązanej do tytoniu, w tym szczegółowe warunki lub tryb przyznawania tych płatności spadkobiercy, małżonkowi lub następcy prawnemu rolnika, lub przejmującemu gospodarstwo, mając na względzie specyfikę poszczególnych płatności oraz wspieranych sektorów produkcji rolnej, założenia Wspólnej Polityki Rolnej oraz zabezpieczenie przed nieuzasadnionym przyznawaniem tych płatności.</p> <p>2. Wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw rozwoju wsi określa:</p> <p>2) kryteria uznawania gruntów za pozostające w stanie nadającym się do wypasu lub uprawy, mając na względzie ramy tych kryteriów określone w art. 4 rozporządzenia nr 639/2014 oraz zabezpieczenie przed nieuzasadnionym przyznawaniem płatności obszarowych;</p>	
--------	---	---	-------------------------------	--	--

	<p>któremu nadają się one do wypasu lub uprawy.</p> <p>2. Przy ustalaniu kryteriów, o których mowa w ust. 1, państwa członkowskie mogą wprowadzać rozróżnienie między różnymi rodzajami użytków rolnych.</p>				
Art. 5	<p>Ramy dotyczące działań minimalnych prowadzonych na użytkach rolnych utrzymujących się naturalnie w stanie nadającym się do wypasu lub uprawy</p> <p>5. Dla celów art. 4 ust. 1 lit. c) ppkt (iii) rozporządzenia (UE) nr 1307/2013 ustalonym przez państwa członkowskie minimalnym działaniem, które ma być prowadzone na użytkach rolnych utrzymujących się naturalnie w stanie nadającym się do wypasu lub uprawy, jest co najmniej jedno działanie w roku, które ma przeprowadzić rolnik. W przypadkach uzasadnionych względami środowiskowymi państwa członkowskie mogą postanowić o uznaniu również działań przeprowadzanych jedynie co drugi rok.</p>	N			Przepis nie wymaga wdrożenia (nie dotyczy Polski – w polskich warunkach glebowo-klimatycznych nie występują użytki rolne o takim charakterze).
Art. 6	<p>Przewaga traw i innych pastewnych roślin zielnych w przypadku trwałych użytków zielonych</p> <p>6. Dla celów art. 4 ust. 1 lit. h)</p>	N			Przepis nie wymaga wdrożenia (nie dotyczy Polski).

	rozporządzenia (UE) nr 1307/2013 trawy i inne pastewne rośliny zielne uznaje się za przeważające, jeżeli pokrywają ponad 50 % kwalifikującego się obszaru na poziomie działki rolnej w rozumieniu art. 67 ust. 4 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 1306/2013.				
Art. 7	<p>Utrwalone praktyki lokalne w przypadku trwałych użytków zielonych</p> <p>7. Dla celów art. 4 ust. 1 lit. h) rozporządzenia (UE) nr 1307/2013 utrwalonymi praktykami lokalnymi są dowolne z następujących praktyk lub ich połączenie:</p> <p>a) praktyki dotyczące obszarów służących do wypasu zwierząt gospodarskich, tradycyjne z natury i powszechnie stosowane na danych obszarach;</p> <p>b) praktyki ważne dla ochrony siedlisk wymienionych w załączniku I do dyrektywy Rady 92/43/EWG (1) oraz biotopów i siedlisk objętych dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/147/WE (2).</p>	N			Przepis rozporządzenia nie wymaga wdrożenia (nie dotyczy Polski).
Art. 8	<p>Współczynnik zmniejszenia zgodnie z art. 32 ust. 5 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013</p> <p>8. Stosując art. 32 ust. 5 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013 w odniesieniu do trwałych użytków zielonych nadają</p>				

	<p>cych się do wypasu i stanowiących element utrwalonych praktyk lokalnych w przypadkach, gdy trawy i inne pastewne rośliny zielne tradycyjnie nie są roślinnością dominującą na obszarach wypasu, państwa członkowskie mogą rozróżniać poszczególne kategorie obszarów w celu stosowania różnych współczynników zmniejszenia do tychże kategorii.</p>				
Art. 9	<p>Produkcja konopi 9. Do celów art. 32 ust. 6 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013 kwalifikowalność obszarów wykorzystywanych do produkcji konopi zależy od wykorzystywania nasion odmian wymienionych we wspólnym katalogu odmian gatunków roślin rolniczych w dniu 15 marca roku, na który płatność została przyznana, i opublikowanych zgodnie z art. 17 dyrektywy Rady 2002/53/WE (3). Nasiona kwalifikowane są zgodnie z dyrektywą Rady 2002/57/WE (4).</p>	N			Przepis rozporządzenia stosowany wprost – nie wymaga wdrożenia.
Art.10	<p>Przypadki, w których użytki rolne obejmują głównie obszary utrzymujące się naturalnie w stanie nadającym się do wypasu lub uprawy 10. 1. Dla celów art. 9 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013 uznaje się, że</p>	N			Przepis nie wymaga wdrożenia (nie dotyczy Polski – w polskich warunkach glebowo-klimatycznych nie występują użytki rolne o takim charakterze).

	<p>osoba fizyczna lub prawna, bądź grupa osób fizycznych lub prawnych, posiada użytki rolne obejmujące głównie obszary utrzymujące się naturalnie w stanie nadającym się do wypasu lub uprawy, jeżeli obszary te stanowią ponad 50 % wszystkich użytków rolnych zgłoszonych zgodnie z art. 72 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 1306/2013.</p> <p>2. Artykuł 9 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013 nie ma zastosowania do osoby fizycznej lub prawnej, bądź grupy osób fizycznych lub prawnych, która na obszarach utrzymujących się naturalnie w stanie nadającym się do wypasu lub uprawy prowadzi działalność rolniczą w rozumieniu art. 4 ust. 1 lit. c) ppkt (i) rozporządzenia (UE) nr 1307/2013.</p>				
Art. 11	<p>Przychody uzyskane z działalności pozarolniczej</p> <p>11. 1. Dla celów art. 9 ust. 2 akapit trzeci lit. a) rozporządzenia (UE) nr 1307/2013 oraz, w stosownych przypadkach, art. 13 niniejszego rozporządzenia przychodami uzyskanymi z działalności rolniczej są te przychody, które rolnik uzyskał ze swej działalności rolniczej w</p>	N			Przepis rozporządzenia stosowany wprost – nie wymaga wdrożenia.

	<p>rozumieniu art. 4 ust. 1 lit. c) wymienionego rozporządzenia prowadzonej w jego gospodarstwie, obejmujące wsparcie unijne w ramach Europejskiego Funduszu Rolnictwa i Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW), jak również wszelką pomoc krajową przyznaną w odniesieniu do działalności rolniczej, z wyjątkiem uzupełniającej krajowych płatności bezpośrednich na podstawie art. 18 i 19 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013.</p> <p>Przychody z przetwarzania produktów rolnych w rozumieniu art. 4 ust. 1 lit. d) rozporządzenia (UE) nr 1307/2013 otrzymanych w gospodarstwie uznaje się za przychody z działalności rolniczej, pod warunkiem że przetworzone produkty pozostają własnością rolnika i że wynikiem takiego przetwarzania jest inny produkt rolny w rozumieniu art. 4 ust. 1 lit. d) rozporządzenia (UE) nr 1307/2013.</p> <p>Wszystkie pozostałe przychody uważa się za przychody z działalności pozarolniczej.</p> <p>2. Dla celów ust. 1 „przychody” oznaczają przychody brutto przed potrąceniem</p>				
--	---	--	--	--	--

	<p>powiązanych kosztów i podatków.</p> <p>3. Wsparcie unijne, o którym mowa w ust. 1, oblicza się:</p> <p>a) w Bułgarii i Rumunii, za rok 2015, na podstawie odpowiedniej kwoty określonej w pkt A załącznika V do rozporządzenia (UE) nr 1307/2013;</p> <p>b) w Chorwacji, za każdy rok, o którym mowa w art. 17 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, na podstawie kwoty określonej w pkt A załącznika VI do tego rozporządzenia.</p>				
Art. 12	<p>Kwota płatności bezpośrednich, o których mowa w art. 9 ust. 2 i 4 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013 oraz w art. 13 ust. 2 niniejszego rozporządzenia</p> <p>12. 1. Roczna kwota płatności bezpośrednich przysługujących danemu rolnikowi, o której mowa w art. 9 ust. 2 akapit trzeci lit. a) rozporządzenia (UE) nr 1307/2013 oraz, w stosownych przypadkach, w art. 13 ust. 2 niniejszego rozporządzenia, jest łączna kwota płatności bezpośrednich, do których rolnik ten był uprawniony zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 1307/2013 za ostatni rok obrotowy, za który dostępne są dowody doty czące przychodów uzyskanych z działalności pozarolniczej. Przy</p>	N			Przepis rozporządzenia stosowany wprost – nie wymaga wdrożenia.

	<p>obliczaniu tej kwoty nie uwzględnia się stosowania art. 63 i art. 91 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013.</p> <p>Jeżeli ostatni rok obrotowy, o którym mowa w akapicie pierwszym, to rok 2014 lub wcześniejszy, roczną kwotą płatności bezpośrednich jest łączna kwota płatności bezpośrednich, do których rolnik był uprawniony zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 73/2009 przed zmianami i wykluczeniami przewidzianymi w art. 21 i 23 tego rozporządzenia.</p> <p>2. Jeżeli dany rolnik nie złożył wniosku o przyznanie pomocy dotyczącego płatności bezpośrednich zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 1307/2013 w ostatnim roku obrotowym, o którym mowa w ust. 1 akapit pierwszy, państwa członkowskie określają łączną kwotę płatności bezpośrednich, o której mowa w ust. 1 akapit pierwszy, mnożąc liczbę kwalifikujących się hektarów zgłoszonych przez tego rolnika w roku złożenia wniosku o przyznanie pomocy zgodnie z art. 72 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 1306/2013 przez średnią krajową płatność na hektar w ramach wsparcia bezpośredniego za rok, o którym mowa w ust. 1 akapit pierwszy.</p>				
--	---	--	--	--	--

	<p>Średnią krajową płatność na hektar w ramach wsparcia bezpośredniego, o której mowa w akapicie pierwszym, ustala się, dzieląc pułap krajowy za ten rok, określony w załączniku II do rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, przez łączną liczbę kwalifikujących się hektarów zgłoszonych w danym państwie członkowskim za ten rok zgodnie z art. 72 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 1306/2013.</p> <p>Jeżeli rok, o którym mowa w ust. 1 akapit pierwszy, to rok 2014 lub wcześniejszy, średnią krajową płatność na hektar w ramach wsparcia bezpośredniego, o której mowa w akapicie pierwszym niniejszego ustępu, ustala się, dzieląc pułap krajowy za ten rok, określony w załączniku VIII do rozporządzenia (WE) nr 73/2009, przez łączną liczbę kwalifikujących się hektarów zgłoszonych w danym państwie członkowskim za ten rok zgodnie z art. 19 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 73/2009.</p> <p>3. Kwotą płatności bezpośrednich przysługujących danemu rolnikowi, o której mowa w art. 9 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, jest łączna kwota płatności bezpośrednich, do których rolnik był</p>				
--	---	--	--	--	--

	<p>uprawniony zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 1307/2013 przed zastosowaniem art. 63 i art. 91 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013 za poprzedni rok.</p> <p>Jeżeli rok, o którym mowa w akapicie pierwszym, to rok 2014, kwotą płatności bezpośrednich jest łączna kwota płatności bezpośrednich za rok 2014, do których rolnik był uprawniony na podstawie rozporządzenia (WE) nr 73/2009 przed zmniejszeniami i wykluczeniami przewidzianymi w art. 21 i 23 tego rozporządzenia.</p> <p>4. Jeżeli dany rolnik nie złożył wniosku o przyznanie pomocy dotyczącego płatności bezpośrednich zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 1307/2013 za poprzedni rok, o którym mowa w ust. 3 akapit pierwszy, państwa członkowskie określają łączną kwotę płatności bezpośrednich, o której mowa w ust. 3 akapit pierwszy, mnożąc liczbę kwalifikujących się hektarów zgłoszonych przez tego rolnika w roku złożenia wniosku o przyznanie pomocy zgodnie z art. 72 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 1306/2013 przez średnią krajową płatność na hektar w ramach wsparcia bezpośredniego za</p>				
--	---	--	--	--	--

	<p>poprzedni rok.</p> <p>Średnią krajową płatność na hektar w ramach wsparcia bezpośredniego, o której mowa w akapicie pierwszym, ustala się, dzieląc pułap krajowy za ten rok, określony w załączniku II do rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, przez łączną liczbę kwalifikujących się hektarów zgłoszonych w danym państwie członkowskim za ten rok zgodnie z art. 72 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 1306/2013.</p> <p>Jeżeli poprzedni rok, o którym mowa w ust. 3 akapit pierwszy, to rok 2014, państwa członkowskie ustalają roczną kwotę płatności bezpośrednich przysługujących temu rolnikowi, mnożąc liczbę kwalifikujących się hektarów zgłoszonych przez tego rolnika za rok 2015 zgodnie z art. 72 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 1306/2013 przez średnią krajową płatność na hektar w ramach wsparcia bezpośredniego za rok 2014.</p> <p>Średnią krajową płatność na hektar w ramach wsparcia bezpośredniego za rok 2014 ustala się, dzieląc pułap krajowy za rok 2014, określony w załączniku VIII do rozporządzenia (WE) nr 73/2009, przez łączną liczbę kwalifikujących się hektarów</p>				
--	---	--	--	--	--

	<p>zgłoszonych w danym państwie członkowskim za rok 2014 zgodnie z art. 19 ust. 1 lit. a) tego rozporządzenia.</p> <p>5. Łączną kwotę płatności bezpośrednich, o której mowa w ust. 1 i 2, oblicza się:</p> <p>a) w Bułgarii i Rumunii, za rok 2015, na podstawie odpowiedniej kwoty określonej w pkt A załącznika V do rozporządzenia (UE) nr 1307/2013;</p> <p>b) w Chorwacji, za każdy rok, o którym mowa w art. 17 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, na podstawie kwoty określonej w pkt A załącznika VI do tego rozporządzenia.</p>				
Art. 13	<p>Kryteria służące wykazaniu, że działalność rolnicza nie ma charakteru marginalnego i że główna działalność gospodarcza lub przedmiot działalności polegają na prowadzeniu działalności rolniczej</p> <p>13. 1. Do celów art. 9 ust. 2 akapit trzeci lit. b) rozporządzenia (UE) nr 1307/2013 działalność rolnicza nie ma charakteru marginalnego, jeżeli całość przychodów uzyskanych z działalności rolniczej w rozumieniu art. 11 niniejszego rozporządzenia w ostatnim roku obrotowym, za który dowody takie są dostępne, stanowi co najmniej jedną trzecią całości przychodów uzyskanych w ostatnim</p>	T	Art. 34 ust. 1 i ust. 2 pkt 1	<p>1. Minister właściwy do spraw rozwoju wsi określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki lub szczegółowy tryb przyznawania lub wypłaty płatności bezpośrednich lub płatności niezwiązanej do tytoniu, w tym szczegółowe warunki lub tryb przyznawania tych płatności spadkobiercy, małżonkowi lub następcy prawnemu rolnika, lub przejmującemu gospodarstwo, mając na względzie specyfikę poszczególnych płatności oraz wspieranych sektorów produkcji rolnej, założenia Wspólnej Polityki Rolnej oraz zabezpieczenie przed nieuzasadnionym przyznawaniem tych płatności.</p> <p>2. Wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw</p>	

	<p>roku obrotowym, za który dowody takie są dostępne.</p> <p>Państwa członkowskie mogą zdecydować o ustanowieniu progu dla całości przychodów uzyskanych z działalności pozarolniczej na poziomie niższym niż jedna trzecia, pod warunkiem że taki niższy próg nie umożliwi uznania osób prawnych lub fizycznych prowadzących działalność rolniczą o charakterze marginalnym za rolników aktywnych zawodowo.</p> <p>Na zasadzie odstępstwa od akapitów pierwszego i drugiego państwa członkowskie mogą określić alternatywne kryteria umożliwiające danej jednostce wykazanie, że jej działalność rolnicza nie ma charakteru marginalnego na podstawie art. 9 ust. 2 akapit trzeci lit. b) rozporządzenia (UE) nr 1307/2013.</p> <p>2. Do celów art. 9 ust. 3 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 1307/2013 państwa członkowskie mogą zdecydować, że działalność rolnicza stanowi tylko nieznaczącą część ogółu działalności gospodarczej osoby fizycznej lub prawnej, bądź grupy osób fizycznych lub prawnych, wykorzystując następujące metody:</p>			<p>rozwoju wsi określa:</p> <p>1) rodzaje dowodów potwierdzających wystąpienie okoliczności, o których mowa w art. 9 ust. 2 akapit trzeci rozporządzenia nr 1307/2013, mając na względzie przepisy art. 12 i 13 rozporządzenia nr 639/2014 oraz zabezpieczenie przed nieuzasadnionym przyznawaniem płatności bezpośrednich;</p>	
--	--	--	--	---	--

	<p>a) roczna kwota płatności bezpośrednich wynosi mniej niż 5 % całości przychodów uzyskanych z działalności pozarolniczej w rozumieniu art. 11 niniejszego rozporządzenia w ostatnim roku obrotowym, za który dowody takie są dostępne;</p> <p>b) kwota całości przychodów uzyskanych z działalności rolniczej w rozumieniu art. 11 niniejszego rozporządzenia w ostatnim roku obrotowym, za który dowody takie są dostępne, znajduje się poniżej progu ustano wionego przez państwa członkowskie i nie przekracza jednej trzeciej całości przychodów uzyskanych w ostatnim roku obrotowym, za który dowody takie są dostępne.</p> <p>Na zasadzie odstępstwa od akapitu pierwszego państwa członkowskie mogą określić alternatywne kryteria, zgodnie z którymi działalność rolniczą należy uznać za nieznaczącą na podstawie art. 9 ust. 3 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 1307/2013.</p> <p>3. Dla celów art. 9 ust. 2 akapit trzeci lit. c) rozporządzenia (UE) nr 1307/2013 oraz, w stosownych przypadkach, art. 9 ust. 3 lit. b) tego rozporządzenia uznaje się, że działalność rolnicza stanowi główną</p>				
--	---	--	--	--	--

	<p>działalność gospodarczą lub przedmiot działalności osoby prawnej, jeżeli została zarejestrowana jako główna działalność gospodarcza lub przedmiot działalności w urzędowym rejestrze przedsiębiorstw lub jakiegokolwiek równoważnej urzędowej ewidencji danego państwa członkowskiego. W przypadku osoby fizycznej wymagana jest równoważna ewidencja.</p> <p>Jeżeli takie rejestry nie istnieją, państwa członkowskie korzystają z równoważnej ewidencji.</p> <p>Na zasadzie odstępstwa od akapitów pierwszego i drugiego państwa członkowskie mogą określić alternatywne kryteria, zgodnie z którymi należy uznać, że działalność rolnicza stanowi główną działalność gospodarczą lub przedmiot działalności osoby fizycznej lub prawnej na podstawie art. 9 ust. 2 akapit trzeci lit. c) oraz, w stosownych przypadkach, art. 9 ust. 3 lit. b) tego rozporządzenia.</p>				
Art. 14	<p>Przypadki dziedziczenia, zmiany statusu prawnego lub nazwy oraz połączenia i podziały</p> <p>14. 1. W przypadku gdy rolnik otrzymał gospodarstwo lub część</p>	N			Przepis dotyczy systemu płatności podstawowej, który nie będzie obowiązywał w Polsce.

	<p>gospodarstwa w drodze faktycznego lub przewidywanego dziedziczenia, ma on prawo do wystąpienia, we własnym imieniu, o liczbę i wartość uprawnień do płatności, które mają zostać przydzielone na gospodarstwo lub część gospodarstwa, które otrzymał, na tych samych warunkach, co rolnik pierwotnie zarządzający gospodarstwem. W przypadkach przewidywanego dziedziczenia, które może zostać odwołane, uprawnienia do płatności są przydzielane wyłącznie spadkobiercy wyznaczonemu jako taki w dniu, o którym mowa w art. 24 ust. 1 lub art. 39 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013.</p> <p>2. Zmiana nazwy nie ma wpływu na liczbę i wartość przydzielanych uprawnień do płatności.</p> <p>Zmiana statusu prawnego nie ma wpływu na liczbę i wartość przydzielanych uprawnień do płatności, jeżeli rolnik, który pierwotnie sprawował kontrolę nad gospodarstwem rolnym pod względem zarządzania, korzyści i ryzyka finansowego, zarządza również nowym gospodarstwem.</p> <p>3. Połączenie lub podział nie mają wpływu na liczbę i wartość uprawnień do płatności, które mają zostać</p>				
--	--	--	--	--	--

	<p>przydzielone gospodarstwu(-om) rolnemu(-ym).</p> <p>Jeżeli państwo członkowskie stosuje art. 24 ust. 4 lub 5 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, w przypadku podziału liczby uprawnień do płatności, które mają zostać przydzielone każdemu gospodarstwu powstałemu w wyniku podziału, ustala się przez pomnożenie liczby kwalifikujących się hektarów należących do odpowiedniego nowego gospodarstwa przez średnie zmniejszenie liczby uprawnień, któremu podlegałoby pierwotne gospodarstwo zgodnie z art. 24 ust. 4 lub 5 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013. Do celów niniejszego ustępu stosuje się następujące definicje:</p> <p>a) „połączenie” oznacza połączenie dwóch lub więcej odrębnych rolników w rozumieniu art. 4 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 1307/2013 w jednego nowego rolnika w rozumieniu wymienionego artykułu, kontrolowanego pod względem zarządzania, korzyści i ryzyka finansowego przez rolników, którzy pierwotnie zarządzali oddzielnymi gospodarstwami rolnymi lub jednym z nich;</p>				
--	--	--	--	--	--

	<p>b) „podział” oznacza podział jednego rolnika w rozumieniu art. 4 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 1307/2013 na:</p> <p>(i) co najmniej dwóch nowych odrębnych rolników w rozumieniu wymienionego artykułu, z których co najmniej jeden pozostaje pod kontrolą – pod względem zarządzania, korzyści i ryzyka finansowego – co najmniej jednej z osób fizycznych lub prawnych, które pierwotnie zarządzały gospodarstwem rolnym; lub</p> <p>(ii) rolnika, który pierwotnie sprawował kontrolę nad gospodarstwem, i co najmniej jednego nowego, odrębnego rolnika w rozumieniu wymienionego artykułu.</p>				
Art. 15	<p>Ustalenie kwalifikujących się hektarów do celów art. 24 ust. 2 oraz art. 39 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013</p> <p>15. 1. W celu ustalenia liczby uprawnień do płatności, które mają zostać przydzielone zgodnie z art. 24 ust. 2 i art. 39 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, w przypadkach gdy nie występuje siła wyższa lub nadzwyczajne okoliczności, uwzględnia się wyłącznie te kwalifikujące się hektary, które</p>	N			Przepis dotyczy systemu płatności podstawowej, który nie będzie obowiązywał w Polsce.

	<p>zostały zatwierdzone zgodnie z art. 2 ust. 1 akapit drugi pkt 23 lit. a) rozporządzenia delegowanego (UE) nr 640/2014.</p> <p>2. W przypadku gdy kwalifikujący się hektar, o którym mowa w ust. 1, jest przedmiotem wniosku o przydział uprawnień do płatności złożonego przez dwóch lub więcej wnioskodawców, decyzja, komu należy przyznać uprawnienie do płatności, opiera się na kryterium, kto korzysta z uprawnień do podejmowania decyzji w odniesieniu do działalności rolniczej wykonywanej na tym hektarze oraz kto czerpie korzyści i ponosi ryzyko finansowe związane z tą działalnością.</p>				
Art. 16	<p>Ograniczenie na mocy art. 24 ust. 6 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013</p> <p>16. 1. Żadne zmniejszenie na podstawie art. 24 ust. 6 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013 nie przekracza 85 % liczby uprawnień do płatności odpowiadających kwalifikującym się hektarom trwałych użytków zielonych znajdujących się na obszarach o trudnych warunkach klimatycznych.</p> <p>2. Do celów stosowania współczynnika zmniejszenia przewidzianego w ust.</p>	N			Przepis dotyczy systemu płatności podstawowej, który nie będzie obowiązywał w Polsce.

	1 państwa członkowskie mogą, zgodnie z ograniczeniami naturalnymi, o których mowa w art. 24 ust. 6 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, rozróżniać kategorie obszarów o trudnych warunkach klimatycznych, aby stosować do tych kategorii różne współczynniki zmniejszenia.				
Art. 17	<p>Ustalenie wartości uprawnień do płatności na mocy art. 26 i 40 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013</p> <p>17. 1. W celu ustalenia odpowiednich płatności bezpośrednich lub wartości uprawnień w odniesieniu do roku 2014 r., o których mowa w art. 26 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, bierze się pod uwagę wyłącznie płatności dla tych rolników, lub wartość uprawnień tych rolników, którzy są uprawnieni do otrzymania płatności bezpośrednich zgodnie z art. 9 i art. 24 ust. 9 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013 w roku 2015. W celu ustalenia odpowiednich płatności bezpośrednich w odniesieniu do roku poprzedzającego wdrażanie systemu płatności podstawowej, o którym mowa w art. 40 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, bierze się pod uwagę wyłącznie płatności dla tych rolników, którzy są uprawnieni do</p>	N			Przepis dotyczy systemu płatności podstawowej, który nie będzie obowiązywał w Polsce.

	<p>otrzymania płatności bezpośrednich zgodnie z art. 9 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013 w pierwszym roku wdrażania systemu płatności podstawowej.</p> <p>2. Dla celów art. 26 ust. 6 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013 zastosowanie mają następujące zasady:</p> <p>a) odniesienie do środków wsparcia specjalnego, o których mowa w art. 68 ust. 1 lit. a), b) i c) rozporządzenia (WE) nr 73/2009, pozostaje bez uszczerbku dla możliwości uwzględniania przez państwa członkowskie tylko jednego lub kilku środków wdrożonych w ramach takich środków wsparcia specjalnego;</p> <p>b) wsparcie udzielone rolnikowi w roku kalendarzowym 2014 w ramach jednego lub kilku systemów wsparcia, o których mowa w art. 26 ust. 6 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, oblicza się bez uwzględniania jakichkolwiek zmniejszeń i wykluczeń przewidzianych w tytule II rozdział 4 rozporządzenia (WE) nr 73/2009;</p> <p>c) państwa członkowskie mogą – zgodnie z obiektywnymi i niedyskryminującymi kryteriami – decydować o poziomie wsparcia,</p>				
--	--	--	--	--	--

	<p>jakie należy uwzględnić dla jednego lub kilku systemów wymienionych w art. 26 ust. 6 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, stosowanych przez zainteresowane państwo członkowskie.</p> <p>Przy stosowaniu niniejszego ustępu państwa członkowskie gwarantują, że wsparcie przyznane zgodnie z art. 68 ust. 1 lit. c) oraz art. 126, 127 i art. 129 rozporządzenia (WE) nr 73/2009 jest niezwiązane z wielkością produkcji.</p> <p>3. Do celów art. 26 ust. 6 akapit trzeci rozporządzenia (UE) nr 1307/2013 wsparcie przyznane na rok kalendarzowy 2014 na mocy art. 72a i 125a rozporządzenia (WE) nr 73/2009 oblicza się bez uwzględniania jakichkolwiek zmniejszeń i wykluczeń przewidzianych w tytule II rozdział 4 rozporządzenia (WE) nr 73/2009.</p> <p>4. Odniesienie w art. 26 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013 do uprawnień do płatności posiadanych przez rolnika obejmuje również te uprawnienia do płatności, które w dniu złożenia wniosku na rok 2014 są dzierżawione przez rolnika innemu rolnikowi.</p>				
--	---	--	--	--	--

Art. 18	<p>Ostateczne ustalenie wartości i liczby uprawnień do płatności</p> <p>18. W przypadku gdy przekazywane rolnikom informacje, o których mowa w art. 25 ust. 10 lub w art. 40 ust. 4 akapit drugi rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, opierają się na danych tymczasowych, ostateczna wartość i liczba uprawnień do płatności jest ustalana, a informacja o nich przekazywana rolnikom po przeprowadzeniu wszystkich niezbędnych kontroli zgodnie z art. 74 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013, a w każdym przypadku do dnia 1 kwietnia roku następującego po pierwszym roku stosowania systemu płatności podstawowej przez dane państwo członkowskie.</p>	N			Przepis dotyczy systemu płatności podstawowej, który nie będzie obowiązywał w Polsce.
Art. 19	<p>Ustalenie wartości uprawnień do płatności w przypadkach szczególnych trudności</p> <p>19. 1. Jeżeli jedna lub kilka z płatności bezpośrednich, o których mowa w art. 26 lub art. 40 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013 odnoszących się odpowiednio do 2014 r. lub do roku poprzedzającego wdrożenie systemu płatności podstawowej, są niższe od odpowiednich kwot w roku</p>	N			Przepis dotyczy systemu płatności podstawowej, który nie będzie obowiązywał w Polsce.

	<p>poprzedzającym lata, których dotyczy działanie siły wyższej lub wystąpienie nadzwyczajnych okoliczności, początkowa wartość jednostkowa jest ustalana na podstawie kwot otrzymanych przez rolnika w roku poprzedzającym lata, których dotyczy działanie siły wyższej lub wystąpienie nadzwyczajnych okoliczności.</p> <p>2. Państwa członkowskie mogą zdecydować o ograniczeniu stosowania ust. 1 do przypadków, w których płatności bezpośrednie dotyczące odpowiednio roku 2014 lub roku poprzedzającego wdrożenie systemu płatności podstawowej są niższe niż określony odsetek odpowiednich kwot w roku poprzedzającym lata, których dotyczy działanie siły wyższej lub wystąpienie nadzwyczajnych okoliczności. Odsetek ten wynosi co najmniej 85 %.</p>				
Art. 20	<p>Klauzula umowy prywatnej w przypadku sprzedaży</p> <p>20. 1. Państwa członkowskie mogą postanowić, aby w przypadku sprzedaży gospodarstwa lub jego części rolnicy – w drodze umowy podpisanej przed ostatecznym terminem składania wniosków o przydzielenie uprawnień do płatności</p>	N			Przepis dotyczy systemu płatności podstawowej, który nie będzie obowiązywał w Polsce.

	<p>ustalonym przez Komisję na podstawie art. 78 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 1306/2013 – mogli przenieść wraz z gospodarstwem lub jego częścią odpowiadające im uprawnienia do płatności, które mają zostać przydzielone. W takim przypadku uprawnienia do płatności przydziela się sprzedawcy i bezpośrednio przenosi się na kupującego, który w stosownych przypadkach odniesie korzyść polegającą na tym, że płatności, które sprzedawca otrzymał za 2014 r. lub wartość uprawnień, które posiadał w 2014 r., o której mowa w art. 26 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, zostaną przyjęte za punkt odniesienia przy określaniu początkowej wartości jednostkowej tych uprawnień do płatności.</p> <p>Takie przekazanie wymaga, aby sprzedawca spełniał wymogi określone w art. 24 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013 i aby kupujący spełniał warunki art. 9 tego rozporządzenia.</p> <p>Taka sprzedaż nie jest traktowana jako przekazanie bez gruntów w rozumieniu art. 34 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013.</p> <p>2. Ustęp 1 stosuje się odpowiednio do państw członkowskich stosujących tytuł III</p>				
--	---	--	--	--	--

	rozdział 1 sekcja 5 rozpo rządzenia (UE) nr 1307/2013.				
Art. 21	<p>Klauzula umowy prywatnej w przypadku dzierżawy</p> <p>21. 1. Państwa członkowskie mogą postanowić, aby w przypadku dzierżawy gospodarstwa lub jego części rolnicy – w drodze umowy podpisanej przed terminem, o którym mowa w art. 20 ust. 1 akapit pierwszy – mogli wydzierżawić wraz z gospodarstwem lub jego częścią odpowiadające im uprawnienia do płatności, które mają zostać przydzielone. W takim przypadku uprawnienia do płatności przydziela się wydzierżawiającemu i bezpośrednio wydzierżawia się dzierżawcy, który w stosownych przypadkach odniesie korzyść polegającą na tym, że płatności, które wydzierżawiający otrzymał za 2014 r. lub wartość uprawnień, które posiadał w 2014 r., o której mowa w art. 26 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, zostaną przyjęte za punkt odniesienia przy określaniu początkowej wartości jednostkowej tych uprawnień do płatności.</p> <p>Takie przekazanie wymaga, aby wydzierżawiający spełniał warunki art. 24 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr</p>	N			Przepis dotyczy systemu płatności podstawowej, który nie będzie obowiązywał w Polsce.

	<p>1307/2013, dzierżawca spełniał warunki art. 9 tego rozporządzenia oraz aby umowa dzierżawy wygasła po upływie ostatecznego terminu na złożenie wniosku w ramach systemu płatności podstawowej.</p> <p>Taka dzierżawa nie jest traktowana jako przekazanie bez gruntów w rozumieniu art. 34 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013.</p> <p>2. Ustęp 1 stosuje się odpowiednio do państw członkowskich stosujących tytuł III rozdział 1 sekcja 5 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013.</p>				
Art. 22	<p>Beneficjenci na podstawie art. 24 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013</p> <p>22. Do celów art. 24 ust. 1 akapit trzeci lit. a) ppkt (i) tiret pierwsze rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, „ziemiaki późne” i „sadzieniaki” oznaczają ziemniaki objęte kodem CN 0701 inne niż ziemniaki przeznaczone do produkcji skrobi ziemniaczanej.</p>	N			Przepis dotyczy systemu płatności podstawowej, który nie będzie obowiązywał w Polsce.
Art. 23	<p>Obliczanie wartości uprawnień do płatności</p> <p>23. 1. Uprawnienia do płatności obliczane są najpierw z dokładnością do trzeciego miejsca po przecinku, a następnie zaokrąglane w górę lub w dół, do najbliższego drugiego miejsca po przecinku. Jeżeli obliczenie da liczbę 5 na trzecim</p>	N			Przepis dotyczy systemu płatności podstawowej, który nie będzie obowiązywał w Polsce.

	<p>miejscu po przecinku, otrzymana suma zaokrąglana jest w górę do drugiego miejsca po przecinku.</p> <p>2. Jeżeli rolnik przekazuje ułamkową część uprawienia, wartość tej ułamkowej części obliczana jest proporcjonalnie dla każdego pozostałego odnośnego roku zgodnie z art. 25 lub 40 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013.</p> <p>3. Państwa członkowskie mogą zmieniać uprawienia do płatności poprzez łączenie ułamkowych części uprawnień posiadanych przez rolnika. Wartość łączonych uprawnień ustalana jest dla każdego pozostałego odnośnego roku zgodnie z art. 25 lub 40 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013 poprzez dodanie wartości części ułamkowych.</p>				
Art. 24	<p>Wymogi dotyczące aktywacji uprawnień do płatności</p> <p>24. 1. Uprawnienia do płatności mogą być zgłaszane do celów płatności raz do roku, wyłącznie przez rolnika, który je posiada (własne lub dzierżawione) na dzień upływu ostatecznego terminu na złożenie pojedynczego wniosku.</p> <p>Jeżeli rolnik korzysta jednak z możliwości wprowadzenia zmian do pojedynczego wniosku zgodnie z przepisami ustanowionymi przez</p>	N			Przepis dotyczy systemu płatności podstawowej, który nie będzie obowiązywał w Polsce.

	<p>Komisję na podstawie art. 78 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 1306/2013, może on również zgłosić do płatności te uprawnienia do płatności, które posiada (własne lub dzierżawione) na dzień powiadomienia o zmianach właściwego organu, pod warunkiem że wspomniane uprawnienia do płatności nie zostały zgłoszone do płatności przez innego rolnika w odniesieniu do tego samego roku.</p> <p>Jeżeli rolnik nabywa uprawnienia do płatności w drodze ich przekazania od innego rolnika i jeżeli ten drugi rolnik już zgłosił te uprawnienia do płatności, dodatkowe zgłoszenie tych uprawnień przez nabywcę jest przyjmowane wyłącznie wtedy, gdy rolnik dokonujący przekazania już poinformował właściwy organ o przekazaniu zgodnie z przepisami ustanowionymi przez Komisję na podstawie art. 34 ust. 5 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013 i wycofa wspomniane uprawnienia do płatności ze swojego pojedynczego wniosku w terminie zmiany pojedynczego wniosku ustalonym przez Komisję na podstawie art. 78 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 1306/2013.</p>				
--	--	--	--	--	--

	<p>2. W przypadku gdy rolnik, po zgłoszeniu działek odpowiadających jego wszystkim dostępnym uprawnieniom do płatności na mocy art. 33 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, wyrażonym w liczbach całkowitych, nadal dysponuje działką, która odpowiada ułmkowi hektara, może on zgłosić kolejne uprawnienie do płatności, wyrażone w liczbie całkowitej, które daje prawo do płatności obliczonej proporcjonalnie do wielkości działki. Uprawnienie do płatności uznaje się za w pełni aktywowane do celów art. 31 ust. 1 lit. b) wymienionego rozporządzenia.</p>				
Art. 25	<p>Przekazanie uprawnień</p> <p>25. 1. Uprawnienia do płatności mogą zostać przekazane w dowolnym momencie roku.</p> <p>2. Jeżeli państwo członkowskie korzysta z możliwości przewidzianej w art. 34 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, określa ono regiony, o których mowa w tym przepisie, w pierwszym roku stosowania art. 34 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013 i nie później niż jeden miesiąc przed datą ustaloną przez państwo członkowskie zgodnie z art. 33 ust. 1 tego rozporządzenia.</p>	N			Przepis dotyczy systemu płatności podstawowej, który nie będzie obowiązywał w Polsce.

Art. 26	<p>Zwrot do rezerwy krajowej lub regionalnej z powodu zatrzymania względem przekazania uprawnień do płatności</p> <p>26. Jeżeli państwo członkowskie korzysta z możliwości przewidzianej w art. 34 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, może ono zdecydować – zgodnie z obiektywnymi kryteriami, w sposób zapewniający równe traktowanie rolników oraz zapobieganie zakłóceniom rynku i konkurencji – o zwrocie do rezerwy krajowej lub regionalnej do 30 % rocznej wartości jednostkowej każdego uprawnienia do płatności przekazanego bez odpowiadających kwalifikujących się hektarów, w rozumieniu art. 32 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, lub równowartości tej kwoty wyrażonej liczbą uprawnień do płatności.</p> <p>Na zasadzie odstępstwa od akapitu pierwszego państwa członkowskie mogą przewidzieć zwrot do 50 % rocznej wartości jednostkowej każdego uprawnienia do płatności lub równowartości tej kwoty wyrażonej liczbą uprawnień do płatności, jak określono w akapicie pierwszym, w ciągu pierwszych</p>	N			Przepis dotyczy systemu płatności podstawowej, który nie będzie obowiązywał w Polsce.
---------	--	---	--	--	---

	trzech lat stosowania systemu płatności podstawowej.				
Art. 27	<p>Stosowanie klauzuli nieuzasadnionych zysków</p> <p>27. Do celów art. 28 i art. 40 ust. 5 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013 podwyższenie wartości uprawnień do płatności, o którym mowa w tych przepisach, ustala się przez porównanie wartości uprawnień do płatności tego rolnika wynikających ze stosowania art. 25 ust. 4 i art. 26 lub art. 40 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, odpowiednio po sprzedaży lub dzierżawie, o których mowa odpowiednio w art. 28 lub art. 40 ust. 5 tego rozporządzenia, z wartością uprawnień do płatności, które rolnik ten otrzymałby bez sprzedaży lub dzierżawy.</p>	N			Przepis dotyczy systemu płatności podstawowej, który nie będzie obowiązywał w Polsce.
Art. 28	<p>Ustalenie uprawnień do płatności z rezerwy krajowej lub regionalnej na mocy art. 30 ust. 6 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013</p> <p>28. 1. Do celów art. 30 ust. 6 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, jeżeli młody rolnik lub rolnik rozpoczynający działalność rolniczą ubiega się o uprawnienia do płatności z rezerwy krajowej lub regionalnej, gdy nie posiada żadnych uprawnień do płatności (własnych ani</p>				

	<p>dzierżawionych), otrzymuje on liczbę uprawnień do płatności równą liczbie kwalifikujących się hektarów, które posiada (własnych lub dzierżawionych) na dzień, w którym upływa ostateczny termin złożenia przez niego wniosku o przydział uprawnień do płatności lub zwiększenie ich wartości ustalony przez Komisję na podstawie art. 78 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 1306/2013.</p> <p>2. Jeżeli młody rolnik lub rolnik rozpoczynający działalność rolniczą ubiega się o uprawnienia do płatności z rezerwy krajowej lub regionalnej, gdy posiada już uprawnienia do płatności (własne lub dzierżawione), otrzymuje on liczbę uprawnień do płatności równą liczbie kwalifikujących się hektarów, które posiada (własnych lub dzierżawionych) na dzień, w którym upływa ostateczny termin złożenia przez niego wniosku określony w ust. 1, i w odniesieniu do których nie posiada żadnych uprawnień do płatności (własnych ani dzierżawionych).</p> <p>Jeżeli wartość uprawnień, które rolnik już posiada (własnych lub dzierżawionych) jest niższa od</p>				
--	--	--	--	--	--

	<p>średniej wartości krajowej lub regionalnej, o której mowa art. 30 ust. 8 akapit drugi rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, roczne wartości jednostkowe tych uprawnień mogą zostać zwiększone do średniej wartości krajowej lub regionalnej, jak przewidziano w art. 30 ust. 10 tego rozporządzenia. W państwach członkowskich stosujących zwiększenie, o którym mowa w art. 30 ust. 10 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013 do celów art. 30 ust. 7 tego rozporządzenia, zwiększenie, o którym mowa w akapicie drugim niniejszego ustępu, jest jednak obowiązkowe. Takie zwiększenie powinno być na poziomie odpowiadającym najwyższemu poziomowi zwiększenia stosowanego dla celów art. 30 ust. 7 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013.</p> <p>3. W państwach członkowskich stosujących art. 24 ust. 6 lub 7 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013 ograniczenia przydziału uprawnień do płatności ustanowione tymi przepisami mogą być stosowane odpowiednio do przydziału uprawnień do płatności na podstawie art. 30 ust. 6 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013.</p> <p>Państwa członkowskie mogą jednak</p>				
--	---	--	--	--	--

	<p>postanowić, że jeżeli stosowanie jednego lub kilku ograniczeń, o których mowa w akapicie pierwszym, ogranicza łączną liczbę uprawnień do płatności, które rolnik już posiada i które zostały nowo przydzielone z rezerwy, do liczby niższej niż stały odsetek jego kwalifikujących się hektarów w roku, w którym ubiega się on o przydzielenie uprawnień do płatności z rezerwy, rolnikowi temu przydziela się dodatkową liczbę uprawnień do płatności odpowiadającą udziałowi w łącznej liczbie jego kwalifikujących się hektarów zgłoszonych we wniosku na ten rok zgodnie z art. 72 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013.</p> <p>Stawy odsetek, o którym mowa w akapicie drugim niniejszego artykułu, jest obliczany zgodnie z metodą, o której mowa w art. 31 ust. 2 akapit drugi niniejszego rozporządzenia.</p> <p>Udział w łącznej liczbie kwalifikujących się hektarów danego rolnika, o którym to udziale mowa w akapicie drugim niniejszego ustępu, oblicza się jako połowę różnicy w punktach procentowych między stałym odsetkiem, o którym mowa w akapicie trzecim niniejszego ustępu,</p>				
--	---	--	--	--	--

	<p>a udziałem uprawnień do płatności posiadanych przez rolnika w jego kwalifikujących się hektarach zgłoszonych zgodnie z art. 72 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013 w jego wniosku na rok, o którym mowa w akapicie drugim niniejszego ustępu. Do celów niniejszego akapitu „uprawnienia do płatności posiadane przez rolnika” oznaczają uprawnienie do płatności będące już w posiadaniu rolnika i uprawnienie do płatności, które ma zostać nowo przydzielone z rezerwy.</p> <p>Państwa członkowskie, obliczając liczbę kwalifikujących się hektarów, o których mowa w akapitach drugim, trzecim i czwartym niniejszego ustępu, mogą zdecydować o niewłączeniu obszarów zajętych pod uprawy trwałe, trwałe użytki zielone znajdujące się na obszarach o trudnych warunkach klimatycznych, o których mowa w art. 24 ust. 6 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, lub obszary uznane za trwałe użytki zielone zgodnie z art. 4 ust. 2 akapit drugi rozporządzenia (UE) nr 1307/2013.</p> <p>Państwa członkowskie korzystające z możliwości przewidzianej w art. 23 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013 i</p>				
--	---	--	--	--	--

	<p>dotyczącej stosowania systemu płatności podstawowej na poziomie regionalnym mogą oprzeć metodę obliczania, o której mowa w akapicie drugim niniejszego ustępu, na łącznej liczbie przydzielonej lub zgłoszonej w 2015 r. w danym regionie.</p> <p>Do celów określenia progu, o którym mowa w akapicie drugim, nie uwzględnia się gruntu nabytego lub wziętego w dzierżawę przez rolnika po 19 października 2011 r.</p> <p>4. Do celów niniejszego artykułu uwzględnia się jedynie tych rolników rozpoczynających działalność rolniczą, którzy rozpoczęli działalność rolniczą w roku kalendarzowym 2013 lub w latach późniejszych oraz którzy złożyli wnioski o płatność podstawową nie później niż dwa lata po upływie roku kalendarzowego, w którym rozpoczęli działalność rolniczą.</p>				
Art. 29	<p>Ustalenie uprawnień do płatności z rezerwy krajowej lub regionalnej na mocy art. 30 ust. 7 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013</p> <p>29. 1. Do celów art. 30 ust. 7 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, w przypadku gdy nowe uprawnienia do płatności są przydzielane w sposób</p>	N			Przepis dotyczy systemu płatności podstawowej, który nie będzie obowiązywał w Polsce.

	<p>przewidziany w art. 30 ust. 10 tego rozporządzenia, zostają one przydzielone zgodnie z warunkami określonymi w niniejszym artykule, a także zgodnie z obiektywnymi kryteriami określonymi przez dane państwo członkowskie.</p> <p>2. W przypadku gdy rolnik nieposiadający żadnych uprawnień do płatności (własnych ani dzierżawionych) jest uprawniony zgodnie z art. 30 ust. 7 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013 do otrzymania uprawnień do płatności z rezerwy krajowej lub regionalnej i złoży o nie wniosek, otrzymuje on liczbę uprawnień do płatności maksymalnie do liczby kwalifikujących się hektarów, które posiada (własne lub dzierżawione) na dzień, w którym upływa ostateczny termin złożenia przez niego wniosku określony w art. 28 ust. 1.</p> <p>3. W przypadku gdy rolnik posiadający uprawnienia do płatności (własne lub dzierżawione) jest uprawniony zgodnie z art. 30 ust. 7 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013 do otrzymania uprawnień do płatności z rezerwy krajowej lub regionalnej i złoży o nie wniosek, otrzymuje on liczbę uprawnień do</p>				
--	---	--	--	--	--

	<p>płatności maksymalnie do liczby kwalifikujących się hektarów, które posiada (własne lub dzierżawione) na dzień, w którym upływa ostateczny termin złożenia przez niego wniosku określony w art. 28 ust. 1, i w odniesieniu do których nie posiada żadnego uprawnienia do płatności (własnego ani dzierżawionego).</p> <p>Jeżeli wartość uprawnień, które rolnik już posiada (własnych lub dzierżawionych) jest niższa od średniej wartości krajowej lub regionalnej, o której mowa art. 30 ust. 8 akapit drugi rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, roczne wartości jednostkowe tych uprawnień mogą zostać zwiększone do średniej wartości krajowej lub regionalnej, jak przewidziano w art. 30 ust. 10 tego rozporządzenia.</p> <p>4. Do celów ust. 1 państwa członkowskie nie ustanawiają kryteriów dotyczących produkcji lub innych danych dla poszczególnych sektorów na okres po terminie wyznaczonym przez państwo członkowskie zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1122/2009 w odniesieniu do roku składania wniosków 2013.</p>				
Art. 30	Dalsze przepisy dotyczące ustalania uprawnień do płatności z rezerwy	N			Przepis dotyczy systemu płatności podstawowej,

	<p>krajowej lub regionalnej</p> <p>30. 1. W przypadku zwiększania rocznych wartości jednostkowych uprawnień do płatności, o którym mowa w art. 30 ust. 10 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, państwa członkowskie zwiększają wartość jednostkową uprawnień do płatności, które rolnik już posiada (własne lub dzierżawione) w dniu składania wniosku o przydział uprawnień z rezerwy krajowej lub regionalnej zgodnie z obiektywnymi kryteriami oraz w taki sposób, aby zapewnić równe traktowanie rolników oraz aby uniknąć wystąpienia zakłóceń rynku i konkurencji.</p> <p>2. Do celów ust. 1 państwa członkowskie nie ustanawiają kryteriów dotyczących produkcji lub innych danych dla poszczególnych sektorów na okres po terminie wyznaczonym przez państwo członkowskie zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1122/2009 w odniesieniu do roku składania wniosków 2013.</p>				który nie będzie obowiązywał w Polsce.
Art. 31	<p>Szczególne trudności</p> <p>31. 1. Jeżeli wskutek działania siły wyższej lub okoliczności nadzwyczajnych rolnik nie miał możliwości złożenia wniosku o przydział uprawnień do płatności zgodnie z art. 24 ust. 1 lub</p>	N			Przepis dotyczy systemu płatności podstawowej, który nie będzie obowiązywał w Polsce.

	<p>art. 39 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013 i ubiega się o uprawnienia do płatności z rezerwy krajowej lub regionalnej, przydziela mu się uprawnienia do płatności na podstawie art. 30 ust. 7 lit. c) tego rozporządzenia. Państwa członkowskie ustana wiają roczne wartości jednostkowe uprawnień do płatności przydzielanych zgodnie z odpowiednio art. 25 lub 40 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013 i decyzjami podjętymi przez państwo członkowskie w odniesieniu do opcji przewidzianych w tych artykułach.</p> <p>2. Państwa członkowskie mogą postanowić, że jeżeli stosowanie jednego lub kilku ograniczeń dotyczących przydziału uprawnień do płatności określonych w art. 24 ust. 3–7 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013 ogranicza liczbę uprawnień do płatności przydzielonych rolnikowi do liczby niższej niż stały odsetek jego kwalifikujących się hektarów i jeżeli rolnik ubiega się o uprawnienia do płatności z rezerwy krajowej lub regionalnej, takiego rolnika uznaje się za znajdującego się w „określonych niekorzystnych warunkach” zgodnie z art. 30 ust. 7 lit. b) tego rozporządzenia. W takim</p>				
--	---	--	--	--	--

	<p>przypadku rolnikowi przydziela się liczbę uprawnień do płatności zgodnie z art. 30 ust. 7 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 1307/2013 odpowiadającą udziałowi w łącznej liczbie jego kwalifikujących się hektarów zgłoszonych we wniosku za 2015 r. zgodnie z art. 72 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013.</p> <p>Stały odsetek, o którym mowa w akapicie pierwszym, oblicza się jako łączną liczbę uprawnień do płatności przydzielonych w danym państwie członkowskim w 2015 r., po zastosowaniu ograniczeń przewidzianych w art. 24 ust. 3–7 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, podzieloną przez łączną liczbę kwalifikujących się hektarów zgłoszonych w państwie członkowskim w 2015 r. zgodnie z art. 72 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013.</p> <p>Udział w łącznej liczbie kwalifikujących się hektarów danego rolnika, o którym to udziale mowa w akapicie pierwszym, oblicza się jako połowę różnicy w punktach procentowych między stałym odsetkiem, o którym mowa w akapitach pierwszym i drugim, a udziałem uprawnień do płatności posiadanych przez rolnika</p>				
--	---	--	--	--	--

	<p>w jego kwalifikujących się hektarach zgłoszonych w 2015 r. zgodnie z art. 72 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 1306/2013.</p> <p>Państwa członkowskie, obliczając liczbę kwalifikujących się hektarów, o których mowa w akapitach pierwszym, drugim i trzecim niniejszego ustępu, mogą zdecydować, by nie włączać obszarów zajętych pod uprawy trwałe, trwałe użytki zielone znajdujące się na obszarach o trudnych warunkach klimatycznych, o których mowa w art. 24 ust. 6 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, lub obszary uznane za trwałe użytki zielone zgodnie z art. 4 ust. 2 akapit drugi tego rozporządzenia.</p> <p>Państwa członkowskie korzystające z możliwości przewidzianej w art. 23 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013 i dotyczącej stosowania systemu płatności podstawowej na poziomie regionalnym mogą oprzeć metodę obliczania, o której mowa w akapicie drugim niniejszego ustępu, na łącznej liczbie przydzielonej lub zgłoszonej w 2015 r. w danym regionie.</p> <p>Do celów określenia progu, o którym mowa w akapicie pierwszym, nie</p>				
--	---	--	--	--	--

	uwzględnia się gruntu nabytego lub wziętego w dzierżawę przez rolnika po 19 października 2011 r.				
Art. 32	Wdrożenie w państwach członkowskich stosujących art. 21 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013 32. O ile nie przewidziano inaczej w niniejszej sekcji, przepisy niniejszej sekcji mają zastosowanie do państw członkowskich stosujących art. 21 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013.	N			Przepis dotyczy systemu płatności podstawowej, który nie będzie obowiązywał w Polsce.
Art. 33	Stosowanie art. 21 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013 33. Do celów ustalenia, które uprawnienia do płatności wygasają zgodnie z art. 21 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, pierwszeństwo mają te uprawnienia do płatności, które mają najniższe wartości. W przypadku gdy uprawnienia do płatności mają taką samą wartość, liczbę uprawnień do płatności posiadanych na własność oraz liczbę dzierżawionych uprawnień do płatności obniża się w takich samych proporcjach. Państwa członkowskie mogą zdecydować o stosowaniu akapitów pierwszego i drugiego na poziomie regionalnym.	N			Przepis dotyczy systemu płatności podstawowej, który nie będzie obowiązywał w Polsce.
Art. 34	Ustalanie wartości uprawnień do płatności na podstawie art. 26 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013	N			Przepis dotyczy systemu płatności podstawowej, który nie będzie

	<p>w przypadku państw członkowskich stosujących art. 21 ust. 3 tego rozporządzenia</p> <p>34. Do celów ustalenia początkowej wartości jednostkowej uprawnień do płatności państwa członkowskie stosujące art. 21 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013 mogą dostosować kwotę płatności na 2014 r., o których mowa w art. 26 ust. 5 tego rozporządzenia, poprzez odjęcie – przed uwzględnieniem zmniejszeń i wykluczeń – kwoty wynikającej z uprawnień do płatności, które wygasły na mocy art. 21 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013.</p>				obowiązywał w Polsce.
Art. 35	<p>Kwalifikujące się hektary w państwach członkowskich stosujących system jednolitej płatności obszarowej</p> <p>35. Do celów systemu jednolitej płatności obszarowej przewidzianego w tytule III rozdział 1 sekcja 4 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, włączając wszelkie odniesienia w rozporządzeniu (UE) nr 1307/2013 do kwalifikujących się hektarów zgłoszonych do celów tego systemu, uwzględnia się tylko te kwalifikujące się hektary, które zostały zatwierdzone w rozumieniu art. 2 ust. 1 akapit drugi pkt 23 lit. a) rozporządzenia delegowanego (UE)</p>	N			Przepis rozporządzenia stosowany wprost – nie wymaga wdrożenia.

	nr 640/2014.				
Art.36	<p>Stosowanie art. 36 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013</p> <p>36. 1. Do celów różnicowania jednolitej płatności obszarowej przewidzianego w art. 36 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013 stosuje się następujące zasady:</p> <p>a) odniesienie do środków wsparcia specjalnego, o których mowa w art. 68 ust. 1 lit. a), b) i c) rozporządzenia (WE) nr 73/2009, pozostaje bez uszczerbku dla możliwości uwzględniania przez państwa członkowskie tylko jednego lub kilku środków wdrożonych w ramach takich środków wsparcia specjalnego;</p> <p>b) państwa członkowskie mogą, zgodnie z obiektywnymi i niedyskryminującymi kryteriami, decydować o poziomie wsparcia, jakie należy uwzględnić dla jednego lub więcej systemów stosowanych przez zainteresowane państwo członkowskie zgodnie z art. 36 ust. 3 akapit drugi tego rozporządzenia oraz, w stosownych przypadkach, zgodnie z akapitem trzecim wspomnianego przepisu. Przy uwzględnianiu wsparcia</p>	N			Przepis dotyczy systemu płatności podstawowej, który nie będzie obowiązywał w Polsce.

	<p>przyznanego w ramach odpowiedniego systemu w 2014 r. kwota wykorzystana do różnicowania jednolitej płatności obszarowej nie może być jednak wyższa niż odpowiednia kwota przyznana indywidualnemu rolnikowi w ramach takiego systemu w 2014 r.;</p> <p>c) przy uwzględnieniu wsparcia przyznanego zgodnie z art. 68 ust. 1 lit. c) oraz art. 126, 127 i 129 rozporządzenia (WE) nr 73/2009 takie różnicowanie nie zmienia tego, że systemy te pozostają niezwiązane z wielkością produkcji.</p> <p>Takie różnicowanie dostępne jest dla rolników, którzy w 2014 r. otrzymali wsparcie, o którym mowa art. 36 ust. 3 akapity drugi, trzeci i czwarty rozporządzenia (UE) nr 1307/2013. Kwota na hektar ustalana jest co roku poprzez podzielenie kwoty wykorzystanej do różnicowania jednolitej płatności obszarowej dostępnej dla indywidualnego rolnika przez liczbę kwalifikujących się hektarów zgłoszonych przez tego rolnika zgodnie z art. 72 ust. 1 akapit pierwszy lit a) rozporządzenia (UE) nr 1306/2013.</p> <p>2. Jeżeli kwota wsparcia w ramach jednego</p>				
--	---	--	--	--	--

	<p>systemu lub większej ich liczby, o których to systemach mowa w art. 36 ust. 3 akapit drugi rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, odnosząca się do 2014 r. jest niższa od odpowiednich kwot w roku poprzedzającym lata, których dotyczy działanie siły wyższej lub wystąpienie nadzwyczajnych okoliczności, państwo członkowskie uwzględnia wsparcie udzielane w ramach danych systemów wsparcia w roku poprzedzającym lata, których dotyczy działanie siły wyższej lub wystąpienie nadzwyczajnych okoliczności.</p> <p>Państwa członkowskie mogą zdecydować o ograniczeniu stosowania akapitu pierwszego do przypadków, w których płatności bezpośrednie dotyczące roku 2014 są niższe niż określony odsetek odpowiednich kwot w roku poprzedzającym lata, których dotyczy działanie siły wyższej lub wystąpienie nadzwyczajnych okoliczności. Odsetek ten wynosi co najmniej 85 %.</p> <p>3. Państwa członkowskie mogą postanowić, że w przypadku faktycznego lub przewidywanego dziedziczenia różnicowanie jednolitej płatności</p>				
--	--	--	--	--	--

	obszarowej jest dostępne dla rolnika, który odziedziczył gospodarstwo, pod warunkiem że rolnik ten kwalifikuje się w ramach systemu jednolitej płatności obszarowej.				
Art. 37	Produkcja konopi w ramach systemu jednolitej płatności obszarowej 37. Art. 9 stosuje się odpowiednio w odniesieniu do systemu jednolitej płatności obszarowej.	N			Przepis rozporządzenia stosowany wprost – nie wymaga wdrożenia.
Art. 38	1. Państwa członkowskie, które postanowią wdrażać praktyki równoważne, o których mowa w art. 43 ust. 3 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, wyznaczają co najmniej jeden publiczny lub prywatny organ certyfikacyjny, którego celem jest zaświadczenie, że rolnicy stosują w swoich gospodarstwach praktyki zgodne z art. 43 ust. 3 tego rozporządzenia. 2. Publiczne lub prywatne organy certyfikacyjne spełniają następujące warunki: a) posiadają wiedzę fachową, sprzęt oraz) infrastrukturę wymagane do wykonywania zadań certyfikacyjnych; b) posiadają wystarczającą liczbę) wykwalifikowanych i doświadczonych pracowników; c) są bezstronne i nie pozostają w żadnym) konflikcie interesów w zakresie wykonywania zadań certyfikacyjnych. Prywatne organy certyfikacyjne są akredytowane zgodnie z EN ISO/IEC 17021	N			Nie będzie stosowany w Polsce

	<p>(wymagania dotyczące jednostek prowadzących audyt i certyfikację systemów zarządzania) lub EN ISO/IEC 17065 (Ocena zgodności – Wymagania dla jednostek certyfikujących wyroby, procesy i usługi) w sektorze produkcji rolnej. Akredytacją zajmuje się wyłącznie krajowa jednostka akredytująca w danym państwie członkowskim zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 765/2008.</p> <p>3. Wyznaczenie publicznego lub prywatnego organu certyfikacyjnego zostaje cofnięte, jeżeli organ ten nie spełnia warunków wyznaczenia określonych w ust. 2.</p>				
Art. 39	<p>1. W przypadku rolników, którzy postanowią przestrzegać praktyk, o których mowa w sekcji I pkt 3 i 4 oraz w sekcji III pkt 7 w załączniku IX do rozporządzenia (UE) nr 1307/2013 oraz wszelkich innych praktyk równoważnych dodanych do tego załącznika, w odniesieniu do których potrzebne jest specjalne obliczenie w celu uniknięcia podwójnego finansowania, uznanych za praktyki równoważne na podstawie art. 43 ust. 3 lit. a) tego rozporządzenia, państwa członkowskie odliczają od kwoty wsparcia na hektar obliczonej na podstawie art. 28 ust. 6 rozporządzenia (UE) nr 1305/2013 kwotę odpowiadającą jednej trzeciej średniej płatności z tytułu zazieleniania na hektar w</p>	N			Nie będzie stosowany w Polsce

<p>danym państwie członkowskim lub regionie w odniesieniu do każdej praktyki w zakresie zazieleniania, z którą dana praktyka jest równoważna.</p> <p>Średnią płatność z tytułu zazieleniania na hektar w danym państwie członkowskim lub regionie oblicza się na podstawie wartości procentowej, o której mowa w art. 47 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, dotyczącej średniej krajowych pułapów na lata 2015–2019 określonych w załączniku II do tego rozporządzenia, oraz na podstawie liczby kwalifikujących się hektarów zgłoszonych zgodnie z art. 33 lub art. 36 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013 w 2015 r. Państwa członkowskie, które postanowią już w 2015 r. wdrożyć praktyki, o których mowa w akapicie pierwszym niniejszego ustępu, mogą oszacować liczbę kwalifikujących się hektarów zgłoszonych w 2015 r. w oparciu o zgłoszenia złożone w 2014 r. na podstawie art. 34 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 73/2009.</p> <p>2. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 państwa członkowskie, które postanowią zastosować art. 43 ust. 9 akapit trzeci rozporządzenia (UE) 1307/2013, mogą zdecydować o zastosowaniu odliczenia, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, w indywidualnych przypadkach, w kwocie odpowiadającej jednej trzeciej średniej płatności z tytułu zazieleniania na hektar w przypadku danego</p>				
---	--	--	--	--

	rolnika. Średnią płatność z tytułu zazieleniania dla danego rolnika oblicza się na podstawie średniej płatności indywidualnej obliczonej zgodnie z art. 43 ust. 9 akapity trzeci i czwarty rozporządzenia (UE) nr 1307/2013 na lata 2015–2019 oraz na podstawie liczby kwalifikujących się hektarów zgłoszonych przez rolnika zgodnie z art. 33 tego rozporządzenia w 2015 r.				
Art. 40 ust. 1 akapit pierwszy	Do celów obliczania udziału różnych upraw, przewidzianego w art. 44 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, uwzględnia się okres obejmujący najistotniejszą część okresu uprawy z uwzględnieniem tradycyjnych praktyk uprawy stosowanych w danym państwie.	T	Art. 10	1. Okres, o którym mowa w art. 40 ust. 1 rozporządzenia nr 639/2014, z którego uwzględnieniem ustala się wykonanie praktyki, o której mowa w art. 43 ust. 2 lit. a rozporządzenia nr 1307/2013, obejmuje okres nie dłuższy niż 2 miesiące. 2. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, datę rozpoczęcia i zakończenia okresu, o którym mowa w art. 40 ust. 1 rozporządzenia nr 639/2014, mając na względzie to, aby na ten okres przypadał najistotniejszy okres uprawy oraz aby w trakcie tego okresu było możliwe zweryfikowanie realizacji przez rolnika praktyki, o której mowa w art. 43 ust. 2 lit. a rozporządzenia nr 1307/2013.	
Art. 40 ust. 1 akapit drugi	Państwa członkowskie informują rolników o tym okresie odpowiednio wcześniej. Dla celów obliczenia udziału różnych upraw każdy hektar na łącznej powierzchni gruntów	N			Przepis rozporządzenia stosowany wprost – nie wymaga wdrożenia

	ornych gospodarstwa uwzględnia się tylko raz w jednym roku składania wniosków.				
Art. 40 ust. 2	Dla celów obliczenia udziału różnych upraw obszar zajęty pod daną uprawę może obejmować elementy krajobrazu, które stanowią część kwalifikującego się obszaru zgodnie z art. 9 rozporządzenia delegowanego (UE) nr 640/2014.	N			Przepis rozporządzenia stosowany wprost – nie wymaga wdrożenia
Art. 40 ust. 3	Na obszarze, na którym stosuje się uprawę mieszaną polegającą na jednoczesnym prowadzeniu dwóch lub większej liczby upraw w oddzielnych rzędach, każdą uprawę liczy się jako oddzielną, jeśli pokrywa ona co najmniej 25 % tego obszaru. Powierzchnię obszaru pokrytego oddzielnymi uprawami oblicza się, dzieląc powierzchnię obszaru, na którym prowadzi się uprawę mieszaną, przez liczbę upraw pokrywających co najmniej 25 % tego obszaru, niezależnie od faktycznego udziału danej uprawy na tym obszarze. Obszary, na których prowadzi się uprawę mieszaną, w której w główną uprawę wsiewa się drugą uprawę, uznaje się za obszary zajęte jedynie pod uprawę główną. Obszary, na których wysiewa się mieszanek nasion, uznaje się za obszary objęte jedną pojedynczą uprawą, niezależnie od poszczególnych roślin zawartych w mieszance. Nie naruszając przepisów art. 44 ust. 4 lit. d) rozporządzenia (UE) nr	N			Przepis rozporządzenia stosowany wprost – nie wymaga wdrożenia

	1307/2013, taką pojedynczą uprawę określa się jako „uprawę mieszaną”. Jeżeli można ustalić, że gatunki z różnych mieszanek nasion różnią się od siebie, państwa członkowskie mogą uznać takie różne mieszanki nasion za oddzielne pojedyncze uprawy, pod warunkiem że te różne mieszanki nasion nie są stosowane do uprawy, o której mowa w art. 44 ust. 4 lit. d) rozporządzenia (UE) nr 1307/2013.				
Art. 41	<p>Wrażliwe pod względem środowiskowym obszary trwałych użytków zielonych nienależące do obszarów objętych dyrektywą 92/43/EWG ani dyrektywą 2009/147/WE, o których mowa w art. 45 ust. 1 akapit drugi rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, wyznacza się na podstawie co najmniej jednego z poniższych kryteriów:</p> <p>a) obszar obejmuje gleby organiczne z dużą zawartością węgla organicznego, takie jak gleby torfowe czy tereny podmokłe;</p> <p>b) obszar obejmuje siedliska wymienione w załączniku I do dyrektywy 92/43/EWG lub chronione na podstawie przepisów krajowych;</p> <p>c) na obszarze występują gatunki roślin wymienione w załączniku II do dyrektywy 92/43/EWG lub chronione na podstawie przepisów krajowych;</p> <p>d) obszar ma szczególne znaczenie dla gatunków dzikiego ptactwa wymienionych w</p>	N			Nie będzie stosowany w Polsce

	<p>załączniku I do dyrektywy 2009/147/WE;</p> <p>e) obszar ma szczególne znaczenie dla gatunków dzikich zwierząt chronionych zgodnie z dyrektywą 92/43/EWG lub na podstawie przepisów krajowych;</p> <p>f) obszar obejmuje trwałe użytki zielone o wysokiej wartości przyrodniczej określone w oparciu o obiektywne kryteria ustanowione przez dane państwo członkowskie;</p> <p>g) obszar obejmuje gleby poważnie zagrożone erozją;</p> <p>h) obszar jest położony na terenie wrażliwym wyznaczonym w ramach planów gospodarowania wodami w dorzeczu zgodnie z dyrektywą 2000/60/WE.</p> <p>Państwa członkowskie mogą co roku decydować o dodaniu nowo wyznaczonych obszarów i informują zainteresowanych rolników o tej decyzji w odpowiednim czasie.</p>				
Art. 42 Akapit pierwszy i drugi	<p>Nie naruszając przepisów dyrektywy 2004/35/WE Parlamentu Europejskiego i Rady, w przypadku gdy rolnik przekształcił lub zorał trwałe użytki zielone objęte obowiązkiem, o którym mowa w art. 45 ust. 1 akapit trzeci rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, zainteresowane państwo członkowskie ustanawia obowiązek ponownego przekształcenia tego obszaru w trwały użytek zielony i może, w poszczególnych przypadkach, udzielić danemu rolnikowi szczegółowych instrukcji dotyczących tego, jak naprawić szkody</p>	T	Art. 11 ust. 1, 5 i 6	<p>Art. 11. 1. Rolnik, który wbrew zakazowi określonymu w art. 45 ust. 1 akapit trzeci rozporządzenia nr 1307/2013 przekształcił lub zorał trwałe użytki zielone, o których mowa w art. 45 ust. 1 akapit pierwszy tego rozporządzenia, jest obowiązany do ponownego przekształcenia tego obszaru w trwały użytek zielony, nie później niż do dnia 31 maja roku następującego po roku złożenia wniosku o przyznanie płatności bezpośrednich.</p> <p>5. Minister właściwy do spraw rozwoju wsi ogłasza do dnia 30 listopada każdego</p>	

	<p>wyrządzone środowisku, aby przywrócić obszarowi status wrażliwego pod względem środowiskowym.</p> <p>W razie ustalenia, że przepisy nie są przestrzegane, bezzwłocznie informuje się rolnika o obowiązku ponownego przekształcenia oraz o dacie, przed upływem której ten obowiązek należy wypełnić. Data ta przypada nie później niż data złożenia pojedynczego wniosku na następny rok lub w przypadku Szwecji i Finlandii – nie później niż dnia 30 czerwca roku następnego.</p>			<p>roku, w drodze obwieszczenia, w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”, procent, o jaki zmalał albo zwiększył się stosunek, o którym mowa w art. 45 ust. 2 rozporządzenia nr 1307/2014, w odniesieniu do wskaźnika referencyjnego, o którym mowa w art. 45 ust. 2 tego rozporządzenia.</p> <p>6. W przypadku nieprzestrzegania obowiązku, o którym mowa w ust. 1 lub 2, stosuje się odpowiednio przepisy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji dotyczące grzywny w celu przymuszenia, z tym że wierzycielem w rozumieniu tych przepisów jest kierownik biura powiatowego Agencji, o którym mowa w art. 5.</p>	
Art. 42 ostatni akpit	Na zasadzie odstępstwa od art. 4 ust. 1 lit. h) rozporządzenia (UE) nr 1307/2013 obszary objęte ponownym przekształceniem uważa się za trwałe użytki zielone od pierwszego dnia ponownego przekształcenia i są one objęte obowiązkiem, o którym mowa w art. 45 ust. 1 akapit trzeci rozporządzenia (UE) nr 1307/2013.	N			Przepis rozporządzenia stosowany wprost – nie wymaga wdrożenia
Art. 43	1. Obszary zgłoszone przez rolników uczestniczących w systemie dla małych gospodarstw, o którym mowa w tytule V rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, jak również jednostki gospodarstwa wykorzystywane do celów produkcji ekologicznej zgodnie z art. 11 rozporządzenia	N			Przepis rozporządzenia stosowany wprost – nie wymaga wdrożenia

<p>Rady (WE) nr 834/2007, nie są uwzględniane w udziale powierzchni trwałych użytków zielonych w stosunku do łącznej powierzchni użytków rolnych ani we wskaźniku referencyjnym, o których mowa w art. 45 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013.</p> <p>2. Przy obliczaniu powierzchni trwałych użytków zielonych zgodnie z art. 45 ust. 2 akapit drugi lit. a) rozporządzenia (UE) nr 1307/2013 można odjąć powierzchnię obszarów zgłoszonych przez rolników w 2012 r. jako grunt pod pastwiska trwałe, który został przekształcony w grunt o innym rodzaju użytkowania, maksymalnie do liczby hektarów pastwiska trwałego lub trwałych użytków zielonych ustalonej przez rolników po 2012 r. i zgłoszonej w 2015 r. na poziomie krajowym, regionalnym, podregionalnym lub na poziomie gospodarstwa, pod warunkiem że spełniono obowiązujące wymogi dotyczące utrzymywania pastwisk trwałych ustanowione w art. 6 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 73/2009 i w art. 93 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013.</p> <p>Przy obliczaniu liczby hektarów pastwisk trwałych lub trwałych użytków zielonych ustalonej po 2012 r., o której mowa w akapicie pierwszym, uwzględnia się tylko hektary pastwisk trwałych lub trwałych użytków zielonych na obszarze użytków rolnych zgłoszonych w latach 2012, 2013 lub 2014 zgodnie z art. 34 ust. 2 rozporządzenia</p>				
--	--	--	--	--

	<p>(WE) nr 73/2009.</p> <p>3. Państwa członkowskie dostosowują wskaźnik odniesienia, jeżeli uznają, że na jego zmianę w sposób znaczący wpływa w szczególności zmiana obszaru objętego produkcją ekologiczną lub zmiana liczby uczestników systemu dla małych gospodarstw. W takich przypadkach państwa członkowskie niezwłocznie informują Komisję o wprowadzonych dostosowaniach oraz podają uzasadnienie takich dostosowań.</p>				
Art. 44 ust. 1	<p>1. Państwa członkowskie mogą nakładać na rolników indywidualny obowiązek nieprzekształcania trwałych użytków zielonych bez uprzedniego indywidualnego zezwolenia. Rolnicy są informowani o tym obowiązku bezzwłocznie i w każdym przypadku przed dniem 15 listopada roku, w którym zainteresowane państwo członkowskie podejmuje taką decyzję. Obowiązek ten stosuje się jedynie do rolników, wobec których mają zastosowanie obowiązki zgodnie z tytułem III rozdział 3 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013 w odniesieniu do trwałych użytków zielonych nieobjętych przepisami art. 45 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013.</p> <p>Przy wydawaniu zezwoleń można stosować obiektywne i niedyskryminacyjne kryteria, w tym kryteria środowiskowe. Jeśli w odniesieniu do zezwolenia, o którym mowa w</p>	N			Nie będzie stosowany w Polsce

	<p>akapicie pierwszym, ma zastosowanie warunków, zgodnie z którym należy wyznaczyć inny obszar o takiej samej liczbie hektarów jako trwałe użytki zielone, to obszar taki, na zasadzie odstępstwa od art. 4 ust. 1 lit. h) rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, należy uważać za trwałe użytki zielone od pierwszego dnia przekształcenia. Obszary takie wykorzystuje się do uprawy traw lub innych pastewnych roślin zielnych przynajmniej przez okres pięciu kolejnych lat po dacie przekształcenia, lub o ile tak zdecyduje państwo członkowskie, w przypadku gdy rolnicy przekształcają obszary, które już wcześniej były wykorzystywane do uprawy traw lub innych pastewnych roślin zielnych w trwałe użytki zielone, przez taką liczbę lat, jaka jest konieczna, aby uzyskać okres pięciu kolejnych lat.</p>				
Art. 44 ust. 2 i 3	<p>2. W przypadku stwierdzenia, że wskaźnik, o którym mowa w art. 45 ust. 2 akapit pierwszy rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, zmniejszył się o ponad 5 % w stosunku do wskaźnika referencyjnego, o którym mowa w tym artykule, zainteresowane państwo członkowskie nakłada obowiązek ponownego przekształcenia obszaru w trwałe użytki zielone oraz ustanawia przepisy mające na celu zapobieganie nowemu przekształcaniu trwałych użytków zielonych.</p>	T	Art. 11 ust. 2-6	<p>2. W przypadku stwierdzenia zmniejszenia, o którym mowa w art. 45 ust. 3 rozporządzenia nr 1307/2013, na poziomie krajowym przekształcanie trwałych użytków zielonych jest niedopuszczalne, a rolnicy, o których mowa w art. 44 ust. 2 akapit drugi rozporządzenia nr 639/2014, są obowiązani do przywrócenia lub ustanowienia trwałych użytków zielonych zgodnie z przepisami art. 44 ust. 2 i 3 rozporządzenia nr 639/2014, nie później niż do dnia 31 maja roku</p>	

<p>Państwa członkowskie określają, którzy spośród rolników spełniających poniższe warunki, są objęci obowiązkiem ponownego przekształcenia:</p> <p>a) rolnicy podlegający obowiązkom określonym w tytule III rozdział 3 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013 w odniesieniu do trwałych użytków zielonych nieobjętych przepisami art. 45 ust. 1 tego rozporządzenia; oraz</p> <p>b) rolnicy, którzy – w oparciu o wnioski złożone zgodnie z art. 72 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013 lub art. 19 rozporządzenia (WE) nr 73/2009 w ciągu dwóch poprzednich lat kalendarzowych lub w 2015 r. w ciągu trzech poprzednich lat kalendarzowych – dysponowali obszarami rolniczymi, które powstały w wyniku przekształcenia trwałych użytków zielonych lub gruntów pod pastwiska trwale w grunty do wykorzystywania w innych celach.</p> <p>W przypadku gdy okresy, o których mowa w akapicie drugim lit. b), obejmują lata kalendarzowe przed 2015 r., obowiązek ponownego przekształcenia ma zastosowanie również do obszarów, które zostały przekształcone w grunty do wykorzystywania w innych celach z gruntów pod pastwiska trwale objętych obowiązkiem, o którym mowa w art. 6 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 73/2009 lub art. 93 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013.</p>			<p>następującego po roku złożenia wniosku o przyznanie płatności bezpośrednich.</p> <p>3. Obowiązek, o którym mowa w ust. 1 i 2, stwierdza, w drodze decyzji, kierownik biura powiatowego Agencji, o którym mowa w art. 5.</p> <p>4. Obowiązek, o którym mowa w ust. 1 i 2, może być stwierdzony również w decyzji w sprawie o przyznanie płatności bezpośrednich.</p> <p>5. Minister właściwy do spraw rozwoju wsi ogłasza do dnia 30 listopada każdego roku, w drodze obwieszczenia, w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”, procent, o jaki zmalał albo zwiększył się stosunek, o którym mowa w art. 45 ust. 2 rozporządzenia nr 1307/2014, w odniesieniu do wskaźnika referencyjnego, o którym mowa w art. 45 ust. 2 tego rozporządzenia.</p> <p>6. W przypadku nieprzestrzegania obowiązku, o którym mowa w ust. 1 lub 2, stosuje się odpowiednio przepisy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji dotyczące grzywny w celu przymuszenia, z tym że wierzycielem w rozumieniu tych przepisów jest kierownik biura powiatowego Agencji, o którym mowa w art. 5.</p>	
--	--	--	--	--

<p>Przy określaniu, którzy rolnicy mają ponownie przekształcić obszary w trwałe użytki zielone, państwa członkowskie nakładają ten obowiązek w pierwszej kolejności na rolników dysponujących obszarem, który został przekształcony w grunt o innym rodzaju wykorzystywania z trwałych użytków zielonych lub gruntów pod pastwiska trwałe, w stosownych przypadkach, z naruszeniem wymogu uzyskania zezwolenia, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu lub w art. 4 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1122/2009. Ci rolnicy przekształcają ponownie cały przekształcony obszar.</p> <p>3. Jeśli zastosowanie ust. 2 akapit czwarty nie prowadzi do wzrostu wskaźnika, o którym mowa w art. 45 ust. 2 akapit pierwszy rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, ponad próg 5 %, państwa członkowskie ustanawiają przepisy, zgodnie z którymi rolnicy, którzy dysponują obszarem przekształconym z obszaru trwałych użytków zielonych lub z gruntów pod pastwiska trwałe w grunt o innym rodzaju wykorzystywania w okresach, o których mowa w ust. 2 akapit drugi lit. b) niniejszego artykułu, mają ponownie przekształcić również odsetek tego przekształconego obszaru w trwałe użytki zielone lub wyznaczyć inny obszar odpowiadający temu odsetkowi jako obszar trwałych użytków zielonych. Ten odsetek</p>				
---	--	--	--	--

<p>oblicza się w oparciu o obszar przekształcony przez rolnika w okresach, o których mowa w ust. 2 akapit drugi lit. b) niniejszego artykułu, oraz obszar konieczny do zwiększenia wskaźnika, o którym mowa w art. 45 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, powyżej progu 5 %.</p> <p>W celu obliczenia odsetka, o którym mowa w akapicie pierwszym, państwa członkowskie mogą wyłączyć z obszaru przekształconego przez rolnika te obszary, które stały się trwałymi użytkami zielonymi po dniu 31 grudnia 2015 r., pod warunkiem że państwa członkowskie przeprowadzają administracyjne kontrole krzyżowe trwałych użytków zielonych corocznie zgłaszanych w geoprzestrzennym wniosku o przyznanie pomocy poprzez ich przestrzenne oddzielenie od obszarów zgłoszonych w 2015 r. jako pastwiska trwale i zarejestrowanych w systemie identyfikacji działek rolnych oraz że te obszary użytków zielonych nie zostały ustanowione w wyniku wypełniania obowiązku ponownego przekształcenia lub wyznaczenia obszaru trwałych użytków zielonych zgodnie z ust. 2 lub niniejszym ustępem. Jeśli jednak takie wyłączenie nie pozwala na zwiększenie wskaźnika, o którym mowa w art. 45 ust. 2 akapit pierwszy rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, powyżej progu 5 %, wówczas państwa członkowskie nie wyłączają tych obszarów.</p>				
---	--	--	--	--

	<p>Trwałe użytki zielone lub grunty pod pastwiska trwałe utworzone przez rolników w ramach zobowiązań zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 1698/2005 i rozporządzeniem (UE) nr 1305/2013 nie są uwzględniane jako część obszaru przekształconego przez rolnika dla celów obliczenia odsetka, o którym mowa w akapicie pierwszym.</p> <p>Rolnicy są informowani o indywidualnym obowiązku ponownego przekształcenia i o przepisach mających na celu zapobieganie nowemu przekształcaniu trwałych użytków zielonych bezzwłocznie oraz w każdym przypadku przed dniem 31 grudnia roku, w którym stwierdzono obniżenie wskaźnika poniżej 5 %. Obowiązek ponownego przekształcenia należy wypełnić przed datą złożenia pojedynczego wniosku na następny rok lub w przypadku Szwecji i Finlandii – przed dniem 30 czerwca roku następnego.</p> <p>Na zasadzie odstępstwa od art. 4 ust. 1 lit. h) rozporządzenia (UE) nr 1307/2013 obszary ponownie przekształcone w trwałe użytki zielone lub wyznaczone jako trwałe użytki zielone uważa się za trwałe użytki zielone od pierwszego dnia ponownego przekształcenia lub wyznaczenia. Obszary te wykorzystuje się do uprawy traw lub innych pastewnych roślin zielnych przynajmniej przez okres pięciu kolejnych lat po dacie przekształcenia, lub o ile tak zdecyduje państwo członkowskie, w</p>				
--	--	--	--	--	--

	przypadku gdy rolnicy przekształcają obszary, które już wcześniej były wykorzystywane do uprawy traw lub innych pastewnych roślin zielnych w trwałe użytki zielone, przez tyle lat, ile jest konieczne, aby uzyskać okres pięciu kolejnych lat.				
Art. 45 ust. 1 i 11	1. W odniesieniu do kwalifikacji rodzajów obszarów wymienionych w art. 46 ust. 2 akapit pierwszy rozporządzenia (UE) nr 1307/2013 jako obszary proekologiczne zastosowanie mają ust. 2–11 niniejszego artykułu. 11. Rolnik może zgłosić ten sam obszar lub element krajobrazu tylko raz w jednym roku składania wniosków w celu przestrzegania wymogu obszaru proekologicznego. 2.	N			Przepis rozporządzenia stosowany wprost – nie wymaga wdrożenia
Art. 45 ust. 2-10	2. Na gruntach ugorowanych nie ma produkcji rolnej. Na zasadzie odstępstwa od przepisów art. 4 ust. 1 lit. h) rozporządzenia (UE) nr 1307/2013 grunty ugorowane w celu spełnienia warunku obszaru proekologicznego od ponad pięciu lat pozostają gruntami ornymi. 3. Tarasy są tarasami chronionymi zgodnie z normą GAEC 7, o której mowa w załączniku II do rozporządzenia (UE) nr 1306/2013, oraz innymi tarasami. Państwa członkowskie mogą zdecydować, że za obszary proekologiczne uznają jedynie tarasy objęte normą GAEC 7.	T	Art. 12 ust. 4	4. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, obszary uznawane za obszary proekologiczne oraz warunki wspólnej realizacji praktyki utrzymania tych obszarów, w tym warunki uznawania gospodarstw za znajdujące się w bliskiej odległości i wymagania, jakim powinna odpowiadać umowa, o której mowa w art. 47 ust. 4 rozporządzenia nr 639/2014, uwzględniając rodzaje obszarów wymienionych w art. 46 ust. 2 rozporządzenia nr 1307/2013 oraz kryteria ich uznawania za obszary proekologiczne,	

	<p>Państwa członkowskie, które zdecydują się uznać także inne tarasy, ustalają kryteria dotyczące tych innych tarasów, w tym minimalną wysokość na podstawie uwarunkowań krajowych lub regionalnych.</p> <p>4. Elementy krajobrazu pozostają do dyspozycji rolnika; należą do nich elementy chronione zgodnie z GAEC 7, SMR 2 lub SMR 3, o których mowa w załączniku II do rozporządzenia (UE) nr 1306/2013, oraz następujące elementy:</p> <p>a żywopłoty lub pasy porośnięte lasem o) szerokości do 10 metrów;</p> <p>b zadrzewienie pojedyncze o średnicy korony) minimum 4 metry;</p> <p>czadrzewienie liniowe o średnicy korony) minimum 4 metry. Odległość między koronami nie przekracza 5 metrów;</p> <p>d zadrzewienie grupowe charakteryzujące się) pełnym zwarciem drzewostanu oraz lasy odroślowe – w obu przypadkach maksymalnie 0,3 ha;</p> <p>e obrzeża pól o szerokości 1–20 metrów, na) których nie prowadzi się produkcji rolnej;</p> <p>f stawy o maksymalnej powierzchni 0,1 ha.) Zbiorników z betonu lub tworzywa sztucznego nie uznaje się za obszar proekologiczny;</p> <p>g rowy o maksymalnej szerokości 6 metrów,) w tym otwarte ciek wodne do celów nawadniania lub odwadniania. Kanałów o betonowych ścianach nie uznaje się za</p>			<p>określone w art. 45 rozporządzenia nr 639/2014, a także mając na względzie zapewnienie osiągnięcia jak najkorzystniejszego oddziaływania na środowisko wykonywania praktyki utrzymania obszarów uznawanych za proekologiczne.</p>	
--	--	--	--	--	--

	<p>obszar proekologiczny; h) tradycyjne murki kamienne.</p> <p>W należycie uzasadnionych przypadkach państwa członkowskie mogą podjąć decyzję o ograniczeniu wyboru elementów krajobrazu do tych objętych GAEC 7, SMR 2 lub SMR 3, o których mowa w załączniku II do rozporządzenia (UE) nr 1306/2013, lub do jednego lub kilku elementów wymienionych w akapicie pierwszym lit. a)–h).</p> <p>Do celów akapitu pierwszego lit. b) i c) państwa członkowskie mogą włączyć drzewa o średnicy poniżej 4 metrów, które uznają za cenne elementy krajobrazu.</p> <p>Do celów akapitu pierwszego lit. e) państwa członkowskie mogą ustalić niższą maksymalną szerokość.</p> <p>Do celów akapitu pierwszego lit. f) państwa członkowskie mogą ustalić minimalną wielkość stawów oraz mogą postanowić, że do wielkości stawu włącza się pas roślinności nadbrzeżnej wzdłuż wody o szerokości do 10 metrów. Mogą one określić kryteria gwarantujące, że stawy posiadają walory przyrodnicze, biorąc pod uwagę rolę, jaką stawy naturalne odgrywają w ochronie siedlisk i gatunków.</p> <p>Do celów akapitu pierwszego lit. h) państwa członkowskie ustanawiają minimalne kryteria oparte na krajowych lub regionalnych uwarunkowaniach, w tym ograniczenia dotyczące wysokości i szerokości.</p>				
--	--	--	--	--	--

	<p>5. Strefy buforowe obejmują strefy buforowe wzdłuż cieków wodnych wymagane na podstawie GAEC 1, SMR 1 lub SMR 10, o których mowa w załączniku II do rozporządzenia (UE) nr 1306/2013, oraz inne strefy buforowe. Minimalną szerokość tych innych stref buforowych określają państwa członkowskie, jednak nie może być ona mniejsza niż 1 metr. Strefy te są umiejscowione na polu uprawnym lub przylegają do niego w taki sposób, że ich dłuższe krawędzie są równoległe do krawędzi cieków wodnych lub jednolitej części wód. Wzdłuż cieków wodnych strefy te mogą obejmować pasy roślinności nadbrzeżnej o szerokości do 10 metrów. W strefach buforowych nie prowadzi się produkcji rolnej. Na zasadzie odstępstwa od wymogu nieprowadzenia produkcji państwa członkowskie mogą zezwolić na wypasanie zwierząt lub wycinanie roślin, pod warunkiem że nadal możliwe jest odróżnienie danej strefy buforowej od sąsiadujących gruntów rolnych.</p> <p>6. Hektary rolno-leśne są gruntami ornymi kwalifikującymi się do systemu płatności podstawowej lub systemu jednolitej płatności obszarowej, o których mowa w tytule III rozdział 1 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, i spełniającymi warunki, za które przyznano lub przyznaje się wsparcie zgodnie z art. 44 rozporządzenia (WE) nr 1698/2005 lub art. 23 rozporządzenia (UE) nr 1305/2013.</p>				
--	---	--	--	--	--

<p>7. W odniesieniu do stref kwalifikujących się hektarów na obrzeżach lasu państwa członkowskie mogą zezwolić na produkcję rolną, ustanowić wymóg braku produkcji rolnej lub pozostawić rolnikom te dwie opcje. W przypadku gdy państwa członkowskie postanowią nie zezwalać na prowadzenie produkcji rolnej, na zasadzie odstępstwa od wymogu braku produkcji mogą one zezwolić na wypasanie zwierząt lub wycinanie roślin, pod warunkiem że nadal możliwe jest odróżnienie danej strefy od sąsiadujących gruntów rolnych. Minimalną szerokość tych stref określają państwa członkowskie, jednak nie jest ona mniejsza niż 1 metr. Maksymalna szerokość wynosi 10 metrów.</p> <p>8. Dla obszarów, na których znajdują się zagajniki o krótkiej rotacji i na których nie stosuje się nawozów mineralnych lub środków ochrony roślin, państwa członkowskie ustanawiają wykaz gatunków, które mogą być stosowane do tego celu, w drodze wyboru z wykazu ustanowionego na podstawie art. 4 ust. 2 lit. c) rozporządzenia (UE) nr 1307/2013 gatunków, które są najbardziej odpowiednie z ekologicznego punktu widzenia, a tym samym z wyłączeniem gatunków, które jednoznacznie nie są rodzime. Państwa członkowskie ustanawiają również wymogi dotyczące stosowania nawozów mineralnych i środków ochrony roślin, mając na uwadze cel</p>				
---	--	--	--	--

	<p>obszarów proekologicznych, a zwłaszcza ochronę i poprawę różnorodności biologicznej.</p> <p>9. Obszary międzyplonów lub okrywy zielonej obejmują takie obszary ustanowione na podstawie wymogów SMR 1, o których mowa w załączniku II do rozporządzenia (UE) nr 1306/2013, oraz inne obszary międzyplonów lub okrywy zielonej, pod warunkiem że zostały utworzone poprzez wysianie mieszanki gatunków uprawnych lub poprzez wsiewki w uprawie głównej. Państwa członkowskie ustanawiają wykaz mieszanek gatunków roślin uprawnych, które mają być stosowane, oraz okres wysiewania roślin na międzyplony lub okrywę zieloną, oraz mogą ustanowić dodatkowe warunki, w szczególności w odniesieniu do metod produkcji. Okres, który ma być ustalony przez państwa członkowskie, kończy się nie później niż dnia 1 października.</p> <p>Obszary międzyplonów lub okrywy zielonej nie obejmują obszarów uprawy zbóż ozimych, które są wysiewane jesienią zwykle do zbiorów lub do wypasu. Obszary te nie obejmują także obszarów objętych praktykami równoważnymi, o których mowa w pkt I.3 i 4 załącznika IX do rozporządzenia (UE) nr 1307/2013 i wdrażanych w formie zobowiązań, o których mowa w art. 43 ust. 3 lit. a) tego rozporządzenia.</p> <p>10. Na obszarach z uprawami wiążącymi</p>				
--	---	--	--	--	--

	<p>azot rolnicy prowadzą uprawę tych roślin wiążących azot, które są ujęte w wykazie ustanowionym przez państwo członkowskie. Wykaz ten obejmuje uprawy wiążące azot, które państwo członkowskie uznaje za przyczyniające się do poprawy różnorodności biologicznej. Uprawy te są obecne podczas sezonu wegetacyjnego. Państwa członkowskie ustanawiają przepisy dotyczące tego, gdzie można prowadzić uprawy roślin wiążących azot kwalifikujące się jako obszar proekologiczny. Przepisy te uwzględniają potrzebę osiągnięcia celów dyrektywy 91/676/EWG i dyrektywy 2000/60/WE, biorąc pod uwagę to, że rośliny wiążące azot mogą zwiększać ryzyko wymywania azotu jesienią. Państwa członkowskie mogą ustanowić dodatkowe warunki, w szczególności w odniesieniu do metod produkcji.</p> <p>Obszary upraw roślin wiążących azot nie obejmują obszarów objętych praktykami równoważnymi, o których mowa w pkt I.3 i 4 załącznika IX do rozporządzenia (UE) nr 1307/2013 i wdrażanych w formie zobowiązań, o których mowa w art. 43 ust. 3 lit. a) tego rozporządzenia.</p>				
Art. 46	1. Państwa członkowskie, które wybiorą wdrażanie na poziomie regionalnym przewidziane w art. 46 ust. 5 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, określają regiony do	N			Nie będzie stosowany w Polsce

<p>celów tego artykułu. Regiony, które należy określić, obejmują pojedyncze i jednorodne obszary geograficzne o podobnych uwarunkowaniach pod względem rolnictwa i środowiska. Do celów takiego określenia jednorodność odnosi się do typu gleby, ukształtowania terenu oraz obecności obszarów naturalnych i półnaturalnych.</p> <p>2. W ramach określonych w ten sposób regionów państwa członkowskie wyznaczają obszary, na których należy wdrożyć maksymalnie połowę punktów procentowych wymogu dotyczącego obszaru proekologicznego.</p> <p>3. W odniesieniu do określonych obszarów państwa członkowskie przewidują szczególne obowiązki dotyczące uczestniczących rolników lub grup rolników. Obowiązki te zapewniają sąsiedztwo struktur przyległych obszarów proekologicznych. Wśród obowiązków uczestniczących rolników lub grup rolników znajduje się wymóg, by każdy uczestniczący rolnik posiadał co najmniej 50 % obszaru podlegającego obowiązkowi określonemu w art. 46 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013 na terenie swojego gospodarstwa w danym regionie oraz zgodnie z art. 46 ust. 2 akapit drugi tego rozporządzenia.</p> <p>4. Obowiązki uczestniczących rolników lub grup rolników mają zapewnić, aby przyległe obszary proekologiczne, o których mowa w</p>				
--	--	--	--	--

	<p>ust. 3, składały się z jednego lub więcej obszarów, o których mowa w art. 46 ust. 2 akapit pierwszy lit. a), c), d) i h) rozporządzenia (UE) nr 1307/2013.</p> <p>5. Przy wyznaczaniu obszarów i określaniu obowiązków, o których mowa odpowiednio w ust. 2 i 3, państwa członkowskie, w stosownych przypadkach, uwzględniają obowiązujące krajowe lub regionalne strategie dotyczące różnorodności biologicznej lub łagodzenia skutków zmiany klimatu i dostosowania się do niej, plany gospodarowania wodami w dorzeczu lub określone potrzeby, aby zapewnić ekologiczną spójność sieci Natura 2000, o której mowa w art. 10 dyrektywy 92/43/EWG, lub przyczynić się do wdrożenia strategii dotyczącej zielonej infrastruktury.</p> <p>6. Przed określeniem obowiązków rolników państwa członkowskie konsultują się z rolnikami lub grupami rolników, których to dotyczy, i z innymi odpowiednimi zainteresowanymi stronami. Po przeprowadzeniu takich konsultacji państwa członkowskie ustanawiają ostateczny szczegółowy plan wdrażania na poziomie regionalnym i informują o tym planie zainteresowane strony, które brały udział w konsultacjach, oraz rolników lub grupy rolników, których to dotyczy, w tym o wyznaczeniu obszarów i określeniu obowiązków uczestniczących rolników lub</p>				
--	--	--	--	--	--

	<p>grup rolników, a w szczególności o dokładnej wartości procentowej, którą każdy rolnik musi wdrożyć w swoim gospodarstwie. Państwa członkowskie przekazują te informacje rolnikowi najpóźniej do dnia 30 czerwca roku poprzedzającego rok, w którym wdrażanie na poziomie regionalnym będzie miało zastosowanie, a w odniesieniu do pierwszego roku stosowania niniejszego rozporządzenia – w terminie umożliwiającym rolnikowi złożenie odpowiedniego wniosku.</p> <p>Bez uszczerbku dla płatności dla rolników, o których mowa w art. 43 ust. 9 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, państwa członkowskie zapewniają wprowadzenie ustaleń dotyczących rekompensat finansowych między rolnikami oraz ustaleń dotyczących kar administracyjnych w przypadku niezgodności z przepisami dotyczącymi przyległych obszarów proekologicznych.</p>				
Art. 47 ust. 1 i 4	<p>1. Państwa członkowskie, które zdecydują się zezwolić na wspólną realizację przewidzianą w art. 46 ust. 6 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, określają kryteria, które muszą spełniać gospodarstwa, by zostać uznane za gospodarstwa znajdujące się w bliskiej odległości, wykorzystując następujące kryteria:</p> <p>arolnicy, których 80 % gospodarstwa) znajduje się w obrębie tej samej gminy; bronicy, których 80 % gospodarstwa znajduje</p>	T	Art. 12 ust. 2 i 4	<p>2. Rolnicy mogą wspólnie realizować obowiązek, o którym mowa w art. 46 ust. 1 rozporządzenia nr 1307/2013, zgodnie z art. 46 ust. 6 tego rozporządzenia.</p> <p>4. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, obszary uznawane za obszary proekologiczne oraz warunki wspólnej realizacji praktyki utrzymania tych obszarów, w tym warunki uznawania gospodarstw za znajdujące się</p>	

	<p>) się w obszarze o promieniu, którego długość określa w km państwa członkowskie, jednak nie dłuższym niż 15 kilometrów.</p> <p>4. Rolnicy uczestniczący we wspólnej realizacji zawierają pisemną umowę, która zawiera szczegóły dotyczące wewnętrznych ustaleń w sprawie rekompensaty finansowej i w odniesieniu do kar administracyjnych w przypadku stwierdzenia niezgodności z przepisami dotyczącymi wspólnego obszaru proekologicznego.</p>			<p>w bliskiej odległości i wymagania, jakim powinna odpowiadać umowa, o której mowa w art. 47 ust. 4 rozporządzenia nr 639/2014, uwzględniając rodzaje obszarów wymienionych w art. 46 ust. 2 rozporządzenia nr 1307/2013 oraz kryteria ich uznawania za obszary proekologiczne, określone w art. 45 rozporządzenia nr 639/2014, a także mając na względzie zapewnienie osiągnięcia jak najkorzystniejszego oddziaływania na środowisko wykonywania praktyki utrzymania obszarów uznawanych za proekologiczne.</p>	
Art. 47 ust. 2 i 3	<p>2. Państwa członkowskie, które zdecydują się na wyznaczenie obszarów, na których możliwa jest wspólna realizacja, oraz na nałożenie obowiązków na uczestniczących rolników lub uczestniczące grupy rolników, uwzględniają obowiązujące krajowe lub regionalne strategie dotyczące różnorodności biologicznej lub łagodzenia skutków zmiany klimatu i dostosowania się do niej, plany gospodarowania wodami w dorzeczu lub określone potrzeby, aby zapewnić ekologiczną spójność sieci Natura 2000, o której mowa w art. 10 dyrektywy 92/43/EWG, lub przyczynić się do poprawy zielonej infrastruktury.</p> <p>3. Obowiązki uczestniczących rolników lub grup rolników, o których mowa w ust. 2,</p>	N			Nie będzie stosowany w Polsce

	zawierają warunek, że przyległe obszary proekologiczne będą składały się z co najmniej jednego z obszarów, o których mowa w art. 46 ust. 2 akapit drugi lit. a), c), d) i h) rozporządzenia (UE) nr 1307/2013.				
Art.. 48	<p>1. Państwa członkowskie, które postanowią wdrożyć art. 46 ust. 7 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, określają odsetek lasów w porównaniu z całkowitą powierzchnią pokrytą lasami, o której mowa w pierwszym akapicie tego ustępu, na podstawie danych udostępnionych przez Eurostat. Dane dotyczące lasów odnoszą się do definicji zastosowanej przez Organizację Narodów Zjednoczonych ds. Wyżywienia i Rolnictwa i nie obejmują obszaru należącego do kategorii „inne grunty zalesione”. Całkowita powierzchnia nie obejmuje obszaru należącego do kategorii „wody śródlądowe w tym rzeki i jeziora”.</p> <p>2. Stosunek lasów do gruntów rolnych, o którym mowa w art. 46 ust. 7 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, oblicza się z wykorzystaniem danych udostępnionych przez Eurostat. Można wykorzystać inne źródła danych, jeżeli nie ma danych Eurostatu dotyczących obszarów leśnych i gruntów rolnych w zakresie wymaganym, by ocenić stosunek obszarów leśnych do gruntów rolnych na poziomie obszaru równoważnym do poziomemu LAU 2 lub na poziomie innej</p>	N			Nie będzie stosowany w Polsce

	<p>wyraźnie wytyczonej jednostki, która obejmuje jeden wyraźny ciągły obszar geograficzny o podobnych warunkach rolnych.</p> <p>Państwa członkowskie wykazują, że wykorzystały aktualne i spójne dane dotyczące gruntów należących do kategorii „obszary leśne i grunty rolne” odzwierciedlające w możliwym zakresie stan faktyczny.</p> <p>3. Dane i obliczenia, o których mowa w ust. 1 i 2, zachowują ważność przez trzy lata. Po upływie tego okresu państwa członkowskie, które postanowią nadal stosować zwolnienie przewidziane w art. 46 ust. 7 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013 i przedłużyć wspomniany trzyletni okres, ponownie obliczają wskaźniki zgodnie z ust. 1 i 2 niniejszego artykułu z wykorzystaniem najnowszych dostępnych danych.</p> <p>W przypadku zmian granic administracyjnych mających wpływ na wskaźnik, o którym mowa w ust. 2, dane i obliczenia są poddawane ponownej ocenie, a wszelkie zmiany w stosowaniu zwolnienia są zgłaszane Komisji.</p>				
Art. 49	<p>Dostęp osób prawnych do płatności dla młodych rolników</p> <p>49. 1. Roczna płatność dla młodych rolników, o której mowa w art. 50 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, przyznaje się osobie prawnej,</p>	N			Przepis rozporządzenia stosowany wprost – nie wymaga wdrożenia.

	<p>niezależnie od jej formy prawnej, jeżeli spełnione są następujące warunki:</p> <p>a) osoba prawna jest uprawniona do płatności w ramach systemu płatności podstawowej lub systemu jednolitej płatności obszarowej, o których mowa w tytule III rozdział 1 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, i aktywowała ona uprawnienia do płatności lub zadeklarowała kwalifikujące się hektary, o czym mowa w art. 50 ust. 4 tego rozporządzenia;</p> <p>b) młody rolnik w rozumieniu art. 50 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013 sprawuje faktyczną i trwałą kontrolę nad daną osobą prawną w zakresie decyzji dotyczących zarządzania, korzyści i ryzyka finansowego w pierwszym roku składania przez osobę prawną wniosku o płatność w ramach systemu dla młodych rolników. W przypadku gdy kilka osób fizycznych, łącznie z osobami, które nie są młodymi rolnikami, uczestniczy w kapitale osoby prawnej lub zarządzaniu nią, młody rolnik jest zdolny do sprawowania takiej faktycznej i trwałej kontroli samodzielnie albo wspólnie z innymi rolnikami;</p>				
--	--	--	--	--	--

	<p>c) co najmniej jeden z młodych rolników spełniających warunek określony w lit. b) spełnia kryteria kwalifikowalności ustanowione przez państwa członkowskie zgodnie z art. 50 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, jeżeli takie istnieją, chyba że państwa członkowskie postanowiły, że kryteria te mają zastosowanie do wszystkich takich młodych rolników.</p> <p>W przypadku gdy osoba prawna jest samodzielnie lub wspólnie kontrolowana przez inną osobę prawną, do każdej osoby fizycznej sprawującej kontrolę nad taką inną osobą prawną stosuje się warunki określone w akapicie pierwszym lit. b).</p> <p>2. Zaprzestaje się przyznawania płatności, o której mowa w art. 50 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, jeżeli wszyscy młodzi rolnicy, którzy spełniają kryteria określone w ust. 1 akapit pierwszy lit. b), a w stosownych przypadkach w ust. 1 akapit pierwszy lit. c), przestali sprawować kontrolę nad osobą prawną.</p> <p>3. Do celów niniejszego artykułu:</p> <p>a) każde odniesienie w art. 50 ust. 4–10 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013 do „rolnika” należy rozumieć jako</p>				
--	--	--	--	--	--

	<p>odniesienie do osoby prawnej, o której mowa w niniejszym artykule;</p> <p>b) odniesienie do pierwszego złożenia wniosku w ramach systemu płatności podstawowej lub systemu jednolitej płatności obszarowej, o którym mowa w art. 50 ust. 2 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, należy rozumieć jako odniesienie do pierwszego wniosku osoby prawnej o płatność w ramach systemu dla młodych rolników;</p> <p>c) nie naruszając przepisów ust. 4 niniejszego artykułu, odniesienie w art. 50 ust. 5 zdanie drugie rozporządzenia (UE) nr 1307/2013 do „rozpoczęcia działalności” należy rozumieć jako odniesienie do rozpoczęcia działalności przez młodego rolnika sprawującego kontrolę nad osobą prawną zgodnie z ust. 1 akapit pierwszy lit. b) niniejszego artykułu.</p> <p>4. W przypadku gdy młodzi rolnicy, o których mowa w ust. 1 akapit pierwszy lit. b), przejęli kontrolę nad daną osobą prawną w różnych momentach, za „rozpoczęcie działalności”, o którym mowa w art. 50 ust. 5 zdanie drugie rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, uznaje się najwcześniejszy moment przejęcia kontroli.</p>				
--	---	--	--	--	--

Art. 50	<p>Dostęp grup osób fizycznych do płatności dla młodych rolników</p> <p>50. Artykuł 49 stosuje się odpowiednio w odniesieniu do grup osób fizycznych, o których mowa w art. 4 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, które spełniają wymogi ustanowione w art. 49 ust. 1 lit. a) niniej szego rozporządzenia na poziomie grupy.</p>	N			Przepis rozporządzenia stosowany wprost – nie wymaga wdrożenia.
Art.51	<p>Definicje</p> <p>51. Do celów niniejszej sekcji „środki wsparcia związanego z produkcją” oznaczają środki wdrażające dobrowolne wsparcie związane z produkcją, o którym mowa w art. 52 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013.</p>	N			Przepis rozporządzenia stosowany wprost – nie wymaga wdrożenia.
Art. 52	<p>Zasady ogólne</p> <p>52. 1. Państwa członkowskie określają regiony, o których mowa w art. 52 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, zgodnie z obiektywnymi i niedyskryminującymi kryteriami, takimi jak cechy agronomiczne i społeczno-gospodarcze oraz regionalny potencjał rolniczy lub struktura instytucjonalna lub administracyjna. Regiony te mogą różnić się od regionów ustanowionych w ramach innych systemów wsparcia przewidzianych w rozporządzeniu (UE) nr</p>	T	Art. 34 ust. 2 pkt 3-5	<p>34. 2. Wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw rozwoju wsi określa:</p> <p>3) gatunki roślin wysokobiałkowych, do których może zostać przyznana płatność związana do powierzchni upraw roślin wysokobiałkowych, mając na względzie ukierunkowanie wsparcia na produkcję roślin wysokobiałkowych gatunków, które są uprawiane w Rzeczypospolitej Polskiej, zapewniając jednocześnie różnorodność gatunkową upraw tych roślin oraz zabezpieczenie przed nieuzasadnionym przyznawaniem tej płatności;</p>	

	<p>1307/2013.</p> <p>2. Ustanawiając określone typy rolnicze lub określone sektory rolnictwa, o których mowa w art. 52 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, państwa członkowskie biorą pod uwagę w szczególności odpowiednie struktury produkcji i warunki odnośnego regionu lub sektora.</p> <p>3. Do celów art. 52 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013 niektóre typy rolnicze lub określone sektory rolnictwa uważa się za znajdujące się „w trudnej sytuacji”, jeśli istnieje niebezpieczeństwo wstrzymania lub spadku produkcji, między innymi ze względu na słabą rentowność prowadzonej działalności, co negatywnie wpływa na równowagę gospodarczą, społeczną lub środowiskową w odnośnym regionie lub sektorze.</p>			<p>4) wymagania, jakim powinny odpowiadać uprawy roślin wysokobiałkowych, ziemniaków skrobiowych, buraków cukrowych, pomidorów, chmielu, owoców miękkich (truskawek lub malin), lnu lub konopi włóknistych, do których przysługują płatności związane do powierzchni upraw, mając na względzie wymagania agrotechniczne oraz specyfikę poszczególnych upraw;</p> <p>5) rejony uprawy chmielu, z uwzględnieniem podziału terytorialnego kraju, mając na względzie czynniki przyrodnicze, tradycyjnie wyodrębnione rejony uprawy chmielu, a także plantacje chmielu założone przed dniem 1 września 2001 r.</p>	
Art. 53	<p>Warunki przyznawania wsparcia</p> <p>53. 1. Państwa członkowskie ustanawiają kryteria kwalifikowalności do środków wsparcia związanego z produkcją zgodnie z ramami określonymi w rozporządzeniu (UE) nr 1307/2013 i warunkami ustanowionymi w niniejszym rozporządzeniu.</p> <p>2. Obszary i plony lub liczba zwierząt, o</p>	T	Art. 15	<p>Art. 15. 1. Płatności związane do powierzchni upraw przysługują do uprawy w plonie głównym roślin wysokobiałkowych, ziemniaków skrobiowych, buraków cukrowych, pomidorów, chmielu, owoców miękkich (truskawek lub malin), lnu lub konopi włóknistych.</p> <p>2. Płatność związana do powierzchni upraw roślin wysokobiałkowych jest przyznawana rolnikowi do powierzchni</p>	

	<p>których mowa w art. 52 ust. 6 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, są ustalane przez państwa członkowskie na szczeblu regionalnym albo na poziomie sektora. Odzwierciedlają one maksymalne plony, uprawiane obszary lub liczbę zwierząt osiągnięte w docelowym regionie lub sektorze w co najmniej jednym roku w okresie pięciu lat poprzedzających rok, w którym przyjęto decyzję, o której mowa w art. 53 ust. 1 tego rozporządzenia.</p> <p>Roczna płatność jest wyrażona jako kwota wsparcia na jednostkę. Wynika ona ze stosunku między kwotą ustanowioną w odniesieniu do finansowania środka zgłoszonego zgodnie z pkt 3 lit. i) załącznika I do niniejszego rozporządzenia a obszarem lub liczbą zwierząt kwalifikujących się do przyznania wsparcia w danym roku, albo ustalonym obszarem lub ustaloną liczbą zwierząt, o których mowa w akapicie pierwszym niniejszego ustępu.</p> <p>3. W przypadku gdy środek wsparcia związanego z produkcją dotyczy nasion oleistych, o których mowa w załączniku do protokołu ustaleń</p>		<p>upraw roślin wysokobiałkowych gatunków określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 34 ust. 1 i 2, nie większej niż 75 ha.</p> <p>3. Płatności związane do powierzchni upraw ziemniaków skrobiowych, buraków cukrowych i pomidorów są przyznawane rolnikowi, jeżeli zawarł umowę na daną uprawę.</p> <p>4. W umowie na uprawę, o której mowa w ust. 3, rolnik zobowiązuje się do wytworzenia i dostarczenia odbiorcy oznaczonej ilości produktów rolnych z oznaczonej powierzchni gruntów, a odbiorca zobowiązuje się te produkty odebrać w umówionym terminie i zapłacić za nie umówioną cenę, a w przypadku:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) ziemniaków – przeznaczyć je na produkcję skrobi ziemniaczanej; 2) buraków cukrowych – przeznaczyć je na produkcję cukru. <p>5. Do umowy na uprawę, o której mowa w ust. 3, stosuje się odpowiednio przepisy o kontraktacji, z tym że umowa ta dodatkowo zawiera wskazanie numeru identyfikacyjnego rolnika nadanego na podstawie przepisów o krajowym systemie ewidencji producentów, ewidencji gospodarstw rolnych oraz ewidencji wniosków o przyznanie płatności.</p> <p>6. Płatności związane do powierzchni upraw ziemniaków skrobiowych, buraków</p>	
--	--	--	--	--

	<p>między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Stanami Zjednoczonymi Ameryki w sprawie nasion oleistych w ramach GATT, całkowite maksymalne obszary objęte wsparciem i zgłoszone przez państwa członkowskie nie mogą przekraczać maksymalnego obszaru dla całej Unii Europejskiej, co ma na celu zapewnienie zgodności z jej zobowiązaniami międzynarodowymi. W przypadku przekroczenia maksymalnego obszaru, o którym mowa w akapicie pierwszym, zainteresowane państwa członkowskie dostosowują zgłoszony obszar, stosując współczynnik zmniejszenia wynikającego ze stosunku maksymalnego obszaru do łącznych obszarów zgłoszonych do wsparcia w odniesieniu do nasion oleis tych, o których mowa w akapicie pierwszym.</p> <p>Komisja ustala współczynnik zmniejszenia, o którym mowa w akapicie drugim, w drodze aktów wykonawczych przyjmowanych bez zastosowania procedury, o której mowa w art. 71 ust. 2 lub ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013.</p> <p>4. W przypadku gdy środek wsparcia</p>		<p>Art. 16</p>	<p>cukrowych i pomidorów mogą być przyznane wyłącznie do powierzchni gruntów, o której mowa w ust. 4.</p> <p>7. Płatność związana do powierzchni uprawy chmielu jest przyznawana rolnikowi do powierzchni tej uprawy prowadzonej w rejonie określonym w przepisach wydanych na podstawie art. 34 ust. 1 i 2.</p> <p>Art. 16. 1. Płatności związane do zwierząt przysługują do zwierząt następujących gatunków: bydło domowe (<i>Bos taurus</i>), owca domowa (<i>Ovis aries</i>) i koza domowa (<i>Capra hircus</i>).</p> <p>2. Płatności związane do zwierząt gatunku bydło domowe są przyznawane rolnikowi w formie:</p> <p>1) płatności do bydła, jeżeli:</p> <p>a) posiada samice lub samce tego gatunku:</p> <ul style="list-style-type: none"> – których wiek w dniu 15 maja roku, w którym został złożony wniosek o przyznanie tej płatności, nie przekracza 24 miesięcy, – przez okres od dnia złożenia wniosku o przyznanie tej płatności do dnia 30 czerwca roku, w którym ten wniosek został złożony, i nie krócej niż do dnia, w którym zwierzę osiągnie wiek 6 miesięcy, co potwierdza wpis do rejestru 	
--	--	--	----------------	---	--

	<p>związanego z produkcją dotyczy bydła lub owiec i kóz, jako warunek kwalifikowalności do wsparcia państwa członkowskie określają wymogi w zakresie identyfikacji i rejestracji zwierząt przewidziane odpowiednio w rozporządzeniu (WE) nr 1760/2000 Parlamentu Europejskiego i Rady (1) lub rozporządzeniu Rady (WE) nr 21/2004 (2).</p> <p>5. Państwa członkowskie nie mogą przyznawać wsparcia obszarowego związanego z produkcją w odniesieniu do obszarów, które nie kwalifikują się w rozumieniu art. 32 ust. 2, 3 i 4 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013. Jeżeli państwa członkowskie przyznają wsparcie związane z produkcją w odniesieniu do konopi, stosuje się warunek, o którym mowa w art. 32 ust. 6 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013 i w art. 9 niniejszego rozporządzenia.</p>			<p>zwierząt gospodarskich oznakowanych, o którym mowa w przepisach o systemie identyfikacji i rejestracji zwierząt,</p> <p>b) liczba zwierząt, o których mowa w lit. a, objętych wnioskiem o przyznanie tej płatności złożonym przez tego rolnika wynosi co najmniej 3 sztuki;</p> <p>2) płatności do krów, jeżeli:</p> <p>a) posiada samice tego gatunku:</p> <ul style="list-style-type: none"> – których wiek w dniu 15 maja roku, w którym został złożony wniosek o przyznanie tej płatności, przekracza 24 miesiące, – przez okres od dnia złożenia wniosku o przyznanie tej płatności do dnia 30 czerwca roku, w którym ten wniosek został złożony, <p>co potwierdza wpis do rejestru zwierząt gospodarskich oznakowanych, o którym mowa w przepisach o systemie identyfikacji i rejestracji zwierząt,</p> <p>b) liczba zwierząt, o których mowa w lit. a, objętych wnioskiem o przyznanie tej płatności złożonym przez tego rolnika wynosi co najmniej 3 sztuki.</p> <p>3. Płatności związane do bydła są</p>	
--	--	--	--	--	--

			<p>przyznawane maksymalnie do 30 sztuk zwierząt, o których mowa w ust. 2 pkt 1 lit. a.</p> <p>4. Płatności związane do krów są przyznawane maksymalnie do 30 sztuk zwierząt, o których mowa w ust. 2 pkt 2 lit. a.</p> <p>5. Płatności związane do zwierząt gatunków owca domowa i koza domowa są przyznawane rolnikowi, jeżeli:</p> <p>1) posiada samice danego gatunku:</p> <p>a) których wiek w dniu 15 maja roku, w którym został złożony wniosek o przyznanie danej płatności, wynosi co najmniej 12 miesięcy,</p> <p>b) przez okres od dnia:</p> <ul style="list-style-type: none"> - 1 października do dnia 31 października roku, w którym został złożony wniosek o przyznanie tej płatności, oraz w dniu złożenia tego wniosku – w przypadku owiec, - złożenia wniosku o przyznanie danej płatności do dnia 30 czerwca roku, w którym ten wniosek został złożony – w przypadku kóz, <p>co potwierdza wpis do rejestru zwierząt gospodarskich oznakowanych, o którym mowa w przepisach o systemie identyfikacji i rejestracji zwierząt;</p> <p>2) liczba zwierząt, o których mowa w pkt</p>	
--	--	--	--	--

				<p>1, objętych wnioskiem o przyznanie danej płatności złożonym przez tego rolnika wynosi co najmniej:</p> <p>a) 10 sztuk – w przypadku owiec, b) 5 sztuk – w przypadku kóz.</p> <p>6. Do obliczania wieku zwierząt stosuje się przepisy Kodeksu cywilnego dotyczące obliczania terminów, z tym że termin upływa z początkiem ostatniego dnia.</p>	
Art. 54	<p>Spójność i kumulacja wsparcia</p> <p>54. 1. Do celów art. 52 ust. 8 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013 środki przewidziane w rozporządzeniu (UE) nr 1305/2013 i w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 (3) należy rozumieć jako „inne środki i polityki unijne”.</p> <p>2. Państwa członkowskie zapewniają spójność między:</p> <p>a) środkami wsparcia związanego z produkcją a środkami wdrażanymi w ramach innych środków i polityk unijnych; b) różnymi środkami wsparcia związanego z produkcją; c) środkami wsparcia związanego z produkcją a środkami finansowanymi w ramach pomocy państwa.</p> <p>Państwa członkowskie zapewniają, by środki wsparcia związanego z produkcją nie zakłócały właściwego funkcjonowania innych środków, o których</p>	N			Przepis rozporządzenia stosowany wprost – nie wymaga wdrożenia.

	<p>mowa w akapicie pierwszym.</p> <p>3. W przypadkach gdy wsparcie udzielane w ramach danego środka wsparcia związanego z produkcją może być również przyznane w ramach innego środka wsparcia związanego z produkcją lub w ramach środka wdrażanego w ramach innych środków i polityk unijnych, państwa członkowskie dopilnowują, aby rolnik mógł otrzymać wsparcie prowadzące do celu, o którym mowa w art. 52 ust. 5 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, w ramach tylko jednego z tych środków.</p>				
Art. 55	<p>Kryteria zatwierdzania przez Komisję</p> <p>55. 1. Do celów art. 55 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 1307/2013 brak alternatyw występuje, jeżeli:</p> <p>a) w docelowym regionie lub sektorze nie można prowadzić żadnej innej produkcji niż produkcja objęta środkiem wsparcia związanego z produkcją lub jeżeli utrzymanie takiej produkcji wymaga znacznych zmian struktur produkcji; lub</p> <p>b) możliwość przekształcenia w kierunku innego rodzaju produkcji jest wyraźnie ograniczona ze względu na niedostępność gruntów lub infrastruktury dostosowanej do tej</p>	N			Przepis rozporządzenia stosowany wprost – nie wymaga wdrożenia.

	<p>produkcji, dalsze znaczne ograniczenie liczby gospodarstw, poziom inwestycji niezbędnych do takiego przekształcenia lub z podobnych przyczyn.</p> <p>2. Do celów art. 55 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 1307/2013 należy zapewnić stałą podaż dla lokalnego przemysłu przetwórczego, w przypadku gdy zawieszenie lub ograniczenie produkcji w docelowym regionie lub sektorze może mieć negatywne konsekwencje dla działalności gospodarczej i jej rentowności lub zatrudnienia w przedsiębiorstwach na dalszym etapie produkcji, które w znacznym stopniu uzależnione są od tego rodzaju produkcji, takich jak podmioty zajmujące się przetwarzaniem surowca, rzeźnie lub przemysł spożywczy. Takie przedsiębiorstwa na dalszym etapie produkcji muszą znajdować się w odnośnym regionie lub kontynuacja ich działalności musi być znacznie uzależniona od tego sektora.</p> <p>3. Do celów art. 55 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (UE) nr 1307/2013 trwające zakłócenia na odnośnym rynku mają miejsce, w przypadku gdy rolnicy w docelowym regionie</p>				
--	---	--	--	--	--

	<p>lub sektorze ponoszą straty ekonomiczne wyni kające w szczególności z występowania zanieczyszczenia, skażenia lub degradacji środowiska w związku z konkretnym wydarzeniem mającym ograniczony zakres geograficzny.</p> <p>4. Oceniając poziom wsparcia związanego z produkcją w ramach środków zgłoszonych przez państwo członkowskie do zatwierdzenia, Komisja bierze pod uwagę poziom płatności bezpośrednich związanych z produkcją przyznanych w okresie co najmniej jednego roku w okresie referencyjnym 2010–2014, o których mowa w art. 53 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013.</p>				
Art. 56	<p>Zatwierdzenie gruntów rolnych do celów produkcji bawełny</p> <p>56. Państwa członkowskie określają obiektywne kryteria, na podstawie których zatwierdza się grunty rolne zgodnie z art. 57 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013.</p> <p>Takie podstawowe kryteria oparte są co najmniej na jednym z następujących elementów:</p> <p>a) gospodarka rolna regionów, gdzie dominującą uprawą jest bawełna;</p> <p>b) warunki glebowo-klimatyczne przedmiotowych obszarów;</p>	N			Przepis rozporządzenia nie ma zastosowania w Polsce - nie wymaga wdrożenia.

	c) zarządzanie wodami nawadniającymi; d) zmianowanie i techniki uprawy uwzględniające ochronę środowiska.				
Art. 57	Zatwierdzenie odmian do siewu 57. Do celów art. 57 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013 państwa członkowskie zatwierdzają odmiany zarejestrowane we „Wspólnym katalogu odmian gatunków roślin rolniczych” przewidzianym w dyrektywie Rady 2002/53/WE, które dostosowuje się do potrzeb rynku.	N			Przepis rozporządzenia nie ma zastosowania w Polsce - nie wymaga wdrożenia.
Art. 58	Wymogi kwalifikowalności 58. Obsianie obszarów, o których mowa w art. 57 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, osiąga się przez uzyskanie minimalnej gęstości obsadzenia ustalonej przez państwo członkowskie z uwzględnieniem warunków glebowo-klimatycznych i, w stosownych przypadkach, specyfiki regionalnej.	N			Przepis rozporządzenia nie ma zastosowania w Polsce - nie wymaga wdrożenia.
Art. 59	Praktyki agronomiczne 59. Państwa członkowskie mogą określać szczegółowe zasady dotyczące praktyk agronomicznych niezbędnych do utrzymania upraw i zbioru plonów w normalnych warunkach uprawy.	N			Przepis rozporządzenia nie ma zastosowania w Polsce - nie wymaga wdrożenia.
Art. 60	Zatwierdzenie organizacji międzybranżowych 60. 1. Każdego roku państwa członkowskie	N			Przepis rozporządzenia nie ma zastosowania w Polsce - nie wymaga wdrożenia.

	<p>zatwierdzają na okres jednego roku, rozpoczynający się nie później niż w dniu 1 marca, każdą organizację międzybranżową, o której mowa w art. 59 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, która złożyła wniosek o uznanie jej za taką zatwierdzoną organizacją i która:</p> <p>a) obejmuje łączną powierzchnię wynoszącą co najmniej 4 000 ha ustaloną zgodnie z przepisami państwa członkowskiego, która spełnia kryteria zatwierdzenia ustanowione w art. 56 niniejszego rozporządzenia;</p> <p>b) jej członkiem jest co najmniej jedno przedsiębiorstwo zajmujące się odziarnianiem; oraz</p> <p>c) przyjęła wewnętrzny regulamin określający w szczególności warunki członkostwa oraz składki zgodnie z przepisami krajowymi i unijnymi.</p> <p>2. W przypadku stwierdzenia, że zatwierdzona organizacja międzybranżowa nie przestrzega kryteriów zatwierdzenia przewidzianych w ust. 1, państwo członkowskie cofa zatwierdzenie, chyba że niedociągnięcia dotyczące przedmiotowych kryteriów zostaną usunięte. W przypadku gdy planuje się cofnięcie zatwierdzenia, państwo członkowskie powiadamia o tym</p>				
--	---	--	--	--	--

	<p>zamiarze organizację międzybranżową, podając powody cofnięcia. Państwo członkowskie umożliwia organizacji międzybranżowej przedstawienie swoich uwag w określonym terminie.</p> <p>Rolnicy będący członkami zatwierdzonej organizacji międzybranżowej, której zatwierdzenie zostało cofnięte zgodnie z akapitem pierwszym niniejszego ustępu, tracą prawo do zwiększenia pomocy przewidziane w art. 60 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013.</p>				
Art. 61	<p>Obowiązki producentów</p> <p>61. 1. Producent nie może być członkiem więcej niż jednej zatwierdzonej organizacji międzybranżowej, o której mowa w art. 59 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013.</p> <p>2. Producent będący członkiem zatwierdzonej organizacji międzybranżowej dostarcza wyprodukowaną bawełnę wyłącznie takiemu przedsiębiorcy zajmującemu się odziarnianiem bawełny, który należy do tej samej organizacji.</p> <p>3. Przynależność producentów do zatwierdzonej organizacji międzybranżowej wynika z dobrowolnego przystąpienia.</p>	N			Przepis rozporządzenia nie ma zastosowania w Polsce - nie wymaga wdrożenia.

Art. 62	<p>Powiadomienia dotyczące definicji i powiązanych przepisów</p> <p>62. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję do dnia 31 stycznia 2015 r. o wszelkich decyzjach podjętych zgodnie z art. 4 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013. Takie powiadomienie zawiera szczegółowe informacje dotyczące tych decyzji, ich uzasadnienie oraz obiektywne kryteria, na podstawie których decyzje te zostały podjęte.</p>				Przepis rozporządzenia stosowany wprost – nie wymaga wdrożenia.
Art. 63	<p>Powiadomienia dotyczące współczynnika zmniejszenia zgodnie z art. 32 ust. 5 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013</p> <p>63. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję do dnia 31 stycznia 2015 r. o wszelkich decyzjach podjętych na podstawie art. 8. Takie powiadomienie zawiera szczegółowe informacje dotyczące tych decyzji, ich uzasadnienie oraz obiektywne kryteria, na podstawie których decyzje te zostały podjęte.</p>				Przepis rozporządzenia stosowany wprost – nie wymaga wdrożenia.
Art. 64	<p>Powiadomienia dotyczące płatności podstawowej</p> <p>64. 1. Jeżeli państwo członkowskie powiadamia Komisję o swoich decyzjach na podstawie art. 22 ust. 2 i 3, art. 24 ust. 10, art. 29 i art. 40 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr</p>				Przepis nie wymaga wdrożenia.

	<p>1307/2013, takie powiadomienie zawiera przede wszystkim informacje dotyczące wspomnianych decyzji. Ponadto w przypadku decyzji podejmowanych na podstawie art. 24 ust. 10, art. 29 i art. 40 ust. 4 wymienionego rozporządzenia, w stosownych przypadkach, podaje się uzasadnienie.</p> <p>Jeżeli państwo członkowskie powiadamia Komisję o swoich decyzjach na podstawie art. 23 ust. 6 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, takie powiadomienie zawiera szczególne informacje dotyczące wspomnianych decyzji, ich uzasadnienie oraz obiektywne kryteria, na podstawie których decyzje te zostały podjęte, w szczególności kryteria zastosowane do określenia regionów zgodnie z art. 23 ust. 1 tego rozporządzenia, kryteria zastosowane do podziału między regiony pułapów krajowych zgodnie z art. 23 ust. 2 tego rozporządzenia oraz kryteria zastosowane do stopniowych zmian rocznych zgodnie z art. 23 ust. 3 tego rozporządzenia.</p> <p>2. Jeżeli państwo członkowskie zdecyduje się skorzystać z możliwości przewidzianych w art. 30 ust. 7, art. 30 ust. 11 lit. b), art. 32 ust. 3 lit. b),</p>				
--	--	--	--	--	--

	<p>art. 32 ust. 5 i art. 36 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, powiadamia ono Komisję do dnia 31 stycznia pierwszego roku stosowania takiej decyzji o szczegółach tych decyzji, podając uzasadnienie i, w stosownych przypadkach, obiektywne kryteria, na podstawie których decyzje te zostały podjęte. W przypadku przeglądu decyzji, o której mowa w art. 30 ust. 7 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, informacje, o których mowa w akapicie pierwszym niniejszego ustępu, są przekazywane Komisji do dnia 31 stycznia pierwszego roku stosowania takiej decyzji poddanej przeglądowi.</p> <p>3. Jeżeli państwo członkowskie zdecyduje się skorzystać z możliwości przewidzianej w art. 34 ust. 3 i 4 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, powiadamia ono Komisję o swojej decyzji do dnia 31 stycznia pierwszego roku stosowania takiej decyzji.</p> <p>4. Jeżeli państwo członkowskie zdecyduje się skorzystać z możliwości przewidzianych w art. 39 ust. 1 akapit drugi i art. 40 ust. 2 i 5 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, powiadamia ono Komisję do dnia 31</p>				
--	---	--	--	--	--

	<p>lipca roku poprzedzającego pierwszy rok stosowania takiej decyzji o szczegółach tych decyzji, podając uzasadnienie i, w stosownych przypadkach, obiektywne kryteria, na podstawie których decyzje te zostały podjęte.</p> <p>5. Jeżeli państwo członkowskie postanowi stosować system jednolitej płatności obszarowej zgodnie z art. 36 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, powiadamia ono Komisję do dnia 1 września każdego roku, za dany rok składania wniosków, o łącznej liczbie hektarów zadeklarowanych przez rolników zgodnie z art. 36 ust. 2 tego rozporządzenia.</p>				
Art. 65	<p>1. Państwa członkowskie przekazują Komisji następujące informacje:</p> <p>a) do dnia 15 grudnia 2014 r.:</p> <p>) (w stosownych przypadkach swoją decyzję i o obliczeniu płatności, o której mowa w art. 43 ust. 9 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, zgodnie z akapitem trzecim tego ustępu;</p> <p>(i w stosownych przypadkach swoją decyzję i) o wyznaczeniu kolejnych wrażliwych pod względem środowiskowym trwałych użytków zielonych, o których mowa art. 45 ust. 1 akapit drugi rozporządzenia (UE) nr 1307/2013;</p> <p>(i w stosownych przypadkach swoją decyzję</p>	N			Przepis rozporządzenia stosowany wprost – nie wymaga wdrożenia

	<p>ii o zastosowaniu płatności, o której mowa w) art. 43 ust. 9 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, na poziomie regionalnym, jak przewidziano w art. 47 ust. 2 akapit drugi tego rozporządzenia;</p> <p>bdo dnia 15 grudnia danego roku – decyzję)dotyczącą ponownego wyznaczenia wrażliwego pod względem środowiskowym obszaru trwałych użytków zielonych, o którym mowa w art. 41 akapit drugi niniejszego rozporządzenia;</p> <p>cdo dnia 15 grudnia każdego roku, dla danego)roku składania wniosków:</p> <p>(łącną liczbę rolników, którzy muszą i stosować przynajmniej jeden obowiązek)zazieleniania, o którym mowa w art. 43 ust. 2 i 3 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, i łączną liczbę hektarów zgłoszonych przez takich rolników;</p> <p>(iliczbę rolników zwolnionych ze stosowania i)wszystkich praktyk ze względu na to, iż spełniają wymogi rozporządzenia (WE) nr 834/2007; liczbę rolników zwolnionych z obowiązku dotyczącego dywersyfikacji upraw, liczbę rolników zwolnionych z obowiązku dotyczącego obszaru proekologicznego oraz odpowiednią liczbę hektarów zgłoszonych przez takich rolników. Liczby te nie obejmują rolników uczestniczących w systemie dla małych gospodarstw;</p> <p>(i łączną liczbę rolników stosujących środki</p>				
--	--	--	--	--	--

	<p>ii równoważne, z odróżnieniem rolników) stosujących równoważność na podstawie art. 43 ust. 3 lit. a) lub b) rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, oraz odpowiednią liczbę hektarów zgłoszonych przez takich rolników;</p> <p>(i łączną liczbę rolników, którzy podlegają v dywersyfikacji upraw, w podziale na) rolników podlegających dywersyfikacji obejmującej dwie uprawy i na rolników podlegających dywersyfikacji obejmującej trzy uprawy, wraz z odpowiednią liczbą hektarów gruntów ornych zgłoszonych przez takich rolników;</p> <p>(łączną liczbę rolników uwzględnionych v przy obliczaniu stosunku obszarów) trwałych użytków zielonych do całkowitej powierzchni użytków rolnych oraz łączną liczbę hektarów trwałych użytków zielonych zgłoszonych przez takich rolników;</p> <p>(łączną liczbę rolników zgłaszających v wrażliwe pod względem środowiskowym i) trwałymi użytkami zielonymi, łączną liczbę hektarów wrażliwych pod względem środowiskowym trwałych użytków zielonych zgłoszonych przez takich rolników oraz łączną liczbę hektarów wyznaczonych jako wrażliwe pod względem środowiskowym trwałymi użytkami zielonymi;</p> <p>(v łączną liczbę rolników podlegających</p>				
--	---	--	--	--	--

	<p>ii obowiązku dotyczącemu obszaru) proekologicznego, łączną liczbę hektarów gruntów ornych zgłoszonych przez takich rolników oraz łączną liczbę hektarów zgłoszonych jako obszar proekologiczny przed zastosowaniem współczynników ważenia, z podziałem na rodzaje obszaru proekologicznego wymienione w art. 46 ust. 2 akapit pierwszy rozporządzenia (UE) nr 1307/2013;</p> <p>(v łączną liczbę rolników wdrażających iii obowiązek dotyczący obszaru) proekologicznego na poziomie regionalnym lub w ramach wspólnej realizacji oraz łączną liczbę hektarów gruntów ornych zgłoszonych przez takich rolników;</p> <p>ddo dnia 15 grudnia każdego roku – wskaźnik)referencyjny oraz stosunek obszarów trwałych użytków zielonych do całkowitej powierzchni użytków rolnych w danym roku, a także informacje dotyczące zobowiązań ustanowionych na poziomie gospodarstwa zgodnie z art. 45 ust. 2 akapit piąty rozporządzenia (UE) nr 1307/2013 i art. 44 niniejszego rozporządzenia.</p> <p>2. W powiadomieniu, które należy przedłożyć do dnia 1 sierpnia 2014 r. na podstawie art. 46 ust. 8 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, państwa członkowskie przekazują Komisji następujące informacje: aswoją decyzję dotyczącą tego, które obszary</p>				
--	--	--	--	--	--

<p>)wymienione w art. 46 ust. 2 akapit pierwszy rozporządzenia (UE) nr 1307/2013 należy uznać za obszar proekologiczny, uzupełnioną do dnia 1 października 2014 r. szczegółowymi informacjami dotyczącymi takiej decyzji, w tym informacjami na temat warunków mających zastosowanie do tych obszarów w wyniku decyzji podjętych przez państwa członkowskie;</p> <p>bszczegółowe informacje dotyczące)zastosowania współczynnika przekształcenia i współczynnika ważenia, o których mowa w art. 46 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013.</p> <p>3. W powiadomieniu, które należy przedłożyć do dnia 1 sierpnia roku poprzedzającego pierwsze zastosowanie odnośnej decyzji na podstawie art. 46 ust. 8 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, państwa członkowskie przekazują Komisji następujące informacje:</p> <p>aw przypadku państw członkowskich)decydujących się na wdrożenie na poziomie regionalnym, o którym mowa w art. 46 ust. 5 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013 – informacje dotyczące określenia regionów, wyznaczenia obszarów, obszarów wybranych do celów art. 46 ust. 4 niniejszego rozporządzenia, oraz uzasadnienie, w jaki sposób wspomniane wdrożenie na poziomie regionalnym wspiera proces wdrażania unijnych polityk w</p>				
--	--	--	--	--

	<p>dziedzinie środowiska, klimatu i różnorodności biologicznej;</p> <p>bw przypadku państw członkowskich, które)postanowią zezwolić na wspólną realizację, o której mowa w art. 46 ust. 6 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013 – między innymi informacje dotyczące wyznaczenia obszarów oraz obszarów wybranych do celów art. 47 ust. 3 niniejszego rozporządzenia, w stosownych przypadkach.</p> <p>4. W powiadomieniu, które należy złożyć do dnia 1 sierpnia roku poprzedzającego pierwsze zastosowanie odnośnej decyzji na podstawie art. 46 ust. 8 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, państwa członkowskie spełniające warunek, o którym mowa w art. 46 ust. 7 tego rozporządzenia, które zadecydują o zastosowaniu zwolnienia przewidzianego w tym przepisie, przekazują Komisji szczegóły dotyczące tej decyzji, w tym dane i obliczenia, z których wynika, że zostały spełnione wszystkie warunki zwolnienia, o którym mowa w art. 46 ust. 7 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013.</p> <p>Akapit pierwszy stosuje się odpowiednio do decyzji w sprawie dalszego stosowania zwolnienia przewidzianego w art. 46 ust. 7 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013 i przedłużenia trzyletniego okresu, o którym mowa w art. 48 ust. 3 niniejszego rozporządzenia.</p> <p>Państwa członkowskie niezwłocznie</p>				
--	---	--	--	--	--

	powiadają Komisję o wszelkich zmianach w stosowaniu zwolnienia przewidzianego w art. 46 ust. 7 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013.				
Art. 66	<p>Powiadomienia dotyczące płatności dla młodych rolników</p> <p>66. 1. Jeżeli przy obliczaniu płatności dla młodych rolników państwo członkowskie zdecyduje o stosowaniu art. 50 ust. 6 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, do dnia 31 stycznia 2015 r. powiadamia ono Komisję o wybranej metodzie obliczania płatności i maksymalnym limicie ustalonym zgodnie art. 50 ust. 9 wymienionego rozporządzenia.</p> <p>2. W przypadku gdy państwo członkowskie podejmie decyzję o określeniu kryteriów kwalifikowalności zgodnie z art. 50 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013 lub stosowaniu metody obliczeń, o której mowa w art. 50 ust. 10 wspomnianego rozporządzenia, powiadamia ono Komisję o swojej decyzji do dnia 31 stycznia 2015 r.</p> <p>3. W przypadku gdy państwo członkowskie podejmie decyzję o skorzystaniu z możliwości przeliczenia określonej liczby hektarów, jak ustanowiono w</p>	N			Przepis rozporządzenia stosowany wprost – nie wymaga wdrożenia.

	<p>art. 50 ust. 10 akapit trzeci rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, powiadamia ono Komisję o swojej decyzji do dnia 1 sierpnia roku, w którym takie przeliczenie miałyby zastosowanie, oraz przedstawia uzasadnienie wraz z obiektywnymi kryteriami, na podstawie których podjęto tę decyzję.</p>				
Art. 67	<p>Powiadomienia dotyczące dobrowolnego wsparcia związanego z produkcją</p> <p>67. 1. Powiadomienia, o których mowa w art. 54 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, obejmują pozycje wymienione w załączniku I do niniejszego rozporządzenia.</p> <p>2. Dla każdego środka wsparcia związanego z produkcją i określonego typu rolniczego lub określonego sektora rolnictwa, których to dotyczy, państwa członkowskie powiadamiają Komisję o łącznej liczbie beneficjentów, kwocie płatności, które zostały przyznane, oraz o całkowitej powierzchni i łącznej liczbie zwierząt, w przypadku których wsparcie rzeczywiście wypłacono. Powiadomienia takie należy złożyć do dnia 15 września roku następującego po roku, w którym przyznano płatności.</p>	N			Przepis rozporządzenia stosowany wprost – nie wymaga wdrożenia.

Art. 68	<p>Powiadomienia o minimalnych wymogach dotyczących otrzymywania płatności bezpośrednich</p> <p>68. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję do dnia 1 sierpnia 2014 r. o wszelkich decyzjach podjętych zgodnie z art. 10 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013.</p>	N			Przepis rozporządzenia stosowany wprost – nie wymaga wdrożenia.
Art. 69	<p>Powiadomienia dotyczące płatności redystrybucyjnej</p> <p>69. W przypadku gdy państwo członkowskie podejmuje decyzję o przyznaniu płatności redystrybucyjnej zgodnie z tytułem III rozdział 2 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, powiadomienie, o którym mowa w art. 41 ust. 1 akapit drugi rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, zawiera szczegóły dotyczące takiej decyzji, w tym szczegółowe informacje i uzasadnienie dotyczące obliczenia płatności redystrybucyjnej oraz, w stosownych przypadkach, informacje o wszelkich zastosowaniach na poziomie regionalnym na podstawie art. 41 ust. 2 wspomnianego rozporządzenia i o gradacji w odniesieniu do liczby hektarów na podstawie art. 41 ust. 5 wspomnianego rozporządzenia.</p>	N			Przepis rozporządzenia stosowany wprost – nie wymaga wdrożenia.
Art. 70	<p>Powiadomienia dotyczące płatności z tytułu obszarów o ograniczeniach</p>	N			Przepis nie wymaga wdrożenia.

	<p>naturalnych</p> <p>70. W przypadku gdy państwo członkowskie podejmuje decyzję o przyznaniu płatności z tytułu obszarów o ograniczeniach naturalnych zgodnie z tytułem III rozdział 4 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, powiadamia ono Komisję do dnia 1 sierpnia 2014 r. o wszelkich decyzjach podjętych zgodnie z art. 48 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013. Takie powiadomienie zawiera szczegóły dotyczące wspomnianej decyzji, w tym, w stosownych przypadkach, informacje na temat ograniczenia płatności do niektórych obszarów zgodnie z art. 48 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, na temat stosowania maksymalnych limitów, o których mowa w art. 48 ust. 4 tego rozporządzenia, a także na temat wszelkich zastosowań na poziomie regionalnym na podstawie art. 48 ust. 5 tego rozporządzenia</p>				
Art. 71	<p>Powiadomienia dotyczące systemu dla małych gospodarstw</p> <p>71. W przypadku gdy dane państwo członkowskie postanowi stosować system dla małych gospodarstw zgodnie z tytułem V rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, powiadamia ono</p>	N			Przepis rozporządzenia stosowany wprost – nie wymaga wdrożenia.

	<p>Komisję do dnia 1 sierpnia 2014 r. o wszelkich decyzjach podjętych zgodnie z tym tytułem.</p> <p>Takie powiadomienie zawiera szczegółowe informacje dotyczące wspomnianej decyzji, w tym informacje na temat możliwego automatycznego włączenia rolników zgodnie z art. 62 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013 i na temat obliczenia płatności zgodnie z art. 63 tego rozporządzenia.</p> <p>Państwa członkowskie informują Komisję o decyzji w sprawie finansowania, o której mowa w art. 65 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, niezwłocznie i nie później niż w dniu 1 grudnia roku kalendarzowego, do którego odnosi się dana płatność.</p>				
Art. 72	<p>Stosowanie art. 8 ust. 1, art. 41 ust. 4 lub art. 52 ust. 6 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013 w odnie sieniu do członków osób prawnych lub grup</p> <p>72. Jeśli państwo członkowskie postanawia stosować art. 8 ust. 4, art. 41 ust. 8 lub art. 52 ust. 7 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, powiadamia ono Komisję do dnia 1 sierpnia 2014 r. o szczegółach tych decyzji.</p>	N			Przepis rozporządzenia stosowany wprost – nie wymaga wdrożenia.
Art. 73	<p>Liniove zmniejszenie płatności</p> <p>73. Przy stosowaniu liniowego zmniejszenia, o którym mowa w art. 7 ust. 1 akapit</p>	N			Przepis rozporządzenia stosowany wprost – nie wymaga wdrożenia.

	<p>drugi, w art. 51 ust. 2 lub w art. 65 ust. 2 lit. c) rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, państwa członkowskie informują Komisję o stosowanym odsetku zmniejszenia niezwłocznie i nie później niż dnia 30 czerwca roku następującego po roku kalendarzowym, w którym złożono wnioski o płatności bezpośrednie liniowo zmniejszone.</p>				
Art. 74	<p>Wniosek o udzielenie informacji na temat środków wprowadzonych przez państwa członkowskie</p> <p>74. W razie potrzeby, w celu zapewnienia prawidłowego stosowania zasad określonych w rozporządzeniu (UE) nr 1307/2013 lub w niniejszym rozporządzeniu, Komisja może zwrócić się do państw członkowskich o podanie szczegółowych informacji dotyczących wszelkich środków przyjętych w celu wykonania przepisów rozporządzenia (UE) nr 1307/2013 lub jakichkolwiek innych przepisów przyjętych przez Komisję na podstawie tego rozporządzenia.</p>	N			Przepis nie wymaga wdrożenia.
Art. 75	<p>Sprawozdania</p> <p>75. 1. Jeżeli Bułgaria i Rumunia podejmą decyzję o przyznaniu uzupełniających krajowych płatności bezpośrednich zgodnie z art. 18</p>	N			Przepis nie wymaga wdrożenia.

	<p>rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, przedkładają Komisji odnośne sprawozdania do dnia 30 czerwca 2016 r. W odniesieniu do każdej uzupełniającej krajowej płatności bezpośredniej w sprawozdaniu podaje się liczbę beneficjentów, całkowitą kwotę przyznanych uzupełniających krajowych płatności bezpośrednich, liczbę hektarów, za które przyznano płatność, i wysokość płatności w stosownych przypadkach.</p> <p>2. W przypadku gdy państwo członkowskie podejmuje decyzję o przyznaniu przejściowego wsparcia krajowego zgodnie z art. 37 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, przedkłada ono Komisji roczne sprawozdanie do dnia 15 września roku następującego po realizacji tego przejściowego wsparcia krajowego. W sprawozdaniu podaje się dla każdego sektora liczbę beneficjentów, kwotę przyznanego przejściowego wsparcia krajowego, liczbę hektarów, liczbę zwierząt lub innych jednostek, w odniesieniu do których wsparcie zostało przyznane, oraz stawkę wsparcia w stosownych przypadkach.</p>				
--	---	--	--	--	--

Art. 76	<p>Powiadomienie o decyzji podjętej w wyniku przeglądu</p> <p>76. W przypadku gdy decyzja, o której powiadamia się Komisję zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 1307/2013 lub niniejszym rozporządzeniem, zostaje poddana przeglądowi, w terminie czterech tygodni od podjęcia decyzji w wyniku przeglądu powiadamia się o tym Komisję, chyba że w rozporządzeniu (UE) nr 1307/2013 określono inny termin takiego powiadomienia.</p> <p>Takie powiadomienie zawiera szczególne informacje dotyczące decyzji i, w stosownych przypadkach, jej uzasadnienie oraz obiektywne kryteria, na podstawie których decyzja ta została podjęta.</p>	N			Przepis rozporządzenia stosowany wprost – nie wymaga wdrożenia.
Art. 77	<p>Zmiana rozporządzenia (UE) nr 1307/2013</p> <p>77. Załącznik X do rozporządzenia (UE) nr 1307/2013 zastępuje się tekstem zawartym w załączniku II do niniejszego rozporządzenia.</p>	N			Przepis nie wymaga wdrożenia.
Art. 78	<p>Uchylenie</p> <p>78. Rozporządzenia (WE) nr 1120/2009 i (WE) nr 1121/2009 tracą moc.</p> <p>Obowiązują one jednak nadal w stosunku do wniosków o przyznanie pomocy odnoszących się do lat kalendarzowych przed rokiem kalendarzowym 2015.</p>	N			Przepis nie wymaga wdrożenia.

Art. 79	<p>Wejście w życie i stosowanie</p> <p>79. Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie siódmego dnia po jego opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.</p> <p>Niniejsze rozporządzenie stosuje się w stosunku do wniosków o przyznanie pomocy odnoszących się do lat kalendarzowych po roku kalendarzowym 2014.</p> <p>Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.</p> <p>Sporządzono w Brukseli dnia 11 marca 2014 r.</p>	N			Przepis nie wymaga wdrożenia.
---------	---	---	--	--	-------------------------------

TABELA ZGODNOŚCI

TYTUŁ PROJEKTU:		Projekt ustawy o płatnościach w ramach systemów wsparcia bezpośredniego			
TYTUŁ WDRAŻANEGO AKTU PRAWNEGO / WDRAŻANYCH AKTÓW PRAWNYCH:		Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 z dnia 17 grudnia 2013 w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej, zarządzania nią i monitorowania jej oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 352/78, (WE) nr 165/94, (WE) nr 2799/98, (WE) nr 814/2000, (WE) nr 1290/2005 i (WE) nr 485/2008 (Dz. Urz. L 347 z 20. 12. 2013)*			
WYJAŚNIENIE TERMINU WEJŚCIA W ŻYCIE PROJEKTU/ÓW		Projektowana ustawa powinna wejść w życie najpóźniej w dniu 15.03.2015 r., który jest początkowym terminem składania wniosków o przyznanie płatności bezpośrednich za 2015 r.			

PRZEPISY UNII EUROPEJSKIEJ					
JEDN. RED.	TREŚĆ PRZEPISU UE	KONIECZNOŚĆ WDROŻENIA	JEDN. RED.	TREŚĆ PRZEPISU/ÓW PROJEKTU USTAWY	UZASADNIENIE
		T / N			
Art. 1	Niniejsze rozporządzenie ustanawia przepisy dotyczące: a) finansowania wydatków w ramach wspólnej polityki rolnej (WPR), w tym wydatków na rozwój obszarów wiejskich; b) systemu doradztwa rolniczego; c) systemów zarządzania i kontroli, które mają być wprowadzone przez państwa członkowskie;	N			Przepis rozporządzenia stosowany wprost - nie wymaga wdrożenia

* Tabela dotyczy wyłącznie przepisów, które mają zastosowanie do płatności bezpośrednich.

	d) systemu zasady wzajemnej zgodności; e) rozliczenia rachunków.				
Art. 2 ust. 1	Do celów niniejszego rozporządzenia: a) „rolnik”, oznacza rolnika w rozumieniu art. 4 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013; b) „działalność rolnicza” oznacza działalność rolniczą w rozumieniu art. 4 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013; c) „użytki rolne” oznaczają użytki rolne w rozumieniu art. 4 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013; d) „gospodarstwo rolne” oznacza gospodarstwo rolne w rozumieniu art. 4 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, z wyjątkiem przypadków przewidzianych w art. 91 ust. 3; e) „płatności bezpośrednie” oznaczają płatności bezpośrednie w rozumieniu art. 1 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013; f) „sektorowe prawodawstwo rolne” oznacza wszelkie mające zastosowanie akty przyjęte w ramach WPR na podstawie art. 43 TFUE, a także, w stosownych przypadkach, wszelkie akty delegowane lub wykonawcze przyjęte na podstawie takich aktów, oraz część drugą rozporządzenia (UE) nr 1303/2013 w zakresie, w jakim ma	N	-	-	Przepis rozporządzenia stosowany wprost - nie wymaga wdrożenia

	ona zastosowanie do EFRROW; g), „nieprawidłowość” oznacza nieprawidłowość w rozumieniu art. 1 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE, Euratom) nr 2988/95.				
Art. 2 ust. 2	2. Do celów finansowania WPR, zarządzania nią i monitorowania jej „siła wyższa” i „nadzwyczajne okoliczności” mogą zostać uznane w szczególności w następujących przypadkach: a) śmierć beneficjenta; b) długoterminowa niezdolność beneficjenta do wykonywania zawodu; c) poważna klęska żywiołowa powodująca duże szkody w gospodarstwie rolnym; d) zniszczenie w wyniku wypadku budynków inwentarskich w gospodarstwie rolnym; e) choroba epizootyczna lub choroba roślin dotykająca, odpowiednio, cały inwentarz żywy lub uprawy należące do beneficjenta lub część tego inwentarza lub upraw; f) wywłaszczenie całego lub dużej części gospodarstwa rolnego, jeśli takiego wywłaszczenia nie można było przewidzieć w dniu złożenia wniosku.	T	Art. 31	Art. 31. 1. Kierownik biura powiatowego Agencji jest właściwy w sprawach uznawania przypadków działania siły wyższej lub wystąpienia nadzwyczajnych okoliczności, o których mowa w art. 2 ust. 2 rozporządzenia nr 1306/2013. 2. Uznanie danego przypadku za działanie siły wyższej lub wystąpienie nadzwyczajnych okoliczności, o których mowa w art. 2 ust. 2 rozporządzenia nr 1306/2013, albo odmowa takiego uznania następuje w decyzji w sprawie przyznania odpowiednio płatności bezpośrednich lub płatności niezwiązanej do tytoniu.	-
Art. 7	1. Agencje płatnicze są jednostkami	T	Art. 4	Art. 4. 1. Agencja Restrukturyzacji i	

<p>ust. 1</p>	<p>lub instytucjami państw członkowskich odpowiedzialnymi za zarządzanie wydatkami, o których mowa w art. 4 ust. 1 i art. 5, oraz za ich kontrolę.</p> <p>Z wyjątkiem dokonywania płatności, wykonywanie tych zadań może być delegowane.</p>		<p>ust. 1 Modernizacji Rolnictwa, zwana dalej „Agencją”, akredytowana na podstawie odrębnych przepisów jako agencja płatnicza, realizuje zadania i kompetencje agencji płatniczej określone w przepisach, o których mowa w art. 1 pkt 1, w zakresie płatności bezpośrednich i płatności niezwiązanej do tytoniu, uregulowanych w ustawie.</p> <p>Art. 5 Art. 5. 1. Kierownik biura powiatowego Agencji jest właściwy w sprawach dotyczących płatności bezpośrednich oraz płatności niezwiązanej do tytoniu, chyba że ustawa stanowi inaczej.</p> <p>2. Właściwość miejscową kierownika biura powiatowego Agencji ustala się według miejsca zamieszkania lub siedziby rolnika.</p> <p>Art. 36 ust. 1 i 2 Art. 36. 1. Agencja przeprowadza kontrole administracyjne i na miejscu w zakresie płatności bezpośrednich, określone w przepisach, o których mowa w art. 1 pkt 1, w tym kontrole w ramach wzajemnej zgodności wymogów lub norm, chyba że ustawa stanowi inaczej.</p> <p>2. Prezes Agencji może powierzyć przeprowadzanie kontroli, o których mowa w ust. 1, jednostkom</p>	
----------------------	--	--	---	--

				<p>organizacyjnym dysponującym odpowiednimi warunkami organizacyjnymi, kadrowymi i technicznymi, określonymi na podstawie art. 40 ust. 1 pkt 1.</p> <p>Art. 41 Art. 41. Przepisy dotyczące kontroli administracyjnej i kontroli na miejscu określonych w przepisach Unii Europejskiej, o których mowa w art. 1 pkt 1, stosuje się odpowiednio do kontroli w zakresie spełniania warunków do przyznania płatności niezwiązanej do tytoniu.</p>	
Art. 11	<p>Płatności na rzecz beneficjentów</p> <p>O ile prawo unijne wyraźnie nie stanowi inaczej, płatności odnoszące się do finansowania przewidzianego w niniejszym rozporządzeniu zostają w całości wypłacone beneficjentom.</p>	T	Art. 47	<p>Art. 47 Należności ustalone w decyzji w sprawie przyznania płatności bezpośrednich oraz płatności niezwiązanej do tytoniu nie mogą być przedmiotem umowy przeniesienia wierzytelności na osobę trzecią (przelewu), o której mowa w przepisach Kodeksu cywilnego.</p>	
Art. 26 ust. 5	<p>5. W drodze odstępstwa od art. 169 ust. 3 akapit czwarty rozporządzenia (UE, Euratom) nr 966/2012 państwa członkowskie zwracają środki przeniesione zgodnie z art. 169 ust. 3 rozporządzenia (UE, Euratom) nr 966/2012 odbiorcom końcowym, w odniesieniu do których w roku budżetowym, na który przeniesiono środki, zastosowano współczynnik</p>	T	Art. 32	<p>Art. 32. 1. Kierownik biura powiatowego Agencji, o którym mowa w art. 5, jest właściwy w sprawach zwrotu środków, o których mowa w art. 26 ust. 5 rozporządzenia nr 1306/2013.</p> <p>2. Zwrot środków, o których mowa w art. 26 ust. 5 rozporządzenia nr 1306/2013, następuje w drodze decyzji.</p> <p>3. O zwrocie środków, o których mowa w art. 26 ust. 5 rozporządzenia nr</p>	

	<p>korygujący.</p> <p>Zwrot środków, o którym mowa w akapicie pierwszym, stosuje się jedynie wobec beneficjentów końcowych w tych państwach członkowskich, w których w poprzednim roku budżetowym stosowano dyscyplinę finansową.</p>		<p>Art. 60</p>	<p>1306/2013, kierownik biura powiatowego Agencji, o którym mowa w art. 5, może rozstrzygnąć również w decyzji w sprawie przyznania płatności bezpośrednich.</p> <p>4. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, warunki dokonywania zwrotu środków, o których mowa w art. 26 ust. 5 rozporządzenia nr 1306/2013, mając na względzie przepisy, o których mowa w art. 1 pkt 1, oraz zapewnienie równego traktowania rolników.</p> <p>Art. 60. 1. Zwrotu środków, o których mowa w art. 26 ust. 5 rozporządzenia nr 1306/2013, należnego za 2014 r. w związku z dostosowaniem, o którym mowa w art. 11 rozporządzenia Rady (WE) nr 73/2009 z dnia 19 stycznia 2009 r. ustanawiającego wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego dla rolników w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiającego określone systemy wsparcia dla rolników, zmieniającego rozporządzenia (WE) nr 1290/2005, (WE) nr 247/2006, (WE) nr 378/2007 oraz uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1782/2003 (Dz. Urz. UE L 30 z 31.1.2009, s. 16, z późn. zm.), dokonuje się z urzędu w</p>	
--	---	--	-----------------------	---	--

				<p>decyzji w sprawie przyznania płatności, o których mowa w art. 61, a jeżeli decyzja ta została wydana przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, zmieniając tę decyzję.</p> <p>2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, zmiany decyzji dokonuje się bez zgody strony.</p> <p>3. O wszczęciu postępowania w sprawach, o których mowa w ust. 1, kierownik biura powiatowego Agencji zawiadamia strony w drodze obwieszczenia umieszczonego na stronie internetowej Agencji oraz w biurze powiatowym Agencji.</p> <p>4. Do zwrotu, o którym mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio przepisy wydane na podstawie art. 32 ust. 4.</p>	
Art. 26 ust. 1-4 oraz 6-7	<p>1. Aby zapewnić przestrzeganie rocznych pułapów określonych w rozporządzeniu (UE, Euratom) nr 1311/2013 w odniesieniu do finansowania wydatków związanych z rynkiem i na płatności bezpośrednie, ustala się współczynnik korygujący płatności bezpośrednie („współczynnik korygujący”), gdy prognozy wydatków na finansowanie środków finansowanych w ramach tego podpułapu w danym roku budżetowym wskazują, że mające zastosowanie pułapy roczne zostaną przekroczone.</p>	N	-	-	Przepis rozporządzenia stosowany wprost - nie wymaga wdrożenia

	<p>2. Komisja przedstawia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie wniosek dotyczący współczynnika korygującego nie później niż w dniu 31 marca roku kalendarzowego, w odniesieniu do którego zastosowanie ma ten współczynnik korygujący.</p> <p>3. Jeżeli w którymkolwiek roku współczynnik korygujący nie został ustalony przez Parlament Europejski i Radę do dnia 30 czerwca, Komisja przyjmuje akt wykonawczy ustalający współczynnik korygujący oraz informuje o tym niezwłocznie Parlament Europejski i Radę. Ten akt wykonawczy przyjmuje się zgodnie z procedurą doradczą, o której mowa w art. 116 ust.2</p> <p>4. Do dnia 1 grudnia Komisja może na podstawie nowych informacji będących w jej posiadaniu przyjąć akty wykonawcze dostosowujące współczynnik korygujący ustalony zgodnie z ust. 2 lub 3. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą doradczą, o której mowa w art. 116 ust. 2.</p> <p>6. Komisja może przyjmować akty wykonawcze ustanawiające warunki i zasady mające zastosowanie do środków przeniesionych zgodnie z art. 169 ust. 3 rozporządzenia (UE,</p>				
--	--	--	--	--	--

	<p>Euratom) nr 966/2012 w celu finansowania wydatków, o których mowa w art. 4 ust. 1 lit. b) niniejszego rozporządzenia. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą doradczą, o której mowa w art. 116 ust. 2.</p> <p>7. Podczas stosowania niniejszego artykułu kwotę rezerwy na wypadek kryzysów w sektorze rolnym, o której mowa w art. 25, uwzględnia się podczas określania wysokości współczynnika korygującego. Wszelkie kwoty nieudostępnione na środki kryzysowe do końca roku budżetowego są wydatkowane zgodnie z ust. 5 niniejszego artykułu.</p>				
Art. 54 ust. 3 lit. pkt (i)	<p>3. W należycie uzasadnionych przypadkach państwa członkowskie mogą zdecydować o zaprzestaniu odzyskiwania. Taka decyzja może zostać podjęta jedynie w następujących przypadkach:</p> <p>a) w przypadku gdy łączna kwota już dokonanych oraz przewidywanych kosztów odzyskiwania przewyższa kwotę do odzyskania; warunek ten uznaje się za spełniony</p> <p>(i) jeżeli kwota do odzyskania od beneficjenta w kontekście płatności indywidualnej w ramach programu pomocy lub</p>	T	Art. 49	<p>Art. 49. 1. Kierownik biura powiatowego Agencji odstępuje od ustalenia kwot nienależnie lub nadmiernie pobranych płatności bezpośrednich lub płatności niezwiązanej do tytoniu, o którym mowa w art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2008 r. o Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa, w przypadku, o którym mowa w art. 54 ust. 3 lit. a pkt (i) rozporządzenia nr 1306/2013.</p> <p>2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do kwot nienależnie lub nadmiernie pobranych z tytułu kar administracyjnych, o których mowa w</p>	

	środka wsparcia nie przekracza 100 EUR, nie licząc odsetek; lub			art. 97 ust. 3 rozporządzenia nr 1306/2013, w przypadku gdy rolnik nie podjął działań naprawczych.	
Art. 58 ust. 1 i 2	<p>1. Państwa członkowskie przyjmują, w ramach WPR, wszystkie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne, a także podejmują wszelkie inne środki niezbędne do zapewnienia skutecznej ochrony interesów finansowych Unii, w szczególności w celu:</p> <p>a) kontroli zgodności z prawem i prawidłowości operacji finansowanych przez fundusze;</p> <p>b) zapewnienia skutecznego zapobiegania nadużyciom finansowym, w szczególności w obszarach o zwiększonym poziomie ryzyka, które będzie miało charakter odstrasżający, z uwzględnieniem kosztów i korzyści, jak również proporcjonalności takich środków;</p> <p>c) zapobiegania nieprawidłowościom i nadużyciom finansowym, ich wykrywania i usuwania;</p> <p>d) nakładania skutecznych, odstrasżających oraz proporcjonalnych kar zgodnie z prawem unijnym, a w przypadku braku stosownych przepisów – zgodnie z prawem</p>	T	<p>Art. 1</p> <p>Art. 3</p> <p>Art. 6</p> <p>Art. 7 ust. 1 pkt 1)</p> <p>Art. 18</p> <p>Art. 19</p> <p>Art. 20 ust. 1 i 2</p> <p>Art. 24 ust. 1, ust. 2 oraz ust. 4-16</p> <p>Art.</p>	<p>Art. 1. Ustawa określa:</p> <p>1) zadania oraz właściwość organów i jednostek organizacyjnych w zakresie dotyczącym następujących płatności bezpośrednich w rozumieniu art. 1 lit. a rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1307/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiającego przepisy dotyczące płatności bezpośrednich dla rolników na podstawie systemów wsparcia w ramach wspólnej polityki rolnej oraz uchylającego rozporządzenie Rady (WE) nr 637/2008 i rozporządzenie Rady (WE) nr 73/2009 (Dz. Urz. UE L 347 z 20.12.2013, str. 608, z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem nr 1307/2013”: jednolitej płatności obszarowej, płatności za zazielenienie, płatności dla młodych rolników, płatności dodatkowej, płatności związanych do powierzchni upraw, płatności związanych do zwierząt i płatności dla małych gospodarstw, zwanych dalej „płatnościami bezpośrednimi”, oraz płatności niezwiązanej do tytoniu, określonych w przepisach:</p>	

	<p>krajowym oraz, w razie konieczności, wszczynania w tym celu postępowań sądowych;</p> <p>e) odzyskiwania nienależnych płatności wraz z odsetkami oraz, w razie konieczności, wszczynania w tym celu postępowań sądowych.</p> <p>2. Państwa członkowskie ustanawiają skuteczne systemy zarządzania i kontroli w celu zapewnienia zgodności z prawodawstwem regulującym unijne systemy wsparcia, zmierzające do zminimalizowania ryzyka strat finansowych dla Unii.</p>		<p>25 -30 Art. 33 Art. 34 ust. 1 Art. 49-50 Art. 59</p>	<p>a) rozporządzenia nr 1307/2013,</p> <p>b) rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 641/2014 z dnia 16 czerwca 2014 r. ustanawiającego zasady stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1307/2013 ustanawiającego przepisy dotyczące płatności bezpośrednich dla rolników na podstawie systemów wsparcia w ramach wspólnej polityki rolnej (Dz. Urz. UE L 181 z 20.06.2014, str. 74),</p> <p>c) rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) nr 639/2014 z dnia 11 marca 2014 r. w sprawie uzupełnienia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1307/2013 ustanawiającego przepisy dotyczące płatności bezpośrednich dla rolników na podstawie systemów wsparcia w ramach wspólnej polityki rolnej oraz zmiany załącznika X do tego rozporządzenia (Dz. Urz. UE L 181 z 20.06.2014, str. 1), zwanego dalej „rozporządzeniem nr 639/2014”,</p> <p>d) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej, zarządzania nią i monitorowania jej oraz uchylającego rozporządzenia Rady (EWG) nr 352/78, (WE) nr</p>	
--	---	--	---	--	--

			<p>165/94, (WE) nr 2799/98, (WE) nr 814/2000, (WE) nr 1290/2005 i (WE) nr 485/2008 (Dz. Urz. UE L 347 z 20.12.2013, str. 549, z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem nr 1306/2013”,</p> <p>e) rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 809/2014 z dnia 17 lipca 2014 r. ustanawiającego zasady stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 w odniesieniu do zintegrowanego systemu zarządzania i kontroli, środków rozwoju obszarów wiejskich oraz zasady wzajemnej zgodności (Dz. Urz. UE L 227 z 31.07.2014, str. 69), zwanego dalej „rozporządzeniem nr 809/2014”,</p> <p>f) rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) nr 640/2014 z dnia 11 marca 2014 r. uzupełniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 w odniesieniu do zintegrowanego systemu zarządzania i kontroli oraz warunków odmowy lub wycofania płatności oraz do kar administracyjnych mających zastosowanie do płatności bezpośrednich, wsparcia rozwoju obszarów wiejskich oraz zasady wzajemnej zgodności (Dz. Urz. UE L</p>	
--	--	--	---	--

			<p>181 z 20.06.2014, str. 48), zwanego dalej „rozporządzeniem nr 640/2014”;</p> <p>2) zasady i tryb:</p> <p>a) przyznawania rolnikom płatności bezpośrednich i płatności niezwiązanej do tytoniu,</p> <p>b) przeprowadzania kontroli w zakresie płatności bezpośrednich oraz płatności niezwiązanej do tytoniu,</p> <p>c) wypłaty rolnikom płatności bezpośrednich i płatności niezwiązanej do tytoniu</p> <p>– w zakresie nieokreślonym w przepisach, o których mowa w pkt 1, lub przewidzianym w tych przepisach do określenia przez państwo członkowskie Unii Europejskiej.</p> <p>Art. 3. 1. Z zastrzeżeniem zasad i warunków określonych w przepisach, o których mowa w art. 1 pkt 1, do postępowań w sprawach indywidualnych rozstrzyganych w drodze decyzji stosuje się przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego, chyba że przepisy ustawy stanowią inaczej.</p> <p>2. W postępowaniach, o których mowa w ust. 1, organ administracji publicznej:</p> <p>1) stoi na straży praworządności;</p> <p>2) jest obowiązany w sposób wyczerpujący rozpatrzyć cały materiał</p>	
--	--	--	---	--

			<p>dowodowy;</p> <p>3) udziela stronom, na ich żądanie, niezbędnych pouczeń co do okoliczności faktycznych i prawnych, które mogą mieć wpływ na ustalenie ich praw i obowiązków będących przedmiotem postępowania;</p> <p>4) zapewnia stronom, na ich żądanie, czynny udział w każdym stadium postępowania i na ich żądanie, przed wydaniem decyzji, umożliwia im wypowiedzenie się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań; przepisu art. 81 Kodeksu postępowania administracyjnego nie stosuje się.</p> <p>3. Strony oraz inne osoby uczestniczące w postępowaniach, o których mowa w ust. 1, są obowiązane przedstawiać dowody oraz dawać wyjaśnienia co do okoliczności sprawy zgodnie z prawdą i bez zatajania czegokolwiek; ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z tego faktu wywodzi skutki prawne.</p> <p>4. W przypadku, o którym mowa w art. 155 Kodeksu postępowania administracyjnego, organ, który wydał decyzję ostateczną w sprawie przyznania płatności bezpośrednich lub płatności niezwiązanej do tytoniu, na mocy której strona nabyła prawo, może</p>	
--	--	--	--	--

			<p>ją zmienić, również bez zgody strony, jeżeli nie ograniczy to praw nabytych przez tę stronę.</p> <p>Art. 6. Płatności bezpośrednie oraz płatność niezwiązana do tytoniu są przyznawane rolnikowi, jeżeli są spełnione warunki przyznania tych płatności określone w przepisach, o których mowa w art. 1 pkt 1, w przepisach ustawy oraz w przepisach wydanych na jej podstawie.</p> <p>Art. 7. 1. Płatności bezpośrednie są przyznawane rolnikowi, jeżeli:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) został mu nadany numer identyfikacyjny w trybie przepisów o krajowym systemie ewidencji producentów, ewidencji gospodarstw rolnych oraz ewidencji wniosków o przyznanie płatności oraz <p>Art. 18. 1. W przypadku gdy działka rolna lub zwierzę, do których rolnik ubiega się o przyznanie płatności, stanowią przedmiot posiadania samoistnego i posiadania zależnego, płatności bezpośrednie przysługują posiadaczowi zależnemu.</p> <p>2. W przypadku gdy:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) działka rolna jest przedmiotem 	
--	--	--	--	--

			<p>współposiadania w dniu 31 maja danego roku lub</p> <p>2) zwierzę jest przedmiotem współposiadania przez okres, w jakim posiadanie zwierząt jest warunkiem przyznania danej płatności</p> <p>– płatności bezpośrednio przysługują temu współposiadaczowi, na którego pozostali współposiadacze wyrazili zgodę. Zgoda ta nie jest wymagana, jeżeli miałyby pochodzić od współposiadacza będącego małżonkiem wnioskodawcy.</p> <p>3. Zgodę, o której mowa w ust. 2, dołącza się do wniosku o przyznanie płatności bezpośrednich.</p> <p>Art. 19. 1. Wysokość płatności:</p> <p>1) obszarowej w danym roku kalendarzowym ustala się jako iloczyn powierzchni obszaru zatwierdzonego do danej płatności i stawki tej płatności na 1 ha tej powierzchni,</p> <p>2) do zwierząt w danym roku kalendarzowym ustala się jako iloczyn liczby zwierząt zatwierdzonych do danej płatności i stawki tej płatności na 1 sztukę</p> <p>– po uwzględnieniu art. 8 ust. 1, ust. 3 i ust. 4 rozporządzenia nr 1307/2013 oraz zmniejszeń, wykluczeń lub pozostałych kar administracyjnych</p>	
--	--	--	---	--

			<p>wynikających ze stwierdzonych nieprawidłowości lub niezgodności, a w przypadku jednolitej płatności obszarowej – po uwzględnieniu dodatkowo zmniejszeń, o których mowa w art. 11 rozporządzenia nr 1307/2013, z zastosowaniem współczynnika redukcji wynoszącego 100%.</p> <p>2. Płatność dla małych gospodarstw przyznaje się w wysokości nie większej niż równowartość w złotych kwoty 1250 euro.</p> <p>3. Wysokość płatności niezwiązanej do tytoniu w danym roku kalendarzowym ustala się jako iloczyn ilości surowca tytoniowego stanowiącej indywidualną ilość referencyjną, o której mowa w art. 33fe ustawy o organizacji rynków, i stawki tej płatności za 1 kilogram surowca tytoniowego.</p> <p>Art. 20. 1. Minister właściwy do spraw rozwoju wsi w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych określa corocznie, w drodze rozporządzenia, stawki:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) jednolitej płatności obszarowej, 2) płatności za zazielenienie, 3) płatności dla młodego rolnika, 4) płatności dodatkowej, 	
--	--	--	---	--

			<p>5) płatności związanych do powierzchni upraw, 6) płatności związanych do zwierząt – mając na względzie pułapy wsparcia ustalone w przepisach, o których mowa w art. 1 pkt 1, lub na ich podstawie oraz powierzchnię albo liczbę zwierząt, które mogą być objęte tymi płatnościami.</p> <p>2. Minister właściwy do spraw rozwoju wsi w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych określa corocznie, w drodze rozporządzenia, stawki płatności niezwiązanej do tytoniu, mając na względzie limity procentowe określone w art. 37 ust. 4 rozporządzenia nr 1307/2013.</p> <p>Art. 24. 1. Płatności bezpośrednie oraz płatność niezwiązana do tytoniu są przyznawane w drodze decyzji.</p> <p>2. W decyzji w sprawie o przyznanie płatności bezpośrednich oraz płatności niezwiązanej do tytoniu:</p> <p>1) określa się zmniejszenia tych płatności, wykluczenia z tych płatności oraz pozostałe kary administracyjne, jeżeli wynikają z przepisów, o których mowa w art. 1 pkt 1, oraz</p>	
--	--	--	--	--

			<p>2) ustala się kwotę podlegającą odliczeniu na podstawie przepisów, o których mowa w art. 1 pkt 1, jeżeli zachodzą przesłanki ustalenia tej kwoty określone w tych przepisach.</p> <p>.....</p> <p>4. Od decyzji w sprawie o przyznanie płatności bezpośrednich oraz płatności niezwiązanej do tytoniu przysługuje odwołanie do dyrektora oddziału regionalnego Agencji.</p> <p>5. Odwołanie od decyzji w sprawie o przyznanie płatności bezpośrednich oraz płatności niezwiązanej do tytoniu rozpatruje się w terminie 2 miesięcy od dnia otrzymania odwołania.</p> <p>6. Odwołanie od decyzji w sprawie o przyznanie płatności bezpośrednich oraz płatności niezwiązanej do tytoniu nie wstrzymuje jej wykonania.</p> <p>7. Decyzje w sprawach przyznania płatności bezpośrednich oraz płatności niezwiązanej do tytoniu są wydawane od dnia określenia stawek tych płatności na podstawie art. 20.</p> <p>8. O każdym przypadku niezłatwienia sprawy o przyznanie płatności bezpośrednich oraz płatności niezwiązanej do tytoniu do dnia 1 marca roku następującego po roku, w którym został złożony wniosek,</p>	
--	--	--	--	--

			<p>kierownik biura powiatowego Agencji zawiadamia rolnika, podając przyczyny zwłoki i wskazując nowy termin załatwienia sprawy.</p> <p>9. Jeżeli decyzja, o której mowa w ust. 1, uwzględnia w całości żądanie rolnika i nie określa zmniejszeń, wykluczeń lub pozostałych kar administracyjnych oraz nie ustala kwot podlegających odliczeniu, o których mowa w ust. 2, decyzję tę doręcza się jedynie na żądanie strony.</p> <p>10. Za dzień doręczenia decyzji, o której mowa w ust. 9, w przypadku gdy strona nie wystąpiła z żądaniem jej doręczenia, uważa się dzień uznania przyznanej płatności na rachunku bankowym strony.</p> <p>11. Żądanie doręczenia decyzji, o której mowa w ust. 9, składa się do kierownika biura powiatowego Agencji, o którym mowa w art. 5, w terminie 14 dni od dnia uznania przyznanej płatności na rachunku bankowym strony.</p> <p>12. W przypadku gdy strona wystąpiła z żądaniem doręczenia decyzji, o której mowa w ust. 9, odwołanie od tej decyzji wnosi się w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia.</p> <p>13. W przypadku:</p> <p>1) wszczęcia z urzędu postępowania o</p>	
--	--	--	---	--

				<p>uchylenie decyzji, o której mowa w ust. 9, jej zmianę, stwierdzenie jej nieważności lub wygaśnięcia,</p> <p>2) wznowienia z urzędu postępowania zakończonego decyzją, o której mowa w ust. 9</p> <p>– do zawiadomienia, o którym mowa w art. 61 § 4 Kodeksu postępowania administracyjnego, albo postanowienia, o którym mowa w art. 149 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, dołącza się tę decyzję, o ile nie była ona uprzednio doręczona stronie na jej żądanie.</p> <p>14. Kierownik biura powiatowego Agencji, o którym mowa w art. 5, udostępnia stronie na wniosek decyzję, o której mowa w ust. 9, o ile strona nie wystąpiła z żądaniem jej doręczenia.</p> <p>15. Agencja przekazując na rachunek bankowy strony płatność przyznaną decyzją, o której mowa w ust. 9, w tytule przelewu umieszcza informację, że decyzja ta nie zostanie faktycznie doręczona.</p> <p>16. Na stronie internetowej Agencji zamieszcza się informację o możliwości i trybie żądania doręczenia decyzji, o której mowa w ust. 9, oraz złożenia odwołania od tej decyzji.</p>	
--	--	--	--	---	--

				<p>Art. 25. Sprawy o przyznanie poszczególnych płatności bezpośrednich oraz płatności niezwiązanej do tytoniu temu samemu podmiotowi za ten sam rok mogą być rozstrzygnięte w jednej decyzji, a gdy podmiot ten ubiega się również o:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) przyznanie pomocy w ramach: <ol style="list-style-type: none"> a) działania, o którym mowa w art. 22 rozporządzenia nr 1305/2013, w zakresie rocznych premii, o których mowa w art. 22 ust. 1 tego rozporządzenia, b) działań, o których mowa w art. 28, art. 29 i art. 31 rozporządzenia nr 1305/2013 – objętych Programem Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2014–2020, c) działania, o którym mowa w art. 36 lit. a pkt iv) rozporządzenia nr 1698/2005 objętego Programem Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2007–2013, 2) wypłatę pomocy w ramach działania, o którym mowa w art. 36 lit. b pkt i) oraz iii) rozporządzenia 1698/2005, objętego Programem Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2007–2013, w zakresie rocznych premii <p>– decyzja ta może obejmować również</p>	
--	--	--	--	---	--

			<p>rozstrzygnięcia w sprawach tej pomocy.</p> <p>Art. 26. 1. W przypadku przekazania gospodarstwa rolnego w rozumieniu art. 8 ust. 1 lit. a rozporządzenia nr 809/2014, płatności bezpośrednie, o które ubiega się przekazujący, są przyznawane przejmującemu, jeżeli:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) przekazanie zostało dokonane nie później niż do dnia 31 maja roku, w którym został złożony wniosek o przyznanie tych płatności; 2) spełnia on warunki do przyznania danej płatności, z tym że w przypadku gdy przekazujący ubiega się o płatności związane do zwierząt, warunek posiadania zwierząt przez okresy określone w art. 16 uznaje się za spełniony, jeżeli zwierzęta objęte wnioskiem o przyznanie tych płatności złożonym przez przekazującego były w posiadaniu przekazującego lub przejmującego przez te okresy; 3) przejmujący złoży wniosek do dnia 30 czerwca roku, w którym został złożony wniosek o przyznanie tych płatności. <p>2. Przejmujący we wniosku, o którym mowa w ust. 1 pkt 3:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) podaje numer identyfikacyjny nadany w trybie przepisów o krajowym systemie ewidencji producentów, 	
--	--	--	---	--

			<p>ewidencji gospodarstw rolnych oraz ewidencji wniosków o przyznanie płatności albo dołącza do tego wniosku kopię wniosku o wpis do ewidencji producentów w rozumieniu tych przepisów;</p> <p>2) składa oświadczenie o objęciu w posiadanie gruntów wchodzących w skład gospodarstwa rolnego oraz zwierząt objętych wnioskiem o przyznanie płatności związanych do zwierząt.</p> <p>3. Przejmujący dołącza do wniosku umowę, na której podstawie grunty wchodzące w skład gospodarstwa rolnego oraz zwierzęta objęte wnioskiem o przyznanie płatności związanych do zwierząt zostały przekazane, lub kopię takiej umowy potwierdzoną za zgodność z oryginałem przez notariusza albo upoważnionego pracownika Agencji.</p> <p>4. Przejmujący składa wniosek do kierownika biura powiatowego Agencji, do którego został złożony wniosek przez przekazującego.</p> <p>5. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, w postępowaniu w sprawie o przyznanie płatności bezpośrednich przejmujący wstępuje na miejsce przekazującego.</p> <p>6. W przypadku przekazania</p>	
--	--	--	---	--

			<p>gospodarstwa rolnego w rozumieniu art. 8 ust. 1 lit. a rozporządzenia nr 809/2014, które zostało dokonane po dniu 31 maja roku, w którym został złożony wniosek o przyznanie płatności bezpośrednich, płatności te przysługują przekazującemu, jeżeli są spełnione warunki do ich przyznania, z tym że w przypadku gdy przekazujący ubiega się o płatności związane do zwierząt, warunek posiadania zwierząt przez okresy określone w art. 16 uznaje się za spełniony, jeżeli zwierzęta objęte wnioskiem o przyznanie tych płatności złożonym przez przekazującego, były w posiadaniu przekazującego lub przejmującego przez te okresy.</p> <p>7. Termin, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, nie podlega przywróceniu.</p> <p>Art. 27. 1. W przypadku śmierci rolnika, która nastąpiła w okresie od dnia złożenia wniosku o przyznanie płatności bezpośrednich do dnia doręczenia decyzji w sprawie o przyznanie tych płatności, płatności bezpośrednie przysługują jego spadkobiercy, jeżeli:</p> <p>1) grunty, które były objęte wnioskiem o przyznanie płatności obszarowych, były w posiadaniu rolnika lub jego spadkobiercy w dniu</p>	
--	--	--	---	--

			<p>31 maja roku, w którym został złożony ten wniosek;</p> <p>2) zwierzęta, które były objęte wnioskiem o przyznanie płatności związanych do zwierząt, były w posiadaniu rolnika lub jego spadkobiercy przez okres, w jakim posiadanie zwierząt jest warunkiem przyznania tych płatności;</p> <p>3) spełnia on warunki do przyznania danej płatności.</p> <p>2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, spadkobierca rolnika wstępuje do toczącego się postępowania na jego miejsce na wniosek złożony w terminie 7 miesięcy od dnia otwarcia spadku.</p> <p>3. Spadkobierca rolnika podaje we wniosku, o którym mowa w ust. 2, numer identyfikacyjny nadany w trybie przepisów o krajowym systemie ewidencji producentów, ewidencji gospodarstw rolnych oraz ewidencji wniosków o przyznanie płatności, albo dołącza do tego wniosku kopię wniosku o wpis do ewidencji producentów w rozumieniu tych przepisów.</p> <p>4. Do wniosku, o którym mowa w ust. 2, spadkobierca rolnika dołącza:</p> <p>1) prawomocne postanowienie sądu o stwierdzeniu nabycia spadku albo</p> <p>2) w przypadku gdy nie zostało</p>	
--	--	--	---	--

			<p>zakończone postępowanie sądowe o stwierdzenie nabycia spadku:</p> <p>a) zaświadczenie sądu o zarejestrowaniu wniosku o stwierdzenie nabycia spadku albo</p> <p>b) kopię wniosku o stwierdzenie nabycia spadku:</p> <ul style="list-style-type: none"> – potwierdzoną za zgodność z oryginałem przez sąd albo – potwierdzoną za zgodność z oryginałem przez notariusza albo upoważnionego pracownika Agencji, wraz z potwierdzeniem nadania tego wniosku w polskiej placówce pocztowej operatora wyznaczonego w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe albo kopią tego potwierdzenia potwierdzoną za zgodność z oryginałem przez notariusza albo upoważnionego pracownika Agencji, albo <p>3) zarejestrowany akt poświadczenia dziedziczenia sporządzony przez notariusza.</p> <p>5. W przypadku, o którym mowa w ust. 4 pkt 2, spadkobierca rolnika składa prawomocne postanowienie sądu o stwierdzeniu nabycia spadku w terminie 21 dni od dnia</p>	
--	--	--	---	--

			<p>uprawomocnienia się tego postanowienia.</p> <p>6. Jeżeli z postanowienia sądu o stwierdzeniu nabycia spadku albo z zarejestrowanego aktu poświadczenia dziedziczenia sporządzonego przez notariusza wynika, że do nabycia spadku uprawnionych jest więcej spadkobierców niż jeden spadkobierca rolnika, spadkobierca wstępujący do postępowania w sprawie o przyznanie płatności bezpośrednich, o których mowa w ust. 1:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) dołącza do wniosku, o którym mowa w ust. 2, albo 2) składa wraz z postanowieniem sądu, o którym mowa w ust. 5, <ul style="list-style-type: none"> – oświadczenia pozostałych spadkobierców rolnika o wyrażeniu zgody na wstąpienie tego spadkobiercy na miejsce rolnika i przyznanie mu płatności bezpośrednich. <p>7. Zgoda, o której mowa w ust. 6, nie jest wymagana, jeżeli miałyby być wyrażona przez małoletniego, a wniosek, o którym mowa w ust. 2, został złożony przez spadkobiercę będącego przedstawicielem ustawowym tego małoletniego.</p> <p>8. Wniosek, o którym mowa w ust. 2, spadkobierca rolnika składa do kierownika biura powiatowego</p>	
--	--	--	---	--

			<p>Agencji, do którego rolnik złożył wniosek, o którym mowa w ust. 1.</p> <p>9. W przypadku, o którym mowa w ust. 4 pkt 2, decyzję w sprawie o przyznanie płatności bezpośrednich spadkobiercy rolnika wydaje się po złożeniu przez niego odpisu prawomocnego postanowienia sądu o stwierdzeniu nabycia spadku.</p> <p>10. Termin, o którym mowa w ust. 2, nie podlega przywróceniu.</p> <p>11. Do zapisobiercy windykacyjnego, który w wyniku śmierci rolnika nabył, jako przedmiot zapisu windykacyjnego, grunty lub zwierzęta objęte wnioskiem o przyznanie płatności bezpośrednich złożonym przez tego rolnika lub prawo majątkowe, z którym łączy się posiadanie tych gruntów lub zwierząt, przepisy ust. 1–10 stosuje się odpowiednio.</p> <p>Art. 28. 1. W przypadku rozwiązania albo przekształcenia rolnika albo wystąpienia innego zdarzenia prawnego, w wyniku których zaistniało następstwo prawne, z wyłączeniem przypadku, o którym mowa w art. 26 ust. 1, w okresie od dnia złożenia wniosku o przyznanie płatności bezpośrednich do dnia doręczenia decyzji w sprawie o przyznanie tych</p>	
--	--	--	---	--

			<p>płatności, płatności bezpośrednie przysługują następcy prawnemu, jeżeli:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) grunty, które były objęte wnioskiem o przyznanie płatności obszarowych, były w posiadaniu rolnika lub jego następcy prawnego w dniu 31 maja roku, w którym został złożony ten wniosek; 2) zwierzęta, które były objęte wnioskiem o przyznanie płatności związanych do zwierząt, były w posiadaniu rolnika lub jego następcy prawnego przez okres, w jakim posiadanie zwierząt jest warunkiem przyznania tych płatności; 3) spełnia on warunki do przyznania danej płatności. <p>2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, następca prawny rolnika wstępuje do toczącego się postępowania na miejsce rolnika na wniosek złożony w terminie 3 miesięcy od dnia wystąpienia zdarzenia prawnego, w którego wyniku zaistniało następstwo prawne.</p> <p>3. Następca prawny podaje we wniosku, o którym mowa w ust. 2, numer identyfikacyjny, nadany w trybie przepisów o krajowym systemie ewidencji producentów, ewidencji gospodarstw rolnych oraz ewidencji wniosków o przyznanie płatności albo dołącza do tego wniosku kopię wniosku</p>	
--	--	--	---	--

			<p>o wpis do ewidencji producentów w rozumieniu tych przepisów.</p> <p>4. Do wniosku, o którym mowa w ust. 2, następca prawny rolnika dołącza dokument potwierdzający zaistnienie następstwa prawnego albo kopię tego dokumentu potwierdzoną za zgodność z oryginałem przez notariusza albo upoważnionego pracownika Agencji.</p> <p>5. Wniosek, o którym mowa w ust. 2, następca prawny rolnika składa do kierownika biura powiatowego Agencji, do którego rolnik złożył wniosek, o którym mowa w ust. 1.</p> <p>6. Termin, o którym mowa w ust. 2, nie podlega przywróceniu.</p> <p>Art. 29. 1. W przypadku gdy rolnik, który złożył za dany rok kalendarzowy wniosek o przyznanie płatności bezpośrednich lub płatności niezwiązanej do tytoniu, złożył również za ten rok kalendarzowy wniosek, o którym mowa w art. 26 ust. 1 pkt 3, art. 27 ust. 2 lub art. 28 ust. 2, wnioski te są rozpatrywane łącznie przez kierownika biura powiatowego Agencji, o którym mowa w art. 5.</p> <p>2. W przypadku gdy rolnik, który za dany rok kalendarzowy złożył wniosek o przyznanie płatności bezpośrednich lub płatności</p>	
--	--	--	---	--

			<p>niezwiązanej do tytoniu, złożył za dany rok kalendarzowy również wniosek, o którym mowa w art. 26 ust. 1 pkt 3, art. 27 ust. 2 lub art. 28 ust. 2, do kierownika biura powiatowego Agencji innego niż kierownik, o którym mowa w art. 5, kierownik, do którego został złożony wniosek, o którym mowa w art. 26 ust. 1 pkt 3, art. 27 ust. 2 lub art. 28 ust. 2, przekazuje ten wniosek wraz z aktami sprawy w celu łącznego rozpoznania wniosków złożonych przez tego rolnika do kierownika, o którym mowa w art. 5, zawiadamiając o tym rolnika na piśmie.</p> <p>3. Jeżeli decyzja w sprawie przyznania płatności bezpośrednich zostanie wydana przed złożeniem przez rolnika wniosku, o którym mowa w art. 26 ust. 1 pkt 3, art. 27 ust. 2 lub art. 28 ust. 2, lub przekazaniem, o którym mowa w ust. 2, kierownik biura powiatowego Agencji, o którym mowa w art. 5, dokonuje zmiany decyzji w sprawie przyznania tych płatności, jeżeli istnieje konieczność dokonania ich zmniejszeń lub wykluczeń wynikających ze stwierdzonych nieprawidłowości lub niezgodności, lub nałożenia pozostałych kar administracyjnych, lub zastosowania art. 8 ust. 1, ust. 3 i ust. 4</p>	
--	--	--	---	--

			<p>rozporządzenia nr 1307/2013 lub art. 11 ust. 1 tego rozporządzenia.</p> <p>4. W przypadku, o którym mowa w ust. 3, zmiany decyzji w sprawie przyznania płatności bezpośrednich dokonuje się bez zgody strony.</p> <p>Art. 30. 1. Jeżeli po doręczeniu decyzji w sprawie o przyznanie płatności bezpośrednich lub płatności niezwiązanej do tytoniu rolnik, do którego została skierowana decyzja, zmarł, jego spadkobiercy przysługują prawa, które przysługiwałyby spadkodawcy jako stronie postępowania.</p> <p>2. Jeżeli po doręczeniu decyzji w sprawie o przyznanie płatności bezpośrednich lub płatności niezwiązanej do tytoniu rolnik, do którego została skierowana decyzja, został rozwiązany albo przekształcony albo wystąpiło inne zdarzenie prawne, w wyniku którego zaistniało następstwo prawne, z wyłączeniem przypadku, o którym mowa w ust. 1, prawa, które przysługiwałyby temu rolnikowi jako stronie postępowania, przysługują jego następcy prawnemu.</p> <p>3. Jeżeli w przypadku, o którym mowa w ust. 1, prawa, które przysługiwałyby spadkodawcy jako stronie</p>	
--	--	--	---	--

			<p>postępowania, przysługują kilku spadkobiercom, prawa te wykonuje ten spadkobierca, na którego pozostali spadkobiercy wyrazili pisemną zgodę.</p> <p>4. Należności z tytułu płatności przyznanych w decyzji, o której mowa w ust. 1, są przedmiotem dziedziczenia.</p> <p>5. Jeżeli płatności bezpośrednie lub płatność niezwiązana do tytoniu nie zostały przekazane na rachunek bankowy rolnika, jego spadkobierca, który nie kwestionuje należności określonej w decyzji, o której mowa w ust. 1, składa wniosek o wypłatę przyznanych płatności do kierownika biura powiatowego Agencji, do którego rolnik złożył wniosek o przyznanie tych płatności, wraz z:</p> <p>1) odpisem prawomocnego postanowienia sądu o stwierdzeniu nabycia spadku – w terminie 14 dni od dnia uprawomocnienia się postanowienia sądu albo</p> <p>2) zarejestrowanym aktem poświadczenia dziedziczenia sporządzonym przez notariusza – w terminie 14 dni od dnia wpisu aktu poświadczenia dziedziczenia do rejestru aktów poświadczenia dziedziczenia, albo</p> <p>3) w przypadku gdy nie zostało zakończone postępowanie sądowe o</p>	
--	--	--	--	--

			<p>stwierdzenie nabycia spadku:</p> <p>a) zaświadczeniem sądu o zarejestrowaniu wniosku o stwierdzenie nabycia spadku albo</p> <p>b) kopią wniosku o stwierdzenie nabycia spadku:</p> <ul style="list-style-type: none"> – potwierdzoną za zgodność z oryginałem przez sąd albo – potwierdzoną za zgodność z oryginałem przez notariusza albo upoważnionego pracownika Agencji, wraz z potwierdzeniem nadania tego wniosku w polskiej placówce pocztowej operatora wyznaczonego w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe albo kopią tego potwierdzenia potwierdzoną za zgodność z oryginałem przez notariusza albo upoważnionego pracownika Agencji <p>– jednak nie później niż przed upływem 6 miesięcy od dnia doręczenia rolnikowi decyzji w sprawie o przyznanie odpowiednio płatności bezpośrednich lub płatności niezwiązanej do tytoniu.</p> <p>6. W przypadku, o którym mowa w ust. 5 pkt 3, spadkobierca rolnika składa prawomocne postanowienie sądu o</p>	
--	--	--	--	--

			<p>stwierdzeniu nabycia spadku w terminie 14 dni od dnia uprawomocnienia się tego postanowienia.</p> <p>7. Jeżeli płatności bezpośrednio lub płatność niezwiązana do tytoniu nie zostały przekazane na rachunek bankowy rolnika, o którym mowa w ust. 2, jego następcą prawnym, który nie kwestionuje należności określonej w decyzji, o której mowa w ust. 2, składa wniosek o wypłatę przyznanych płatności do kierownika biura powiatowego Agencji, do którego został złożony wniosek o przyznanie tych płatności, w terminie 3 miesięcy od dnia doręczenia temu rolnikowi tej decyzji.</p> <p>8. Do wniosku, o którym mowa w ust. 7, następca prawny rolnika dołącza dokument potwierdzający zaistnienie następstwa prawnego albo kopię tego dokumentu potwierdzoną za zgodność z oryginałem przez notariusza albo upoważnionego pracownika Agencji.</p> <p>9. Jeżeli z postanowienia sądu o stwierdzeniu nabycia spadku albo z zarejestrowanego aktu poświadczenia dziedziczenia sporządzonego przez notariusza wynika, że do nabycia spadku uprawnionych jest więcej spadkobierców niż jeden spadkobierca</p>	
--	--	--	---	--

			<p>rolnika, spadkobierca występujący z wnioskiem, o którym mowa w ust. 5:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) dołącza do tego wniosku albo 2) składa wraz z postanowieniem sądu, o którym mowa w ust. 6 <ul style="list-style-type: none"> – oświadczenia pozostałych spadkobierców rolnika o wyrażeniu zgody na wypłatę mu płatności bezpośrednich lub płatności niezwiązanej do tytoniu. <p>10. Zgoda, o której mowa w ust. 9, nie jest wymagana, jeżeli miałyby być wyrażona przez małoletniego, a wniosek, o którym mowa w ust. 5, został złożony przez spadkobiercę będącego przedstawicielem ustawowym tego małoletniego.</p> <p>11. W przypadku złożenia wniosku o wypłatę płatności bezpośrednich lub płatności niezwiązanej do tytoniu kierownik biura powiatowego Agencji wydaje decyzję w sprawie wypłaty tych płatności.</p> <p>12. W przypadku niezłożenia wniosku, o którym mowa w ust. 11, albo w przypadku wydania decyzji o odmowie wypłaty płatności bezpośrednich lub płatności niezwiązanej do tytoniu decyzje, o których mowa w ust. 1 i 2, wygasają z mocy prawa.</p> <p>Art. 33. 1. Po zakończeniu</p>	
--	--	--	--	--

			<p>postępowania w sprawie o przyznanie płatności bezpośrednich oraz płatności niezwiązanej do tytoniu decyzją ostateczną, a w przypadku gdy przysługuje na tę decyzję skarga do sądu administracyjnego:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) po bezskutecznym upływie terminu na wniesienie tej skargi albo 2) po prawomocnym odrzuceniu albo oddaleniu tej skargi albo po prawomocnym umorzeniu postępowania sądowo-administracyjnego <p>– w aktach sprawy pozostawia się cyfrową kopię dokumentów powstałych w formie pisemnej, a skopiowane cyfrowo dokumenty poddaje się brakowaniu.</p> <p>2. Przepis ust. 1 stosuje się również do dokumentów składających się na akta sprawy o:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) wznowienie postępowania, 2) stwierdzenie nieważności, zmianę lub uchylenie decyzji, 3) stwierdzenie wygaśnięcia decyzji <p>– w sprawie o przyznanie płatności bezpośrednich oraz płatności niezwiązanej do tytoniu, w postępowaniach przed kierownikiem biura powiatowego Agencji, dyrektorem oddziału regionalnego</p>	
--	--	--	--	--

			<p>Agencji oraz Prezesem Agencji.</p> <p>3. Cyfrową kopię dokumentów, o których mowa w ust. 1 i 2:</p> <p>1) sporządza się w formatach danych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 18 pkt 1 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. z 2014 r. poz. 1114);</p> <p>2) zapisuje się na informatycznym nośniku danych w rozumieniu art. 3 pkt 1 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne.</p> <p>4. Organ właściwy w sprawach, o których mowa w ust. 1 i 2, albo osoba przez niego upoważniona potwierdza bezpiecznym podpisem elektronicznym weryfikowanym przy pomocy ważnego kwalifikowanego certyfikatu zgodność z oryginałem cyfrowej kopii dokumentów, o których mowa w ust. 1 i 2.</p> <p>5. Do postępowania z cyfrową kopią dokumentów, o których mowa w ust. 1 i 2, stosuje się odpowiednio przepisy o narodowym zasobie archiwalnym i archiwach określające sposób postępowania z dokumentami elektronicznymi.</p> <p>6. W przypadku gdy z przepisów prawa</p>	
--	--	--	--	--

			<p>wynika obowiązek wydania, przekazania lub dostarczenia akt spraw, o których mowa w ust. 1 lub 2, lub dokumentów składających się na te akta, lub odpisów, wyciągów lub kopii tych dokumentów, do spełnienia tego obowiązku wystarczające jest wydanie, przekazanie lub dostarczenie uwierzytelnionego wydruku cyfrowej kopii dokumentów, o których mowa w ust. 1 i 2.</p> <p>Art. 34. 1. Minister właściwy do spraw rozwoju wsi określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki lub szczegółowy tryb przyznawania lub wypłaty płatności bezpośrednich lub płatności niezwiązanej do tytoniu, w tym szczegółowe warunki lub tryb przyznawania tych płatności spadkobiercy, małżonkowi lub następcy prawnemu rolnika, lub przejmującemu gospodarstwo, mając na względzie specyfikę poszczególnych płatności oraz wspieranych sektorów produkcji rolnej, założenia Wspólnej Polityki Rolnej oraz zabezpieczenie przed nieuzasadnionym przyznawaniem tych płatności.</p> <p>Art. 48. 1. W przypadku gdy kwota z tytułu płatności bezpośrednich lub</p>	
--	--	--	---	--

			<p>płatności niezwiązanej do tytoniu nie może zostać przekazana na rachunek bankowy rolnika z przyczyn niezależnych od Agencji, decyzję o przyznaniu tych płatności doręcza się, nawet jeżeli decyzja uwzględnia w całości żądanie rolnika i nie określa zmniejszeń, wykluczeń lub pozostałych kar administracyjnych oraz nie ustala kwot podlegających odliczeniu.</p> <p>2. W przypadku gdy kwota z tytułu płatności bezpośrednich lub płatności niezwiązanej do tytoniu nie może zostać przekazana na rachunek bankowy rolnika z przyczyn niezależnych od Agencji, kierownik biura powiatowego Agencji stwierdza wygaśnięcie decyzji w sprawie przyznania tych płatności, jeżeli od dnia, w którym decyzja o jej przyznaniu stała się ostateczna, upłynęły co najmniej 2 lata.</p> <p>Art. 50. W przypadku gdy przepisy Unii Europejskiej dotyczące płatności bezpośrednich lub płatności niezwiązanej do tytoniu, w tym przepisy wydane w trybie rozporządzenia nr 1307/2013, określają obowiązek podjęcia działań lub umożliwiają realizację uprawnień przez państwo członkowskie Unii</p>	
--	--	--	---	--

			<p>Europejskiej lub właściwy organ, lub agencję płatniczą, Rada Ministrów może, w drodze rozporządzenia:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) wyznaczyć Agencję lub Agencję Rynku Rolnego jako jednostkę organizacyjną wykonującą określone obowiązki lub uprawnienia lub 2) określić zadania realizowane przez Agencję lub Agencję Rynku Rolnego lub sposób i tryb ich realizacji, lub 3) określić szczegółowe warunki dotyczące przyznawania płatności określonych tymi przepisami – mając na względzie realizację celów określonych w przepisach Unii Europejskiej w zakresie płatności określonych tymi przepisami. <p>Art. 59. 1. Zgody na przyznanie płatności niezwiązanej do tytoniu nabywcy gospodarstwa rolnego, wyrażone na podstawie art. 24ab ust. 2 pkt 3 ustawy wymienionej w art. 61, zachowują moc.</p> <p>2. Do płatności bezpośredniej, płatności uzupełniającej, płatności cukrowej, płatności do pomidorów, wsparcia specjalnego, płatności do upraw roślin energetycznych oraz pomocy do plantacji trwałych w rozumieniu ustawy wymienionej w art.</p>	
--	--	--	---	--

				61, oraz do postępowań w sprawach dotyczących tych płatności, wsparcia lub pomocy: 1) wszczętych i niezakończonych ostateczną decyzją przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, 2) zakończonych ostateczną decyzją wydaną na podstawie dotychczasowych przepisów, które zostały wznowione od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy – stosuje się przepisy dotychczasowe.	
Art. 59 ust. 1-4 i 6-7	<p>1. O ile nie przewidziano inaczej, system kontroli ustanowiony przez państwa członkowskie zgodnie z art. 58 ust. 2 obejmuje systematyczne kontrole administracyjne wszystkich wniosków o przyznanie pomocy oraz wniosków o płatność. System ten jest uzupełniany o kontrole na miejscu.</p> <p>2. W przypadku kontroli na miejscu właściwy organ określa próbę kontrolną z całej populacji wnioskodawców, składającą się w stosownych przypadkach z części losowej w celu otrzymania reprezentatywnego wskaźnika błędów oraz części wybranej na podstawie analizy ryzyka, tak aby zidentyfikować obszary, gdzie występuje największe ryzyko błędów.</p> <p>3. Właściwy organ sporządza</p>	N	-	-	Przepis rozporządzenia stosowany wprost - nie wymaga wdrożenia

	<p>sprawozdanie z każdej przeprowadzonej kontroli na miejscu.</p> <p>4. W stosownym przypadku wszystkie kontrole na miejscu przewidziane w przepisach unijnych dotyczących pomocy dla rolnictwa oraz wsparcia w ramach rozwoju obszarów wiejskich przeprowadzane są w tym samym czasie.</p> <p>6. W przypadkach, które zostaną określone przez Komisję na podstawie art. 62 ust. 2 lit. h), wnioski o przyznanie pomocy i wnioski o płatność lub wszelkie inne komunikacje, wnioski lub prośby mogą być korygowane i dostosowywane po ich złożeniu w przypadku stwierdzenia przez właściwy organ oczywistych błędów.</p> <p>7. Wniosek o przyznanie pomocy lub wniosek o płatność jest odrzucany, jeżeli beneficjent lub jego przedstawiciel uniemożliwia przeprowadzenie kontroli na miejscu, z wyjątkiem przypadków siły wyższej lub nadzwyczajnych okoliczności.</p>				
Art. 59 ust. 5	<p>5. Państwa członkowskie zapewniają minimalny poziom kontroli na miejscu niezbędny do skutecznego zarządzania ryzykiem oraz podwyższają ten poziom minimalny w razie konieczności. Państwa członkowskie</p>	T	Art. 36 ust. 1	<p>Art. 36. 1. Agencja przeprowadza kontrole administracyjne i na miejscu w zakresie płatności bezpośrednich, określone w przepisach, o których mowa w art. 1 pkt 1, w tym kontrole w ramach wzajemnej zgodności</p>	

	mogą obniżyć ten poziom minimalny poziom w przypadku gdy systemy zarządzania i kontroli funkcjonują właściwie, a wskaźnik błędu pozostaje na akceptowalnym poziomie.			wymogów lub norm, chyba że ustawa stanowi inaczej.	
Art. 60	Bez uszczerbku dla przepisów szczególnych, osobom fizycznym ani prawnym nie przyznaje się jakichkolwiek korzyści wynikających z sektorowego prawodawstwa rolnego, jeżeli stwierdzono, że warunki wymagane do uzyskania takich korzyści zostały sztucznie stworzone, w sprzeczności z celami tego prawodawstwa.	N	-	-	Przepis rozporządzenia stosowany wprost - nie wymaga wdrożenia
Art. 63	1. W przypadku stwierdzenia, że beneficjent nie spełnia kryteriów kwalifikowalności, zobowiązań lub innych obowiązków związanych z warunkami przyznania pomocy lub wsparcia, określonymi w sektorowym prawodawstwie rolnym, pomoc nie zostaje wypłacona lub zostaje zwrócona w całości lub w części oraz, w stosownych przypadkach, nie zostają przyznane lub zostają zwrócone odpowiednie uprawnienia do płatności, o których mowa w art. 21 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013.PL L 347/580 Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej 20.12.2013 2. Ponadto, w przypadku gdy jest to	N	-	-	Przepis rozporządzenia stosowany wprost - nie wymaga wdrożenia

	<p>przewidziane w sektorowym prawodawstwie rolnym, państwa członkowskie nakładają również kary administracyjne, zgodnie z przepisami określonymi w art. 64 i 77. Pozostaje to bez uszczerbku dla przepisów określonych w tytule VI art. 91–101.</p> <p>3. Bez uszczerbku dla art. 54 ust. 3 kwoty, wraz z odsetkami, oraz uprawnienia do płatności, których dotyczy zwrot, o którym mowa w ust. 1, i których dotyczą kary, o których mowa w ust. 2, są odzyskiwane.</p> <p>4. Komisja przyjmuje akty delegowane zgodnie z art. 115 ustanawiające warunki częściowego lub całkowitego zwrotu, o którym mowa w ust. 1.</p> <p>5. Komisja przyjmuje akty wykonawcze ustanawiające szczegółowe przepisy proceduralne i techniczne dotyczące:</p> <p>a) stosowania i obliczania częściowego lub całkowitego zwrotu, o którym mowa w ust. 1;</p> <p>b) odzyskiwania nienależnych płatności oraz kar, a także nienależnie przyznanych uprawnień do płatności i stosowania odsetek.</p> <p>Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 116 ust. 3.</p>				
--	--	--	--	--	--

<p>Art. 64</p>	<p>1. W odniesieniu do kar administracyjnych, o których mowa w art. 63 ust. 2, niniejszy artykuł stosuje się w przypadku nieprzestrzegania kryteriów kwalifikowalności, zobowiązań lub innych obowiązków wynikających ze stosowania sektorowego prawodawstwa rolnego, z wyjątkiem tych, o których mowa w rozdziale II niniejszego tytułu art. 67–78 oraz w tytule VI art. 91–101 oraz tych podlegających karom przewidzianym w art. 89 ust. 3 i 4.</p> <p>2. Nie nakłada się kar administracyjnych w przypadku gdy:</p> <p>a) niezgodność jest wynikiem działania siły wyższej;</p> <p>b) niezgodność jest wynikiem oczywistych błędów, o których mowa w art. 59 ust. 6;</p> <p>c) niezgodność jest wynikiem błędu właściwego organu lub innego organu oraz w przypadku gdy błąd ten nie mógł zostać w rozsądny sposób odkryty przez osobę, której dotyczy kara administracyjna;</p> <p>d) dana osoba może dowieść w sposób zadowalający właściwemu organowi, że nie jest winna niewypełnienia obowiązków, o których mowa w ust. 1, lub właściwy organ w inny sposób</p>	<p>N</p>	<p>-</p>	<p>-</p>	<p>Przepis rozporządzenia stosowany wprost - nie wymaga wdrożenia</p>
-----------------------	--	----------	----------	----------	---

	<p>przekona się, że nie nastąpiło to z winy danej osoby;</p> <p>e) niezgodność jest nieznaczna, w tym w przypadku gdy wyrażona jest w formie progu, który ma zostać ustalony przez Komisję na podstawie ust. 7 lit. b);</p> <p>f) zachodzą inne przypadki, w których nałożenie kary nie jest właściwe; przypadki te mają być określone przez Komisję zgodnie z ust. 6 lit. b).</p> <p>3. Kary administracyjne mogą być nakładane na beneficjenta pomocy lub wsparcia oraz na inne osoby fizyczne lub prawne, w tym na grupy lub stowarzyszenia takich beneficjentów lub innych osób, podlegających obowiązkom określonym w przepisach, o których mowa w ust. 1.</p> <p>4. Kary administracyjne mogą przybrać jedną z następujących form:</p> <p>a) zmniejszenia kwoty pomocy lub wsparcia do wypłaty w związku z wnioskiem o przyznanie pomocy lub wnioskiem o płatność, w których stwierdzono niezgodności, lub w związku z kolejnymi wnioskami; jednakże w odniesieniu do wsparcia na rzecz rozwoju obszarów wiejskich pozostaje to bez uszczerbku dla możliwości zawieszenia wsparcia w</p>				
--	--	--	--	--	--

	<p>przypadku gdy można oczekiwać od beneficjenta, że w rozsądnym czasie zajmie się niezgodnością;</p> <p>b) wypłaty kwoty obliczonej na podstawie wielkości lub okresu, których dotyczy niezgodność;</p> <p>c) zawieszenia lub wycofania zatwierdzenia, uznania lub zezwolenia;</p> <p>d) wykluczenia z prawa uczestnictwa w danym systemie pomocy lub środka wsparcia lub z innego odnośnego środka bądź korzystania z nich.</p> <p>5. Kary administracyjne muszą być proporcjonalne, a ich wysokość uzależniona od dotkliwości, zasięgu, trwałości i powtarzalności stwierdzonej niezgodności oraz muszą być ograniczone w następujący sposób:</p> <p>a) kwota kary administracyjnej, o której mowa w ust. 4 lit. a), nie może przekraczać 200 % kwoty określonej we wniosku o przyznanie pomocy lub wniosku o płatność;</p> <p>b) niezależnie od lit. a), w odniesieniu do rozwoju obszarów wiejskich kwota kary administracyjnej, o której mowa w ust. 4 lit. a), nie może przekraczać 100 % kwalifikującej się kwoty;</p> <p>c) kwota kary administracyjnej, o której mowa w ust. 4 lit. b), nie może przekraczać kwoty porównywalnej do</p>				
--	---	--	--	--	--

<p>odsetka, o którym mowa w lit. a) niniejszego ustępu;</p> <p>d) zawieszenie, wycofanie lub wykluczenie, o których mowa w ust. 4 lit. c) i d), mogą zostać ustalone na maksymalnie trzy kolejne lata; okres ten może zostać odnowiony w przypadku wystąpienia jakiegokolwiek nowej niezgodności. PL 20.12.2013 Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej L 347/581</p> <p>6. Aby z jednej strony uwzględnić odstrasżające skutki opłat i kar, a z drugiej strony specyficzny charakter każdego programu pomocy lub środka wsparcia objętego sektorowym prawodawstwem rolnym, Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 115:</p> <p>a) określających - w odniesieniu do każdego programu pomocy lub środka wsparcia i odnośnej osoby, o czym mowa w ust. 3, z wykazu określonego w ust. 4 i w granicach określonych w ust. 5 - karę administracyjną oraz konkretną jej wysokość, jaka ma być nakładana przez państwa członkowskie;</p> <p>b) określających przypadki, w których nie nakłada się kar administracyjnych, o których mowa w ust. 2 lit. f).</p>				
---	--	--	--	--

	<p>7. Komisja przyjmuje akty wykonawcze ustanawiające szczegółowe przepisy proceduralne i techniczne dotyczące jednolitego wykonywania niniejszego artykułu, a w szczególności:</p> <p>a) stosowania i obliczania wysokości kar administracyjnych;</p> <p>b) szczegółowe przepisy dotyczące ustalania, czy niezgodność jest nieznaczna, w tym ustanawiające próg ilościowy wyrażony jako wartość nominalna lub odsetek kwalifikującej się kwoty pomocy lub wsparcia, który w odniesieniu do wsparcia rozwoju obszarów wiejskich nie może być niższy niż 3 %, a w odniesieniu do wszystkich innych rodzajów pomocy lub wsparcia nie może być niższy niż 1 %;</p> <p>c) przepisów określających przypadki, w których ze względu na charakter kar państwa członkowskie mogą zatrzymać kwoty odzyskane w ramach tych kar.</p> <p>Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 116 ust. 3.</p>				
Art. 67 ust. 1-3	<p>1. Każde z państw członkowskich ustanawia i prowadzi zintegrowany system zarządzania i kontroli („system zintegrowany”).</p>	N	-	-	Przepis rozporządzenia stosowany wprost - nie wymaga

	<p>2. System zintegrowany stosuje się do systemów wsparcia wymienionych w załączniku I do rozporządzenia (UE) nr 1307/2013 oraz wsparcia przyznanego zgodnie z art. 21 ust.1 lit. a) i b), art. 28–31, art. 33, 34 i 40 rozporządzenia 1305/2013 oraz, w stosownych przypadkach, art. 35 ust. 1 lit. b) i c) rozporządzenia (UE) nr 1303/2013.</p> <p>Niniejszy rozdział nie ma jednak zastosowania do działań, o których mowa w art. 28 ust. 9 rozporządzenia (UE) nr 1305/2013. Nie ma on też zastosowania do działań przewidzianych w art. 21 ust. 1 lit. a) i b) tego rozporządzenia w zakresie kosztów założenia.</p> <p>3. W niezbędnym zakresie, system zintegrowany stosuje się również do kontroli zasady wzajemnej zgodności, jak określono w tytule VI.</p>				wdrożenia
Art. 67 ust. 4	<p>4. Do celów niniejszego rozdziału:</p> <p>a) „działka rolna” oznacza zwarty obszar gruntu, zadeklarowany przez jednego rolnika i obejmujący nie więcej niż jedną grupę upraw; jednakże w przypadku gdy w kontekście rozporządzenia (UE) nr 1307/2013 wymagana jest oddzielna deklaracja użytkownika pewnego obszaru w</p>	T	Art. 2 pkt 2	<p>Art. 2. Użyte w ustawie określenia oznaczają:</p> <p>2) działka rolna – działkę w rozumieniu art. 67 ust. 4 lit. a rozporządzenia nr 1306/2013, z tym że obszar, o którym mowa w art. 32 ust. 2 lit. b pkt ii rozporządzenia nr 1307/2013, oraz zagajniki o krótkiej rotacji stanowią odrębne działki;</p>	

	<p>ramach grupy upraw, działka rolna podlega w razie konieczności dalszemu wyznaczeniu na podstawie tego konkretnego użytkowania; państwa członkowskie mogą ustanowić dodatkowe kryteria dalszego wyznaczania działki rolnej;</p>				
	<p>b) „bezpośrednia płatność obszarowa” oznacza system płatności podstawowej, system jednolitej płatności obszarowej oraz płatność redystrybucyjną, o której mowa w tytule III rozdział 1 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, płatność z tytułu praktyk rolniczych korzystnych dla</p>	<p>N</p>		<p>Art. 52 pkt 1 lit. e działka rolna – działkę rolną w rozumieniu art. 67 ust. 4 lit. a rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej, zarządzania nią i monitorowania jej oraz uchylającego rozporządzenia Rady (EWG) nr 352/78, (WE) nr 165/94, (WE) nr 2799/98, (WE) nr 814/2000, (WE) nr 1290/2005 i (WE) nr 485/2008 (Dz. Urz. UE L 347 z 20.12.2013, str. 549, z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem nr 1306/2013”, o powierzchni nie mniejszej niż 0,1 ha;”,</p>	<p>Przepis rozporządzenia stosowany wprost - nie wymaga wdrożenia</p>

<p> klimatu i środowiska, o której mowa w tytule III rozdział 3 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, płatność z tytułu obszarów o ograniczeniach naturalnych, o której mowa w tytule III rozdział 4 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, płatność dla młodych rolników, o której mowa w tytule III rozdział 5 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, dobrowolne wsparcie związane z produkcją, o którym mowa w tytule IV rozdział 1, w przypadku gdy wsparcie to jest wypłacane na hektar; płatność specyficzna w odniesieniu do bawełny, o której mowa w tytule IV rozdział 2; system dla małych gospodarstw, o którym mowa w tytule V rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, środki szczególne na rzecz produkcji rolnej w regionach peryferyjnych Unii, o których mowa w rozdziale IV rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 228/2013 (1), w przypadku gdy wsparcie jest wypłacane na hektar oraz szczególne środki dotyczące rolnictwa dla mniejszych wysp Morza Egejskiego, o których to środkach mowa w rozdziale IV rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 229/2013 (2), w przypadku gdy wsparcie jest wypłacane na hektar. </p>				
---	--	--	--	--

<p>Art. 68</p>	<p>1. System zintegrowany obejmuje następujące elementy:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) skomputeryzowaną bazę danych; b) system identyfikacji działek rolnych; c) system identyfikacji i rejestracji uprawnień do płatności; d) wnioski o przyznanie pomocy oraz wnioski o płatność; e) zintegrowany system kontroli; f) jednolity system rejestrowania tożsamości każdego beneficjenta wsparcia, o którym mowa w art. 67 ust. 2, który składa wniosek o przyznanie pomocy lub wniosek o płatność. <p>2. W stosownych przypadkach system zintegrowany obejmuje system ustanowiony zgodnie z rozporządzeniem (WE) Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1760/2000 (3) oraz rozporządzeniem Rady (WE) nr 21/2004 (4) do celów identyfikacji i rejestracji zwierząt.</p> <p>3. Bez uszczerbku dla odpowiedzialności państw członkowskich w odniesieniu do wdrożenia i stosowania systemu zintegrowanego, Komisja może zwrócić się o pomoc do wyspecjalizowanych podmiotów lub</p>	<p>N</p>	<p>-</p>	<p>-</p>	<p>Przepis rozporządzenia stosowany wprost - nie wymaga wdrożenia</p>
-----------------------	--	----------	----------	----------	---

	<p>osób w celu ułatwienia utworzenia, monitorowania i prowadzenia systemu zintegrowanego, w szczególności z myślą o udzielaniu właściwym organom państw członkowskich porad technicznych, jeśli się o nie zwróca.</p> <p>4. Państwa członkowskie podejmują wszelkie dalsze środki wymagane do właściwego stosowania systemu zintegrowanego i udzielają sobie wzajemnej pomocy niezbędnej przy kontrolach wymaganych na mocy niniejszego rozporządzenia.</p>				
Art. 69	<p>1. W skomputeryzowanej bazie danych („baza danych”) rejestruje się dane uzyskane z wniosków o przyznanie pomocy i wniosków o płatność w odniesieniu do każdego beneficjenta wsparcia, o którym mowa w art. 67 ust.</p> <p>2. Baza danych pozwala w szczególności na zapoznanie się poprzez właściwy organ państwa członkowskiego z danymi dotyczącymi bieżącego roku kalendarzowego lub gospodarczego oraz danymi z poprzednich dziesięciu takich lat. W przypadku gdy na poziom wsparcia rolników mają wpływ dane dotyczące wcześniejszego roku kalendarzowego lub roku gospodarczego, począwszy od roku 2000, baza danych pozwala również na zapoznanie się z danymi</p>	N	-	-	Przepis rozporządzenia stosowany wprost - nie wymaga wdrożenia

<p>dotyczącymi tych lat. Baza danych pozwala także na bezpośrednie i natychmiastowe zapoznanie się z danymi dotyczącymi czterech kolejnych poprzednich lat kalendarzowych oraz z danymi dotyczącymi „trwałych użytków zielonych” określonych w art. 2 lit. c) rozporządzenia Komisji (WE) nr 1120/2009 (1) w jego pierwotnej wersji oraz w odniesieniu do okresów począwszy od rozpoczęcia jego stosowania, „trwałych użytków zielonych i pastwisk trwałych” określonych w art. 4 ust. 1 lit. h) rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, dotyczącymi co najmniej pięciu kolejnych poprzednich lat kalendarzowych.</p> <p>W drodze odstępstwa od akapitu drugiego od państw członkowskich, które przystąpiły do Unii w 2004 r. lub później, zobowiązane są jedynie do zapewnienia zapoznawania się z danymi począwszy od roku ich przystąpienia.</p> <p>2. Państwa członkowskie mogą utworzyć zdecentralizowane bazy danych, pod warunkiem że zarówno one, jak i procedury administracyjne rejestrowania danych i dostępu do nich, są zaprojektowane w jednolity</p>				
---	--	--	--	--

	sposób na obszarze całego terytorium danego państwa członkowskiego oraz są kompatybilne między sobą w celu umożliwienia kontroli krzyżowych.				
Art. 70	<p>1. System identyfikacji działek rolnych ustanawia się w oparciu o mapy, dokumenty ewidencji gruntów lub też inne dane kartograficzne. Korzysta się z technik opartych na skomputeryzowanym systemie informacji geograficznej, w tym ortoobrazów lotniczych lub satelitarnych, przy zastosowaniu jednolitego standardu gwarantującego dokładność co najmniej równą dokładności kartografii w skali 1:10 000, a od 2016 r. w skali 1:5 000, przy uwzględnieniu obwodu i stanu działki. Należy to określić zgodnie z istniejącymi normami unijnymi.</p> <p>Niezależnie od akapitu pierwszego państwa członkowskie mogą nadal korzystać z takich technik, w tym ortoobrazów lotniczych lub satelitarnych przy zastosowaniu jednolitego standardu gwarantującego dokładność co najmniej równą dokładności kartografii w skali 1:10 000 w przypadku gdy zostały one nabyte na podstawie umów długoterminowych zatwierdzonych</p>	T	Art. 52 pkt 2	2) w art. 4 pkt 3a otrzymuje brzmienie: „3a) systemu identyfikacji działek rolnych, o którym mowa w art. 70 rozporządzenia nr 1306/2013;”;	

	<p>przed listopadem 2012 r.</p> <p>2. Państwa członkowskie zapewniają, aby system identyfikacji działek rolnych zawierał warstwę referencyjną umożliwiającą uwzględnienie obszarów proekologicznych. Ta warstwa referencyjna obejmuje w szczególności stosowne zobowiązania szczególne lub systemy certyfikacji środowiskowej, o których mowa w art. 43 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, praktykom równoważne praktykom określonym w art. 46 tego rozporządzenia najpóźniej przed udostępnieniem w odniesieniu do roku składania wniosków 2018 formularzy wniosków, o których mowa w art. 72 niniejszego rozporządzenia, dotyczących płatności za praktyki rolnicze korzystne dla klimatu i środowiska, o których mowa w art. 43-46 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013.</p>				
Art. 71	<p>1. System identyfikacji i rejestracji uprawnień do płatności umożliwia weryfikację uprawnień oraz kontrole krzyżowe z wnioskami o przyznanie pomocy i systemem identyfikacji działek rolnych.</p> <p>2. System, o którym mowa w ust. 1, umożliwia bezpośrednio i natychmiastowe zapoznanie się</p>	N			Nie stosowane w Polsce

	poprzez właściwy organ państwa członkowskiego z danymi dotyczącymi co najmniej czterech kolejnych poprzednich lat kalendarzowych.				
Art. 72 ust. 1	<p>1. Każdego roku beneficjent wsparcia, o którym mowa w art. 67 ust. 2, składa wnioski o płatności bezpośrednio lub wnioski o płatność w odniesieniu do stosownych środków obszarowych i działań związanych ze zwierzętami w ramach rozwoju obszarów wiejskich obejmujący odpowiednio:</p> <p>a) wszystkie działki rolne w gospodarstwie, jak również grunty nierolnicze, których dotyczy wnioski o wsparcie, w którym mowa w art. 67 ust. 2;</p> <p>b) uprawnienia do płatności deklarowane do aktywowania;</p> <p>c) wszelkie inne informacje przewidziane w niniejszym rozporządzeniu lub wymagane w związku z wdrożeniem odpowiedniego sektorowego prawodawstwa rolnego lub wymagane przez dane państwo członkowskie.</p>	N	-	-	Przepis rozporządzenia stosowany wprost - nie wymaga wdrożenia
Art. 72 ust. 1 akapit drugi	W zakresie bezpośredniej płatności obszarowej, każde z państw członkowskich określa minimalny	T	Art. 8 ust. 1 pkt 3	Art. 8. 1. Jednolita płatność obszarowa, płatność za zazielenienie, płatność dla młodych rolników, płatność dodatkowa i płatności związane do powierzchni	

	rozmiar działki rolnej, w odniesieniu do której można składać wniosek. Minimalna powierzchnia nie może jednak przekraczać 0,3 ha.			upraw, zwane dalej „płatnościami obszarowymi”, są przyznawane do powierzchni działki rolnej: 1) 2) 3) o powierzchni nie mniejszej niż 0,1 ha;	
Art. 72 ust. 2	2. W drodze odstępstwa od ust. 1 lit. a) państwa członkowskie mogą zdecydować, że działki rolne o powierzchni do 0,1 ha, w odniesieniu do których nie składa się wniosku o płatność, nie muszą być deklarowane, pod warunkiem że suma wielkości tych działek nie przekracza 1 ha, lub mogą zdecydować, że rolnik, który nie ubiega się o jakiegokolwiek bezpośrednio płatności obszarowe, nie musi deklarować swoich działek rolnych w przypadku gdy suma wielkości tych działek nie przekracza 1 ha. W każdym przypadku rolnik musi wskazać w swoim wniosku, że ma w swoim posiadaniu działki rolne i na żądanie właściwych organów wskazać ich położenie.	N			Nie będzie stosowany w Polsce
Art. 72 ust. 3	3. Państwa członkowskie dostarczają, między innymi drogą elektroniczną, z góry ustalone formularze sporządzone w oparciu o obszary określone w poprzednim roku, a także materiały graficzne wskazujące położenie takich	T	Art. 22 ust. 1, 3-11	Art. 22. 1. Wniosek o przyznanie płatności bezpośrednich i płatności niezwiązanej do tytoniu, deklarację, o której mowa w art. 18 rozporządzenia nr 809/2014, oraz pisemną umowę, o	

	<p>obszarów.</p> <p>Państwo członkowskie może zdecydować, że wniosek o przyznanie pomocy i wniosek o płatność:</p> <p>a) są ważne, jeżeli beneficjent potwierdzi brak zmian w odniesieniu do wniosku o przyznanie pomocy i wniosku o płatność złożonych w poprzednim roku;</p> <p>b) mają zawierać jedynie zmiany w odniesieniu do wniosku o przyznanie pomocy i wniosku o płatność złożonych odnośnie do poprzedniego roku.</p> <p>Jednakże w odniesieniu do systemu dla małych gospodarstw określonego w tytule V rozporządzenia (UE) nr 1307/2013 możliwość ta dotyczy wszystkich zainteresowanych rolników.</p>		<p>której mowa w art. 47 ust. 4 rozporządzenia nr 639/2014, składa się na formularzach:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) przesłanych lub udostępnionych przez Agencję – w przypadku wniosku; 2) opracowanych i udostępnionych przez Agencję – w przypadku deklaracji i umowy. <p>3. Agencja przesyła formularz wniosku o przyznanie płatności bezpośrednich i płatności niezwiązanej do tytoniu oraz materiał graficzny (materiał geograficzny) lub udostępnia je na stronie internetowej Agencji, zgodnie z art. 72 ust. 3 rozporządzenia nr 1306/2013, rolnikowi, który złożył wniosek o przyznanie płatności bezpośrednich w poprzednim roku. Formularz oraz materiał graficzny (materiał geograficzny) udostępniony na stronie internetowej Agencji zabezpiecza się przed dostępem osób nieuprawnionych. Do udostępnienia materiału graficznego (materiału geograficznego) na stronie internetowej Agencji przepisy w zakresie loginu i kodu dostępu, wydane na podstawie ust. 11, stosuje się odpowiednio.</p> <p>4. Do informacji dotyczącej maksymalnego kwalifikowanego</p>	
--	---	--	--	--

			<p>obszaru, o którym mowa w art. 5 ust. 2 lit. a rozporządzenia nr 640/2014, przesłanej lub udostępnionej rolnikowi zgodnie z art. 72 ust. 3 rozporządzenia nr 1306/2013, w postępowaniu w sprawie przyznania płatności obszarowych przepisu art. 77 § 4 zdanie drugie Kodeksu postępowania administracyjnego nie stosuje się.</p> <p>5. Agencja przesyła wraz z formularzem oraz materiałem graficznym, o których mowa w ust. 3, pouczenie o możliwości i trybie żądania doręczenia decyzji o przyznaniu płatności bezpośrednich oraz płatności niezwiązanej do tytoniu, która uwzględnia w całości żądanie rolnika i nie określa zmniejszeń, wykluczeń lub pozostałych kar administracyjnych oraz nie ustala kwot podlegających odliczeniu, oraz złożenia odwołania od tej decyzji.</p> <p>6. W przypadku, o którym mowa w ust. 3, rolnik składa kolejny wniosek o przyznanie płatności bezpośrednich i płatności niezwiązanej do tytoniu na formularzu przesłanym lub udostępnionym przez Agencję i dołącza do niego materiał graficzny (materiał geograficzny) przesłany lub udostępniony przez Agencję.</p> <p>7. Jeżeli wniosek, o którym mowa</p>	
--	--	--	--	--

			<p>w ust. 1, jest składany za pomocą formularza umieszczonego na stronie internetowej Agencji, a z przepisów ustawy lub przepisów wydanych na podstawie ust. 11 wynika wymóg dołączenia do wniosku dokumentów, to do tego wniosku dołącza się:</p> <ol style="list-style-type: none">1) w przypadku dokumentów, na których jest wymagany podpis osoby trzeciej:<ol style="list-style-type: none">a) kopie tych dokumentów w postaci elektronicznej w postaci pliku w formacie określonym w przepisach wydanych na podstawie ust. 11 lubb) te dokumenty w postaci elektronicznej opatrzone bezpiecznym podpisem elektronicznym;2) w przypadku pozostałych dokumentów – te dokumenty, w postaci elektronicznej, utworzone za pomocą formularza umieszczonego na stronie internetowej Agencji. <p>8. W przypadku gdy kopie dokumentów, o których mowa w ust. 7 pkt 1 lit. a, nie zostały dołączone do wniosku złożonego za pomocą formularza umieszczonego na stronie internetowej Agencji, dokumenty te</p>	
--	--	--	---	--

			<p>można złożyć bezpośrednio do kierownika biura powiatowego Agencji lub nadać w placówce pocztowej operatora wyznaczonego w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe (Dz. U. poz. 1529).</p> <p>9. Do złożenia wniosków, o których mowa w ust. 1, za pomocą formularza umieszczonego na stronie internetowej Agencji nie jest wymagany bezpieczny podpis elektroniczny.</p> <p>10. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, szczególne wymagania, jakie powinny spełniać wnioski, o których mowa w ust. 1, mając na względzie zabezpieczenie przed nieuzasadnionym przyznawaniem płatności bezpośrednich i płatności niezwiązanej do tytoniu oraz zawarcie we wnioskach danych niezbędnych do prawidłowego przyznania płatności bezpośrednich i płatności niezwiązanej do tytoniu, a także przepisy, o których mowa w art. 1 pkt 1.</p> <p>11. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, szczególne wymagania, jakie powinien spełniać formularz wniosku umieszczany na stronie internetowej Agencji, oraz szczególne warunki i tryb składania</p>	
--	--	--	--	--

				wniosków za pomocą formularza umieszczonego na stronie internetowej Agencji, w tym format pliku, w jakim będą dołączane do wniosku kopie dokumentów w postaci elektronicznej, przy uwzględnieniu wymagań określonych w przepisach o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne oraz biorąc pod uwagę identyfikację rolnika oraz zabezpieczenie przekazywanych danych przed dostępem osób nieuprawnionych.	
Art. 72 ust. 4	4. Państwo członkowskie może zdecydować, że jeden wniosek o przyznanie pomocy obejmuje kilka lub wszystkie systemy wsparcia i środki, o których mowa w art. 68 lub inne systemy wsparcia i środki.	T	Art. 22 ust. 2	2. Na potrzeby ubiegania się o przyznanie płatności bezpośrednich i płatności niezwiązanej do tytoniu Agencja opracowuje jeden formularz umożliwiający złożenie także wniosku o: 1) przyznanie pomocy w ramach: a) działania, o którym mowa w art. 22 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1305/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich przez Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) i uchylającego rozporządzenie Rady (WE) nr 1698/2005 (Dz.	

				<p>Urz. UE L 347 z 20.12.2013, str. 487, z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem nr 1305/2013”, w zakresie rocznych premii, o których mowa w art. 22 ust. 1 tego rozporządzenia, oraz działań, o których mowa w art. 28, art. 29 i art. 31 tego rozporządzenia, objętych Programem Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2014–2020;</p> <p>b) działania, o którym mowa w art. 36 lit. a pkt iv) rozporządzenia Rady (WE) nr 1698/2005 z dnia 20 września 2005 r. w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich przez Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) (Dz. Urz. UE L 277 z 21.10.2005, str. 1, z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem nr 1698/2005”, objętego Programem Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2007–2013;</p> <p>2) wypłatę pomocy w ramach działania, o którym mowa w art. 36 lit. b pkt i) oraz iii) rozporządzenia nr 1698/2005, objętego Programem Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2007–</p>	
--	--	--	--	--	--

				2013, w zakresie rocznych premii.	
Art. 72 ust. 5	5. W drodze odstępstwa od rozporządzenia Rady (EWG, Euratom) nr 1182/71 (1) obliczanie daty złożenia lub zmiany wniosku o przyznanie pomocy, wniosku o płatność lub jakichkolwiek dokumentów potwierdzających, umów lub deklaracji na mocy niniejszego rozdziału dostosowuje się do szczególnych wymogów systemu zintegrowanego. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 115 dotyczących przepisów mających zastosowanie do okresów, dat i terminów w przypadku gdy data końcowa składania wniosków lub zmian do nich wypada w dzień ustawowo wolny od pracy, sobotę lub niedzielę.	N			Przepis rozporządzenia stosowany wprost - nie wymaga wdrożenia
Art. 73	Jednolity system rejestrowania tożsamości każdego beneficjenta wsparcia, o którym mowa w art. 67 ust. 2, gwarantuje, aby wszystkie wnioski o przyznanie pomocy oraz wnioski o płatność złożone przez tego samego beneficjenta można było zidentyfikować jako takie.	N	-	-	Przepis rozporządzenia stosowany wprost - nie wymaga wdrożenia
Art. 74 ust. 1	1. Zgodnie z art. 59, państwa członkowskie, za pomocą agencji	T	Art. 36	Art. 36. 1. Agencja przeprowadza kontrole administracyjne i na miejscu w	

	<p>płatniczych lub podmiotów przez nie upoważnionych do działania w ich imieniu, przeprowadzają kontrole administracyjne dotyczące wniosków o przyznanie pomocy w celu weryfikacji kryteriów kwalifikowalności do otrzymania pomocy. Te kontrole uzupełniane są przez kontrole na miejscu.</p>		<p>zakresie płatności bezpośrednich, określone w przepisach, o których mowa w art. 1 pkt 1, w tym kontrole w ramach wzajemnej zgodności wymogów lub norm, chyba że ustawa stanowi inaczej.</p> <p>2. Prezes Agencji może powierzyć przeprowadzanie kontroli, o których mowa w ust. 1, jednostkom organizacyjnym dysponującym odpowiednimi warunkami organizacyjnymi, kadrowymi i technicznymi, określonymi na podstawie art. 40 ust. 1 pkt 1.</p> <p>3. Przestrzeganie norm lub wymogów może podlegać kontroli administracyjnej zgodnie z art. 96 ust. 2 rozporządzenia nr 1306/2013.</p> <p>4. Minister właściwy do spraw rolnictwa może określić, w drodze rozporządzenia, normy lub wymogi, których przestrzeganie może podlegać kontroli, o której mowa w ust 3, mając na względzie możliwość wykorzystania w kontroli administracyjnej informacji zgromadzonych w systemach teleinformatycznych Agencji oraz zapewnić, że kontrole administracyjne odnośnie tych norm lub wymogów są co najmniej tak samo skuteczne jak kontrole na miejscu, a także zabezpieczenie przed</p>	
--	--	--	--	--

				nieuzasadnionym przyznawaniem płatności bezpośrednich.	
Art. 74 ust. 2	2. Do celów kontroli na miejscu państwa członkowskie sporządzają próbę kontrolną zawierającą listę gospodarstw rolnych lub beneficjentów.	T	Art. 36 ust. 1	Art. 36. 1. Agencja przeprowadza kontrole administracyjne i na miejscu w zakresie płatności bezpośrednich, określone w przepisach, o których mowa w art. 1 pkt 1, w tym kontrole w ramach wzajemnej zgodności wymogów lub norm, chyba że ustawa stanowi inaczej.	
Art. 74 ust. 3-4	3. Państwa członkowskie mogą korzystać z technik teledetekcji i globalnego systemu nawigacji satelitarnej w celu przeprowadzania kontroli działek rolnych na miejscu. 4. W przypadku nieprzestrzegania warunków kwalifikowalności stosuje się art. 63.	N	-	-	Przepis rozporządzenia stosowany wprost - nie wymaga wdrożenia
Art. 75 ust. 1 akapit pierwszy, drugi i czwarty, ust. 2-3	1. Płatności w ramach systemów wsparcia i środków, o których mowa w art. 67 ust. 2, dokonuje się w okresie od dnia 1 grudnia do dnia 30 czerwca następnego roku kalendarzowego. Płatności dokonuje się w nie więcej niż dwóch ratach w ciągu tego okresu. ... W odniesieniu do wsparcia przyznanego w ramach rozwoju obszarów wiejskich, o którym mowa w art. 67 ust. 2, niniejszy ustęp ma	N	-	-	Przepis rozporządzenia stosowany wprost - nie wymaga wdrożenia

	<p>zastosowanie do wniosków o przyznanie pomocy lub wniosków o płatność przedkładanych począwszy od roku składania wniosków 2018, z wyjątkiem płatności zaliczek w wysokości do 75 % przewidzianych w akapicie trzecim niniejszego ustępu.</p> <p>2. Płatności, o których mowa w ust. 1, nie dokonuje się przed zakończeniem weryfikacji warunków kwalifikowalności dokonywanej przez państwa członkowskie na podstawie art. 74.</p> <p>W drodze odstępstwa od akapitu pierwszego zaliczki na wsparcie przyznane w ramach rozwoju obszarów wiejskich, o których mowa w art. 67 ust. 2, mogą być wypłacane po zakończeniu kontroli administracyjnych zgodnie z art. 59 ust. 1.</p> <p>3. W przypadku sytuacji nadzwyczajnej Komisja przyjmuje akty wykonawcze, które są zarówno niezbędne, jak i uzasadnione, w celu rozwiązania szczególnych problemów związanych ze stosowaniem niniejszego artykułu. Takie akty wykonawcze mogą stanowić odstępstwo od ust. 1 i 2, ale jedynie w takim zakresie i przez taki okres, w jakim jest to absolutnie niezbędne.PL</p>				
--	---	--	--	--	--

	<p>20.12.2013 Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej L 347/585</p> <p>Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 116 ust. 3.</p>				
<p>Art. 75 ust. 1 akapit trzeci</p>	<p>Niezależnie od akapitów pierwszego i drugiego, państwa członkowskie mogą, przed dniem 1 grudnia, ale nie przed dniem 16 października, wypłacać zaliczki w wysokości do 50 % w przypadku płatności bezpośrednich oraz do 75 % w przypadku wsparcia w ramach rozwoju obszarów wiejskich, o którym mowa w art. 67 ust. 2.</p>	<p>T</p>	<p>Art. 46</p>	<p>Art. 46. 1. Zaliczka na poczet płatności bezpośrednich jest wypłacana rolnikowi z urzędu w przypadku wystąpienia okoliczności mogących powodować trudności finansowe lub pogorszenie sytuacji finansowej większej liczby rolników, w szczególności gdy okoliczności te mają charakter nadzwyczajny lub są wynikiem działania siły wyższej, zgodnie z warunkami, o których mowa w art. 75 ust. 1 akapit trzeci rozporządzenia nr 1306/2013.</p> <p>2. Zaliczka na poczet płatności bezpośrednich jest wypłacana rolnikowi prowadzącemu działalność rolniczą w zakresie lub na obszarze objętych okolicznościami, o których mowa w ust. 1.</p> <p>3. W przypadku wystąpienia okoliczności, o których mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw rozwoju wsi w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, procentową wielkość</p>	

				zaliczek na poczet płatności bezpośrednich, termin rozpoczęcia ich wypłaty oraz zakres lub obszar objęte okolicznościami, o których mowa w ust. 1, mając na uwadze założenia do ustawy budżetowej na dany rok, zakres oddziaływania okoliczności, o których mowa w ust. 1, lub podział administracyjny kraju.	
Art. 77 ust. 6	<p>6. Niezależnie od ust. 4 i 5, w przypadku płatności, o której mowa w tytule III rozdział 3 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, kary administracyjne przybierają formę zmniejszenia kwoty płatności dokonywanych lub które mają być dokonywane na mocy tego rozporządzenia.</p> <p>Kary administracyjne, o których mowa w niniejszym ustępie, muszą być proporcjonalne i zróżnicowane stosownie do dotkliwości, zasięgu, trwałości i powtarzalności stwierdzonych niezgodności.</p> <p>Kwota takich kar administracyjnych w odniesieniu do danego roku nie może przekraczać 0 % dla pierwszych dwóch lat stosowania tytułu III rozdział 3 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013 (lata składania wniosków 2015 i 2016),</p>	N			Przepis rozporządzenia stosowany wprost - nie wymaga wdrożenia

	20 % dla trzeciego roku stosowania (rok składania wniosków 2017) oraz 25 % począwszy od czwartego roku stosowania (rok składania wniosków 2018), kwoty płatności, o której mowa w tytule III rozdział 3 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, do której dany rolnik byłby uprawniony, jeżeli rolnik spełniałby warunki dotyczące tej płatności.				
Art. 78	<p>Komisja przyjmuje akty wykonawcze ustanawiające:</p> <p>a) podstawowe cechy, przepisy techniczne i wymogi jakości w odniesieniu do skomputeryzowanej bazy danych przewidzianej w art. 69;</p> <p>b) przepisy dotyczące wniosków o przyznanie pomocy i wniosków o płatności, przewidzianych w art. 72, oraz wniosków o uprawnienia do płatności, łącznie z ostatecznym terminem ich składania, wymogi dotyczące minimalnego zakresu informacji, jakie mają zawierać wnioski, przepisy dotyczące wprowadzania zmian we wnioskach o przyznanie pomocy lub ich wycofywania, zwolnienia z wymogu składania wniosku o pomoc oraz przepisy umożliwiające państwom członkowskim stosowanie</p>	N			Przepis rozporządzenia stosowany wprost - nie wymaga wdrożenia

	<p>uproszczonych procedur lub korygowanie oczywistych błędów;</p> <p>c) przepisy dotyczące przeprowadzania kontroli mających na celu weryfikację przestrzegania obowiązków oraz poprawność i kompletność informacji podanych we wniosku o przyznanie pomocy lub wniosku o płatność, w tym przepisy dotyczące zakresu tolerancji pomiarów w przypadku kontroli na miejscu;</p> <p>d) specyfikacje techniczne potrzebne do jednolitego wykonywania przepisów niniejszego rozdziału;</p> <p>e) przepisy dotyczące przekazywania gospodarstwa rolnego, któremu towarzyszy przekazanie wszelkich obowiązków dotyczących kwalifikowalności w odniesieniu do odnośnego wsparcia, które nie zostały jeszcze spełnione;</p> <p>f) przepisy dotyczące realizacji płatności zaliczkowych, o których mowa w art. 75.</p>				
Art. 78 akapit drugi	Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 116 ust. 3.	T	Art. 21 ust. 3	3. W przypadku gdy Komisja Europejska, działając w trybie art. 78 akapit drugi rozporządzenia nr 1306/2013, upoważni Rzeczpospolitą Polską do przedłużenia terminu, o którym mowa w ust. 1, minister	

				właściwy do spraw rozwoju wsi może określić, w drodze rozporządzenia, dłuższy termin składania wniosków o przyznanie płatności bezpośrednich lub płatności niezwiązanej do tytoniu w danym roku, mając na względzie okoliczności, którymi kierowała się Komisja Europejska, upoważniając do przedłużenia tego terminu, oraz umożliwienie otrzymania przez rolników należnych im płatności bezpośrednich i płatności niezwiązanej do tytoniu.	
Art. 91 ust. 1	1. W przypadku gdy beneficjent, o którym mowa w art. 92, nie przestrzega przepisów dotyczących zasady wzajemnej zgodności, ustanowionych w art. 93, nakłada się na niego karę administracyjną.	N			Przepis rozporządzenia stosowany wprost - nie wymaga wdrożenia
Art. 91 ust. 2	2. Karę administracyjną, o której mowa w ust. 1, stosuje się jedynie w przypadku gdy niezgodność jest wynikiem działania lub zaniechania, które można bezpośrednio przypisać danemu beneficjentowi; oraz w przypadku gdy spełniony jest jeden z następujących warunków dodatkowych, lub obydwaj: a) niezgodność związana jest z działalnością rolniczą beneficjenta; b) dotyczy ona obszaru gospodarstwa	N			Przepis rozporządzenia stosowany wprost - nie wymaga wdrożenia

	rolnego beneficjenta. W odniesieniu do obszarów leśnych kary tej nie stosuje się jednak, jeżeli dla danego obszaru nie wnioskowano o wsparcie zgodnie z art. 21 ust. 1 lit. a) oraz art. 30 i 34 rozporządzenia (UE) nr 1305/2013.				
Art. 91 ust. 3 lit. a)	3. Do celów niniejszego tytułu stosuje się następujące definicje: a) „gospodarstwo rolne” oznacza wszystkie jednostki produkcyjne i obszary zarządzane przez beneficjenta, o którym mowa w art. 92, znajdujące się na terytorium tego samego państwa członkowskiego;	N			Przepis rozporządzenia stosowany wprost - nie wymaga wdrożenia
Art. 91 ust. 3 lit. b)	3. Do celów niniejszego tytułu stosuje się następujące definicje: b) „wymóg” oznacza każdy wymóg podstawowy w zakresie zarządzania wynikający z prawa unijnego, o którym mowa w załączniku II, w ramach danego aktu, różny co do istoty od wszelkich innych wymogów tego samego aktu.	T	Art. 2 pkt. 16	Użyte w ustawie określenia oznaczają: 16) wymóg – wymóg w rozumieniu art. 91 ust. 3 lit. b rozporządzenia nr 1306/2013;	
Art. 92	Art. 91 stosuje się do beneficjentów otrzymujących płatności bezpośrednie na podstawie rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, płatności na podstawie art.	N			Przepis rozporządzenia stosowany wprost - nie wymaga

	<p>46 i 47 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 oraz roczne premie na podstawie art. 21 ust. 1 lit. a) i b), art. 28–31, art. 33 i 34 rozporządzenia (UE) nr 1305/2013.</p> <p>Art. 91 nie stosuje się jednak do beneficjentów uczestniczących w systemie dla małych gospodarstw, o którym mowa w tytule V rozporządzenia (UE) nr 1307/2013. Kara przewidziana w tym artykule nie ma także zastosowania do wsparcia, o którym mowa w art. 28 ust. 9 rozporządzenia (UE) nr 1305/2013.</p>				wdrożenia
Art. 93 ust. 1	<p>1. Przepisy dotyczące zasady wzajemnej zgodności obejmują podstawowe wymogi w zakresie zarządzania wynikające z prawa unijnego oraz normy utrzymania gruntów w dobrej kulturze rolnej zgodnej z ochroną środowiska, ustanowione na poziomie krajowym i wymienione w załączniku II, i odnoszące się do następujących obszarów:</p> <p>a) środowisko, zmiana klimatu oraz utrzymanie gruntów w dobrej kulturze rolnej;</p> <p>b) zdrowie publiczne, zdrowie zwierząt i zdrowie roślin;</p>	T	<p>Art. 2 pkt 17</p> <p>Art. 45 ust. 1 i 3</p>	<p>17) wzajemna zgodność – zasadę wzajemnej zgodności, o której mowa w art. 93 rozporządzenia nr 1306/2013;</p> <p>1. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, minimalne normy, uwzględniając art. 94 rozporządzenia nr 1306/2013 i załącznik II do tego rozporządzenia, a także biorąc pod uwagę warunki glebowe i klimatyczne, istniejące systemy gospodarowania, wykorzystanie gruntów rolnych, metody upraw i strukturę gospodarstw rolnych,</p>	

	c) dobrostan zwierząt.			<p>jak również art. 9 rozporządzenia nr 640/2014.</p> <p>3. Minister właściwy do spraw rolnictwa ogłosi, w drodze obwieszczenia, w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski” wykaz wymogów określonych w przepisach Unii Europejskiej, z uwzględnieniem przepisów krajowych wdrażających te przepisy.</p>	
Art. 93 ust. 2-3 i 5	<p>2. Akty prawne, o których mowa w załączniku II, dotyczące podstawowych wymogów w zakresie zarządzania, mają zastosowanie w wersji aktualnie obowiązującej oraz – w przypadku dyrektyw – w wersji wdrożonej przez państwa członkowskie.</p> <p>3. Ponadto w odniesieniu do lat 2015 i 2016 przepisy dotyczące zasady wzajemnej zgodności obejmują także utrzymywanie trwałych użytków zielonych. Państwa członkowskie, które były członkami Unii w dniu 1 stycznia 2004 r. zapewniają, aby grunty, które były trwałymi użytkami zielonymi w dniu przewidzianym na złożenie wniosków o przyznanie pomocy obszarowej na 2003 r., pozostały trwałymi użytkami</p>	N			Przepis rozporządzenia stosowany wprost - nie wymaga wdrożenia

	<p>zielonymi w określonych granicach. Państwa członkowskie, które zostały członkami Unii w 2004 r. zapewniają, aby grunty, które były trwałymi użytkami zielonymi w dniu 1 maja 2004 r., pozostały trwałymi użytkami zielonymi w określonych granicach. Bułgaria i Rumunia zapewniają, aby grunty, które były trwałymi użytkami zielonymi w dniu 1 stycznia 2007 r., pozostały trwałymi użytkami zielonymi w określonych granicach. Chorwacja zapewnia, aby grunty, które były trwałymi użytkami zielonymi w dniu 1 lipca 2013 r., pozostały trwałymi użytkami zielonymi w określonych granicach.</p> <p>Akapit pierwszy nie ma zastosowania do gruntów będących trwałymi użytkami zielonymi przeznaczonymi do zalesiania, jeżeli takie zalesianie jest zgodne z wymogami ochrony środowiska, oraz z wyłączeniem plantacji choinek i plantacji zagajników o krótkiej rotacji.</p> <p>5. Do celów ust. 3 i 4 „trwałe użytki zielone” oznaczają trwałe użytki zielone określone w art. 2 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 1120/2009 w jego pierwotnej wersji.</p>				
Art. 93	4. Aby uwzględnić ust. 3, Komisja jest	N			Przepis

ust. 4	<p>uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 115 ustanawiających przepisy dotyczące utrzymywania trwałych użytków zielonych, w szczególności w celu zapewnienia, aby podjęte zostały środki w celu utrzymywania trwałych użytków zielonych na poziomie gospodarstw, włączając w to indywidualne obowiązki, których należy przestrzegać, takie jak obowiązek przywrócenia trwałych użytków zielonych w przypadku stwierdzenia zmniejszenia się wskaźnika gruntów będących trwałymi użytkami zielonymi.</p> <p>Aby zapewnić prawidłowe stosowanie obowiązków państw członkowskich, z jednej strony, oraz indywidualnych rolników, z drugiej strony, w odniesieniu do utrzymywania trwałych użytków zielonych, Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 115 w celu ustanowienia warunków i metod ustalania wskaźnika gruntów będących trwałymi użytkami rolnymi w stosunku do użytków rolnych, który musi zostać utrzymany.</p>				rozporządzenia stosowany wprost - nie wymaga wdrożenia
Art. 94	Państwa członkowskie zapewniają, aby wszystkie użytki rolne, łącznie z	T	Art. 2 pkt 6	Art. 2 pkt 6) normy – normy określone zgodnie z art. 94 rozporządzenia nr	

	<p>gruntami, które nie są już wykorzystywane do celów produkcyjnych, były utrzymywane dobrej kulturze rolnej zgodnej z ochroną środowiska. Państwa członkowskie określają – na poziomie krajowym lub regionalnym – normy minimalne obowiązujące beneficjentów w zakresie dobrej kultury rolnej zgodnej z ochroną środowiska na podstawie załącznika II, uwzględniając szczególne cechy danych obszarów, włączając w to warunki glebowe i klimatyczne, istniejące systemy gospodarki rolnej, użytkowanie gruntów, zmianowanie upraw, metody uprawy roli oraz strukturę gospodarstw.</p> <p>Państwa członkowskie nie określają wymogów minimalnych, które nie zostały ustanowione w załączniku II.</p>		<p>Art. 45 ust. 1</p>	<p>1306/2013 i załącznikiem II do tego rozporządzenia;</p> <p>Art. 45 ust. 1. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, minimalne normy, uwzględniając art. 94 rozporządzenia nr 1306/2013 i załącznik II do tego rozporządzenia, a także biorąc pod uwagę warunki glebowe i klimatyczne, istniejące systemy gospodarowania, wykorzystanie gruntów rolnych, metody upraw i strukturę gospodarstw rolnych, jak również art. 9 rozporządzenia nr 640/2014.</p>	
Art. 95	<p>Państwa członkowskie przekazują odnośnym beneficjentom, w stosownych przypadkach za pomocą środków elektronicznych, wykaz wymogów i norm, które mają być stosowane na poziomie gospodarstwa, a także jasne i dokładne informacje na ten temat.</p>	T	Art. 4 ust. 2	<p>2. Agencja realizuje również zadania państwa członkowskiego określone w art. 95 rozporządzenia nr 1306/2013.</p>	
Art. 96	<p>1. Państwa członkowskie korzystają, w stosownych przypadkach, z systemu</p>	N			Przepis rozporządzenia

ust. 1	<p>zintegrowanego, ustanowionego w tytule V rozdział II, a w szczególności art. 68 ust. 1 lit. a), b), d), e) i f).</p> <p>Państwa członkowskie mogą korzystać z istniejących systemów zarządzania i kontroli w celu zapewnienia zgodności z przepisami dotyczącymi zasady wzajemnej zgodności.</p> <p>Systemy te, a zwłaszcza system identyfikacji i rejestracji zwierząt ustanowiony zgodnie z dyrektywą Rady 2008/71/WE (1) oraz rozporządzeniami (WE) nr 1760/2000 i (WE) nr 21/2004, muszą być zgodne z systemem zintegrowanym, o którym mowa w tytule V rozdział II niniejszego rozporządzenia.</p>				stosowany wprost - nie wymaga wdrożenia
Art. 96 ust. 2-3	<p>2. W zależności od odnośnych wymogów, norm, aktów lub obszarów zasady wzajemnej zgodności, państwa członkowskie mogą zdecydować o przeprowadzaniu kontroli administracyjnych, w szczególności takich, które są już przewidziane w ramach systemów kontroli stosowanych dla odpowiedniego wymogu, normy, aktu lub obszaru zasady wzajemnej zgodności.</p> <p>3. Państwa członkowskie</p>	T	Art. 36 ust. 1-3 Art. 38 ust. 1 i 13	<p>Art. 36. 1. Agencja przeprowadza kontrole administracyjne i na miejscu w zakresie płatności bezpośrednich, określone w przepisach, o których mowa w art. 1 pkt 1, w tym kontrole w ramach wzajemnej zgodności wymogów lub norm, chyba że ustawa stanowi inaczej.</p> <p>2. Prezes Agencji może powierzyć przeprowadzanie kontroli, o których mowa w ust. 1, jednostkom organizacyjnym dysponującym</p>	

	<p>przeprowadzają kontrole na miejscu w celu zweryfikowania, czy beneficjent wywiązuje się z obowiązków określonych w niniejszym tytule.</p>		<p>odpowiednimi warunkami organizacyjnymi, kadrowymi i technicznymi, określonymi na podstawie art. 40 ust. 1 pkt 1.</p> <p>3. Przestrzeganie norm lub wymogów może podlegać kontroli administracyjnej zgodnie z art. 96 ust. 2 rozporządzenia nr 1306/2013.</p> <p>Art. 38 1. Powiatowy lekarz weterynarii właściwy ze względu na miejsce zamieszkania lub siedzibę rolnika, jako organ kontroli, o którym mowa w art. 67 ust. 1 lit. a rozporządzenia nr 809/2014, jest właściwy do przeprowadzania kontroli administracyjnych i kontroli na miejscu przestrzegania wymogów wskazanych w załączniku II do rozporządzenia nr 1306/2013, określonych w przepisach wydanych na podstawie ust. 13.</p> <p>13. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, wymogi wskazane w załączniku II do rozporządzenia nr 1306/2013, do których kontroli jest właściwy powiatowy lekarz weterynarii, oraz rodzaj przeprowadzanych kontroli, z uwzględnieniem kontroli</p>	
--	--	--	--	--

				administracyjnych lub kontroli na miejscu, mając na uwadze zapewnienie prawidłowego przeprowadzenia tej kontroli.	
Art. 96 ust. 4	<p>4. Komisja przyjmuje akty wykonawcze ustanawiające przepisy dotyczące przeprowadzania kontroli mających na celu weryfikację zgodności z obowiązkami, o których mowa w niniejszym tytule, w tym przepisy umożliwiające uwzględnienie następujących czynników w analizie ryzyka:</p> <p>a) udział rolnika w systemie doradztwa rolniczego przewidzianym w tytule III niniejszego rozporządzenia;</p> <p>b) udział rolnika w systemie certyfikacji, jeżeli obejmuje on dane wymogi i normy.</p> <p>Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 116 ust. 3.</p>	N			Przepis rozporządzenia stosowany wprost - nie wymaga wdrożenia
Art. 97 ust. 1, 2 i 4	<p>1. Karę administracyjną przewidzianą w art. 91 nakłada się w przypadku nieprzestrzegania zasady wzajemnej zgodności w jakimkolwiek momencie w ciągu danego roku kalendarzowego („dany rok kalendarzowy”), oraz w przypadku gdy taką niezgodność</p>	N			Przepis rozporządzenia stosowany wprost - nie wymaga wdrożenia

	<p>można bezpośrednio przypisać beneficjentowi, który złożył w danym roku kalendarzowym wniosek o przyznanie pomocy lub wniosek o płatność.</p> <p>Akapit pierwszy stosuje się odpowiednio do beneficjentów, w przypadku których stwierdzono nieprzestrzeganie zasady wzajemnej zgodności, w jakimkolwiek momencie w okresie trzech lat od dnia 1 stycznia roku następującego po roku kalendarzowym, w którym przyznano pierwszą płatność w ramach programów wsparcia w zakresie restrukturyzacji i przekształcenia, lub w jakimkolwiek momencie w ciągu jednego roku od dnia 1 stycznia roku następującego po roku kalendarzowym, w którym przyznano płatność w ramach programów wsparcia w zakresie zielonych zbiorów, o których mowa w rozporządzeniu (UE) nr 1308/2013 („dane lata”).</p> <p>2. W przypadkach, w których grunt zostaje przekazany podczas danego roku kalendarzowego lub danych lat, ust. 1 stosuje się również w przypadku gdy dana niezgodność jest wynikiem działania lub zaniechania, które można</p>				
--	---	--	--	--	--

	<p>bezpośrednio przypisać osobie, której przekazano grunty rolne lub która dokonała przekazania gruntów rolnych. W drodze odstępstwa od zdania pierwszego, w przypadku gdy osoba, której można przypisać bezpośrednio działanie lub zaniechanie, złożyła wnioski o przyznanie pomocy lub wnioski o płatność w danym roku kalendarzowym lub w danych latach, karę administracyjną nakłada się na podstawie całkowitej kwoty płatności, o których mowa w art. 92, która została lub zostanie przyznana tej osobie.</p> <p>Do celów niniejszego ustępu „przekazanie” oznacza każdy rodzaj transakcji, w wyniku której grunt rolny przestaje być w posiadaniu osoby przekazującej.</p> <p>4. Nałożenie kary administracyjnej nie ma wpływu na zgodność z prawem i prawidłowość płatności, do których się stosuje.</p>				
Art. 97 ust. 3	<p>3. Niezależnie od ust. 1 oraz z zastrzeżeniem przepisów, jakie mają zostać przyjęte na podstawie art. 101, państwa członkowskie mogą zdecydować o niestosowaniu kary administracyjnej gdy wynosi ona 100 EUR lub mniej na beneficjenta na rok kalendarzowy.</p>	T	Art. 43	<p>Art. 43. 1. Kary administracyjnej z tytułu nieprzestrzegania wzajemnej zgodności nie stosuje się, jeżeli wynosi ona nie więcej niż równowartość w złotych kwoty, o której mowa w art. 97 ust. 3 akapit pierwszy rozporządzenia nr 1306/2013.</p> <p>2. W przypadku, o którym mowa w</p>	

	<p>W przypadku gdy państwo członkowskie decyduje o skorzystaniu z możliwości przewidzianej w akapicie pierwszym, w następnym roku właściwy organ podejmuje działania w odniesieniu do próby beneficjentów w celu weryfikacji, czy beneficjent usunął stwierdzone niezgodności. Beneficjent jest powiadamiany o stwierdzeniu niezgodności i o obowiązku podjęcia działania naprawczego.</p>		<p>ust. 1, w decyzji w sprawie przyznania jednolitej płatności obszarowej, płatności za zazielenienie, płatności dla młodego rolnika, płatności dodatkowej, płatności związanych do powierzchni upraw lub płatności związanych do zwierząt:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) podaje się informację o niezastosowaniu kary administracyjnej; 2) nakazuje się realizację w wyznaczonym terminie, o którym mowa w art. 39 ust. 2 akapit drugi rozporządzenia nr 640/2014, określonych działań naprawczych mających na celu usunięcie stwierdzonych niezgodności. <p>3. Agencja jest właściwa do podjęcia działań, o których mowa w art. 97 ust. 3 akapit drugi rozporządzenia nr 1306/2013, w tym kontroli realizacji działań, o których mowa w ust. 2 pkt 2, a w przypadku gdy niezgodność dotyczy wymogu, do którego kontroli na podstawie art. 38 ust. 1 jest właściwy powiatowy lekarz weterynarii, do podjęcia tych działań jest właściwy ten lekarz.</p> <p>4. W przypadku gdy rolnik nie podjął działań naprawczych, o których mowa w ust. 2 pkt 2, w terminie wyznaczonym w decyzji w sprawie</p>	
--	--	--	---	--

				przyznania jednolitej płatności obszarowej, płatności za zazielenienie, płatności dla młodego rolnika, płatności dodatkowej, płatności związanych do powierzchni upraw lub płatności związanych do zwierząt, stosuje się art. 29 ustawy z dnia 9 maja 2008 r. o Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa (Dz. U. z 2014 r. poz. 1438).	
Art. 98	<p>W przypadku Bułgarii i Rumunii kary administracyjne, o których mowa w art. 91, stosuje się najpóźniej od dnia 1 stycznia 2016 r. w odniesieniu do wymogów podstawowych w zakresie zarządzania dotyczących dobrostanu zwierząt, o którym mowa w załączniku II.</p> <p>W przypadku Chorwacji, kary, o których mowa w art. 91, stosuje się zgodnie z następującym harmonogramem w odniesieniu do wymogów podstawowych w zakresie zarządzania, o których mowa w załączniku II:</p> <p>a) od dnia 1 stycznia 2014 r. w odniesieniu do SMR 1 - SMR 3 i SMR 6 - SMR 8;</p> <p>b) od dnia 1 stycznia 2016 r. w odniesieniu do SMR 4, SMR 5, SMR 9</p>	N			Nie będzie stosowany w Polsce

	i SMR 10; c) od dnia 1 stycznia 2018 r. w odniesieniu do SMR 11 - SMR 13.				
Art. 99 ust. 1 i art. 99 ust. 3	<p>1. Karę administracyjną przewidzianą w art. 91 stosuje się w drodze zmniejszenia całkowitej kwoty płatności lub wykluczenia z płatności wymienionych w art. 92, które zostały lub mają zostać przyznane danemu beneficjentowi w odniesieniu do wniosków o przyznanie pomocy, które złożył lub złoży w roku kalendarzowym, w którym stwierdzono nieprawidłowość.</p> <p>W celu obliczenia zmniejszeń i wykluczeń uwzględnia się dotkliwość, zasięg, trwałość i powtarzalność stwierdzonej niezgodności, jak również kryteria określone w ust. 2, 3 i 4.</p> <p>3. W przypadku umyślnej niezgodności wielkość procentowa zmniejszenia co do zasady wynosi nie mniej niż 20 %, a nawet może prowadzić do całkowitego wykluczenia z jednego lub kilku systemów pomocy i może być stosowana przez jeden rok kalendarzowy lub przez większą liczbę lat kalendarzowych.</p>	T	Art.42 oraz Art. 45 ust. 2 pkt 1) i 3)	<p>Art. 42. 1. Oceny wagi stwierdzonej niezgodności, o której mowa w art. 72 ust. 1 lit. c rozporządzenia nr 809/2014, dokonuje się w raporcie, przypisując tej niezgodności odpowiednią liczbę punktów, a w przypadku stwierdzenia celowej niezgodności, o której mowa w art. 40 rozporządzenia nr 640/2014 i art. 75 rozporządzenia nr 809/2014, oceny wagi tej niezgodności dokonuje się w tym raporcie odrębnie, przypisując jej odpowiednią liczbę punktów.</p> <p>2. Liczba punktów przypisana stwierdzonym niezgodnościom w raporcie jest uwzględniana przy dokonywaniu zmniejszeń lub wykluczeń, o których mowa w art. 73 ust. 2–5, art. 74 ust. 1 i art. 75 rozporządzenia nr 809/2014 oraz w art. 39 ust. 1 i ust. 3 i ust. 4 i art. 40 rozporządzenia nr 640/2014.</p> <p>3. Ocena wagi stwierdzonej niezgodności, o której mowa w art. 72 ust. 1 lit. c rozporządzenia nr 809/2014, dokonana w raporcie, jest uwzględniana w postępowaniach w sprawach</p>	

			<p>dotyczących pomocy finansowej w ramach działań objętych programem rozwoju obszarów wiejskich, określonych w przepisach o wspieraniu rozwoju obszarów wiejskich z udziałem środków Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich, w których warunkiem przyznania tej pomocy w pełnej wysokości jest spełnianie wymogów lub norm przez rolnika będącego wnioskodawcą lub beneficjentem tej pomocy.</p> <p>Art. 45. 2. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) liczbę punktów, jaką przypisuje się stwierdzonej niezgodności w ramach oceny wagi, o której mowa w art. 72 ust. 1 lit. c rozporządzenia nr 809/2014, w zależności od rodzaju stwierdzonego naruszenia, 2) 3) wyrażoną w procentach wielkość kary administracyjnej w zależności od liczby 	
--	--	--	--	--

				<p>punktów przypisanych stwierdzonym niezgodnościom</p> <p>– mając na względzie przeprowadzenie oceny zgodnie z zasadami określonymi w przepisach rozporządzenia nr 1306/2013 i w przepisach wydanych w trybie tego rozporządzenia.</p>	
Art. 99 ust. 2 akapit pierwszy	2. W przypadku niezgodności wynikającej z zaniedbania wielkość procentowa zmniejszenia nie może przekraczać 5 %, a w przypadku powtarzalności – 15 %.	N			Przepis rozporządzenia stosowany wprost - nie wymaga wdrożenia
Art. 99 ust. 2 akapit drugi i trzeci	Państwa członkowskie mogą stworzyć system wczesnego ostrzegania stosowany w przypadkach niezgodności, które z uwagi na swoją nieznaczną dotkliwość, zasięg i trwałość w należycie uzasadnionych przypadkach nie prowadzą do zmniejszenia lub wykluczenia. W przypadku gdy państwo członkowskie zadecyduje o skorzystaniu z tej możliwości, właściwy organ przesyła beneficjentowi wczesne ostrzeżenie, w którym powiadamia go o stwierdzeniu niezgodności i o obowiązku podjęcia	T	Art. 2 pkt 1) art. 44, art. 45 ust. 2 pkt 2	Art. 2 Użyte w ustawie określenia oznaczają: 1) drobna niezgodność – niezgodność, o której mowa w art. 99 ust. 2 akapit drugi rozporządzenia nr 1306/2013; Art. 44. 1. W przypadku stwierdzenia drobnej niezgodności nie stosuje się kary administracyjnej z tytułu nieprzestrzegania wzajemnej zgodności. 2. Jeżeli w okresie, o którym mowa w art. 39 ust. 3 akapit pierwszy	

	<p>działania naprawczego. W przypadku gdy kolejna kontrola wykaże, że niezgodności nie naprawiono, zmniejszenie zgodne z akapitem pierwszym stosuje się z mocą wsteczną.</p> <p>Jednakże przypadki niezgodności stanowiące bezpośrednie ryzyko dla zdrowia publicznego lub zdrowia zwierząt zawsze prowadzą do zmniejszenia lub wykluczenia.</p>		<p>rozporządzenia nr 640/2014, zostanie stwierdzone, że rolnik nie usunął drobnej niezgodności w terminie ustalonym w raporcie, określa się karę administracyjną z tytułu tej niezgodności zgodnie z art. 39 ust. 3 rozporządzenia nr 640/2014.</p> <p>3. Jeżeli decyzja w sprawie o przyznanie płatności bezpośrednich za rok, w którym stwierdzono drobną niezgodność, została wydana przed stwierdzeniem, że rolnik nie usunął drobnej niezgodności w terminie ustalonym w raporcie, karę administracyjną, o której mowa w ust. 2, określa się, zmieniając tę decyzję.</p> <p>4. W przypadku, o którym mowa w ust. 2, zmiany decyzji w sprawie przyznania płatności bezpośrednich dokonuje się bez zgody strony.</p> <p>Art. 45 ust. 2. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia:</p> <p>2) przypadki drobnej niezgodności i liczbę punktów, jaką przypisuje się stwierdzonej drobnej niezgodności w ramach oceny wagi, o której mowa w art. 72 ust. 1 lit. c</p>	
--	--	--	---	--

				rozporządzenia nr 809/2014, – mając na względzie przeprowadzenie oceny zgodnie z zasadami określonymi w przepisach rozporządzenia nr 1306/2013 i w przepisach wydanych w trybie tego rozporządzenia.	
Art. 99 ust. 4	4. W każdym przypadku całkowita kwota zmniejszeń i wykluczeń w odniesieniu do jednego roku kalendarzowego nie może być wyższa niż całkowita kwota, o której mowa w ust. 1 akapit pierwszy.	N			Przepis rozporządzenia stosowany wprost - nie wymaga wdrożenia
Art. 100	Państwa członkowskie mogą zatrzymać 25% kwot wynikających z zastosowania zmniejszeń i wykluczeń, o których mowa w art. 99.	N			Przepis rozporządzenia stosowany wprost - nie wymaga wdrożenia
Art. 101	1. Aby zapewnić prawidłowy podział środków finansowych między uprawnionych beneficjentów oraz skuteczną, spójną i niedyskryminującą realizację zasady wzajemnej zgodności, Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 115: a) ustanawiających zharmonizowaną podstawę obliczania kar administracyjnych wynikających z	N			Przepis rozporządzenia stosowany wprost - nie wymaga wdrożenia

	<p>zasady wzajemnej zgodności, o którym mowa w art. 99, uwzględniając zmniejszenia wynikające z dyscypliny finansowej;</p> <p>b) określających warunki stosowania i obliczania kar administracyjnych wynikających z zasady wzajemnej zgodności, w tym w przypadku niezgodności, którą można bezpośrednio przypisać danemu beneficjentowi.</p> <p>2. Komisja przyjmuje akty wykonawcze ustanawiające szczegółowe przepisy proceduralne i techniczne dotyczące obliczania i stosowania kar administracyjnych, o których mowa w art. 97–99, w tym w odniesieniu do beneficjentów stanowiących grupę osób zgodnie z art. 28 i 29 rozporządzenia (UE) nr 1305/2013.</p> <p>Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 116 ust. 3.</p>				
Art. 105 ust. 2	<p>2. Ceny i kwoty ustalone w ramach sektorowego prawodawstwa rolnego wyrażane są w euro.</p> <p>Są one przyznawane lub pobierane w euro w państwach członkowskich, które przyjęły euro, a w walucie</p>	N			Przepis rozporządzenia stosowany wprost nie wymaga wdrożenia

	krajowej – w państwach członkowskich, które nie przyjęły euro.				
Art. 106 ust. 1	1. W państwach członkowskich, które nie przyjęły euro, ceny i kwoty, o których mowa w art. 105 ust. 2, są przeliczane na walutę krajową za pomocą kursu walutowego.	N			Przepis rozporządzenia stosowany wprost nie wymaga wdrożenia
Art. 106 ust. 3	3. W przypadku gdy bezpośrednia płatność przewidziana w rozporządzeniu (UE) nr 1307/2013 zostaje dokonana na rzecz beneficjenta w walucie innej niż euro, państwa członkowskie dokonują przeliczenia na walutę krajową kwoty pomocy wyrażonej w euro na podstawie ostatniego kursu walutowego ustalonego przez Europejski Bank Centralny przed dniem 1 października roku, dla którego pomoc została przyznana. W drodze odstępstwa od akapitu pierwszego, w należycie uzasadnionych przypadkach, państwa członkowskie mogą zdecydować o dokonaniu przeliczenia na podstawie średniej kursów walutowych ustalonych przez Europejski Bank Centralny podczas miesiąca przed dniem 1 października roku, dla którego pomoc została przyznana. Państwa członkowskie wybierające taką możliwość ustalają i publikują taki	T	Art. 20 ust. 3 i 4	3. Wydając rozporządzenia, o których mowa w ust. 1 i 2, minister właściwy do spraw rozwoju wsi w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych określa stawki poszczególnych płatności w złotych, stosując kurs wymiany zgodnie z art. 106 ust. 3 rozporządzenia nr 1306/2013. 4. W przypadku gdy minister właściwy do spraw rozwoju wsi w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych określi w rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 1 lub 2, stawki poszczególnych płatności w złotych, stosując kurs wymiany zgodnie z art. 106 ust. 3 akapit drugi rozporządzenia nr 1306/2013, minister właściwy do spraw rozwoju wsi ogłasza ten kurs, w drodze obwieszczenia, w dzienniku urzędowym ministra właściwego do spraw rozwoju wsi, w terminie określonym w art. 106 ust. 3 akapit drugi rozporządzenia nr 1306/2013.	

	średni kurs przed dniem 1 grudnia tego roku.				
Art. 108	<p>1. Jeżeli państwo członkowskie, które nie przyjęło euro, postanawia dokonywać wypłat wydatków wynikających z sektorowego prawodawstwa rolnego w euro, a nie w walucie krajowej, podejmuje ono środki w celu zapewnienia, aby stosowanie euro nie było systematycznie związane z korzyściami w porównaniu do stosowania waluty krajowej.</p> <p>2. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o planowanych środkach, zanim zostaną one wprowadzone w życie. Środków tych nie można stosować, dopóki Komisja nie powiadomi o swojej zgodzie na ich stosowanie.</p>	N			Przepis nie będzie stosowany w Polsce.

TABELA ZGODNOŚCI

TYTUŁ PROJEKTU:		Projekt ustawy o płatnościach w ramach systemów wsparcia bezpośredniego			
TYTUŁ WDRAŻANEGO AKTU PRAWNEGO / WDRAŻANYCH AKTÓW PRAWNYCH:		Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 809/2014 ustanawiające zasady stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 w odniesieniu do zintegrowanego systemu zarządzania i kontroli, środków rozwoju obszarów wiejskich oraz zasady wzajemnej zgodności (Dz. Urz. L 227 z 31. 07. 2014)*			
WYJAŚNIENIE TERMINU WEJŚCIA W ŻYCIE PROJEKTU/ÓW		Projektowana ustawa powinna wejść w życie najpóźniej w dniu 15.03.2015 r., który jest początkowym terminem składania wniosków o przyznanie płatności bezpośrednich za 2015 r.			
----- -----					
PRZEPISY UNII EUROPEJSKIEJ					
JEDN. RED.	TREŚĆ PRZEPISU UE	KONIECZNOŚĆ WDROŻENIA	JEDN. RED.	TREŚĆ PRZEPISU/ÓW PROJEKTU USTAWY	UZASADNIENIE
		T / N			
Art. 1	<p><i>Artykuł 1</i></p> <p>Zakres</p> <p>Niniejsze rozporządzenie ustanawia zasady stosowania rozporządzenia (UE) nr 1306/2013 w odniesieniu do:</p> <p>a) powiadomień przesyłanych Komisji przez państwa członkowskie zgodnie z ich zobowiązaniami dotyczącymi ochrony interesów finansowych Unii;</p>	N	-	-	Przepis rozporządzenia stosowany wprost - nie wymaga wdrożenia

* Tabela dotyczy wyłącznie przepisów, które mają zastosowanie do płatności bezpośrednich.

	<p>b) kontroli administracyjnych i kontroli na miejscu przeprowadzanych przez państwa członkowskie pod kątem przestrzegania kryteriów kwalifikowalności, zobowiązań i innych obowiązków;</p> <p>c) minimalnego poziomu kontroli na miejscu oraz obowiązku zwiększania tego poziomu lub możliwości zmniejszania go;</p> <p>d) sprawozdań z kontroli oraz przeprowadzonych weryfikacji i ich wyników;</p> <p>e) organów odpowiedzialnych za przeprowadzanie kontroli zgodności, jak również zakresu takich kontroli;</p> <p>f) szczególnych środków kontroli i metod określania poziomu tetrahydrokanabinolu w konopi;</p> <p>g) ustanowienia i funkcjonowania systemu przeznaczonego do kontroli zatwierdzonych organizacji międzybranżowych do celów płatności specyficznej w odniesieniu do bawełny;</p> <p>h) przypadków, w których wnioski o przyznanie pomocy i wniosków o płatność lub wszelkie inne komunikaty, wnioski lub prośby mogą być korygowane i</p>				
--	--	--	--	--	--

	<p>dostosowywane po ich złożeniu;</p> <p>i) stosowania i obliczania częściowego lub całkowitego wycofania płatności;</p> <p>j) odzyskiwania nienależnych płatności oraz kar, a także nienależnie przydzielonych uprawnień do płatności i stosowania odsetek;</p> <p>k) stosowania i obliczania wysokości kar administracyjnych;</p> <p>l) uznawania danej niezgodności za nieznaczną;</p> <p>m) wniosków o przyznanie pomocy i wniosków o płatności oraz wniosków o uprawnienia do płatności, łącznie z ostatecznym terminem ich składania, wymogów dotyczących minimalnego zakresu informacji zawartych we wniosku, przepisów dotyczących wprowadzania poprawek do wniosków o przyznanie pomocy lub wycofywania wniosków, zwolnienia z wymogu składania wniosków o przyznanie pomocy oraz przepisów umożliwiających państwom członkowskim stosowanie uproszczonych procedur;</p> <p>n) przeprowadzania kontroli mających na celu weryfikację</p>				
--	---	--	--	--	--

	<p>przestrzegania obowiązków oraz poprawności i kompletności informacji podanych we wniosku o przyznanie pomocy lub wniosku o płatność, w tym przepisów dotyczących zakresu tolerancji pomiarów w przypadku kontroli na miejscu;</p> <p>o) specyfikacji technicznych niezbędnych do jednolitego wdrażania tytułu V rozdział II rozporządzenia (UE) nr 1306/2013;</p> <p>p) przekazywania gospodarstw;</p> <p>q) wypłaty zaliczek;</p> <p>r) przeprowadzania kontroli odnoszących się do obowiązków w zakresie zasady wzajemnej zgodności, w tym uwzględniania uczestnictwa rolnika w systemie doradztwa rolniczego i uczestnictwa rolnika w systemie certyfikacji;</p> <p>s) obliczania i stosowania kar administracyjnych w odniesieniu do obowiązków w zakresie zasady wzajemnej zgodności, w tym w odniesieniu do beneficjentów stanowiących grupę osób.</p>				
<p>Art. 2</p>	<p><i>Artykuł 2</i></p> <p>Wymiana informacji na temat wniosków o przyznanie pomocy, wniosków o wsparcie, wniosków o</p>	<p>N</p>	<p>-</p>	<p>-</p>	<p>Nie będzie stosowany w Polsce</p>

	<p>płatność i innych deklaracji</p> <p>1. W celu prawidłowego zarządzania systemami pomocy i środkami wsparcia i w przypadkach, gdy w państwie członkowskim więcej niż jedna agencja płatnicza jest odpowiedzialna za zarządzanie płatnościami bezpośrednimi i środkami rozwoju obszarów wiejskich w odniesieniu do tego samego beneficjenta, zainteresowane państwo członkowskie podejmuje właściwe środki, aby zapewnić, że – w stosownych przypadkach – informacje wymagane we wnioskach o przyznanie pomocy, wnioskach o wsparcie, wnioskach o płatność i innych deklaracjach są dostępne dla wszystkich zaangażowanych agencji płatniczych.</p> <p>2. W przypadku gdy kontroli nie przeprowadza odpowiedzialna agencja płatnicza, zainteresowane państwo członkowskie upewnia się, że taka inna agencja płatnicza otrzymała wystarczające informacje dotyczące przeprowadzonych kontroli oraz ich wyniki. Do agencji płatniczej należy określenie potrzebnych informacji.</p>				
<p>Art. 3 ust. 1</p>	<p><i>Artykuł 3</i></p>	<p>N</p>	<p>-</p>	<p>-</p>	<p>Przepis rozporządzenia</p>

<p>akapit pierwszy, ust. 2-3</p>	<p>Wycofanie wniosków o przyznanie pomocy, wniosków o wsparcie, wniosków o płatność i innych deklaracji</p> <p>1. Wniosek o przyznanie pomocy, wniosek o wsparcie, wniosek o płatność lub inną deklarację można w dowolnym momencie całkowicie lub częściowo wycofać na piśmie. Właściwy organ rejestruje takie wycofanie.</p> <p>2. Jeśli właściwy organ poinformował już beneficjenta o jakichkolwiek przypadkach niezgodności w dokumentach, o których mowa w ust. 1, lub jeśli powiadomił go o zamiarze przeprowadzenia kontroli na miejscu lub jeśli ta kontrola ujawni jakiegokolwiek przypadki niezgodności, wycofanie nie jest dozwolone odnośnie do części tych dokumentów, których dotyczy niezgodność.</p> <p>3. Wycofanie zgodnie z ust. 1 stawia beneficjentów w sytuacji, w jakiej znajdowali się przed złożeniem odnośnych dokumentów lub ich części.</p>				<p>stosowany wprost - nie wymaga wdrożenia</p>
<p>Art. 3 ust. 1 akapit</p>	<p>Jeżeli państwo członkowskie korzysta z możliwości</p>	<p>N</p>	<p>-</p>	<p>-</p>	<p>Przepis rozporządzenia stosowany wprost -</p>

drugi	przewidzianych w art. 21 ust. 3, wówczas może ono przewidzieć, iż zgłoszenie do skomputeryzowanej bazy danych zwierząt faktu, że zwierzę opuściło gospodarstwo, może zastępować pisemne wycofanie wniosku.				nie wymaga wdrożenia
Art. 4	<p><i>Artykuł 4</i></p> <p>Korekty i poprawianie oczywistych błędów</p> <p>Wnioski o przyznanie pomocy, wnioski o wsparcie, wnioski o płatność i dokumenty uzupełniające złożone przez beneficjenta mogą zostać skorygowane i poprawione w dowolnym czasie po ich złożeniu w przypadku stwierdzenia oczywistych błędów uznanych przez właściwy organ na podstawie ogólnej oceny danego przypadku, pod warunkiem że beneficjent działał w dobrej wierze.</p> <p>Właściwy organ może uznać oczywiste błędy tylko w przypadku, gdy mogą one być bezpośrednio zidentyfikowane w wyniku sprawdzenia informacji zawartych w dokumentach, o których mowa w akapicie pierwszym.</p>	N	-	-	Przepis rozporządzenia stosowany wprost - nie wymaga wdrożenia
Art. 5	<p><i>Artykuł 5</i></p> <p>Stosowanie zmniejszeń, odmów,</p>	N	-	-	Przepis rozporządzenia

	<p>wycofań i kar</p> <p>Jeżeli niezgodność, względem której stosuje się kary zgodnie z tytułem IV rozdział II rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) nr 640/2014 (1), podlega także wycofaniom lub karom zgodnie z tytułem II rozdział III i IV lub zgodnie z tytułem III wymienionego rozporządzenia:</p> <p>a) zmniejszenia, odmowy, wycofania i kary przewidziane w tytule II rozdział III i IV lub w tytule III rozporządzenia delegowanego (UE) nr 640/2014 stosuje się w odniesieniu do systemów płatności bezpośrednich lub środków rozwoju obszarów wiejskich objętych zakresem systemu zintegrowanego;</p> <p>b) kary przewidziane w tytule IV rozdział II rozporządzenia delegowanego (UE) nr 640/2014 są stosowane do całkowitej kwoty płatności przyznawanych danemu beneficjentowi zgodnie z art. 92 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013, które nie podlegają zmniejszeniom, odmowom, wycofaniom lub karom, o których mowa w lit. a).</p> <p>Zmniejszenia, odmowy, wycofania i kary, o których mowa w akapicie</p>				<p>stosowany wprost - nie wymaga wdrożenia</p>
--	---	--	--	--	--

	pierwszym, stosuje się zgodnie z art. 6 niniejszego rozporządzenia bez uszczerbku dla dodatkowych kar nakładanych na podstawie innych przepisów prawodawstwa unijnego lub krajowego.				
Art. 6	<p><i>Artykuł 6</i></p> <p>Kolejność stosowania zmniejszeń, odmów, wycofań i kar w odniesieniu do każdego systemu płatności bezpośrednich lub środków rozwoju obszarów wiejskich</p> <p>1. Kwota płatności, która ma być przyznana beneficjentowi w ramach systemu wymienionego w załączniku I do rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, jest ustalana przez państwa członkowskie na podstawie warunków ustanowionych zgodnie z tym rozporządzeniem oraz z programami dla regionów najbardziej oddalonych w Unii Europejskiej oraz mniejszych wysp Morza Egejskiego, które to programy ustanowiono odpowiednio rozporządzeniami Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 228/2013 (1) i (UE) nr 229/2013 (2) dotyczącymi tych systemów wsparcia bezpośredniego.</p>	N	-	-	Przepis rozporządzenia stosowany wprost - nie wymaga wdrożenia

	<p>2. Dla każdego systemu wymienionego w załączniku I do rozporządzenia (UE) nr 1307/2013 oraz dla każdego środka rozwoju obszarów wiejskich objętego zakresem systemu zgodnie z definicją w art. 2 ust. 1 akapit drugi pkt 6 rozporządzenia delegowanego (UE) nr 640/2014, zmniejszenia, wycofania i kary oblicza się, w stosownych przypadkach, w następującej kolejności:</p> <p>a) zmniejszenia i kary przewidziane w tytule II rozdział IV rozporządzenia delegowanego (UE) nr 640/2014, z wyjątkiem kar, o których mowa w art. 16 tego rozporządzenia, są stosowane w każdym przypadku niezgodności;</p> <p>b) kwota wynikająca z zastosowania lit. a) służy jako podstawa obliczenia odmów przewidzianych w tytule III rozporządzenia delegowanego (UE) nr 640/2014;</p> <p>c) kwota wynikająca z zastosowania lit. b) służy jako podstawa obliczenia wszelkich zmniejszeń stosowanych w przypadku wniosków złożonych po wyznaczonym terminie zgodnie z art. 13 i 14 rozporządzenia delegowanego (UE) nr 640/2014;</p>				
--	---	--	--	--	--

<p>d) kwota wynikająca z zastosowania lit. c) służy jako podstawa obliczenia wszelkich zmniejszeń stosowanych w przypadkach niezgłoszenia działek rolnych zgodnie z art. 16 rozporządzenia delegowanego (UE) nr 640/2014;</p> <p>e) kwota wynikająca z zastosowania lit. d) służy jako podstawa obliczenia wycofań przewidzianych w tytule III rozporządzenia delegowanego (UE) nr 640/2014;</p> <p>f) kwota wynikająca z zastosowania lit. e) służy jako podstawa do stosowania:</p> <p>(i) liniowego zmniejszenia przewidzianego w art. 51 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013;</p> <p>(ii) liniowego zmniejszenia przewidzianego w art. 51 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013;</p> <p>(iii) liniowego zmniejszenia przewidzianego w art. 65 ust. 2 lit. c) rozporządzenia (UE) nr 1307/2013;</p> <p>(iv) liniowego zmniejszenia przewidzianego w art. 65 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013;</p> <p>(v) liniowego zmniejszenia stosowanego w przypadku, gdy płatności dokonywane zgodnie z art. 41 rozporządzenia (UE) nr</p>				
--	--	--	--	--

	<p>1307/2013 przekraczają pułapy krajowe ustanowione zgodnie z art. 42 ust. 2 tego rozporządzenia.</p> <p>3. Kwota wynikająca z zastosowania ust. 2 lit. f), służy jako podstawa do:</p> <p>a) zastosowania zmniejszenia płatności przewidzianego w art. 11 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013;</p> <p>b) zastosowania odsetka liniowego zmniejszenia ustanowionego zgodnie z art. 7 ust. 1 akapit drugi rozporządzenia (UE) nr 1307/2013;</p> <p>c) zastosowania współczynnika korygującego, o którym mowa w art. 8 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013; PL 31.7.2014 Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej L 227/81</p> <p>4. Kwota płatności otrzymana w wyniku zastosowania ust. 3 służy jako podstawa do obliczenia wszelkich zmniejszeń stosowanych za nieprzestrzeganie zasady wzajemnej zgodności zgodnie z tytułem IV rozdział II rozporządzenia delegowanego (UE) nr 640/2014.</p>				
Art. 7	<p><i>Artykuł 7</i></p> <p>Odzyskiwanie nienależnych płatności</p> <p>1. W przypadku dokonania</p>	N	-		Przepis rozporządzenia stosowany wprost - nie wymaga

	<p>nienależnej płatności beneficjent zwraca odnośną kwotę powiększoną, w stosownych przypadkach, o odsetki obliczone zgodnie z ust. 2.</p> <p>2. Odsetki nalicza się za okres między terminem zwrotu płatności przez beneficjenta wyznaczonym w nakazie odzyskania środków, który nie może przekraczać 60 dni, a datą zwrotu lub odliczenia.</p> <p>Stosowana stopa odsetek obliczana jest zgodnie z przepisami prawa krajowego, jednak nie może być niższa niż stopa procentowa stosowana przy odzyskiwaniu kwot zgodnie z przepisami krajowymi.</p> <p>3. Obowiązek zwrotu, o którym mowa w ust. 1, nie ma zastosowania, jeżeli dana płatność została dokonana na skutek pomyłki właściwego organu lub innego organu oraz jeśli błąd nie mógł zostać wykryty przez beneficjenta w zwykłych okolicznościach.</p> <p>Jednak w przypadku gdy błąd dotyczy elementów stanu faktycznego istotnych dla obliczania przedmiotowej płatności, akapit pierwszy stosuje się jedynie, jeśli decyzja o odzyskaniu nie została przekazana w terminie 12 miesięcy</p>				wdrożenia
--	--	--	--	--	-----------

	od dokonania płatności.				
Art. 8 ust. 1-2 i 4	<p><i>Artykuł 8</i></p> <p>Przekazywanie gospodarstw</p> <p>1. Na potrzeby niniejszego artykułu:</p> <p>a) „przekazanie gospodarstwa” oznacza sprzedaż, dzierżawę lub jakikolwiek inny podobny rodzaj transakcji odnoszących się do przedmiotowych jednostek produkcyjnych;</p> <p>b) „przekazujący” oznacza beneficjenta, którego gospodarstwo jest przekazywane innemu beneficjentowi;</p> <p>c) „przejmujący” oznacza beneficjenta, któremu gospodarstwo jest przekazywane.</p> <p>2. W przypadku gdy całe gospodarstwo przekazywane jest przez jednego beneficjenta na rzecz drugiego po złożeniu wniosku o przyznanie pomocy, wniosku o wsparcie lub wniosku o płatność i przed spełnieniem wszystkich warunków przyznania pomocy lub wsparcia, przekazującemu nie przyznaje się żadnej pomocy z tytułu przekazywanego gospodarstwa.</p> <p>4. Po tym, jak przejmujący poinformuje właściwe władze i zwróci się o wypłacenie pomocy lub</p>	N	-	-	Przepis rozporządzenia stosowany wprost - nie wymaga wdrożenia

	<p>wsparcia zgodnie z ust. 3 lit. a):</p> <p>a) wszystkie prawa i obowiązki przekazującego, wynikające ze stosunku prawnego między przekazującym a właściwym organem, powstałe na skutek złożenia wniosku o przyznanie pomocy, wniosku o wsparcie lub wniosku o płatność, przechodzą na przejmującego;</p> <p>b) wszelkie działania niezbędne do przyznania pomocy lub wsparcia i wszystkie deklaracje złożone przez przekazującego przed przekazaniem przypisane zostają przejmującemu do celów stosowania odpowiednich przepisów unijnych;</p> <p>c) przekazane gospodarstwo uważa się, w stosownych przypadkach, za odrębne gospodarstwo w danym roku składania wniosków.</p>				
Art. 8 ust. 3 i 5	<p>3. Pomoc lub płatność, o którą ubiega się przekazujący, przyznaje się przejmującemu w przypadku gdy:</p> <p>a) w okresie, który ma być ustalony przez państwa członkowskie, przejmujący poinformuje właściwy organ o przekazaniu i zwróci się o wypłacenie pomocy lub wsparcia;</p> <p>b) przejmujący przedstawi wszystkie dowody przekazania wymagane</p>	T	Art. 26	<p>Art. 26. 1. W przypadku przekazania gospodarstwa rolnego w rozumieniu art. 8 ust. 1 lit. a rozporządzenia nr 809/2014 płatności bezpośrednie, o które ubiega się przekazujący, są przyznawane przejmującemu, jeżeli:</p> <p>1) przekazanie zostało dokonane nie później niż do dnia 31 maja roku, w którym został złożony</p>	

	<p>przez właściwy organ;</p> <p>c) spełnione są wszystkie warunki przyznania pomocy lub wsparcia z tytułu przekazywanego gospodarstwa.</p> <p>5. W stosownych przypadkach, państwa członkowskie mogą podjąć decyzję o przyznaniu pomocy lub wsparcia przekazującemu. W takim przypadku:</p> <p>a) przejmującemu nie przyznaje się żadnej pomocy;</p> <p>b) państwa członkowskie stosują odpowiednio wymogi określone w ust. 2, 3 i 4.</p>			<p>wniosek o przyznanie tych płatności;</p> <p>2) spełnia on warunki do przyznania danej płatności, z tym że w przypadku gdy przekazujący ubiega się o płatności związane do zwierząt, warunek posiadania zwierząt przez okresy określone w art. 16 uznaje się za spełniony, jeżeli zwierzęta objęte wnioskiem o przyznanie tych płatności złożonym przez przekazującego były w posiadaniu przekazującego lub przejmującego przez te okresy;</p> <p>3) przejmujący złoży wniosek do dnia 30 czerwca roku, w którym został złożony wniosek o przyznanie tych płatności.</p> <p>2. Przejmujący we wniosku, o którym mowa w ust. 1 pkt 3:</p> <p>1) podaje numer identyfikacyjny nadany w trybie przepisów o krajowym systemie ewidencji producentów, ewidencji gospodarstw rolnych oraz ewidencji wniosków o przyznanie płatności albo dołącza do tego wniosku kopię wniosku o wpis do ewidencji producentów w rozumieniu tych</p>	
--	---	--	--	--	--

				<p>przepisów;</p> <p>2) składa oświadczenie o objęciu w posiadanie gruntów wchodzących w skład gospodarstwa rolnego oraz zwierząt objętych wnioskiem o przyznanie płatności związanych do zwierząt.</p> <p>3. Przejmujący dołącza do wniosku umowę, na której podstawie grunty wchodzące w skład gospodarstwa rolnego oraz zwierzęta objęte wnioskiem o przyznanie płatności związanych do zwierząt zostały przekazane, lub kopię takiej umowy potwierdzoną za zgodność z oryginałem przez notariusza albo upoważnionego pracownika Agencji.</p> <p>4. Przejmujący składa wniosek do kierownika biura powiatowego Agencji, do którego został złożony wniosek przez przekazującego.</p> <p>5. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, w postępowaniu w sprawie o przyznanie płatności bezpośrednich przejmujący wstępuje na miejsce przekazującego.</p> <p>6. W przypadku przekazania gospodarstwa rolnego w rozumieniu art. 8 ust. 1 lit. a rozporządzenia nr 809/2014, które zostało dokonane po dniu 31 maja roku, w którym został</p>	
--	--	--	--	---	--

				<p>złożony wniosek o przyznanie płatności bezpośrednich, płatności te przysługują przekazującemu, jeżeli są spełnione warunki do ich przyznania, z tym że w przypadku gdy przekazujący ubiega się o płatności związane do zwierząt, warunek posiadania zwierząt przez okresy określone w art. 16 uznaje się za spełniony, jeżeli zwierzęta objęte wnioskiem o przyznanie tych płatności złożonym przez przekazującego, były w posiadaniu przekazującego lub przejmującego przez te okresy.</p> <p>7. Termin, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, nie podlega przywróceniu.</p>	
Art. 9	<p><i>Artykuł 9</i></p> <p>Powiadomienia</p> <p>1. Każdego roku, do dnia 15 lipca, w odniesieniu do wszystkich systemów płatności bezpośrednich, środków rozwoju obszarów wiejskich, pomocy technicznej oraz systemów wsparcia w sektorze wina, o których mowa w art. 46 i 47 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, państwa członkowskie powiadamiają Komisję o danych kontrolnych i statystykach kontroli obejmujących poprzedni rok kalendarzowy, a w</p>	N	-	-	Przepis rozporządzenia stosowany wprost - nie wymaga wdrożenia

	<p>szczególności:</p> <p>a) danych dotyczących poszczególnych beneficjentów w zakresie wniosków o przyznanie pomocy i wniosków o płatność, zgłoszonych obszarów i zwierząt, wyników kontroli administracyjnych, kontroli na miejscu i kontroli <i>ex post</i>;</p> <p>b) w stosownych przypadkach, wynikach kontroli dotyczących zasady wzajemnej zgodności, w tym odpowiednich zmniejszeniach i wykluczeniach.</p> <p>Takie powiadomienie przekazywane jest drogą elektroniczną z zachowaniem specyfikacji technicznych w zakresie przekazywania danych kontrolnych i statystyk kontroli udostępnionych im przez Komisję.</p> <p>2. Do dnia 15 lipca 2015 r. państwa członkowskie przekazują Komisji sprawozdanie dotyczące opcji wybranych do kontroli wymogów w zakresie zasady wzajemnej zgodności oraz właściwych organów kontroli odpowiedzialnych za kontrolowanie wymogów i norm w zakresie zasady wzajemnej zgodności. Późniejsze zmiany</p>				
--	---	--	--	--	--

	<p>dotyczące informacji dostarczonych w sprawozdaniu przekazuje się bezzwłocznie.</p> <p>3. Każdego roku, najpóźniej do dnia 15 lipca, państwa członkowskie przekazują Komisji sprawozdanie dotyczące środków podjętych w zakresie zarządzania i kontroli dobrowolnego wsparcia związanego z produkcją, dotyczące poprzedniego roku kalendarzowego.</p> <p>4. Skomputeryzowane dane ustalone jako część systemu zintegrowanego są wykorzystywane do wsparcia informacji, które mają być przekazywane Komisji w ramach przepisów sektorowych.</p>				
Art. 10	<p><i>Artykuł 10</i></p> <p>Zaliczki na poczet płatności bezpośrednich</p> <p>Państwa członkowskie mogą wypłacać zaliczki na poczet płatności bezpośrednich, nie stosując współczynnika korygującego dyscypliny finansowej, o którym mowa w art. 8 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, na rzecz beneficjentów w odniesieniu do wniosków o przyznanie pomocy na dany rok. Saldo płatności, która ma być przyznana na rzecz</p>	N	-	-	Przepis rozporządzenia stosowany wprost - nie wymaga wdrożenia

	beneficjentów od dnia 1 grudnia, uwzględnia współczynnik korygujący dyscypliny finansowej mający wówczas zastosowanie do całkowitej sumy płatności bezpośrednich w odniesieniu do danego roku kalendarzowego.				
Art. 11	<p>Uproszczenie procedur</p> <p>1. Z zastrzeżeniem innych przepisów przewidzianych w rozporządzeniach (UE) nr 1305/2013, (UE) nr 1306/2013 i (UE) nr 1307/2013, rozporządzenia delegowanego (UE) nr 640/2014 lub niniejszego rozporządzenia – państwa członkowskie mogą zezwolić lub wymagać, aby wszelka komunikacja w ramach niniejszego rozporządzenia, zarówno od beneficjenta do organów, jak i odwrotnie, odbywała się w formie elektronicznej, pod warunkiem że nie prowadzi to do jakiegokolwiek dyskryminacji między beneficjentami oraz że zostaną podjęte stosowne środki, aby zapewnić w szczególności, że:</p> <p>a) beneficjent jest jednoznacznie zidentyfikowany;</p> <p>b) beneficjent spełnia wszystkie wymagania w ramach danego</p>	T	Art. 22 ust. 3, 5-9 i 11	<p>3. Agencja przesyła formularz wniosku o przyznanie płatności bezpośrednich i płatności niezwiązanej do tytoniu oraz materiał graficzny (materiał geograficzny) lub udostępnia je na stronie internetowej Agencji, zgodnie z art. 72 ust. 3 rozporządzenia nr 1306/2013, rolnikowi, który złożył wniosek o przyznanie płatności bezpośrednich w poprzednim roku. Formularz oraz materiał graficzny (materiał geograficzny) udostępniony na stronie internetowej Agencji zabezpiecza się przed dostępem osób nieuprawnionych. Do udostępnienia materiału graficznego (materiału geograficznego) na stronie internetowej Agencji przepisy w zakresie loginu i kodu dostępu, wydane na podstawie ust. 11, stosuje się odpowiednio.</p> <p>...</p> <p>5. Agencja przesyła wraz z formularzem oraz materiałem</p>	

	<p>systemu płatności bezpośrednich lub środka rozwoju obszarów wiejskich;</p> <p>c)przekazywane dane są wiarygodne dla właściwego zarządzania danym systemem płatności bezpośrednich lub środkiem rozwoju obszarów wiejskich; w przypadku korzystania z danych zawartych w skomputeryzowanej bazie danych zwierząt zdefiniowanej w art. 2 ust. 1 akapit drugi pkt 9 rozporządzenia delegowanego (UE) nr 640/2014 – taka baza danych zapewnia poziom gwarancji i wdrożenia niezbędny do właściwego zarządzania danym systemem płatności bezpośrednich lub środkiem rozwoju obszarów wiejskich;</p> <p>d) jeśli dokumenty uzupełniające nie mogą być przekazane w formie elektronicznej, to właściwe organy muszą je otrzymać w takich samych terminach jak w przypadku przekazywania drogą nielektroniczną.</p> <p>2. Odnosnie do składania wniosków o przyznanie pomocy lub wniosków o płatność państwa członkowskie – zgodnie z warunkami</p>			<p>graficznym, o których mowa w ust. 3, pouczenie o możliwości i trybie żądania doręczenia decyzji o przyznaniu płatności bezpośrednich oraz płatności niezwiązanej do tytoniu, która uwzględnia w całości żądanie rolnika i nie określa zmniejszeń, wykluczeń lub pozostałych kar administracyjnych oraz nie ustala kwot podlegających odliczeniu, oraz złożenia odwołania od tej decyzji.</p> <p>6. W przypadku, o którym mowa w ust. 3, rolnik składa kolejny wniosek o przyznanie płatności bezpośrednich i płatności niezwiązanej do tytoniu na formularzu przesłanym lub udostępnionym przez Agencję i dołącza do niego materiał graficzny (materiał geograficzny) przesłany lub udostępniony przez Agencję.</p> <p>7. Jeżeli wniosek, o którym mowa w ust. 1, jest składany za pomocą formularza umieszczonego na stronie internetowej Agencji, a z przepisów ustawy lub przepisów wydanych na podstawie ust. 11 wynika wymóg dołączenia do wniosku dokumentów, to do tego wniosku dołącza się:</p> <p>1) w przypadku dokumentów, na</p>	
--	--	--	--	---	--

	<p>przewidzianymi w ust. 1 – mogą ustanowić procedury uproszczone, jeżeli właściwe organy mają już dostęp do danych, w szczególności, jeśli sytuacja nie uległa zmianie od ostatniego złożenia wniosku o przyznanie pomocy lub wniosku o płatność w ramach danego systemu płatności bezpośrednich lub środka rozwoju obszarów wiejskich zgodnie z art. 72 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013. Państwa członkowskie mogą podjąć decyzję o wykorzystaniu danych pochodzących ze źródeł danych będących w dyspozycji władz krajowych do celów wniosków o przyznanie pomocy i wniosków o płatność. W takim przypadku państwo członkowskie dopilnowuje, by te źródła danych zapewniały poziom gwarancji niezbędny do prawidłowego zarządzania danymi w celu zagwarantowania wiarygodności, integralności i bezpieczeństwa danych.</p> <p>3. W miarę możliwości właściwy organ może wystąpić bezpośrednio do źródła o informacje wymagane w jakichkolwiek dokumentach uzupełniających, które należy złożyć wraz z wnioskiem o przyznanie</p>			<p>których jest wymagany podpis osoby trzeciej:</p> <ol style="list-style-type: none"> a) kopie tych dokumentów w postaci elektronicznej w postaci pliku w formacie określonym w przepisach wydanych na podstawie ust. 11 lub b) te dokumenty w postaci elektronicznej opatrzone bezpiecznym podpisem elektronicznym; <p>2) w przypadku pozostałych dokumentów – te dokumenty, w postaci elektronicznej, utworzone za pomocą formularza umieszczonego na stronie internetowej Agencji.</p> <p>8. W przypadku gdy kopie dokumentów, o których mowa w ust. 7 pkt 1 lit. a, nie zostały dołączone do wniosku złożonego za pomocą formularza umieszczonego na stronie internetowej Agencji, dokumenty te można złożyć bezpośrednio do kierownika biura powiatowego Agencji lub nadać w placówce pocztowej operatora wyznaczonego w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe (Dz. U. poz. 1529).</p> <p>9. Do złożenia wniosków, o</p>	
--	---	--	--	---	--

	pomocy lub wnioskiem o płatność.			<p>których mowa w ust. 1, za pomocą formularza umieszczonego na stronie internetowej Agencji nie jest wymagany bezpieczny podpis elektroniczny.</p> <p>...</p> <p>11. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, szczególne wymagania, jakie powinien spełniać formularz wniosku umieszczany na stronie internetowej Agencji, oraz szczególne warunki i tryb składania wniosków za pomocą formularza umieszczonego na stronie internetowej Agencji, w tym format pliku, w jakim będą dołączane do wniosku kopie dokumentów w postaci elektronicznej, przy uwzględnieniu wymagań określonych w przepisach o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne oraz biorąc pod uwagę identyfikację rolnika oraz zabezpieczenie przekazywanych danych przed dostępem osób nieuprawnionych.</p>	
Art. 13	<p>Ostateczny termin składania pojedynczego wniosku, wniosków o przyznanie pomocy lub wniosków o płatność</p> <p>1. Państwa członkowskie określają</p>	T	Art. 21	Art. 21. 1. Wniosek o przyznanie płatności bezpośrednich i płatności niezwiązanej do tytoniu składa się w terminie od dnia 15 marca do dnia 15 maja.	

	<p>ostateczne terminy, w których pojedynczy wniosek, wnioski o przyznanie pomocy lub wnioski o płatność mogą być składane. Ostateczne terminy przypadają nie później niż dnia 15 maja każdego roku. Estonia, Łotwa, Litwa, Finlandia i Szwecja mogą jednak ustalić inne terminy składania wniosków, nie późniejsze jednak niż dzień 15 czerwca danego roku kalendarzowego.</p> <p>Przy ustalaniu tych ostatecznych terminów państwa członkowskie uwzględniają okres potrzebny do udostępnienia istotnych danych w celu właściwego administracyjnego i finansowego zarządzania pomocą lub wsparciem oraz zapewniają możliwość ustalenia terminów rzeczywistych kontroli.</p> <p>2. Zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 78 akapit drugi rozporządzenia (UE) nr 1306/2013, w niektórych strefach podległych wpływowi wyjątkowych warunków klimatycznych ostateczne terminy, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, mogą zostać wyznaczone na późniejszą datę.</p>			<p>2. Termin, o którym mowa w ust. 1, nie podlega przywróceniu.</p> <p>3. W przypadku gdy Komisja Europejska, działając w trybie art. 78 akapit drugi rozporządzenia nr 1306/2013, upoważni Rzeczpospolitą Polską do przedłużenia terminu, o którym mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw rozwoju wsi może określić, w drodze rozporządzenia, dłuższy termin składania wniosków o przyznanie płatności bezpośrednich lub płatności niezwiązanej do tytoniu w danym roku, mając na względzie okoliczności, którymi kierowała się Komisja Europejska, upoważniając do przedłużenia tego terminu, oraz umożliwienie otrzymania przez rolników należnych im płatności bezpośrednich i płatności niezwiązanej do tytoniu.</p>	
Art. 14	Treść pojedynczego wniosku lub wniosku o płatność	T	Art. 22 ust. 10	10. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze	

	<p>1. Pojedynczy wniosek lub wniosek o płatność zawiera wszystkie informacje niezbędne do ustalenia kwalifikowalności do pomocy lub wsparcia, w szczególności:</p> <p>a) tożsamość beneficjenta;</p> <p>b) szczegóły dotyczące przedmiotowych systemów płatności bezpośrednich lub środków rozwoju obszarów wiejskich;</p> <p>c) identyfikację uprawnień do płatności zgodnie z systemem identyfikacji i rejestracji przewidzianym w art. 7 rozporządzenia delegowanego (UE) nr 640/2014 do celów systemu płatności podstawowej;</p> <p>d) szczegóły pozwalające na jednoznaczną identyfikację wszystkich działek rolnych w gospodarstwie, ich powierzchnię wyrażoną w hektarach z dokładnością do dwóch miejsc po przecinku, ich położenie i, jeśli to konieczne, dalsze specyfikacje dotyczące ich użytkowania;</p> <p>e) w stosownych przypadkach, szczególne dane umożliwiające jednoznaczną identyfikację</p>			<p>rozporządzenia, szczególne wymagania, jakie powinny spełniać wnioski, o których mowa w ust. 1, mając na względzie zabezpieczenie przed nieuzasadnionym przyznawaniem płatności bezpośrednich i płatności niezwiązanej do tytoniu oraz zawarcie we wnioskach danych niezbędnych do prawidłowego przyznania płatności bezpośrednich i płatności niezwiązanej do tytoniu, a także przepisy, o których mowa w art. 1 pkt 1.</p>	
--	--	--	--	--	--

	<p>gruntów nierolniczych, w odniesieniu do których składany jest wniosek o wsparcie w ramach środków rozwoju obszarów wiejskich;</p> <p>f)w razie potrzeby, wszelkie dokumenty uzupełniające potrzebne do wykazania kwalifikowalności do przedmiotowego systemu lub środka;</p> <p>g)oświadczenie beneficjenta, że jest świadomy warunków przedmiotowych systemów płatności bezpośrednich lub środków rozwoju obszarów wiejskich;</p> <p>h)w stosownych przypadkach, wskazanie przez beneficjenta, że jest objęty wykazem nierolniczych przedsiębiorstw lub rodzajów działalności, o których mowa w art. 9 ust. 2 akapit pierwszy i drugi rozporządzenia (UE) nr 1307/2013.</p> <p>2. W celu identyfikacji uprawnień do płatności, o których mowa w ust. 1 lit. c), z góry ustalone formularze przekazane beneficjentowi zgodnie z art. 72 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013 zawierają identyfikację</p>				
--	--	--	--	--	--

	<p>uprawnień do płatności zgodną z systemem identyfikacji i rejestracji przewidzianym w art. 7 rozporządzenia delegowanego (UE) nr 640/2014.</p> <p>3. W pierwszym roku stosowania systemu płatności podstawowej państwa członkowskie mogą odstąpić od stosowania przepisów niniejszego artykułu oraz art. 17 niniejszego rozporządzenia w odniesieniu do uprawnień do płatności.</p>				
Art. 15	<p>Zmiany w pojedynczym wniosku lub wniosku o płatność</p> <p>1. Po ostatecznym terminie złożenia pojedynczego wniosku lub wniosku o płatność poszczególne działki rolne lub indywidualne uprawnienia do płatności mogą być dodane lub dostosowane w pojedynczym wniosku lub wniosku o płatność, pod warunkiem że wymogi wynikające z przedmiotowych systemów płatności bezpośrednich i środków rozwoju obszarów wiejskich są przestrzegane.</p> <p>Zmian dotyczących użytkowania lub systemu płatności bezpośrednich lub środków rozwoju obszarów</p>	N	-	-	Przepis rozporządzenia stosowany wprost - nie wymaga wdrożenia

<p>wiejskich odnośnie do poszczególnych działek rolnych lub odnośnie do uprawnień do płatności zadeklarowanych w pojedynczym wniosku można dokonać na tych samych warunkach.</p> <p>Jeśli zmiany, o których mowa w akapicie pierwszym i drugim, mają związek z jakimkolwiek dokumentami uzupełniającymi lub umowami, które należy przedłożyć, takie dokumenty lub umowy można również odpowiednio zmieniać.</p> <p>2. Zmiany dokonane zgodnie z ust. 1 są zgłaszane właściwym organom na piśmie najpóźniej do dnia 31 maja danego roku, z wyjątkiem Estonii, Łotwy, Litwy, Finlandii i Szwecji, gdzie są one zgłaszane do dnia 15 czerwca danego roku.</p> <p>Na zasadzie odstępstwa od akapitu pierwszego państwa członkowskie mogą ustalić wcześniejszy ostateczny termin zgłaszania zmian. Termin ten nie może jednak wykraczać poza 15 dni kalendarzowych od ostatecznego terminu na złożenie pojedynczego wniosku lub wniosku o płatność, który to termin ustanowiono zgodnie z art. 13 ust. 1.</p>				
--	--	--	--	--

	<p>3. Jeśli właściwy organ poinformował już beneficjenta o jakimkolwiek przypadku niezgodności w pojedynczym wniosku lub wniosku o płatność lub jeśli powiadomił go o zamiarze przeprowadzenia kontroli na miejscu lub jeśli ta kontrola na miejscu ujawni niezgodności, zmiany zgodnie z ust. 1 nie są dozwolone odnośnie do działek rolnych, których dotyczy taka niezgodność.</p>				
Ar 16	<p>Poprawki do z góry ustalonych formularzy</p> <p>Przy składaniu formularza pojedynczego wniosku, wniosku o pomoc lub wniosku o płatność beneficjent wprowadza poprawki w z góry ustalonym formularzu, o którym mowa w art. 72 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013, jeśli nastąpiły jakiegokolwiek zmiany, szczególnie odnośnie do przeniesień uprawnień do płatności zgodnie z art. 34 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, lub jeśli jakakolwiek informacja podana w z góry ustalonym formularzu jest błędna.</p>	N	-	-	Przepis rozporządzenia stosowany wprost - nie wymaga wdrożenia

Art. 17	<p>Szczególne wymogi odnoszące się do wniosków o przyznanie pomocy w ramach systemów pomocy obszarowej oraz wniosków o płatność w ramach środków wsparcia obszarowego</p> <p>1. W celu identyfikacji wszystkich działek rolnych w gospodarstwie lub gruntów nierolniczych, o których mowa w art. 14 ust. 1 lit. d) i e), właściwy organ dostarcza beneficjentowi z góry ustalony formularz i odpowiednie materiały graficzne, o których mowa w art. 72 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013, za pośrednictwem interfejsu opartego na GIS, umożliwiającego przetwarzanie danych przestrzennych i alfanumerycznych w odniesieniu do zgłoszonych obszarów (zwany dalej „formularzem geoprzestrzennego wniosku o przyznanie pomocy”).</p> <p>2. Ust. 1 stosuje się w następujący sposób:</p> <p>a) od roku składania wniosków 2016 – do liczby beneficjentów odpowiadającej liczbie niezbędnej do objęcia co najmniej 25 % całkowitego obszaru zatwierdzonego do celów systemu płatności podstawowej lub systemu</p>	N	-	-	Przepis rozporządzenia stosowany wprost - nie wymaga wdrożenia
---------	--	---	---	---	--

	<p>jednolitej płatności obszarowej w poprzednim roku;</p> <p>b) od roku składania wniosków 2017 – do liczby beneficjentów odpowiadającej liczbie niezbędnej do objęcia co najmniej 75 % całkowitego obszaru zatwierdzonego do celów systemu płatności podstawowej lub systemu jednolitej płatności obszarowej w poprzednim roku;</p> <p>c) od roku składania wniosków 2018 – do wszystkich beneficjentów.</p> <p>3. Jeżeli beneficjent nie jest w stanie złożyć wniosku o przyznanie pomocy lub wniosku o płatność z wykorzystaniem formularza geoprzestrzennego wniosku o przyznanie pomocy, właściwy organ zapewnia beneficjentowi:</p> <p>a) albo niezbędną pomoc techniczną;</p> <p>b) albo z góry ustalone formularze i odpowiednie materiały graficzne w formie papierowej. W tym przypadku właściwy organ przynosi informacje otrzymane od beneficjenta do formularza geoprzestrzennego wniosku o przyznanie pomocy.</p> <p>4. W z góry ustalonych formularzach przekazanych beneficjentowi określa się</p>				
--	--	--	--	--	--

	<p>maksymalny kwalifikujący się obszar na działkę referencyjną zgodnie z art. 5 ust. 2 lit. a) i b) rozporządzenia delegowanego (UE) nr 640/2014 oraz obszar zatwierdzony w poprzednim roku według działek rolnych do celów systemu płatności podstawowej, systemu jednolitej płatności obszarowej lub obszarowych środków rozwoju obszarów wiejskich.</p> <p>Materiały graficzne dostarczone beneficjentowi zgodnie z art. 72 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013 wskazują granice oraz unikalną identyfikację działek referencyjnych, o których mowa w art. 5 ust. 1 rozporządzenia delegowanego (UE) nr 640/2014, oraz granice działek rolnych zatwierdzonych w roku poprzednim, aby umożliwić beneficjentowi prawidłowe wskazanie wielkości i położenia każdej działki rolnej. Od roku składania wniosków 2016 materiały te wskazują również rodzaj, wielkość i lokalizację obszarów proekologicznych zatwierdzonych w roku poprzednim.</p> <p>5. Beneficjent jednoznacznie identyfikuje i zgłasza powierzchnię</p>				
--	---	--	--	--	--

	<p>każdej działki rolnej oraz, w stosownych przypadkach, rodzaj, wielkość i lokalizację obszarów proekologicznych. W odniesieniu do płatności z tytułu zazieleniania beneficjent musi również określić sposób wykorzystywania zgłoszonej działki rolnej.</p> <p>W tym celu beneficjent może potwierdzić informacje przekazane za pomocą z góry ustalonego formularza. Jeżeli jednak informacje dotyczące powierzchni, lokalizacji lub granicy działki rolnej lub, w stosownych przypadkach, wielkości i lokalizacji obszarów proekologicznych nie są poprawne lub są niekompletne, beneficjent poprawia z góry ustalony formularz lub wprowadza w nim zmiany.</p> <p>Na podstawie poprawek lub uzupełnień wprowadzonych przez beneficjentów do z góry ustalonego formularza, właściwy organ dokonuje oceny, czy niezbędna jest aktualizacja odpowiedniej działki referencyjnej, uwzględniając art. 5 ust. 3 rozporządzenia delegowanego (UE) nr 640/2014.</p> <p>6. Jeżeli beneficjent stosuje praktyki równoważne zgodnie z art. 43 ust. 3 lit. a) rozporządzenia (UE)</p>				
--	---	--	--	--	--

	<p>nr 1307/2013 za pośrednictwem zobowiązań podjętych zgodnie z art. 39 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 1698/2005 lub art. 28 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1305/2013, zobowiązanie to podaje się we wniosku o przyznanie pomocy z odniesieniem do odpowiedniego wniosku o płatność.</p> <p>Jeżeli beneficjent stosuje praktyki równoważne za pośrednictwem krajowych lub regionalnych systemów certyfikacji środowiskowej zgodnie z art. 43 ust. 3 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, ust. 4 i 5 niniejszego artykułu stosuje się odpowiednio w odniesieniu do z góry ustalonego formularza i deklaracji beneficjenta.</p> <p>Do celów wdrożenia na poziomie regionalnym lub wspólnych realizacji zgodnie z art. 46 ust. 5 i 6 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013 i w odniesieniu do części zobowiązań dotyczących obszaru proekologicznego, które beneficjenci muszą spełnić indywidualnie, beneficjenci uczestniczący we wdrożeniu na poziomie regionalnym lub wspólnych realizacji jednoznacznie identyfikują i deklarują – w odniesieniu do każdej</p>				
--	---	--	--	--	--

<p>działki rolnej – rodzaj, wielkość i lokalizację obszaru proekologicznego zgodnie z ust. 5 niniejszego artykułu. We wniosku o przyznanie pomocy lub wniosku o płatność beneficjenci wpisują odniesienie do deklaracji o wdrożeniu na poziomie regionalnym lub o wspólnej realizacji, o której to deklaracji mowa w art. 18 niniejszego rozporządzenia.</p> <p>7. W przypadku obszarów wykorzystywanych do produkcji konopi zgodnie z art. 32 ust. 6 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013 pojedynczy wniosek zawiera:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) wszelkie informacje wymagane do identyfikacji działek obsianych konopiami ze wskazaniem zastosowanych odmian nasion; b) wskazanie ilości wykorzystanych nasion (kg na hektar); c) oficjalne etykiety stosowane na opakowaniach nasion zgodnie z dyrektywą Rady 2002/57/WE ⁽¹⁵⁾, w szczególności z jej art. 12 lub jakiegokolwiek inny dokument uznawany przez dane państwo członkowskie za równoważny. <p>W drodze odstępstwa od akapitu pierwszego lit. c), jeśli siew przypada po ostatecznym terminie</p>				
---	--	--	--	--

	<p>złożenia pojedynczego wniosku, etykiety należy dostarczyć najpóźniej do dnia 30 czerwca. Jeśli etykiety należy dostarczyć także innym organom krajowym, to państwa członkowskie mogą ustalić, że po ich dostarczeniu zgodnie z wymienioną literą etykiety zwraca się beneficjentowi. Zwrócone etykiety oznacza się jako wykorzystane przy składaniu wniosku.</p> <p>8. W przypadku płatności specyficznej w odniesieniu do bawełny, przewidzianej w tytule IV rozdział 2 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, pojedynczy wniosek zawiera:</p> <p>a) nazwę odmiany wykorzystanych nasion bawełny;</p> <p>b) w stosownych przypadkach, nazwę i adres zatwierdzonej organizacji międzybranżowej, której członkiem jest beneficjent.</p> <p>9. Obszary, które nie są wykorzystywane do celów systemów pomocy przewidzianych w tytule III, IV i V rozporządzenia (UE) nr 1307/2013 lub do celów systemów wsparcia w sektorze wina, o których mowa w rozporządzeniu 1308/2013, zgłasza się w jednej lub więcej niż</p>				
--	--	--	--	--	--

	jednej pozycji „inne rodzaje wykorzystania”.				
Art. 18 akapit pierwszy i drugi	<p>Dla każdego wdrożenia na poziomie regionalnym lub wspólnej realizacji zgodnie z art. 46 ust. 5 lub 6 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013 należy przedłożyć deklarację o wdrożeniu na poziomie regionalnym lub o wspólnej realizacji, uzupełniającą wniosek o przyznanie pomocy lub wniosek o płatność każdego z uczestniczących beneficjentów.</p> <p>Deklaracja zawiera wszelkie niezbędne informacje uzupełniające pozwalające na sprawdzenie zgodności z obowiązkami w zakresie wdrożenia na poziomie regionalnym lub wspólnej realizacji zgodnie z art. 46 ust. 5 lub 6 tego rozporządzenia, w szczególności:</p> <p>a) niepowtarzalną identyfikację każdego uczestniczącego beneficjenta;</p> <p>b) minimalny odsetek, który każdy z uczestniczących beneficjentów ma spełniać indywidualnie, o którym to odsetku mowa w art. 46 ust. 6 akapit drugi tego rozporządzenia;</p>	N			Przepis rozporządzenia stosowany wprost - nie wymaga wdrożenia

	<p>c)całkowitą powierzchnię sąsiednich struktur przyległych obszarów proekologicznych, o których mowa w art. 46 ust. 5 tego rozporządzenia, lub wspólnych obszarów proekologicznych, o których mowa w art. 46 ust. 6 tego rozporządzenia, w odniesieniu do których obowiązki są spełniane wspólnie;</p> <p>d)z góry ustalone materiały graficzne wskazujące granice oraz unikalną identyfikację działek referencyjnych, które mają być wykorzystane do jednoznacznego określenia sąsiednich struktur przyległych obszarów proekologicznych lub wspólnych obszarów proekologicznych i do wskazania ich granic.</p>				
Art. 18 akapit trzeci	<p>W przypadku wdrożenia na poziomie regionalnym, jeżeli szczegółowy plan, o którym mowa w art. 46 ust. 6 rozporządzenia delegowanego (UE) nr 639/2014, zawiera wszystkie informacje wymienione w akapicie drugim niniejszego artykułu, deklarację, o której mowa w akapicie pierwszym, można zastąpić przez odniesienie do planu.</p>	N			Nie będzie stosowany w Polsce

Art. 18 akapit czwarty	W przypadku wspólnej realizacji deklarację, o której mowa w akapicie pierwszym, uzupełnia się pisemną umową przewidzianą w art. 47 ust. 4 rozporządzenia delegowanego (UE) nr 639/2014.	T	Art. 12 ust. 4	4. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, obszary uznawane za obszary proekologiczne oraz warunki wspólnej realizacji praktyki utrzymania tych obszarów, w tym warunki uznawania gospodarstw za znajdujące się w bliskiej odległości i wymagania, jakim powinna odpowiadać umowa, o której mowa w art. 47 ust. 4 rozporządzenia nr 639/2014, uwzględniając rodzaje obszarów wymienionych w art. 46 ust. 2 rozporządzenia nr 1307/2013 oraz kryteria ich uznawania za obszary proekologiczne, określone w art. 45 rozporządzenia nr 639/2014, a także mając na względzie zapewnienie osiągnięcia jak najkorzystniejszego oddziaływania na środowisko wykonywania praktyki utrzymania obszarów uznawanych za proekologiczne.	
Art. 19 ust. 2-3	2. Od roku składania wniosków 2016 państwa członkowskie przewidują uproszczoną procedurę składania wniosków, o której mowa w art. 72 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013.	N	-	-	Przepis rozporządzenia stosowany wprost - nie wymaga wdrożenia

	<p>3. Z góry ustalone formularze, które należy stosować w procedurze składania wniosków, o której mowa w ust. 2, są sporządzane na podstawie informacji przekazanych w pojedynczym wniosku złożonym w odniesieniu do roku 2015 i zawierają w szczególności:</p> <p>a) wszelkie dodatkowe informacje niezbędne do ustalenia zgodności z art. 64 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013 oraz, w stosownych przypadkach, wszelkie dodatkowe informacje niezbędne do potwierdzenia, że beneficjent wciąż spełnia przepisy art. 9 tego rozporządzenia;</p> <p>b) oświadczenie beneficjenta, iż jest on świadomy szczególnych warunków odnoszących się do systemu dla małych gospodarstw, o których to warunkach mowa w art. 64 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013.</p> <p>Jeżeli państwa członkowskie zdecydują się na metodę płatności określoną w art. 63 ust. 2 akapit pierwszy lit. a) rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, bez stosowania jego akapitu trzeciego, z góry ustalone formularze dostarcza się – na zasadzie odstępstwa od akapitu</p>				
--	---	--	--	--	--

	pierwszego niniejszego ustępu – zgodnie z sekcją 1 niniejszego rozdziału.				
Art. 19 ust. 4	4. Beneficjenci, którzy zdecydują się wycofać z systemu dla małych gospodarstw w odniesieniu do roku następującego po roku 2015 – zgodnie z art. 62 ust. 1 akapit drugi rozporządzenia (UE) nr 1307/2013 lub art. 62 ust. 2 tego rozporządzenia – informują właściwy organ o swoim wycofaniu zgodnie z zasadami stosowanymi w państwach członkowskich.	T	Art. 55 ust. 6 i 7	6. W kolejnych latach rolnik uczestniczący w systemie dla małych gospodarstw może wystąpić z tego systemu, składając oświadczenie o wystąpieniu z tego systemu w terminie do dnia 30 września roku, w którym to wystąpienie ma nastąpić. W takim przypadku w decyzji w sprawie przyznania płatności bezpośrednich za rok, w którym zostało złożone to oświadczenie, stwierdza się, że rolnik nie uczestniczy w systemie dla małych gospodarstw. 7. Oświadczenie o wystąpieniu z systemu dla małych gospodarstw składa się do kierownika biura powiatowego Agencji, o którym mowa w art. 5: 1) składając wniosek o przyznanie płatności bezpośrednich albo 2) na formularzu opracowanym i udostępnionym przez Agencję.	
Art. 21 ust. 1 (bez lit. d)) i 2	<i>Artykuł 21</i> Wymagania w odniesieniu do wniosków o przyznanie pomocy związanej z produkcją zwierząt gospodarskich i do wniosków o płatność w ramach środków	N	-	-	Przepis rozporządzenia stosowany wprost - nie wymaga wdrożenia

	<p>wsparcia związanych z produkcją zwierzęcą</p> <p>1. Wniosek o przyznanie pomocy związanej z produkcją zwierząt gospodarskich zdefiniowany w art. 2 ust. 1 akapit drugi pkt 15 rozporządzenia delegowanego (UE) nr 640/2014 lub wniosek o płatność w ramach środków wsparcia związanych z produkcją zwierzęcą zdefiniowanych w art. 2 ust. 1 akapit drugi pkt 14 tego rozporządzenia zawiera wszystkie informacje niezbędne do ustalenia kwalifikowalności do pomocy lub wsparcia, a w szczególności:</p> <p>a) tożsamość beneficjenta;</p> <p>b) odniesienie do pojedynczego wniosku, jeśli został on wcześniej złożony;</p> <p>c) liczbę zwierząt każdego typu, odnośnie do których złożono wniosek o przyznanie pomocy związanej z produkcją zwierząt gospodarskich lub wniosek o płatność, oraz w przypadku bydła – kody identyfikacyjne zwierząt;</p> <p>e) w stosownych przypadkach, wszelkie dokumenty uzupełniające potrzebne do wykazania kwalifikowalności do</p>				
--	--	--	--	--	--

	<p>przedmiotowego systemu lub środka;</p> <p>f) oświadczenie beneficjenta, że jest świadomy warunków dotyczących przedmiotowej pomocy lub wsparcia.</p> <p>2. Każdy posiadacz zwierząt ma prawo do otrzymania od właściwych organów, w rozsądnych odstępach czasowych oraz bez nadmiernych opóźnień, informacji przechowywanych w skomputeryzowanej bazie danych zwierząt odnoszących się do niego oraz do jego zwierząt. W trakcie składania wniosku o przyznanie pomocy związanej z produkcją zwierząt gospodarskich lub wniosku o płatność beneficjent oświadcza, że zawarte w nim dane są poprawne oraz kompletne albo koryguje niepoprawne dane lub uzupełnia brakujące.</p>				
<p>Art. 21 ust. 1 lit. d)</p>	<p>d) w stosownych przypadkach, zobowiązanie beneficjenta do utrzymywania zwierząt, o których mowa w lit. c), w gospodarstwie w okresie ustalonym przez państwo członkowskie, oraz informacje o miejscu lub miejscach, gdzie zwierzęta będą utrzymywane w danym okresie;</p>	<p>T</p>	<p>Art. 16 ust. 2 pkt 1) lit. a) tiret drugie, ust. 2 pkt 2) lit. a) tiret drugie, ust. 5 pkt 1) lit. b)</p>	<p>2. Płatności związane do zwierząt gatunku bydło domowe są przyznawane rolnikowi w formie:</p> <p>1) płatności do bydła, jeżeli:</p> <p>a) posiada samice lub samce tego gatunku:</p> <ul style="list-style-type: none"> - - przez okres od dnia złożenia wniosku o przyznanie tej płatności do dnia 30 czerwca 	

				<p>roku, w którym ten wniosek został złożony, i nie krócej niż do dnia, w którym zwierzę osiągnie wiek 6 miesięcy,</p> <p>co potwierdza wpis do rejestru zwierząt gospodarskich oznakowanych, o którym mowa w przepisach o systemie identyfikacji i rejestracji zwierząt,</p> <p>.....</p> <p>2) płatności do krów, jeżeli:</p> <p>a) posiada samice tego gatunku:</p> <ul style="list-style-type: none"> - - przez okres od dnia złożenia wniosku o przyznanie tej płatności do dnia 30 czerwca roku, w którym ten wniosek został złożony, <p>co potwierdza wpis do rejestru zwierząt gospodarskich oznakowanych, o którym mowa w przepisach o systemie identyfikacji i rejestracji zwierząt,</p> <p>.....</p> <p>5. Płatności związane do zwierząt gatunków owca domowa i koza domowa są przyznawane rolnikowi, jeżeli:</p> <p>1) posiada samice danego gatunku:</p> <p>a) których wiek w dniu 31 maja roku, w którym został złożony</p>	
--	--	--	--	---	--

				wniosek o przyznanie danej płatności, wynosi co najmniej 12 miesięcy, b) przez okres od dnia: – 1 października do dnia 31 października roku, w którym został złożony wniosek o przyznanie tej płatności, oraz w dniu złożenia tego wniosku – w przypadku owiec, – złożenia wniosku o przyznanie danej płatności do dnia 30 czerwca roku, w którym ten wniosek został złożony – w przypadku kóz, co potwierdza wpis do rejestru zwierząt gospodarskich oznakowanych, o którym mowa w przepisach o systemie identyfikacji i rejestracji zwierząt;	
Art. 21 ust. 3	3. Państwa członkowskie mogą zdecydować, że niektóre informacje, o których mowa w ust. 1, nie muszą być umieszczane we wniosku o przyznanie pomocy związanej z produkcją zwierząt gospodarskich lub wniosku o płatność, jeśli zostały już przekazane właściwym organom.	N	-	-	Przepis nie będzie stosowany w Polsce
Art. 21 ust. 4	4. Państwa członkowskie mogą wprowadzić procedury, na podstawie których dane zawarte w	N			Przepis nie będzie stosowany w Polsce

	<p>skomputeryzowanej bazie danych zwierząt mogą być wykorzystywane do celów wniosku o przyznanie pomocy związanej z produkcją zwierząt gospodarskich lub wniosku o płatność, pod warunkiem że skomputeryzowana baza danych zwierząt zapewnia poziom bezpieczeństwa i wdrożenia niezbędny do właściwego zarządzania przedmiotowymi systemami pomocy lub środkami wsparcia na poziomie poszczególnych zwierząt.</p> <p>Takie procedury, o których mowa w akapicie pierwszym, mogą składać się z systemu, zgodnie z którym beneficjent może ubiegać się o przyznanie pomocy lub wsparcia odnośnie do wszystkich zwierząt, które w dniu lub w okresie ustalonym przez państwo członkowskie kwalifikują się do otrzymania pomocy lub wsparcia na podstawie danych zawartych w skomputeryzowanej bazie danych zwierząt.</p> <p>W takim przypadku państwa członkowskie podejmują niezbędne środki, aby zagwarantować, że:</p> <p>a) zgodnie z przepisami mającymi zastosowanie do przedmiotowego</p>				
--	---	--	--	--	--

	<p>systemu pomocy lub środka wsparcia, data lub okres, o których mowa w akapicie drugim, są jasno określone i znane beneficjentom;</p> <p>b) beneficjent jest świadomy, że wszystkie potencjalnie kwalifikujące się zwierzęta, które okażą się być nieprawidłowo zidentyfikowane lub zarejestrowane w systemie identyfikacji i rejestracji zwierząt, są uznawane za zwierzęta, odnośnie do których stwierdzono niezgodności, o których mowa w art. 31 rozporządzenia delegowanego (UE) nr 640/2014.</p>				
Art. 21 ust. 5	<p>5. Państwa członkowskie mogą ustalić, że niektóre z informacji, o których mowa w ust. 1, mogą lub są przekazywane za pośrednictwem zatwierdzonego przez nie organu lub zatwierdzonych organów. Jednakże beneficjent pozostaje odpowiedzialny za przekazane dane.</p>	N	-	-	
Art. 24	<p>Zasady ogólne</p> <p>1. Kontrole administracyjne i kontrole na miejscu przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są przeprowadzane w sposób zapewniający skuteczną weryfikację:</p> <p>a) poprawności i kompletności informacji podanych we wniosku o przyznanie pomocy, wniosku o</p>	T	Art. 37 ust. 1-3 oraz 5	<p>Art. 37. 1. Czynności kontrolne w ramach kontroli na miejscu określonej w przepisach, o których mowa w art. 1 pkt 1, przeprowadzanej przez Agencję, są wykonywane przez osoby posiadające imienne upoważnienie wydane przez Prezesa Agencji.</p> <p>2. Upoważnienie, o którym</p>	

	<p>wsparcie, wniosku o płatność lub innej deklaracji;</p> <p>b) zgodności ze wszystkimi kryteriami kwalifikowalności, zobowiązaniami i innymi obowiązkami w odniesieniu do przedmiotowego systemu pomocy lub środka wsparcia, warunków, na których przyznaje się pomoc lub wsparcie lub zwolnień z obowiązków;</p> <p>c) przestrzegania wymogów i norm odnoszących się do zasady wzajemnej zgodności.</p> <p>2. Państwa członkowskie zapewniają, by zgodność ze wszystkimi odpowiednimi warunkami ustanowionymi przez prawo unijne lub w odpowiednich przepisach krajowych i dokumentach zawierających przepisy wykonawcze lub w programie rozwoju obszarów wiejskich mogła być sprawdzona zgodnie ze zbiorem weryfikowalnych wskaźników ustanawianych przez państwa członkowskie.</p> <p>3. Wyniki kontroli administracyjnych i kontroli na miejscu ocenia się, aby ustalić, czy wszelkie stwierdzone problemy mogą zasadniczo wiązać się z</p>			<p>mowa w ust. 1, zawiera wskazanie osoby upoważnionej do wykonywania czynności kontrolnych, miejsce i zakres oraz podstawę prawną do ich wykonywania.</p> <p>3. Przed przystąpieniem do czynności kontrolnych osoba upoważniona do ich wykonywania jest obowiązana okazać imienne upoważnienie rolnikowi, jeżeli jest on obecny podczas kontroli.</p> <p>5. Osoby upoważnione do wykonywania czynności kontrolnych mają prawo do:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) wstępu na teren gospodarstwa rolnego; 2) dostępu do zwierząt; 3) żądania pisemnych lub ustnych informacji związanych z przedmiotem kontroli; 4) wglądu do dokumentów związanych z przedmiotem kontroli, sporządzania z nich odpisów, wyciągów lub kopii oraz zabezpieczania tych dokumentów; 5) pobierania próbek do badań; 6) żądania okazywania i udostępniania danych informatycznych. 	
--	--	--	--	--	--

	<p>ryzykiem dla innych podobnych operacji, beneficjentów lub innych podmiotów. W ocenie określa się również przyczyny takich sytuacji, wszelkie dalsze kontrole, które mogą być wymagane, a także niezbędne działania naprawcze i zapobiegawcze.</p> <p>4. Właściwy organ przeprowadza inspekcje fizyczne w terenie, w przypadku gdy fotointerpretacja ortoobrazów (satelitarnych lub lotniczych) nie dostarcza wyników, które pozwalają na wyciągnięcie ostatecznych wniosków, satysfakcjonujących właściwy organ, w odniesieniu do kwalifikowalności lub właściwej powierzchni obszaru, który jest przedmiotem kontroli administracyjnej lub kontroli na miejscu.</p> <p>5. Niniejszy rozdział stosuje się do wszystkich kontroli przeprowadzanych na mocy niniejszego rozporządzenia i nie naruszając przepisów szczegółowych przewidzianych w tytułach IV i V. Ustęp 3 nie ma jednak zastosowania do tytułu V.</p>		<p>Art. 52 pkt 4) lit. b</p>	<p>b) w ust. 2 pkt 4 otrzymuje brzmienie: „4) wyniki kontroli na miejscu, o których mowa w rozporządzeniu nr 640/2014 i rozporządzeniu wykonawczym Komisji (UE) nr 809/2014 z dnia 17 lipca 2014 r. ustanawiającym zasady stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 w odniesieniu do zintegrowanego systemu zarządzania i kontroli, środków rozwoju obszarów wiejskich oraz zasady wzajemnej zgodności (Dz. Urz. UE L 227 z 31.07.2014, str. 69).”;</p>	
Art. 25	Kontrole na miejscu mogą zostać zapowiedziane, pod warunkiem że	T	art. 37 ust. 4	Art. 37 ust. 4. Czynności kontrolne mogą być wykonywane podczas	

	<p>nie koliduje to z ich celem lub skutecznością. Zapowiedzenie kontroli następuje z wyprzedzeniem ściśle ograniczonym do niezbędnego minimum i nie przekracza 14 dni.</p> <p>Jednakże w przypadku kontroli na miejscu odnoszących się do wniosków o przyznanie pomocy z związanej z produkcją zwierząt gospodarskich lub wniosków o płatność w ramach środków wsparcia związanych z produkcją zwierzęcą, zapowiedzenie nie przekracza 48 godzin, z wyjątkiem należycie uzasadnionych przypadków. Ponadto jeżeli prawodawstwo stosowane do aktów i norm dotyczących zasady wzajemnej zgodności wymaga, aby kontrole na miejscu miały niezapowiedziany charakter, wymienione zasady mają również zastosowanie w przypadku kontroli na miejscu przeprowadzanych pod kątem przestrzegania zasady wzajemnej zgodności.</p>		art. 38 ust. 7	<p>nieobecności rolnika także wówczas, gdy rolnik został zawiadomiony o kontroli zgodnie z art. 25 rozporządzenia nr 809/2014.</p> <p>Art. 37 ust. 7. Czynności kontrolne w ramach kontroli wymogów mogą być wykonywane podczas nieobecności rolnika także wówczas, gdy rolnik został zawiadomiony o kontroli zgodnie z art. 25 rozporządzenia nr 809/2014.</p>	
Art. 26	<p>Termin kontroli na miejscu</p> <p>1. W przypadku gdy ma to zastosowanie, kontrole na miejscu przewidziane w niniejszym rozporządzeniu przeprowadza się w</p>	N	-	-	Przepis rozporządzenia stosowany wprost - nie wymaga wdrożenia

	<p>tym samym czasie, co pozostałe kontrole przewidziane w prawie unijnym.</p> <p>2. Do celów środków rozwoju obszarów wiejskich objętych zakresem systemu zintegrowanego, kontrole na miejscu są rozłożone w ciągu roku zgodnie z analizą ryzyka związanego z różnymi zobowiązaniami w ramach każdego środka.</p> <p>3. Kontrole na miejscu obejmują sprawdzenie zgodności ze wszystkimi kryteriami kwalifikowalności, zobowiązaniami i innymi obowiązkami wynikającymi z tych systemów pomocy lub środków wsparcia, dla których dany beneficjent został wybrany zgodnie z art. 34.</p> <p>Czas trwania kontroli na miejscu jest ściśle ograniczony do niezbędnego minimum.</p> <p>4. Jeżeli niektóre kryteria kwalifikowalności, zobowiązania i inne obowiązki można sprawdzić tylko w konkretnym okresie, kontrole na miejscu mogą wymagać dodatkowych wizyt w późniejszym terminie. W takim przypadku kontrole na miejscu są koordynowane w taki sposób, aby</p>				
--	---	--	--	--	--

	<p>ograniczyć liczbę i czas trwania takich wizyt u jednego beneficjenta do niezbędnego minimum. W stosownych przypadkach, wizyty takie mogą również być prowadzone w drodze teledetekcji zgodnie z art. 40.</p> <p>Jeżeli wymagane są wizyty odnoszące się do gruntów ugorowanych, między śródpolnych, stref buforowych, pasów kwalifikujących się hektarów wzdłuż obrzeży lasu, obszarów z międzyplonami lub pokrywą zieloną zgłoszonych jako obszar proekologiczny, liczba tych dodatkowych wizyt w 50 % przypadków dotyczy tego samego beneficjenta wybranego w oparciu o ryzyko, a w pozostałych 50 % przypadków – innych dodatkowo wybranych beneficjentów. Innych dodatkowych beneficjentów wybiera się losowo spośród wszystkich beneficjentów posiadających grunty ugorowane, między śródpolne, strefy buforowe, pasy kwalifikujących się hektarów wzdłuż obrzeży lasu, obszary z międzyplonami lub pokrywą zieloną zgłoszone jako obszar proekologiczny, a takie wizyty mogą być ograniczone do</p>				
--	--	--	--	--	--

	<p>obszarów zgłoszonych jako grunty ugorowane, miedze śródpolne, strefy buforowe, pasy kwalifikujących się hektarów wzdłuż obrzeży lasu, obszary z międzyplonami lub pokrywą zieloną.</p> <p>W przypadku gdy wymagane są dodatkowe wizyty, do każdej dodatkowej wizyty stosuje się art. 25.</p>				
Art. 27	<p>Wzajemne powiadomienia o wynikach kontroli</p> <p>W stosownych przypadkach, w kontrolach administracyjnych i kontrolach na miejscu pod kątem kwalifikowalności uwzględnia się podejrzane przypadki niezgodności zgłoszone przez inne służby, jednostki lub organizacje.</p> <p>Państwa członkowskie zapewniają, aby wszystkie odpowiednie ustalenia poczynione w ramach kontroli zgodności z kryteriami kwalifikowalności, zobowiązaniami i innymi obowiązkami dotyczącymi systemów wymienionych w załączniku I do rozporządzenia (UE) nr 1307/2013 lub wsparcia w ramach środków rozwoju obszarów wiejskich objętych zakresem systemu zintegrowanego były</p>	N	-	-	Przepis rozporządzenia stosowany wprost - nie wymaga wdrożenia

	<p>przekazywane do właściwego organu odpowiedzialnego za przyznanie odpowiedniej płatności. Państwa członkowskie zapewniają również, aby publiczne lub prywatne organy certyfikujące, o których mowa w art. 38 rozporządzenia delegowanego (UE) nr 639/2014, powiadamiały właściwy organ odpowiedzialny za przyznawanie płatności z tytułu praktyk rolniczych korzystnych dla klimatu i środowiska o jakichkolwiek ustaleniach istotnych dla prawidłowego przyznawania takiej płatności na rzecz beneficjentów, którzy zdecydowali się na spełnianie zobowiązań w ramach równowagi przez certyfikację.</p> <p>Jeżeli kontrole administracyjne lub kontrole na miejscu w odniesieniu do środków rozwoju obszarów wiejskich objętych zakresem systemu zintegrowanego obejmują praktyki równoważne, o których mowa w art. 43 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, wyniki takich kontroli są przekazywane do celów dalszych działań w zakresie przyznawania płatności z tytułu praktyk rolniczych korzystnych dla klimatu i środowiska.</p>				
--	---	--	--	--	--

Art. 28	<p>Kontrole administracyjne</p> <p>1. Kontrole administracyjne, o których mowa w art. 74 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013, łącznie z kontrolami krzyżowymi, pozwalają na wykrycie niezgodności, a w szczególności na ich automatyczne wykrycie za pomocą narzędzi informatycznych. Kontrole te obejmują wszystkie elementy, których kontrola jest możliwa i stosowna za pomocą kontroli administracyjnych. Kontrole te gwarantują, że:</p> <p>a) spełnione są kryteria kwalifikowalności, zobowiązania i inne obowiązki w odniesieniu do systemu pomocy lub środka wsparcia;</p> <p>b) występuje brak podwójnego finansowania z innych systemów unijnych;</p> <p>c) wniosek o przyznanie pomocy lub wniosek o płatność jest kompletny i został złożony w odpowiednim terminie oraz, w stosownych przypadkach, złożone zostały dokumenty uzupełniające i świadczą o kwalifikowalności;</p>	N	-	-	Przepis rozporządzenia stosowany wprost - nie wymaga wdrożenia

	<p>d)w stosownych przypadkach, istnieje zgodność ze zobowiązaniami długoterminowymi.</p> <p>2. W odniesieniu do systemów pomocy związanej z produkcją zwierzęcą i środków wsparcia związanych z produkcją zwierzęcą – państwa członkowskie, w stosownych przypadkach, mogą wykorzystywać dowody przekazywane przez inne służby, jednostki lub organizacje w celu sprawdzenia zgodności z kryteriami kwalifikowalności, zobowiązaniami i innymi obowiązkami, pod warunkiem że dane służby, jednostki lub organizacje spełniają odpowiednie normy, by kontrolować taką zgodność.</p>				
Art. 29	<p>Kontrole krzyżowe</p> <p>1. W stosownych przypadkach, kontrole administracyjne obejmują kontrole krzyżowe:</p> <p>a)odpowiednio – zgłoszonych uprawnień do płatności i zgłoszonych działek rolnych w celu uniknięcia wielokrotnego przyznawania tej samej pomocy</p>	N			Przepis rozporządzenia stosowany wprost - nie wymaga wdrożenia

	<p>lub tego samego wsparcia w odniesieniu do tego samego roku kalendarzowego lub roku składania wniosków oraz w celu zapobiegania przypadkom jakiegokolwiek kumulacji pomocy przyznawanej w ramach systemów pomocy obszarowej wymienionych w załączniku I do rozporządzenia (UE) nr 1307/2013 i w załączniku VI do rozporządzenia Rady (WE) nr 73/2009 ⁽¹⁶⁾ oraz środków wsparcia obszarowego zdefiniowanych w art. 2 akapit drugi pkt 21 rozporządzenia delegowanego (UE) nr 640/2014;</p> <p>b) uprawnień do płatności w celu sprawdzenia ich istnienia i kwalifikowalności do pomocy;</p> <p>c) zgodności między działkami rolnymi zgłoszonymi w pojedynczym wniosku lub wniosku o płatność a informacjami zawartymi w systemie identyfikacji działek rolnych w odniesieniu do działki referencyjnej zgodnie z art. 5 ust. 2 rozporządzenia delegowanego (UE) nr 640/2014, w celu sprawdzenia kwalifikowalności określonych obszarów do systemu</p>				
--	---	--	--	--	--

	<p>płatności bezpośrednich lub środków rozwoju obszarów wiejskich;</p> <p>d) zgodności między uprawnieniami do płatności a zatwierdzonym obszarem w celu sprawdzenia, czy danym uprawnieniom odpowiada co najmniej równa liczba kwalifikujących się hektarów, zdefiniowanych w art. 32 ust. 2–6 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013;</p> <p>e) za pośrednictwem skomputeryzowanej bazy danych zwierząt w celu sprawdzenia kwalifikowalności do pomocy lub wsparcia oraz w celu zapobiegania nienależnemu wielokrotnemu przyznawaniu tej samej pomocy lub tego samego wsparcia odnośnie do tego samego roku kalendarzowego lub roku składania wniosków;</p> <p>f) zgodności między oświadczeniami beneficjenta zawartymi w pojedynczym wniosku dotyczącymi członkostwa w zatwierdzonej organizacji międzybranżowej, informacjami zgodnie z art. 17 ust. 8 lit. b) niniejszego rozporządzenia a</p>				
--	--	--	--	--	--

	<p>informacjami przekazanymi przez zainteresowane zatwierdzone organizacje międzybranżowe – w celu sprawdzenia kwalifikowalności do zwiększenia pomocy, o którym mowa w art. 60 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013;</p> <p>g)w celu sprawdzenia zgodności z kryteriami zatwierdzania organizacji międzybranżowych oraz wykazu ich członków co najmniej raz na 5 lat.</p> <p>Do celów akapitu pierwszego lit. c), w przypadku gdy system zintegrowany przewiduje formularze geoprzestrzennego wniosku o przyznanie pomocy, kontrole krzyżowe są przeprowadzane na podstawie przecięcia przestrzennego zdigitalizowanej powierzchni deklarowanej z danymi w systemie identyfikacji działek rolnych. Ponadto kontrole krzyżowe przeprowadza się w celu zapobiegania podwójnemu ubieganiu się o pomoc dla tego samego obszaru.</p> <p>2. Wykazanie niezgodności w trakcie kontroli krzyżowych powoduje wszczęcie odpowiedniej</p>				
--	--	--	--	--	--

	<p>procedury administracyjnej i, w stosownych przypadkach, przeprowadzenie kontroli na miejscu.</p> <p>3. Jeżeli działka referencyjna ujęta jest we wniosku o przyznanie pomocy lub wniosku o płatność złożonym przez dwóch lub więcej beneficjentów w ramach tego samego systemu pomocy lub środka wsparcia, a zgłoszone działki rolne pokrywają się przestrzennie lub całkowity obszar zgłoszony przekracza maksymalny kwalifikowalny obszar określony zgodnie z art. 5 ust. 2 lit. a) i b) rozporządzenia delegowanego (UE) nr 640/2014, a różnica mieści się w granicach tolerancji pomiaru zgodnie z art. 38 niniejszego rozporządzenia w odniesieniu do tej działki referencyjnej, państwo członkowskie może przewidzieć proporcjonalne zmniejszenie danych obszarów, chyba że beneficjent wykaże, że którykolwiek z pozostałych zainteresowanych beneficjentów zawyżył wielkość swoich obszarów ze szkodą dla tego pierwszego.</p>				
Art. 30	Wskaźnik kontroli w odniesieniu	N	-	-	Przepis

	<p>do systemów pomocy obszarowej innych niż płatności z tytułu praktyk rolniczych korzystnych dla klimatu i środowiska</p> <p>W odniesieniu do systemów pomocy obszarowej innych niż płatności z tytułu praktyk rolniczych korzystnych dla klimatu i środowiska zgodnie z tytułem III rozdział 3 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013 (zwanymi dalej „płatnością z tytułu zazieleniania”), próba kontrolna do celów kontroli na miejscu przeprowadzanych każdego roku obejmuje co najmniej:</p> <p>a) 5 % wszystkich beneficjentów składających wnioski o pomoc z systemu płatności podstawowej lub systemu jednolitej płatności obszarowej zgodnie z tytułem III rozdział 1 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013. Państwa członkowskie zapewniają, by próba kontrolna zawierała co najmniej 5 % wszystkich beneficjentów zgłaszających użytki rolne, które obejmują głównie obszary utrzymujące się naturalnie w stanie nadającym się do wypasu zgodnie z art. 10 ust. 1 rozporządzenia delegowanego (UE) nr 639/2014;</p>				<p>rozporządzenia stosowany wprost - nie wymaga wdrożenia</p>
--	--	--	--	--	---

	<p>b)5 % wszystkich beneficjentów ubiegających się o płatność redystrybucyjną zgodnie z tytułem III rozdział 2 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013;</p> <p>c)5 % wszystkich beneficjentów ubiegających się o płatność z tytułu obszarów o ograniczeniach naturalnych zgodnie z tytułem III rozdział 4 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013;</p> <p>d)5 % wszystkich beneficjentów ubiegających się o płatność dla młodych rolników zgodnie z tytułem III rozdział 5 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013;</p> <p>e)5 % wszystkich beneficjentów ubiegających się o płatności obszarowe w ramach wsparcia związanego z produkcją zgodnie z tytułem IV rozdział 1 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013;</p> <p>f)5 % wszystkich beneficjentów ubiegających się o płatność w ramach systemu dla małych gospodarstw zgodnie z tytułem V rozporządzenia (UE) nr 1307/2013;</p> <p>g)30 % wszystkich zgłoszonych</p>				
--	---	--	--	--	--

	<p>obszarów wykorzystywanych do produkcji konopi zgodnie z art. 32 ust. 6 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013;</p> <p>h) 5 % wszystkich beneficjentów ubiegających się o płatność specyficzną w odniesieniu do bawełny zgodnie z tytułem IV rozdział 2 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013.</p>				
Art. 31	<p>1. W odniesieniu do płatności z tytułu zazieleniania próba kontrolna do celów kontroli na miejscu przeprowadzanych każdego roku obejmuje co najmniej:</p> <p>a) 5 % beneficjentów zobowiązanych do stosowania praktyk rolniczych korzystnych dla klimatu i środowiska (zwanym dalej „praktykami w zakresie zazieleniania”), którzy nie stanowią części populacji kontroli, o których mowa w lit. b) i c) (zwanym dalej „populacjami kontroli w zakresie zazieleniania”); próba ta obejmuje jednocześnie przynajmniej 5 % wszystkich beneficjentów posiadających obszary pokryte trwałymi użytkami zielonymi, które są wrażliwe pod względem</p>	N			Przepis rozporządzenia stosowany wprost - nie wymaga wdrożenia

	<p>środowiskowym, na obszarach objętych dyrektywą Rady 92/43/EEC lub dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/147/ , oraz dalszych obszarach wrażliwych pod względem środowiskowym, o których mowa w art. 45 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013;</p> <p>b)3 %:</p> <p>(i)albo wszystkich beneficjentów kwalifikujących się do płatności z tytułu zazieleniania, którzy są zwolnieni ze zobowiązań dotyczących dywersyfikacji upraw i obszaru proekologicznego, gdyż nie osiągają progów, o których mowa w art. 44 i 46 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, i którzy nie są objęci zobowiązaniami, o których mowa w art. 45 tego rozporządzenia;</p> <p>(ii)lub, w latach, w których art. 44 rozporządzenia delegowanego (UE) nr 639/2014 nie ma zastosowania w danym państwie członkowskim, beneficjentów kwalifikujących</p>				
--	--	--	--	--	--

	<p>się do płatności z tytułu zazieleniania, którzy są zwolnieni ze zobowiązań dotyczących dywersyfikacji upraw i obszaru proekologicznego, gdyż nie osiągają progów, o których mowa w art. 44 i 46 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, i którzy nie są objęci zobowiązaniami, o których mowa w art. 45 ust. 1 tego rozporządzenia;</p> <p>c) 5 % wszystkich beneficjentów zobowiązanych do stosowania praktyk w zakresie zazieleniania i krajowych lub regionalnych systemów certyfikacji środowiskowej, o których mowa w art. 43 ust. 3 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 1307/2013;</p> <p>d) 5 % wszystkich beneficjentów uczestniczących we wdrożeniu na poziomie regionalnym zgodnie z art. 46 ust. 5 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013;</p> <p>e) 5 % wszystkich beneficjentów uczestniczących we wspólnej realizacji zgodnie z art. 46 ust. 6 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013;</p>				
--	--	--	--	--	--

	<p>f) 100 % sąsiednich struktur przyległych obszarów proekologicznych, o których mowa w art. 46 ust. 3 rozporządzenia delegowanego (UE) nr 639/2014;</p> <p>g) 100 % wszystkich beneficjentów zobowiązanych do ponownego przekształcenia gruntów w trwałe użytki zielone zgodnie z art. 42 rozporządzenia delegowanego (UE) nr 639/2014;</p> <p>h) 20 % wszystkich beneficjentów zobowiązanych do ponownego przekształcenia gruntów w trwałe użytki zielone zgodnie z art. 44 ust. 2 i 3 rozporządzenia delegowanego (UE) nr 639/2014.</p> <p>2. Beneficjenci, którzy przestrzegają praktyk w zakresie zazieleniania poprzez praktyki równoważne zgodnie z przepisami art. 43 ust. 3 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 1307/2013 lub którzy uczestniczą w systemie dla małych gospodarstw zgodnie z art. 61 tego rozporządzenia lub którzy dla całego gospodarstwa spełniają wymogi ustanowione w art. 29 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 834/2007 w odniesieniu do rolnictwa ekologicznego, nie</p>				
--	--	--	--	--	--

<p>stanowią części próby kontrolnej i nie są wliczani do wskaźników kontroli określonych w niniejszym artykule.</p> <p>3. Jeżeli obszary proekologiczne nie są zidentyfikowane w systemie identyfikacji działek rolnych, o którym mowa w art. 70 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013, wskaźnik kontroli określony w ust. 1 lit. a) i c)–e), uzupełnia się o 5 % wszystkich beneficjentów z odpowiedniej próby kontrolnej, którzy są zobowiązani do utrzymywania obszaru proekologicznego na powierzchni użytków rolnych zgodnie z art. 43 i 46 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013.</p> <p>Akapit pierwszy nie ma jednak zastosowania w przypadku, gdy system zarządzania i kontroli gwarantuje, że wszystkie zgłoszone obszary proekologiczne zostały zidentyfikowane i, w stosownych przypadkach, zarejestrowane w systemie identyfikacji działek rolnych zgodnie z art. 5 ust. 2 lit. c) rozporządzenia delegowanego (UE) nr 640/2014 przed dokonaniem płatności.</p>				
--	--	--	--	--

Art. 34	<p>Wybór próby kontrolnej</p> <p>1. Wnioski uznane za niedopuszczalne lub wnioskodawcy uznani za niekwalifikujących się do płatności w momencie składania wniosku lub po kontroli administracyjnej nie stanowią części populacji kontrolnej.</p> <p>2. Do celów art. 30 i 31 wybór próby przeprowadza się w następujący sposób:</p> <p>a) między 1 a 1,25 % wszystkich beneficjentów ubiegających się o pomoc z systemu płatności podstawowej lub systemu jednolitej płatności obszarowej zgodnie z tytułem III rozdział 1 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013 wybiera się losowo spośród wszystkich beneficjentów ubiegających się o pomoc z tych systemów;</p> <p>b) między 1 a 1,25 % populacji kontrolnej w zakresie zazieleniania wybiera się losowo spośród wszystkich beneficjentów wybranych zgodnie z lit. a). Tam,</p>	N			Przepis rozporządzenia stosowany wprost - nie wymaga wdrożenia

	<p>gdzie jest to konieczne, aby osiągnąć tę wartość procentową, z populacji kontrolnej w zakresie zazieleniania wybiera się losowo dodatkowych beneficjentów;</p> <p>c) pozostałą liczbę beneficjentów z próby kontrolnej, o której mowa w art. 31 ust. 1 lit. a), wybiera się na podstawie analizy ryzyka;</p> <p>d) wszystkich beneficjentów wybranych zgodnie z lit. a)–c) niniejszego akapitu można traktować jako część prób kontrolnych przewidzianych w art. 30 lit. b)–e), g) i h). Tam, gdzie jest to konieczne, aby osiągnąć minimalny wskaźnik kontroli, z odpowiednich populacji kontrolnych wybiera się losowo dodatkowych beneficjentów;</p> <p>e) wszystkich beneficjentów wybranych zgodnie z lit. a)–d) niniejszego akapitu można traktować jako część próby kontrolnej przewidzianej w art. 30 lit. a). Tam, gdzie jest to konieczne, aby osiągnąć minimalny wskaźnik kontroli – spośród wszystkich beneficjentów ubiegających się o pomoc z systemu</p>				
--	--	--	--	--	--

	<p>płatności podstawowej lub systemu jednolitej płatności obszarowej zgodnie z tytułem III rozdział 1 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013 – wybiera się losowo dodatkowych beneficjentów;</p> <p>f) minimalną liczbę beneficjentów, o których mowa w art. 30 lit. f), wybiera się losowo spośród wszystkich beneficjentów ubiegających się o płatność w ramach systemu dla małych gospodarstw zgodnie z tytułem V rozporządzenia (UE) nr 1307/2013;</p> <p>g) minimalną liczbę beneficjentów, o których mowa w art. 31 ust. 1 lit. b), wybiera się na podstawie analizy ryzyka spośród wszystkich beneficjentów kwalifikujących się do płatności z tytułu zazieleniania, którzy są zwolnieni ze zobowiązań dotyczących dywersyfikacji upraw i obszaru proekologicznego, nie osiągając progów, o których mowa w art. 44 i 46 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, i którzy nie są objęci zobowiązaniami, o których mowa w art. 45 tego rozporządzenia;</p>				
--	---	--	--	--	--

	<p>h) między 20 % a 25 % minimalnej liczby beneficjentów, o których mowa w art. 31 ust. 1 lit. c), d) i h), wybiera się losowo spośród wszystkich beneficjentów wybranych zgodnie z lit. b) niniejszego akapitu. Tam, gdzie jest to konieczne, aby osiągnąć tę wartość procentową, dodatkowych beneficjentów wybiera się losowo spośród wszystkich beneficjentów wybranych zgodnie z lit. a) niniejszego akapitu. Pozostałą liczbę beneficjentów, o których mowa w art. 31 ust. 1 lit. c), d) oraz h), wybiera się na podstawie analizy ryzyka spośród wszystkich beneficjentów wybranych zgodnie z lit. c) niniejszego akapitu. Tam, gdzie jest to konieczne, aby osiągnąć minimalny wskaźnik kontroli, z odpowiednich populacji kontrolnych na podstawie analizy ryzyka wybiera się dodatkowych beneficjentów;</p> <p>i) między 20 % a 25 % minimalnej liczby wspólnych realizacji, o których mowa w art. 31 ust. 1 lit. e), wybiera się losowo spośród wszystkich wspólnych realizacji zgodnie z art. 46 ust. 6 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013.</p>				
--	--	--	--	--	--

	<p>Pozostałą liczbę wspólnych realizacji, o których mowa w art. 31 ust. 1 lit. e), wybiera się na podstawie analizy ryzyka.</p> <p>Kontrole na miejscu w odniesieniu do dodatkowych beneficjentów wybranych zgodnie z lit. d), e) i h), jak również beneficjentów wybranych zgodnie z lit. f) i g) mogą być ograniczone do systemu pomocy, dla którego zostali wybrani, jeżeli osiągnięto już minimalne wskaźniki kontroli dla innych systemów pomocy, o które się ubiegali.</p> <p>Kontrole na miejscu – w odniesieniu do dodatkowych beneficjentów wybranych zgodnie z art. 31 ust. 3 i zgodnie z akapitem pierwszym lit. h) niniejszego ustępu, jak również beneficjentów wybranych zgodnie z akapitem pierwszym lit. i) niniejszego ustępu – mogą być ograniczone do praktyk w zakresie zazieleniania, dla których zostali oni wybrani, jeżeli osiągnięto już minimalne wskaźniki kontroli dla innych systemów pomocy i praktyk w zakresie zazieleniania, których ci beneficjenci są zobowiązani</p>				
--	--	--	--	--	--

	<p>przestrzegać.</p> <p>Do celów art. 31 państwa członkowskie zapewniają reprezentatywność próby kontrolnej w odniesieniu do różnych praktyk.</p> <p>3. Do celów art. 32 i 33 najpierw wybiera się losowo między 20 % a 25 % minimalnej liczby beneficjentów, którzy zostaną poddani kontroli na miejscu. Pozostałą liczbę beneficjentów, którzy zostaną poddani kontroli na miejscu, wybiera się na podstawie analizy ryzyka.</p> <p>Do celów art. 32 państwa członkowskie mogą, w wyniku analizy ryzyka, wybrać konkretne środki rozwoju obszarów wiejskich, które mają zastosowanie do beneficjentów.</p> <p>4. Jeżeli liczba beneficjentów, którzy mają zostać poddani kontrolom na miejscu, przekracza minimalną liczbę beneficjentów, o których mowa w art. 30–33, odsetek wybranych losowo beneficjentów w dodatkowej próbie nie przekracza 25</p>				
--	---	--	--	--	--

	<p>%.</p> <p>5. Skuteczność analizy ryzyka ocenia się i aktualizuje co roku poprzez:</p> <p>a) ustalenie znaczenia każdego czynnika ryzyka;</p> <p>b) porównanie wyników, jeśli chodzi o różnicę między obszarem zgłoszonym a obszarem zatwierdzonym dla próby opartej na analizie ryzyka i próby dobranej losowo, o których mowa w ust. 2 akapit pierwszy; lub porównanie wyników, jeśli chodzi o różnicę między zwierzętami zgłoszonymi a zwierzętami zatwierdzonymi dla próby opartej na analizie ryzyka i próby dobranej losowo, o których mowa w ust. 2 akapit pierwszy;</p> <p>c) uwzględnienie szczególnej sytuacji i, w stosownych przypadkach, zmiany znaczenia czynników ryzyka w danym państwie członkowskim;</p> <p>d) uwzględnienie charakteru niezgodności, która wymaga zwiększenia wskaźnika kontroli</p>				
--	---	--	--	--	--

	<p>zgodnie z art. 35.</p> <p>6. Właściwy organ przechowuje informacje o powodach wyboru każdego z beneficjentów do kontroli na miejscu. Inspektor, który przeprowadza kontrolę na miejscu, otrzymuje odpowiednie informacje przed jej rozpoczęciem.</p> <p>7. W stosownych przypadkach, doboru próby kontrolnej można dokonać częściowo na podstawie dostępnych informacji przed ostatecznym terminem, o którym mowa w art. 13. Prowizoryczną próbę uzupełnia się, gdy dostępne są już wszystkie odnośne wnioski o przyznanie pomocy lub wnioski o wsparcie.</p>				
Art. 35	<p>Zwiększenie wskaźnika kontroli</p> <p>Jeżeli kontrole na miejscu ujawnią poważne niezgodności w kontekście danego systemu pomocy lub środka wsparcia lub w danym regionie bądź jego części, właściwy organ odpowiednio zwiększa odsetek beneficjentów, którzy zostaną</p>	N	-	-	Przepis rozporządzenia stosowany wprost - nie wymaga wdrożenia

	poddani kontroli na miejscu w roku następnym.				
Art. 36	<p>Zmniejszenie próby kontrolnej</p> <p>1. Wskaźniki kontroli określone w niniejszym rozdziale mogą zostać zmniejszone jedynie w odniesieniu do systemów pomocy lub środków wsparcia wskazanych w niniejszym artykule.</p> <p>2. Na zasadzie odstępstwa od art. 30 lit. a), b) i f) państwa członkowskie mogą – w odniesieniu do systemu płatności podstawowej, systemu jednolitej płatności obszarowej, płatności redystrybucyjnej i systemu dla małych gospodarstw – podjąć decyzję o zmniejszeniu minimalnego poziomu kontroli na miejscu przeprowadzanych rocznie na dany system do 3 %.</p> <p>Akapit pierwszy ma zastosowanie jedynie wtedy, jeśli zgodnie z art. 17 ust. 2 stosowany jest system przecięcia przestrzennego wszystkich wniosków o przyznanie pomocy z systemem identyfikacji działek rolnych oraz jeśli kontrole krzyżowe przeprowadzane są w</p>	N	-	-	Przepis rozporządzenia stosowany wprost - nie wymaga wdrożenia

	<p>stosunku do wszystkich wniosków o przyznanie pomocy, aby zapobiec podwójnemu ubieganiu się o pomoc w odniesieniu do tego samego obszaru w roku poprzedzającym rok stosowania tego akapitu.</p> <p>W odniesieniu do lat składania wniosków 2015 i 2016 wskaźnik błędów wykrytych w próbie losowej poddanej kontroli na miejscu nie może przekroczyć 2 % w ciągu dwóch poprzedzających lat budżetowych. Ten wskaźnik błędów zostaje poświadczony przez dane państwo członkowskie zgodnie z metodologią opracowaną na szczeblu unijnym.</p> <p>3. Na zasadzie odstępstwa od art. 30 lit. a), b) i f), państwa członkowskie mogą – w odniesieniu do systemu płatności podstawowej, systemu jednolitej płatności obszarowej, płatności redystrybucyjnej i systemu dla małych gospodarstw – podjąć decyzję o ograniczeniu próby kontrolnej do próby wybranej zgodnie z art. 34 ust. 2 akapit pierwszy lit. a), jeżeli przeprowadzane są kontrole na podstawie ortoobrazów stosowanych do aktualizacji systemu identyfikacji</p>				
--	--	--	--	--	--

	<p>działek rolnych, o którym mowa w art. 70 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013.</p> <p>Akapit pierwszy ma zastosowanie jedynie, jeśli państwa członkowskie systematycznie aktualizują system identyfikacji działek rolnych i kontrolują wszystkich beneficjentów na całym obszarze objętym tym systemem w okresie maksymalnie trzech lat, obejmując kontrolą rocznie co najmniej 25 % kwalifikujących się hektarów zarejestrowanych w systemie identyfikacji działek rolnych. Ten minimalny odsetek kontroli rocznie nie ma jednak zastosowania do państw członkowskich, gdzie w systemie identyfikacji działek rolnych zarejestrowanych jest mniej niż 150 000 kwalifikujących się hektarów.</p> <p>Przed zastosowaniem akapitu pierwszego państwa członkowskie dokonują – w okresie trzech poprzedzających lat – pełnej aktualizacji systemu identyfikacji w odniesieniu do przedmiotowych działek rolnych.</p> <p>W dniu ich wykorzystania do celów aktualizacji systemu identyfikacji</p>				
--	---	--	--	--	--

<p>działek rolnych ortoobrazy nie mogą być starsze niż 15 miesięcy.</p> <p>Jakość systemu identyfikacji działek rolnych, podlegająca ocenie zgodnie z art. 6 rozporządzenia delegowanego (UE) nr 640/2014 w ciągu dwóch lat poprzedzających stosowanie akapitu pierwszego, musi być wystarczająca do zapewnienia skutecznej weryfikacji warunków, zgodnie z którymi przyznawana jest pomoc.</p> <p>Decyzja, o której mowa w akapicie pierwszym, może zostać podjęta na szczeblu krajowym lub regionalnym. Do celów niniejszego akapitu region składa się z całej powierzchni objętej zakresem jednego lub kilku niezależnych systemów identyfikacji działek rolnych.</p> <p>Odpowiednio stosuje się ust. 2 akapit trzeci.</p> <p>4. Na zasadzie odstępstwa od art. 32 ust. 1 państwa członkowskie mogą podjąć decyzję o zmniejszeniu minimalnego poziomu kontroli na miejscu przeprowadzanych każdego roku kalendarzowego do 3 % beneficjentów ubiegających się o wsparcie ze środków rozwoju obszarów wiejskich objętych</p>				
---	--	--	--	--

	<p>zakresem systemu zintegrowanego.</p> <p>Akapit pierwszy nie ma jednak zastosowania do beneficjentów, którzy stosują praktyki równoważne, o których mowa w art. 43 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013.</p> <p>5. Ust. 2, 3 i 4 mają zastosowanie jedynie, jeśli spełnione są ogólne warunki zmniejszenia minimalnego poziomu kontroli na miejscu ustanowione przez Komisję zgodnie z art. 62 ust. 2 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 1306/2013. W przypadku, gdy którykolwiek z tych warunków lub warunków określonych w ust. 2 lub 3 niniejszego artykułu nie jest już dłużej spełniany, państwa członkowskie niezwłocznie uchylają swoją decyzję o zmniejszeniu minimalnego poziomu kontroli na miejscu i stosują minimalny poziom kontroli na miejscu określony w art. 30 lit. a), b) i f) lub art. 32, począwszy od następnego roku składania wniosków w odniesieniu do przedmiotowych systemów pomocy lub środków wsparcia.</p> <p>6. Na zasadzie odstępstwa od art. 30 lit. g), jeżeli państwo członkowskie wprowadza system wcześniejszej zgody na uprawę</p>				
--	---	--	--	--	--

	<p>konopi, minimalny poziom kontroli na miejscu może zostać zmniejszony do 20 % obszarów zgłoszonych do produkcji konopi, o których mowa w art. 32 ust. 6 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013.</p> <p>W takim przypadku na rok przed zastosowaniem zmniejszonego wskaźnika kontroli, państwo członkowskie powiadamia Komisję o szczegółowych zasadach i warunkach związanych z jego systemem uprzedniego zatwierdzenia. Wszelkie zmiany tych szczegółowych zasad i warunków są niezwłocznie zgłaszane Komisji.</p>				
Art. 37	<p>Elementy kontroli na miejscu</p> <p>1. Kontrole na miejscu obejmują wszystkie działki rolne, odnośnie do których złożono wnioski o przyznanie pomocy w ramach systemów wymienionych w załączniku I do rozporządzenia (UE) nr 1307/2013 lub wnioski o wsparcie w ramach środków rozwoju obszarów wiejskich objętych zakresem systemu zintegrowanego.</p> <p>W odniesieniu do kontroli środków rozwoju obszarów wiejskich, o których mowa w art. 21 ust. 1 lit. a)</p>	N	-	-	Przepis rozporządzenia stosowany wprost - nie wymaga wdrożenia

	<p>oraz w art. 30 i 34 rozporządzenia (UE) nr 1305/2013, kontrole na miejscu obejmują również wszystkie grunty nierolnicze, odnośnie do których złożono wnioski o wsparcie. Na podstawie wyników kontroli właściwy organ dokonuje oceny, czy niezbędna jest aktualizacja odpowiedniej działki referencyjnej, uwzględniając art. 5 ust. 3 rozporządzenia delegowanego (UE) nr 640/2014.</p> <p>2. Kontrole na miejscu obejmują pomiar obszaru i weryfikację kryteriów kwalifikowalności, zobowiązań i innych obowiązków dotyczących obszaru zgłoszonego przez beneficjenta w ramach systemów pomocy lub środków wsparcia, o których mowa w ust. 1.</p> <p>W przypadku beneficjentów, którzy ubiegają się o płatności bezpośrednie w ramach systemów wymienionych w załączniku I do rozporządzenia (UE) nr 1307/2013 i których użytki rolne obejmują głównie obszary utrzymujące się naturalnie w stanie nadającym się do wypasu lub uprawy, kontrola na miejscu obejmuje również weryfikację minimalnych działań prowadzonych na tych obszarach, o których to</p>				
--	--	--	--	--	--

	<p>działaniach mowa w art. 9 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013.</p> <p>3. Kontrole na miejscu odnoszące się do praktyk w zakresie zazieleniania obejmują wszystkie obowiązki beneficjenta. W stosownych przypadkach, przestrzeganie progów, o których mowa w art. 44 i 46 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, umożliwiających zwolnienie z praktyk, stanowi część kontroli na miejscu. Niniejszy akapit stosuje się również do kontroli na miejscu przeprowadzanych w odniesieniu do krajowych lub regionalnych systemów certyfikacji środowiskowej, o których mowa w art. 43 ust. 3 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 1307/2013.</p> <p>Jeżeli kontrola na miejscu dotyczy wdrażania na poziomie regionalnym zgodnie z art. 46 ust. 5 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, kontrola na miejscu obejmuje również pomiar obszaru i weryfikację obowiązków nałożonych przez państwo członkowskie na beneficjentów lub grupy beneficjentów.</p> <p>Jeżeli kontrola na miejscu dotyczy wspólnej realizacji zgodnie z art. 46 ust. 6 rozporządzenia (UE) nr</p>				
--	--	--	--	--	--

	<p>1307/2013, kontrola na miejscu obejmuje:</p> <p>a) weryfikację kryteriów bliskiej odległości zgodnie z art. 47 ust. 1 rozporządzenia delegowanego (UE) nr 639/2014;</p> <p>b) pomiar obszaru i weryfikację kryteriów sąsiadujących obszarów proekologicznych;</p> <p>c) w stosownych przypadkach, dodatkowe obowiązki nałożone przez państwo członkowskie na beneficjentów lub grupy beneficjentów;</p> <p>d) indywidualne zobowiązania w zakresie zazieleniania, które mają być przestrzegane przez beneficjenta uczestniczącego we wspólnej realizacji.</p>				
Art. 38	<p>Pomiar obszaru</p> <p>1. Podczas gdy wszystkie działki rolne podlegają kontroli kwalifikowalności, faktyczny pomiar powierzchni działek rolnych w ramach kontroli na miejscu może być ograniczony do próby dobranej losowo obejmującej co najmniej 50 % działek rolnych, w odniesieniu do których złożono wnioski o przyznanie pomocy lub wnioski o płatność w ramach systemów pomocy obszarowej lub środków</p>	N	-	-	Przepis rozporządzenia stosowany wprost - nie wymaga wdrożenia

	<p>rozwoju obszarów wiejskich. Jeżeli w toku kontroli takiej próby wykazana zostanie niezgodność, pomiarowi należy poddać wszystkie działki rolne lub należy ekstrapolować wnioski z badanej próby.</p> <p>Akapit pierwszy nie ma zastosowania do działek rolnych poddawanych kontroli do celów obszaru proekologicznego zgodnie z art. 46 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013.</p> <p>2. Powierzchnię działek rolnych mierzy się za pomocą dowolnych środków zapewniających jakość pomiaru przynajmniej równoważną wymaganej przez obowiązujące na poziomie Unii normy techniczne.</p> <p>3. Właściwe organy mogą wykorzystywać teledetekcję zgodnie z artykułem 40 oraz techniki globalnych systemów nawigacji satelitarnej (GNSS) tam, gdzie jest to możliwe.</p> <p>4. Jedna wartość bufora tolerancji powinna być zdefiniowana dla wszystkich pomiarów powierzchni wykonanych z wykorzystaniem GNSS lub orto-zobrazowań. Do tego celu stosowane narzędzia pomiarowe</p>				
--	---	--	--	--	--

	<p>powinny być zwalidowane o przynajmniej jedną klasę bufora tolerancji niżej niż jedna wartość. Jednakże jedna wartość tolerancji nie może przekraczać 1,25 m.</p> <p>Maksymalna tolerancja w odniesieniu do każdej działki rolnej nie może w żadnym przypadku przekraczać 1,0 ha w wartościach bezwzględnych.</p> <p>Jednakże w przypadku środków, o których mowa w art. 21 ust. 1 lit. a) oraz w art. 30 i 34 rozporządzenia (UE) nr 1305/2013, w odniesieniu do terenów leśnych państwa członkowskie mogą określić odpowiednie tolerancje, które w żadnym przypadku nie mogą być większe niż podwójna wartość tolerancji określona w akapicie pierwszym niniejszego ustępu.</p> <p>5. Całkowity obszar działki rolnej może być brany pod uwagę przy pomiarze, pod warunkiem że jest w pełni kwalifikowalny. W innych przypadkach uwzględnia się powierzchnię kwalifikowalną netto. W tym celu, w stosownych przypadkach, można stosować system proporcjonalny, o którym mowa w art. 10 rozporządzenia</p>				
--	---	--	--	--	--

	<p>delegowanego (UE) nr 640/2014.</p> <p>6. Aby obliczyć udział różnych upraw w celu dywersyfikacji upraw, o której mowa w art. 44 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, do celów pomiaru uwzględnia się obszar faktycznie zajęty pod daną uprawę zgodnie z art. 40 ust. 2 rozporządzenia delegowanego (UE) nr 639/2014. Na obszarach, na których stosuje się uprawę mieszaną, pod uwagę bierze się całkowity obszar zajęty pod uprawę mieszaną zgodnie z art. 40 ust. 3 akapit pierwszy i drugi tego rozporządzenia lub zajęty pod uprawę mieszaną zgodnie z art. 40 ust. 3 akapit trzeci tego rozporządzenia.</p> <p>7. Jeżeli stosowanie art. 17 ust. 1 lit. b) rozporządzenia delegowanego (UE) nr 640/2014 może prowadzić do sztucznego podziału powierzchni przyległych działek rolnych z rodzajem jednorodnego pokrycia terenu na odrębne działki rolne, to tę powierzchnię przyległych działek rolnych z rodzajem jednorodnego pokrycia terenu należy zmierzyć w ramach pojedynczego pomiaru przedmiotowych działek rolnych.</p> <p>8. W stosownych przypadkach, na</p>				
--	---	--	--	--	--

	<p>działce rolnej – do celów systemu płatności podstawowej lub systemu jednolitej płatności obszarowej zgodnie z tytułem III rozdział 1 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013 – i na nakładającej się na nią, przestrzenie różnej działce rolnej – do celów pozostałych systemów pomocy obszarowej lub środków rozwoju obszarów wiejskich – przeprowadza się dwa osobne pomiary.</p>				
Art. 39	<p>Weryfikacja warunków kwalifikowalności</p> <p>1. Kwalifikowalność działek rolnych weryfikuje się za pomocą wszelkich odpowiednich środków. Weryfikacja ta, w stosownych przypadkach, obejmuje również sprawdzenie uprawy. W tym celu, w uzasadnionych przypadkach, wymaga się dodatkowych dowodów.</p> <p>2. W przypadku trwałych użytków zielonych nadających się do wypasu i stanowiących element utrwalonych praktyk lokalnych w przypadkach, gdy trawy i inne pastewne rośliny zielne tradycyjnie nie są roślinnością dominującą na obszarach wypasu, do kwalifikującego się obszaru mierzono zgodnie z art. 38</p>	N	-	-	Przepis rozporządzenia stosowany wprost - nie wymaga wdrożenia

	<p>niniejszego rozporządzenia można, w stosownych przypadkach, zastosować współczynnik zmniejszenia zgodnie z art. 32 ust. 5 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013. Jeśli obszar jest użytkowany wspólnie, właściwe organy przypisują go poszczególnym beneficjentom proporcjonalnie do jego użytkowania lub prawa do jego użytkowania.</p> <p>3. Elementy krajobrazu zgłoszone przez beneficjentów jako obszary proekologiczne, które nie są włączone do kwalifikującego się obszaru zgodnie z art. 9 i 10 rozporządzenia delegowanego (UE) nr 640/2014, weryfikuje się zgodnie z tymi samymi zasadami, które mają zastosowanie do kwalifikującego się obszaru.</p> <p>4. W odniesieniu do kontroli środków rozwoju obszarów wiejskich i jeżeli państwa członkowskie dopuszczają przeprowadzenie poszczególnych elementów kontroli na miejscu na podstawie prób, próby te muszą zapewniać rzetelny i reprezentatywny poziom kontroli. Państwa członkowskie ustanawiają kryteria doboru próby. Jeżeli</p>				
--	--	--	--	--	--

	kontrole przeprowadzone na wspomnianej próbie wykażą jakiegokolwiek niezgodności, wielkość i zakres próby należy odpowiednio zwiększyć.				
Art. 40	<p>Kontrole z wykorzystaniem teledetekcji</p> <p>Jeżeli państwo członkowskie przeprowadza kontrole na miejscu z wykorzystaniem teledetekcji, właściwy organ:</p> <p>a) dokonuje fotointerpretacji ortoobrazów (satelitarnych lub lotniczych) wszystkich działek rolnych przypadających na dany wniosek o przyznanie pomocy lub wniosek o płatność podlegający kontroli w celu rozpoznania rodzaju pokrycia terenu i, w stosownych przypadkach, rodzaju uprawy oraz w celu pomiaru powierzchni;</p> <p>b) przeprowadza fizyczne inspekcje w terenie na wszystkich działkach rolnych, w przypadku których fotointerpretacja nie umożliwia sprawdzenia dokładności deklaracji obszarów w sposób zadowalający właściwy organ;</p>	N	-	-	Przepis rozporządzenia stosowany wprost - nie wymaga wdrożenia

	<p>c)przeprowadza wszelkie kontrole wymagane w celu sprawdzenia zgodności z kryteriami kwalifikowalności, zobowiązaniami i innymi obowiązkami odnośnie do działek rolnych;</p> <p>d)podejmuje działania alternatywne, aby objąć pomiarem zgodnie z art. 38 ust. 1 wszelkie działki nie objęte obrazami.</p>				
Art. 41	<p>Sprawozdanie z kontroli</p> <p>1. Z każdej kontroli na miejscu przeprowadzonej zgodnie z przepisami niniejszej sekcji sporządza się sprawozdanie z kontroli, które umożliwia szczegółowy przegląd przeprowadzonych kontroli oraz wyciągnięcie wniosków na temat zgodności z kryteriami kwalifikowalności, zobowiązaniami i innymi obowiązkami. W sprawozdaniu należy w szczególności zamieścić następujące dane:</p> <p>a)poddane kontroli systemy pomocy lub środki wsparcia, wnioski o przyznanie pomocy lub wnioski o płatność;</p> <p>b) obecne osoby;</p>	T	Art. 37 ust 6 i 7	6. Z czynności kontrolnych sporządza się sprawozdanie, o którym mowa w art. 59 ust. 3 rozporządzenia nr 1306/2013, zwane dalej „raportem”, zgodnie z art. 41, art. 43 i art. 72 ust. 1 i ust. 4 rozporządzenia nr 809/2014, który w przypadku stwierdzenia drobnej niezgodności zawiera również informację, o której mowa w art. 72 ust. 3 akapit drugi rozporządzenia nr 809/2014, oraz termin usunięcia tej niezgodności ustalony zgodnie z art. 39 ust. 3 rozporządzenia nr 640/2014.	7. W przypadku gdy rolnik nie zgadza się z ustaleniami zawartymi w raporcie, może zgłosić umotywowane zastrzeżenia na piśmie co do ustaleń w nim zawartych dyrektorowi oddziału regionalnego Agencji, w

	<p>c) poddane kontroli działki rolne, zmierzone działki rolne, w stosownych przypadkach wraz z wynikami pomiarów każdej zmierzonej działki rolnej i zastosowanymi metodami pomiaru;</p> <p>d) w stosownych przypadkach, wyniki pomiaru gruntów nierolniczych, w odniesieniu do których składany jest wniosek o wsparcie w ramach środków rozwoju obszarów wiejskich, oraz zastosowane metody pomiaru;</p> <p>e) informację, czy zawiadomienie o kontroli zostało przekazane beneficjentowi, a jeśli tak – z jakim wyprzedzeniem;</p> <p>f) informacje o wszelkich szczególnych środkach kontroli, jakie należy zastosować w ramach poszczególnych systemów pomocy lub wsparcia;</p> <p>g) informacje o wszelkich dodatkowych środkach kontroli;</p> <p>h) informację o każdej stwierdzonej niezgodności, która może wymagać powiadomienia innych organów w związku z innymi systemami pomocy, środkami wsparcia lub zasadą wzajemnej zgodności;</p>			<p>terminie 14 dni od dnia doręczenia raportu, chyba że bezpośrednio po zakończeniu kontroli rolnik, który był obecny podczas kontroli, zgłosił umotywowane zastrzeżenia co do ustaleń zawartych w raporcie osobie, która go sporządziła.</p>	
--	---	--	--	---	--

	<p>i) informację o każdej stwierdzonej niezgodności, która może wymagać działań następczych w kolejnych latach.</p> <p>2. Beneficjentowi umożliwia się podpisanie sprawozdania podczas kontroli, aby potwierdził swoją obecność w czasie kontroli oraz zgłosił uwagi. W przypadku gdy państwa członkowskie korzystają ze sprawozdania z kontroli sporządzanego podczas kontroli za pośrednictwem środków elektronicznych, właściwy organ zapewnia beneficjentowi możliwość złożenia podpisu elektronicznego lub sprawozdanie z kontroli niezwłocznie przesyła się do beneficjenta, dając mu możliwość podpisania sprawozdania i dodania ewentualnych uwag. W przypadku wykrycia jakichkolwiek niezgodności beneficjent otrzymuje kopię sprawozdania z kontroli.</p> <p>Jeżeli kontrolę na miejscu przeprowadza się metodą teledetekcji zgodnie z art. 40, państwa członkowskie nie mają obowiązku umożliwić beneficjentowi podpisanie sprawozdania z kontroli, o ile podczas kontroli z wykorzystaniem</p>				
--	--	--	--	--	--

	teledetekcji nie stwierdzono żadnych niezgodności. Jeżeli kontrole takie wykazują jakiegokolwiek niezgodności, beneficjentowi umożliwia się podpisanie sprawozdania z kontroli, zanim właściwy organ wyciągnie wnioski z ustaleń w zakresie ewentualnych zmniejszeń, odmów, wycofań lub kar.				
Art. 43	<p>1. Z każdej kontroli na miejscu przeprowadzonej zgodnie z przepisami niniejszej sekcji sporządza się sprawozdanie, które umożliwia szczegółowy przegląd przeprowadzonych kontroli. W sprawozdaniu należy w szczególności zamieścić następujące dane:</p> <p>a) poddane kontroli systemy pomocy związanej z produkcją zwierzęcą lub środki wsparcia związane z produkcją zwierzęcą oraz wnioski o przyznanie pomocy związanej z produkcją zwierząt gospodarskich lub wnioski o płatność;</p> <p>b) obecne osoby;</p> <p>c) liczbę i rodzaj zwierząt, których obecność stwierdzono, oraz – w stosownych przypadkach – numery</p>	T	Art. 37 ust. 6 i 7	<p>6. Z czynności kontrolnych sporządza się sprawozdanie, o którym mowa w art. 59 ust. 3 rozporządzenia nr 1306/2013, zwane dalej „raportem”, zgodnie z art. 41, art. 43 i art. 72 ust. 1 i ust. 4 rozporządzenia nr 809/2014, który w przypadku stwierdzenia drobnej niezgodności zawiera również informację, o której mowa w art. 72 ust. 3 akapit drugi rozporządzenia nr 809/2014, oraz termin usunięcia tej niezgodności ustalony zgodnie z art. 39 ust. 3 rozporządzenia nr 640/2014.</p> <p>7. W przypadku gdy rolnik nie zgadza się z ustaleniami zawartymi w raporcie, może zgłosić umotywowane zastrzeżenia na piśmie co do ustaleń w nim zawartych dyrektorowi oddziału regionalnego Agencji, w terminie</p>	

	<p>kolczyków, wpisy do rejestru i do skomputeryzowanej bazy danych zwierząt i wszelkie inne skontrolowane dokumenty uzupełniające, wyniki kontroli, oraz – w stosownych przypadkach – szczegółowe spostrzeżenia odnośnie do poszczególnych zwierząt lub ich kodów identyfikacyjnych;</p> <p>d) informację, czy zawiadomienie o wizycie zostało przekazane beneficjentowi, a jeśli tak – z jakim wyprzedzeniem. W szczególności, jeżeli limit 48 godzin, o którym mowa w art. 25, zostaje przekroczony, w sprawozdaniu z kontroli podaje się powód;</p> <p>e) informacje o wszelkich szczególnych środkach kontroli, jakie należy zastosować w ramach poszczególnych systemów pomocy związanej z produkcją zwierzęcą i środków wsparcia związanych z produkcją zwierzęcą;</p> <p>f) informacje o wszelkich dodatkowych środkach kontroli, które należy podjąć.</p> <p>2. Beneficjentowi umożliwia się podpisanie sprawozdania podczas</p>			<p>14 dni od dnia doręczenia raportu, chyba że bezpośrednio po zakończeniu kontroli rolnik, który był obecny podczas kontroli, zgłosił umotywowane zastrzeżenia co do ustaleń zawartych w raporcie osobie, która go sporządziła.</p>	
--	--	--	--	--	--

<p>kontroli, aby potwierdził swoją obecność w czasie kontroli oraz zgłosił uwagi. W przypadku, gdy państwa członkowskie korzystają ze sprawozdania z kontroli sporządzanego podczas kontroli za pośrednictwem środków elektronicznych, właściwy organ zapewnia beneficjentowi możliwość złożenia podpisu elektronicznego lub sprawozdanie z kontroli niezwłocznie przesyła się do beneficjenta, dając mu możliwość podpisania sprawozdania i dodania ewentualnych uwag. W przypadku wykrycia jakichkolwiek niezgodności beneficjent otrzymuje kopię sprawozdania z kontroli.</p> <p>3. Jeżeli państwa członkowskie przeprowadzają kontrole na miejscu zgodnie z przepisami niniejszego rozporządzenia wraz z inspekcjami przeprowadzanymi zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1082/2003, sprawozdanie z kontroli jest uzupełniane o sprawozdania sporządzone zgodnie art. 2 ust. 5 wspomnianego rozporządzenia.</p> <p>4. Jeżeli kontrole na miejscu przeprowadzone zgodnie z przepisami niniejszego</p>				
--	--	--	--	--

	rozporządzenia ujawnią przypadki niezgodności z przepisami tytułu I rozporządzenia (WE) nr 1760/2000 lub rozporządzenia (WE) nr 21/2004, kopie sprawozdania z kontroli przewidzianego w niniejszym artykule przesyła się niezwłocznie organom odpowiedzialnym za wdrażanie wymienionych rozporządzeń.				
Art. 44	<p><i>Artykuł 44</i></p> <p>Przepisy dotyczące wyników kontroli w odniesieniu do obszarów proekologicznych wdrażanych na poziomie regionalnym lub w ramach wspólnej realizacji</p> <p>W przypadku wdrażania na poziomie regionalnym lub w ramach wspólnej realizacji zgodnie z art. 46 ust. 5 lub 6 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013 powierzchnia wspólnych i zatwierdzonych przyległych obszarów proekologicznych zostaje przydzielona każdemu z uczestników proporcjonalnie do jego udziału we wspólnym obszarze proekologicznym w oparciu o jego deklarację zgodnie z art. 18 niniejszego rozporządzenia.</p>	N	-	-	Przepis rozporządzenia stosowany wprost - nie wymaga wdrożenia

	Do celów stosowania art. 26 rozporządzenia delegowanego (UE) nr 640/2014 w odniesieniu do każdego uczestnika wdrażania na poziomie regionalnym lub w ramach wspólnej realizacji, zatwierdzony obszar proekologiczny jest sumą przydzielonego udziału we wspólnym zatwierdzonym obszarze proekologicznym, o którym mowa w akapicie pierwszym niniejszego artykułu, oraz zatwierdzonych obszarów proekologicznych podlegających indywidualnemu obowiązkowi.				
Art. 45 ust. 1-2	<p><i>Artykuł 45</i></p> <p>Weryfikacja zawartości tetrahydrokanabinolu w konopi</p> <p>1. Do celów art. 32 ust. 6 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013 państwa członkowskie ustanawiają system w celu określenia zawartości tetrahydrokanabinolu (zwanego dalej „THC”) w uprawianych roślinach, jak określono w załączniku I do niniejszego rozporządzenia.</p> <p>2. Właściwy organ państwa członkowskiego prowadzi dokumentację wyników analiz zawartości THC. Dokumentacja ta dla każdej odmiany zawiera co</p>	T	Art. 36 ust. 1	Art. 36. 1. Agencja przeprowadza kontrole administracyjne i na miejscu w zakresie płatności bezpośrednich, określone w przepisach, o których mowa w art. 1 pkt 1, w tym kontrole w ramach wzajemnej zgodności wymogów lub norm, chyba że ustawa stanowi inaczej.	

	najmniej wyniki analiz zawartości THC z każdej próby wyrażone w wartości procentowej z dokładnością do dwóch miejsc po przecinku, zastosowaną procedurę, liczbę przeprowadzonych badań, wskazanie miejsca, w którym pobrano daną próbę, oraz działania podjęte na szczeblu krajowym.				
Art. 45 ust. 3 i 5	<p>3. Jeśli średnia wyników dla wszystkich prób danej odmiany przekracza zawartość THC określoną w art. 32 ust. 6 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, w następnym roku składania wniosków odnośnie do danej odmiany państwa członkowskie stosują procedurę B określoną w załączniku I do niniejszego rozporządzenia. Wymienioną procedurę stosuje się w kolejnych latach składania wniosków, chyba że wyniki wszystkich analiz danej odmiany są niższe od zawartości THC określonej w art. 32 ust. 6 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013.</p> <p>Jeśli drugi rok z rzędu średnia wyników dla wszystkich prób danej odmiany przekracza zawartość THC określoną w art. 32 ust. 6 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, państwo członkowskie powiadamia</p>	N	-	-	Przepis rozporządzenia stosowany wprost - nie wymaga wdrożenia

	<p>Komisję o upoważnieniu do ustanowienia zakazu wprowadzania do obrotu tej odmiany zgodnie z art. 18 dyrektywy Rady 2002/53/WE (1). Takie powiadomienie przesyła się najpóźniej do dnia 15 listopada danego roku składania wniosków. Poczynając od następnego roku składania wniosków, odmiana, której dotyczy ten wniosek, nie kwalifikuje się do płatności bezpośrednich w danym państwie członkowskim.</p> <p>5. Powiadomienie, o którym mowa w ust. 3, przesyłane jest zgodnie z rozporządzeniem Komisji (WE) nr 792/2009</p>				
Art. 45 ust. 4 akapit pierwszy	<p>4. Konopie nadal uprawia się w normalnych warunkach zgodnie z miejscową praktyką przez przynajmniej 10 dni po zakończeniu kwitnienia tak, aby można było przeprowadzić kontrole, o których mowa w ust. 1, 2 i 3.</p>	N	-	-	Przepis rozporządzenia stosowany wprost - nie wymaga wdrożenia

Art. 45 ust. 4 akapit drugi	Państwa członkowskie mogą jednak zezwolić na zbiór konopi po rozpoczęciu kwitnienia, ale przed końcem 10-dniowego okresu po zakończeniu kwitnienia, pod warunkiem że inspektorzy wskażą, które z reprezentatywnych części każdej przedmiotowej działki muszą być nadal uprawiane przez co najmniej 10 dni po zakończeniu kwitnienia do celów kontroli, zgodnie z metodą ustaloną w załączniku I.	N			Nie będzie stosowane w Polsce
Art. 64 akapit pierwszy lit. a	Do celów specyfikacji technicznych niezbędnych do wdrożenia systemu kontroli i kar administracyjnych w związku z zasadą wzajemnej zgodności stosuje się następujące definicje: a) „wyspecjalizowane organy kontrolne” oznaczają krajowe właściwe organy kontrolne, o których mowa w art. 67 niniejszego rozporządzenia, odpowiedzialne za zapewnienie zgodności z przepisami, o których mowa w art. 93 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013;	T	Art. 36. 1. oraz Art. 38 ust. 1	Art. 36. 1. Agencja przeprowadza kontrole administracyjne i na miejscu w zakresie płatności bezpośrednich, określone w przepisach, o których mowa w art. 1 pkt 1, w tym kontrole w ramach wzajemnej zgodności wymogów lub norm, chyba że ustawa stanowi inaczej. Art. 38. 1. Powiatowy lekarz weterynarii właściwy ze względu na miejsce zamieszkania lub siedzibę rolnika, jako organ kontroli, o którym mowa w art. 67 ust. 1 lit. a rozporządzenia nr 809/2014, jest właściwy do przeprowadzania kontroli administracyjnych i kontroli na	

				miejscu przestrzegania wymogów wskazanych w załączniku II do rozporządzenia nr 1306/2013, określonych w przepisach wydanych na podstawie ust. 13.	
Art. 64 pierwszy lit. b-c	Do celów specyfikacji technicznych niezbędnych do wdrożenia systemu kontroli i kar administracyjnych w związku z zasadą wzajemnej zgodności stosuje się następujące definicje: b), „akt” oznacza każdą dyrektywę oraz rozporządzenie wymienione w załączniku II do rozporządzenia (UE) nr 1306/2013; c), „rok ustalenia” oznacza rok kalendarzowy, w którym przeprowadzono kontrolę administracyjną lub kontrolę na miejscu; d), „obszary wzajemnej zgodności” oznaczają każdy z trzech różnych obszarów, o których mowa w art. 93 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013, oraz utrzymywanie trwałych użytków zielonych, o którym mowa w art. 93 ust. 3 wymienionego rozporządzenia.	N			Przepis rozporządzenia stosowany wprost - nie wymaga wdrożenia
Art. 65	1. Państwa członkowskie ustanawiają system gwarantujący	T	Art. 36 ust. 1-3, art. 38	Art. 36. 1. Agencja przeprowadza kontrole administracyjne i na	

	<p>skuteczną kontrolę pod kątem przestrzegania zasady wzajemnej zgodności. System ten przewiduje w szczególności:</p> <p>a)w przypadku gdy właściwy organ kontrolny nie jest agencją płatniczą, przekazywanie niezbędnych informacji dotyczących beneficjentów, o których mowa w art. 92 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013, z agencji płatniczej do wyspecjalizowanych organów kontrolnych lub, w stosownych przypadkach, za pośrednictwem organu koordynującego;</p> <p>b)metody, które należy stosować przy doborze prób kontrolnych;</p> <p>c)wskazówki odnośnie do charakteru oraz zakresu kontroli, które należy przeprowadzić;</p> <p>d) sprawozdania z kontroli zawierające w szczególności wszelkie wykryte niezgodności oraz ocenę ich dotkliwości, zasięgu, trwałości i powtarzalności;</p> <p>e)w przypadku gdy właściwy organ kontrolny nie jest agencją płatniczą, przekazywanie</p>		<p>ust. 2-6 i 8-9, oraz art. 40</p>	<p>miejscu w zakresie płatności bezpośrednich, określone w przepisach, o których mowa w art. 1 pkt 1, w tym kontrole w ramach wzajemnej zgodności wymogów lub norm, chyba że ustawa stanowi inaczej.</p> <p>2. Prezes Agencji może powierzyć przeprowadzanie kontroli, o których mowa w ust. 1, jednostkom organizacyjnym dysponującym odpowiednimi warunkami organizacyjnymi, kadrowymi i technicznymi, określonymi na podstawie art. 40 ust. 1 pkt 1.</p> <p>3. Przestrzeganie norm lub wymogów może podlegać kontroli administracyjnej zgodnie z art. 96 ust. 2 rozporządzenia nr 1306/2013.</p> <p>Art. 38 2. Czynności kontrolne w ramach kontroli na miejscu, o której mowa w ust. 1, zwanej dalej „kontrolą wymogów”, są wykonywane przez osoby posiadające imienne upoważnienie wydane przez powiatowego lekarza weterynarii, o którym mowa w ust. 1.</p> <p>3. Upoważnienie, o którym mowa w ust. 2, zawiera wskazanie osoby upoważnionej do</p>	
--	--	--	--	---	--

	<p>sprawozdań z kontroli z wyspecjalizowanych organów kontrolnych do agencji płatniczej lub do organu koordynującego, lub do obydwu;</p> <p>f) stosowanie przez agencję płatniczą systemu zmniejszeń i wykluczeń.</p> <p>2. Państwa członkowskie mogą ponadto ustalić procedurę, zgodnie z którą beneficjent wskazuje agencji płatniczej elementy niezbędne do identyfikacji wymogów i norm mających zastosowanie w jego przypadku.</p>			<p>wykonywania czynności kontrolnych, miejsce i zakres tych czynności oraz podstawę prawną do ich wykonywania.</p> <p>4. W przypadku konieczności wykonania czynności kontrolnych w ramach kontroli, o których mowa w ust. 1, poza obszarem działania powiatowego lekarza weterynarii, o którym mowa w ust. 1, lekarz ten upoważnia do wykonania tych czynności powiatowego lekarza weterynarii właściwego ze względu na położenie siedziby stada w rozumieniu przepisów o systemie identyfikacji i rejestracji zwierząt. Do czynności kontrolnych przepisy ust. 2 i 3 stosuje się odpowiednio.</p> <p>5. W przypadku, o którym mowa w ust. 4, powiatowy lekarz weterynarii właściwy ze względu na położenie siedziby stada:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) wykonuje czynności kontrolne w ramach kontroli wymogów w miejscu, zakresie i terminie wskazanym w upoważnieniu; 2) sporządza protokół wykonania czynności kontrolnych; 3) niezwłocznie przekazuje protokół, o którym mowa w pkt 2, powiatowemu lekarzowi weterynarii, o którym mowa w 	
--	---	--	--	---	--

				<p>ust. 1.</p> <p>6. Przed przystąpieniem do wykonania czynności kontrolnych w ramach kontroli wymogów osoba upoważniona do ich wykonania jest obowiązana okazać imienne upoważnienie do wykonania czynności kontrolnych rolnikowi, jeżeli jest on obecny podczas kontroli.</p> <p>8. Osoby upoważnione do wykonywania czynności kontrolnych w ramach kontroli wymogów mają prawo do:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) wstępu na teren gospodarstwa rolnego, w tym do pomieszczeń i miejsc związanych z utrzymywaniem lub przebywaniem zwierząt; 2) dostępu do zwierząt; 3) pobierania próbek do badań; 4) żądania pisemnych lub ustnych informacji związanych z przedmiotem kontroli; 5) wglądu do dokumentów związanych z przedmiotem kontroli, sporządzania z nich odpisów, wyciągów lub kopii oraz zabezpieczania tych dokumentów; 6) żądania okazywania i udostępniania danych 	
--	--	--	--	--	--

				<p>informatycznych.</p> <p>9. Rolnik jest obowiązany zapewnić niezbędną pomoc przy wykonywaniu czynności kontrolnych.</p> <p>Art. 40. 1. Minister właściwy do spraw rolnictwa oraz minister właściwy do spraw rozwoju wsi określą, w drodze rozporządzenia:</p> <p>1) warunki organizacyjne, kadrowe i techniczne, jakie powinny spełniać jednostki organizacyjne, którym można powierzyć przeprowadzanie kontroli administracyjnej lub kontroli na miejscu, o których mowa w art. 36 ust. 1, mając na względzie zapewnienie wykonywania ich w jednolity sposób na obszarze całego kraju;</p> <p>2) wzór imiennego upoważnienia do wykonywania czynności kontrolnych, mając na względzie ujednoczenie informacji zawartych w upoważnieniu.</p> <p>2. Minister właściwy do spraw rolnictwa oraz minister właściwy do spraw rozwoju wsi mogą określić, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki i tryb</p>	
--	--	--	--	--	--

				przeprowadzania kontroli na miejscu w ramach wzajemnej zgodności wymogów lub norm, mając na względzie zapewnienie przeprowadzenia tych kontroli w jednolity sposób na obszarze całego kraju.	
Art. 66	W odniesieniu do kontroli pod kątem przestrzegania zasady wzajemnej zgodności, jeżeli takie kontrole nie mogą być zakończone zanim zainteresowany beneficjent otrzyma płatności i roczne premii, o których mowa w art. 92 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013, kwota należna do zapłaty przez beneficjenta w wyniku jakichkolwiek kar administracyjnych jest odzyskiwana zgodnie z art. 7 niniejszego rozporządzenia lub przez potrącenie.	N			Przepis rozporządzenia stosowany wprost - nie wymaga wdrożenia
Art. 67	1. Obowiązki właściwego organu kontrolnego są następujące: a) wyspecjalizowane organy kontrolne odpowiadają za przeprowadzanie kontroli i inspekcji w zakresie przedmiotowych wymogów i norm; b) agencje płatnicze odpowiadają za ustalenie kar administracyjnych	T	Art. 36 ust. 1 i 2	Art. 36. 1. Agencja przeprowadza kontrole administracyjne i na miejscu w zakresie płatności bezpośrednich, określone w przepisach, o których mowa w art. 1 pkt 1, w tym kontrole w ramach wzajemnej zgodności wymogów lub norm, chyba że ustawa stanowi inaczej. 2. Prezes Agencji może powierzyć przeprowadzanie kontroli, o	

			<p>art. 39 ust. 2</p> <p>Art. 54</p>	<p>13. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, wymogi wskazane w załączniku II do rozporządzenia nr 1306/2013, do których kontroli jest właściwy powiatowy lekarz weterynarii, oraz rodzaj przeprowadzanych kontroli, z uwzględnieniem kontroli administracyjnych lub kontroli na miejscu, mając na uwadze zapewnienie prawidłowego przeprowadzenia tej kontroli.</p> <p>Art. 39. 2. Minister właściwy do spraw rozwoju wsi oraz minister właściwy do spraw rolnictwa określą, w drodze zarządzenia, warunki, sposób i tryb współpracy Agencji oraz Inspekcji Weterynaryjnej w zakresie przeprowadzania kontroli, o których mowa w art. 38 ust. 1.</p> <p>Art. 54. W ustawie z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej (Dz. U. z 2010 r. Nr 112, poz. 744, z 2011 r. Nr 54, poz. 278 oraz z 2014 r. poz. 29) w art. 3 w ust. 2 w pkt 4 lit. c otrzymuje brzmienie:</p> <p>„c) kontroli administracyjnych i kontroli na miejscu przestrzegania wymogów w</p>	
--	--	--	--	--	--

				zakresie określonym w przepisach o płatnościach w ramach systemów wsparcia bezpośredniego, jako organ kontroli, o którym mowa w art. 67 ust. 1 lit. a rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 809/2014 z dnia 17 lipca 2014 r. ustanawiającego zasady stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 w odniesieniu do zintegrowanego systemu zarządzania i kontroli, środków rozwoju obszarów wiejskich oraz zasady wzajemnej zgodności (Dz. Urz. UE L 227 z 31.07.2014, str. 69),”.	
Art. 68	<p>1. Właściwy organ kontrolny przeprowadza kontrole na miejscu w zakresie wymogów lub norm, za które odpowiada, obejmujące przynajmniej 1 % całkowitej liczby beneficjentów, o których mowa w art. 92 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013 i za których przedmiotowy organ kontrolny jest odpowiedzialny.</p> <p>Na zasadzie odstępstwa od akapitu pierwszego, w przypadku grup osób,</p>	N			Przepis rozporządzenia stosowany wprost - nie wymaga wdrożenia

	<p>o których mowa w art. 28 i 29 rozporządzenia (UE) nr 1305/2013, każdego członka takich grup można uznać za beneficjenta do celów obliczania próby kontrolnej określonej w akapicie pierwszym.</p> <p>Minimalny wskaźnik kontroli, o którym mowa w akapicie pierwszym, może być realizowany na szczeblu każdego właściwego organu kontrolnego lub w odniesieniu do każdego aktu prawnego lub normy bądź grupy aktów prawnych lub norm. Jeżeli kontrole nie są przeprowadzane przez agencję płatniczą, minimalny wskaźnik kontroli może jednak być realizowany na szczeblu każdej agencji płatniczej.</p> <p>Jeżeli przepisy stosowane w odniesieniu do danego aktu prawnego lub normy ustalają minimalny wskaźnik kontroli, należy stosować ten wskaźnik zamiast minimalnego wskaźnika, o którym mowa w akapicie pierwszym. Państwa członkowskie mogą również zdecydować, że o wszelkich przypadkach niezgodności z przepisami stosowanymi w odniesieniu do danego aktu</p>				
--	---	--	--	--	--

	<p>prawnego lub normy stwierdzonych w trakcie kontroli na miejscu, które zostały przeprowadzone na próbie innej niż próba, o której mowa w akapicie pierwszym, informuje się właściwy organ kontrolny odpowiedzialny za dany akt prawny lub normę. Stosuje się przepisy niniejszego rozdziału i przepisy tytułu III rozdział I, II i III.</p> <p>W odniesieniu do obowiązków w zakresie zasady wzajemnej zgodności w związku z dyrektywą 96/22/WE należy uznać, że stosowanie określonego poziomu pobierania prób planów monitorowania spełnia wymóg minimalnego wskaźnika kontroli, o którym mowa w akapicie pierwszym.</p> <p>2. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1, w celu osiągnięcia minimalnego wskaźnika kontroli, o którym mowa w wymienionym ustępie, na poziomie każdego aktu prawnego lub normy bądź grupy aktów prawnych lub norm, państwo członkowskie może:</p> <p>a) w odniesieniu do wybranych beneficjentów – wykorzystywać wyniki kontroli na miejscu</p>				
--	---	--	--	--	--

	<p>przeprowadzonych zgodnie z prawodawstwem mającym zastosowanie do tych aktów prawnych lub norm; lub</p> <p>b) zastępować wybranych beneficjentów przez beneficjentów poddanych kontroli na miejscu przeprowadzonej zgodnie z prawodawstwem mającym zastosowanie do tych aktów prawnych lub norm, pod warunkiem że beneficjenci ci są beneficjentami, o których mowa w art. 92 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013.</p> <p>W takich przypadkach kontrole na miejscu obejmują wszystkie aspekty związane z zasadą wzajemnej zgodności określone w odpowiednich aktach prawnych lub normach. Ponadto państwo członkowskie gwarantuje, że kontrole na miejscu są co najmniej tak samo skuteczne jak kontrole na miejscu przeprowadzane przez właściwe organy kontrolne.</p> <p>3. Przy ustalaniu minimalnego wskaźnika kontroli, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, nie uwzględnia się wymaganych działań, o których mowa w art. 97 ust. 3</p>				
--	---	--	--	--	--

	<p>rozporządzenia (UE) nr 1306/2013.</p> <p>4. Jeżeli kontrole na miejscu wykazują istotny poziom niezgodności względem danego aktu prawnego lub danej normy, w następnym okresie kontrolnym zwiększa się poziom kontroli na miejscu przeprowadzanych odnośnie do tego aktu lub tej normy. W odniesieniu do danego aktu prawnego właściwy organ kontrolny może podjąć decyzję o ograniczeniu zakresu dalszych kontroli na miejscu do najczęściej naruszanych wymogów.</p> <p>5. Jeżeli państwo członkowskie podejmie decyzję o skorzystaniu z możliwości przewidzianej w art. 97 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013, działania wymagane do zweryfikowania, czy beneficjenci zaradzili niezgodności, stosuje się na próbie 20 % wspomnianych beneficjentów.</p>				
Art. 69 ust. 1	1. Wybór próby gospodarstw, które mają zostać poddane kontroli zgodnie z art. 68, opiera się – w stosownych przypadkach – na analizie ryzyka przeprowadzonej zgodnie z mającym zastosowanie	T	art. 39 ust. 1	Art. 39. 1. Główny Lekarz Weterynarii, po zasięgnięciu opinii Prezesa Agencji, ustala czynniki do analizy ryzyka, na których podstawie jest przeprowadzane typowanie rolników do kontroli, o których	

	<p>prawodawstwem lub na analizie ryzyka właściwej dla danych wymogów lub norm. Taka analiza ryzyka może opierać się na poziomie pojedynczego gospodarstwa lub na poziomie kategorii gospodarstw lub stref geograficznych.</p> <p>Analiza ryzyka może uwzględniać jeden z następujących czynników lub oba te czynniki:</p> <p>a) uczestnictwo beneficjenta w systemie doradztwa rolniczego ustanowionego w art. 12 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013;</p> <p>b) uczestnictwo beneficjenta w systemie certyfikacji, jeśli odnosi się on w istotny sposób do przedmiotowych wymogów i norm.</p> <p>Na podstawie analizy ryzyka państwo członkowskie może wykluczyć beneficjentów uczestniczących w systemie certyfikacji, o którym mowa w akapicie drugim lit. b), z próby kontrolnej opartej na analizie ryzyka. Jeżeli jednak system certyfikacji obejmuje jedynie część wymogów i norm, jakie beneficjent powinien spełniać w ramach zasady wzajemnej zgodności, do wymogów i norm nieobjętych systemem certyfikacji</p>			<p>mowa w art. 38 ust. 1, oraz liczbę gospodarstw, które zostaną objęte tymi kontrolami.</p>	
--	---	--	--	--	--

	<p>mają zastosowanie odpowiednie czynniki ryzyka. Jeżeli analiza wyników kontroli wykazuje znaczną częstotliwość niezgodności z wymogami lub normami zawartymi w systemie certyfikacji, o którym mowa w akapicie drugim lit. b), czynniki ryzyka związane z tymi wymogami lub normami zostają poddane ponownej ocenie.</p>				
<p>Art. 69 ust. 2-8</p>	<p>2. Ust. 1 nie ma zastosowania do kontroli przeprowadzanych w następstwie niezgodności, zgłoszonej do właściwego organu kontrolnego w jakikolwiek inny sposób. Przepis ten stosuje się jednak do kontroli przeprowadzanych jako działania następcze na podstawie art. 97 ust. 3 akapit drugi rozporządzenia (UE) nr 1306/2013.</p> <p>3. Aby zapewnić reprezentatywność, wybiera się losowo od 20 do 25 % minimalnej liczby beneficjentów, którzy mają zostać poddani kontroli na miejscu, jak przewidziano w art. 68 ust. 1 akapit pierwszy. Jeżeli jednak liczba beneficjentów, którzy mają zostać poddani kontrolom na miejscu, przekracza minimalną liczbę beneficjentów, odsetek wybranych losowo beneficjentów w dodatkowej</p>	N			Przepis nie wymaga wdrożenia – stosowany wprost

	<p>próbie nie przekracza 25 %.</p> <p>4. W stosownych przypadkach dobór próby kontrolnej może być częściowo dokonany przed końcem odpowiedniego okresu składania wniosków, na podstawie dostępnych informacji. Prowizoryczną próbę uzupełnia się, kiedy dostępne są już wszystkie przedmiotowe wnioski.</p> <p>5. Próbę beneficjentów podlegających kontroli zgodnie z art. 68 ust. 1 można wybrać spośród prób beneficjentów, którzy zostali już wybrani zgodnie z art. 30–34 i których dotyczą odnośne wymogi lub normy. Możliwość ta nie ma jednak zastosowania do kontroli beneficjentów w ramach systemów wsparcia w sektorze wina, o których mowa w art. 46 i 47 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013.</p> <p>6. Na zasadzie odstępstwa od art. 68 ust. 1 dobór próby beneficjentów podlegających kontroli na miejscu może wynosić minimalnie 1 %, niezależnie od każdej z następujących populacji beneficjentów, którzy podlegają obowiązkom w zakresie zasady wzajemnej zgodności zgodnie z art. 92 rozporządzenia (UE) nr</p>				
--	--	--	--	--	--

	<p>1306/2013:</p> <p>a)beneficjenci otrzymujący płatności bezpośrednio na podstawie rozporządzenia (UE) nr 1307/2013;</p> <p>b)beneficjenci otrzymujący wsparcie w sektorze wina na podstawie art. 46 i 47 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013;</p> <p>c)beneficjenci otrzymujący roczne premie na podstawie art. 21 ust. 1 lit. a) i b) oraz art. 28–31, 33 i 34 rozporządzenia (UE) nr 1305/2013.</p> <p>7. W przypadku stwierdzenia – na podstawie analizy ryzyka na poziomie gospodarstwa – że osoby niebędące beneficjentami są grupą o wyższym ryzyku niż beneficjenci, o których mowa w art. 92 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013, beneficjenci ci mogą zostać zastąpieni osobami niebędącymi beneficjentami. W takim przypadku całkowita liczba skontrolowanych rolników musi osiągnąć wskaźnik kontroli przewidziany w art. 68 ust. 1 niniejszego rozporządzenia. Powody takiego zastąpienia muszą być należycie uzasadnione i</p>				
--	---	--	--	--	--

	<p>udokumentowane.</p> <p>8. Można stosować połączenie procedur określonych w ust. 5 i 6, jeżeli takie połączenie zwiększa skuteczność systemu kontroli.</p>				
Art. 70	<p>1. W stosownych przypadkach do ustalenia, czy wymogi i normy są przestrzegane, stosuje się środki przewidziane w prawodawstwie mającym zastosowanie do danych wymogów i norm.</p> <p>2. W innych przypadkach, a także w razie potrzeby, ustaleń takich dokonuje się z zastosowaniem wszystkich odpowiednich środków określonych przez właściwy organ kontrolny i zapewniających dokładność ustaleń przynajmniej równą dokładności wymaganej przy oficjalnych ustaleniach na mocy przepisów krajowych.</p> <p>3. W stosownych przypadkach kontrole na miejscu można przeprowadzać z zastosowaniem technik teledetekcji.</p>	N			Przepis rozporządzenia stosowany wprost - nie wymaga wdrożenia
Art. 71	<p>1. Przeprowadzając kontrole na próbie przewidziane w art. 68 ust. 1, właściwy organ kontrolny upewnia się, że wszyscy wybrani beneficjenci</p>	N			Przepis rozporządzenia stosowany wprost - nie wymaga

	<p>są kontrolowani w zakresie przestrzegania wymogów i norm, za które ten właściwy organ kontrolny jest odpowiedzialny.</p> <p>Nie naruszając przepisów akapitu pierwszego, tam gdzie osiągnięto minimalny wskaźnik kontroli odnośnie do każdego aktu prawnego lub normy bądź grupy aktów lub norm, jak przewidziano w art. 68 ust. 1 akapit trzeci, wybrani beneficjenci są poddawani kontroli pod kątem przestrzegania przedmiotowego aktu prawnego lub normy bądź grupy aktów i norm.</p> <p>W przypadku gdy grupa osób, o której mowa w art. 28 i 29 rozporządzenia (UE) nr 1305/2013, jest objęta próbą, o której mowa w art. 68 ust. 1 niniejszego rozporządzenia, właściwy organ kontrolny upewnia się, że wszyscy członkowie grupy zostają poddani kontroli w zakresie wymogów i norm, za przestrzeganie których są odpowiedzialni.</p> <p>Co do zasady każdy beneficjent wybrany do kontroli na miejscu jest kontrolowany w czasie, gdy możliwe jest skontrolowanie większości wymogów i norm, względem</p>				wdrożenia
--	--	--	--	--	-----------

	<p>których został on wytypowany. Państwa członkowskie zapewniają jednak przeprowadzenie w ciągu roku odpowiedniej liczby kontroli w zakresie przestrzegania wszystkich wymogów i norm.</p> <p>2. W stosownych przypadkach kontrole na miejscu odnoszą się do całości użytków rolnych danego gospodarstwa. Niemniej sama inspekcja w terenie, stanowiąca część kontroli na miejscu, może ograniczać się do próby obejmującej co najmniej połowę przedmiotowych działek rolnych gospodarstwa objętych danym wymogiem lub daną normą, o ile próba ta zapewnia wysoki stopień wiarygodności i reprezentatywności kontroli względem wymogów i norm.</p> <p>Akapit pierwszy pozostaje bez uszczerbku dla obliczania i stosowania kar administracyjnych, o których mowa w tytule IV rozdział II rozporządzenia delegowanego (UE) nr 640/2014 oraz w rozdziale III niniejszego tytułu. Jeżeli w toku kontroli próby, o której mowa w akapicie pierwszym, wykryta zostaje niezgodność, zwiększa się próbę działek rolnych poddawanych</p>				
--	--	--	--	--	--

	<p>kontroli.</p> <p>Ponadto w przypadku gdy prawodawstwo mające zastosowanie do danych aktów prawnych lub norm tak stanowi, sama inspekcja dotycząca zgodności z wymogami i normami, będąca częścią kontroli na miejscu, może ograniczać się do reprezentatywnej próby obiektów podlegających kontroli. Państwa członkowskie gwarantują jednak objęcie kontrolami wszystkich wymogów i norm, których przestrzeganie można skontrolować w trakcie wizyty.</p> <p>3. Kontrole, o których mowa w ust. 1, są co do zasady przeprowadzane w ramach jednej wizyty. Obejmują one weryfikację wymogów i standardów, których przestrzeganie może zostać skontrolowane w trakcie takiej wizyty. Celem tych kontroli jest wykrycie wszelkich ewentualnych przypadków niezgodności z tymi wymogami i normami, a ponadto wskazanie przypadków, które należy zgłosić do dalszych kontroli.</p> <p>4. Kontrole na miejscu na poziomie gospodarstwa mogą zostać zastąpione przez kontrole</p>				
--	---	--	--	--	--

	<p>administracyjne, pod warunkiem że państwo członkowskie gwarantuje, że kontrole administracyjne są co najmniej tak samo skuteczne jak kontrole na miejscu.</p> <p>5. Przeprowadzając kontrole na miejscu, państwa członkowskie mogą wykorzystywać obiektywne wskaźniki kontroli właściwe dla niektórych wymogów i norm, pod warunkiem że zagwarantują, iż skuteczność kontroli dotyczących przestrzegania przedmiotowych wymogów i norm jest co najmniej równa skuteczności kontroli na miejscu przeprowadzanych bez użycia wskaźników.</p> <p>Wskaźniki te mają bezpośredni związek z przedmiotowymi wymogami lub normami i obejmują wszystkie elementy podlegające sprawdzeniu podczas kontroli tych wymogów lub norm.</p> <p>6. Kontrole na miejscu odnoszące się do próby, o której mowa w art. 68 ust. 1 niniejszego rozporządzenia, przeprowadza się w ciągu tego samego roku kalendarzowego, w którym złożono wnioski o przyznanie pomocy lub wnioski o płatność lub, w odniesieniu do</p>				
--	---	--	--	--	--

	wniosek w ramach systemów wsparcia w sektorze wina zgodnie z art. 46 i 47 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 – w dowolnym momencie w trakcie trwania okresu, o którym mowa w art. 97 ust. 1 akapit drugi rozporządzenia (UE) nr 1306/2013.				
Art. 72	<p>1. Każda kontrola na miejscu przeprowadzana na podstawie niniejszego tytułu jest przedmiotem sprawozdania z kontroli, które sporządzane jest przez właściwy organ kontrolny lub na jego odpowiedzialność.</p> <p>Sprawozdanie składa się z następujących części:</p> <p>a) części ogólnej, która zawiera w szczególności następujące informacje:</p> <p>(i) dane beneficjenta wybranego do kontroli na miejscu;</p> <p>(ii) obecne osoby;</p> <p>(iii) informację, czy zawiadomienie o wizycie zostało przekazane beneficjentowi, a jeśli tak, z jakim wyprzedzeniem;</p> <p>b) części opisującej oddzielnie kontrole przeprowadzone w</p>	T	Art. 37 ust. 6 - 8	<p>6. Z czynności kontrolnych sporządza się sprawozdanie, o którym mowa w art. 59 ust. 3 rozporządzenia nr 1306/2013, zwane dalej „raportem”, zgodnie z art. 41, art. 43 i art. 72 ust. 1 i ust. 4 rozporządzenia nr 809/2014, który w przypadku stwierdzenia drobnej niezgodności zawiera również informację, o której mowa w art. 72 ust. 3 akapit drugi rozporządzenia nr 809/2014, oraz termin usunięcia tej niezgodności ustalony zgodnie z art. 39 ust. 3 rozporządzenia nr 640/2014.</p> <p>7. W przypadku gdy rolnik nie zgadza się z ustaleniami zawartymi w raporcie, może zgłosić umotywowane zastrzeżenia na piśmie co do ustaleń w nim zawartych dyrektorowi oddziału regionalnego Agencji, w terminie 14 dni od dnia doręczenia raportu, chyba że bezpośrednio po zakończeniu kontroli rolnik, który był</p>	

	<p>odniesieniu do każdego aktu prawnego i każdej normy, zawierającej w szczególności informacje o:</p> <p>(i) wymogach i normach będących przedmiotem kontroli na miejscu;</p> <p>(ii) charakterze i zakresie przeprowadzonych kontroli;</p> <p>(iii) wynikach;</p> <p>(iv) aktach prawnych i normach, w odniesieniu do których wykryto jakiegokolwiek niezgodności;</p> <p>c) części zawierającej ocenę wagi wykrytych niezgodności w odniesieniu do każdego aktu prawnego lub normy na podstawie kryteriów „dotkliwości”, „zasięgu”, „trwałości” i „powtarzalności” zgodnie z art. 99 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013 wraz ze wskazaniem wszelkich czynników, które powinny prowadzić do wzrostu lub spadku wartości zmniejszenia, które należy zastosować.</p> <p>Jeżeli przepisy dotyczące danego wymogu lub normy pozostawiają pewien margines pozwalający</p>		<p>art. 38 ust. 10-12</p>	<p>obecny podczas kontroli, zgłosił umotywowane zastrzeżenia co do ustaleń zawartych w raporcie osobie, która go sporządziła.</p> <p>8. W przypadku, o którym mowa w art. 72 ust. 4 akapit trzeci rozporządzenia nr 809/2014, raportu nie przesyła się rolnikowi.</p> <p>Art. 38. 10. Powiatowy lekarz weterynarii, o którym mowa w ust. 1, sporządza raport zgodnie z art. 72 ust. 1 i ust. 4 rozporządzenia nr 809/2014, a w przypadku stwierdzenia drobnej niezgodności, o której mowa w art. 99 ust. 2 akapit drugi rozporządzenia nr 1306/2013, w tym raporcie umieszcza również informację, o której mowa w art. 72 ust. 3 akapit drugi rozporządzenia nr 809/2014, oraz termin usunięcia tej niezgodności ustalony zgodnie z art. 39 ust. 3 rozporządzenia nr 640/2014 i przekazuje ten raport kierownikowi biura powiatowego Agencji, do którego został złożony wniosek o przyznanie jednolitej płatności obszarowej, płatności za zazielenienie, płatności dla młodego rolnika, płatności dodatkowej, płatności związanych do powierzchni</p>	
--	---	--	----------------------------------	--	--

	<p>odstąpić od karania stwierdzonej niezgodności lub w przypadku gdy wsparcie zostaje udzielone zgodnie z art. 17 ust. 5 i 6 rozporządzenia (UE) nr 1305/2013, należy to zaznaczyć w tym sprawozdaniu.</p> <p>2. Ust. 1 stosuje się bez względu na to, czy dany beneficjent został wybrany do kontroli na miejscu zgodnie z art. 69, poddany kontroli na miejscu zgodnie z prawodawstwem mającym zastosowanie do aktów prawnych i norm zgodnie z art. 68 ust. 2 lub w następstwie niezgodności zgłoszonej do właściwego organu kontrolnego w jakikolwiek inny sposób.</p> <p>3. Beneficjent otrzymuje informacje o wszelkich stwierdzonych niezgodnościach w terminie trzech miesięcy od dnia przeprowadzenia kontroli na miejscu.</p> <p>O ile beneficjent nie podjął natychmiastowych działań naprawczych, usuwając stwierdzoną niezgodność w rozumieniu art. 99 ust. 2 akapit drugi rozporządzenia 1306/2013, beneficjent jest informowany w terminie określonym w akapicie pierwszym niniejszego ustępu o konieczności podjęcia</p>		<p>art. 42</p>	<p>upraw lub płatności związanych do zwierząt.</p> <p>11. W przypadku gdy rolnik nie zgadza się z ustaleniami zawartymi w raporcie, może zgłosić umotywowane zastrzeżenia, na piśmie, co do ustaleń w nim zawartych powiatowemu lekarzowi weterynarii, o którym mowa w ust. 1, w terminie 14 dni od dnia doręczenia raportu, chyba że bezpośrednio po zakończeniu kontroli rolnik, który był obecny podczas kontroli, zgłosił umotywowane zastrzeżenia co do ustaleń zawartych w raporcie osobie, która wykonywała czynności kontrolne.</p> <p>12. Powiatowy lekarz weterynarii, o którym mowa w ust. 1, uwzględniając zgłoszone zastrzeżenia, uzupełnia ustalenia zawarte w raporcie. W przypadku nieuwzględnienia zgłoszonych zastrzeżeń powiatowy lekarz weterynarii, o którym mowa w ust. 1, przekazuje zgłoszone zastrzeżenia, wraz ze swoim stanowiskiem do tych zastrzeżeń i raportem, do właściwego kierownika biura powiatowego Agencji.</p>	
--	---	--	-----------------------	---	--

	<p>działań naprawczych zgodnie z art. 99 ust. 2 akapit drugi rozporządzenia 1306/2013.</p> <p>O ile beneficjent nie podjął natychmiastowych działań naprawczych, usuwając stwierdzoną niezgodność w rozumieniu art. 97 ust. 3 rozporządzenia 1306/2013, beneficjent jest informowany najpóźniej w terminie jednego miesiąca po podjęciu decyzji o niezastosowaniu kar administracyjnych przewidzianych w tym artykule o konieczności podjęcia działań naprawczych.</p> <p>4. Bez uszczerbku dla jakichkolwiek przepisów szczególnych zawartych w prawodawstwie mającym zastosowanie do wymogów i norm, sprawozdanie z kontroli zostaje ukończone w ciągu jednego miesiąca od daty kontroli na miejscu. Okres ten można jednak przedłużyć do trzech miesięcy w należycie uzasadnionych przypadkach, w szczególności jeżeli wymaga tego analiza chemiczna lub fizyczna.</p> <p>Jeżeli agencja płatnicza nie jest właściwym organem kontrolnym, sprawozdanie oraz – na żądanie –</p>			<p>Art. 42. 1. Oceny wagi stwierdzonej niezgodności, o której mowa w art. 72 ust. 1 lit. c rozporządzenia nr 809/2014, dokonuje się w raporcie, przypisując tej niezgodności odpowiednią liczbę punktów, a w przypadku stwierdzenia celowej niezgodności, o której mowa w art. 40 rozporządzenia nr 640/2014 i art. 75 rozporządzenia nr 809/2014, oceny wagi tej niezgodności dokonuje się w tym raporcie odrębnie, przypisując jej odpowiednią liczbę punktów.</p> <p>2. Liczba punktów przypisana stwierdzonym niezgodnościom w raporcie jest uwzględniana przy dokonywaniu zmniejszeń lub wykluczeń, o których mowa w art. 73 ust. 2–5, art. 74 ust. 1 i art. 75 rozporządzenia nr 809/2014 oraz w art. 39 ust. 1 i ust. 3 i ust. 4 i art. 40 rozporządzenia nr 640/2014.</p> <p>3. Ocena wagi stwierdzonej niezgodności, o której mowa w art. 72 ust. 1 lit. c rozporządzenia nr 809/2014, dokonana w raporcie, jest uwzględniana w postępowaniach w sprawach dotyczących pomocy finansowej w ramach działań objętych programem rozwoju obszarów</p>	
--	---	--	--	--	--

	<p>odpowiednie dokumenty uzupełniające są przesyłane do agencji płatniczej lub do organu koordynującego lub im udostępniane w ciągu miesiąca od ukończenia sprawozdania.</p> <p>Jeżeli jednak sprawozdanie nie zawiera żadnych wniosków, państwo członkowskie może podjąć decyzję o nieprzesyłaniu takiego sprawozdania, o ile agencja płatnicza lub organ koordynujący może mieć do niego bezpośredni dostęp miesiąc po jego ukończeniu.</p>		<p>art. 45 ust. 2</p>	<p>wiejskich, określonych w przepisach o wspieraniu rozwoju obszarów wiejskich z udziałem środków Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich, w których warunkiem przyznania tej pomocy w pełnej wysokości jest spełnianie wymogów lub norm przez rolnika będącego wnioskodawcą lub beneficjentem tej pomocy.</p> <p>2. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) liczbę punktów, jaką przypisuje się stwierdzonej niezgodności w ramach oceny wagi, o której mowa w art. 72 ust. 1 lit. c rozporządzenia nr 809/2014, w zależności od rodzaju stwierdzonego naruszenia, 2) przypadki drobnej niezgodności i liczbę punktów, jaką przypisuje się stwierdzonej drobnej niezgodności w ramach oceny wagi, o której 	
--	---	--	------------------------------	---	--

				<p>mowa w art. 72 ust. 1 lit. c rozporządzenia nr 809/2014,</p> <p>3) wyrażoną w procentach wielkość kary administracyjnej w zależności od liczby punktów przypisanych stwierdzonym niezgodnościom</p> <p>– mając na względzie przeprowadzenie oceny zgodnie z zasadami określonymi w przepisach rozporządzenia nr 1306/2013 i w przepisach wydanych w trybie tego rozporządzenia.</p>	
Art. 73 ust. 1	<p>1. W przypadku gdy więcej niż jedna agencja płatnicza jest odpowiedzialna za zarządzanie różnymi systemami wymienionymi w załączniku I do rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, środkami, o których mowa w art. 21 ust. 1 lit. a) i lit. b) oraz art. 28–31, 33 i 34 rozporządzenia (UE) nr 1305/2013, jak i płatnościami związanymi z systemami wsparcia w sektorze wina przewidzianymi w 46 i 47 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013,</p>	N			<p>Przepis rozporządzenia stosowany wprost - nie wymaga wdrożenia</p>

	<p>państwa członkowskie dopilnowują, by informacje dotyczące stwierdzonych niezgodności oraz, w stosownych przypadkach, właściwych kar administracyjnych zostały przekazane wszystkim agencjom płatniczym zaangażowanym w przedmiotowe płatności. Obejmuje to przypadki, w których nieprzestrzeganie kryteriów kwalifikowalności stanowi również niezgodność z przepisami dotyczącymi zasady wzajemnej zgodności i odwrotnie. W stosownych przypadkach państwa członkowskie dopilnowują, by stosowano jednakowy współczynnik zmniejszenia.</p>				
Art. 73 ust. 2-5	<p>2. W przypadku stwierdzenia więcej niż jednego przypadku niezgodności odnośnie do różnych aktów prawnych lub norm tego samego obszaru wzajemnej zgodności – do celów ustalenia zmniejszenia przewidzianego w art. 39 ust. 1 i art. 40 rozporządzenia delegowanego (UE) nr 640/2014 – przypadki takie uznaje się za jedną niezgodność.</p> <p>3. Niezgodność z normą, która</p>	N			Przepis rozporządzenia stosowany wprost – nie wymaga wdrożenia

<p>stanowi również niezgodność z wymogiem, uznaje się za jedną niezgodność. Do celów obliczania zmniejszeń uznaje się, że niezgodność jest objęta zakresem wymogu.</p> <p>4. Kary administracyjne stosuje się w odniesieniu do całkowitej kwoty płatności, o których mowa w art. 92 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013, które zostały lub mają zostać przyznane beneficjentowi:</p> <p>a) na podstawie wniosków o przyznanie pomocy lub wniosków o wsparcie, które beneficjent złożył lub złoży w ciągu roku od stwierdzenia niezgodności; lub</p> <p>b) w odniesieniu do wniosków w zakresie systemów wsparcia w sektorze wina na mocy art. 46 i 47 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013.</p> <p>W odniesieniu do akapitu pierwszego lit. b) w przypadku restrukturyzacji i przekształcania odpowiednią kwotę należy podzielić przez 3.</p> <p>5. W odniesieniu do grupy osób, o której mowa w art. 28 i 29 rozporządzenia (UE) nr 1305/2013,</p>				
--	--	--	--	--

	wartość procentową zmniejszenia oblicza się zgodnie z przepisami rozdziału III niniejszego tytułu i z tytułem IV rozdział II rozporządzenia delegowanego nr 640/2014. W takim przypadku państwa członkowskie mogą, zgodnie z zasadą proporcjonalności, zastosować odsetek zmniejszenia do części dotacji przeznaczonej dla członka grupy, u którego stwierdzono niezgodność.				
Art. 74	<p>1. W przypadku stwierdzenia więcej niż jednej niezgodności wynikającej z zaniedbania odnośnie do różnych obszarów wzajemnej zgodności, procedurę ustalania zmniejszenia określona w art. 39 ust. 1 rozporządzenia delegowanego (UE) nr 640/2014 stosuje się indywidualnie do każdego przypadku niezgodności.</p> <p>Uzyskane wartości procentowe zmniejszenia są sumowane. Maksymalna wysokość zmniejszenia nie przekracza jednak 5 % całkowitej kwoty, o której mowa w art. 73 ust. 4 niniejszego rozporządzenia.</p> <p>2. W przypadku stwierdzenia powtarzającej się niezgodności oraz</p>	N			Przepis rozporządzenia stosowany wprost - nie wymaga wdrożenia

	<p>innej niezgodności lub innej powtarzającej się niezgodności, sumuje się wynikające z nich wartości procentowe zmniejszenia. Maksymalna wysokość zmniejszenia nie przekracza jednak 15 % całkowitej kwoty, o której mowa w art. 73 ust. 4.</p>				
Art. 75	<p>W przypadku umyślnej niezgodności o wyjątkowo poważnym zasięgu, dotkliwości lub trwałości – oprócz kar nałożonych i obliczonych zgodnie z art. 40 rozporządzenia delegowanego (UE) nr 640/2014 – beneficjenta wyklucza się w następnym roku kalendarzowym ze wszystkich płatności, o których mowa w art. 92 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013.</p>	T	Art. 42 ust. 1-2	<p>Art. 42. 1. Oceny wagi stwierdzonej niezgodności, o której mowa w art. 72 ust. 1 lit. c rozporządzenia nr 809/2014, dokonuje się w raporcie, przypisując tej niezgodności odpowiednią liczbę punktów, a w przypadku stwierdzenia celowej niezgodności, o której mowa w art. 40 rozporządzenia nr 640/2014 i art. 75 rozporządzenia nr 809/2014, oceny wagi tej niezgodności dokonuje się w tym raporcie odrębnie, przypisując jej odpowiednią liczbę punktów.</p> <p>2. Liczba punktów przypisana stwierdzonym niezgodnościom w raporcie jest uwzględniana przy dokonywaniu zmniejszeń lub wykluczeń, o których mowa w art. 73 ust. 2–5, art. 74 ust. 1 i art. 75 rozporządzenia nr 809/2014 oraz w art. 39 ust. 1 i ust. 3 i ust. 4 i art. 40</p>	

				rozporządzenia nr 640/2014.	
--	--	--	--	-----------------------------	--

TABELA ZGODNOŚCI

TYTUŁ PROJEKTU:		Projekt ustawy o płatnościach w ramach systemów wsparcia bezpośredniego			
TYTUŁ WDRAŻANEGO AKTU PRAWNEGO / WDRAŻANYCH AKTÓW PRAWNYCH:		Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 640/2014 uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 w odniesieniu do zintegrowanego systemu zarządzania i kontroli oraz warunków odmowy lub wycofania płatności oraz do kar administracyjnych mających zastosowanie do płatności bezpośrednich, wsparcia rozwoju obszarów wiejskich oraz zasady wzajemnej zgodności (Dz. Urz. L 181 z 20. 06. 2014)*			
WYJAŚNIENIE TERMINU WEJŚCIA W ŻYCIE PROJEKTU/ÓW		Projektowana ustawa powinna wejść w życie najpóźniej w dniu 15.03.2015 r., który jest początkowym terminem składania wniosków o przyznanie płatności bezpośrednich za 2015 r.			
----- -----					
PRZEPISY UNII EUROPEJSKIEJ					
JEDN. RED.	TREŚĆ PRZEPISU UE	KONIECZNOŚĆ WDROŻENIA	JEDN. RED.	TREŚĆ PRZEPISU/ÓW PROJEKTU USTAWY	UZASADNIENIE
		T / N			
Art. 1	Zakres 1. W niniejszym rozporządzeniu ustanawia się przepisy uzupełniające niektóre inne niż istotne elementy rozporządzenia (UE) nr 1306/2013 w odniesieniu do: a) warunków częściowej	N			Przepis rozporządzenia stosowany wprost - nie wymaga wdrożenia

* Tabela dotyczy wyłącznie przepisów, które mają zastosowanie do płatności bezpośrednich.

	<p>lub całkowitej odmowy lub wycofania pomocy lub wsparcia;</p> <p>b) określenia kar administracyjnych i ustalenia stawki kary, która ma być nałożona;</p> <p>c) określenia przypadków, w których nie stosuje się kary administracyjnej;</p> <p>d) zasad mających zastosowanie do okresów, dat i terminów, w przypadku gdy termin składania wniosków lub poprawek do nich przypada w dniu ustawowo wolnym od pracy, w sobotę lub niedzielę;</p> <p>e) szczegółowych definicji niezbędnych do zagwarantowania zharmonizowanego wdrożenia systemu zintegrowanego;</p> <p>f) podstawowych funkcji i przepisów</p>				
--	--	--	--	--	--

	<p>technicznych dotyczących systemu identyfikacji działek rolnych i identyfikacji beneficjentów;</p> <p>g) podstawowych funkcji, przepisów technicznych i wymogów jakości systemu identyfikacji i rejestracji uprawnień do płatności;</p> <p>h) podstawy obliczania pomocy, włącznie z zasadami postępowania w pewnych przypadkach, gdy obszary kwalifikowalne obejmują elementy krajobrazu lub drzewa;</p> <p>i) dodatkowych przepisów dotyczących pośredników, takich jak służby, jednostki lub organizacje, które są zaangażowane w procedurę przyznawania pomocy lub wsparcia;</p> <p>j) utrzymywania</p>				
--	---	--	--	--	--

	<p>pastwisk trwałych w odniesieniu do zasady wzajemnej zgodności;</p> <p>k) jednolitej podstawy obliczania kar administracyjnych związanych ze stosowaniem zasady wzajemnej zgodności;</p> <p>l) warunków obliczania i stosowania kar administracyjnych związanych ze stosowaniem zasady wzajemnej zgodności;</p> <p>m) uzupełnienia przepisów przewidzianych w rozporządzeniu (UE) nr 1306/2013, aby zapewnić sprawne przejście na nowe przepisy.</p>				
Art. 2 ust.1 pkt 1	<p>Definicje</p> <p>1. Do celów systemu zintegrowanego, o którym mowa w art. 67 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013, stosuje się definicje z art. 4 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013 i art. 67 ust. 4</p>	N			Przepis rozporządzenia stosowany wprost - nie wymaga wdrożenia

	<p>rozporządzenia (UE) nr 1306/2013.(1) Stosuje się również następujące definicje: 1) „beneficjent” oznacza rolnika, który zdefiniowany jest w art. 4 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 1307/2013 i o którym mowa w art. 9 tego rozporządzenia, a także beneficjenta podlegającego zasadzie wzajemnej zgodności w rozumieniu art. 92 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013 lub beneficjenta otrzymującego wsparcie rozwoju obszarów wiejskich, jak określono w art. 2 ust. 10 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1303/2013 (1);</p>				
Art. 2 ust. 1 pkt 2	<p>2) „niezgodność” oznacza: w odniesieniu do kryteriów kwalifikowalności, zobowiązań lub innych obowiązków związanych z warunkami przyznania pomocy lub wsparcia, o których mowa w art. 67 ust. 2 rozporządzenia</p>	T	Art. 2 pkt 5)	<p>Użyte w ustawie określenia oznaczają: 5) niezgodność – niezgodność w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia nr 640/2014;</p>	

	<p>(UE) nr 1306/2013 – każdy przypadek nieprzestrzegania tych kryteriów kwalifikowalności, zobowiązań lub innych obowiązków; lub w odniesieniu do zasady wzajemnej zgodności – niezgodność z wymogami podstawowymi w zakresie zarządzania określonymi w przepisach Unii, niezgodność z normami dobrej kultury rolnej zgodnej z ochroną środowiska ustanowionymi przez państwa członkowskie zgodnie z art. 94 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013 lub nieprzestrzeganie obowiązku utrzymywania pastwisk trwałych, o którym mowa w art. 93 ust. 3 tego rozporządzenia;</p>				
Art. 2 ust. 1	3) „wniosek o wsparcie” oznacza	N			Przepis rozporządzenia

pkt 3-17	<p>wniosek o wsparcie lub wniosek o objęcie środkiem na mocy rozporządzenia (UE) nr 1305/2013;</p> <p>4) „wniosek o płatność” oznacza złożony przez beneficjenta wniosek o płatność przez organy krajowe na podstawie rozporządzenia (UE) nr 1305/2013;</p> <p>5) „inna deklaracja” oznacza deklarację lub dokument, które nie są wnioskami o wsparcie ani wnioskami o płatność, a które beneficjent lub osoba trzecia musi złożyć lub przechowywać w celu spełnienia określonych wymogów dotyczących niektórych środków rozwoju obszarów wiejskich;</p> <p>6) „środki rozwoju</p>				stosowany wprost - nie wymaga wdrożenia
----------	--	--	--	--	---

	<p>obszarów wiejskich objęte zakresem systemu zintegrowanego” oznaczają środki wsparcia przyznane zgodnie z art. 21 ust. 1 lit. a) i b), art. 28-31, art. 33, 34 i 40 rozporządzenia (UE) nr 1305/2013 oraz, w stosownych przypadkach, z art. 35 ust. 1 lit. b) i c) rozporządzenia (UE) nr 1303/2013 z wyjątkiem środków, o których mowa w art. 28 ust. 9 rozporządzenia (UE) nr 1305/2013, oraz środków przyznanych na podstawie art. 21 ust. 1 lit. a) i b) tego rozporządzenia, jeżeli chodzi o koszty założenia;</p> <p>7) „system identyfikacji i rejestracji zwierząt” oznacza odpowiednio system</p>				
--	--	--	--	--	--

	<p>identyfikacji i rejestracji bydła ustanowiony rozporządzeniem (WE) nr 1760/2000 Parlamentu Europejskiego i Rady lub system identyfikacji i rejestrowania owiec i kóz ustanowiony rozporządzeniem Rady (WE) nr 21/2004 (3);</p> <p>8) „kolczyk” oznacza odpowiednio pasek informacyjny umieszczany na uchu sztuki bydła w celu jej indywidualnej identyfikacji, o którym mowa w art. 3 lit. a) i art. 4 rozporządzenia (WE) nr 1760/2000, lub kolczyk służący do indywidualnej identyfikacji owiec i kóz, o którym mowa w pkt A.3 załącznika do rozporządzenia (WE) nr 21/2004;</p>				
--	---	--	--	--	--

	<p>9) „skomputeryzowana baza danych” oznacza odpowiednio skomputeryzowaną bazę danych, o której mowa w art. 3 lit. b) i art. 5 rozporządzenia (WE) nr 1760/2000, lub centralny rejestr lub komputerową bazę danych, o której mowa w art. 3 ust. 1 lit. d), art. 7 i art. 8 rozporządzenia (WE) nr 21/2004;</p> <p>10) „paszport zwierzęcia” oznacza paszport zwierzęcia, o którym mowa w art. 3 lit. c) i art. 6 rozporządzenia (WE) nr 1760/2000;</p> <p>11) „rejestr” w odniesieniu do zwierząt oznacza rejestr prowadzony przez hodowcę zwierząt, wymieniony w art. 3 lit. d) i art. 7</p>				
--	---	--	--	--	--

	<p>rozporządzenia (WE) nr 1760/2000, lub rejestr, o którym mowa w art. 3 ust. 1 lit. b) i art. 5 rozporządzenia (WE) nr 21/2004;</p> <p>12) „kod identyfikacyjny” oznacza odpowiednio kod identyfikacyjny, o którym mowa w art. 4 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1760/2000, lub kody, o których mowa w pkt A.2 załącznika do rozporządzenia (WE) nr 21/2004;</p> <p>13) „system pomocy związanej z produkcją zwierzęcą” oznacza dobrowolne wsparcie związane z produkcją przewidziane w tytule IV rozdział 1 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, o ile</p>				
--	---	--	--	--	--

	<p>płatność roczna przyznawana w określonych granicach ilościowych jest oparta na ustalonej liczbie zwierząt;</p> <p>14) „środki wsparcia związane z produkcją zwierzęcą” oznaczają środki rozwoju obszarów wiejskich lub rodzaje operacji, w przypadku których wsparcie jest oparte na zgłoszonej liczbie zwierząt lub dużych jednostek przeliczeniowych inwentarza;</p> <p>15) „wniosek o przyznanie pomocy związanej z produkcją zwierząt gospodarskich” oznacza wnioski o wypłatę pomocy, o ile płatność roczna przyznawana w określonych</p>				
--	---	--	--	--	--

	<p>granicach ilościowych jest oparta na ustalonej liczbie zwierząt w ramach dobrowolnego wsparcia związanego z produkcją przewidzianego w tytule IV rozdział 1 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013;</p> <p>16) „zwierzęta zgłoszone” oznaczają zwierzęta objęte wnioskiem o przyznanie pomocy związanej z produkcją zwierząt gospodarskich w ramach systemu pomocy związanej z produkcją zwierzęcą lub zwierzęta objęte wnioskiem o płatność w ramach środka wsparcia związanego z produkcją zwierzęcą;</p> <p>17) „zwierzęta potencjalnie kwalifikujące się”</p>				
--	--	--	--	--	--

	<p>oznaczają zwierzęta, które <i>a priori</i> potencjalnie spełniają kryteria kwalifikowalności do otrzymania pomocy w ramach systemu pomocy związanej z produkcją zwierzęcą lub wsparcia w ramach środka wsparcia związanego z produkcją zwierzęcą w danym roku składania wniosków;</p>				
<p>Art. 2 ust. 1 pkt 18</p>	<p>18) „zwierzę zatwierdzone” oznacza: w przypadku systemu pomocy związanej z produkcją zwierzęcą – zwierzę, w odniesieniu do którego spełnione są wszystkie warunki określone w zasadach przyznawania pomocy; lub w przypadku środka wsparcia związanego z produkcją zwierzęcą –</p>	<p>T</p>	<p>Art. 2 pkt 20</p>	<p>20) zwierzę zatwierdzone – zwierzę zatwierdzone w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 18 lit. a rozporządzenia nr 640/2014.</p>	

	zwierzę zidentyfikowane w drodze kontroli administracyjnych lub kontroli na miejscu;				
Art. 2 ust. 1 pkt 19-22	<p>19) „posiadacz zwierząt” oznacza każdą osobę fizyczną lub prawną odpowiedzialną za zwierzęta, na stałe lub tymczasowo, w tym w czasie transportu lub w czasie sprzedaży;</p> <p>20) „systemy pomocy obszarowej” oznaczają bezpośrednie płatności obszarowe w rozumieniu art. 67 ust. 4 lit. b) rozporządzenia 1306/2013, z wyłączeniem szczególnych środków w dziedzinie rolnictwa na rzecz regionów najbardziej oddalonych w Unii Europejskiej, o których to środkach jest mowa w rozdziale IV rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 228/2013 (1), oraz szczególnych</p>	N			Przepis rozporządzenia stosowany wprost - nie wymaga wdrożenia

	<p>środków dotyczących rolnictwa dla mniejszych wysp Morza Egejskiego, o których to środkach jest mowa w rozdziale IV rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 229/2013 (2);</p> <p>21) „środki wsparcia obszarowego” oznaczają środki rozwoju obszarów wiejskich lub rodzaj operacji, w przypadku których wsparcie jest oparte na powierzchni zgłoszonego obszaru;</p> <p>22) „wykorzystywanie” w odniesieniu do obszaru oznacza wykorzystywanie obszaru pod względem rodzaju uprawy, o której mowa w art. 44 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, rodzaju trwałych użytków zielonych zdefiniowanych w art. 4 ust. 1 lit. h) tego rozporządzenia, pastwisk trwałych, o których</p>				
--	---	--	--	--	--

	<p>mowa w art. 45 ust. 2 lit. a) tego rozporządzenia, lub obszarów użytków zielonych innych niż trwałe użytki zielone lub pastwiska trwałe, bądź pod względem okrywy roślinnej lub też braku uprawy;</p>				
<p>Art. 2 ust. 1 pkt 23</p>	<p>23) „obszar zatwierdzony” oznacza: w przypadku systemów pomocy obszarowej – obszar, w odniesieniu do którego spełniono wszystkie kryteria kwalifikowalności lub inne obowiązki związane z warunkami przyznania pomocy, bez względu na liczbę uprawnień do płatności, które posiada beneficjent; lub w przypadku środków wsparcia obszarowego – obszar poletek lub działek zidentyfikowanych w drodze kontroli administracyjnych lub kontroli na miejscu;</p>	<p>T</p>	<p>Art. 2 pkt 19</p>	<p>19) obszar zatwierdzony – obszar zatwierdzony w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 23 lit. a rozporządzenia nr 640/2014;</p>	

<p>Art. 2 ust. 1 pkt 24, 25, 26, ust. 2</p>	<p>24) „system informacji geograficznej” („GIS”) oznacza techniki skomputeryzowanego systemu informacji geograficznej, o których mowa w art. 70 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013</p> <p>25) „działka referencyjna” oznacza wyznaczony obszar geograficzny, któremu przypisany jest niepowtarzalny numer identyfikacyjny i który jest zarejestrowany w systemie identyfikacji działek rolnych państwa członkowskiego, o którym mowa w art. 70 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013;</p> <p>26) „materiały geograficzne” oznaczają mapy lub inne dokumenty wykorzystywane do przekazywania informacji zawartych w GIS pomiędzy osobami wnioskującymi o pomoc lub wsparcie a państwami członkowskimi.</p>	<p>N</p>			<p>Przepis rozporządzenia stosowany wprost - nie wymaga wdrożenia</p>
---	--	----------	--	--	---

	<p>2. Do celów tytułu IV niniejszego rozporządzenia stosuje się definicje określone w tytule VI rozporządzenia (UE) nr 1306/2013.</p> <p>Ponadto „normy” oznaczają wszelkie normy określone przez państwa członkowskie zgodnie z art. 94 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013, jak również zobowiązania dotyczące pastwisk trwałych określone w art. 93 ust. 3 tego rozporządzenia.</p>				
Art. 3	<p>Stosowanie sankcji karnych</p> <p>3. Stosowanie kar administracyjnych oraz odmowy lub wycofania pomocy lub wsparcia, które zostały przewidziane w niniejszym rozporządzeniu, pozostają bez uszczerbku dla stosowania sankcji karnych, jeżeli tak stanowi prawo krajowe.</p>	N			Przepis rozporządzenia stosowany wprost - nie wymaga wdrożenia
Art. 4 ust. 1 akapit pierwszy	<p>Siła wyższa i nadzwyczajne okoliczności</p> <p>4. 1. W odniesieniu do płatności bezpośrednich, gdy</p>	N			Przepis rozporządzenia stosowany wprost - nie wymaga

i czwarty, ust. 2	<p>beneficjent nie jest w stanie spełnić kryteriów kwalifikowalności lub innych obowiązków w wyniku siły wyższej lub nadzwyczajnych okoliczności, zachowuje on prawo do pomocy w odniesieniu do obszaru lub zwierząt, które były kwalifikowalne w chwili wystąpienia siły wyższej lub nadzwyczajnych okoliczności.</p> <p>Jeżeli niezgodność wynikająca z takiej siły wyższej lub nadzwyczajnych okoliczności dotyczy zasady wzajemnej zgodności, nie stosuje się odpowiedniej kary administracyjnej, o której mowa w art. 91 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013.</p> <p>2. Przypadki siły wyższej i nadzwyczajnych okoliczności zgłasza się na piśmie właściwemu organowi wraz z odpowiednimi dowodami wymaganymi przez właściwy organ, w ciągu</p>				wdrożenia
-------------------------	---	--	--	--	-----------

	piętnastu dni roboczych od dnia, w którym beneficjent lub upoważniona przez niego osoba są w stanie dokonać tej czynności.				
Art. 5 ust 1	<p>Identyfikacja działek rolnych</p> <p>1. System identyfikacji działek rolnych, o którym mowa w art. 70 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013 stosuje się na poziomie działek referencyjnych. Działka referencyjna obejmuje jednostkę gruntu stanowiącą powierzchnię użytków rolnych zgodnie z definicją w art. 4 ust. 1 lit. e) rozporządzenia (UE) nr 1307/2013. W stosownych przypadkach, działka referencyjna obejmuje również obszary, o których mowa w art. 32 ust. 2 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, oraz grunty rolne, o których mowa w art. 28 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1305/2013.</p> <p>Państwa członkowskie wytyczają działkę</p>	N			Przepis rozporządzenia stosowany wprost -nie wymaga wdrożenia

	referencyjną w sposób gwarantujący, że działka referencyjna jest mierzalna, umożliwia niepowtarzalną i jednoznaczną lokalizację każdej zgłaszanej corocznie działki rolnej i co do zasady jest stabilna w czasie.				
Art. 5 ust 2	2. Państwa członkowskie dopilnowują ponadto, aby zgłaszane działki rolne były identyfikowane w sposób pewny. W szczególności państwa członkowskie wymagają, aby wnioski o przyznanie pomocy i wnioski o płatność były składane wraz z określonymi informacjami lub aby towarzyszyły im dokumenty określone przez właściwy organ, które umożliwią lokalizację i pomiar każdej działki rolnej. W odniesieniu do każdej działki referencyjnej państwa członkowskie: a określają maksymalny kwalifikowalny obszar do celów systemów wsparcia wymienionych w	T	Art. 8 ust. 1 pkt 1, pkt 4 Art. 52 pkt 4 lit. a	Art. 8. 1. Jednolita płatność obszarowa, płatność za zazielenienie, płatność dla młodych rolników, płatność dodatkowa i płatności związane do powierzchni upraw, zwane dalej „płatnościami obszarowymi”, są przyznawane do powierzchni działki rolnej: 1) położonej na gruntach będących kwalifikującymi się hektarami w rozumieniu art. 32 ust. 2 rozporządzenia nr 1307/2013, zwanych dalej „kwalifikującymi się hektarami”; 4) nie większej jednak niż maksymalny kwalifikowalny obszar, o którym mowa w art. 5 ust. 2 lit. a rozporządzenia nr 640/2014, określony w systemie identyfikacji działek rolnych, o którym mowa w przepisach o krajowym systemie ewidencji producentów, ewidencji gospodarstw rolnych oraz ewidencji wniosków o przyznanie płatności. W ustawie z dnia 18 grudnia 2003 r. o krajowym systemie ewidencji producentów, ewidencji gospodarstw rolnych oraz ewidencji wniosków o przyznanie płatności (Dz. U. z 2012 r. poz. 86 oraz z	

	<p>załączniku I do rozporządzenia (UE) nr 1307/2013;</p> <p>b.określają maksymalny kwalifikowalny obszar do celów środków obszarowych, o których mowa w art. 28-31 rozporządzenia (UE) nr 1305/2013;</p> <p>c)lokalizują i ustalają wielkość tych obszarów proekologicznych, wymienionych w art. 46 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, w odniesieniu do których dane państwo członkowskie podjęło decyzję, że uznaje je za obszar proekologiczny. W tym celu państwa członkowskie stosują, w stosownych przypadkach, współczynniki przekształcenia lub współczynniki ważenia określone w załączniku X do rozporządzenia (UE) nr 1307/2013;</p> <p>d)ustalają, czy mają zastosowanie przepisy</p>			<p>2013 r. poz. 1537) wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>...</p> <p>4) w art. 9a:</p> <p>a) w ust. 1:</p> <p>– pkt 1 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„1) wektorowe granice oraz powierzchnię:</p> <p>a) maksymalnego kwalifikowalnego obszaru, o którym mowa w art. 5 ust. 2 lit. a i b rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) nr 640/2014 z dnia 11 marca 2014 r. uzupełniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 w odniesieniu do zintegrowanego systemu zarządzania i kontroli oraz warunków odmowy lub wycofania płatności oraz do kar administracyjnych mających zastosowanie do płatności bezpośrednich, wsparcia rozwoju obszarów wiejskich oraz zasady wzajemnej zgodności (Dz. Urz. UE L 181 z 20.06.2014, str. 48), zwanego dalej „rozporządzeniem nr 640/2014”;</p> <p>b) obszarów, o których mowa w art. 5 ust. 2 lit. c rozporządzenia</p>	
--	--	--	--	--	--

	<p>dotyczące obszarów górskich, obszarów charakteryzujących się znacznymi ograniczeniami naturalnymi i innych obszarów charakteryzujących się szczególnymi ograniczeniami, o których mowa w art. 32 rozporządzenia (UE) nr 1305/2013, obszarów Natura 2000, obszarów objętych dyrektywą 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽¹⁴⁾, gruntów rolnych zatwierdzonych do produkcji bawełny zgodnie z art. 57 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, użytków rolnych utrzymujących się naturalnie w stanie nadającym się do wypasu lub uprawy, o których mowa w art. 4 ust. 1 lit. c) ppkt (iii) rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, obszarów wyznaczonych przez państwa członkowskie do</p>			<p>nr 640/2014;”,</p> <p>– po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu: „1a) informacje, o których mowa w art. 5 ust. 2 lit. d rozporządzenia nr 640/2014;”,</p>	
--	---	--	--	--	--

	<p>wdrażania na poziomie regionalnym lub wspólnego wdrażania obszarów proekologicznych zgodnie z art. 46 ust. 5 i 6 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, obszarów zgłoszonych Komisji zgodnie z art. 20 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, obszarów pokrytych trwałymi użytkami zielonymi, które są wrażliwe pod względem środowiskowym, na obszarach objętych dyrektywą Rady 92/43/EWG ⁽¹⁵⁾ lub dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/147/WE ⁽¹⁶⁾, jak i dalszych obszarów wrażliwych, o których mowa w art. 45 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, lub obszarów wyznaczonych przez państwa członkowskie zgodnie z art. 48 tego rozporządzenia.</p>				
Art. 5	3. Państwa członkowskie	N			Przepis

ust. 3	dopilnowują, aby maksymalny kwalifikowalny obszar na działkę referencyjną, o którym mowa w ust. 2 lit. a), był właściwie określony ilościowo w granicach maksymalnie 2 %, biorąc przy tym pod uwagę obwód i stan działki referencyjnej.				rozporządzenia stosowany wprost -nie wymaga wdrożenia
Art. 5 ust 5	5. GIS funkcjonuje na podstawie krajowego systemu odniesienia za pomocą współrzędnych zdefiniowanego w dyrektywie 2007/2/WE Parlamentu Europejskiego i Rady, który pozwala na wykonanie znormalizowanych pomiarów oraz jednoznaczą identyfikację działek rolnych w zainteresowanych państwach członkowskich. W przypadku gdy stosuje się różne systemy współrzędnych, systemy te wzajemnie się wykluczają, a każdy z nich zapewnia spójność pomiędzy elementami informacji	N			Przepis rozporządzenia stosowany wprost -nie wymaga wdrożenia

	odnoszącymi się do tego samego położenia.				
Art. 8	<p>Identyfikacja beneficjentów</p> <p>Nie naruszając przepisów art. 72 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013, jednolity system rejestrowania tożsamości każdego beneficjenta, przewidziany w art. 73 wymienionego rozporządzenia, gwarantuje jednoznaczną identyfikację odnośnie do wszystkich wniosków o przyznanie pomocy i wniosków o płatność lub innych deklaracji złożonych przez tego samego beneficjenta.</p>	T	Art. 52 pkt 3	<p>W ustawie z dnia 18 grudnia 2003 r. o krajowym systemie ewidencji producentów, ewidencji gospodarstw rolnych oraz ewidencji wniosków o przyznanie płatności (Dz. U. z 2012 r. poz. 86 oraz z 2013 r. poz. 1537) wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>...</p> <p>3) w art. 7 dodaje się ust. 1a i 1b w brzmieniu:</p> <p>„1a. W przypadku producenta będącego w związku małżeńskim oraz w przypadku producenta będącego współposiadaczem gospodarstwa rolnego ewidencja producentów zawiera ponadto:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) imię i nazwisko oraz numer ewidencyjny powszechnego elektronicznego systemu ewidencji ludności (PESEL) małżonka producenta, z zastrzeżeniem ust. 3; 2) imiona i nazwiska oraz numer ewidencyjny powszechnego elektronicznego systemu ewidencji ludności (PESEL) współposiadaczy gospodarstwa rolnego, będących osobami fizycznymi, z zastrzeżeniem ust. 3; 3) nazwę oraz numer identyfikacyjny w krajowym rejestrze urzędowym podmiotów gospodarski narodowej (REGON) współposiadaczy gospodarstwa rolnego, niebędących osobami fizycznymi, jeżeli numer taki został nadany. <p>1b. W przypadku producenta będącego spółką cywilną ewidencja producentów zawiera</p>	

				<p>ponadto:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) imiona i nazwiska oraz numer ewidencyjny powszechnego elektronicznego systemu ewidencji ludności (PESEL) współników będących osobami fizycznymi, z zastrzeżeniem ust. 3; 2) nazwę oraz numer identyfikacyjny w krajowym rejestrze urzędowym podmiotów gospodarki narodowej (REGON) współników nie będących osobami fizycznymi, jeżeli numer taki został nadany.”; 	
Art. 9 ust. 1	1. W przypadku gdy niektóre elementy krajobrazu, w szczególności żywopłoty, rowy i murki, tradycyjnie stanowią element dobrej kultury rolnej upraw lub użytkowania ziemi w niektórych regionach, państwa członkowskie mogą postanowić, że odpowiedni obszar należy uznawać za część kwalifikującego się obszaru działki rolnej w rozumieniu art. 67 ust. 4 lit. a)	T	Art. 8 ust. 2 i ust. 3 pkt 2	<p>2. Elementy krajobrazu, o których mowa w art. 9 ust. 1 rozporządzenia nr 640/2014, uznaje się za część działki rolnej, jeżeli ich szerokość nie przekracza szerokości określonej w przepisach wydanych na podstawie ust. 3 pkt 2.</p> <p>3. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia:</p> <ol style="list-style-type: none"> 2) elementy krajobrazu, o których mowa w art. 9 ust. 1 rozporządzenia nr 640/2014, oraz ich szerokość, kierując się kryteriami określonymi w art. 9 ust. 1 rozporządzenia nr 640/2014, w szczególności tym, aby ta szerokość odpowiadała tradycyjnej szerokości takich elementów krajobrazu występujących w danym regionie i nie przekraczała 2 metrów; 	

	<p>rozporządzenia (UE) nr 1306/2013, pod warunkiem że jego szerokość nie przekracza całkowitej szerokości ustalonej przez dane państwo członkowskie. Szerokość ta odpowiada tradycyjnej szerokości w danym regionie i nie może przekraczać dwóch metrów.</p> <p>Jeżeli jednak do dnia 9 grudnia 2009 r. i zgodnie z art. 30 ust. 2 akapit trzeci rozporządzenia Komisji (WE) nr 796/2004 (18) państwa członkowskie zawiadomiły Komisję, że szerokość ta przekracza dwa metry, można ją nadal stosować.</p>				
--	--	--	--	--	--

	Akapitu pierwszego i drugiego nie stosuje się do trwałych użytków zielonych, na których znajdują się rozrzucone elementy krajobrazu i drzewa, jeżeli dane państwo członkowskie postanowiło stosować system proporcjonalny zgodnie z art. 10.				
Art. 9 ust. 3	3. Działkę rolną zawierającą rozrzucone drzewa uznaje się za kwalifikujący się obszar, o ile spełnione są następujące warunki: a) działalność rolniczą można prowadzić w podobny sposób jak na działkach bez drzew położonych na tym samym obszarze; oraz b) liczba drzew na hektar nie przekracza	T	Art. 8 ust. 3 pkt 3)	3. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia: 3) maksymalne zagęszczenie drzew, o którym mowa w art. 9 ust. 3 akapit pierwszy lit. b rozporządzenia nr 640/2014, kierując się kryteriami określonymi w art. 9 ust. 3 akapit drugi rozporządzenia nr 640/2014 oraz mając na względzie zabezpieczenie przed przyznawaniem płatności bezpośrednich do gruntów, które nie stanowią kwalifikujących się hektarów.	

	<p>maksymalnego zagęszczenia.</p> <p>Państwa członkowskie określają i zgłaszają maksymalne zagęszczenie, o którym mowa w akapicie pierwszym lit. b), w oparciu o tradycyjne praktyki uprawy, warunki naturalne i względy środowiskowe. Nie przekracza ono 100 drzew na hektar. Limitu tego nie stosuje się jednak w odniesieniu do środków, o których mowa w art. 28 i 30 rozporządzenia (UE) nr 1305/2013.</p> <p>Jeżeli państwo członkowskie podjęło decyzję o stosowaniu systemu proporcjonalnego zgodnie z art. 10, przepisów niniejszego ustępu nie stosuje się do rozrzuconych drzew owocowych, które</p>				
--	---	--	--	--	--

	dają powtarzające się zbiory, do rozrzuconych drzew nadających się do wypasu na trwałych użytkach zielonych oraz do trwałych użytków zielonych z rozrzuconymi elementami krajobrazu i drzewami.				
Art. 11	Pojedynczy wniosek Pojedynczy wniosek obejmuje co najmniej wniosek o płatności bezpośrednie, o którym mowa w art. 72 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013, w odniesieniu do systemu płatności podstawowej lub systemu jednolitej płatności obszarowej i innych systemów pomocy obszarowej.	T	Art. 22 ust. 1 i 2	Art. 22. 1. Wniosek o przyznanie płatności bezpośrednich i płatności niezwiązanej do tytoniu, deklarację, o której mowa w art. 18 rozporządzenia nr 809/2014, oraz pisemną umowę, o której mowa w art. 47 ust. 4 rozporządzenia nr 639/2014, składa się na formularzach: 1) przesłanych lub udostępnionych przez Agencję – w przypadku wniosku; 2) opracowanych i udostępnionych przez Agencję – w przypadku deklaracji i umowy. 2. Na potrzeby ubiegania się o przyznanie płatności bezpośrednich i płatności niezwiązanej do tytoniu Agencja opracowuje jeden formularz umożliwiający złożenie także wniosku o: 1) przyznanie pomocy w ramach: a) działania, o którym mowa w art. 22 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1305/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich przez Europejski Fundusz Rolny na	

				<p>rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) i uchylającego rozporządzenie Rady (WE) nr 1698/2005 (Dz. Urz. UE L 347 z 20.12.2013, str. 487, z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem nr 1305/2013”, w zakresie rocznych premii, o których mowa w art. 22 ust. 1 tego rozporządzenia, oraz działań, o których mowa w art. 28, art. 29 i art. 31 tego rozporządzenia, objętych Programem Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2014–2020;</p> <p>b) działania, o którym mowa w art. 36 lit. a pkt iv) rozporządzenia Rady (WE) nr 1698/2005 z dnia 20 września 2005 r. w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich przez Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) (Dz. Urz. UE L 277 z 21.10.2005, str. 1, z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem nr 1698/2005”, objętego Programem Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2007–2013;</p> <p>2) wypłatę pomocy w ramach działania, o którym mowa w art. 36 lit. b pkt i) oraz iii) rozporządzenia nr 1698/2005, objętego Programem Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2007–2013, w zakresie rocznych premii.</p>	
Art. 12	<p>Odstępstwo od ostatecznego terminu składania dokumentów</p> <p>Na zasadzie odstępowania od art. 5 ust. 1 rozporządzenia Rady (EWG, Euratom) nr 1182/71, jeżeli ostateczny</p>	N			Przepis rozporządzenia stosowany wprost -nie wymaga wdrożenia

	<p>termin składania wniosków o przyznanie pomocy, wniosków o wsparcie, wniosków o płatność lub innych deklaracji, dokumentów uzupełniających lub umów, lub ostateczny termin wnoszenia poprawek do pojedynczego wniosku lub do wniosku o płatność przypada w dniu ustawowo wolnym od pracy, w sobotę lub niedzielę, uważa się, że termin ten przypada w pierwszym następnym dniu roboczym.</p> <p>Akapit pierwszy stosuje się również do najpóźniejszego możliwego terminu w odniesieniu do wniosków złożonych po terminie, o którym mowa w art. 13 ust. 1 akapit trzeci, oraz do najpóźniejszego możliwego terminu w odniesieniu do wniosków beneficjentów o przydział lub zwiększenie wartości uprawnień do płatności, o którym mowa w art. 14 akapit drugi.</p>				
--	--	--	--	--	--

Art. 13	<p>Złożenie dokumentów po terminie</p> <p>1. Z wyjątkiem przypadków siły wyższej i nadzwyczajnych okoliczności, o których mowa w art. 4, złożenie wniosku o przyznanie pomocy lub wniosku o płatność na podstawie niniejszego rozporządzenia po ostatecznym terminie złożenia wniosku ustalonym przez Komisję na podstawie art. 78 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 1306/2013 prowadzi do zmniejszenia o 1 % za każdy dzień roboczy kwot, do których beneficjent byłby uprawniony, gdyby wniosek został złożony w terminie.</p> <p>Bez uszczerbku dla jakichkolwiek szczególnych środków wprowadzanych przez państwa członkowskie odnośnie do konieczności składania dokumentów uzupełniających w należytych terminie, aby umożliwić planowanie oraz przeprowadzenie skutecznych kontroli,</p>	T	Art. 23	<p>Art. 23. 1. W przypadku gdy wniosek o przyznanie płatności bezpośrednich lub płatności niezwiązanej do tytoniu nie czyni zadość wymaganiom innym niż wskazane w art. 64 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, kierownik biura powiatowego Agencji, niezwłocznie po otrzymaniu tego wniosku, informuje rolnika o stwierdzonych brakach oraz o skutkach ich nieusunięcia w terminie, w jakim można dokonać poprawek zgodnie z przepisami, o których mowa w art. 1 pkt 1, chyba że ten termin upłynął. Przepisu art. 64 § 2 Kodeksu postępowania administracyjnego nie stosuje się.</p> <p>2. W przypadku nieusunięcia braków, o których mowa w ust. 1, w terminie, w jakim można dokonać poprawek zgodnie z przepisami, o których mowa w art. 1 pkt 1, wniosek o przyznanie płatności bezpośrednich lub płatności niezwiązanej do tytoniu jest rozpatrywany w zakresie, w jakim został prawidłowo wypełniony, oraz na podstawie dołączonych do niego prawidłowych dokumentów.</p>	
---------	---	---	---------	--	--

<p>pierwszy akapit stosuje się również do wniosków o wsparcie, dokumentów, umów oraz innych deklaracji, które należy przedstawić właściwym organom, jeśli takie wnioski o wsparcie, dokumenty, umowy lub deklaracje stanowią o kwalifikowalności do danej pomocy lub wsparcia. W tym przypadku zmniejszenie płatności będzie dotyczyło kwoty wypłacanej w ramach przedmiotowej pomocy lub wsparcia.</p> <p>Jeśli takie opóźnienie wynosi ponad 25 dni kalendarzowych, wniosek uznaje się za niedopuszczalny, a beneficjentowi nie przyznaje się pomocy lub wsparcia.</p> <p>2. Z wyjątkiem przypadków siły wyższej oraz nadzwyczajnych okoliczności, o których mowa w art. 4, jeżeli beneficjent systemu przewidzianego w art. 46 i 47 rozporządzenia</p>				
---	--	--	--	--

<p>Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013, który podlega również obowiązkowi przestrzegania zasady wzajemnej zgodności zgodnie z art. 92 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013, nie przedstawi formularza jednolitego wniosku w ostatecznym terminie, o którym mowa w ust. 1 akapit pierwszy niniejszego artykułu, stosuje się zmniejszenie o 1 % za każdy dzień roboczy. Maksymalna wartość zmniejszenia jest ograniczona do 25 %. W odniesieniu do restrukturyzacji i przekształcenia odsetek zmniejszenia stosuje się do całkowitej kwoty płatności związanych ze środkami przewidzianymi w art. 46 i 47 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 podzielonej przez 3.</p> <p>3. Z wyjątkiem przypadków siły wyższej i nadzwyczajnych okoliczności, o których</p>				
--	--	--	--	--

<p>mowa w art. 4, wniesienie poprawek do pojedynczego wniosku lub wniosku o płatność po ostatecznym terminie wnoszenia poprawek, ustalonym przez Komisję na podstawie art. 78 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 1306/2013, prowadzi do zmniejszenia o 1 % za każdy dzień roboczy kwot związanych z faktycznym wykorzystywaniem danych działek rolnych.</p> <p>Poprawki w pojedynczym wniosku lub wniosku o płatność są dopuszczalne tylko do najpóźniejszego możliwego terminu wyznaczonego dla składania po terminie pojedynczego wniosku lub wniosku o płatność, jak określono w ust. 1 akapit trzeci. Jeżeli jednak ten najpóźniejszy termin jest wcześniejszy niż ostateczny termin wnoszenia poprawek do pojedynczego wniosku lub wniosku o płatność, o którym to terminie mowa w ust. 1 akapit pierwszy niniejszego</p>				
--	--	--	--	--

	artykułu, bądź gdy terminy te przypadają w tym samym dniu, za niedopuszczalne uznaje się poprawki do pojedynczego wniosku lub wniosku o płatność wniesione po tym terminie.				
Art. 25 ust. 3	Niezgodności uznaje się za „stwierdzone”, jeżeli wykazane zostały w wyniku jakiegokolwiek kontroli przeprowadzonej zgodnie z art. 74 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013 lub gdy właściwy organ kontrolny lub agencja płatnicza uzyskały informacje o tych niezgodnościach z innych źródeł.	T	Art. 52 pkt 4 lit. b	b) w ust. 2 pkt 4 otrzymuje brzmienie: „4) wyniki kontroli na miejscu, o których mowa w rozporządzeniu nr 640/2014 i rozporządzeniu wykonawczym Komisji (UE) nr 809/2014 z dnia 17 lipca 2014 r. ustanawiającym zasady stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 w odniesieniu do zintegrowanego systemu zarządzania i kontroli, środków rozwoju obszarów wiejskich oraz zasady wzajemnej zgodności (Dz. Urz. UE L 227 z 31.07.2014, str. 69).”;	
Art. 37 ust. 5	5. Państwa członkowskie przeprowadzają kontrole w 2015 i 2016 r., aby zapewnić spełnienie przepisów ust. 1 i 3.				
Art. 38 ust. 5	5. Do celów niniejszego rozdziału niezgodności uznaje się za „stwierdzone”, jeżeli zostały wykazane w wyniku jakiegokolwiek				

	kontroli przeprowadzonej zgodnie z niniejszym rozporządzeniem lub gdy właściwy organ kontrolny lub, w stosownych przypadkach, agencja płatnicza uzyskały informacje o tych niezgodnościach z innych źródeł.				
Art. 15	<p>Wyjątki od stosowania kar administracyjnych</p> <p>15. 1. Kar administracyjnych przewidzianych w niniejszym rozdziale nie stosuje się w odniesieniu do części wniosku o przyznanie pomocy lub wniosku o płatność, co do których beneficjent poinformował właściwy organ na piśmie, że wniosek o przyznanie pomocy lub wniosek o płatność jest nieprawidłowy lub stał się niepoprawny od czasu jego złożenia, chyba że właściwy organ powiadomił wcześniej beneficjenta o zamiarze przeprowadzenia kontroli na miejscu lub o jakichkolwiek niezgodnościach we wniosku</p>	N			Przepis rozporządzenia stosowany wprost - nie wymaga wdrożenia

	o przyznanie pomocy lub wniosku o płatność. 2. Podane przez beneficjenta informacje, o których mowa w ust. 1, powodują dostosowanie wniosku o przyznanie pomocy lub wniosku o płatność do faktycznej sytuacji.				
Art. 16	Niezgłoszenie wszystkich obszarów 16. 1. Jeśli w danym roku beneficjent nie zgłosi wszystkich działek rolnych związanych z gruntami, o których mowa w art. 72 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013, a różnica pomiędzy całkowitym obszarem zgłoszonym w pojedynczym wniosku lub wniosku o płatność a obszarem zgłoszonym wraz z całkowitą powierzchnią działek niezgłoszonych wynosi więcej niż 3 % zgłoszonego obszaru, całkowitą kwotę bezpośrednich płatności obszarowych lub wsparcia w ramach środków wsparcia	N			Przepis rozporządzenia stosowany wprost - nie wymaga wdrożenia

<p>obszarowego, wypłacanych temu beneficjentowi za dany rok, zmniejsza się o maksymalnie 3 %, w zależności od rozmiaru pominięcia.</p> <p>Karę obliczoną zgodnie z akapitem pierwszym zmniejsza się o kwotę wszelkich kar administracyjnych nałożonych zgodnie z art. 28 ust. 2.</p> <p>2. W przypadku gdy beneficjent podlega obowiązkowi przestrzegania zasady wzajemnej zgodności zgodnie z art. 92 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013, ust. 1 stosuje się również w odniesieniu do systemów przewidzianych w art. 46 i 47 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013. W odniesieniu do restrukturyzacji i przekształcenia odsetek zmniejszenia stosuje się do całkowitej kwoty płatności związanych ze środkami przewidzianymi w art. 46 i 47 rozporządzenia (UE) nr</p>				
--	--	--	--	--

	1308/2013 podzielonej przez 3. 3. Ustępu 1 nie stosuje się do płatności w ramach systemu dla małych gospodarstw zgodnie z tytułem V rozporządzenia (UE) nr 1307/2013.				
Art. 17	Zasady ogólne 17. 1. Do celów niniejszej sekcji wyróżnia się odpowiednio następujące grupy upraw: a) obszary zgłoszone w celu aktywowania uprawnień do płatności w ramach systemu płatności podstawowej lub w celu uzyskania jednolitej płatności obszarowej; b) każdą grupę obszarów zgłoszonych do celów wszystkich innych systemów pomocy obszarowej lub środków wsparcia obszarowego, dla których stosuje się	N			Przepis rozporządzenia stosowany wprost - nie wymaga wdrożenia

	<p>inne stawki pomocy lub wsparcia;</p> <p>c) obszary zgłoszone w rubryce „inne rodzaje wykorzystywania”.</p> <p>Jeżeli ten sam obszar służy jako podstawa do złożenia wniosku o przyznanie pomocy lub wniosku o płatność w ramach więcej niż jednego systemu pomocy obszarowej lub środka wsparcia obszarowego, obszar ten rozpatruje się osobno w odniesieniu do każdego z tych systemów pomocy lub środków wsparcia.</p>				
Art. 18	<p>Podstawa obliczania odnośnie do płatności obszarowych</p> <p>18. 1. W odniesieniu do wniosków o przyznanie pomocy w ramach systemu płatności podstawowej i systemu dla małych gospodarstw, płatności redystrybucyjnych, płatności z tytułu obszarów z ograniczeniami naturalnymi oraz, w stosownych przypadkach, płatności z</p>	N			Przepis rozporządzenia stosowany wprost - nie wymaga wdrożenia

	<p>systemu dla młodych rolników, i w przypadkach, w których państwa członkowskie stosują system płatności podstawowej, stosuje się następujące przepisy:</p> <p>a) jeżeli liczba zgłoszonych uprawnień do płatności przekracza liczbę uprawnień do płatności przysługujących beneficjentowi, liczbę zgłoszonych uprawnień do płatności zmniejsza się do liczby uprawnień do płatności przysługujących beneficjentowi;</p> <p>b) jeżeli istnieje różnica między liczbą zgłoszonych uprawnień do płatności a zgłoszonym obszarem, obszar zgłoszony dostosowuje się do</p>				
--	---	--	--	--	--

	<p>najniższej wartości.</p> <p>Niniejszego ustępu nie stosuje się w pierwszym roku przydziału uprawnień do płatności.</p> <p>2. W przypadku płatności dla młodych rolników i w przypadku, gdy państwo członkowskie wybierze metodę płatności ustanowioną w art. 50 ust. 6, 7 i 8 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013; jeżeli obszar zgłoszony w ramach systemu płatności podstawowej lub systemu jednolitej płatności obszarowej przekracza limit wyznaczony przez państwo członkowskie zgodnie z art. 50 ust. 9 tego rozporządzenia, obszar zgłoszony zmniejsza się do tego limitu.</p> <p>3. W przypadku płatności redystrybucyjnej, jeżeli obszar zgłoszony w ramach systemu płatności podstawowej lub systemu jednolitej płatności obszarowej przekracza limity wyznaczone przez państwo członkowskie zgodnie z art.</p>				
--	---	--	--	--	--

	<p>41 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, obszar zgłoszony zmniejsza się do tego limitu.</p> <p>4. W przypadku płatności z tytułu obszarów z ograniczeniami naturalnymi i w przypadku, gdy państwo członkowskie wybierze metodę płatności ustanowioną w art. 48 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, jeżeli obszar zgłoszony w ramach systemu płatności podstawowej lub systemu jednolitej płatności obszarowej przekracza maksymalną liczbę hektarów wyznaczoną przez państwo członkowskie, obszar zgłoszony zmniejsza się do tej liczby.</p> <p>5. W przypadku wniosków o przyznanie pomocy lub wniosków o płatność w ramach systemów pomocy obszarowej lub środków wsparcia obszarowego, jeżeli obszar zatwierdzony dla danej grupy upraw jest większy niż obszar zgłoszony we wniosku o</p>				
--	--	--	--	--	--

<p>przyznanie pomocy, do obliczenia pomocy wykorzystuje się obszar zgłoszony.</p> <p>6. Bez uszczerbku dla kar administracyjnych zgodnie z art. 19, w przypadku wniosków o przyznanie pomocy lub wniosków o płatność w ramach systemów pomocy obszarowej lub środków wsparcia obszarowego, jeżeli obszar zgłoszony przekracza obszar zatwierdzony dla danej grupy upraw, o której mowa w art. 17 ust. 1, pomoc oblicza się na podstawie obszaru zatwierdzonego dla tej grupy upraw.</p> <p>Nie naruszając przepisów art. 60 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013, jeżeli różnica między całkowitym obszarem zatwierdzonym a całkowitym obszarem zgłoszonym do objęcia płatnością w ramach systemów pomocy bezpośredniej ustanowionych w tytułach III, IV oraz V</p>				
---	--	--	--	--

	<p>rozporządzenia (UE) nr 1307/2013 lub całkowitym obszarem zgłoszonym do objęcia płatnością w ramach środka wsparcia obszarowego jest mniejsza lub równa 0,1 ha, obszar zatwierdzony uznaje się za równy obszarowi zgłoszonemu. Na potrzeby obliczeń uwzględnia się jedynie zawyżenia powierzchni obszarów na poziomie grupy upraw, o której mowa w art. 17 ust. 1. Akapitu drugiego nie stosuje się, w przypadku gdy różnica przekracza 20 % całkowitej powierzchni obszaru zgłoszonego do objęcia płatnością.</p> <p>7. Do celów obliczenia pomocy w ramach systemu płatności podstawowej uwzględnia się średnią wartość różnych uprawnień do płatności związanych z odpowiednim obszarem zgłoszonym.</p>				
Art. 19	Kary administracyjne w przypadkach zawyżenia deklaracji	N			Przepis rozporządzenia stosowany wprost

	<p>19. 1. Jeżeli w odniesieniu do danej grupy upraw, o której mowa w art. 17 ust. 1, obszar zgłoszony do celów jakichkolwiek systemów pomocy obszarowej lub środków wsparcia obszarowego przekracza obszar zatwierdzony zgodnie z art. 18, pomoc oblicza się na podstawie obszaru zatwierdzonego, pomniejszonego o dwukrotność stwierdzonej różnicy, jeśli różnica ta wynosi więcej niż 3 % lub dwa hektary, ale nie więcej niż 20 % obszaru zatwierdzonego.</p> <p>Jeśli różnica ta przekracza 20 % obszaru zatwierdzonego, w odniesieniu do danej grupy upraw nie przyznaje się żadnej pomocy obszarowej ani wsparcia obszarowego.</p> <p>2. Jeśli różnica ta przekracza 50 %, w odniesieniu do danej grupy upraw nie przyznaje się żadnej pomocy obszarowej ani wsparcia obszarowego. Ponadto</p>				<p>- nie wymaga wdrożenia</p>
--	--	--	--	--	-------------------------------

	<p>beneficjent podlega dodatkowej karze równej kwocie pomocy lub wsparcia odpowiadającej różnicy między obszarem zgłoszonym a obszarem zatwierdzonym zgodnie z art. 18.</p> <p>3. Jeśli kwota obliczona zgodnie z ust. 1 i 2 nie może być w całości odliczona w ciągu trzech kolejnych lat kalendarzowych następujących po roku kalendarzowym, w którym dokonano ustalenia, zgodnie z przepisami ustanowionymi przez Komisję na podstawie art. 57 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013 anuluje się saldo pozostałe do spłaty.</p>				
Art. 20	<p>Kary administracyjne dotyczące płatności specyficznej w odniesieniu do bawełny</p> <p>20. Bez uszczerbku dla kar administracyjnych, które mają zastosowanie zgodnie z art. 19 niniejszego rozporządzenia, w przypadku stwierdzenia, że beneficjent nie przestrzega</p>	N			Przepis rozporządzenia stosowany wprost - nie wymaga wdrożenia

	<p>zobowiązań wynikających z art. 61 ust. 1 i 2 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) nr 639/2014 (1), traci on prawo do zwiększenia pomocy przewidzianego w art. 60 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013. Ponadto pomoc z tytułu bawełny przyznawana na hektar kwalifikującego się obszaru zgodnie z art. 57 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013 zmniejsza się o kwotę zwiększenia, którą beneficjent otrzymałby w przeciwnym przypadku zgodnie z art. 60 ust. 2 wymienionego rozporządzenia.</p>				
Art. 21	<p>Kary administracyjne, w przypadkach innych niż zawyżenie deklaracji obszarów, dotyczące płatności dla młodych rolników w ramach tytułu III rozdział V rozporządzenia (UE) nr 1307/2013</p> <p>21. 1. Bez uszczerbku dla kar administracyjnych, które</p>	N			Przepis rozporządzenia stosowany wprost - nie wymaga wdrożenia

<p>mają zastosowanie zgodnie z art. 19, w przypadku stwierdzenia, że beneficjent nie wypełnia zobowiązań, o których mowa w art. 50 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013 i art. 49 rozporządzenia delegowanego (UE) nr 639/2014, pomoc dla młodych rolników nie jest wypłacana lub zostaje cofnięta w całości. Ponadto, w przypadku stwierdzenia, że beneficjent dostarczył fałszywe dowody w celu udowodnienia zgodności z obowiązkami, stosuje się karę odpowiadającą 20 % kwoty, którą beneficjent otrzymał lub mógłby otrzymać jako płatność dla młodych rolników zgodnie z art. 50 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013.</p> <p>2. Jeśli kwota nienależnych płatności i kar administracyjnych, o których mowa w ust. 1, nie może być w całości odliczona w ciągu trzech kolejnych lat kalendarzowych</p>				
--	--	--	--	--

	następujących po roku kalendarzowym, w którym dokonano ustalenia, zgodnie z przepisami ustanowionymi przez Komisję na podstawie art. 57 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013 anuluje się saldo pozostałe do spłaty.				
Art. 22-29	<p>Artykuł 22</p> <p>Zasady ogólne</p> <p>1. Do celów niniejszej sekcji wyróżnia się odpowiednio następujące grupy upraw:</p> <p>a) a) każdą grupę obszarów zgłoszonych jako określona uprawa, o której mowa w art. 44 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013;</p> <p>b) b) obszary zgłoszone jako trwałe użytki zielone, które są wrażliwe pod względem środowiskowym i o których mowa w art. 45 ust. 1 rozporządzenia (UE)</p>	N			Przepis rozporządzenia stosowany wprost - nie wymaga wdrożenia

<p>nr 1307/2013;</p> <p>c) c) pozostałe obszary zgłoszone jako trwałe użytki zielone, inne niż obszary, o których mowa w lit. b); oraz</p> <p>d) d) obszary zgłoszone jako obszary proekologiczne zgodnie z art. 46 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013.</p> <p>2. Jeśli ten sam obszar zgłoszony jest dla więcej niż jednej grupy upraw, obszar ten uwzględnia się osobno dla każdej z tych grup upraw.</p> <p>Artykuł 23</p> <p>Podstawa obliczania płatności z tytułu praktyk rolniczych korzystnych dla klimatu i środowiska w odniesieniu do kwalifikujących się hektarów zgłoszonych w ramach systemu płatności podstawowej lub systemu jednolitej płatności obszarowej</p>				
---	--	--	--	--

	<p>1. W przypadkach gdy państwo członkowskie stosuje system płatności podstawowej, stosuje się następujące przepisy:</p> <p>a) a) jeżeli liczba zgłoszonych uprawnień do płatności przekracza liczbę uprawnień do płatności przysługujących beneficjentowi, liczbę zgłoszonych uprawnień do płatności zmniejsza się do liczby uprawnień do płatności przysługujących beneficjentowi;</p> <p>b) b) jeżeli istnieje różnica między liczbą zgłoszonych uprawnień do płatności a zgłoszonym obszarem, obszar zgłoszony dostosowuje się do najniższej wartości.</p> <p>2. Bez uszczerbku dla kar administracyjnych</p>				
--	---	--	--	--	--

	<p>stosowanych zgodnie z art. 28, jeżeli obszar zgłoszony w pojedynczym wniosku o płatność podstawową lub jednolitą płatność obszarową przekracza obszar zatwierdzony, do obliczania płatności z tytułu zazieleniania za praktyki rolnicze korzystne dla klimatu i środowiska, zwanej dalej „płatnością z tytułu zazieleniania”, stosuje się obszar zatwierdzony.</p> <p>Jeśli jednak obszar zatwierdzony w ramach systemu płatności podstawowej lub systemu jednolitej płatności obszarowej okaże się większy niż obszar zgłoszony we wniosku o przyznanie pomocy, do obliczania płatności z tytułu zazieleniania wykorzystuje się obszar zgłoszony.</p> <p>Artykuł 24</p> <p>Zmniejszenie płatności z tytułu zazieleniania w przypadku niezgodności ze</p>				
--	--	--	--	--	--

	<p>zobowiązaniami w zakresie dywersyfikacji upraw</p> <p>1. Jeżeli zgodnie z art. 44 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013 wymaga się, aby uprawa główna nie zajmowała więcej niż 75 % całkowitej powierzchni gruntów ornych i aby obszar zatwierdzony dla grupy upraw głównych zajmował więcej niż 75 %, obszar wykorzystywany do obliczania płatności z tytułu zazieleniania zgodnie z art. 23 niniejszego rozporządzenia zmniejsza się o 50 % całkowitej zatwierdzonej powierzchni gruntów ornych pomnożonej przez współczynnik różnicy.</p> <p>Współczynnikiem różnicy, o którym mowa w akapicie pierwszym, jest odsetek obszaru grupy upraw głównych, który przekracza 75 % całkowitej zatwierdzonej powierzchni gruntów ornych na całkowitym obszarze</p>				
--	--	--	--	--	--

	<p>wymaganym dla innych grup upraw.</p> <p>2. Jeżeli zgodnie z art. 44 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013 wymaga się, aby dwie uprawy główne nie zajmowały więcej niż 95 % całkowitej zatwierdzonej powierzchni gruntów ornych i aby obszar zatwierdzony dla dwóch grup upraw głównych zajmował więcej niż 95 %, obszar wykorzystywany do obliczania płatności z tytułu zazieleniania zgodnie z art. 23 niniejszego rozporządzenia zmniejsza się o 50 % całkowitej zatwierdzonej powierzchni gruntów ornych pomnożonej przez współczynnik różnicy.</p> <p>Współczynnikiem różnicy, o którym mowa w akapicie pierwszym, jest odsetek obszaru dwóch grup upraw głównych, który przekracza 95 % całkowitej zatwierdzonej powierzchni gruntów ornych na</p>				
--	---	--	--	--	--

	<p>całkowitym obszarze wymaganym dla innych grup upraw.</p> <p>3. Jeżeli zgodnie z art. 44 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013 wymaga się, aby uprawa główna nie zajmowała więcej niż 75 % całkowitej zatwierdzonej powierzchni gruntów ornych, aby dwie uprawy główne nie zajmowały więcej niż 95 %, aby obszar zatwierdzony dla grupy upraw głównych zajmował więcej niż 75 %, a obszar zatwierdzony dla dwóch grup upraw głównych zajmował więcej niż 95 %, obszar wykorzystywany do obliczania płatności z tytułu zazieleniania zgodnie z art. 23 niniejszego rozporządzenia zmniejsza się o 50 % całkowitej zatwierdzonej powierzchni gruntów ornich pomnożonej przez współczynnik różnicy.</p> <p>Współczynnik różnicy, o którym mowa w akapicie</p>				
--	---	--	--	--	--

	<p>pierwszym, stanowi sumę współczynników różnicy obliczonych zgodnie z ust. 1 i 2. Wartość tego współczynnika nie przekracza jednak 1.</p> <p>4. W przypadku stwierdzenia, że przez trzy lata beneficjent nie spełniał wymogów w zakresie dywersyfikacji upraw, jak określono w niniejszym artykule, obszarem, o który w kolejnych latach zmniejsza się obszar wykorzystywany do obliczania płatności z tytułu zazieleniania zgodnie z ust. 1, 2 i 3, jest całkowita zatwierdzona powierzchnia gruntów ornych pomnożona przez mający zastosowanie współczynnik różnicy.</p> <p>Artykuł 25</p> <p>Zmniejszenie płatności z tytułu zazieleniania w przypadku niezgodności z wymaganiami w zakresie trwałych użytków zielonych</p> <p>1. W przypadku stwierdzenia niezgodności z</p>				
--	--	--	--	--	--

	<p>art. 45 ust. 1 akapit trzeci rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, obszar wykorzystywany do obliczania płatności z tytułu zazieleniania zgodnie z art. 23 niniejszego rozporządzenia zmniejsza się o obszar, który uznany został za niezgodny z wymaganiami, o których mowa w art. 45 ust. 1 akapit trzeci rozporządzenia (UE) nr 1307/2013.</p> <p>2. W przypadku stwierdzenia niezgodności ze zobowiązaniami, o których mowa w art. 44 rozporządzenia delegowanego (UE) nr 639/2014, obszar wykorzystywany do obliczania płatności z tytułu zazieleniania zgodnie z art. 23 niniejszego rozporządzenia zmniejsza się o obszar, który uznany został za niezgodny ze zobowiązaniami, o których mowa w art. 44 rozporządzenia delegowanego (UE) nr</p>				
--	--	--	--	--	--

	<p>639/2014.</p> <p>3. Niezgodności uznaje się za „stwierdzone”, jeżeli wykazane zostały w wyniku jakiegokolwiek kontroli przeprowadzonej zgodnie z art. 74 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013 lub gdy właściwy organ kontrolny lub agencja płatnicza uzyskały informacje o tych niezgodnościach z innych źródeł.</p> <p>Artykuł 26</p> <p>Zmniejszenie płatności z tytułu zazieleniania w przypadku niezgodności z wymaganiami w zakresie obszarów proekologicznych</p> <p>1. Obszar proekologiczny wymagany zgodnie z art. 46 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, zwany dalej „wymaganym obszarem proekologicznym”, oblicza się na podstawie całkowitej zatwierdzonej powierzchni gruntów ornych i włączając, w stosownych przypadkach zgodnie z art. 46 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr</p>				
--	---	--	--	--	--

	<p>1307/2013, obszary zatwierdzone, o których mowa w art. 46 ust. 2 akapit pierwszy lit. c), d), g) i h) tego rozporządzenia.</p> <p>2. Jeżeli wymagany obszar proekologiczny przekracza zatwierdzony wymagany obszar proekologiczny z uwzględnieniem współczynnika ważenia dla obszaru proekologicznego zgodnie z art. 46 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, obszar wykorzystywany do obliczania płatności z tytułu zazieleniania zgodnie z art. 23 niniejszego rozporządzenia zmniejsza się o 50 % całkowitej zatwierdzonej powierzchni gruntów ornych i włączając, w stosownych przypadkach zgodnie z art. 46 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, obszary zatwierdzone, o których mowa w art. 46 ust. 2 akapit pierwszy lit. c), d), g) i h) tego rozporządzenia, pomnożony przez</p>				
--	---	--	--	--	--

	<p>współczynnik różnicy.</p> <p>Współczynnik różnicy, o którym mowa w akapicie pierwszym, stanowi udział różnicy między wymaganym obszarem proekologicznym a zatwierdzonym obszarem proekologicznym w wymaganym obszarze proekologicznym.</p> <p>3. W przypadku stwierdzenia, że przez trzy lata beneficjent nie spełniał wymogów w zakresie obszaru proekologicznego, jak określono w niniejszym artykule, obszarem, o który w kolejnych latach zmniejsza się obszar wykorzystywany do obliczania płatności z tytułu zazieleniania zgodnie z ust. 2, jest całkowita zatwierdzona powierzchnia gruntów ornych, włączając, w stosownych przypadkach zgodnie z art. 46 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, obszary zatwierdzone, o których</p>				
--	---	--	--	--	--

	<p>mowa w art. 46 ust. 2 akapit pierwszy lit. c), d), g) i h) tego rozporządzenia, pomnożona przez współczynnik różnicy.</p> <p>Artykuł 27</p> <p>Maksymalne zmniejszenie płatności z tytułu zazieleniania</p> <p>1. Suma zmniejszeń obliczona zgodnie z art. 24 i 26 i wyrażona w hektarach nie może przekraczać łącznej liczby hektarów zatwierdzonych gruntów ornych łącznie – w stosownych przypadkach zgodnie z art. 46 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013 – z obszarami zatwierdzonymi, o których mowa w art. 46 ust. 2 akapit pierwszy lit. c), d), g) i h) tego rozporządzenia.</p> <p>2. Bez uszczerbku dla stosowania kar administracyjnych zgodnie z art. 28, całkowite zmniejszenie obliczane zgodnie z art. 24–26 nie przekracza płatności z tytułu</p>				
--	---	--	--	--	--

	<p>zazieleniania obliczanej zgodnie z art. 23.</p> <p>Artykuł 28</p> <p>Kary administracyjne w odniesieniu do płatności z tytułu zazieleniania</p> <p>1. Jeżeli obszar wykorzystywany do obliczania płatności z tytułu zazieleniania zgodnie z art. 23 różni się od obszaru wykorzystywanego do obliczania płatności z tytułu zazieleniania po zastosowaniu przepisów art. 24-27, płatność z tytułu zazieleniania oblicza się na podstawie tego drugiego obszaru pomniejszonego o dwukrotność ustalonej różnicy, jeżeli różnica ta wynosi więcej niż 3 % lub dwa hektary, ale nie więcej niż 20 % obszaru wykorzystywanego do obliczania płatności z tytułu zazieleniania po zastosowaniu przepisów art. 24-27.</p> <p>Jeżeli różnica wynosi więcej niż 20 %, pomoc nie jest</p>				
--	--	--	--	--	--

	<p>przyznawana.</p> <p>Jeżeli różnica wynosi więcej niż 50 %, pomoc nie jest przyznawana. Ponadto beneficjent podlega dodatkowej karze równej kwocie pomocy odpowiadającej różnicy między obszarem wykorzystywanym do obliczania płatności z tytułu zazieleniania zgodnie z art. 23 a obszarem wykorzystywanym do obliczania płatności z tytułu zazieleniania po zastosowaniu przepisów art. 24-27.</p> <p>2. Jeżeli rolnik nie zgłosi wszystkich swoich obszarów wykorzystywanych jako grunty orne, co skutkowałoby wyłączeniem go z obowiązków przewidzianych w art. 44, 45 i 46 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, lub nie zgłosi wszystkich swoich trwałych użytków zielonych, które są wrażliwe pod względem</p>				
--	--	--	--	--	--

	<p>środowiskowym, zgodnie z art. 45 ust. 1 wspomnianego rozporządzenia, a obszar niezgłoszony przekracza 0,1 ha, obszar wykorzystywany do obliczania płatności z tytułu zazieleniania po zastosowaniu przepisów art. 24–27 niniejszego rozporządzenia zmniejsza się o kolejne 10 %.</p> <p>3. Zgodnie z art. 77 ust. 6 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013 kary administracyjnej obliczonej zgodnie z ust. 1 i 2 niniejszego artykułu nie stosuje się w latach składania wniosków 2015 i 2016. Kara administracyjna obliczona zgodnie z ust. 1 i 2 zostaje podzielona przez 5 i ograniczona do 20 % kwoty płatności z tytułu zazieleniania, do której rolnik byłby uprawniony zgodnie z art. 23, w roku składania wniosków 2017 oraz podzielona przez 4 i ograniczona do 25 % tej kwoty w roku składania wniosków 2018 i w</p>				
--	---	--	--	--	--

	<p>kolejnych latach.</p> <p>4. Jeśli kwota kar administracyjnych obliczonych zgodnie z ust. 1, 2 i 3 nie może być w całości odliczona w ciągu trzech kolejnych lat kalendarzowych następujących po roku kalendarzowym, w którym dokonano ustalenia, zgodnie z przepisami ustanowionymi przez Komisję na podstawie art. 57 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013 anuluje się saldo pozostałe do spłaty.</p> <p>Artykuł 29</p> <p>Zasady mające zastosowanie do praktyk równoważnych</p> <p>Niniejszą sekcję stosuje się odpowiednio do praktyk równoważnych, o których mowa w art. 43 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013.</p>				
Art. 30	Podstawa obliczania	N			Przepis

	<p>30. 1. W żadnym wypadku pomocy lub wsparcia nie przyznaje się dla liczby zwierząt większej niż wskazana we wniosku o przyznanie pomocy lub wniosku o płatność.</p> <p>2. Zwierzęta przebywające w gospodarstwie uznaje się za zatwierdzone wyłącznie wtedy, jeżeli są zidentyfikowane we wniosku o przyznanie pomocy lub wniosku o płatność. Zidentyfikowane zwierzęta mogą być zastępowane bez utraty prawa do wypłaty pomocy lub wsparcia, chyba że właściwy organ poinformował wcześniej beneficjenta o niezgodnościach we wniosku o przyznanie pomocy lub wniosku o płatność lub o zamiarze przeprowadzenia kontroli na miejscu. Jeżeli państwo członkowskie nie korzysta z możliwości stosowania systemu bezwnioskowego, zgodnie z przepisami ustanowionymi przez Komisję na podstawie</p>				<p>rozporządzenia stosowany wprost - nie wymaga wdrożenia</p>
--	--	--	--	--	---

<p>art. 78 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 1306/2013, gwarantuje ono w jakikolwiek sposób, że nie istnieją wątpliwości, które zwierzęta są objęte wnioskami beneficjentów o przyznanie pomocy lub o płatność.</p> <p>3. Nie naruszając przepisów art. 31, jeżeli liczba zwierząt zgłoszona we wniosku o przyznanie pomocy lub wniosku o płatność przewyższa liczbę zatwierdzoną w wyniku kontroli administracyjnych lub kontroli na miejscu, pomoc lub wsparcie oblicza się na podstawie zwierząt zatwierdzonych.</p> <p>4. W przypadku stwierdzenia niezgodności odnośnie do systemu identyfikacji i rejestracji bydła, stosuje się następujące przepisy:</p> <p>a) obecne w gospodarstwie bydło, które utraciło jeden z dwóch kolczyków, uznaje się za zatwierdzone, pod</p>				
---	--	--	--	--

	<p>warunkiem że jest jednoznacznie i indywidualnie identyfikowalne przy pomocy innych elementów systemu identyfikacji i rejestracji bydła, o których mowa w art. 3 akapit pierwszy lit. b), c) i d) rozporządzenia (WE) nr 1760/2000;</p> <p>b) obecną w gospodarstwie sztukę bydła, która utraciła dwa kolczyki, uznaje się za zatwierdzoną, pod warunkiem że jest wciąż identyfikowalna za pomocą rejestru, paszportu zwierzęcia, bazy danych lub innych metod ustanowionych w rozporządzeniu (WE) nr 1760/2000 oraz pod warunkiem że posiadacz zwierząt może udowodnić, iż podjął działania w</p>				
--	--	--	--	--	--

	<p>celu naprawy tej sytuacji przed otrzymaniem powiadomienia o kontroli na miejscu;</p> <p>c) w przypadku gdy stwierdzone niezgodności dotyczą niepoprawnych wpisów do rejestru lub paszportów zwierząt, przedmiotowe zwierzę uznaje się za niezatwierdzone, w przypadku gdy takie błędy wykryto w toku co najmniej dwóch kontroli w ciągu 24 miesięcy. We wszystkich pozostałych przypadkach przedmiotowe zwierzęta uznaje się za niezatwierdzone po pierwszym stwierdzeniu niezgodności.</p> <p>W przypadku stwierdzenia przez właściwy organ oczywistych błędów wpisy i</p>				
--	--	--	--	--	--

	<p>zgłoszenia do systemu identyfikacji i rejestracji bydła mogą być sprostowane w każdym momencie.</p> <p>5. Obecne w gospodarstwie owce lub kozy, które utraciły jeden kolczyk, uznaje się za zatwierdzone pod warunkiem że zwierzę jest wciąż identyfikowalne przy pomocy pierwszego sposobu identyfikacji zgodnie z art. 4 ust. 2 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 21/2004 i pod warunkiem że wszystkie pozostałe wymogi systemu identyfikacji i rejestrowania owiec i kóz zostały spełnione.</p>				
Art. 31	<p>Kary administracyjne w odniesieniu do zwierząt zgłoszonych w ramach systemów pomocy lub środków wsparcia związanych z produkcją zwierzęcą</p> <p>31. 1. W przypadku gdy dla wniosków o przyznanie pomocy w ramach systemów pomocy związanej z produkcją zwierzęcą lub wniosków o płatność w</p>	N			Przepis rozporządzenia stosowany wprost - nie wymaga wdrożenia

<p>ramach środków wsparcia związanych z produkcją zwierzęcą stwierdzi się różnicę między liczbą zwierząt zgłoszonych a liczbą zwierząt zatwierdzonych zgodnie z art. 30 ust. 3, całkowita kwota pomocy lub wsparcia, do której beneficjent jest uprawniony w ramach tych systemów pomocy lub środków wsparcia w danym roku składania wniosków, zmniejszana jest o odsetek ustalany zgodnie z ust. 3 niniejszego artykułu, o ile stwierdzone niezgodności dotyczą nie więcej niż trzech zwierząt.</p> <p>2. Jeżeli stwierdzone niezgodności dotyczą więcej niż trzech zwierząt, całkowita kwota pomocy lub wsparcia, do której beneficjent jest uprawniony w ramach systemów pomocy lub środków wsparcia, o których mowa w ust. 1, w danym roku składania wniosków, zostaje zmniejszona o:</p>				
---	--	--	--	--

<p>a) odsetek ustalony zgodnie z ust. 3, jeżeli nie przekracza on 10 %;</p> <p>b) dwukrotność odsetka ustalanego zgodnie z ust. 3, jeżeli jest on większy niż 10 %, ale mniejszy niż 20 %.</p> <p>Jeżeli odsetek ustalony zgodnie z ust. 3 jest większy niż 20 %, za dany rok składania wniosków nie przyznaje się pomocy lub wsparcia, do których beneficjent byłby uprawniony zgodnie z art. 30 ust. 3 w ramach systemu pomocy lub środka wsparcia. Jeżeli odsetek ustalony zgodnie z ust. 3 przekracza 50 %, za dany rok składania wniosków nie przyznaje się pomocy lub wsparcia, do których beneficjent byłby uprawniony zgodnie z art. 30 ust. 3 w ramach systemu pomocy lub środka wsparcia. Ponadto beneficjent podlega dodatkowej karze równej kwocie odpowiadającej różnicy między liczbą</p>				
---	--	--	--	--

<p>zwierząt zgłoszonych a liczbą zwierząt zatwierdzonych zgodnie z art. 30 ust. 3. Jeśli kwota ta nie może być w całości odliczona w ciągu trzech kolejnych lat kalendarzowych następujących po roku kalendarzowym, w którym dokonano ustalenia, zgodnie z przepisami ustanowionymi przez Komisję na podstawie art. 57 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013 anuluje się saldo pozostałe do spłaty.</p> <p>3. W celu ustalenia odsetków, o których mowa w ust. 1 i 2, liczbę zwierząt zgłoszonych w ramach systemu pomocy lub środka wsparcia związanych z produkcją zwierzęcą, co do której stwierdzono niezgodności, dzieli się przez liczbę zwierząt zatwierdzonych na potrzeby tego systemu pomocy lub środka wsparcia dla wniosku o przyznanie pomocy lub wniosku o płatność na dany rok składania wniosków.</p>				
---	--	--	--	--

	<p>Jeżeli państwo członkowskie skorzysta z możliwości stosowania systemu bezwnioskowego, zgodnie z przepisami ustanowionymi przez Komisję na podstawie art. 78 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 1306/2013, potencjalnie kwalifikujące się zwierzęta, w odniesieniu do których stwierdzono błędy w identyfikacji lub rejestracji w systemie identyfikacji i rejestracji zwierząt, uznaje się za zwierzęta, w przypadku których stwierdzono niezgodności.</p>				
Art. 32	<p>Wyjątki od stosowania kar administracyjnych w przypadku wystąpienia przyczyn naturalnych</p> <p>32. Kar administracyjnych przewidzianych w art. 31 nie stosuje się w przypadkach, w których beneficjent nie jest w stanie spełnić kryteriów kwalifikowalności, zobowiązań lub innych obowiązków, w wyniku wystąpienia przyczyn</p>	N			Przepis rozporządzenia stosowany wprost - nie wymaga wdrożenia

	<p>naturalnych, które mogą mieć wpływ na trzodę lub stado, pod warunkiem że powiadomił on właściwy organ na piśmie w terminie dziesięciu dni roboczych od dnia stwierdzenia spadku liczby zwierząt.</p> <p>Bez uszczerbku dla faktycznych okoliczności branych pod uwagę w indywidualnych przypadkach, właściwe organy mogą uznać przyczyny naturalne mające wpływ na trzodę lub stado i obejmujące</p> <ul style="list-style-type: none"> a) śmierć zwierzęcia na skutek choroby; lub b) śmierć zwierzęcia na skutek wypadku, za który beneficjent nie ponosi odpowiedzialności. 				
Art. 33 ust. 1	<p>Dodatkowe kary i środki</p> <p>33. 1. Państwa członkowskie mogą przewidzieć dodatkowe kary krajowe wobec pośredników biorących udział w procedurze przyznawania pomocy lub wsparcia, celem</p>	N			Nie będzie stosowany w Polsce

	zagwarantowania przestrzegania wymogów dotyczących kontroli, w tym przestrzegania obowiązków w zakresie powiadamiania.				
Art. 33 ust. 2	2. W odniesieniu do dowodów dostarczonych przez usługodawców, podmioty lub organizacje inne niż właściwe organy zgodnie z przepisami ustanowionymi przez Komisję na podstawie art. 78 lit. c) rozporządzenia (UE) nr 1306/2013, jeżeli stwierdzono, że nieprawidłowy dowód przedstawiono na skutek zaniedbania lub umyślnie, zainteresowane państwo członkowskie stosuje stosowne kary zgodnie z przepisami krajowymi. W przypadku gdy niezgodności takie zostaną stwierdzone po raz drugi, przedmiotowych usługodawców, podmioty lub organizacje pozbawia się przynajmniej na okres jednego roku prawa do wydawania ważnych dowodów do celów	N			Przepis rozporządzenia stosowany wprost - nie wymaga wdrożenia

	otrzymywania wsparcia.				
Art. 34	<p>Zmiany i dostosowania wpisów w skomputeryzowanej bazie danych o bydle</p> <p>34. W odniesieniu do zgłoszonego bydła art. 15 stosuje się do błędów i opuszczeń w odniesieniu do wpisów do skomputeryzowanej bazy danych o bydle dokonanych od momentu złożenia wniosku o przyznanie pomocy lub wniosku o płatność.</p>	N			Przepis rozporządzenia stosowany wprost - nie wymaga wdrożenia
Art. 37	<p>1. W razie ustalenia, że stosunek, o którym mowa w art. 3 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1122/2009, uległ zmniejszeniu w 2014 r. na poziomie krajowym lub regionalnym, dane państwo członkowskie może wprowadzić dla beneficjentów, którzy w 2015 r. ubiegają się o jakąkolwiek pomoc w ramach systemów płatności bezpośrednich, obowiązek nieprzekształcania gruntów wykorzystywanych jako</p>	N			Nie będzie miał zastosowania

	<p>pastwiska trwałe bez uprzedniej zgody.</p> <p>Dane państwo członkowskie wprowadza taki obowiązek w przypadku stwierdzenia, że stosunek ten spadł w 2014 r. o ponad 5 %.</p> <p>Jeśli warunkiem udzielenia zgody, o której mowa w akapicie pierwszym i drugim, jest ustanowienie na danych gruntach pastwisk trwałych, grunty te od pierwszego dnia po ich przekształceniu uznawane są za pastwiska trwałe na zasadzie odstępstwa od definicji określonej w art. 2 akapit drugi pkt 2 rozporządzenia (WE) nr 1122/2009. Obszar ten wykorzystuje się do uprawy traw lub innych pastewnych roślin zielnych przez pięć kolejnych lat następujących po przekształceniu.</p> <p>2. Nie stosuje się obowiązków beneficjentów określonych w ust. 1, jeżeli beneficjenci przeznaczili grunty pod pastwiska trwałe</p>				
--	---	--	--	--	--

	<p>zgodnie z rozporządzeniami Rady (EWG) nr 2078/92, (WE) nr 1257/1999 i (WE) nr 1698/2005.</p> <p>3. W razie ustalenia, że w 2014 r. nie może być spełniony obowiązek, o którym mowa w art. 3 ust. 2 rozporządzenia nr 1122/2009, zainteresowane państwo członkowskie, oprócz zastosowania środków, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, wprowadza, na poziomie krajowym lub regionalnym, dla beneficjentów, którzy w 2015 r. ubiegają się o pomoc w ramach jednego z systemów płatności bezpośrednich, obowiązek ponownego przekształcenia gruntów w pastwiska trwałe.</p> <p>Akapit pierwszy stosuje się wyłącznie do beneficjentów, którzy posiadają grunty przekształcone z pastwisk trwałych w grunty wykorzystywane do innych celów.</p>				
--	--	--	--	--	--

	<p>Akapit pierwszy stosuje się do gruntów przekształconych w ten sposób od daty rozpoczęcia 24-miesięcznego okresu poprzedzającego ostateczny termin składania pojedynczych wniosków zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1122/2009 w zainteresowanym państwie członkowskim.</p> <p>W takim przypadku rolnicy ponownie przekształcają w pastwiska trwale odsetek tego obszaru lub ustanawiają pastwiska trwale na obszarze o takiej samej powierzchni. Odsetek ten obliczany jest na podstawie powierzchni uprzednio przekształconego przez rolnika obszaru oraz powierzchni potrzebnej do przywrócenia równowagi.</p> <p>Jeżeli jednak obszar ten został przekazany po jego przekształceniu w grunty wykorzystywane do innych celów, akapit pierwszy</p>				
--	--	--	--	--	--

	<p>stosuje się wyłącznie wtedy, gdy przekazanie odbyło się po dniu 6 maja 2004 r.</p> <p>Obszary ponownie przekształcone lub ustanowione jako pastwiska trwale są od pierwszego dnia po ich ponownym przekształceniu lub ustanowieniu uznawane za „pastwiska trwale” na zasadzie odstępstwa od art. 2 akapit drugi pkt 2 rozporządzenia (WE) nr 1122/2009. Obszary te wykorzystuje się do uprawy traw lub innych pastewnych roślin zielnych przez pięć kolejnych lat następujących po przekształceniu.</p> <p>4. Ustęp 1 i 3 stosuje się wyłącznie w 2015 r.</p> <p>5. Państwa członkowskie przeprowadzają kontrole w 2015 i 2016 r., aby zapewnić spełnienie przepisów ust. 1 i 3.</p>				
Art. 38	1. „Powtarzalność” niezgodności oznacza	N			Przepis rozporządzenia

	<p>niezgodność z tym samym wymogiem lub normą, wykrytą więcej niż raz w ciągu trzech kolejnych lat kalendarzowych, o ile poinformowano beneficjenta o poprzednich przypadkach niezgodności, oraz, zależnie od okoliczności, dano mu możliwość zastosowania środków niezbędnych do usunięcia poprzedniej niezgodności. Do celów ustalania powtarzalności niezgodności, należy uwzględnić niezgodności stwierdzone zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1122/2009, a w szczególności należy uznać, że norma GAEC 3, wymieniona w załączniku II do rozporządzenia (UE) nr 1306/2013, jest równoważna wymogowi SMR 2, wymienionemu w załączniku II do rozporządzenia (WE) nr 73/2009 w wersji obowiązującej w dniu 21 grudnia 2013 r.</p>				<p>stosowany wprost - nie wymaga wdrożenia</p>
--	--	--	--	--	--

<p>2. „Zasięg” niezgodności określa się, uwzględniając w szczególności, czy ma ona daleko idące konsekwencje, czy też ograniczają się one wyłącznie do danego gospodarstwa.</p> <p>3. „Dotkliwość” niezgodności zależy w szczególności od znaczenia jej konsekwencji, z uwzględnieniem celów wymogu lub normy, których dotyczy dana niezgodność.</p> <p>4. „Trwałość” niezgodności zależy w szczególności od długości okresu, w którym występują jej skutki, lub od możliwości usunięcia tych skutków przy użyciu racjonalnych środków.</p> <p>5. Do celów niniejszego rozdziału niezgodności uznaje się za „stwierdzone”, jeżeli zostały wykazane w wyniku jakiegokolwiek kontroli przeprowadzonej zgodnie z niniejszym rozporządzeniem lub gdy</p>				
--	--	--	--	--

	właściwy organ kontrolny lub, w stosownych przypadkach, agencja płatnicza uzyskały informacje o tych niezgodnościach z innych źródeł.				
Art. 39 ust. 1	<p>1. Jeżeli stwierdzona niezgodność wynika z zaniedbania ze strony beneficjenta, stosuje się zmniejszenie. Zmniejszenie to, co do zasady, wynosi 3 % łącznej kwoty wynikającej z płatności i rocznych premii wymienionych w art. 92 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013.</p> <p>Agencja płatnicza może jednak, na podstawie oceny ważności niezgodności, dokonanej przez właściwy organ kontrolny w poświęconej ocenie części sprawozdania z kontroli, biorąc pod uwagę kryteria, o których mowa w art. 38 ust. 1-4, postanowić o zmniejszeniu tego odsetka</p>	T	Art. 42 ust. 2	<p>2. Liczba punktów przypisana stwierdzonym niezgodnościom w raporcie jest uwzględniana przy dokonywaniu zmniejszeń lub wykluczeń, o których mowa w art. 73 ust. 2–5, art. 74 ust. 1 i art. 75 rozporządzenia nr 809/2014 oraz w art. 39 ust. 1 i ust. 3 i ust. 4 i art. 40 rozporządzenia nr 640/2014.</p>	

	do 1 % lub o zwiększeniu go do 5 % łącznej kwoty, o której mowa w akapicie pierwszym; agencja może też nie zastosować żadnego zmniejszenia w przypadkach, w których przepisy dotyczące przedmiotowego wymogu lub normy pozostawiają możliwość odstąpienia od karania wykrytej niezgodności lub w przypadkach, w których wsparcie przyznano zgodnie z art. 17 ust. 5 i 6 rozporządzenia (UE) nr 1305/2013.				
Art. 39 ust. 2	2. Jeżeli państwo członkowskie korzysta z możliwości niestosowania kary administracyjnej zgodnie z art. 97 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013, a beneficjent nie usunął niezgodności w określonym terminie, stosuje się karę administracyjną. Termin ustala właściwy organ i przypada on najpóźniej z końcem roku	T	Art. 43 ust. 2 pkt 2), ust. 3 i ust. 4	2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, w decyzji w sprawie przyznania jednolitej płatności obszarowej, płatności za zazielenienie, płatności dla młodego rolnika, płatności dodatkowej, płatności związanych do powierzchni upraw lub płatności związanych do zwierząt: ... 2) nakazuje się realizację w wyznaczonym terminie, o którym mowa w art. 39 ust. 2 akapit drugi rozporządzenia nr 640/2014, określonych działań naprawczych mających na celu usunięcie stwierdzonych niezgodności.	

	następującego po roku, w którym stwierdzono niezgodność.			<p>3. Agencja jest właściwa do podjęcia działań, o których mowa w art. 97 ust. 3 akapit drugi rozporządzenia nr 1306/2013, w tym kontroli realizacji działań, o których mowa w ust. 2 pkt 2, a w przypadku gdy niezgodność dotyczy wymogu, do którego kontroli na podstawie art. 38 ust. 1 jest właściwy powiatowy lekarz weterynarii, do podjęcia tych działań jest właściwy ten lekarz.</p> <p>4. W przypadku gdy rolnik nie podjął działań naprawczych, o których mowa w ust. 2 pkt 2, w terminie wyznaczonym w decyzji w sprawie przyznania jednolitej płatności obszarowej, płatności za zazielenienie, płatności dla młodego rolnika, płatności dodatkowej, płatności związanych do powierzchni upraw lub płatności związanych do zwierząt, stosuje się art. 29 ustawy z dnia 9 maja 2008 r. o Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa (Dz. U. z 2014 r. poz. 1438).</p>	
Art. 39 ust. 3	3. Jeżeli państwo członkowskie korzysta z możliwości przewidzianej w art. 99 ust. 2 akapit drugi rozporządzenia (UE) nr 1306/2013, a beneficjent nie usunął niezgodności w określonym przez właściwy organ terminie, zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu stosuje się wstecznie zmniejszenie w wysokości co najmniej 1 % w	T	Art. 44	<p>Art. 44. 1. W przypadku stwierdzenia drobnej niezgodności nie stosuje się kary administracyjnej z tytułu nieprzestrzegania wzajemnej zgodności.</p> <p>2. Jeżeli w okresie, o którym mowa w art. 39 ust. 3 akapit pierwszy rozporządzenia nr 640/2014, zostanie stwierdzone, że rolnik nie usunął drobnej niezgodności w terminie ustalonym w raporcie, określa się karę administracyjną z tytułu tej niezgodności zgodnie z art. 39 ust. 3 rozporządzenia nr 640/2014.</p> <p>3. Jeżeli decyzja w sprawie o przyznanie płatności bezpośrednich za rok, w którym stwierdzono drobną niezgodność, została wydana przed</p>	

	<p>odniesieniu do roku pierwotnego stwierdzenia niezgodności, kiedy to zastosowano system wczesnego ostrzegania, jeśli niezgodność nie została usunięta w ciągu maksymalnie trzech kolejnych lat kalendarzowych liczonych od takiego roku i włączając ten rok.</p> <p>Termin ustala właściwy organ i przypada on najpóźniej z końcem roku następującego po roku, w którym stwierdzono niezgodność.</p> <p>Niezgodność, którą beneficjent usunął w określonym terminie, nie jest uznawana za niezgodność do celów ustalenia powtarzalności zgodnie z ust. 4.</p>			<p>stwierdzeniem, że rolnik nie usunął drobnej niezgodności w terminie ustalonym w raporcie, karę administracyjną, o której mowa w ust. 2, określa się, zmieniając tę decyzję.</p> <p>4. W przypadku, o którym mowa w ust. 2, zmiany decyzji w sprawie przyznania płatności bezpośrednich dokonuje się bez zgody strony.</p>	
Art. 39 ust. 4	4. Bez uszczerbku dla przypadków umyślnej niezgodności, zmniejszenie stosowane zgodnie z ust. 1 w przypadku pierwszego	N			Przepis rozporządzenia stosowany wprost - nie wymaga

	<p>powtórzenia tej samej niezgodności mnoży się przez trzy.</p> <p>W przypadku kolejnych powtórzeń przez trzy mnoży się za każdym razem zmniejszenie ustalone w przypadku wcześniejszych powtórzeń. Maksymalna wysokość zmniejszenia nie może jednak przekroczyć 15 % łącznej kwoty, o której mowa w ust. 1.</p> <p>Po osiągnięciu maksymalnej wysokości 15 % agencja płatnicza informuje danego beneficjenta, że w przypadku stwierdzenia tej samej niezgodności po raz kolejny, jego czyn zostanie uznany za umyślny w rozumieniu art. 40.</p>				wdrożenia
Art. 40	Jeżeli beneficjent umyślnie dopuścił się stwierdzonej niezgodności, do łącznej kwoty, o której mowa w art. 39 ust. 1, stosuje się zmniejszenie, które co do zasady wynosi 20 % tej	T	Art. 42 ust. 1 i 2	Art. 42. 1. Oceny wagi stwierdzonej niezgodności, o której mowa w art. 72 ust. 1 lit. c rozporządzenia nr 809/2014, dokonuje się w raporcie, przypisując tej niezgodności odpowiednią liczbę punktów, a w przypadku stwierdzenia celowej niezgodności, o której mowa w art. 40 rozporządzenia nr 640/2014 i art. 75 rozporządzenia nr 809/2014,	

	<p>łącznej kwoty.</p> <p>Agencja płatnicza może jednak, na podstawie oceny ważności niezgodności, dokonanej przez właściwy organ kontrolny w poświęconej ocenie części sprawozdania z kontroli, biorąc pod uwagę kryteria, o których mowa w art. 38 ust. 1-4, postanowić o zmniejszeniu tego odsetka do co najmniej 15 % lub o zwiększeniu go do 100 % tej łącznej kwoty.</p>			<p>oceny wagi tej niezgodności dokonuje się w tym raporcie odrębnie, przypisując jej odpowiednią liczbę punktów.</p> <p>2. Liczba punktów przypisana stwierdzonym niezgodnościom w raporcie jest uwzględniana przy dokonywaniu zmniejszeń lub wykluczeń, o których mowa w art. 73 ust. 2–5, art. 74 ust. 1 i art. 75 rozporządzenia nr 809/2014 oraz w art. 39 ust. 1 i ust. 3 i ust. 4 i art. 40 rozporządzenia nr 640/2014.</p>	
Art. 41	<p>Jeżeli niezgodność w rozumieniu art. 2 ust. 1 akapit drugi pkt (2) lit. b) stanowi także niezgodność w rozumieniu art. 2 ust. 1 akapit drugi pkt (2) lit. a), kary administracyjne stosuje się zgodnie z przepisami ustanowionymi przez Komisję na podstawie art. 77 ust. 8 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 1306/2013.</p>	N			<p>Przepis rozporządzenia stosowany wprost - nie wymaga wdrożenia</p>
Art. 42	<p>1. W odniesieniu do obowiązków w zakresie</p>	N			<p>Przepis rozporządzenia</p>

<p>zasady wzajemnej zgodności, które mają być spełniane przez beneficjentów środków wdrażanych na podstawie rozporządzenia (WE) nr 1698/2005, stosuje się przepisy w zakresie systemu kontroli i kar administracyjnych określone w niniejszym rozporządzeniu oraz w rozporządzeniach wykonawczych przyjętych przez Komisję na podstawie rozporządzenia (UE) nr 1306/2013</p> <p>2. W związku z niezgodnościami z obowiązkami w zakresie zasady wzajemnej zgodności, w odniesieniu do których nie zastosowano kar administracyjnych, ponieważ niezgodności te były objęte zasadą de minimis, o której mowa odpowiednio w art. 23 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 73/2009 lub w art. 51 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1698/2005, stosuje się art. 97 ust. 3 akapit drugi rozporządzenia (UE) nr</p>				<p>stosowany wprost - nie wymaga wdrożenia</p>
---	--	--	--	--

	1306/2013 w odniesieniu do obowiązku organu kontrolnego, jakim jest podjęcie działań koniecznych do sprawdzenia, czy beneficjent usunął stwierdzone niezgodności.				
--	---	--	--	--	--

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

TYTUŁ PROJEKTU		
JEDN. RED.	TREŚĆ PRZEPISU/ÓW PROJEKTU	UZASADNIENIE WPROWADZENIA PRZEPISU
Art. 51	<p>Art. 51. 1. Prezes Agencji, na podstawie danych dotyczących powierzchni działek rolnych zadeklarowanych we wnioskach o przyznanie płatności obszarowych, oblicza średnią powierzchnię gruntów rolnych w gospodarstwie rolnym w poszczególnych województwach oraz średnią powierzchnię gruntów rolnych w gospodarstwie rolnym w kraju w danym roku.</p> <p>2. Informacje o wielkości średniej powierzchni gruntów rolnych w gospodarstwie rolnym w poszczególnych województwach oraz średniej powierzchni gruntów rolnych w gospodarstwie rolnym w kraju, o których mowa w ust. 1, w danym roku, Prezes Agencji ogłasza corocznie, w terminie do dnia 30 września danego roku, w dzienniku urzędowym ministra właściwego do spraw rozwoju wsi oraz zamieszcza na stronie internetowej Agencji.</p>	<p>Projektowany art. 51 został wprowadzony do projektu ustawy <i>o płatnościach w ramach systemów wsparcia bezpośredniego</i> w związku z ustalaniem kwalifikowalności do wsparcia w ramach niektórych działań Programu Rozwoju Obszarów Wiejskich (PROW) 2014 - 2020. Przedmiotowy artykuł określa obowiązek Prezesa ARiMR w zakresie obliczania i ogłaszania średniej powierzchni gruntów rolnych w gospodarstwie rolnym w poszczególnych województwach oraz średniej powierzchni gruntów rolnych w gospodarstwie rolnym w kraju. Dane te będą wykorzystywane przy ustalaniu kwalifikowalności do wsparcia w ramach działania PROW „Premie dla młodych rolników” oraz poddziałania PROW „Płatności dla rolników kwalifikujących się do wsparcia w ramach systemu dla małych gospodarstw (Płatności dla rolników przekazujących małe gospodarstwa)”</p> <p>W działaniu „Premie dla młodych rolników” PROW 2014-2020 warunkiem przyznania wsparcia będzie odpowiednia powierzchnia użytków rolnych w gospodarstwie wskazanym w biznesplanie. Zgodnie z projektem Programu, gospodarstwo młodego rolnika będzie miało powierzchnię użytków rolnych równą co najmniej średniej powierzchni gruntów rolnych w gospodarstwie rolnym w kraju, a w przypadku gospodarstw położonych w województwie o średniej powierzchni gruntów rolnych w gospodarstwie rolnym niższej niż średnia powierzchnia gruntów rolnych w gospodarstwie rolnym w kraju – równą co najmniej średniej powierzchni gruntów rolnych w gospodarstwie rolnym w województwie. Ponadto, liczba punktów przyznanych za powierzchnię gospodarstwa w ramach systemu wyboru projektów będzie uzależniona od</p>

		<p>relacji powierzchni gospodarstwa wnioskodawcy do średniej krajowej lub wojewódzkiej.</p> <p>W poddziałaniu „Płatności dla rolników kwalifikujących się do wsparcia w ramach systemu dla małych gospodarstw (Płatności dla rolników przekazujących małe gospodarstwa)” PROW 2014-2020, warunkiem przyznawania wsparcia jest osiągnięcie przez przejmującego grunty gospodarstwa powierzchni odpowiadającej co najmniej średniej krajowej lub wojewódzkiej (w przypadku, gdy średnia dla województwa przekracza średnią krajową).</p> <p>Punktem odniesienia dla agencji płatniczej (działanie „Premie dla młodych rolników”) oraz Biur Powiatowych ARiMR (poddziałanie „Płatności dla rolników kwalifikujących się do wsparcia w ramach systemu dla małych gospodarstw (Płatności dla rolników przekazujących małe gospodarstwa)”) w trakcie procesu weryfikacji wniosków/projektów będzie zatem powierzchnia gruntów rolnych w gospodarstwie rolnym w poszczególnych województwach oraz średnia powierzchnia gruntów rolnych w gospodarstwie rolnym w kraju, w roku poprzedzającym rok złożenia wniosku o przyznanie pomocy, ogłoszona przez Prezesa Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa na podstawie projektowanego artykułu.</p>
Art. 52 pkt 1 lit. a (dot. producenta)	w art. 3: a) pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie: „2) producent – producenta rolnego, organizację producentów, podmiot prowadzący zakład utylizacyjny oraz potencjalnego beneficjenta;”	Zaproponowano modyfikację definicji producenta, poprzez usunięcie z niej „przetwórcy”, z uwagi na fakt, iż ustawa z dnia 19 lutego 2004 r. o organizacji rynku przetworów owocowych i warzywnych (Dz. U. Nr 62, poz. 572, z późn. zm.) została uchylona z dniem 15 marca 2008 r.
Art. 52 pkt 1 lit b	w art. 3: b) w pkt 3: - uchyla się lit. a,	Zaproponowana modyfikacja definicji producenta rolnego, poprzez usunięcie warunku posiadania gospodarstwa rolnego, ma na celu ujednoczenie przepisów ustawy do nowego brzmienia definicji gospodarstwa rolnego.

Art. 52 pkt 1 lit. c	w art. 3: c) pkt 4 otrzymuje brzmienie: „4) organizacja producentów – grupę producentów rolnych, związek grup producentów rolnych, wstępnie uznaną grupę producentów owoców i warzyw, uznaną organizację producentów owoców i warzyw oraz uznane zrzeszenie organizacji producentów owoców i warzyw, ponadnarodową organizację producentów owoców i warzyw oraz ponadnarodowe zrzeszenie organizacji producentów owoców i warzyw;”	Rozszerzenie definicji organizacji producentów o ponadnarodową organizację producentów owoców i warzyw oraz ponadnarodowe zrzeszenie organizacji producentów owoców i warzyw wynika z brzmienia art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 19 grudnia 2003 r. o organizacji rynków owoców i warzyw, rynku chmielu, rynku suszu paszowego oraz rynków lnu i konopi uprawianych na włókno (Dz. U. z 2011 r. Nr 145, poz. 868, z późn. zm.). Rozszerzenie definicji o nowe podmioty umożliwi ARiMR, w przypadku złożenia przez te podmioty wniosku o wpis do ewidencji producentów, dokonanie wpisu bez przeszkód formalnych do ewidencji producentów.
Art. 52 pkt 1 lit d	w art. 3: d) uchyla się pkt 5,	Uchylenie definicji przetwórcy związane jest z uchyleniem z dniem 15 marca 2008 r. ustawy z dnia 19 lutego 2004 r. o organizacji rynku przetworów owocowych i warzywnych (Dz. U. Nr 62, poz. 572, z późn. zm.).
Art. 52 pkt 1 lit. e (dot. potencjalnego beneficjenta)	w art. 3: e) pkt 6a i 7 otrzymują brzmienie: „6a) potencjalny beneficjent – osobę fizyczną, osobę prawną lub jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej, która może ubiegać się o przyznanie pomocy w ramach działań objętych programem rozwoju obszarów wiejskich, niebędącą producentem rolnym, organizacją producentów lub podmiotem prowadzącym zakład utylizacyjny;”	Zaproponowano modyfikację definicji potencjalnego beneficjenta, poprzez usunięcie z niej „przetwórcy”, z uwagi na fakt, iż ustawa z dnia 19 lutego 2004 r. o organizacji rynku przetworów owocowych i warzywnych (Dz. U. Nr 62, poz. 572, z późn. zm.) została uchylona z dniem 15 marca 2008 r.
Art. 52 pkt 1 lit. f	W art. 3: f) pkt 9 otrzymuje brzmienie: „9) płatności – pomoc finansową dla producentów rolnych, organizacji producentów i potencjalnych beneficjentów, udzielaną w całości lub w części ze środków Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej, Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji lub Europejskiego	Zaproponowano modyfikację definicji płatności poprzez usunięcie „przetwórcy” (uzasadnienie powyżej) oraz uwzględnienie „prześciowego wsparcia krajowego” w rozumieniu przepisów o płatnościach w ramach systemów wsparcia bezpośredniego.

	Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich, oraz przejściowe wsparcie krajowe w rozumieniu przepisów o płatnościach w ramach systemów wsparcia bezpośredniego.”	
Art. 52 pkt 5	5) w art. 11 w ust. 3: a) wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie: „Wniosek, o którym mowa w ust. 1, składa się nie później niż w dniu złożenia wniosku o przyznanie płatności, z tym że:”; b) uchyla się pkt 3 i 4;	Zaproponowane zmiany mają na celu uproszczenie procedury składania przez producentów wniosków o wpis do ewidencji producentów. W chwili obecnej nie ma już uzasadnienia aby wniosek o wpis do ewidencji producentów składany był na 21 dni przed złożeniem wniosku o płatność (jak to jest w obowiązujących przepisach). W początkowym okresie funkcjonowania zintegrowanego systemu zarządzania i kontroli przepis w obowiązującym brzmieniu miał zabezpieczać przed nadmierną kumulacją wniosków. Na dzień dzisiejszy ryzyko takie już nie występuje, gdyż wnioski o wpis do ewidencji producentów są rozpatrywane na bieżąco. Proponuje się zatem, aby wniosek o wpis do ewidencji składany był nie później niż w dniu złożenia wniosku o płatność. Konsekwencją zaproponowanej zmiany jest uchylenie pkt 3 i 4 w ust. 3 w art. 11.
Art. 52 pkt 6	6) w art. 12 ust. 5 i 6 otrzymują brzmienie: „5. W przypadku producentów rolnych, podmiotów prowadzących zakłady utylizacyjne lub potencjalnych beneficjentów, działających w formie spółki cywilnej, nadaje się jeden numer identyfikacyjny. Numer identyfikacyjny nadaje się spółce. 6. W przypadku, o którym mowa w ust. 4 pkt 1, do wniosku o wpis do ewidencji producentów dołącza się pisemną zgodę odpowiednio współmałżonka lub współposiadaczy gospodarstwa rolnego.”;	Zaproponowana zmiana przepisu dotyczy nadawania numeru identyfikacyjnego producentom rolnym, podmiotom prowadzącym zakłady utylizacyjne lub potencjalnym beneficjentom działającym w formie spółki cywilnej. Obecnie do ewidencji producentów wpisywany jest jeden tylko wspólnik za zgodą pozostałych (zgodnie z art. 12 ust. 5 ustawy o krajowym systemie ewidencji producentów, ewidencji gospodarstw rolnych oraz ewidencji wniosków o przyznanie płatności). Natomiast zgodnie z uchwałą 7 sędziów NSA z dnia 30 maja 2012 r. „W przypadku grupy osób związanych umową spółki cywilnej, status producenta rolnego w rozumieniu art. 3 pkt 3 ustawy o krajowym systemie ewidencji producentów (...) przysługuje spółce cywilnej” (sygnatura akt II GPS 2/12). W związku z powyższym zaproponowano, aby

		<p>numer identyfikacyjny nadawany był spółce. Jednocześnie w celu identyfikacji wspólników spółki cywilnej, w związku z wprowadzeniem powyższej regulacji, zaproponowano dodanie w art. 7 ust. 2a.</p> <p>Ponadto projektowane regulacje w ust. 6 wynikają ze zmian zawartych w senackim projekcie ustawy o zmianie ustawy o krajowym systemie ewidencji producentów, ewidencji gospodarstw rolnych oraz ewidencji wniosków o przyznanie płatności (druk senacki 747).</p>
Art. 52 pkt 7	<p>7) w art. 14 dodaje się ust. 3 w brzmieniu: „3. Zmiana danych w ewidencji producentów może być dokonywana również z urzędu na podstawie informacji pochodzących z innych ewidencji lub rejestrów publicznych prowadzonych przez organy lub podmioty wykonujące zadania publiczne, do których Agencja ma dostęp z mocy prawa, i nie wymaga rozstrzygnięcia w drodze decyzji administracyjnej.”.</p>	<p>Zaproponowana regulacja ma na celu umożliwienie dokonania przez ograny ARiMR zmiany danych w ewidencji producentów również z urzędu na podstawie informacji pochodzących z innych ewidencji lub rejestrów publicznych prowadzonych przez organy lub podmioty wykonujące zadania publiczne, do których ARiMR ma ustawowy dostęp. Zgodnie z obowiązującymi przepisami, dane do systemu są wprowadzane wyłącznie na podstawie złożonego do kierownika BP wniosku o wpis do ewidencji producentów. Ponadto, w celu uproszczenia prowadzonego postępowania o wpis do ewidencji proponuje się, aby zmiana danych w ewidencji producentów z urzędu nie wymagała rozstrzygnięcia w formie decyzji administracyjnej.</p> <p>W związku z prowadzonymi postępowaniami, ARiMR wchodzi w posiadanie danych pochodzących z innych ewidencji lub rejestrów publicznych, prowadzonych przez organy lub podmioty wykonujące zadania publiczne. Jednym z podstawowych i często wykorzystywanych rejestrów jest krajowy rejestr podmiotów gospodarki narodowej REGON. Rejestr ten zawiera wiele istotnych informacji, pozwalających na aktualizację danych zawartych w ewidencji producentów, tj. nazwa podmiotu, forma prawna lub informacja o</p>

		<p>wykreśleniu podmiotu z bazy (likwidacja lub rozwiązanie podmiotu). Ponadto, w cyklu corocznym są wprowadzane zmiany w rejestrze TERYT, prowadzonym przez GUS. Podczas importu danych z rejestru TERYT wszelkie zmiany są wprowadzane automatycznie. Oznacza to, że bez uszczerbku dla wiarygodności i jakości danych, np. zmiana przynależności miejscowości do innej gminy, może zostać odnotowana w bazie danych, bez konieczności oczekiwania na złożenie wniosków o wpis do ewidencji producentów przez wszystkie podmioty zamieszkujące tę miejscowość.</p> <p>Należy zatem dopuścić możliwość wykorzystania tego typu danych, bez konieczności oczekiwania na złożenie stosownego wniosku przez producenta.</p>
Art. 58 ust. 1	<p>Art. 58. 1. Producentów uznanych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy jako przetwórców na podstawie przepisów ustawy wymienionej w art. 52, uznaje się za potencjalnych beneficjentów w rozumieniu ustawy wymienionej w art. 52, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.</p>	<p>W związku z uchyleniem w art. 52 pkt 1 lit d definicji przetwórcy proponuje się, aby przetwórców wpisanych do ewidencji producentów, przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, uznać za potencjalnych beneficjentów. Jest to istotne m.in. ze względu na zachowanie ciągłości informacji historycznych w systemie ARiMR.</p>
Art. 59 ust. 2	<p>2. Numer identyfikacyjny, o którym mowa w art. 12 ust. 1 ustawy wymienionej w art. 52, nadany przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy wspólnikowi spółki cywilnej, uważa się za numer nadany tej spółce.</p>	<p>Proponowana regulacja związana jest z propozycją zawartą w art. 52 pkt 6 dotyczącą nadawania numeru identyfikacyjnego producentom rolnym, podmiotom prowadzącym zakłady utylizacyjne lub potencjalnym beneficjentom działającym w formie spółki cywilnej i ma na celu zachowanie ciągłości informacji historycznych w systemie ARiMR.</p>

Warszawa, dnia ²⁹ grudnia 2014 r.

Minister
Spraw Zagranicznych

DPUE.920.1521.2014/26/KS

dot.: RM-10-118-14 z 17.12.2014 r.

Pan
Maciej Berek
Sekretarz Rady Ministrów

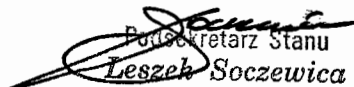
Opinia
o zgodności z prawem Unii Europejskiej projektu ustawy o płatnościach w ramach systemów wsparcia bezpośredniego wyrażona przez ministra właściwego do spraw członkostwa Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej

Szanowny Panie Ministrze,

w związku z przedłożonym projektem ustawy pozwalam sobie wyrazić poniższą opinię.

Projekt ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Z poważaniem,
z up. Ministra Spraw Zagranicznych

Podsekretarz Stanu
Leszek Soczewica

Do wiadomości:

Pan Marek Sawicki
Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi